ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான

திருவரங்கச்செல்வனாரென்கிற

பரகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்.

இது

ஸபாபண்டிதரான

புதுப்பட்டு திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக சபையாரால்

பிங்களநாம ஸம்வத்ஸரம்

ஸ்ரீ நிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டு பிரசுரம்செய்யப்பட்டது.

1918

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை

(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

		ரூ.அ.ப.			ரூ.அ
1.	ராமசரமஸ்லோகம்	0-1-6	19.	திருநெடுந்தாண்டகம்	1-
2.	பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	0-2-6	20.	திருப்பல்லாண்டு	0-
3.	பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் (தாத்பர்யஸஹிதம்)	0-7-0	21.	பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-
4.	ஷண்மததர்ப்பிரி	0-1-6	22.	,, 4 to 7	2-1
5.	துஷ்கரஸ்லோக டிப்பணி	0-2-6	23.	,, 8 to 11	2-1
6.	யதிதர்மஸமுச்சயம்	0-9-0	24.	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-
7.	முதல் திருவந்தாதி (அரும் பத ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-9-0	25.	பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸவ்யாக்யாநம் 1 & 2	2-
8.	இரண்டாம் திருவந்தாதி	0-6-0	26.	,, 3 to 5	3-
9.	மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0	27.	திருச்சந்த விருத்தம்-ஸவ்யாக்யாநம்	1-
10.	நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0	28.	திருமாலை-ஸவ்யாக்யாநம்	0-1
11.	திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபததாத்பர்யம்)	1-14-0	29.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-
12.	திருவாசிரியம்	0-3-0	30.	அமலனாதிபிரான்	0-
13.	பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதி பதஸஹிதம்)	0-6-0	31.	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-1
14.	திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	0-3-0	32.	உபதேசரத்தினமாலை	1-
15.	சிறியதிருமடல்	0-4-6	33.	ஞானஸாரம்-ப்ரமேய ஸாரம் ஸவ்யாக்யாநம்	0-
16.	பெரிய திருமடல்	0-5-0	34.	ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகை யென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்	1
17.	இராமாநுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0			
18.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6			

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதர்சி தனதிகாரி,

நெ. ௩௧, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பரகாலார்யரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

பரகால நல்லான்.

అస్మద్గురుంనమస్కృత్య వక్ష్యేసౌమ్యవరేశ్వరమ్ ।
రహస్యత్రయసారార్థం యథామతియథాశ్రుతమ్ ॥

அஸ்மத்குரும்நமஸ்க்ருத்ய வக்ஷ்யேஸௌம்யவரேஶ்வரம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தம் யதாமதியதாஶ்ருதம் ॥

அவதாரிகை.

(௧) "స్వత్వమాత్మని సంజాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితమ్—ஸ்வத்வமாத்ம
ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ராஹ்மணிஸ்திதம்" (௨) "జ్ఞానానన్దమయ
స్త్వాత్మా శేషోహిపరమాత్మనః—ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ
பரமாத்மந:" (௩) "దాసభూతాః స్వతస్సర్వే—தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்
ர்வே" (௪) "దాసోహం వాసుదేవస్య—தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய"
) "యస్యాస్మి—யஸ்யாஸ்மி" (௬) "పరవానస్మి—பரவாநஸ்மி" என்
ம், (௭) "குலதொலடியேன்" (௮) "தொல்லடிமைவழிவரும்
ொண்டர்" (௯) "அடியேன்நான்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற
டியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாக பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதராய் நித்ய
மல ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராய் நிரதிஶயாநந்தாநுபவ போக்யரா
நக்கிற வாத்மாக்கள்,

---

(௬) ரா-ஆ-௧௫-௭
)
(௭) தி-வாய்-௬-௧௦-௧
) ஹாரீதஸ்ம்ருதி
(௮) தி-வாய்-௯-௨
(௯) தி-மொ-௧௧-௮-௮
) யஜு-ங-உ-அ-ரு-எ

(௧) "అనాది మాయయా సుప్తః—அநாதிமாயயாஸுப்த:" என்றும், (௨) "மூதாவியில் தடுமாறுமுயிர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநாத்யசித் ஸம்பந்தத்தாலே அபி(ભி)பூதராய், அத்தாலே திரோஹிதஸ்வப்ரகாஶராய், ஸ்வஸ்வரூபமென்ன, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான பரஸ்வரூபமென்ன, ததநுரூபமான பலஸ்வரூபமென்ன, உபயாநுரூபமான உபாயஸ்வரூபமென்ன இவற்றிலொரு ஜ்ஞாநமின்றிக்கே, இந்த ஜ்ஞாநாநுகுணமான ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளான ஆத்மகுணங்களாலும் விஹீநராய், ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வத்வபாரதந்த்ர்யங்களை அழியமாறி, ஈஶ்வரனுடையதான ஸ்வாமித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களை ஆரோபித்துக்கொண்டு, அஹம் புத்திவிஷயமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயமான ஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்த தூரஸ்தமாய், இதம் புத்திவிஷயமாய் மாம்ஸாஸ்ருகாதிமயமான தேஹத்தைத் தானாகநினைத்து, அந்த தேஹமடியாக உத்பந்நரான புத்ரமித்ராதி விஷயாஸக்தமநாக்களாய், தத்தத்க்லேஶவிஷயமான நிரர்த்தக சிந்தநத்தாலே பரிதப்தஹ்ருதயராய், ஸ்வஹித விசாரவிமுகராய், அப்ரதிக்ரியமான ஆதி(ધி) வ்யாதிகளாலும், இஷ்டாநிஷ்டவியோக ஸம்யோகங்களாலும், ஸ்வேஷ்டவிகா(ધா)தங்களாலும் நிர்விண்ணஹ்ருதயராய், அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகதுஃக்கமிஶ்ரமாய் அநர்த்தோதர்க்கமாய், அப்ராப்தமாய், அபவர்க்க விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரஸுகத்திலே ஸங்கத்தைப்பண்ணி அதினுடைய அலாபத்திலும் அநாதிவாஸநாதார்ட்ட்யத்தாலே விடுகைக்கு அஶக்தராய், இப்படி அநந்ததுஃக்கபாஜநமாய் அநாதிபாபவாஸநாமஹார்ணவகார்யமான ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே மக்நராய், அநாத்யவித்யாஸஞ்சிதமாய் அவிச்சிந்நமான கர்மபாஶத்தாலே ப்ரக்ர(ரு)திதராய், அநாகதாநந்தகாலம் கூடினாலும் அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயராய் அதோபூதராய்க்கொண்டு ப்ரமியா நிற்பர்கள்.

அநந்தரம், (௩) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే—யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே" (௪) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్—யோப்ராஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்றும், (௫) "సర్వకారణకారణే—ஸர்வகார

(௧)
(௨) திருவிரு-௯௫
(௩) தை-ப்ருகு-௧
(௪) ஶ்வே-௬-௧௮
(௫) வி-பு-௬

ணகாரணே" என்றும், (௧) "நான்முகனை முழ்த்த நீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும், (௨) "முதல் தனிவித்தேயோ?" (௩) "வேர்முதலாய்வித்தாய்" (௪) "உலகம்படைத்தவன்" (௫) "உலகுக்கோர் தனியப்பன்" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூதனாய்,

(௬) "యేనజాతాని జీవన్తి – யேநஜாதாநிஜீவந்தி" (௭) "యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై – யோவைவேதாம்ஸ்சப்ராஹிணோதிதஸ்மை" என்றும், (௮) "నహిపాలనసామర్థ్యమృతే సర్వేశ్వరం హరిమ్ – நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதேஸர்வேஸ்வரம்ஹரிம்" (௯) "నసమ్పదాం సమాహారే విపదాం వినివర్తనే । సమర్థో దృశ్యతే కశ్చిత్తం వినా పురుషోత్తమమ్ – நஸம்பதாம்ஸமாஹாரே விபதாம்விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோத்ருஸ்யதேகஸ்சித்தம்விநா புருஷோத்தமம்" என்றும் (௧௦) "மூவுலகை யொருங்காகவளிப்பாய்" என்றும், (௧௧) "வென்றி மூவுலகளித்துழல்வான்" (௧௨) "எங்குமளிக்கின்ற வாயன்மாயோன்" என்றுமித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனாய்,

(௧௩) "పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరమ్ — பதிம்விஸ்வஸ்யாத்மேஸ்வரம்" (௧௪) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః — ப்ராதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஸ:" (௧௫) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిణే - அஸேஷசிதசித்வஸ்துஸேஷிணே" (௧௬) "అఖిలజగత్స్వామిన్, అస్మత్స్వామిన్, శ్రీమన్నారాయణ — அகிலஜகத்ஸ்வாமிந், அஸ்மத்ஸ்வாமிந், ஸ்ரீமந்நாராயண" என்றும் (௧௭) "దాసోహం కమలానాథ - தாஸோஹம்கமலாநாத" என்றும் (௧௮) "திருவுடையடிகள்" (௧௯) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஸேஷியாய்,

---

(௧) தி-வாய்-௩-௧-௭
(௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௯
(௩) தி-வாய்-௨-௮-௧௦
(௪)
(௫) தி-வாய்-௮-௧-௧௧
(௬) தை-ப்ருகு
(௭) ஶ்வே-௬-௧௮
(௮) வி-பு-௧-௨௨-௨௧
(௯)
(௧௦) தி-வாய்-௩-௧-௫
(௧௧) தி-வாய்-௧௦-௧-௩
(௧௨) தி-வாய்-௯-௯-௨
(௧௩) தை-நா
(௧௪) ஶ்வே-௬-௧௬
(௧௫) வேதார்த்தஸங்
(௧௬) கத்யத்ரயம்
(௧௭)
(௧௮) தி-வாய்-௩-௩-௮
(௧௯) தி-வாய்-௯-௩-௧

(௧) "తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహంప్రపద్యే—தம்ஹிதேவமாத்ம புத்திப்ராஸாதம் முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௨) "న్యాసఇతిబ్రహ్మ-ந்யாஸ இதிப்ரஹ்ம" (௩) "న్యాసఇత్యాహుర్మనీషిణోబ్రహ్మాణమ్-ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம்" (௪) "శరణ్యంశరణంయాతాః-ஶரண்யம்ஶரணம்யாதா:" (௫) "సర్వలోకశరణ్యాయ-ஸர்வலோகஶரண்யாய" என்றும், (௬) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (௭) "சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்," (௮) "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (௯) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அகில ஜகதுபாயபூதனாய்,

(௯) "యస్మిన్విశ్వాభువనానితస్థుః-யஸ்மிந்விஶ்வாபுவநாநிதஸ்து:" (௧௦) "యస్యాయుతాయుతాంశాంశేవిశ్వశక్తిరియంస్థితా-யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶேவிஶ்வஶக்திரியம்ஸ்திதா" (௧௧) "అఖిలాధారఃపరమాత్మా-அகிலாதார:பரமாத்மா" (௧௨) "నిఖిలజగదాధార-நிகிலஜகதாதார" (௧௩) "మయిసర్వమిదంప్రోతమ్- மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம்" இத்யாதிப்படியே அகிலஜகத்துக்கும் ஆதாரபூதனாய், (௧௫) "తత్సర్వంవ్యాప్యనారాయణస్స్థితః-தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (௧௪) "ఆత్మాహివిష్ణుస్సకలస్యజన్తోః - ஆத்மாஹிவிஷ்ணுஸ்ஸகலஸ்யஜந்தோ:" (௧௬) "తేనేదంపూర్ణంపురుషేణసర్వమ్-தேநேதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்" (௧௬) "సర్వంనారాయణాత్మకమ్-ஸர்வம்நாராயணாத்மகம்" (௧௭) "ஒருயிரேயோ உலகங்கட்கெல்லாம்" (௧௮) "எல்லாப்பொருள்கட்குமருவாகிய"

---

(௧) ஶ்வே-௬-௧௮
(௨) தை-நா
(௩) ரா-யு-௯௪-௧௭
(௪) ரா-யு-௧௭
(௫) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧
(௬) தி-வாய்-௯-௧௦-௫
(௭) தி-வாய்-௯-௧-௧௦
(௮) தி-வாய்-௫-௮-௧௧
(௯) தை-நா
(௧௦) வி-பு-௧-௯-௫௩
(௧௧)
(௧௨) கத்யத்ரய
(௧௩) கீதை-௭-௭
(௧௪) தை-நா-௧௧
(௧௫)
(௧௬)
(௧௭) தி-வாய்-௮-௧-௫
(௧௮) தி-வாய்-௯-௩-௮

என்றுமித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே அகிலஜகதந்தராத்மாவா ய், (௧) "మాతా పితా భ్రాతా నివాసశ్శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః-மாதாபிதா ப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸௌஹ்ருத்கதிர் நாராயண:" (௨) "தாயாய் தந்தையாய்" (௩) "செலேய்கண்ணியநம்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிற விஶ்வரன்,

"శుభాశంసీ సుహృత్-ஶோபாஶம்ஸீ ஸௌஹ்ருத்" என்கிற ஸௌஹ்ருத்வம் தோன்ற (௪) "శ్రేయోధ్యాయతి కేశవః-ஶ்ரேயோத்யாயதிகேஶவ:" என்கிறபடியே இவர்களுக்கு நன்மையே தேடியிருப்பானொருவனுகையாலே அவர்ஜநீயமுமாய் நிருபாதிகமுமாய் ஸ்வாபதமாய் அநேகவிதமான இந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக, (௫) "సర్వమేతత్-ஸர்வமேதத்" (௬) "భృశం భవతి దుఃఖితః- ப்ருஶம்பவதிது:கித:" என்கிறபடியே திருவுள்ளம் நோவுபட்டு (௭) "జీవే దుఃఖాకులే విష్ణోః కృపా కాప్యుపజాయతే - ஜீவேது:காகுலேவிஷ்ணோ: க்ருபாகாப்யுபஜாயதே" (௮) "కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షే కఞ్చిత్ కదాచన-கேவலம்ஸ்வேச்சயைவாஹம்ப்ரேக்ஷேகஞ்சித்கதாசந" (௯) "என்னையாளும்பிரானார் வெறிதேயருள்செய்வர்" (௧௦) "என்னுயிரை நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதன்" (௧௧) "எண்டானுமின்றியேவந்தியலுமாறு" (௧௨) "மயர்வற மதிநலமருளினன்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே "ஆஶ்ரயஸத்பாவந்தான் இந்த க்ருபாவிஷயத்வாநந்தரம்" என்னும்படி பரது:க்காஸஹிஷ்ணுத்வ லக்ஷணையான க்ருபையை இப்படி ஸம்ஸரிக்கிற ஆத்மாக்கள் விஷயத்திலே அவ்யாஜமாகப் பண்ணுநிற்கும்.

அநந்தரம் இந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே ஸாம்ஸாரிக ஸகல துரித து:க்கங்களிலும் ஜுகுப்ஸை பிறந்து, வேதாவஷ்டம்ப மாத்ரமன்றியிலே ஆகம ப்ரமாணிக ஸமதிகம்யமான ஶைவாதிதர்ஶநங்களென்ன, தத்ஸமமான ஸாங்க்யாதி தர்ஶநங்களென்ன, இவற்

(௧) ஸுபாலோப
(௨) தி-வாய்-௭-௮-௧
(௩) தி-வாய்-௫-௧-௮
(௪)
(௫) மஹோபநிஷத்
(௬) ரா-அ-௨-௪௧
(௭) அஹிஸம்-௧௪-௨௮
(௮)
(௯) தி-வாய்-௮-௭-௮
(௧௦) தி-வாய்-௧-௭-௫
(௧௧) தி-வாய்-௧-௧௦-௫
(௧௨) தி-வாய்-௧-௧-௧

றிலுபேக்ஷகனாய், நித்யநிர்தோஷ நிகமப்ராமாண்ய புத்திபிறந்து அந்த ப்ராமாண்யத்தினுடைய தாத்பர்ய ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஆபாதப்ரதீதி தர்ஶநம்பண்ணியிருக்கிற அல்பஜ்ஞசேதநரையு மங்கீகரிக்க வேண்டும்படியான வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே அவர்களுடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக அதில் விதிக்கக்கடவதான ஶ்யேநவிதி தொடக்கமாக ஸ்வர்க்காநுபவம் நடுவாக ஆத்மாநுபவம் முடிவாக வுண்டான புருஷார்த்தங்களில் அல்பத்வ துஃக்கமிஶ்ரத்வ அபாயபஹுளத்வ அசிரகாலவர்த்தித்வ அப்ராப்தத்வ ஸங்குசிதத்வாதிகளை யறிந்து, அத்தாலே (க) "[illegible]-ஏதேவைநிரயா:" என்னும்படி அவற்றிலே குத்ஸை பிறக்கையாலே தத்தத் ஸாதநங்களிலும் விமுகனாய், ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸ்வரூபங்களினுடைய யதாவத்ஶ்ரவணத்திலே உத்ஸுகனாய், ததர்த்தமாக ஏவம்பூதஜ்ஞாநவைஶத்யத்தையுடையனாய், இந்த ஜ்ஞாநவிஷயமான பகவத்விஷயத்திலேபக்தனாய், விமத்ஸரனாய், இந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான மந்த்ரத்திலே ஜ்ஞாநபக்திகளை யுடையனாய், ஏதத் ஜ்ஞாநோபதேஷ்டாவான ஆசார்யவிஷயத்திலே அதிஸ்நிக்தனாய், ஆஶ்ரிதோஜ்ஜீவநைகோத்ஸுகனாய், அவற்றில் ஸ்வகர்த்ருத்வாதி ப்ரதிபத்திரஹிதனாயிருப்பானொரு ஸதாசார்யனை ஆஶ்ரயித்தவதிகாரிக்கு அவஶ்ய ஜ்ஞாதவ்யமாய், ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரதிமந்த்ரம் ப்ரகாஶகமாய், ப்ராமாண்ய பேதத்தாலே அர்த்ததார்ட்ட்ய ஹேதுபூதமான ரஹஸ்யத்ரயமும் ஜ்ஞாதவ்யமாகக்கடவது.

அந்த ப்ராமாண்ய பேதங்கள் எவை யென்னில்: ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாகையும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமாகையும், ஶ்ருதிவிஹிதமாகையும், ஶிஷ்டாசாரமாகையும், புருஷகார ப்ரதாநமாகையும், ஶரண்யாபிமதமாகையும், உபப்ரும்ஹண ஸித்தமாகையும், உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாகையுமாகிற இவைகள். இப்படி ப்ராமாண்யபேத மூண்டாகையாலே மூன்று மநுஸந்தேயங்கள்.

அதுக்குமேலே அகாரவாச்யனுடைய ஶேஷித்வஸித்திஹேதுவான அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்தியைப்பண்ணு நின்றுகொண்டு உகா

(க) பார

ரம் மகாரவிவரண மாகிருப்போலேயும், இதில் விபக்தியில் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயவிஶேஷ ப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு மகாரம் சதுர்த்தீ விவரணமாகிருப்போலேயும், உகாரோக்தாந்யாந்யதம ஸ்வத்வநிவ்ருத்திமுகேந நமஶ்ஶப்தம் உகாரவிவரணமாகிருப்போலேயும், ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே ஸவிபக்திக நாராயணபதம் ஶேஷபூதவஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு விவரணமாகிருப்போலேயும்,

நமஶ்ஶப்தத்தில் ஆர்த்தமாகவும் ஶாப்தமாகவும் சொல்லுகிற உபாய விஶேஷஸ்வரூபத்தையும் அதினுடைய நித்யயோகத்தையும் அதுவுமிகையாம்படியான ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய குணயோகத்தையும் ஶுபாஶ்ரய விக்ரஹவத்தையையும் உபாய விஷயசேதநாத்யவஸாயத்தையும் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யம் நமஶ்ஶப்த விவரணமாயும், கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணாய வென்கிற பதத்துக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரீமத்தையும் தத்ஸ்வரூப ப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் தத்விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகிற த்வயத்தி லுத்தரவாக்யம் விவரணமாயும்,

உபாயஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்துக்கு ததங்கமான ஸாதநாந்தர த்யாகத்தையும் ஸ்வீகாராநபேக்ஷத்வத்தையும் விதிக்கிற சரமஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தம் விவரணமாயும், ப்ராப்ய ப்ரார்த்தநை பண்ணுகிற உத்தரவாக்யத்துக்கு தத்ஸித்திஹேதுவான விரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிற உத்தரார்த்தம் விவரணமாயும், ஆக, இப்படி அந்யோந்ய ஸங்க்ரஹ விவரணமாய்ப் போருகையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமு மநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு த்யாஜ்யோபாதேயநிர்ணயக ஹேது ஸ்வரூபமாகையாலே அந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ப்ரதமபாவியாக வேணுமிறே. தத்ப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூப நிஷேத விதிகளை உகாரநமஸ்ஸுக்களாலே சொல்லுகையாலும் ப்ரதம ரஹஸ்யமான திருமந்த்ரம் ப்ரதமாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இப்படி ப்ரதமாநுஸந்தேயமான திருமந்த்ரம் (க) “ஸர்வேஷாமேவ

(க) வ்ருத்தஹாரீத-ரு-சஎ

ர்யம்-ஐஹிலௌகிகமைஶ்வர்யம்'' இத்யாதிப்படியேஸகலபுருஷார்த்ஸாதகஸாதநமாய், விஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயணயென்று ப்ரதமோபாத்தமாய் ஈஶ்வரனுடைய ஸகல குணங்களுக்கும் ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலே அல்லாத பகவந்மந்த்ரங்களிலே அதிகமாயிருக்கும். அதுக்குமேலே வ்யாப்யபதார்த்தம், வ்யாபகஸ்வரூபம், வ்யாபநப்ரகாரம், வ்யாபகனுடைய குணம், வ்யாப்திபலம், இவற்றைப்பூர்ணமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகாந்தரங்களிலும் அதிகமாயிருக்கும்.

இவ் வாதிக்யமில்லையேயாகிலும்; ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும் வேதாந்தங்களாலும் வைதிகபுருஷர்களாலும், ஆதரிக்கப்படுகையாலும், கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுக்கும் ஸஹகரித்துப் போருகையாலும் ஸகல ஶப்தகாரணமாகையாலும், ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஆதரிக்க வேண்டும்படியான ஆதிக்யமுண்டு.

கர்மாத்யுபாயங்களுக்கு ஜபஹோம தர்ப்பணாதிகளாலே ஸஹகரித்துப் போராநிற்கச் செய்தேயும் இம்மந்த்ரம் பகவதே கோபாயர்க்கு அவ்வுபாயம் இதினுடைய ஶப்தாவ்ருத்தியை ஸஹியாமையாலும், வேதங்களும் வேததாத்பர்ய ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணியிருக்கிற ஆழ்வார்களும் இம் மந்த்ராநுஸந்தாந காலத்திலே (க) "ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித:-ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (உ) "எண்பெருக்கந் நலத்தொண்பொருளீறிலவண்புகழ் நாரணன்" (ங) "நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன்" (ச) "நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" இத்யாதிகளாலே அர்த்தாநுஸந்தாநதத்பரராய் அநுஸந்தித்துப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகையாலும், தது பாய நிஷ்டாரான நம்மாசார்யர்களும் அர்த்தாநுஸந்தாந தத்பரராய், அர்த்தத்துக்கு நிராஶ்ரயமாக நிலையில்லாமையாலே ஶப்தத்தையுமாதரித்துக்கொண்டு போருவர்கள். (ரு) "அன்று நான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்று இவ்வர்த்தஜ்ஞாந ஜநநமே ஜந்மமென்னுமிடத்தையும், இவ்வநுஸந்தாநமே காலக்ஷேபமென்னுமிடத்தையும் திருமழிசைப்பிரானு மருளிச்செய்தார்.

(க) ஸைத-ா-கக

(உ) தி-வாய்-க-உ-கO

(ங) தி-வாய்-கO-ரு-உ

(ச) தி-வாய்-உ-எ-உ

(ரு) தி-ச-வி-கக

இவ்வர்த்தத்தை "திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகஶரணனாவாய்" என்று அனந்தாழ்வானருளிச் செய்தார். விலக்ஷணரான நம்மாசார்யர்களெல்லார்க்கும் இவ்வர்த்தாநுஸந்தாநமே யாத்ரையாய்ப் போருகையாலே அவர்கள் ப்ரஸாதத்தாலே லப்த (லப்த) ஜ்ஞாநரான நமக்கும் அதிலர்த்தாநுஸந்தாநமே யாத்ரையாகக் கடவது.

இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான இம்மந்த்ரந்தான் (௧) "ఓమిత్యేకాక్షరమ్ - నమఇతిద్వేఅక్షరే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక్షరం ఛన్దసాగాయత్రీచేతి-ஓமித்யேகாக்ஷரம், நமஇதித்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி-இத்யஷ்டாக்ஷரம் சந்தஸா காயத்ரீ சேதி" (௧) "ఓమిత్యగ్రేవ్యాహరేత్, నమఇతిపశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్-ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத், நமஇதிபஶ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்" (௨) "ప్రణవాద్యంనమోమధ్యం నారాయణపదాన్తిమమ్- ப்ரணவாத்யம்நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரணவஸஹிதமாகவே அஷ்டாக்ஷரமாய், ப்ரணவம் முதலாக நமஸ்ஸூ நடுவாக நாராயணபதம் முடிவாக உச்சரிக்கக் கடவனென்கிற பதக்ரமநியதியை யுமுடைத்தாயிருக்கும்.

ஶ்ருதியிலே (௩) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (௪) "కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్-கோஹ்யேவாந்யாத்கஃப்ராண்யாத்" (௪) "ఏష హ్యేవానన్దయాతి-ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" என்றோதுகிற அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோக்யத்வங்களை அவ்வேத தாத்பர்யமான இம்மந்த்ரத்தில் பதங்கள் மூன்றும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கையாலே இது ஸூகராநுஸந்தேயமாயிருக்கும்.

இம்மந்த்ரம் ஆத்ம பரமாத்மாக்களுடைய ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. இதுக்கு விஷயாபேக்ஷையும் ப்ரதிஸம்பந்த்யபேக்ஷையுமுண்டாகையாலும், அந்த ஶேஷத்வஸித்திதான் ஸ்வவிரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலும், (௫) "అకిఞ్చిత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః-அகிஞ்சித்கர

(௧) நாராயணோபநிஷத் (௨) பாஞ்சராத்ரம் (௩) யஜு-அஷ்ட-உ-ந
(௪) தை-ஆநந்த (௫) ஶ்ரீபாஷ்யகாரமுக்தகம

ஸ்யஶேஷத்வாநுபபத்தி:” என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது ஶேஷத்வமநுபபந்நமாகையாலும், அந்த ஸம்பந்தத்துக்கு ஶேஷதயா அவ்வர்த்தங்களும் இதிலே ப்ரதிபாதிதமாகிறன.

அதில் ப்ரணவத்தாலே ஶேஷத்வஞ்சொல்லி, நமஶ்ஶப்தத்தாலே தத்விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்திசொல்லி, நாராயணபதத்தாலே அந்த ஶேஷத்வத்தை ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தமுகேந த்ருடீ(ஸ்ரூ)கரிக்கிறது. ஆகையாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபரமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதம் அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்திபூர்வகமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. மத்யமபதம் ஸ்வரக்ஷகத்வ நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. அநந்தரபதம் உபேயாபா(ஞு)ஸநிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபேயத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஸ்வரூபோபாயோபேய யாதாத்ம்யங்களைச் சொல்லுகிறது. இவ்வாகாரத்ரயமும் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இத்தாலும் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னக் குறையில்லை. இதுதான் இதுக்கு முன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே ப்ராப்தவ்ய மாகையாலே ப்ராப்யம் சொல்லுகிறதென்று மருளிச்செய்வர்கள். ஆகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தமான ஸ்வரூபப்ரதிபாதகபரத்வமும்ப்ராப்யப்ரதிபாதகபரத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இது தனக்குத் தாத்பர்யம் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ பரமபோக்யத்வங்களை ப்ரதிபாதிக்கை. ப்ரணவத்தாலே சொல்லுகிற பகவச்சேஷித்வத்தையும் தத்விஷயமான ஸ்வஶேஷத்வத்தையும் அநுஸந்திக்க, தேவதாந்தர பரத்வபுத்தியும் அந்யஶேஷத்வபுத்தியும் நிவ்ருத்தையாம். நமஸ்ஸாலே சொல்லுகிற பாரதந்த்ர்யத்தையும் பகவதுபாயத்வத்தையு மநுஸந்திக்க ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தியும், ஸாத்யஸாதந ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். நாராயணபதத்தாலே சொல்லுகிற பகவத்போக்யதாதிஶயத்தையும் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநையையு மநுஸந்திக்கவே அப்ராப்தவிஷய கிஞ்சித்காரபுத்தியும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். ஆக, இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரதாநார்த்தமும் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும் அநுஸந்தாநார்த்தமும் அநுஸந்தாந ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்கு ப்ரதாநார்த்தம் ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகையென்றும், தாத்பர்யார்த்தம் ஸகல ஶாஸ்த்ரஸாரமாயிருக்கையென்றும், வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யஸ்வரூப நிரூபணமென்றும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸம்பந்தமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

இதுதான் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாரணத்வம், ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஶ்ரிய:பதித்வம், ஸர்வஶேஷித்வம், அவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஏதத் ப்ரதிஸம்பந்தி உபாயத்வம், ஸர்வாதா(தா)ரத்வம், ஸர்வாந்தர்யாமித்வம், ஸர்வஶரீரித்வம், ஸர்வவிதபந்துத்வம், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

சேதநனுடைய ப்ரகாரத்வம், ரக்ஷ்யத்வம், ஶேஷத்வம், இவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஶேஷபூத வஸ்துவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்த(ந்)த்வம், ஜ்ஞாநகுணகத்வம், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி, தத்ஸித்தமான பாரதந்த்ர்யம், தத்ப(ப)லததீயஶேஷத்வம், ஆதே(தே)யத்வம், வ்யாப்யத்வம், ஶரீரத்வம், கைங்கர்யாஶ்ரயத்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிசேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவம், (க) “అకారశ్చోకారశ్చ మకారశ్చేతి, తానేకధా సమభరత్తదేతదోమితి- அகாரஉகாரமகாரஇதி, தாநேகதாஸமப ரத்ததேததோமிதி” என்று மூன்றக்ஷரமாய், (க) “ఓమిత్యేకాక్షరమ్- ஓமித்யேகாக்ஷரம்” (உ) “மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தை” என்றும் ஏகாக்ஷரமாய் ஶேஷிஶேஷ ததநந்யார்ஹத்வங்களாகிற வர்த்தங்களுக்கு அக்ஷரத்ரயமும் வாசகமாகையாலே மூன்றுபதமாய், ஏவம்பூதமான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஒருவாக்யமா யிருக்கும்.

(ங) “నామరూపఞ్చభూతానాం కృత్యానాఞ్చప్రపఞ్చనమ్। వేదశబ్దేభ్యఏవాదౌ దేవాదీనాఞ్చకారసః- நாமரூபஞ்சபூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்சப்ரபஞ்சநம்। வேதஶப்தேப்யஏவாதௌதேவாதிநாஞ்சகார ஸ:” என்று லௌகிகஶப்தங்களுக்கு வேதம் காரணமாயிருக்கும். (ச) “ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్స్థమ్- ரிசோயஜூம்ஷிஸாமா

(க) நாராயணோபநிஷத் (உ) பெரி-திரு-ஈ-டு-ச (ங) வி-பு-க-ரு-கூ௩
(ச) வ்ருத்தஹாரீ-ங

நிதநைதவாதர்வணோநிச! ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம்'' என்று வேதந் தனக்குத் திருமந்த்ரம் காரணமாயிருக்கும். இதில்மேலில்பதத்வயத் துக்கும் இப்ப்ரணவம் ஸங்க்ரஹமாகையாலே இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ர ணவம் காரணமாயிருக்கும். (ச) "ప్రణవస్య చ ప్రకృతి రకారః-ப்ரணவஸ்யச ப்ரக்ருதிரகாரஃ'' (உ) "తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహేశ్వరః-தஸ்யப்ரக்ரு திலீநஸ்யயஃபரஸ்ஸமஹேஶ்வரஃ'' என்று ப்ரணவந் தனக்கு அகா ரம் காரணமாயிருக்கும்; இப்படி ஸர்வரூப்தகாரணமான அகாரம் (ங) "సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్య స్వభావతః । సమస్తవాచ్యమూలత్వాద్బ్రహ్మ ణోపి స్వభావతః। వాచ్యవాచకసమ్బన్ధస్తయోరర్థాత్ప్రతీయతే-ஸமஸ்தரூப்தமூல த்வாதகாரஸ்யஸ்வபாவதஃ। ஸமஸ்தவாச்யமூலத்வாத்ப்ரஹ்மணோபி ஸ்வபாவதஃ । வாச்யவாசகஸம்பந்தஸ்தயோரர்த்தாத்ப்ரதீயதே'' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துவுக்கு வாசக மாகையாலும், (ச) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే । యేన జాతాని జీవన్తి- யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயந்தே । யேநஜாதாநிஜீவந்தி'' என்றும், (ரு) "மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகுங்காவலோன்'' என்றும் காரண த்வ ரக்ஷகத்வங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயமாகச் சொல்லுகையாலும், (சு) "అకారో విష్ణువాచకః-அகாரோவிஷ்ணுவாசகஃ'' என்று ஸர்வவ்யா பகனாய் ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமானுடைய ஸமஸ்தசிதசித்கார ணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

இக்காரணத்வந்தான் ஸ்வரூபகாரணத்வமென்றும், ஸ்வபாவ காரணத்வமென்றும் த்விதம்.

அதில் ஸ்வரூபகாரணத்வமாவது - சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வ ரூப ஸத்பாவம் பகவத்ஸ்வரூபாதீநமாயிருக்கை. அதாவது—(எ) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி'' (அ) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி'' (கூ) "న తదస్తి వినా యత్స్యాన్మయా భూతం చరాచరమ్-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யா ந்மயாபூதம்சராசரம்'' (க0) "యస్య చేతనస్య యద్ద్రవ్యం యావత్సత్తం శేషత్వా పాదనార్హం తచ్ఛేషతైకస్వరూపమ్ - யஸ்யசேதநஸ்யபத்த்ரவ்யம் யாவத் ஸத்தம் சேஷத்வாபாதநார்ஹம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்'' (கக) "தன்னுள் கலவாத கெப்பொருளும் தானில்லை'' இத்யாதிகளில்

(க) வேதார்த்தஸங்க (உ) தை-நா-க0-உரு (ங) வாமநபுரா
(ச) தை-ப்ருகு-க-க (ரு) தி-வாய்-உ-அ-ரு (சு) ஹேமஷஸம்
(எ) யஜு-அஷ்ட-உ- (அ) ரஹஸ்யாம்நாயப்ராம் (கூ) கீ-க0-ஙகூ
(க0) (கக) தி-வாய்-உ-ரு-ங

சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூபம் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷணதயா சேஷமாய்க்கொண்டு உண்டாய், அல்லாதபோது இல்லையாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே, இந்த ஸ்வரூப ஸத்பாவஹேதுவான விசேஷணரூபசேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயா சேஷியான பகவத்ஸ்வரூபம், (௧) "முன்னையமரர் முழுமுதலானே" (௨) "அமரர்முழுமுதல்" (௩) "யாதும்யவர்க்கும்முன்னோன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே காரணமாயிருக்கை.

ஆனால், (௪) "ప్రకృతింపురుషఞ్చైవవిద్ధ్యనాదీఉభావపి-ப்ரக்ருதிம்புருஷஞ்சைவ வித்யநாதீஉபாவபி" என்று சொல்லுகிற இவற்றினுடைய அநாதித்வத்துக்கு பங்கம்வாராதோ வென்னில்; விசேஷணத்வேந ஸ்திதமான வஸ்துக்களுக்கு விசேஷ்ய ஹேதுகோத்பத்தியாக வேண்டுகையாலே விசேஷ்யஹேதுக வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறதித்தனையொழிய ஒருகாலத்திலுண்டு, காலாந்தரத்திலில்லையென்று ஸத்பாவா-உஸத்பாவங்கள் சொல்லுதல், ஏவம் பூதோதயத்துக்கு ஒரு காலவிசேஷ கல்பனைபண்ணுதல் செய்யாமையாலே அநாதித்வபங்கம் வாராது; ஆனால் விசிஷ்டமாய்க்கொண்டே நித்யமாயிருக்குமாகில் இக்காரணத்வ மநுபபந்நமாமே யென்னில், அந்ய நிரபேக்ஷமாக ஸித்தமான பகவத்ஸ்வரூபத்தினின்றும் ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டே சிதசித்துக்களினுடைய உதயமாகையாலே உபபந்நம். (௫) "ప్రధానపుంసోరజయోః కారణం కార్యభూతయోః- ப்ரதாநபும்ஸோரஜயோஃகாரணம்கார்யபூதயோஃ" என்று சிதசித்துக்களினுடைய கார்யதவ நித்யத்வங்கள் ஸ்ரீபாராசரபகவானாலும் சொல்லப்பட்டது.

அநந்தரம், ஸ்வபாவகாரணத்வமாவது-சிதசித்துக்களை ஸ்வேச்சாதீநமாகத் தன்னுடைய லீலாபோக (போ௧) விசேஷங்களுக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று தது பகாரணமான தேஹதேசப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கும், தததநுரூப சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளுக்கும் ஹேதுபூதனாகை.

இவை கர்மஹேதுகமென்னாநிற்க ஈஸ்வரன் ஹேதுவென்கிறபடி யென்னென்னில், (௬) "ఏషఏవసాధుకర్మ కారయతి - ஏஷஏவஸாது

(௧) தி-வாய்-௧-௭-௮ (௨) தி-வாய்-௧-௭-௯ (௩) தி-வாய்-௮-௮-௪
(௪) கீ-௧௩-௧௯ (௫) வி-பு-௧ (௬) கௌஷீதகீ-௩-௯

கர்மகாரயதி” என்று கர்மத்துக்கு உத்பத்தியே பிடித்து ஈஶ்வரன் ப்ரேரகனாக வேண்டுகையாலும், அசேதநக்ரியை யாகையாலே தான் இவற்றுக்கு உத்பாதக மாகமாட்டாமையாலும், ஒரு க்ரியை தானே காலகர்த்ருபேதங்களாலே புண்யபாபங்க ளிரண்டுக்கும் ஹேதுவாயிருக்கையாலும், இவற்றுக்கு ஈஶ்வரேச்சை-ஹேதுவா யித்தனையொழிய கர்மம் ஹேதுவன்று.

ஈஶ்வரேச்சைதான் கர்மஹேதுகமானாலோ வென்னில், அவ னுக்கு கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதத்வமில்லை. ஸ்வேச்சாதீந கர்ம ஹேதுக வ்யவஸ்திதித்வமும் ஸ்வேஷ்டமர்ன ஜ்ஞாநப்ரதாநாதிக ளோடே விரோதிக்கையாலும், போக (భో) ரஸ வைவித்ய மில்லா மையாலும் (க) “త్వదంఘ్రిముద్దిశ్యకదాపికేనచిద్యథాతథావాపి-ஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலி:| ததைவமுஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷத:ஶுபா நிபுஷ்ணாதி” என்றும், (உ) “ఊమ్యస్యహోతదభిసన్ధివిరామమాత్రాత్-க்ஷாம்யஸ்யஹோததபிஸந்திவிராமமாத்ராத்” என்றும், (ங) “தீயி னில்தூசாகும்” (ச) “காணேனொருங்கிற்றும் கண்டிலமால்” என் றும் சொல்லுகிறபடியே ஓரஞ்ஜலிமாத்ரத்தாலே ஸகலபாபங்களை யும் போக்குமென்கையாலே ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதி குலைகையாலும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுக் கையாலும் ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனுக்குக் கூடாது. இனி இங்குள் ளது ஸ்வேஷ்டகார்யோபயோகியான கர்மஸம்பந்தத்தையும் தத் கார்யங்களையும் ஸ்வேச்சையாலே நிர்வஹித்துப் போருகிறானித் தனை, ஆகையாலே கேவலேஶ்வரேச்சையே ஹேதுவாகக்கடவது.

இவ்வர்த்தத்தை (ரு) “நீதந்தவாக்கை” (சு) “நீவைத்தமாய வல்லைம்புலன்கள்” (எ) “நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதன்” (அ) “துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்” (கூ) “கருமமும்கரும பலனுமாகியகாரணன்” (க0) “துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாய்” (கக) “உற்றவிருவினையாய்” இத்யாதிகளிலே ஆழ்வாரருளிச்செய் தார்.

(க) ஸ்தோ-ர (உ) வை-ஸ்த (ங) திருப்பாவை-ரு
(ச) பெரியதிருவ-ருச (ரு) தி-வாய்-ங-உ-க (சு) தி-வாய்-ரு-எ-அ
(எ) தி-வாய்-க-எ-ரு (அ) தி-வாய்-ங-க0-எ (கூ) தி-வாய்-ங-ரு-க0
(க0) தி-வாய்-ங-கூ-அ (கக) தி-வாய்-க0-க0-அ

வைதிகபுத்ர வ்ருத்தாந்தத்திலும், அயோத்யாவாஸிகளுடைய மோக்ஷலாபத்திலும், ஶிஶுபால மோக்ஷாதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் காணலாம். ஆக, இவ்வக்ஷர ஸ்வபாவத்தாலே பகவானுடைய ஸர்வகாரணத்வமும் ஸர்வப்ரகாரகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இவ்வகாரம், "அவரக்ஷணே-அவரக்ஷணே" என்கிற தா(து)விலே ஸித்தமாய்,வகாரலோபம்பண்ணி,"அ"என்றுபதமாய், ரக்ஷணதர்மத்தைக்காட்டி (க) "ந ஹி பாலந ஸாமர்த்த்யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்- நஹிபாலநஸாமர்த்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" (உ) "விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலக:-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலக:" (ங) "பாலநே விஷ்ணுருச்யதே-பாலநேவிஷ்ணுருச்யதே"என்றும், (ச) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இத் தர்மத்துக்கு ஆஶ்ரயபூதனுமாய், (ரு) "அ இதி ப்ரஹ்ம-அ இதிப்ரஹ்ம" (சு) "அகாரோ வை விஷ்ணு:-அகாரோவைவிஷ்ணு:" (எ) "அகாரோ விஷ்ணுவாசக:-அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" (அ)"அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி-அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி" (கூ) "அ இதி பகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்-அ இதிபகவதோநாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்" என்று இவ்வக்ஷரத்துக்கு முக்யரூபேண வாச்யனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது.

இவ்வகாரந்தான் (கo)"அகாரோ வை ஸர்வா வாக்-அகாரோவைஸர்வாவாக்" என்று எல்லாவக்ஷரங்களுக்கு முயிராய்க்கொண்டு, அவ்வக்ஷர ஸ்வரூபங்களை ஸ்திதிப்பித்துக்கொண்டு நிற்குமென்கையாலே, அவ்வோஶப்தங்களுக்கு வாச்யமான ஸகலபதார்த்தங்களினுடைய வம்ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு அந்தஸ்தி(ஸ்தி)தனான வெம்பெருமானுக்கு வாசகமாகக் கடவதிறே.

ஆக, இந்நால்-அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷகனென்றதாயிற்று. இந்த ரக்ஷணதர்மத்துக்கு விஷயாபேக்ஷ யுண்டாகையாலும் விஷயவிஶேஷநியமம் பண்ணாமையாலும், பத்த(பத்த)முக்த நித்யாத்மகமான உபயவிபூதியும் ரக்ஷ்யமாகக்கடவது. இத்தால் ஸர்வரக்ஷகனென்கிறது.

(க) வி-பு-க-உஉ-உக (உ) (ங) (ச) தி-வாய்-க-ச-ரு
(ரு) ருக்வேத-ஐதரேய-ஆரண்ய-உ-உ-க (சு) (எ) ஶ்லோகஸம்ஹிதை
(அ) கீ-கo- (கூ) மஹாபாஷ்யவ்யா (கo) ஐதரேய-ஆரண்ய

இந்தபத்த (बद्ध) வர்க்கந்தான், முமுக்ஷுக்களென்றும் அஜ்ஞரென்றும் உபயகோடியாயிருக்கும். இதில் அஜ்ஞகோடியை ஸ்வஶீலக்கும், ஸ்வாதீநமான பூர்வபாக (भाग) ஶாஸ்த்ரத்துக்கும், அவர்களுடைய கர்மத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது- புண்யபாபரூபமான கர்மங்களை அவர்கள் பண்ணப்புக்கால் அநுமதிதாநத்தைப் பண்ணியும், அவை அவர்களுடைய பூர்வ பூர்வ கர்ம கார்யமென்று நினைக்கும்படி உதாஸீநனாயிருந்து, அவை தத்தத் காலங்களிலே ஸ்வஸ்வாநுபவங்களைப் பண்ணும்படி செய்வித்தும், அவர்கள் விமுகரானவன்று அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை நோக்கியும், அவர்களுக்கு விரோதியான ஶத்ருபீடைவ்யாதிபீடையித்யாதிகளை நிவ்ருத்தமாக்கி, அபேக்ஷிதமான அந்நபாநாதிகளைக்கொடுத்தும் ரக்ஷிக்கை.

முமுக்ஷுக்களை ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும்; அதாவது- ஸ்வரூபவிரோதியான அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வஸ்வகீய ஶேஷத்வத்தைப் பிறப்பித்தும், ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தத்திலே ருசியைப் பிறப்பித்து, தததநுரூபமான ஸாதநவிஶேஷத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்தும், அந்த ஸாதநத்திலே அத்யவஸாயத்தை ப்ராப்திபர்யந்தமாக்கியும், விபவார்ச்சாவதாரரூபேண நின்று அவர்களுக்குதா (धा) ரகனாயும் அநாதியான ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தையறுத்து அநந்தமான ஸ்வாநுபவத்தை அவிரோதமாகப் பண்ணிக்கொடுத்தும், ஸ்வபோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தமான உத்தரபாக (भाग) ஶாஸ்த்ரத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கை.

நித்யரையும் முக்தரையும் போகா(भोग)நுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது-(க) "ஆநந்தமய:-ஆநந்தமய:" என்கிறபடியே தான் நிரதிஶயாநந்த யுக்தனாயிருக்கையாலே (உ) "நஶாஸ்த்ரம் நைவ சக்ரம:-நஶாஸ்த்ரம்நைவசக்ரம:" என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷைபண்ண வறியாதே அல்பாநந்த ஸ)த்திலே மக்நராய், ஸத்தையழிந்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாகாத வளவிலே, (ங) "மருந்தேநங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸ்வாநந்தத்தை ஸாத்மிப்பித்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாக்கி ஸ்வாநுபவத்தைப் பண்ணிக்கொடுத்தும், தஜ்ஜநித

(க) தை-ஆநந்த (உ) காஶ்யபஸ்மருதி-க (ங) தி-வாய்-க-ங-ச

ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டும், அந்தக் கைங்கர்யத்துக்காளாக்கி இவர்களுடைய சைதந்யநிபந்த(பந்த)நமான ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணி.(க) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூ(ஞா)தபகவந்முகோல்லாஸவிஷயத்வமே ப்ரயோஜநமென்றும், தத்விஷய ஜ்ஞாநமே சைதந்ய கார்யமென்றும் ப்ரதிபத்தியுண்டாம்படி பண்ணியும் ரக்ஷிக்கை.

ஆக, ஸகலஶப்தகாரணமான அகாரத்திலே தத்தத்ஶப்த வாச்யங்களாய் ரக்ஷ்யபூதங்களான த்ரிவித சேதநாசேதநங்களையும், ரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனையும், ரக்ஷணப்ரகாரவிசேஷங்களையும், ரக்ஷணத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வமும், இத்தனையும் ரக்ஷகனான தன்னுடைய ப்ரயோஜந விஶேஷங்களென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(உ) " స్వాధీన త్రివిధచేతనాచేతన స్వరూపస్థితిప్రవృత్తిభేదమ్- ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தார். (ங) "ఇచ్ఛాత ఏవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా-இச்சாதஏவதவவிஶ்வபதார்த்தஸத்தா" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

ஆனல் இந்த ரக்ஷகனுடைய †விதா (ஶ) பேதத்தாலும், லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய துக்காநுபவத்தாலும், நித்யவிபூதியிலுள்ளாருடைய ஸுகாநுபவத்தாலும், இவற்றுக்கு ஹேதுபூதனான ஈஶ்வரனுடைய, (ச) " సమోஹం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోஸ్తి న ప్రియః— ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்திநப்ரியః" (ரு) "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" (சு) "எள்கலிராகமிலாதான்" என்கிற ஸர்வஸமத்வத்துக்கும், (எ) "నివాసశ్శరణం సుహృత్-நிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்" (அ) " సుహృదం సర్వభూతానామ్-ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்" என்கிற ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்வத்துக்கும், (கூ) "సదా కారుణికోஉపి సన్-ஸதாகாருணிகோபிஸந்" என்கிற பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதாரூபையான க்ருபைக்கும் ஹாநிவாராதோ வென்னில்;

(க) தி-வாய்-உ-கூ-ச (உ) கத்யத்ரயம் (ங) வைகுண்டஸ்தவம்
(ச) கீதை-கூ-உக (ரு) தி-வாய்-க-சு-ங (சு) தி-வாய்-க-சு-ரு
(எ) ஸுபால (அ) கீ-ரு-உக (கூ) லக்ஷமீதந்த்ர-கஎ
† (பா) த்விவிதபேத

இது ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபங்களினுடைய யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதார் சொல்லும் வார்த்தை; எங்ஙனே யென்னில்; (க) "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம-ஆநந்தோப்ரஹ்ம" (க) "ஆநந்தம் ப்ரஹ்மண:-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மண:" (உ) "முழுநலம்" (ங) "எல்லையிலந் நலம்" (ச) "நலமுடையவன்" (ரு) "அபாரகல்யாணகுணாகரே-அபார ஸச்சித்ஸுகஸாகரே" என்கிறபடியே ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களிரண்டாலும் அபரிச்சேத்யமான வாநந்தத்தை யுடையனாயிருக்கையாலும், (சு) "அசேஷசிதசித்வஸ்து சேஷிபூதே-அசேஷசிதசித்வஸ்து சேஷிபூதே" (எ) "அசேஷசிதசித்வஸ்து சேஷிணே-அசேஷசிதசித்வஸ்துசேஷிணே" என்று ஸர்வசேஷியாகையாலும், (அ) "யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதுஞ்ச சக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்-யஸ்யசேதநஸ் யயத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநாஸ்வார்த்தேநியந்தும்தாரயிதுஞ்சசக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்" என்றும், (கூ) "யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் சேஷசப்தேந கத்யதே-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் சேஷசப்தேநகத்யதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வார்த்த நியாம்யத்வ தார்யத்வாதிகளாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹமான சேஷவஸ்துக்களைத் தனக்கதிசய விநியோகமாகத் தன்னிச்சையாலே தனக்கிஷ்டமான ப்ரகாரத்திலேவிநியோகம் கொள்ளுகையும், அப்படியே விநியோகப்படுகையும் (க0) "அம்மாவடியேன்" என்கிற உபயஸ்வரூபத்துக்கும் ப்ராப்தமாய், அதுதானே புருஷார்த்தமுமாயிருக்கையாலே. ஏவம்பூத விநியோக விஷயத்வ ஜ்ஞாநமிறே கைங்கர்யம்.

ஆனால் லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்கு இதில் துக்கம் நடப்பானென்னென்னில்; ஏவம்பூதஸ்வரூப யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே. ஆனால் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவதிகாரிகள், (கக) "மங்கவொட்டு" (கஉ) "இருள்தருமாஞாலத்துள்இனிப்பிறவியான் வேண்டேன்" (கங) "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னும் குறுகாதோ" (கச) "நின் மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதென்றுகொலோ" (கரு) "அடைய

(க) தை-ஆநந்த (உ) தி-வாய்-க-க-உ (ங) தி-வாய்-க-உ-ச
(ச) தி-வாய்-க-க-க (ரு) (சு) கத்யத்ரயம்
(எ) வேதார்த்தஸ (அ) ஸ்ரீபாஷ்ய (கூ)
(க0) தி-வாய்-க-கூ-க (கக) தி-வாய்-க0-எ-க0 (கஉ) தி-வாய்-க0-சு-க
(கங) தி-வாய்-சு-கூ-க (கச) தி-வாய்-ங-உ-ங (கரு) தி-மொ-கக-அ-சு

வருளாய்'' இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்தை யாசைப்படுவானென்னென்னில் ;

சேஷபூதரான சேதநர்க்கு சேஷத்வ பாரகாஷ்டாதர்சநம் பண்ணினவாறே இந்த லீலாவிஷயம் ப்ராப்தமாயிருந்ததே யாகிலும், (௧) ''స్థిత్యుత్పత్తిప్రవృత్తిగ్రసననియమనవ్యాపనైరాత్మనస్తే శేషాశేషప్రపఞ్చవపుః-ஸ்தித்யுத்பத்திப்ரவ்ருத்திக்ரஸநநியமநவ்யாபநைராத்மநஸ்தே சேஷாசேஷப்ரபஞ்சவபு:'' என்கிறபடியே ரக்ஷகத்வ காரணத்வ ப்ரவர்த்தகத்வ ஸம்ஹர்த்த்ருத்வ நியந்த்ருத்வ வ்யாபகத்வாதி ஸகல ப்ரகாரங்களாலும் இந்த ஸ்தித்யாதி விஷயமான ஸகல ப்ரபஞ்சத்துக்கும் சேஷியான ஈஸ்வரன், இப்படி ஸர்வப்ரகார சேஷமாகையாலே ஸ்வாயத்தஸ்வரூபரூபமாய் ஸ்வாதா(தா)ரக்ரியாகருமாய் ஸ்வபோக்யபூதருமான சேதநரை; (௨) ''శబ్దాదీన్విషయాన్ప్రదర్శ్య విభవం విస్మార్య దాస్యాత్మకం వైష్ణవ్యాగుణమాయయాత్మనిపహాన్విప్లావ్య పూర్వః పుమాన్। పుంసాపణ్యవధూవిడమ్బివపుషా ధూర్తానివాయాసయన్ శ్రీరఙ్గేశ్వరి కల్పతే తవపరీహాసాత్మనే కేళయే -சப்தாதீந்விஷயாந்ப்ரதர்ஸ்ய விபவம் விஸ்மார்ய தாஸ்யாத்மகம் வைஷ்ணவ்யா குணமாயயாத்மநி வஹாந்விப்லாவ்ய பூர்வ:புமாந் । பும்ஸாபண்யவதூவிடம்பிவபுஷா தூர்த்தாநிவாயாஸயந் ஸ்ரீரங்கேஸ்வரிகல்பதே தவபரீஹாஸாத்மநே கேளயே'' (௩) ''அன்புருகிநிற்கு மதுநிற்கச்சுமடுத்தாய்'' (௪) ''உன்னடிப்போது நானணுகாவகைசெய்து போதிகண்டாய்'' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியேஅவர்களுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான தாஸ்யைஸ்வர்யத்தை விஸ்மரிப்பித்து அத்தை த்ருணீகரிப்பிக்கும் சப்தாதி விஷயங்களிலே ஸங்கத்தைப் பண்ணுவித்து, ஸ்வவிசேஷணதயாஸ்வாதீநையான மாயையாலே கலங்கும்படிபண்ணி, பண்யவதூ(தூ)விடம்பிவபுஸ்ஸான புருஷனாலே தூர்த்தரை ஆயாஸிப்பித்து ரஸிக்கும் செருக்கரைப்போலே ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஸ்வரன் தனக்கு அபிமதையான ஸ்ரீரங்கேஸ்வரிக்குப் பரிஹாஸஹேதுவான லீலைக்கு விஷயமாக்கி, (௫) ''క్రీడితేదం గవాం మాత్రే బాలః క్రీడనకై-க்ரீடதேபகவாந்பூதைர்பால:க்ரீடநகைரிவ'' என்றும், (௬) ''இன்புறுமிவ்விளை

(௧) ர-ஸ்த-௨-௨௪ (௨) ஸ்ரீகுணரத்ந (௩) தி-வாய்-௭-௧-௧௦
(௪) தி-வாய்-௭-௧-௪ (௫) பாரத-ஆரண்ய (௬) தி-வாய்-௩-௧௦-௭

யாட்டுடையான்" என்றும், (க) "நளிர்மாமலருந்தியீட்டைப் பண்ணிவிளையாடும்விமலன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவனை இசைவித்து இவனநுமதிப்படியே மோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணி, ஸ்வ போக (ஃ)த்துக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று அந்த மோக்ஷரூப போக(ஃ)த்திலே ருசிபிறக்கும் போதைக்கு தத்ப்ரதிப(ஃ)டமான ஸம்ஸாரத்திலே (௨) "நரகத்தைநகு" என்கிற அருசிபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும், அந்த அருசிதனக்கு தத்விஷயமான ஹேய த்வ துஃக்கரூபத்வாதிப்ரதிபத்தி அபேக்ஷிதமாகையாலும், ஸ்வ போகார்த்தமாக அதில் ஹேயத்வாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து அதடியாக அருசியை விளைப்பித்து, அதடியாக உபேக்ஷாதிகளையுண் டாக்குகிறுணுகையாலே தந் நிவ்ருத்திபூர்வகமாக போக (ஃ) ரூபமான மோக்ஷத்தை(௩) "மங்கவொட்டு"(௪)"கூவிக்கொள்ளாய்" (௫) "இனியுண்டொழியாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறுர்களித்தனை யல்லது, (௬) "எனக்கேகண்ணனையான் கொள்சிறப்பு-தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றிருக்கிறவர்கள் பகவத்விநியோக விஶேஷவிஷயத்தினுடைய ஸ்வரூபாநுப்ராப்ததையாலே தந்நிவ் ருத்தியை அபேக்ஷித்தார்களன்று;

ஆகையாலே (௭) "ஸமோ(அ)ஹம் ஸர்வபூதேஷு-ஸமோஹம்ஸர்வபூதே ஷு" என்கிறவிடத்தில் வ்யாபகத்வ தா(ஃ)ரகத்வ ஆஶ்ரயணீயத்வ ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களில் ஸாம்யத்தைச் சொல்லுகிறதித்தனை யல்லது, ஸர்வவிநியோகஸாம்யம் சொல்லுகிறதன்று. விநியோக ஸாம்யம் சொல்லுமாகில் விநியோகபேத(ஃ) நிபந்தநமான ரஸ வைவித்யமில்லாமையாலே ஸர்வப்ரகாராநந்த(ஃ) விஶிஷ்டமான ஶேஷிஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. இஷ்டவிநியோகார்ஹதையே வேஷமான ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. நித்யவிபூதியில் குணாநுபவம் விக்ரஹாநுபவம் கைங்கர்யபரதை யென்கிற விஶே ஷங்களுக்கும் சேராது. ஆகையாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் அநு குணமான வைஷம்யம் தோஷமன்று; ப்ராப்தமான ஸாம்யத்துக்கு ஹாநிசொல்லாமையாலே ஸமத்வஹாநியில்லை. ஏவம் ஸ்வரூப

(க) நாய்ச்சி-தி-மொ-கச- (௨) தி-வாய்-க0-சு-ரு (௩) தி-வாய்-க0-எ-க0 (௪) தி-வாய்-க0-க0-௩ (௫) தி-வாய்-க0-க0-சு (௬) தி-வாய்-௨-கூ-ஞ (௭) கீ-க-௨௯.

ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஸம்ஸாரத்திலே துஃக்கப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்குமவர்களுக்கு இந்த ப்ரதிபத்திதான் இந்த ஜ்ஞாநவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷை பிறக்கைக்குறுப்பாகையாலே அந்த ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பண்ணுதொழிந்ததும் ஸுஹ்ருத்வகார்யமான ஹிதபரதையாலே யாகையாலே ஸுஹ்ருத்வத்துக்கு ஹாநியில்லை.

ஸம்ஸாரத்தில் வாஸமும் அஜ்ஞாவஸ்தை குலைந்து ஜ்ஞாநம் பிறந்தபோது ததியத்வாகாரேணவே தோற்றுகையாலே (க)"தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று அதுதானே புருஷார்த்தமாயிருக்கையாலும், ததநுகுணமான ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தை (உ) "దదామి బుద్ధియోగం తమ్ - ததாமிபுத்தியோகம்தம்" என்றும், (ந) "మత్తస్స్మృతిర్జ్ఞానమపోహనఞ్చ-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்றும், (ச) "என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாய்" (ரு) "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிர்ஹேதுகமாகத் தானே பிறப்பிக்கையாலும் க்ருபாஹாநிவாராது. ஆகையாலே ஶேஷபூத ஸகலவஸ்துக்களுடையவும் ஸர்வவ்யாபாரங்களும் பகவத்ப்ரேரிதங்களுமாய் பகவத்ப்ரயோஜந ஹேதுக்களுமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

ஆனால், விதிநிஷேதரூபமான ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், ஶாஸ்த்ரமாவது-(சா) "శ్రుతిస్స్మృతిర్మమైవాజ్ఞా-ஶ்ருதிஸ்ஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வ ரக்ஷகத்வாதி விஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுக்கு அதிஶயரூப ஸகல வ்யாபாராதிகளுக்கு முண்டான ருசிப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு ப்ரதர்ஶகமாயிருப்பதொன் றாகையாலே, (எ) "త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః-த்ரைகுண்ய விஷயாவேதாஃ" என்கிறபடியே அவனுக்கு லீலாவிஷயபூதருமாய்க்கொண்டு ஸ்வம்மாயிருக்கிற ஸகல சேதநரையும் விஷயமாகவுடைத்தாயிருக்கும்.

(க) தி-வாய்-உ-கூ-ச (உ) கீ-கo-கo (ந) கீ-கரு-கரு
(ச) தி-வாய்-உ-எ-அ (ரு) தி-வாய்-உ-எ-எ (சா) பாஞ்சராத்ரம்
(எ) கீ-உ-கரு

ஆகையாலே இப்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய பஹுவிதை(ஷ)யான லீலைக்கு உபயோகிகளாய்க்கொண்டு லீலாவிஷயபூத சேதநர(X)ங்களான கர்மவிஶேஷங்களும் பஹுவிதங்களாயிருக்கையாலே அவற்றில் சில கர்மவிஶேஷங்களாலே பாஹிம்ஸாபரராய் நாஸ்திகராயிருப்பாரைக் குறித்த(க) "ஶ்யேநேநாபிசரந் யஜேத" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்குறுப்பாக அவர்களுடைய ருசியநுஸாரம்பண்ணி அபி(ஷ)சாரக்ரியையைவிதித்தும், ஶாஸ்த்ரோக்த ததநுஷ்டாநாநந்தர தத்பல லாபத்தாலே ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸம்பிறந்து அத்தாலே நாஸ்திக்யஹேதுவான பாபக்ஷயமாய் அந்த க்ரியையில் பரஹிம்ஸாதி நிபந்த(ஷ)நமான பயம்பிறந்தவநந்தரம் பாரலௌகிக தத்ஸாதநங்களைவிதித்தும், அநந்தரம் அத்தை நிரூபித்து, ஸுக்ருதத்துக்குஹேது ஸுக்ருதாந்தரமாகவேணும்; அதுக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸுக்ருதம்வேணும்; அப்போது அநவஸ்தை வருமாகையாலும் ஸ்வாதீநப்ரவ்ருத்தியில்லாதவனுக்கு ஸுக்ருத யோக்யதையில்லையாகையாலும் ஸுக்ருதஹேதுத்வம் சொல்லவொண்ணாதென்று ஸம்ஶயித்தவனுக்கு ஸுக்ருதஹேது பகவத்க்ருபை யென்னுமிடத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தும், க்ருபாகார்யமான ஸுக்ருதத்தாலே * நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணமான மோக்ஷத்திலே ருசிபிறந்தவனுக்கு மோக்ஷதத்ஸாதநங்களை விதித்தும், அந்த ஸாதநங்களுடைய துஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளாலே அதிலே குத்ஸைபிறந்தவனுக்கு ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தை விதித்தும், உபாயபூதனானவனுடைய ஸ்வதோஷ தர்ஶநத்வ அகார்யகரத்வ உத்துங்கத்வ துர்லபத்வாதிகளாலே இளைத்தவனுக்கு அவனுடைய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தும் இப்படி ஆஶ்ரயணீயனானவனுடைய கார்யகரத்வ ஹேதுவான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வாதிகளை விதித்தும், அவற்றினுடைய அபராதஜ்ஞாந தத்த(ஷ)ண்டதரத்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலே வெருவினவனுக்கு அவற்றைரக்ஷோபயுக்தமாக்குகிற பரமகாருணிகத்வத்தை ப்ரகாஶிப்

(க) ரங்க-ஸ்த-உ-

பித்தும்,*భగవదాత్మనోస్స్వస్వామి భావసమ్బన్ధజ్ఞాననిబన్ధన భగవదుపాయవరణత్వ ప్రాప్యభావత్వాత్తదిష్టవినియోగత్వేన తదన్తర్భూత - பகவதாத்மனோஃஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநநிபந்தந பகவதுபாயவரணத்வ ப்ராப்யபாவத்வாத்ததிஷ்டவிநியோகத்வேந ததந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்கு தத்தத் ஜ்ஞாநஹேதுக க்ருபாவிதா(ధా)நம்பண்ணியும், ஆக இவ்வளவும்வருந்தனையும் அவர்களுக்குப்பிறந்த பர்வக்ரமாநுஸாரம் பண்ணி கார்யகரத்வஹேதுவான பகவத்க்ருபையை விதித்துத் தலைக்கட்டுவிதொன்றுகையாலே ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநம்.

இவற்றில் பந்தகங்களான பலங்களிலே நின்றவர்கள் விஷயத்திலே ஈஶ்வரனுக்கு லீலாரஸம்நடந்துபோருகையாலும், அல்லாதவிடங்களிலே அநுக்ரஹரஸமும் க்ருபாரஸமும் நடந்துபோருகையாலும், பகவல்லீலாஹேதுத்வமும் பகவத்க்ருபா விஶ்வாஸஹேதுத்வமுமா யிருக்கும். இவ்வாகாரத்வயத்திலும் இருவர்க்கும் ப்ரயோஜநமுண்டாகையாலே ஶாஸ்த்ரத்தாலே இருவருடைய ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக இவ்வக்ஷரத்திற் சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

இப்படி ஸர்வகாரணபூதமாய் ஸர்வரக்ஷகமாய் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு நிரூபகமாயிருக்கையாலும், இதிற்சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்துக்கு புருஷகாரத்வாரா இவள்ஸந்நிதி அபேக்ஷிதமாகையாலும், இவ்வக்ஷரத்திலேறின விபக்தியிற் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமாகவேண்டுகையாலும் இவ்வக்ஷரத்திலே லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் ஆர்த்தமாகச்சொல்லுகிறது.

"శ్రయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீஃ" (௧) "అనన్యా రాఘవేణాహమ్-அநந்யா ராகவேணாஹம்" (௨) "విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீஃ" (௩) "తాం శ్రీరిత్యుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః-தாம்ஶ்ரீரிதித்வதுபஸம்ஶ்ரயணாந்நிராஹுஃ" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபா(భా)வானை யாஶ்ரயித்திருக்கும் ப்ரபையைப்போலே பிரியில் ஸ்திதியில்லாதபடி பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸ்திதியாயிறே யிருப்பது.

---

(௧) ரா-ஸு-௨௧-௧௬ (௨) வி-பு-௧-அ-௧௭. (௩)

ஸ்வரூபநிரூபகத்வமாவது - ஸாதாரண தர்மங்களைக்கொண்டு வஸ்துவேதென்று ஶங்கையுண்டானால் இன்னவஸ்துவென்று விஶேஷித்துக்கொடுக்குமது. அதாவது - ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ ஜகத்பதித்வாதிகளாலே வஸ்துவை நிரூபிக்கும்போதைக்கு அவை ஔபாதிகோத்பாதகருமாய், ஔபாதி(கீ)க ரக்ஷகருமாய் ஔபாதிக ஶேஷிகளுமான ப்ரஹ்மாதிசேதநர்பக்கலிலேகௌண ரூபேண வர்த்திக்கையாலே அவை ஸாதாரணமாகையாலும், ஶேஷித்வமும் ஸ்வநியோகத்தாலே ஸ்வாங்கீக்ருத சேதநப்ரப்ருதி லக்ஷ்மீபர்யந்தமானார் பக்கலிலே அநுவ்ருத்தமாகையாலும், அதுவும் ஸாதாரணமாகையாலும், விபுத்வமும் ப்ரக்ருத்யாதிகளிலே ஔபசாரிகமாக விபுத்வவ்யவஹாரம் நடக்கையாலே ஸாதாரணமாகையாலும் இவை நிரூபகமாகமாட்டாது.

இனி ஓராகாரத்தாலும் வ்யக்த்யந்தர ஸம்பந்தமின்றியிலே அகாரார்த்தபூதனுக்கே அஸாதாரணமாயிருப்பது ஶ்ரியஃபதித்வமாகையாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருக்கக்கடவதென்கை.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் அஸாதாரணமன்றோ வென்னில் (க) "శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీక కల్యాణైకతానః - ஶ்ரியஃபதிர்நிகிலஹேய ப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநஃ" என்று நிகிலஹேய ப்ரத்யநீகமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஶ்ரியஃபதித்வத்தை ப்ரதாநநிரூபகமாக பாஷ்யகாரரருளிச்செய்கையாலும், (உ) "திருமாலின்சீர்" என்று ஶ்ரியஃபதியினுடைய குணங்களென்று விஶேஷிக்கையாலும் லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாய், ஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிகள் தத்விஶேஷணமாகக்கடவது. (ந) "ఆత్మాససర్వభూతానామహమ్భూతోహరిస్స్మృతః । అహన్తాబ్రహ్మణస్తస్యసాహమస్మిసనాతనీ। అహన్తయావినాహంహినిరుపాఖ్యోనసిధ్యతి। అహమర్థం వినాఽహన్తా నిరాధారానసిధ్యతి - ஆத்மாஸஸர்வபூதாநா மஹம்பூதோ ஹரிஸ்ஸ்ம்ருதஃ। அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்யஸாஹமஸ்மிஸநாதநீ। அஹந்தயாவிநாஹம்ஹிநிருபாக்யோநஸித்யதி । அஹமர்த்தம்விநாஹந்தா நிராதாராநஸித்யதி" என்கிறபடியே ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மதயாவயாப்தமாய் அஹமர்த்தபூதமான பகவத்ஸ்வரூ

(க) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) தி-வாய்-எ-கூ-கூ (ந) லக்ஷ்மீதந்-உ

பத்திலே அஹந்தாரூபேணவ்யபதேஶ்யையுமாய், அஹந்தாரூபேண நிரூபகபூதையுமாயிருக்குமென்கையாலும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாயிருக்கக் கடவது.

அதுக்குமேலே "శ్రయతఇతిశ్రీః-ஶ்ரயத இதிஶ்ரீ:" என்று பகவத் ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துத் தன்ஸத்தையாம்படி நித்யனுமாய் நிகிலஜகஜ்ஜநகனுமாய் இவளோடு நிரபாயபூதனுமாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் ஸகல ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாபீ(பி)ஷ்ட விக்ரஹங்களிலே வ்யாபதனானபோது நித்யத்வ நிகிலஜகஜ்ஜநநீத்வாதிவிஶிஷ்டையாயிருக்கிற இவளும் தந்நிரபாயத்வ ரக்ஷணார்த்தமாகத்தததநுரூப விக்ரஹங்களிலே, (க) "ఉభయోర్వ్యాప్తిరాకాశాదిత్యయోరివ-உபயோர்வ்யாப்திராகாஶாதித்யயோரிவ" (உ) "తత్స్వరూపానురూప-தத்ஸ்வரூபாநுரூப" என்றும், (ங) "గుణాద్వాలోకవత్ - குணாத்வாலோகவத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே குணத்வாரா அநுப்ரவேஶித்து ஸந்நிஹிதையாயிருக்குமென்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபமுள்ளவிடமெங்கும் வ்யாபிக்கக்கடவளுமாய், (ச) "శ్రియఃపతిః-ஶ்ரிய:பதி:" (ரு) "నిత్యశ్రీః-நித்யஶ்ரீ:" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தினுடைய இதரவ்யாவ்ருத்திஹேதுபூதையுமாய், (சு) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (எ) "విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ:" என்கையாலே பகவத்விஶேஷண (பூ) பூதையுமாயிருக்கும்.

ஆகையாலே வ்யக்திலக்ஷண விஶிஷ்டமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு ஜாதிலக்ஷணவிஶிஷ்டமான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்

இப்படி ஸ்வரூபநிரூபகபூதையாமளவின்றியிலே (அ) "తతస్స్ఫురత్కాన్తిమతీవికాసికమలేస్థితా। శ్రీర్దేవీపయసస్తస్మాదుత్థితాధృతపఙ్కజా-ததஸ்ஸ்புரத்காந்திமதீவிகாஸிகமலேஸ்திதா | ஶ்ரீர்தேவீபயஸஸ்தஸ்மாதுத்திதாத்ருதபங்கஜா," "దివ్యమాల్యామ్బరధరా స్నాతాభూషణభూషితా। పశ్యతాంసర్వదేవానాం యయౌవక్షస్థలంహరేః-திவ்யமால்யாம்பரதரா ஸ்நாதாபூஷணபூஷிதா | பஶ்யதாம்ஸர்வதேவாநாம் யயௌவக்ஷஸ்தலம் ஹரே:" (அ) "కాచాన్యాత్వామృతేదేవి సర్వయజ్ఞమయంవపుః। అధ్యాస్తేదేవ

(க) (உ) (ங) ப்ரஹ்மஸூத்ரம் (ச) கீதாபாஷ்ய
(ரு) ரா-யு-கக௪-கரு (சு) ஶ்ரீஸூக்தம் (எ) வி-பு-க-அ-கஎ
(அ) வி-பு-க-கூ-க0ரு

దేవస్య యోగిచిన్త్యంగదాభృతః-காசாந்யாத்வாம்ருதேதேவி ஸர்வயஜ்ஞமயம்வபு: । அத்யாஸ்தேதேவதேவஸ்ய யோகிசிந்த்யம்கதாப்ருத:'' (க) ''శ్రీవత్సవక్షాః-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:'' (உ) ''அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா'' இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வாபாவிகமாகவும் ஔபாதிகமாகவும் பகவத்ஸாரூப்யம்பெற்றிருக்கிற நித்யமுக்தவிக்ரஹங்களில் வ்யாவ்ருத்தி தோன்றும்படி திவ்யமங்களவிக்ரஹ நிரூபகபூதையாகையாலும், (உ) ''அகலகில்லேனிறையும்'' என்று பகவத்போக்யதையிலே ஆழங்காற்பட்டு க்ஷணகாலமும் விஶ்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு போக்யத்வகுணத்தை யவகாஹித்து அநுபவிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (௩) ''భోగోపోద్ఘాతకేళీచుళకితభగవద్వైశ్వరూప్యానుభావా-போகோபோத்காதகேளீசுளகித பகவத்வைஶ்வரூப்யாநுபாவா'' என்று வைஶ்வரூப்யத்தைச் சிறுங்கிற்றநுபவிக்கு மென்கையாலும்,

(௪) ''ప్రశకనబలజ్యోతిర్జ్ఞానైశ్వరీవిజయప్రథాః ప్రణతవరణప్రేమక్షేమఙ్కరత్వపురస్సరాః । అపిపరిమళః కాన్తిర్లావణ్యమర్చిరతీన్ద్రియేతవభగవతశ్చైతే సాధారణాగుణరాశయః ॥ అన్యేపియౌవనముఖాయువయోస్సమానా శ్రీరఙ్గమఙ్గళవిజృమ్భణవైజయన్తి । తస్మింస్తవత్వయిచతస్యపరస్పరేణ సంస్తీర్యదర్పణఇవప్రచురంస్వదన్తే-ப்ரஶகநபலஜ்யோதிர்ஜ்ஞாநைஶ்வரீ விஜயப்ரதா: ப்ரணதபரணப்ரேமக்ஷேமங்கரத்வபுரஸ்ஸரா: । அபிபரிமள: காந்திர்லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்த்ரேதவபகவதஶ்சைதேஸாதாரணாகுணராஶய: । அந்யேபியௌவநமுகாயுவயோஸ்ஸமாநா ஶ்ரீரங்கமங்களவிஜ்ரும்பணவைஜயந்தி । தஸ்மிம்ஸ்தவத்வயிசதஸ்யபரஸ்பரேண ஸம்ஸ்தீர்யதர்ப்பண இவப்ரசுரம் ஸ்வதந்தே'' இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸூக்களும் ஆஶ்ரிதாங்கீகாரதத்ப்ரீத்யாதிகளும் முதலான ஸ்வரூபகுணங்களும், ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்யாதி யௌவநமுகங்களான விக்ரஹகுணங்களும் லக்ஷ்மீதத்பதிகளிருவர்க்கும் ஸ்வாதிநமாகவும் பராதிநமாகவு முண்டாயிருந்ததேதயாகிலும் ஶ்ரீரங்கமங்கள வைஜயந்தியாயிருக்கிற லக்ஷ்மீபக்கலிலே லக்ஷ்மீபதியினுடைய குணங்களும் லக்ஷ்மீபதியானவன்பக்கலிலே லக்ஷ்மீகுணங்

(க) ஜா-யு-ககச-கரு (உ) தி-வாய்-சு-க0-க0 (௩) ஶ்ரீகுணரத்ந-ச
(௪) ஶ்ரீகுண-௩உ

களுடைய கண்ணாடிப்புறத்திற்போலே அந்யோந்யம் ப்ரதிபலியாநின்று கொண்டு பரம்பி மிகவுமினியவாகாநிற்குமென்று பகவத்குணங்களுக்கு இவளோடுண்டான அந்வயத்தையும் அத்தாலேயுண்டான அதிஸயத்தையும் சொல்லுகையாலும் பகவத்குணத்துக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும்,

(க) ‘‘శ్రియాసార్ధంజగత్పతిరాస్తే-ஸ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே’’ (உ) ‘‘వ్యూహేషుచైవసర్వేషు విభవేషుచసర్వశః। తథావ్యూహీభవత్యేషామమచైవానపాయినీ-வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷுவிபவேஷுசஸர்வஸ: । ததாவ்யூஹீபவத்யேஷாமமைசவாநபாயிநீ’’ (ங) ‘‘దేవత్వేదేవదేహేయం మనుష్యత్వేచమానుషీ। విష్ణోర్దేహానురూపాంవైకరోత్యేషాత్మనస్తనూమ్-தேவத்வேதேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்’’ என்று உபயவிபூதியிலும் இவளுடைய நித்தியஸந்நிதி யுண்டாகையாலே பகவத்விபூதிக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும், பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு நிரூபகபூ(భూ)தை யென்றதாயிற்று.

(ச) ‘‘యద్భ్రూభఙ్గాఃప్రమాణంస్థిరచరరచనాతారతమ్యేమురారేః-யத்ப்ரூபங்கா:ப்ரமாணம்ஸ்திரசரரசநாதாரதம்யேமுராரே:’’ என்றும், (ரு) ‘‘కటాక్షలాభాయకరోతిలోకాన్ పరాక్రమంతేపరిరమ్భణాయ। ముదేవముక్తింమురభిద్రమే తత్కథంఫలాభావకథాస్యకర్తుః- கடாக்ஷலாபாயகரோதிலோகாந் பராக்ரமம்தேபரிரம்பணாய । முதேவமுக்திம்முரபித்ரமேதத் கதம்பலாபாவகதாஸ்யகர்த்து:’’ என்றும் ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ மோக்ஷப்ரதத்வாதிகள் இவளுடைய ப்ரூ(భ్రూ)பங்காநந்தரம் பண்ணுமென்றும், இவளுடைய கடாக்ஷலாபாதிகளுக்குறுப்பாகச் செய்யுமென்றும் சொல்லுகையாலும்,

(சா) ‘‘సహపత్న్యావిశాలాక్ష్యానారాయణముపాగమత్ - ஸஹபத்ந்யா விஸாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்’’ என்று ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு இவளோடேகூட பூர்வாங்காநுஷ்டாநம் பண்ணினனென்றும் சொல்லுகையாலும், அநந்தரம் ஆஸ்ரிதாபராதங்களைப்பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று இவளபேக்ஷிக்க அவர்களை ரக்ஷிக்கு

(க) வாயுபுரா		(உ)		(ங) வி-பு-க-க
(ச) ஸ்ரீகுணரத்ந-ச		(ரு)		(சா) ரா-அ-சா-க

மென்கையாலும், காகாதிகள் இவள்ஸந்நிதியாலே உஜ்ஜீவித்தார்க ளென்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்கையாலும் அஸ்ரிதாங்கீகாரத்துக்கு இவளைப் புரஸ்கரிப்பிக்குமென்னுமிடம் ஸ்ரீகுஹஸுக்ரீவ விபீஷ ணாதிகளளவிலே காண்கையாலும் ரக்ஷணத்துக்கு இவள்ஸந்நிதியே அபேக்ஷிதமென்றதாயிற்று.

(க) "ದಾಸೋಹಂ ಕಮಲಾನಾಥ-தாஸோஹம்கமலாநாத" (உ) "மலர் மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (ங) "திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (ச) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடை யபிரானார்" இத்யாதிகளாலே இவ்விபக்தியிற் சொல்லுகிற ஶேஷத் வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமென்றதாயிற்று.

ஆகையாலே இப்பதத்தில் ஸாப்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநு ஸந்தித்ததில்லை யாகிலும், (ரு) "ಯದ್ಯಪಿಸಚ್ಚಿತ್ತಃ-யத்யபிஸச்சித்தஃ" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற குணஸித்திந்யாயத்தாலே ஆர்த்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தீவிபக்தியாய் (சு) "ಸುಪಾಂಸುಲುಕ್-ஸுபாம்ஸுலுக்" என்று விபக்திலோபமாய் "ಪ್ರತ್ಯಯಲೋಪೇ ಪ್ರತ್ಯಯಲಕ್ಷಣಮ್-ப்ரத்யயலோபேப்ரத்யயலக்ஷணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ர த்யயம் லுப்தமானாலும் ப்ரத்யயார்த்தம் கிடக்குமென்கையா லே, ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமான்பொருட் டென்கிறது. அதாவது—இந்த சதுர்த்தி தாதர்த்த்யசதுர்த்தி யாய், இவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி ஶேஷமாயிருக்கு மென்கை.

ஶேஷத்வம் துஃக்கரூபமாகவன்றோ நாட்டில்கண்டு போருகிற தென்னில்; அகாரவாச்யவஸ்து ப்ரதிஸம்பந்தியாகையாலே ஸ்வ ரூபஸித்திஹேதுவாகையாலும், ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலும், ஜ்ஞா நம் பிறந்தால் இதுதானே புருஷார்த்தமாகையாலும் அபிமதவிஷய ஶேஷத்வவத் ஸுகரூபமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால் அகார வாச்யனுடைய ஶேஷித்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில் விபக்திவ்யக்தமின்றியிலே யிருக்கச்செய்தே சதுர்த்தி விபக்தியென்று மிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்? ப்ரதமாவிபக்தியாக

(க) (உ) திருவாய்-க-ரு-க (ங) திருப்பல்லா-கக
(ச) திருவாய்-க-சு-க (ரு) த்ரமிடபாஷ்ய (சு) பாணிநிஸூத்ரம்

லோவென்னில்; அப்போது ஆத்மவாசகமான மகாரமும் ப்ரதமாந்தமாய், பகவத்வாசகமான அகாரமும் ப்ரதமாந்தமானால் இருவருடையவும் ஐக்யபரமாதல், ஸமத்வபரமாதலாமத்தனை. அப்போது ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களுக்கும் சேராது. எங்ஙனேயென்னில்; (க) "పతింవిశ్వస్య-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (உ) "పతింపతీనామ్-பதிம்பதீநாம்" (ங) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః - ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶः" (ச) "కరణాధిపాధిపః-கரணாதிபாதிபः" (ரு) "ఈశతేదేవఏకః-ஈஶதேதேவஏகः" (சு) "పరవానస్మి-பரவாநஸ்மி" (எ) "భగవతఏవాఽహమస్మి-பகவதஏவாஹமஸ்மி" (அ) "దాసోఽహమ్-தாஸோஹம்" இத்யாதிகளாலே பகவச்சேஷித்வத்தையும் ஆத்மஶேஷத்வத்தையும் சொல்லுகிற ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். இந்த ஶேஷித்வ ஶேஷத்வங்கள்தன்னாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் சேராதென்னுமிடம் சொல்லிற்று. இவ்வக்ஷரத்திற்சொன்ன கார்யத்வ ரக்ஷ்யத்வங்களோடும் விரோதிக்கும். ஆத்மா நித்யனேயாகிலும் இவனுடைய நித்ய ப்ராஹ்மவிஶேஷணத்வத்தாலே விஶேஷணத்வாரா கார்யத்வம் சொல்லக்குறையில்லை.

(எ) "అహమపినమమ, భగవతఏవాహమస్మి-அஹமபிநமம, பகவதஏவாஹமஸ்மி" என்று ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகபாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகிற நமஶ்ஶப்தத்துக்கும் நைரர்த்த்யம் வரும். ஶரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகிற நாராயணபதத்துக்கும் பங்கம்வரும். அதில் சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கும் உதயமில்லை. ஆக ஶாஸ்த்ரத்தோடு ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யத்தோடு ப்ரதிபாதித்தவஸ்துவோடு ஶாஸ்த்ரவித்யநுஷ்டாநத்தோடு வாசியற ஸகலத்தோடும் விரோதிக்கையாலே இவ்வகாரம் ப்ரதமாந்தமாகமாட்டாது. சதுர்த்த்யந்தமாகக்கடவது.

(கூ) "బ్రహ్మణేత్వామహసఓమిత్యాత్మానంయుఞ్జీత- ப்ராஹ்மணேத்வாமஹஸஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று இந்த ஶேஷத்வத்தை ஸமர்ப்

(க) தை-நா-கக (உ) ஶ்வே-சு-எ (ங) ஶ்வே-சு-கசு
(ச) ஶ்வே-சு-கூ (ரு) ஶ்வே-க-க0 (சு) ரா-ஆ-கரு-எ
(எ) யஜு... (அ) (கூ) தை-நா

பணமுகேநச்சொல்லுகிற ஶ்ருதிவாக்யத்தில் "ப்ரஹ்மணே" என்கிற சதுர்த்த்யந்தத்வமும், இதின்விவரணமாய் விஶேஷ்யமான நாராயணபதத்தில் சதுர்த்த்யந்தமே இதுக்கு ப்ரமாணமாகக்கடவது.

ஆக இவ்வகாரம் சதுர்த்த்யந்தமாய் அகாரவாச்யனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி ஶேஷமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. ஆக அகாரத்தினுடைய ஶப்தஶக்தியாலே காரணத்வமும், தா(து)துவாலே ரக்ஷகத்வமும், அர்த்தபலத்தாலே ஶ்ரிய:பதித்வமும், சதுர்த்த்யந்த பதஶக்தியாலே ஶேஷித்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திற்சொல்லுகிற காரணத்வ ரக்ஷகத்வ ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீஸ்வரூப விஶிஷ்டமாயிருக்கச்செய்தே இதிற்சொல்லுகிறஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களில் லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்கு அந்தர்ப்பாவமுண்டானவோபாதி காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிலும் அந்தர்ப்பாவமுண்டாகக் குறையில்லையேயென்னில்; காரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு அஸாதாரண தர்மதயாலக்ஷணத்வேந நிர்த்தேஶிக்கப்படுகையாலே வ்யசத்யந்தரத்தில் கிடவாததாகையாலே ப்ராதாந்யேந இவளுக்குக் காரணத்வமில்லை.

இனி காரணத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லும்போது நிமித்தரூபேணவாதல்; உபாதாநரூபேணவாதல்; ஸஹகாரிரூபேணவாதல் சொல்லவேணும். (க) "సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్, ఏకమేవాద్వితీయమ్-ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமேவாத்விதீயம்" (உ) "సృష్టస్సృజతిచాత్మానమ్-ஸ்ருஷ்டஸ்ஸ்ருஜதிசாத்மாநம்" (ங) "కార్యేణాన్తే స్వతనుముఖతస్త్వాముపాదానమాహుః — கார்யேநந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு:" இத்யாதிகளாலே நிமித்தோபாதாநங்களிரண்டும் அவனென்று சொல்லுகையாலே அந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது.

இனி ஸஹகாரி யென்னவேணும். அப்போதைக்கு ஸஹகாரிகள்தான் நிமித்தோபாதாநோபகரணரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும். அதில் நிமித்தரூபஸஹகாரிகளாவன—படநிர்மாண நிமித்தனான குவிந்தனுக்கு ஸஹகாரிகளான குவிந்தாந்தரங்கள். உபாதாநரூப ஸஹகாரிகளாவன—படோபாதாந பூததந்துவுக்கு ரக்தக்ருஷ்ணாதி

(க) சாந்தோ-சு-உ-க (உ) வி-பு-க-உ-சுஎ (ங) ர-ஸ்த-உ-ஙக

ரூபேண ஸஹகரிக்கிற த்ரவ்யாந்தரங்கள். உபகரணரூப ஸஹகாரிகளாவன—ரதநிர்மாண க்ரியாஹேதுபூதங்களான வாஶ்யாதிகள்.

அவற்றில், (க) "మనసైవజగత్సృష్టిం సంహారఞ్చకరోతియః- மநஸைவஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்சகரோதியஃ" என்றும், (உ) "ஞானமலிதேகொண்டு எல்லாக்கருமங்களும் செய்யெல்லையில்மாயன்" என்றும், நிமித்தபூதனான வீஶ்வரனுக்குத் தன் ஸங்கல்பஜ்ஞாநமொழிய வேறொன்று அபேக்ஷிதமல்லவென்று சொல்லுகையாலும் "அத்விதீயம்" என்று நிமித்தாந்தர நிஷேதம் பண்ணுகையாலும், (௩) "సదేవ-ஸதேவ" (௩) "ఏకమేవ-ஏகமேவ" (௪) "అహమేవ-அஹமேவ" (௫) "బహుస్యామ్-பஹுஸ்யாம்" (௫) "స్వయమకురుత-ஸ்வயமகுருத" இத்யாதிகளாலே ஸச்சப்தவாச்யமான பரவஸ்துவொழிய உபாதாநாந்தரமில்லையென்று சொல்லுகையாலும். (௬) "సృష్టిస్థిత్యన్తకరణీంబ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ । ససంజ్ఞాంయాతిభగవానేక ఏవజనార్దనః- ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம்ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேகஏவஜநார்தநஃ" என்று ப்ரஹ்மருத்ராதிரூபேண நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறான் ஜநார்த்தநனொருவனுமே; வேறுஸஹகாரிகளில்லையென்றும், (எ) "அவனே அகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்" என்றும், ஸஹகார்யந்தர நிஷேதம்பண்ணுகையாலும், இவனை நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரிரூபேண ஸஹகாரியென்னவொண்ணாது.

சிதசித்துகளிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்து நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கிறவோபாதி இவள்பக்கலிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்தாலும் உபாதாநாந்தர நிஷேதத்துக்கு விரோதம் பிறவாதேயென்னில்; அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது. அபரிணாமியாய் பரிஶுத்தமான ப்ரஹ்மத்துக்கு அவற்றினுடைய அநுப்ரவேஶாபாவத்தில் உபாதாநஹேதுகமான பரிணாமித்வமும், அஜ்ஞத்வதுஃக்கித்வரூபமான அஶுத்தியும் ப்ரஸங்கிக்குமாகையாலே பரிணாமியான வசித்தையும் †அசிதாஶ்ரயமான வாத்மாவையும் அநுப்ரவேஶிக்க வேண்டுகை

(க) வி-பு-ரு-உஉ-கரு (உ) தி-வாய்-௩-௧௦-அ (௩) சாந்தோ-௬ உ-க
(௪) சாந்தோ-எ-உரு-க (௫) தை-ஆந- (௬) வி-பு-க-உ-
(எ) தி-வாய்-௬-௩-உ- † அவித்யாஶ்ரய

யாலும் இவளுடைய அநுப்ரவேஶாபாவத்தில் இப்படி வருவதொரு விரோதமில்லாமையாலும்,

அதுக்குமேலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை க்ரஹிக்கிற ப்ரமாணந்தான், (௧) "యతోవాఇమానిభూతానిజాయన్తే-யதோவாஇமாநிபூதாநி ஜாயந்தே" இத்யாதிகளாலே காரணத்வாதி விஶிஷ்டமாக க்ரஹிக்கையாலும், (௨) "బహుస్యామ్-பஹுஸ்யாம்" என்கிற ப்ரஹ்மஸங்கல்பாநந்தரம் ஜகத்து உண்டாகையாலும், ஸங்கல்பாத்பூர்வம் ஜகத்து இல்லாமையாலும், (௩) "అజామేకాంలోహితశుక్లకృష్ణాంబహ్వీంప్రజాంజనయన్తీంసరూపామ్ - அஜாமேகாம்லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம்பஹ்வீம் ப்ரஜாம்ஜநயந்தீம்ஸரூபாம்" என்று குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதி ப்ரஜைகளை உத்பாதிக்குமிடத்தில் தான் அசேதநமாகையாலே, அசேதநமானம்ருத்து புருஷப்ரயத்ந ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு க(டு)டாதிகளை உத்பாதிக்குமாபோலே (௪) "మయాధ్యక్షేణప్రకృతిస్సూయతే సచరాచరమ్-மயாத்யக்ஷேணப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதேஸசராசரம்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாதி(தி)ஷ்டிதமாய்க்கொண்டே ஜகத்தை யுத்பாதிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (௫) "విష్ణోస్సకాశాదుద్భూతం జగత్తత్రైవచ స్థితమ్-விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவசஸ்திதம்" என்றும், (௬) "సర్వకారణకారణే-ஸர்வகாரணகாரணே" என்றும், விஷ்ணுஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனே ஜகத்காரணபூதனென்றும்சொல்லுகையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை காரணத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும்,இவள் ஸங்கல்பத்தை யொழியவும் ஜகத்து உண்டாகையாலும், இவள் கூடாதபோது ஜகத்து உத்பந்நமாகாதென்கைக்கு ஒரு அநுபபத்தியில்லாமையாலும், இவள் காரணபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுக்கு காரணத்வாந்தர்ப்பாவ ஶங்கையே பிடித்தில்லை.

காரணபூத ப்ரஹ்மஸ்வரூபநிரூபகத்வேந இவளுக்கு அவர்ஜநீயஸந்நிதி யுண்டேயாகிலும் அநுபயுக்த விஶேஷணங்களைபாதி தத்க்ரியாந்வயமின்றியிலே தத்விஷயப்ரீத்யாதிகளிலே அந்வயமாகக்கடவது. அப்படியே ரக்ஷகத்வமும் (௧) "యేనజాతానిజీవన్తి-யேந

(௧) தை-ப்ருகுவல்லி (௨) தை-ஆநந்தவ-௬ (௩) தை-நா-௧௨-௫
(௪) கீதை-௯-௧௦ (௫) வி-பு-௧-௧-௩௫ (௬) வி-பு-௬-௫-௭௨

ஜாதாநிஜீவந்தி" இத்யாதிகளிலே ப்ரஹ்மலக்ஷணமாகச் சொல்லப் படுகையாலும், (௧) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానామ్-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்" (௨) "విష్ణుస్త్రైలోక్యపాలకః-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலகஃ" (௩) "పాలనేవిష్ణురుచ్యతే-பாலநேவிஷ்ணுருச்யதே" (௪) "సర్వంపాతి-ஸர்வம்பாதி" (௫) "విష్ణుఃపాల్యఞ్చపాతిచ-விஷ்ணுஃபால்யஞ்சபாதிச" இத்யாதிகளாலே விஷ்ணுஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனை ரக்ஷகனாகச் சொல்லு கையாலும், இவனுக்கு ரக்ஷகத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண் ணாது. இந்த ரக்ஷகத்வவிஶிஷ்டமாய் அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக இஷ் டப்ராப்திப்ரத(ட)த்வலக்ஷணமாயிருக்கிறவுபாயத்வம் யாதொன்று, அதிலும் இவனுக்கு அந்தர்ப்பாவமில்லை.

எங்ஙனேயென்னில்; (௬) 'మామేకంశరణంవ్రజ-மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ" (௭) "తమేవశరణంగచ్ఛ-தமேவஶரணம்கச்ச" (௮) "మామేవయేప్రపద్యన్తే-மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (௯) "తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే - தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே" (௧௦) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై । తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదంముముక్షుర్వై శరణమహంప్రపద్యే-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ஶ் சப்ரஹிணோதிதஸ்மை। தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர் வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧௧) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேச ரண்" (௧௨) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (௧௩) 'கண்ணனல் லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (௧௪) "களைகண்மற்றிலேன்" (௧௫) 'மூவாத் தனிமுதலாய்மூவுலகும்காவலோன்" இத்யாதிகளிலே வ்யக்த்யந்த ரநிஷேதபூர்வகமாக ஸர்வகாரணவஸ்துவுக்கே உபாயத்வத்தை விதிக் கையாலே.

ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸ்வர்க்கஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் ப்ர யாஜாதிகளான கர்மவிஶேஷங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸஹாயமாகிறாப் போலேயும், பக்தி பகவத்ப்ராப்திஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் கர்மஜ்ஞாநங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸாதநமாகிறாப்போலேயும், இவ

---

(௧) கீதை-௧௮-௬௧ (௨) (௩)
(௪) வி-பு-௧-௨-௬௭ (௫) வி-பு (௬) கீ-௧௮-௬௬
(௭) கீதை-௧௮-௬௨ (௮) கீ-௭-௧௪ (௯) கீ-௧௫-௪
(௧௦) ஶ்வே-௬-௧௮ (௧௧) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧ (௧௨) தி-வாய்-௫-௮-௧௧
(௧௩) தி-வாய்-௯-௧-௧௦ (௧௪) தி-வாய்-௫-௮-௮ (௧௫) தி-வாய்-௨-௮-௫

ளுக்கும் ஸஹகாரித்வேந உபாயத்வாந்தர்ப்பாவமுண்டாளுலோவென்னில்; ஏதேனுமொன்றுக்கு ஸஹகாரித்வ முண்டாவது-ஸ்வரூபோத்பத்திமுகேநவாதல், உத்பந்நஸ்வரூப வர்த்த (ர்) கமுகேநவாதல், வர்த்தி(த்) தஸ்வரூப பலப்ரதாநமுகேந வாதலாயிற்று;

உபாயபூதனை வீஶ்வரன்(க) "ఉపాయోపేయత్వేతదిహతవతత్వమ్-உபாயோபேயத்வேததிஹதவதத்வம்" என்று ஸித்தஸ்வரூபனுமாய் ஏகரூபனுமாய் அமோக (ஸ) ஸங்கல்பனுமாயிருக்கையாலே உத்பத்யாதிகளில் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷதை யில்லாமையாலும், (உ) "களைவாய்துன்பம் களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" என்றும், (ங) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" என்றும், ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு ஸஹகாரித்வமில்லை.

ப்ரஹ்மஸ்வரூப க்ராஹகப்ரமாணம் (ச) "యేనజాతానిజీవన్తి-யேநஜாதாநிஜீவந்தி" (ரு) 'యోవైవేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై-யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை' இத்யாதிகளாலே பரஹ்மஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ரஹிக்கையாலும் (சு) "సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உக்த்யநந்தரம் ஶோகநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும், இந்த வுக்திக்கு முன்பு ஶோகநிவ்ருத்தி பிறவாமையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தி-நிர்ஹேதுகக்ருபாவிஶிஷ்டனை ஸர்வேஶ்வரன்தன்னாலே உபபந்நமாகையாலும், (எ) "సర్వలోకశరణ్యాయ - ஸர்வலோகஶரண்யாய" (அ) "శరణ్యంశరణంయాతః-ஶரண்யம்ஶரணம்யாதঃ" (கூ) "చరణౌశరణంయాతః-சரணௌஶரணம்யாதঃ" (ற) "ముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే-முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று ஸர்வஶரண்யனைச் சொல்லுகையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுடைய உக்திமொழிய கேவலபகவதுக்தியாலே ஶோகநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும், இவள்ஸஹகாரியாகபோதும் உபாயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், இவள் ஜகத்துக்கு உபாயபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுக்கு உபாயத்வமில்லையென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(க) ர-ஸ்த-உ-அஎ (உ) தி-வாய்-ரு-அ-அ (ங) தி-வாய்-ரு-அ-ங
(ச) தை-ப்ருகு- (ரு) ஶ்வே-சு-கஅ (சு) கீ-கஅ-சுசு
(எ) ரா-யு-கஎ-உ௫ (அ) ரா-யு-கூச-கஎ (கூ)

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணமுகேந கார்யகரனாகிறவோபாதி இவளையும் ஸஹகாரித்வேந அந்தர்ப்ப(ா)வித்துக்கொண்டு கார்யகரனாகக் குறையென்னென்னில், குணங்கள் கார்யோபயோகியாகையாலும், குணத்வேந உண்டான அப்ருதக்ஸித்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாநாதாரத்வத்தாலே கர்த்ரந்தரஸங்காவகாஸமில்லாமையாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநி யில்லாமையாலும், இவள் சார்யாநுபயுக்தை யாகையாலும். த்ரவ்யத்வேநவருகிற ப்ருதக்ஸித்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாதா(ா)ரத்வ நிபந்தந கர்த்ருத்வப்ரதிபத்தியோக்யதையாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநியுண்டாகையாலும் அதுவுமொண்ணாது. ஆகையாலே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவளுக்கு உபாயத்வாந்தர்ப்பாவமில்லை யென்றதாயிற்று. ஆகையாலே உபாயதசையில் இவளுக்குண்டான ஸ்வரூபாந்தர்ப்பாவம் உபாயபூதனானவனை உபாயத்வேந ஆஸ்ரயிக்கிற சேதநருடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநபயநிவ்ருத்தி ஹேதுபூத புருஷகாரோபயோகியாகக்கடவது.

அப்படியன்றியிலே ஸ்ரிய:பதித்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்த்யபேக்ஷை யுண்டாகையாலும், தர்மிக்ராஹகமான ஸ்ரீஸப்தந்தான் "𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃-ஸ்ரயத இதி ஸ்ரீ:" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தை யாஸ்ரயித்திருக்கையாலே ஸ்ரீஸப்தவாச்யை யானவளென்று சொல்லுகையாலும், "𑌶𑍍𑌰𑌿𑌞𑍍-𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍-ஸ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வாஸ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஸேவித்திருக்குமென்கையாலும், (௧) "𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌯𑌥𑌾 - அநந்யாராகவேணாஹம் பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்றும், (௨) "𑌨𑌿𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌨 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿-நிராதாரா நஸித்த்யதி" என்றும், பகவத்ஸ்வரூபத்தை யாஸ்ரயித்தபோது தன்ஸத்தைபாய், ஒழிந்தபோது ஸத்தையில்லையென்று சொல்லுகையாலும், ஸ்ரீயையொழிய அவனுக்குஸ்ரிய:பதித்வம் அநுபபந்நமாகையாலும், (௩) "𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃-விஷ்ணோ ஸ்ஸ்ரீ:" (௪) "𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀-விஷ்ணுபத்நீ" (௫) "𑌹𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍌 - ஹ்ரீஸ்சதே லக்ஷ்மீஸ்சபத்ந்யௌ" (௬) "𑌤𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾-தவஸ்ரியா" (௭) "மலராள்மணவாளன்" (௮) "நாண்மலராள்நாயகன்" (௯) "திருமக

(௧) ரா-ஸு-௨௧-௧௬ (௨) லக்ஷ்மீதந்-௨ (௩) வி-பு-௧-௯-௮-௧௭
(௪) ஸ்ரீஸூக்தம் (௫) யஜு- (௬) ஸ்தோ-ர-
(௭) தி-வாய்-௧-௧௦-௪ (௮) தி-மொ-௫-௫- (௯) தி-வாய்-௧-௬-௯

ளார்தனிக்கேள்வன்" இத்யாதிகளிலே இவளை அவனுக்குப் பத்நீத்வேந ஶேஷபூதையாகச் சொல்லுகையாலும், ஶ்ரிய:பதித்வத்தில் அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

அப்படியே "ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ: - ஶ்ரீயத இதி ஶ்ரீ:" என்று ஸர்வராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படுமென்று சொல்லுகையாலும் "ஶ்ரீஞ் - ஸேவாயாம் - ஶ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தா(து)வினிலே கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வர்க்கும் ஸேவாவிஷயபூதையாகச் சொல்லுமிவள் தன்னுடைய மாத்ருத்வரூபமான ஶேஷித்வத்தாலே ஆஶ்ரிதரை அபராதோபகரண பூர்வகமாக ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருமென்று சொல்லுகையாலும், ஏவம்பூத ஶேஷித்வத்தாலே இவளுடைய புருஷகாராந்தர நிரபேக்ஷாஶ்ரயணீயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், (௧) "అస్యేశానాజగతో విష్ణుపత్నీ - அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ" (௨) "సకలం తదిదం భవతైవ మాధవ - ஸகலம் ததிதம் பவதைவ மாதவ" (௩) "దాసోహం కమలానాథ - தாஸோஹம் கமலாநாத" (௪) "திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேத்தேன்" (௫) "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (௬) "திருமாலை வணங்குவனே" இத்யாதிகளிலே இவளை ஶேஷித்வத்திலே அந்தர்ப்பவித்துச் சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு ஶேஷித்வத்திலே அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆகையாலே நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற ஸகலகுணங்களும் பகவத்ஸ்வரூபாஶ்ரயமா யிருக்கச்செய்தேயும் வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஶ்ரயணத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் கார்யகரத்வத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸௌந்தர்யாதிகள் அநுபாவ்யமாயும் போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், காரணதஶையில் சிதசித்துக்கள் உபாதாநோப யோகியாயும், ஸங்கல்பம் நிமித்த பர்யவஸாயியாயும், ஜ்ஞாநாதிகள் ஸஹகாரியாயும் போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்திருந்ததேயாகிலும் காரணத்வரக்ஷகத்வாதிகளி லந்வயமின்றியிலே கத்விஷயாநுமோத புருஷகாரத்வ மாத்ரமேயாய், ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களில் அந்வயமுண்டாமிடத்தில் விரோதமில்லை.

---

(௧) ஶ்ரீஸூக்தம் (௨) ஸ்தோ-ரத்ந (௩).
(௪) க. திருவ-௬௪ (௫) பல்லாண்டு-௧௧ (௬) திருவிரு-௬௫

இந்த காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாபேக்ஷையுண்டாகையாலும், உபயவிபூதி ரக்ஷகனாகையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், ஸர்வஶேஷியான பரனாகையாலும் (௧) "కారణంతు ధ్యేయః- காரணந்து த்யேய:" (௨) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్-ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்- முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்றும் காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமாகவும் ஶரண்யமாகவும் சொல்லுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே உபாயமாயறுகையாலும், இதுதான் இதுக்கு முன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே மேல்ப்ராப்தவ்யமாகையாலும், இந்த உபாஸ்யத்வ ஶரண்யத்வ உபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களுக்கு விலக்ஷணவிக்ரஹாபேக்ஷையுண்டாகையாலும், இவ்வகாரத்தாலே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமும் ஶ்ரிய:பதித்வமும் ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமும் உபாஸ்யத்வமும் ஶரண்யத்வமும் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், உகாரம் (௩) "తదేవాగ్ని స్తద్వాయు స్తత్సూర్య స్తదు చన్ద్రమాః-ததேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்ததுசந்த்ரமா:" என்று ஏவகாரத்தையும் உகாரத்தையும் பர்யாயமாகச் சொல்லுகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதா(தா)ரணார்த்தமாய்க்கொண்டு இந்த ஶேஷத்வவிரோதியான அந்யார்ஹதையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்று அவத(த)ரிக்கிறது.

ஸர்வாதிகனான அகாரவாச்யனுக்குச் ஶேஷமான வஸ்துக்கு அந்யஶேஷத்வ யோக்யதை யில்லையாயிருக்க இந்த ப்ரஸஜ்யப்ரதிஷேதமேதென்னில்; லோகத்திலே, ஒருவனுக்கு ஶேஷமான க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் பிறர்க்கு அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், "హైరణ్యం కుణ్డలాయ-ஹிரண்யம் குண்டலாய" என்றிருக்கச் செய்தேயும் கடகமகுடாதிகளுக்கும் அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், (௪) "మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ, అతిథిదేవో భవ-மாத்ருதேவோபவ, பித்ருதேவோபவ, ஆசார்யதேவோபவ, அதிதிதேவோபவ" என்று ஒருவனுக்கு அநேகவிஷய ஶேஷத்வத்தை விதிக்கக்காண்கையாலும்,

(௧) அதர்வ (௨) ஶ்வே-௬-௧௮ (௩) தை-நா- (௪) தை-ஶீக்ஷாவல்லி

அப்படியே ஈஸ்வரனுக்கு இவ்வாத்மவஸ்து ஶேஷமாமிடத்தில் அந்யர்க்கும் ஶேஷமாய் ஈஸ்வரனுக்கும் ஶேஷமாயிருக்குமோ வென்று ஶங்கைபிறக்க, அந்த ஶங்கையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்கிறது.

ஶேஷத்வமாகில் அநந்யார்ஹமா யிருக்குமென்கிற நியமமாகில் க்ஷேத்ராதிவிஷயமாக அந்யார்ஹமாவா னென்னென்னில்; அங்கு ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யமான த்ரவ்யமாகையாலே க்ரயவிக்ரயாதிகளாலே அந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையுண்டு. இங்கு ப்ருதக்ஸ்தித்யயோக்யத்ரவ்யமாகையாலே அந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையில்லை.

எங்ஙனே யென்னில்; க்ஷேத்ரம் க்ரயவிக்ரயார்ஹமாகையாலும், புத்ரன் க்ரயவிக்ரயார்ஹனுமாய் மாதாபிதாக்களுக்கும் அநேக தேவதைகளுக்கும் ஶேஷமாயிருக்கையாலும், பார்யை பாணிக்ரஹண பூர்வகாலத்திலே மாதாபிதாக்களுக்கு ஶேஷமாயும் அநந்தரம் ஸோமகந்தர்வாதிகளுக்கும் ஶேஷமாயும் ஶரீராவதி(ர்)யாயும் உபேக்ஷாவதியாயுமிருக்கையாலும், தேஹமும், பார்யாஶரீரம் பர்த்தாவுக்கு ஶேஷமாய், பர்த்த்ருஶரீரம் தேவாதிகளுக்கு ஶேஷமாய், க்ரயவிக்ரய யோக்யமாயிருக்கையாலும், குணமும் நிராஶ்ரயமாகநில்லாதே ஓராஶ்ரயத்தைப்பற்றி நிற்கையாலே ஸ்வாஶ்ரய ஶேஷியான வ்யக்திக்குத் தானும் ஶேஷமாகையாலும் க்ஷேத்ரபுத்ர தாரதேஹ குணாதிகளுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

குண்டலாபிமாநியான ஹிரண்யமும் கர்த்தாவினுடைய ருசிவிசேஷத்தாலே கடகாதிகளுக்கும் யோக்யமாகையாலே அதுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை. * மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளும் அநேக விஷயவிதியாகையாலே அந்த விஷயபூதனானவனுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

இங்கு அப்படியன்றியிலே (க) "నతదస్తి వినాయత్స్యాన్మయాభూతంచరాచరమ్-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம" (௨) "தன்னுள்கலவாததெப்பொருளும்தானில்லையே" என்று ப்ருதக்ஸ்திதி யோக்யமன்றென்கையாலும், ப்ருதக்ஸ்திதி சொன்னபோது ஈஸ்வரனுடைய ஸர்வப்ரகாரித்வாதிகள் பக்ந (భగ్న) மாகையாலும்,

---

(க) கீதை-கo-ங௯ (௨) தி-வாய்-௨-ரு-௩

(௧)"𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌦𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍-ஆத்மைவேதம்ஸர்வம்" (௨)"𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑍇𑌦𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍-ப்ரஹ்மைவேதம்ஸர்வம்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லி, தத்ஸஹிதமான ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தை "ஆத்மைவ"என்று அவத(ர்)ரித்துக்கொண்டு அஸாதாரணமாகச் சொல்லுகையாலும், (௩) "𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍-ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம்"(௪)"𑌦𑌾𑌸𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃-தாஸபூதா:" (௫)"𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂𑌹𑌰𑍇𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 - ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம்ஸ்வபாவம்"(௬) "குலதொலடியேன்" (௭) "தொல்லடிமைவழிவரும்தொண்டர்"இத்யாதிகளாலே இந்த ஶேஷத்வத்தை நிருபாதிகமாகவும் அநந்யஸாதாரணமாகவும் ஸ்வாபாவிகமாகவும்சொல்லுகையாலும், இப்படி ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாயிருக்குமென்று மேலே உக்தமாகையாலும்,க்ரயவிக்ரயாநர்ஹம், அஸாதாரணம், நிருபாதிகம், நித்யம், ஔபாதிக தேஹவ்யாவ்ருத்தஶரீரம், குணியென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆகையாலே க்ஷேத்ரபுத்ரதார தேஹாதிகளிற்போலே அந்யஶேஷத்வஶங்கா ஹேதுவான க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வ ஸாதாரணத்வ ஔபாதிகத்வ அநித்யத்வங்கள் இவ்விடத்திலில்லாமையாலே இங்கு அந்யஶேஷத்வஶங்கையே பிடித்தில்லை.

பூர்வோக்தமான ப்ருதக்ஸ்தித்யநர்ஹதையாலும், அஸாதாரணதையாலும், *மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அநேகஶேஷத்வத்துக்கு உதயமில்லை. குண்டலார்ஹமான ஹிரண்யத்தினுடைய ஸ்வாம்யதீ(ர்)நமான மகுடார்ஹத்வம் இங்கும் ஶேஷ்யதீநமாகவுண்டாக, ஶேஷத்வம் ஶேஷிபூதபகவந்நியோகாதீநமாக வருகிறதாகையாலே பகவச்சேஷத்வமே யித்தனையொழிய அந்யஶேஷத்வமன்று.

இப்படி அந்யஶேஷத்வஶங்கை யில்லாமையாலே தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷை யில்லையென்றிட்டு தத்வாசகமான உகாரத்துக்கு உதயமில்லை யாகாதோவென்னில்; இப்படி ஶேஷபூதனைச் சொல்லுகிற சேதநன் கர்மஹேதுகமாக உத்பந்நமான ஶரீரஸ்தனாயிருக்கையாலே அந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபிதாக்களென்ன, அந்த ஶரீரத்தைப்பற்ற வுண்டான வர்ணாஶ்ரமநிபந்தநமாக வருகிற க்ரியா

(௧) சாந்தோ-௭-௨௫-௨ (௨) ப்ருஹ-௪-௫ (௩)
(௪) (௫) (௬) தி-வாய்-௬-௧௦-௧ (௭) தி-வாய்-௬-௨-௩

ப்ரதிஸம்பந்திகளான அக்நீந்த்ராதி தேவதைகளென்ன, இவர்களைப் பற்றி வருவதொரு கர்மோபாதிகசேஷத்வமுண்டாகையாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற உகாரத்துக்கு உதயமில்லையென்ன வொண்ணாது.

ஆனால் கர்மஹேதுக சரீரஸ்தனாயிருக்கச் செய்தே தத்கார்யமான அந்யசேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கும்படி யென்னென்னில்; ஏவம்பூதனான சேதநன்விஷயமாக ஈச்வரன் நிர்ஹேதுகாங்கீகாரத்தைப்பண்ணி ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையாலே ஸ்வாத்மசரீரங்களிலுண்டான அத்யந்தபேதஜ்ஞாநம்பிறந்து அந்த சரீரத்திற்காட்டில் அந்யனாகத் தன்னையநுஸந்தித்திருக்கையாலும், ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்குமென்கையாலே ஸ்வரூபவிருத்தக்ரியாஹேதுவான கர்மத்தை நேராக நிவர்த்திப்பித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தையும் பரிக்ரஹிப்பித்துப்போருகையாலும் சரீரஹேதுவாயும் க்ரியாஹேதுவாயும் வருகிற அந்யசேஷத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் குறையில்லை.

(க) “యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే । తావాన్సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః-யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே। தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநதः” என்று ஆறு பெருகிப் போகாநின்றால் பிபாஸிதனுக்கு ஸ்வதாஹசாந்திமாத்ர ஜலபாநமே அபேக்ஷிதமானாப்போலே, ஸகலவேதங்களும் ஸகலார்த்தங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும் க்ருஹஸ்ததர்மம் வநஸ்தனுக்கு த்யாஜ்யமானாப்போலேயும், அதுதான் பிக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமாமாபோலேயும், ஸ்வரூபப்ரதாநனானவனுக்கு சரீரப்ரதாநனானவனுடைய க்ரியை த்யாஜ்யமாகையாலும், (உ) “దేవర్షిభూతాత్మనృణాం పితౄణాం నకింకరో నాయమృణీ చ రాజన్ । సర్వాత్మనా యశ్శరణం శరణ్యం నారాయణం లోకగురుం ప్రపన్నః - தேவர்ஷிபூதாத்மந்ருணாம்பித்ருணாம் நகிங்கரோநாயம்ருணீசராஜந்! ஸர்வாத்மநாயச்சரணம் சரண்யம்நாராயணம்லோககுரும்ப்ரபந்நः” என்று பகவச்சேஷத்வோபாயத்வ ஜ்ஞாநமுடையவன் தேவதாந்தரங்களுக்கு கிங்கரனுமல்லன், ருணியுமல்லனென்றும், (௩) “బ్రహ్మచర్యేణ ఋషిభ్యః, యజ్ఞేన దేవేభ్యః, ప్రజయా పితృభ్యః-ப்ராஹ்மசர்யேணரிஷிப்யः,யஜ்ஞேநதேவேப்யः,ப்ரஜயாபித்ருப்யः” என்று சொல்லுகிற தேவர்ஷி பித்ரு பூதவிஷயங்க

(க) கீதை (உ) பாக (௩) யஜு

ளான ரிணமோசநார்த்த க்ரியா நிபந்தநமாக வருகிற கிங்கரத்வத்தை அந்த க்ரியா ஹேதுபூதமான ரிணித்வ நிஷேதபூர்வகமாக நிஷேதிக்கையாலும், (ச) "యో వై స్వాం దేవతామతియజతే, ప్రస్వాయై దేవతాయై చ్యవతే, న పరాం ప్రాప్నోతి, పాపీయాన్భవతి - யோவைஸ்வாம் தேவதாமதியஜதே, ப்ரஸ்வாயை தேவதாயை ச்யவதே நபராம்ப்ராப்நோதி, பாபீயாந்பவதி" என்று யாவனொருவன் ஸ்வரூபாநுரூபமான தேவதையையொழிய யஜிக்கிறான்; அவன் அந்த தேவதையின்பக்கல் நின்று ப்ரஷ்டனும். அவனுக்கு பரச(ர)ப்ராப்தியுமில்லை. பாபிஷ்டனுமாமென்கையாலும்,(உ) "సంసేవ్య ఏకో హరిరిన్ద్రియాణాం సేవాఽన్యదేవే వ్యభిచార ఏవ। అన్యోఽపి సేవ్యో యది దేవసామ్యాత్ కో వా హృషీకేశపదాభిధానః- ஸம்ஸேவ்ய ஏகோஹரிரிந்த்ரியாணாம் ஸேவாந்யதேவே வ்யபிசார ஏவ। அந்யோபி ஸேவ்யோயதி தேவஸாம்யாத் கோவா ஹ்ருஷீகேசபதாபிதாந:" என்று ஸகலேந்த்ரியங்களாலும் ஸம்ஸேவ்யமானாயிருப்பான் ஹரிசப்தவாச்யனான ஸர்வேச்வரனென்றும், இந்த்ரியங்களைக்கொண்டு தத்வ்யதிரிக்த தேவதைகளை ஸேவித்தானாகில் பர்த்ருசேஷமான சரீரத்தை அந்யபுருஷோபயோகமாக்கின ஸ்த்ரீக்கு வ்யபிசாரமே பலித்து பாதிவ்ரத்யஹாநி யுண்டாமாபோலே, ஹ்ருஷீகேசனுடையதான ஹ்ருஷீகங்களை அந்யவிஷயமாக்குகையாலே அந்த ஹ்ருஷீகங்களுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் அவற்றுக்குக்கரணியான தனக்கும் ஸ்வரூபஹாநி யுண்டாமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு இந்த்ரியங்களுடைய அந்யப்ரதிஸம்பந்தி கர்மகரத்வ நிஷேதபூர்வகமாக பகவத் ப்ரதிஸம்பந்தி கர்மகரத்வத்தை விதிக்கையாலும், அந்யதேவதாப்ரதி ஸம்பந்திகமாய் ஸ்வரூபவிருத்த(ஃ)மான கர்மத்தினுடைய நிவ்ருத்தி-ஏவம்பூத ஜ்ஞாநவிசிஷ்டனுக்கு ஸ்வத: ப்ராப்தமென்றதாயிற்று.

சிலர், இதினுடைய அப்ராப்தத்வசங்கையைப்பண்ணி தத்பரிஹாரார்த்தமாக இந்த க்ரியைகள் பகவத்பர்யவஸாநபுத்த்யா அநுஷ்டேயங்களென்றும், அந்த தேவதாநாமங்களை பகவந்நாமங்களாக புத்திபண்ணி அநுஷ்டிப்பாரென்று சொல்லுவர்கள். அவற்றினுடையவிதா(ஃ)நகாலத்தில், "అగ్నయే, ఇన్ద్రాయ- அக்நயே, இந்த்ராய" என்று அக்நீந்த்ராதிதேவதைகளை ப்ரதிஸம்பந்திகளாகச் சில க்ரி

(ச) (உ)

யைகளை விதிக்கிறவோபாதி "விஷ்ணவே" என்று ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாகச் சில க்ரியைகளைவிதித்தும் போராநின்றது.

அக்நீந்த்ராதி தேவதாப்ரதிஸம்பந்தி க்ரியைதானே பகவத்பர்யவஸாயியுமாய், அந்த தேவதாநாமங்கள்தானே பகவந்நாமங்களுமாமாகில் "விஷ்ணவே" என்று தனித்து விதிக்கக்கூடாது. அதுக்குமேலே அந்த க்ரியைகளுக்கு தத்தத்தேவதாப்ரதிஸம்பந்திகத்வமில்லையாகில் ஸர்வக்ரியைகளிலும் விஷ்ணவேயென்று வ்யாபகத்வேந ஸர்வவிஶேஷ்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாகவிதிக்க அமையும்.

அங்ஙனன்றியிலே அந்த தேவதைகளையும் ஸர்வேஶ்வரனையும் தனித்துவிதிக்கக் காண்கையாலே அந்தவிதிகளுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி அந்த தேவதைகளாகவேணும். ஆகையாலே அந்த தேவதைகள்தான் விஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதராய்க்கொண்டு தங்கள் ஸ்வரூபம் ஸித்தமாயிருக்கச் செய்தேயும், "நாம்விஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதர்; அவன் விஶேஷ்யத்வேந ஶேஷி" என்கிற ஜ்ஞாநமின்றியிலே "தேவோஹம், ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்று அஹங்காரமமகாரக்ர(௩)ஸ்தராயிருப்பார் சிலராகையாலே, பர்த்ருஶேஷபூதையான பார்யையானவள் ஆர்த்தவாதி தூஷிதையானவன்று அந்த பர்த்தாவோடு புத்ரர்களோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் ஸ்பர்ஶயோக்யதையில்லாதாப்போலே பகவதேகஶேஷத்வஜ்ஞாந முடையார்க்கு தத்தத்தேவதா ப்ரதிஸம்பந்திகமான க்ரியைகள் த்யாஜ்யங்களாகையாலும், விதி விஶேஷ்யபர்யந்தமானபோதும் இந்த ந்யாயத்தாலே விஶேஷணத்துக்கு அஜ்ஞாநநிபந்தநமான அந்யத்வம் வருகையாலும், பூர்வோக்த ந்யாயத்தாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாந நிஷ்டனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமாம்படி நிர்ஹேதுகமாக லப்த(௩)ஜ்ஞாநரான ஆழ்வார், (க) "நீராய்நிலனாய்" என்றுதொடங்கி ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வஶரீரத்வத்தை ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அநுஸந்தித்து, தமக்கு அநுபா(௪)வ்யத்தை நிர்ணயித்து பேசுகிற இடத்தில் (க) "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்" என்று அஸாதாரண லக்ஷணமாயிருந்துள்ள ஶங்கசக்ரத(௪)ராமான விக்ரஹத்தோடே வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்கையாலும்,

---

(க) தி-வாய்-௬-௯-௯

யஜ்ஞாந்திலேதீக்ஷிதனுக்கு நித்யகர்மங்கள் த்யாஜ்யமாமாபோலே பகவதுபாய நிஷ்டாவான்களுக்கு இவை த்யாஜ்யமாகையாலும்' ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவான்களுக்கு தத்ப்ரகாராநுஷ்டாநம் அநுபபந்நமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

கர்மஹேதுகோத்பந்ந ஶரீரமேயாகிலும் இந்த ஜ்ஞாநாநந்தரம் கர்மநிராஸபூர்வக கேவல பகவதிச்சாஹேதுவான ஶரீரஸ்திதியாகையாலே இந்த இச்சாஶ்ரயம் பகவத்விஷயமாகையாலும், பூர்வ ஜந்ம மாதாபித்ருஶேஷத்வம் அநந்தரஜந்மத்தி லில்லாதாப்போலே இந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபித்ருவிஷயஶேஷத்வம் இவனுக்கில்லாமை கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுவித்தமாகையாலும் தந்நிவ்ருத்தி அத்யந்தம் ப்ராப்தமென்னுமிடம் ஸுஸிஶிதம். (க) "ஸ ஹி வித்யாத ஸ்தம் ஜனயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜன்ம" -ஸஹிவித்பாதஸ்தம்ஜநயதித்ச்ச்ரேஷ்டம்ஜந்ம" (உ) "அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றும் இந்த ஜ்ஞாநோத்பத்தியையும் ஜந்மாந்தரமாகச் சொல்லிற்றிறே.

ஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரத்திலே ஶரீரவிமோசநம் பிறக்குமாகில் ஒருவர்க்கும் இந்தஜ்ஞாநம் பிறவாதென்றும், இவனாலே அநேக சேதநரைத் திருத்தலாமென்றும், இவனுடைய சரமஶரீரமாகையாலே தனக்குண்டான வாதராதிஶயத்தாலும் ஈஶ்வரன் தன்னிச்சையாலே வைக்குமென்று பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்கையாலே பகவதிச்சையே ஹேதுவென்னக் குறையில்லை.

ஆனால் துக்கஹேதுவான வ்யாத்யாதிகளுண்டாவானென்னென்னில், கர்மபலந்தான் வ்யாத்யாதிரூபேணவும், தேவதாந்தரஶேஷத்வரூபேணவும், தேஶகாலாதிநிபந்தநமான ஶீதோஷ்ணாதிகள், அந்நபாநாதி வாஞ்சையித்யாதி ரூபேணவும் த்ரிவிதமாயிருக்கும்.

அதில் வ்யாத்யாதிகள் தஜ்ஜநிதக்லேஶாதிஶயத்தாலே ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபவிருத்த ஶரீரத்திலே உபேக்ஷைபிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே ஹிதபரனான வீஶ்வரன் தத்தேதுவான கர்மத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிப்பன். தேவதாந்தரஶேஷத்வம் ஸ்வரூபவிருத்தமாகையாலே ஸ்வரூபாநுகுண ரக்ஷணம் பண்ணுகிற வீஶ்வரன் தத்தேதுவானகர்மத்தினுடைய நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தி

(க) ஆபஸ்தம்பதர்ம-க- (உ) தி-ச-வி-௬௪-

யைப்பண்ணும். தேஶகாலநிபந்தநமான ஶீதோஷ்ணாதிகள், அந்நபாநாதிவாஞ்சை, இவை தேவதாந்தர ஶேஷத்வத்தோபாதி ஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்தம் விருத்தமின்றியிலே வ்யாத்யாதிகளோபாதி ஶரீராபேக்ஷாதிகள் பிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே தத்தேதுவான கர்மத்தை அவன் உபேக்ஷித்திருக்கும். ஆகையாலே இச்சாஹேதுவான ஶரீரஸ்திதிக்குங் குறையில்லை. அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தியும் அத்யந்தமநுபபந்நம். ஆக உகாரத்தாலே ஶாஸ்த்ரீயமான அக்நீந்த்ராதி தேவதாநுவர்த்தநத்தையும் மாதாபிதாக்களுடைய அநுவர்த்தநாதிகளையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது.

அங்ஙனன்றியிலே இவ்வுகாரம் பகவத்வ்யதிரிக்த ஶேஷத்வத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறதென்றுமர்த்தம். தத்வ்யதிரிக்தஶேஷத்வத்தில் நிருபாதிக ப்ரஸங்கமில்லாமையாலே நிரஸ்தம். ஆக ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியான அகாரவாச்யனுக்கே அநந்யார்ஹ ஶேஷமென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், மகாரம் இப்படி ஶேஷபூதனாய் தேஹேந்த்ரியாதிவிலக்ஷணனாய் ஆநந்தரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய் அஹஶ்ஶப்தவாச்யனுமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வாதி குணவிஶிஷ்டனுமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶனுமாய் அணுபரிமாணனானவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; (க) "[illegible]-பூதாநிசகவர்க்கேண" இத்யாதியாலே தேஹோபாதாநமான பூதபஞ்சகங்களும் இந்த்ரியங்களும் விஷயங்களும் மனோஹங்காரங்களும் தொடக்கமான விருபத்துநாலுதத்வங்களையும் ககாராதி (ஸ்) பகாராந்தமான இருபத்து நாலக்ஷரத்தாலும் சொல்லி, அநந்தரம், (உ) "[illegible] - ஆத்மாதுஸமகாரேண பஞ்சவிம்ஶ:ப்ரகீர்த்தித:" என்று இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மாவை இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமானமகாரத்தாலே இவற்றிற்காட்டில வேறுபடச்சொல்லுகையாலே; ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனென்னுமிடம்சொல்லிற்று.

ஆத்மாதான் தேஹாதிவிலக்ஷணனானபடி யென்னென்னில், தேஹமாகிறது - அவயவ ஸமுதாயமாகையாலே அந்த வவயவங்களுக்கு, என்னுடைய அவயவங்களென்று அந்யனாயிருப்பானொரு

(க) பாத்மோத்தரே-உ௨௯- (உ)

வனுடைய மமதைக்கு விஷயமாகையொழிய அஹம்வ்யவஹாரமில்லாமையாலும், ஒரு அவயவம் ஆத்மாவென்னும்போதைக்கு தத்தத(ஜ்ஞா)பாவத்திலும் "அஹம் வ்யவஹாரமுண்டாகையாலும், அவயவங்களெல்லாம் தனித்தனியே ஆத்மாக்களாயிடத்தில் ஆத்மபூதமாயிருக்கிற பாதத்திலுண்டானக்ஷதி அந்யாத்மாவாயிருக்கிற ஜிஹ்வை அறியக்கூடாமையாலும், (க) "దేహస్తావదనాత్మాతుదృశ్యత్వాద్ఘటవచ్ఛభే। ఆత్మాఉదృశ్యోమతోయస్మాత్ప్రిమాణైరేవసర్వదా। ప్రత్యక్షేణోపలభ్యస్తే యథైవాత్రఘటాదయః। తథోపలభ్యతేదేహోప్యతోనాత్మాభవేద్ధ్రువమ్ - தேஹஸ்தாவதநாத்மாபித்ருஶ்யத்வாத்கடவச்சபே । ஆத்மாத்ருஶ்யோமதோயஸ்மாத்ப்ரமாணைரேவஸர்வதா । ப்ரத்யக்ஷேணோபலப்யந்தேயதைவாத்ரகடாதய:। ததோபலப்யதேதேஹோப்யதோநாத்மாபவேத்த்ருவம்" என்று அசக்ஷுர்விஷயனென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகையாலே சக்ஷுர்விஷயமான தேஹம் ஆத்மாவாகக்கூடாதென்று சொல்லுகையாலும், நானும் என்னுடைய வுடம்புமென்றும் அஹமர்த்தபூதனான வாத்மாவைக்காட்டில் இத(ம)மர்த்தபூதமான தேஹத்தைப் பிரியச்சொல்லுகையாலும் தேஹத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

"యోహమద్రాక్షంసోహంస్పృశామి - யோஹமத்ராக்ஷம்ஸோஹம்ஸ்ப்ருஶாமி" என்று தர்ஶநஸ்பர்ஶநங்களிரண்டுக்கும் ஒருவனே கர்த்தாவென்று சொல்லுகையாலும், "నభవేచ్చక్షురప్యాత్మాకరణత్వాత్ప్రదీపవత్।తథాత్మానభవత్యన్యాన్యిన్ద్రియాణ్యపిశోభనే- நபவேச்சக்ஷுரப்யாத்மாகரணத்வாத்ப்ரதீபவத் । ததாத்மாநபவத்யந்யாநீந்த்ரியாண்யபி ஶோபநே" என்று சக்ஷுராதிகளைப்போலே பதார்த்த தர்ஶநத்துக்கு ஹேதுவாகச்சொல்லுகையாலே கரணபூதமான இந்த்ரியங்களிற்காட்டில் கர்த்த்ருபூதனான வாத்மா வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆத்மஸந்நிதியுமுண்டாய் இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயஸ்பர்ஶமுமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் அந்த:கரணாபாவத்தாலே விஷயஜ்ஞாநமின்றிக்கே யொழிகையாலே அந்த:கரணாபேக்ஷயுண்டாகையாலும் "ఆత్మామనోపినభవేత్కరణత్వాత్ప్రదీపవత్ -ஆத்மாமநோபிநபவேத்கர

ணத்வாத் ப்ரதீபவத்" என்று ஸ்ம்ருதிகளுக்குக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலும் கர்த்தாவான ஆத்மாவுக்குக்கரணத்வம் கூடாமையாலும், பாஹ்யேந்த்ரியங்களினுடைய அபாவத்திலும் ஸ்ம்ருதியுண்டாகையாலே அவை ஸ்ம்ருதிகளுக்குக்கரணமாக மாட்டாமையாலும், இவையொழிய அந்தஃகரணாபேக்ஷையுண்டாகையாலே அந்தஃகரணரூபமான மநஸ்ஸிற்காட்டில் கர்த்தாவான ஆத்மா வ்யாவ்ருத்தன்.

"తథైవబుద్ధిశ్చిత్తఞ్చకరణత్వంద్వయోర్యతః - ததைவபுத்திஸ்சித்தஞ்சகரணத்வம்த்வயோர்யதஃ" என்று அத்யவஸாயத்துக்கும் தர்ஸநத்துக்கும் புத்திசித்தங்களைக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலே இவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான வாத்மா இவற்றிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தன்.

"ప్రాణోప్యనాత్మావిజ్ఞేయస్సుషుప్తేశ్చేతసోయతః-ப்ராணோப்யநாத்மா விஜ்ஞேயஸ்ஸுஷுப்தேஸ்சததோயதஃ" என்றுப்ராணனும் ஆத்மாவன்றென்கையாலும் இதுதான் ஒருவர்க்கு ஸேஷமென்கையாலும் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமாகமாட்டாமையாலும் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமான ஆத்மா ப்ராணனில் வ்யாவ்ருத்தன்.

ஆகையாலே தேஹேந்த்ரியமநஃப்ராணாதிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

இ(థ)தம் ஸப்தவாச்யமான ஸரீராதிகளை கவர்க்கந்துடங்கி ப(్ర)காரமளவாகச்சொல்லி, அஹம்ஸப்தவாச்யமான ஆத்மாவை மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே ஆத்மா அஹம்ஸப்தவாச்யனே; அன்றாகில் பராக(x)ர்த்தத்திற்காட்டில் ஆத்மாவுக்கு பேத(భక)கமான ப்ரத்யகர்த்தம் ஸித்தியாது. அஹம் புத்தி(ద్ధి)கோசரம் அஹங்காரரூபஜடம்; அது ஆத்மத்யோதக மென்கிறவிது ஸாந்தாங்காரமானது ஆதித்யதர்ஸநத்துக்கு ஹேதுவாகமாட்டாதாற்போலே இந்த ஜடரூபமான அஹங்காரம் ஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஆத்மாவை த்யோதிப்பிக்கமாட்டா தாகையாலும் ஆத்மா அஹம்புத்திகோசரமாகவேணும்.

ஏவம்பூதமான தேஹாதிவைலக்ஷண்யமும் அஹமர்த்தமும் இவ்வக்ஷரஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

---

† (பா) సఙ్ఘాతేన.

இதுதான் "𑌜𑍍𑌞𑌾-𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇-ஜ்ஞா-ஜ்ஞாநே" என்கிற தா(தா)துவிலே வ்யுத்பந்நமாய் வாச்யமான ஆத்மாவினுடைய (க) "𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿-அத்ராயம்புருஷஸ்ஸ்வயம்ஜ்யோதிர்ப்பவதி" (உ) "𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 - ஜ்யோதிரஹமஸ்மி" (ங) "𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌘𑌨𑌏𑌵 - விஜ்ஞாநகநஏவ" (ச) "𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇-விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞம்தநுதே" இத்யாதி ப்ரமாணஸித்தமாய், க(க)டாதிபதார்த்த ஸத்பாவத்திற்போலே‡ஸம்ஶயமின்றியிலேயிருக்கையாலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் அநுகூலமாகப்ரகாஶிக்கையாலே ஆநந்தரூபனாயிருக்குமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். "𑌅𑌹𑌮𑌿𑌦𑌂𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿-அஹமிதம்ஜாநாமிநஜாநாமி" என்கிற ஸ்வவ்யதிரிக்த பதார்த்தஜ்ஞாத்ருத்வ ஸம்ஶயம்போலன்றிக்கே "𑌅𑌹𑌮𑌿-அஹம்" என்கிற ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாந்தரநிரபேக்ஷமாக நிஸ்ஸம்ஶயமாகத் தோன்றுகையாலே ஸ்வஸ்மைஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால், ஆத்மாவினுடைய அநந்யாதீ(தீ)ந ப்ரகாஶகத்வாஹ்லாதகத்வ லக்ஷணமான ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், "𑌮𑌨𑍁-𑌅𑌵𑌬𑍋𑌧𑌨𑍇-மநு-அவபோதநே" என்கிற தா(தா)துவிலே ஸித்தமாய், (ரு) "𑌨𑌹𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌲𑍋𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇-நஹி விஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே" (சு) "𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌰𑍇𑌕𑍇𑌨𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍-விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்" (எ) "𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌤𑌏𑌵-ஜ்ஞோதஏவ" என்று சொல்லுகிற ஜ்ஞாநகுணகத்வம் சொல்லுகிறது. எனக்கு ஜ்ஞாநம்பிறந்தது, நஶித்ததென்று ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும், ஜ்ஞாநம்தர்மமல்லவாகில் ஸம்ஸ்க்ருத்யவஸ்த்தையிற்சொல்லுகிற திரோதா(தா)நத்துக்கு விஷயம் தர்மியாய், அதினுடைய ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலும், ஜ்ஞாநம்த(த)ர்மமாகவேணும்.

அநந்தரம், "𑌮𑌾𑌙𑍍-𑌮𑌾𑌨𑍇-மாங்-மாநே" என்கிற தாதுவிலே பரிமாணாஶ்ரயத்வம் ஸித்தமாய், அந்தப்பரிமாணம் மஹத்பரிமாணமன்று; அணுபரிமாணமென்னுமிடத்தை (அ) '𑌏𑌷𑍋𑌽𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾-ஏஷோ

(க) ப்ருஹ-சு-ங-ரு- (உ) தை-நா- (ங) ப்ருஹ-ச-ச-கஉ
(ச) தை-ஆந (ரு) ப்ரு-சு-ந-க0 (சு) ப்ருஹ-ச-ச-கசு
(எ) ப்ரஶ்நஸம்ஹித் (அ) முண்ட-ங-கசு

‡ "ஆத்மஸத்பாவத்தில்" என்றதிகபாடம்

ஞுராத்மா" (க) "వాలాగ్రశతభాగస్య శతధా కల్పితస్య చ। భాగో జీవః-வாலாக்ர ஶதபாகஸ்யஶததாகல்பிதஸ்யச। பாகோஜீவ:" இத்யாதிகளாலே சொல்லுகையாலே அணுபரிமாணத்வம் சொல்லுகிறது. உத்க்ராந்திக(ஃ)த்யாக(ஃ)திகள் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும் அணுபரிமாணனாக வேணும். (உ) "స చానన్త్యాయ కల్పతే-ஸசாநந்த்யாயகல்பதே" என்று பரமமஹத்பரிமாணபூதனாகவும் சொல்லாநின்றதே யென்னில், அப்போது (ங) "ఆత్మా శుద్ధో௨క్షరశ్శాన్తః-ஆத்மாஶுத்தோக்ஷரஶ்ஶாந்த:" என்று சொல்லுகிற ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலே மஹத்பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. முக்தாவஸ்த்தையில் திரோதா(ஃ)ந நிவ்ருத்திபிறந்து ப்ரகாஶிதமான குணத்தினுடைய ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆனல் ஆபாதசூடம் அநுவர்த்திக்கிற ஸுகது:க்காநுபவம் கூடுமோவென்னில், ஸ்வத(ஃ)ர்மமான ஜ்ஞாநம் வ்யாப்தமாய் ஸர்வத்ர உண்டான ஸுகதுக்காதிகளை ஸ்வாஶ்ரயமான தர்மிக்கு ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே கூடும். ஆகையால் அணுபரிமாணனே; ஏவம்பூதமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஜ்ஞாநகுணகத்வ அணுபரிமாணத்வங்கள் தா(ஃ)துத்ரயத்தாலும் சொல்லுகிறது.

இந்த ஜ்ஞாத்ருத்வம் குணாந்தரங்களுக்கு முபலக்ஷணமாய் நித்யத்வம் ஏகரூபத்வம் தொடக்கமான குணங்களையும் சொல்லுகிறது. (ச) "అజో హ్యేకః-அஜோஹ்யேக:" (ரு) "నిత్యో నిత్యానామ్-நித்யோநித்யாநாம்" என்று நித்யனாகச் சொல்லுகையாலும், தேஹாந்தரக்ருதகர்மஹேதுகமான ஸுகது:க்காநுபவம் காண்கையாலும், நிஷ்கர்மனானபோது ஜந்மாதிகள் கூடாமையாலும் நித்யனாகவேணும். (உ) "ఆత్మా శుద్ధో௨క్షరః-ஆத்மாஶுத்தோக்ஷர:" என்கையாலே ஏகரூபன். இந்த நித்யத்வ ஏகரூபத்வங்கள் இதினுடைய அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்று.

ஆக, ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை அக்ஷரஸ்வபாவத்தாலும், தா(ஃ)துக்களாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ஆத்மாவுக்கு வாசகமாயிருக்கிறது மகாரம். இதில் ஏகவசநம்ஜாத்யேகவசநமாய், (ரு) "నిత్యో నిత్యానాం చేతనానాం బహూనామ్-

(க) ஶ்வே-ரு-அ (உ) ஶ்வே-ரு-அ (ங) வி-பு-உ-கங-எ
(ச) கை-நா-கஉ (ரு) ஶ்வே-சு-கங

நித்யாநாம்சேதநாநாம்பஹூநாம்" என்று சொல்லுகிற பக்த(ஶ்ர) முக்தநித்யாத்மகமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸுகது:க்காதிவ்யவஸ்தாபேதத்தாலும் ஆத்மாக்கள் அநேகராக வேணும். ஆக, பகாரத்தாலே பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் த்ரிகுணத்ரவ்யமான அசித்வர்க்கமும் பகவச்சேஷபூதமாகையாலே. ஶேஷபூதவஸ்துக்களுக்கு கர்மாநுபவோபகரணமாயும் கைங்கர்யோபகரணமாயுமிருக்கையாலும், (க) "ஸந்நிதேஸ்ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸ்யஸ்யாபேக்ஷிதஸ்ய ததந்தகம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶேஷியான பகவானுக்கு ஶேஷமாகையாலும், ஶேஷபூதவஸ்துவாசகமான விப்பதத்திலே அந்த அசித்வர்க்கமும் சொல்லப்படுகிறது.

சிதசித்துக்களிரண்டும் ஶேஷமாயிருக்கச்செய்தே ஸ்வதஶ்ஶேஷத்வவிஸ்ம்ருதியுள்ளது சேதநவஸ்துவுக்காகையாலும், தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநாபேக்ஷையும் அவனுக்காகையாலும், தத்கார்யமான ஶேஷவ்ருத்தி ருசிபூர்வகமானதத்விதத்யுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணுவானும் சேதநனாகையாலும், ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வபோக(ஶ்ர) விஷயமாயிருப்பதும் சேதநவஸ்துவாகையாலும், இந்த சேதநனுடைய ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே அசித்தினுடைய ஶேஷத்வமும் ஸித்திக்கையாலும் தத்வாசகமான பதத்தாலே அசித்தை உபலக்ஷிக்கிறது. அங்ஙனன்றியிலே இதில் ஶப்தம் அசித்தாகையாலே ஶப்தாம்ஶத்தாலே அசித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறது. அர்த்தாம்ஶத்தாலே சித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம். ஆக, மகாரத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் த்ரிவிதாசித்வர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஶேஷமானவஸ்துக்களை ப்ரதமம் சொல்லாதே வஸ்துகதமான ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமம் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்: வஸ்துதான் ஶேஷத்வேந உத்பந்நமானதாகையாலே ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி, அநந்தரம் உத்பந்நவஸ்துவேஷத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், ஶேஷபூதவஸ்துகத வ்யாபாரா

(க)

திகளும் ஶேஷ்யதிகமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காகவும், ஶேஷபூதபுருஷனுடைய புருஷார்த்தமும் ஶேஷிப்ரியவிஷயத்வமென்று தோற்றுகைக்காகவும், ஏவம்பூத ஜ்ஞாநபாவத்தால் ஸ்வவிஷயாரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யதாவாநலத்தாலே த(ஃ)ஹ்யமாநமான வஸ்துவை தத்ப்ரதிபடமான ஶேஷத்வஜலத்தாலே ஆற்றவேண்டுகையாலும் ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி அநந்தரம் தத்விஶிஷ்டமான வஸ்துவைச்சொல்லைக் குறையில்லை.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் உபயவிபூதிநாதனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமானது - தேஹேந்த்ரியாதிவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் அஹம் ஶப்தவாச்யமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் அணுபரிமாணமாய் நித்யமாய் ஏகரூபமாய் அநேகவிதமான ஆத்மவஸ்துவும் அவனுக்கு உபகரணபூதமான அசித்வஸ்துவுமென்றதாயிற்று.

இப் ப்ரணவார்த்தத்தை (க) "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேனொருவர்க்குரியேனோ" என்று திருமங்கையாழ்வாரும் அநுஸந்தித்தருளினார். "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்று அகாரார்த்தத்தையும், "ஒருவர்க்குரியேனோ" என்று உகாரார்த்தத்தையும், "அடியேன்" என்று மகாரார்த்தத்தையும். இப்ப்ரணவந்தான் ஶேஷஶேஷிரூபேண ஆத்ம பரமாத்மாக்களிருவருடையவும் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பகவத்ஸ்வரூபத்தையும் இரண்டையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; அகாரத்திலேறிக் கழிந்த சதுர்த்தீவிபக்தியாலே ஆத்மாவினுடைய ஶேஷத்வத்தைச்சொல்லி, அகாரத்தாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி, உகாரத்தாலே ததந்யார்ஹதாநிவ்ருத்தியைச்சொல்லி, மகாரத்தாலே ஶேஷமானவஸ்து தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராணபுத்திவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் நித்யமாய் அணுபரிமாணமாய் ஏகஸ்வரூபமாயிருக்குமென்றுசொல்லி, ஆக இப்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை யகார(ரூ)வாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

(க) திருமொ-அ-கூ-கூ

ஸவிபக்திகமான அகாரத்தாலே பரமாத்மாவினுடைய ஸர்வ காரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஶ்ரிய:பதித்வ ஸர்வஶேஷித்வங்களைச் சொல்லி, உகாரத்தாலே ஶேஷித்வத்தினுடைய அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்தி சொல்லி, மகாரத்தாலே தத்விஷயமானவிஷயத்தைச்சொல்லி ஆக இப்படி பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யதாவாசப்ரதிபாதிக்கையாலே பரமாத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

அகாரத்தாலே ரக்ஷகனைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ரக்ஷ்யவஸ்துவைச்சொல்லி † உகாரத்தாலே ரக்ஷ்யரக்ஷகனுடைய அநந்யார்ஹதாரூபமான லக்ஷணம் சொல்லுகையாலே இப்ப்ரணவத்தாலே உபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அகாரத்தாலே ப்ராப்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, மகாரத்தாலே ப்ராப்தாவான ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லி, ஶேஷத்வமானதுஶேஷவ்ருத்தியொழிய வித்தியாமையாலே தத்வாசகமான சதுர்த்தியாலே கைங்கர்யத்தைச்சொல்லி, அவதா(த்ரு)ரணத்தாலே (க) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிற கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அகாரத்தாலே ஶேஷியான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ஶேஷமான ஆத்மஸ்வரூபம்சொல்லி அகாரத்தில் தா(த்ரு)திவாலே உபாயஸ்வரூபம்சொல்லி அதில் சதுர்த்தியாலே புருஷார்த்தஸ்வரூபம்சொல்லி அதிலே அந்யஶேஷத்வஶங்காருபேண விரோதிஸ்வரூபம் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே அர்த்தபஞ்சகமும் சொல்லுகிறது. ஆக ப்ரணவத்தாலே பகவத்ஸ்வரூபமென்ன, சித்ஸ்வரூபமென்ன, தத்ஸம்பந்தஸ்வரூப விஶேஷமென்ன, உபாயஸ்வரூபமென்ன, ப்ராப்யஸ்வரூபமென்ன,இத்யாதிகளான ஸகலார்த்தங்களும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே ஸகல ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹ மென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நமாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தம் இப்படி ஶேஷபூதனான வாத்மாவினுடைய அஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணாநின்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் தத்ஸித்தமான அந்யஶேஷத்வாபாவத்தையும் ஸ்வகதமான ஸ்வாமித்வ

(க) தி-வாய்-உ-கூ ச † (பா) சதுர்த்தியாலே

ஶேஷித்வங்களினுடைய ராஹித்யத்தையும் தத்பலிதமான பாரதந்த்ரயத்தையும் தத்பர்யவஸாந பூமியான ததீயஶேஷத்வத்தையும் பாரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான உபாயத்தையும் சொல்லுகிறது.

ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தை ப்ரதமம் விவரியாதே ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தமாகைக்கடியென்னென்னில்; இம்மந்த்ரந்தான் ஆத்மஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதந பரமாகையாலே உகாரோக்தமான பகவத்வ்யதிரிக்தாந்ய ஶேஷத்வநிவ்ருத்திமாத்ரத்தாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபூர்த்தி பிறவாமையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபண்ணுகை அநந்தரம் ப்ராப்தமாகையாலே தத்வாசகமான நமஶ்ஶப்தம் முற்படவேண்டுகையாலும், ஸ்வரூபத்தை ததீயஶேஷத்வ பர்யந்தமாக வநுஸந்தித்து, ததநுரூபபுருஷார்த்தஶிக்ஷை பண்ணவேண்டுகையாலே ததீயஶேஷத்வ வாசகமான நமஶ்ஶப்தம் புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு முன்னேயாகவேண்டுகையாலும், இப்பதத்திற் சொல்லுகிற ஸ்வரூபாநுரூபோபாயவரணம் ஸ்வஸ்வதாந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும் ப்ரணவத்திற் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்வ ரக்ஷ்யத்வ ஶேஷத்வ ததநந்யார்ஹத்வ ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதிகளுடைய ஸ்வார்த்ததை ஸ்வாதீநதை இவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியையும் மேலே நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தஸ்வரூப கைங்கர்யத்தில்வருகிற ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யாதி நிவ்ருத்தியையும் பண்ணும் போதைக்கு காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே இதுநடுவே கிடக்கவேண்டுகையாலும் ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தமாகக்கடவது.

இந்த நமஶ்ஶப்தந்தான் "ந" என்றும், "ம:" என்றும் இரண்டு பதமாயிருக்கும். இதில் மகாரம்—"மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தா(தா)துவிலே ஷஷ்ட்யந்தவசநமாய், (தா)தாத்வர்த்தம் ஜ்ஞாத்ருத்வமாகையாலே எனக்கென்கிற வர்த்தத்துக்கு வாசகமாகிறது. இங்கு விஷயநியமம் பண்ணுமையாலே (க) "చేతనస్యయదామమ్యం స్వస్మిన్ స్వీయేచవస్తుని। మమఇత్యక్షరద్వన్ద్వంతదామమ్యస్యవాచకమ్-சேதநஸ்ய யதாமம்யம் ஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயேசவஸ்துநி । மம இத்யக்ஷரத்வந்த்வம் ததாமம்யஸ்ய

(க) அஹி-ஸம்ஹி-௫௨ ௨௦.

வாசகம்'' ''అనాదివాసనారూఢమిథ్యాజ్ఞాననిబన్ధనా। ఆత్మాత్మీయపదార్థస్థాయా స్వాతన్త్ర్యస్వతామతిః-அநாதிவாஸநாரூடமித்யாஜ்ஞாநநிபந்தநா । ஆத்மாத்மீயபதார்த்தஸ்தாயாஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வதாமதி:'' என்கிறபடியே அநாதிகாலஸஹிதமான விபரீதஜ்ஞாநமடியாக வுண்டாமதாய், ''மமாஹம், மமேதம்'' என்றுகொண்டு ஸ்வசதமாகவும் ஸ்வகீயசதயாகவும் கிடக்கிற மமதாமுகேந ஸ்வரூபவிருத்தமாய் நிவர்த்யமான அஹங்காரமமகாரங்களைச் சொல்லுகிறது.

நிஷேதவாசியான நகாரம் அத்தைநிஷேதித்த (க)''నాహంమమస్వతన్త్రోహం నాస్మీత్యస్యార్థఉచ్యతే।నమేదేహాదికంవస్తుసశేషఃపరమాత్మనః। ఇతిబుద్ధ్యానివర్తన్తే తాస్తాస్స్వీయామనీషితాః। అనాదివాసనాజాతైర్బోధైస్తైస్తైర్వికల్పితైః। రూషితంయద్దృఢంచిత్తంస్వాతన్త్ర్యస్వత్వధీమయమ్। తత్తద్వైష్ణవసార్వాత్మ్యప్రతిబోధసముత్థయా। నమఇత్యనయావాచానఞాస్వస్మాదపోహ్యతే- நாஹம் மமஸ்வதந்த்ரோஹம் நாஸ்மீத்யஸ்யார்த்தஉச்யதே। நமேதேஹாதிகம்வஸ்து ஸஶேஷ:பரமாத்மந:। இதிபுத்த்யாநிவர்த்தந்தே தாஸ்தாஸ்ஸ்வீயாமநீஷிதா:। அநாதிவாஸநாஜாதைர்போதைஸ்தைஸ்தைர்விகல்பிதை:। ரூஷிதம்யத்த்ருடம்சித்தம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வத்வதீமயம்। தத்தத்வைஷ்ணவஸார்வாத்ம்யப்ரதிபோதஸமுத்தயா। நம இத்யநயாவாசாநஞாஸ்வஸ்மாதபோஹ்யதே'' என்றும் (௨)''யானே நீயென்னுடைமையும் நீயே'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வகீய பகவச்சேஷத்வத்தை த்ருடீகரியாநின்றுகொண்டு ஸ்வாஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறது.

இதில் அஹங்காரநிவ்ருத்தியாலே † ஸ்வஶேஷத்வாபாவம் சொல்லிற்று. மமகாரநிவ்ருத்தியாலே ஸ்வாமித்வஶேஷித்வங்களினுடைய ராஹித்யமும் ஸ்வகீய வ்யாபாராதிகளுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியும் பலிக்கையாலே, இத்தாலே ஸ்வார்த்தத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களினுடைய நிவ்ருத்திசொல்லிற்று. ஆக நமஶ்ஶப்தத்தாலே (௩)''ద్వ్యక్షరస్తుభవేన్మృత్యుః-த்வ்யக்ஷரஸ்துபவேந்ம்ருத்யு:'' (௪)''మమేతిద్వ్యక్షరోమృత్యుః-மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யு:'' என்றும், (௨) ''யானே யென்றனதே யென்றிருந்தேன்'' என்றும், ஆத்மாவுக்கு நாஶகமான

---

† ஶேஷதவம்.

(க) அஹிஸம்ஹி. (௨) தி-வாய்-௨-௯-௯ (௩) பார-ஶாந்தி-௧௩.

அஹங்கார மமகாரங்களை நிவர்த்திப்பித்து, (௧) "త్ర్యక్షరం బ్రహ్మణః పదమ్-த்ர்யக்ஷரம்ப்ரஹ்மண: பதம்" (௨) "నమమేతి చ శాశ్వతమ్ - நமமேதி ச ஶாஶ்வதம்" (௩) "అహమపి నమమ-భగవత ఏవాహమస్మి-அஹமபி நமம-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (௪) "యాః క్రాశ్చన కృత యో మమ భవ న్తి-తాసు మమ తా నాస్తి-భగవత ఏవ తాః-யா: காஶ்சநக்ருதயோ மம பவந்தி-தாஸு மமதா நாஸ்தி பகவத ஏவதா:" என்று ஆத்மோஜ்ஜீவநமாயிருக்கிற ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஆத்மஸ்வரூபம் ஶேஷமாய் ஜ்ஞாதாவாயிருக்கையாலே ப்ரதமம் ஶேஷத்வாஸியானபதம உதித்தாப்போலே அஹங்காராதிகள் நிஷேத்யமாயேயிருக்கையாலே இங்கும் விஷேத்யத்துக்கு முன்னே நிஷேதகம் முற்படுகிறது.

கீழே அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் சொன்னபோதே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமன்றோ வென்னில்,

பார்யைக்கு பர்த்ரு ஶுஶ்ரூஷணம் ஸ்வரூபமாய், அது அவனுக்கு போக்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் போக(భోగ)ரஸத்திலே தனக்கும் அந்வயமுண்டாய், (௫) "పతింయా నాతిచరతి మనో వాక్కాయ కర్మభిః। సా భర్తృలోకా నాప్నోతి సద్భిస్సాధ్వీతి చోచ్యతే - பதிம்யா நாதிசரதி மநோவாக்காயகர்மபி: | ஸாபர்த்ருலோகாநாப்நோதிஸத்பிஸ்ஸாத்வீதி சோச்யதே" என்று அந்த ஶுஶ்ரூஷணந்தான் பர்த்ருலோகப்ராப்திக்கு ஸாதநமாயிருக்கையாலே ஶேஷபூதையானவவளுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநுவ்ருத்தமாயிற்று.

உபாஸகனுக்கு பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து கைங்கர்யருசியும் நடந்து போராநிற்கச்செய்தேயும் ப்ராப்ய ப்ராப்திஸாதநம் ஸ்வப்ரவ்ருத்திரூப கர்மாதிகளாகையாலே பகவச்சேஷமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநுவ்ருத்தமாய்ப் போந்தது.

அங்ஙனன்றியே ஸ்வரூப புருஷார்த்தங்கள் ஸ்வ(గ)கதமல்லாதவோபாதி ஸ்வாக்ஷார்த்த வ்யாபாரமும் ஸ்வகதமல்லவென்றதாயிற்று. "அது ஸ்வரூபம் பரகதம், விரோதிபரகதம், புருஷார்த்தம் பரகதமென்கிற ப்ரதிபத்திஸ்வகதம், அதுவும் பராதீநம்" என்கிற ஆச்சான்பிள்ளைவார்த்தை இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

---

(௧) பா-ஶாந்தி-௧௩ (௨) (௩)
(௪) (௫)

அதவா, ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாதாவாயிருக்குமென்று மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே அந்த ஜ்ஞாநத்தாலே ஹிதாஹிதவிவேகமுண்டாய், அத்தாலே ஹிதரூபக்ரியை பண்ணிக்கொண்டு நமஸ்ஸப்தம் அதடியாகவருகிற ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிஷேதிக்கிறதென்னவுமாம்.

ஆகையாலே அங்கு பகவச்சேஷத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிற்று. இங்கு அந்தஶேஷத்வத்தினுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியையும் ஶேஷிபூத பகவத்ரக்ஷகத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியையும் பண்ணுகிறது.

ஶேஷபூதனான சேதநன் ஸ்வரக்ஷணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனானால் ஶேஷியான விஸ்வரன் ரக்ஷகனுமாகையாலே ஈஸ்வரனுடைய உபாயபாவம் ஆர்த்தமாகத்தோற்றுகிறது, ஆக இப்படி சேதநஸ்வரூபம் பகவதேகஶேஷமுமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமுமாயிருக்கையாலே பகவத்கதமான குணங்களோபாதி ப்ராப்யத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணலாயிருக்கிறது. அவன் குணங்களோபாதி அவன் அபிமாநத்திலே கிடக்கையாலே;

இவ்வர்த்தத்தை (க) "அவரைப் பிராயந்தொடங்கியென்று மாதரித்தெழுந்தவென் தடமுலைகள் துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத் தொழுதுவைத்தேன்" என்று நாய்ச்சியாரு மருளிச்செய்தார். (உ) "ఇచ్ఛాతఏవతవవిశ్వపదార్థసత్తానిత్యం ప్రియా స్తవతుకేచనతేహినిత్యాః। నిత్యంత్వదేకపరతన్త్రనిజస్వరూపాభావత్కమఙ్గళగుణాహినిదర్శనంనః॥ இச்சாத ஏவதவவிஸ்வபதார்த்தஸத்தாநித்யம் ப்ரியாஸ்தவதுகேசநதேஹிநித்யா:। நித்யம்த்வதேகபரதந்த்ரநிஜஸ்வரூபாபாவத்கமங்களகுணாஹிநிதர்ஸநம்ந:॥" என்று பகவத்ப்ரீதிவிஷயபூதராய்க்கொண்டு ததீய(ங்)மாநாந்தர்ப்பூதரானவர்கள் அவன் குணங்களோபாதி ப்ராப்யபூதரென்னுமர்த்தத்தை ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார். குணங்களோபாதி பரதந்த்ர்களாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹரென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வமாவது - அவன் கொடுத்தார்க்கு ஸ்வம்மாம்படியிருக்கையிறே. அப்போதிறே பாரதந்த்ர்யஸித்தியும். ஆகையாலே (௩)"அடி

(க) நா-தி-௩-௪ (உ) வை-ஸ்த-௩௪ (௩) அமல-க.

யார்க்கென்னை யாட்படுத்தவிமலன்'' என்றும், (க)"యాప్రీతిర్బ్రహ్మానంద సమ్భయ్యయోధ్యానివాసినామ్। మత్ప్రియార్థం విశేషేణ భరతేసాని వేశ్యతామ్-யாப்ரீதிர்ப்ரஹ்மாநந்தசமப்யயோத்யாநிவாஸிநாம் | மத்ப்ரியார்த்தம்விஸேஷேண பரதேஸாநிவேஸ்யதாம்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸேஷிபூத பகவத்ப்ரீதிதமாய் ஸேஷபூத சேதநபாரதந்த்ர்ய பூர்த்திஹேதுவாயிருக்கிற ததீயஸேஷத்வமும் இப்பதத்திலே சொல்லிற்றாயிற்று.

பகவச்சேஷத்வபூர்த்தி ததீயஸேஷத்வத்தாலேயாகில், அது கீழ்சொன்ன பகவதநந்யார்ஹ ஸேஷத்வத்தோடு விருத்தமாகாதோவென்னில்; இந்த ததீயஸேஷத்வம் ஸேஷியான ஈஸ்வரனுடைய நியோகநிபந்தநமாய்க்கொண்டு ஸேஷத்வகார்யமாய் வருகிறதாகையாலே, பதிவ்ரதையானவள் பர்த்ருநியோகத்தாலே தத்பந்துஸுஸ்ரூஷணம் பண்ணினால் பர்த்ருப்ரியகரமாய்க்கொண்டு பாதிவ்ரத்யாபிவ்ருத்தி ஹேதுவாமாபோலே அநந்யார்ஹஸேஷத்வாபிவ்ருத்தி ஹேதுவாமதொழிய தத்விருத்தமாகாது. ஆனாலும், (உ) "ఉత్తమః పురుషస్త్వన్యః-உத்தமஃபுருஷஸ்த்வந்யஃ'' என்கிற ந்யாயத்தாலும், ஈஸ்வரன், (ங) "மனனுணர்வளவிலன், பொறியுணர்வவையிலன்'' (ச)"இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு'' என்கிறபடியே சேதநாசேதநவிஸஜாதீயனாகையாலும், ததீயரேயாகிலும் அந்யத்வம் வாராதோவென்னில். (ரு)"అనన్యాశ్చిన్తయన్తః-அநந்யாஸ்சிந்தயந்தஃ'' என்கிறபடியே இவர்கள்தான் அவனுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விஸேஷணஜ்ஞாநவான்களாய்க்கொண்டு அந்யரன்றிக்கே யிருக்கையாலும் (சூ) "జ్ఞానీ త్వాత్మైవ-ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ'' என்றும், (எ) "பத்தராவியை'' என்றும், ததீயஸேஷத்வபர்யந்தமான தச்சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையவர்கள் ஸர்வாத்மபூதனை தனக்கும் ஆத்மபூ(த்ரு)தராகச் சொல்லுகிற க்ருஷ்ணாபிப்ராயத்தாலே ஆத்மஸரீரங்களுக்கு அந்யத்வம்வாராது.

இந்த ததீயஸேஷத்வம் (அ)"స్వేచ్ఛయైవ పరశేషస్య తాదర్థ్యస్య ఫలాత్మనః। భగవద్భక్తశేషత్వం స్వేచ்ఛయా పిశ్వచిద్భవేత్- ஸ்வேச்சயைவபரஸேஷ்யதா

(க) ரா-அயோ- (உ) கீ-கரு-கசு (ங) தி-வாய்-க-க-உ
(ச) தி-வாய்-க-உ-ச (ரு) கீ-கூ-உங (சூ) கீ-எ-கஅ
(எ) தி-மொ-கo-க-அ (அ)

ததீ்யபலாத்தூ: | பகவத்பக்தஶேஷத்வம் ஸ்வேச்சயாபிக்வசித்ப வேத்” என்கிறபடியே ஶேஷபூதனான தன்னுடைய அதீநமானதல் லாதாப்போலே ஶேஷபூதப்ரதிஸம்பந்தி நியோகாதீநமாக வன்றிக் கே, (க) “ఇతీన్ద్రోక్తినయాదేవస్వభక్తవిషయేప్రభుః । ఆత్మాత్మీయస్యసర్వస్యసఙ్కల్పయతిశేషతామ్ ॥ అన్యోన్యశేషభావోఽపి పరస్వాతన్త్ర్యసమ్భవః । తత్తదాకారభేదేనయుక్తఇత్యుపపాదితమ్-இதிஸ்வோக்திநயாதேவ ஸ்வபக்தவிஷயேப்ர பு: | ஆத்மாத்மீயஸ்யஸர்வஸ்யஸங்கல்பயதிஶேஷதாம் | அந்யோந் யஶேஷபாவோபி பரஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பவ: | தத்ததாகாரபேதேந யுக்தஇத்யுபபாதிதம்” என்கிறபடியே ஶேஷியான ஸ்ர்வாருக்கு ப்ரீதிவிஷயபூதரானவர்களைப்பற்ற தத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வந் ததாகையாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹதாலக்ஷணமான அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ கார்யமித்தனையொழிய அத்தோடு விருத்த(ம)மன்று.

ஸ்வப்ரியவிஷயபூதனைப்பற்ற ஶேஷபூதசேதநரை ஶேஷ மாக்கி அதடியாகத்தான் ப்ரியதமனுமிருக்கு மென்கையாலே தத் ப்ரீதியே புருஷார்த்தமா யிருக்கும்; அவர்களுக்கு அந்தப்ரீதி ஔ பாதிகமாகமாட்டாது. அதுதானே ப்ரயோஜநமாமித்தனை யாகை யாலே ததீயஶேஷத்வம் நிருபாதிகமாகக்கடவது.

அங்ஙனன்றியிலே பகவச்சேஷத்வம்போலே ஸ்வத: வருகை யன்றிக்கே பகவத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வருகையாலே ஔபாதி கமென்னவுமாம். ப்ரதிஸம்பந்தி விஷயங்களினுடைய புத்த்யதீநமா க ஏககாலீநமாக ஏகாஶ்ரயஸ்தமாய் வருகிற ஶேஷஶேஷிபாவம் ஆஶ்ரயபேதேந வுண்டாகிறதாகையாலே அந்யோந்யாஶ்ரய தோ ஷமில்லாமையாலே இந்த ததீயஶேஷத்வம் உபபந்நமென்றதா யிற்று.

ஆக இந்த நமஶ்ஶப்தத்தாலே அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தி யும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீய ஶேஷத்வமும் பாரதந்த்ர்யாநு ரூபமான உபாயமுமாகிற இந்த நாலர்த்தமும் சொல்லிற்று.

ஆனாலும் இது அநந்யஶரணத்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும்; எங்ங னேயென்னில்; கீழே ஆர்த்தமாக உபாயபாவம் சொல்லாநிற்கச்

(க)

செய்தேயும் அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, (௧) "యశ్చదేవోమయాదృష్టః పురాపద్మాయతేక్షణః । సఏషపృథుదీర్ఘాక్షస్సమ్బన్ధీతేజనార్దనః । సర్వేషామేవ లోకానాంపితామాతాచమాధవః । గచ్ఛధ్వమేనంశరణం శరణ్యంపురుషర్షభాః - யஶ்சதேவோமயாத்ருஷ்ட: புராபத்மாயதேக்ஷண: | ஸஏஷப்ருது தீர்க்காக்ஷஸ்ஸம்பந்தீதேஜநார்த்தந: | ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம் பிதாமாதாசமாதவ:| கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபா:" என்று ஸர்வலோகங்களுக்கும் ப்ரியஹிதங்களை நடத்திக்கொண்டு போருவாளொருவனுகையாலே எல்லாருக்கும் மாதாவுமாய் பிதாவுமாய் (௨) "உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்கிறபடியே அந்த ப்ரியஹிதபரதைகளெல்லாம் தோன்றும்படி பத்மாயதேக்ஷணனுயிருப்பான் யாவனொருவன்; அவனொருதேவன் முன்பென்னால் காணப்பட்டான்; அந்த ஜநார்த்தநன் ப்ருதுதீர்க்காக்ஷனுய்க்கொண்டு உங்களுக்கு ஸம்பந்தியாயிருக்கிறுன்; அவனைச் சரணம்புகுருங்கோளென்று உபதேஶிக்க, அநுஷ்டாநவேளையில் (௩) "ఏవముక్తాస్త్రయఃపార్థాయమౌచభరతర్షభ। ద్రౌపద్యాసహితాస్సర్వేనమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్- ஏவமுக்தாஸ்த்ரய:பார்த்தாயமௌசபரதர்ஷப | த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்தநம்" என்றிப்படி சொல்லப்பட்ட பாண்டவர்களைவரும் த்ரௌபதியோடே கூடிக்கொண்டு நமஸ்ஸைப்பண்ணினுர்களென்கிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலும் உபாயவாசகமாகச் சொல்லுகையாலும்,

(௪) "పన్థానకారఉద్దిష్టఃప్రధానఉదీర్యతే। విసర్గఃపరమేశస్తుతత్రార్థోయం నిరూప్యతే । అనాదిఃపరమేశోయశ్శక్తిమానచ్యుతఃప్రభుః। తత్ప్రాప్తయేప్రధానోయం పన్థానమనామవాన్-பந்தாநகாரஉத்திஷ்டோய:ப்ரதாநஉதீர்யதே | விஸர்க்க:பரமேஶஸ்துதத்ரார்த்தோயம்நிரூப்யதே | அநாதி:பரமேஶோயஶ்ஶக்திமாநச்யுத:ப்ரபு:| தத்ப்ராப்தயேப்ரதாநோயம்பந்தாநமநாமவாந்" என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகளிற்காட்டில் ப்ரதாநோபாயமாக பகவத்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது நமஶ்ஶப்தமென்று நிர்வசி(௫)க்கையாலும், இவ்வுபாயாங்கமான ஸ்வப்ரவ்ருத்தி த்யாகத்தை ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திமுகேந இந்த நமஶ்ஶப்தத்திலே சொல்லுகையாலும் இந்த நமஶ்ஶப்தம் அநந்யஶரணத்வ ப்ரதாநமாகக்கடவது.

---

(௧) பா-ஸபா-ராஜஸூ (௨) தி-மொ-௭-௧ (௩) பார-ஸபா (௪) அஹிர்ப்பு-ஸம

ஆக நமஶ்ஶப்தத்தாலே ஸ்வரூபவிருத்த(த்)மான அஹங்கார மமகாரங்களினுடைய நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், இந்தப் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயஶேஷத்வமும், பரதந்த்ரனுக்கு அநுரூபமான உபாயமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸ்வரூபம்சொல்லி நமஶ்ஶப்தத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் அகாரவிவரணமான நாராயணபதம்-பகவச்சேஷபூதனாய் பகவதேகஶரணனாயிருந்துள்ள ஆத்மாவுக்கு ததநுரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் தத்தேதுவான ஶேஷித்வத்துக்குக் காரணமான ஸர்வாதா(தா)ரத்வ ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாந்தர்யாமித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வஶரீரித்வாதிகளை யுடையவனாய் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனாய் உபாயோபேயபூதனாய் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வ விஶிஷ்டனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வவிதபந்துவாய் ஸர்வகாரணனான ஸர்வேஶ்வரனைச் சொல்லுகிறது.

அகாரத்திற்சொன்ன ஸர்வரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயமான ரக்ஷ்யாம்ஶத்தைச் சொல்லுகையாலும் நாராயணபதத்தில் ஸமாஸத்வயத்தாலும் ரக்ஷணப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையாலும் அகாரவிவரணமாகிறது நாராயணபதம். "நார" என்றும், "அயந" என்றும் இரண்டுபதமாய் சதுர்த்தீவிபக்தியுமாயிருக்கும். அதில் நாரபதம் "நர" என்றும்; "நார" என்றும் "நாரா:" என்றுமாய் ஸ்வரூபேணவும் ப்ரவாஹரூபேணவும் நித்யமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில், ரேப(ஃ)ம் "ரிங்-க்ஷயே-8ரீ -ஷ்ஃஸெ" என்கிற தா(தா)துவிலே ஸித்தமாய் "ர" என்றுபதமாய், க்ஷயிஷ்ணுக்களான வஸ்துக்களைச்சொல்லி, நகாரம் அத்தை நிஷேதித்து "நர" என்று நித்யபதார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. க்ஷயப்ரஸங்க நிஷேதமுகேந நித்யத்வம் சொல்லுகையாலே ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களான பதார்த்தங்களும் இந்த நரபதத்தாலே சொல்லுகிறது.

“நார” “நாரா:” என்கிற தத்தி(த்³)தப்ரத்யயமான *அண்ஜஸ் ப்ரத்யயஸித்தமான பஹுவசநமும் இந்த நித்யவஸ்துஸமூஹத்தையும் ஸமூஹபாஹுள்யத்தையும் சொல்லுகிறது. அவையாவன ;—*உணர்முழுநலமான ஜ்ஞாநாநந்தாதி நிரூபகதர்மங்களும், உயர்வறவுயர்நலமான ஜ்ஞாநாதிநிரூபித விசேஷணங்களும், (௧) “ஆசறுசீலன்” என்கிற சீலாதிகுணங்களும், அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாய், *மணிபுரைவில்பூதமைந்தானநீலச்சுடர்விடு மேனியும், *வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி *மலர்புரையும் திருவுருவும், (௨) “ஸர்வக³ந்த⁴:-ஸர்வகந்த:” (௩) “பரஞ்ஜ்யோதி:-பரஞ்ஜ்யோதி:” என்று சொல்லுகிற விக்ரஹகுணமான ஸௌகந்த்ய (க³ந்த⁴) ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்யாதிகளும், (௪) “முடிச்சோதியாயுனது முகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ” என்கிறபடியே திருமுகத்தினொளியானது விகஸிதமாய்க்கொண்டு மேலே பரம்பினாப்போலேயிருக்கிற *சென்னிநீண்முடியாதியாய பலகலன்களும், (௫) “அந்தாமவாண்முடிசங்காழி நூலாரமுள” என்று ஆபரணங்களோடே ஸமபரிகணிதமான திவ்யாயுதங்களும், (௬) “பார்மகள்பூமங்கையோடு சுடராழிசங்கிருபால்” என்னும்படி ஆழ்வார்களோடொக்க அநுபவிக்கிற லக்ஷ்ம்யாதி திவ்யமஹிஷிகளும், (௭) “திருமகள்பூமிஏவ மற்றமரராட்செய்வார்” என்கிறபடியே லக்ஷ்மீபூமிவிசிஷ்டனான ஈச்வரனுக்கு உசிதகைங்கர்யகாரரான நித்யரும், (௮) “அடியரோடிருந்தமை” என்று அவர்களோடு ஸாமீப்யம்பெற்று லப்த(ப்³)கைங்கர்யரான முக்தரும், அந்தகைங்கர்யத்துக்கு உபகரணபூதங்களான சத்ரசாமராதி பரிச்சதங்களும், இந்த்ரியங்களும், தந்மாத்ரைகளும், அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவாதி சதுர்விதபூதங்களுமான *எண்மீதியன்ற வண்டங்களும். பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே பரமபதமும் ஸமூஹமாயிருக்கும். குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ரக்ருதியும் ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும். திவாராத்ராதி விபாக(³)ங்களநேகங்களாகையாலே காலமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்.

ஆக நாரசப்தத்தாலே ஜ்ஞாநாநந்தாதிகள் தொடக்கமாக ப்ரக்ருதி

(௧) தி-வாய்-௫-௩-௧ (௨) சாந்தோ-௩-௧௪-௪ (௩) சாந்தோ-௮-௧௨-௨
(௪) தி-வாய்-௩-௧-௪ (௫) தி-வாய்-௨-௫-௧ (௬) தி-மொ-௨-௧௦-௬
(௭) தி-வாய்-௮-௧-௧ (௮) தி-வாய்-௧௦-௩-௧௧

புருஷகாலங்கள் முடிவாக ஸ்வரூபேண நித்யமான பதார்த்தங்களும், மஹதாதியாக சதுர்வித பூதபர்யந்தமாக ப்ரவாஹரூபேண நித்யமான பதார்த்தங்களும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்வரூபேண நித்யத்வமாவது—உத்பத்தி விநாஶாத்யந்தாபாவம்; ப்ரவாஹரூபேண நித்யத்வமாவது—உத்பத்திவிநாஶயோக(ர)யாகாநிற்கச் செய்தேயும் (க) “[illegible]-ஸூர்யசந்த்ரமஸௌதாதா யதாபூர்வமகல்பயத்” (உ) “[illegible]-யதர்த்துஷ்வ்ருதுலிங்காநி நாமரூபாணிபர்யயே। த்ருஶ்யந்தே தாநிதாந்யேவ ததாபாவாயுகாதிஷு” என்கிறபடியே அவ்வோப்ரவாஹரூபேணவும், ரிதுக்கள் தோறுமுண்டாம புஷ்பாதி பதார்த்தங்கள் பூர்வவிநஷ்டநாமரூப லிங்காதிபா(ஞ)க்குக்களாய்க்கொண்டு தோன்றுமாபோலே மஹதாதிகளும் ஸ்ருஷ்டமாம்போது பூர்வஸம்ஸ்தாந விஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு தோற்றுகை.

ஶேஷபூத ஸகலவஸ்துக்களும் ஶேஷ்யதீநோத்பத்திகங்களாக வேண்டுகையாலும், ஶேஷிபூத ஸர்வேஶ்வர நித்யேச்சாதீநஸத்தாகமாகையாலும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி மங்களகுணங்களோபாதி நித்ய பாதந்த்ரமாகையாலும், ஸ்வரூபேண நித்யங்களான பதார்த்தங்களும் பகவததீ(டீ)நமாயேயிருக்கும்.

ஆக ஸ்வரூபேணவும் ப்ரவாஹரூபேணவும் நித்யங்களாய் வ்யாப்யங்களான ஸகலபதார்த்தங்களும் நாரஶப்தத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

அயநஶப்தம்-ஆவாஸத்தைச் சொல்லுகிறதாய், “நாராணாமயநம்யஃ” என்று ஷஷ்டீ தத்புருஷனாய், ஸ்வேதர ஸகலபதார்த்தங்களையும், (ங) “[illegible]-மேரோரிவாணுஃ” (ச) “[illegible]-யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஶ்வஶக்திரியம்ஸ்திதா” (ரு) “[illegible]-யஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்ஶகாம்ஶே விஶ்வம்விசித்ரசிதசித்ப்ரவிபாகவ்ருத்தம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே தத்ஸ்வரூபைகதேஶத்தாலே த(ர)ரிக்குமென்னுமிடத்தையும், “நாராஃ அயநம்

(க) தை-நாரா (உ) வி-பு-க-டு ௬௯ (ங)
(ச) வி-பு-க-௬ டு-௬ (ரு) ஸ்தோ-ரத்ந.

யஸ்யஸ:-நாராயண:" என்று பஹுவ்ரீஹியாய், ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலும் அந்த:ப்ரவிஷ்டனைக்கொண்டு ஆகாஸாதிகளைப்போலே ஸ்வரூபைகதேஸத்தாலே வ்யாபிக்கையன்றிக்கே ப்ரதிபதார்த்தம் யாவத்ஸ்வரூபம் பரிஸமாப்ய ஆத்மதயா வ்யாபித்து நின்று நியமிக்குமென்னுமிடத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இத்தாலே, (க) "యచ్చకిఞ్చిజ్జగత్యస్మిన్ దృశ్యతే శ్రూయతేపివా । అన్తర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్థితః-யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருஸ்யதே ஸ்ரூயதேபிவா| அந்தர்ப்பஹிஸ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" என்று ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணஸித்தமான ஸகலவஸ்துக்களிலும் உள்ளும்புறமும் வ்யாபித்து நிற்குமென்று ஸ்ருதிஸித்தமான அந்தர்வ்யாப்தியும், பஹிர்வ்யாப்தியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இந்த வ்யாப்தித்வயமும் (உ) "అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్-அணோரணீயாந்மஹதோமஹீயாந்" என்கிற ஸ்ருதியிலும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்வவ்யதிரிக்தாதா(தா)ரத்வரூபமான பஹிர்வ்யாப்தியில் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதி குணங்கள் ஸ்வரூபாஸ்ரயமாய்க் கொண்டிருக்கையாலே தத்வ்யாப்தியிலே அந்வயிக்கக்கடவன. அந்தர்வ்யாப்திபலம், (ங) "అన్తః ప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా - அந்த:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தா ஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (ச) "శాస్తా విష్ణురశేషస్య జగతః-ஸாஸ்தாவிஷ்ணுரஸேஷஸ்யஜகத:" என்கிறபடியே நியந்த்ருத்வமாகையாலே, அது குணத்வாராவாகையாலே குணயுக்தனே வ்யாபிக்கவேண்டுகையாலும், வஸ்துதான் நிர்க்குணமாயிராமையாலும், தத்குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்கும்போதைக்கு குணங்களுக்கு வ்யாப்யவ்யாபகத்வங்களிரண்டுமுண்டாகையாலே ஆத்மாஸ்ரயதோஷம் வருகையாலும், குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்கும்போதைக்கு அந்தகுணந்தன்னிலும் குணிவ்யாபிக்கவேணும், அவைகளிலும் குணிவ்யாபிக்கவேணுமாகையாலே அநவஸ்தைவரும். ஆகையாலே அந்தர்வ்யாப்தியிலே குணங்களுக்கு அந்வயமில்லை.

இந்த நாரஸப்தத்திலே லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அந்தர்ப்பவித்திருக்கையால் அயநஸப்தவாச்யமாய் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிஸிஷ்டமாயிருக்குமென்கிறவர்த்தம் ஸ்வரூபநிரூபகத்வேநவுண்

(க) தை-நா-கக (உ) தை-நா (ங) யஜு-ஆர்-ப்ர-ங
(ச) வி-பு-க-கஎ-உ0

டான அவர் ஜநியஸந்நிதியாலேயாதல். (௧) "𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌮𑍍 - தேவத்வே தேவதேஹோயம் மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ | விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" (௨) "𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾𑌽𑌮𑍍𑌬 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 - த்வயாசவிஷ்ணுநாசாம்பஜகத்வ்யாப்தம்சராசரம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற விபூதிபேதத்தாலே யாதலாமத்தனையல்லது பரமமஹத்பரிமாணலக்ஷணமான விபுத்வத்தாலன்று.

அப்படியே யாமாகில், ஈஶ்வரத்வித்வாதி தோஷம்வரும். "𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 - விஷ்ணுபத்நீ" என்கிற விவளுடைய பத்நீத்வ ஶ்ருதியோடும், ஈஶ்வரனுடைய, (௩) "𑌈𑌶𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌕𑌃 - ஈஶதே தேவ ஏகஃ" (௪) "𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌃 - ஶாஸ்தாசராசரஸ்யைகஃ" என்கிற ஏகத்வஶ்ருதியோடும் விரோதிக்கும். ஆகையாலே ஶ்ரியஃபதித்வமும் சொல்லிற்று. அகாரத்திற்சொல்லுகிற ஶ்ரியஃபதித்வத்துக்கு ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தித்வமும், இதிற்சொல்லுகிற ஶ்ரியஃபதித்வத்துக்கு கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வமுமாகிற அர்த்தபேத முண்டாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லை. ஆகையாலே வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டமாயேயிருக்கும்.

இதிற்சொல்லுகிற அந்தர்வ்யாப்தி, ஆத்மாவினுடைய நிரவயவத்வ நிபந்தநமான அந்தரவகாஶாபாவத்தாலே கூடாதென்னில்;- வ்யாப்ய வ்யாபகங்களான உபயஸ்வரூபமும் த்ரவ்யமாய்க்கொண்டு தேஜோத்ரவ்யங்களோபாதி ஸ்வச்சங்களாயிருக்கையாலே தங்களிற ஒருநீராகக் கலக்கைக்கு யோக்யதையுண்டு. ஆகையாலே நியந்தாவான வ்யாபகஸ்வரூபம் நியாம்யமான ஆத்மாவுக்குள்ளே வ்யாபித்து நியமிக்கக் குறையில்லை.

இதில் பஹிர்வ்யாப்தியாலே ஸர்வாதா(ர)த்வமும், அந்தர்வ்யாப்தியாலே வ்யாபகத்வமும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமும் சொல்லுகிறது. இத்தாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வாத்மாவினுடைய ஆதேயத்வ விதேயத்வ வ்யாப்யத்வங்கள பலிக்கையாலே தல்லக்ஷணமான ஆத்மாவினுடைய ஶரீரத்வம் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே அவற்றுக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயா ஆதாரத்வ வ்யாபகத்வாதி விஶிஷ்டனாய் அயஶப்தவாச்யனானவனுடைய ஶரீரத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௧) வி-பு-௧-௯ (௨) வி-பு-௧-௯ (௩) ஶ்வேதா-
(௪)

(௧) "𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்" என்று வ்யாப்யபதார்த்த ஸத்பாவம் வ்யாபகவஸ்த்வதீநமென்று சொல்லுகையாலே இந்த வ்யாப்தித்வயத்தாலும் ஸத்தாதா(𑌧)ரகத்வ நிபந்தநமான ரக்ஷகத்வம் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற ஶரீரஶரீரிபாவத்தாலே ஶரீரியைப்பற்ற ஶரீரம் ஶேஷமாயிருக்குமென்று இந்த ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வத்தை த்ருடீகரிப்பிக்கையாலே ஶரீரியான ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வம் சொல்லுகிறது. இதிலே ஜ்ஞாநாதி குணவிஶிஷ்டனாகவும் சொல்லுகையாலே அநுபாவ்ய குணபூர்த்தியும் சொல்லிற்றாகிறது.

அயநபதம், "𑌇𑌣𑍍-𑌗𑌤𑍌-இண்-கதௌ" என்கிற தா(𑌧)துவிலே ஸித்தமாய்க்கொண்டு க(𑌗)திவாசியாகையாலே, (௨) "𑌗𑌤𑌿𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯-கதிராலம்பநம்தஸ்ய" என்றும், (௩) "𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍋𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍-விஷ்ணுபோதம்விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்" என்று சொல்லுகிற உபாயத்வமும் உபேயத்வமும், "கம்யதே அநேந" என்கிறகரணவ்யுத்பத்தியாலும், "கம்யதே" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ஸித்திக்கையாலே இத்தால் ப்ராபகத்வமும் ப்ராப்யத்வமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஹேயநிவர்த்தகஸ்வரூபமான உபாயத்வம் ஹேயப்ரதிபட வஸ்துவுக்காகையாலும், உபேயத்துக்கு அநுபாவ்யகுணபூர்த்தியுண்டாக வேண்டுகையாலும், இதில் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநஸ்வரூபமான உபயலிங்கவிஶிஷ்டத்வமும் சொல்லுகிறது.

உபாயபூதனுடைய ரக்ஷகத்வமும் இந்த ப்ராப்யத்வமும் ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகையாலும் பந்துலாபமும் ப்ராப்யமாகையாலும் (௪) "𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃-மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணஃ" என்றும், (௫) "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றமெனக்கரசென்னுடைவாணாள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியேப்ராப்யபூதரான ஸகலவிதபந்துக்களும் நாராயண ஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனென்கிறது.

---

(௧) கீ-௰-௩௯ (௨) பாத்மோத்தரே- (௩) விஷ்ணு-தர்-௧-௫௧
(௪) ஸுபாலோப (௫) தி-மொ-௧-௧-௬

அங்ஙனன்றியிலே இந்நாராயணபதம் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகமான வஸ்துவைச் சொல்லுகைபாலே இதிற் சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களாலே மாத்ருத்வ பித்ருத்வ நிவாஸத்வங்களையும், ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பரமகாருணிகத்வாதிகளாலே உபாயத்வத்தையும், ஸௌந்தர்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே இந்நாராயணஶப்தம் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தைச் சொல்லுகிற தென்னவுமாம்.

(ச) "నరాజ్జాతానితత్త్వాని నారాణీతి తతో విదుః । తాన్యేవచాయనంతస్య తేన నారాయణస్స్మృతః-நராஜ்ஜாதாநிதத்வாநி நாராணீதிததோவிது: । தாந்யேவசாயநம்தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத:" என்று நித்யத்வேந நரஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரன் பக்கல்நின்று முத்பந்நமானவை நாரங்கள்; அவற்றை யிருப்பிடமாக வுடையவன் நாராயணனென்று சொல்லுகையாலே இந்த நாராயணபதத்தாலே ஸர்வகாரணத்வம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான நாராயணன் ஜகத்காரணனென்று சொல்லுகையாலே, (உ) "నారాయణాత్సృజ్యన్తే బ్రహ్మరుద్రాదయోఽమరాః। సంహార్యాశ్చ తథైవేమే సర్వే నారాయణాత్మకాః- நாராயணோநஸ்ருஜ்யாஸ்தே ப்ரஹ்மருத்ராதயோமரா:। ஸம்ஹார்யாஶ்சததைவேமேஸர்வேநாராயணாத்மகா:" என்று அவனாலே ஸ்ருஜ்யருமாய் ஸம்ஹார்யருமான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு காரணத்வஶங்கையேபிடித்தில்லை யென்னுமிடம், காரணவாக்யங்களில் ஸத்ப்ரஹ்மாதிஶப்தங்கள், (ங) "శాస్త్రయోని-தஸாமாந்யாத்" என்கிறபடியே ஸாமாந்யவிஶேஷத்தாலே வ்பக்திவிஶேஷமான நாராயணன்பக்கலிலே பர்யவஸித்தவோபாதி ப்ரஹ்மஶிவாதி ஶப்தங்களும் ஶாஶ்வதஶிவ பரப்ரஹ்மபூதனான நாராயணன்பக்கலிலே பர்யவஸிக்குமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திலே சேதநாசேதந ஶரீரியாகச் சொல்லுகையாலே, (ச) "కార్యేణ నేన్యత్సుముఖత స్త్వాముపాదానమాహుః-கார்யேநந்தேஸ்வநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு:" என்கிறபடியே உபாதா(ந)நத்வ

(க) நாரஸிம்ஹபு-கூசு-(உ)　　(ங) ப்ரஹ்மஸூ-ரு　　(ச) ர-ஸ்த-

ழும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலே நிமித்தத்வ ஸஹகாரித்வங்களும். இதுதன்னாலே தஸ்தத்யமும், வ்யாப்தியாலே கார்யபூதஸமஸ்த வஸ்த்வாத்மகத்வமும், ஹேயப்ராதிபட்யத்தாலே தத்கததோஷ ஸ்பர்ஶராஹித்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஸங்க்ரஹவிவரணச(ப்)தங்களான காரணத்வங்களுக்கு ஶேஷித்வவ்யாபகத்வங்களுக்கு ஹேதுவாகையாகிற ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தபேதங்களுண்டாகையாலே புநருக்தியாகாது.

ஆக, நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஈஶ்வரனுடைய ஆதா(தா)ரத்வ அந்தராத்மத்வ ரக்ஷகத்வ வ்யாபகத்வ ஶரீரித்வ ஶேஷித்வங்களைச் சொல்லுகையாலே தத்விஷயமான சேதநனுடைய கைங்கர்யத்தில் ப்ரார்த்தநாஹேதுவான ஶேஷத்வத்துக்குக் காரணமான ஆதேயத்வாதிகளும் கைங்கர்யத்துக்கடியான ப்ரீதிக்கு ஹேதுவான அநுபவத்துக்கு விஷயமான பகவத்ஸ்வரூபகுணாதிகளும், அநுபவவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அநுபவப்ரதாநம்பண்ணும் உபாயத்வமும், தத்ஹேதுவான உபயலிங்க வைஶிஷ்ட்யமும் இத்தனையும் ஸ்வலாபமாகச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவான ஸர்வவிதபந்துத்வமும் கைங்கர்யத்துக்குக் கர்த்தாவான சேதநர்க்கும் ததுபகரணங்களான பதார்த்தங்களுக்கும் ஹேதுபூதனாகையாலே வந்தகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி தத்ப்ரதிஸம்பந்திகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

மகாரவிவரணமான ப்ரார்த்தநாயாம் சதுர்த்தியாலே பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷவஸ்துவுக்கு ததுபபத்திஹேதுவான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைப் பண்ணுகிறதாகையாலே ஶேஷபூத வஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான சதுர்த்தி விவரணமாகக்கடவது.

இச்சதுர்த்தீ கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமானபடி யெங்ஙனே யென்னில்; சதுர்த்தியாவது, "[illegible]-தாதர்த்த்யே சதுர்த்தீவக்தவ்யா" என்கையாலே தாதர்த்த்யவாசியாயிருக்கும். அதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தீ ஸ்வரூபதாதர்த்த்யத்தைச் சொல்லுகையாலும், நமஶ்ஶப்தம் அந்தஸ்வரூபத்தினுடைய ஸ்வரக்ஷணஹேதுவான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகையாலும்,

தாஸர்த்யஹேதுவான ஶரீராத்மபாவத்திநுடைய நித்யத்வத்தாலே தாதர்த்யம் நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபதாதர்த்யம்ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டாதொழிகையாலும், இச்சதுர்த்தியாலே ததர்த்தபூதமான ஸ்வரூபத்திநுடைய ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்யமுகேந கைங்கர்யத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், இது தனக்கு ப்ரார்த்தநையும் அர்த்தமாகலாயிருக்கையாலே தாதர்த்யப்ரார்த்தநைகளிரண்டையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்யரூபகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமாயிருக்கையாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமென்னக் குறையில்லை.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஈஶ்வரனுடைய உத்துங்கத்வத்தாலும், அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வத்தாலும், இவனுடைய ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும், நமஶ்ஶப்தத்தில் உபாயநிஷ்டனை இவன் லப்த(ம)கைங்கர்யனல்லாமையாலும், (க) "नित्यकिङ्करो भवानि-நித்யகிங்கரோபவாநி" (உ) "நின்தாளிணைக்கீழ்வாழ்ச்சியான்சேருமவகையருளாய்" (௩) "வானுயரின்பமன்னி வீற்றிருந்தாயருளு நின் தாள்களையெனக்கே" (ச) "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" இத்யாதிகளாலே ப்ரார்த்தநாவிஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலும், ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும்.

(ச) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்கிறபடியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திவாசகமான நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்கு நிதாநமான வநுபவத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு போக்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனையும் போக்தாவாய் ஶரீரதயாஶேஷமான வாத்மாவையும், நித்யராகச்சொல்லுகையாலே கைங்கர்யஹேதுவான போ(க்³)கம் நித்யமாகையாலும், (ரு) "न च पुनरावर्तते-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "अनावृत्तिः शब्दात्-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" இத்யாதிகளிற்படியே யாவதாத்மபாவி அநுபாவ்

(க) கத்யத்ரயம் (உ) தி-வாய்-௩ உ-ச (௩) தி-வாய்-அ-க ௯
(ச) தி-வாய்-௩-௩-க (ரு) சாந்தோ-அ (௬) ப்ரஹ்மஸூ-ச-ச-ச

யமாகையாலும் தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸார்வகாலீநமாக ப்ரார்த்திக்கக் குறையில்லை.

இப்பதத்தில் போக்தாவான வாத்மாவை சேஷத்வப்ராகாசித மான ஸ்வரூபாதிகளையுடையனாகச் சொல்லுகையாலே, அநுபவோபகரணமான ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஸங்கோசமில்லை யென்கையாலும், போக்யமான வீஸ்வரனை அபரிச்சிந்நரூபனாகச்சொல்லுகையாலும், போக(ஸ்தா)ம் ஸர்வதேசாவச்சிந்நமாகையாலும், (க) "ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி - தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" (உ) "இமாந்லோகாந்காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந் - இமாந்லோகாந்காமாந் நீகாமரூப்ய நுஸஞ்சரந்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸர்வதேச விசிஷ்டமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

அப்ருதக்ஸித்தனைக்கொண்டு ஸர்வாவஸ்திதனைகையாலே, நித்யாக்நிஹோத்ர மென்னுநிற்கச்செய்தேயும் ஸாயம்ப்ராதஃகாலங்களொழிய மத்யகாலவிச்சித்தியையுடைய வக்நிஹோத்ரம் போலன்றிக்கே அந்தரங்கபரிகரரூபமான ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நடக்குமென்கையாலே இந்த ப்ரார்த்தனை ஸர்வாவஸ்தாவிசிஷ்டமாயிருக்கும்.

இவனுடைய சேஷத்வத்தை ஸர்வப்ரகாரமாக விதில்சொல்லுகையாலும் (ங) "நிவாஸசய்யாஸநபாதுகாம்சுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபிஃ - நிவாஸசய்யாஸநபாதுகாம்சுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபிஃ" (ச) "சென்றால்குடையாமிருந்தாற் சிங்காசனமாம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதமாகச் சொல்லுகையாலும், ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படிப் பண்ணுமிடத்தில், (ரு) "குருஷ்வ மாமநுசரம் - குருஷ்வ மாமநுசரம்" (சு) "க்ரியதாமிதி மாம் வத - க்ரியதாமிதிமாம்வத" (எ) "ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்" (அ) "உனக்கேநாமாட்செய்வோம்" (கூ) "மூகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" இத்யாதிகளில்

(க) சாந்தோ-எ-உரு-உ (உ) தை-ப்ருகு- (ங) ஸ்தோ--ர
(ச) க-திருவ-ருஉ (ரு) ரா-அயோ-ஙக-உச (சு) ரா-ஆர-கரு-எ
(எ) தி-மொ-கூ-எ-க (அ) திருப்பா-உக (கூ) தி-வாய்-அ-ரு-எ

ேஶஷபூதனான விவனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்திநியதிெயாழிய ப்ரகாரநிய திபில்லாமையாலே ேஶஷ்யதீநகைங்கர்யமே ஸ்வரூபப்ராப்தமாகச் சொல்லுகையாலே உசிதநிஞ்சித்காரமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படி நியதப்ரதிஸம்பந்திக கைங்கர்யகர்த்தாவான வாத்மாவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லுகையாலும் (க) "అహమన్నాదః-அஹமந்நாத:" (உ) "సోశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ - ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" (௩) "అత్ర బ్రహ్మ సమశ్నుతే-அத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே" இத்யாதிகளிலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போக்த்ருத்வத்தைச் சொல்லுகையாலும், இதிலே ஸ்வகர்த்த்ருத்வ ஸ்வஸாரஸ்யாதிகள் நடக்கக்கூடுகையாலே தந்நிவ்ருத்தியும் இச்சதுர்த்தியாலே ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த நிவ்ருத்திப்ரார்த்தனை கூடும்படி யென்னென்னில், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவிக்கைக்கு உபகரணமான ஜ்ஞாநம் ஆத்மகதமாயிருந்ததே யாகிலும் பகவததீந ஸத்தாகா(ர)கமாகையாலே ததநுமதியையொழிய அது அநுபாவ்யவிஷய விஷயீகாரக்ஷமமல்லாமையாலும், இந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான வஸ்துதான் பகவத்ஸ்வரூபக(த)தர்மமாய்,பகவததீநஸ்வபாவமுமாயிருக்கையாலே தத்ப்ரேரிதமான வநுபவமொழிய ஸ்வாதீநமான வநுபவமில்லாமையாலும், விஷயப்ரகாஶத்வமும் தத்கார்யங்களும், (ச) "భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే- பக்தாநாம்த்வம்ப்ரகாஶஸே" என்றும், "సౌందర్యసౌశీల్యాదిగుణావిష్కారేణ అక్రూరమాలాకారాదీన్ పరమభాగవతాన్ కృత్వా-ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேண அக்ரூரமாலாகாராதிகாந்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஏததீநமாக வேண்டுகையாலும், தத்ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும் அவனுடைய நியோகாதீநமாக தத்ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணவேண்டுகையாலும், ேஶஷைகஸ்வரூபமான வஸ்துவுக்கு ேஶஷி ப்ரயோஜநத்துக்கு றுப்பான ேஶஷியினுடைய நியம(ந) காரணத்தி விஷபத்வமொழிய ஸ்வப்ரயோஜநாதிகளில்லாமையாலே ேஶஷபூதவஸ்துகதமாய் ேஶஷத்வஜ்ஞாநநிபந்தநமான வநுபவமென்ன, தத்ஹேதுகமான கைங்கர்யமென்ன, தத்விஷயரஸமென்ன, என்றித்தனையும் ஸ்வாதீநமல்லாமையாலும், (ரு) "ప్రహ్లాద సర్వాత్మనా-

(க) ஸத-ப்ருகு (உ) தை-ஆந-க- (௩)
(ச) ஜித-க- (ரு) ஸ்தோ-ரத்ந-

ப்ரஹர்ஷயிஷ்யதி” (௧) “அஹமந்நமஹமந்நமத³ந்மதி³-அஹமந்நமஹமந்நமந்நமத³ந்தம்” (௨) “ஸ்நிக்³த⁴ப்ரஸந்நமுக:- நீதஃப்ரீதிபுரஸ்க்ருத:” (௩) “உன்றன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின் புறுதும்” இத்யாதிகளிலே ஸேஷிப்ரயோஜநமே தங்களுக்கு ப்ரயோஜநமாகக் கொள்ளுகையாலும், (௪) “அஸ்நுதே-அம்ருதமுதே” (௫) “ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந் ஸஹ-ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா” இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற வாக்யத்தில் பகவதநுபவ ஜநித ப்ரீதியும் பகவத்ப்ரீதிவிஷய ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதாகவேண்டுகையாலும், இவ்வாகாரந்தான் ஸேஷியான ஈஶ்வரனாலே லப்த(௫)மாகவேண்டுகையாலும், இந்த ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியை மத்யமபதமான நமஶ்ஶப்தம் காட்டுகையாலும், ஏவம்பூதஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனான இவனுக்கு ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யாதிநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை அத்யந்த முபபந்நம்.

ஆக ஸவிபக்திகமான நாராயணபதத்தாலே ஸர்வஸேஷியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களை ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாரஸ்ய நி(௬)யமமான விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஈஶ்வரஸ்வரூபமும் த்யாஜ்யமான விரோதிஸ்வரூபமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஈஶ்வரன் ஸர்வஸேஷியாயிருக்கும். சேதநன் அநந்யார்ஹ ஸேஷமாயிருக்கும். அந்யஸேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய தேஹாத்மாபி(௭)மாநாதிகள் விரோதியாகக்கடவதென்றும், உகாரமகாரங்களாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்றும் சொல்லிற்று.

ப்ரணவத்திலே ஈஶ்வரனுடைய உபாயத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யஶரணத்வமும், உபாயாந்தர ஸம்பந்தமும் ஸ்வரக்ஷணார்த்த ப்ரவ்ருத்தியும் ஸ்வரூபஹாநியென்னுமிடமும், தந்நிவ்ருத்தியும் சொல்லிற்று. நமஶ்ஶப்தத்திலே ஈஶ்வரனுடைய ப்ராப்யத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யபோக(௮)த்வமும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தம் அப்ராப்தமென்னுமிடத்தையும் ப்ராப்யவிஷயமான ஸ்வகீயத்வ

---

(௧) தை-ப்ருகு- (௨) ரா-அயோ-க-க- (௩) தி-வாய்-௧௦-௩-௩
(௪) தை-ஆ-௧ (௫) தை-ஆ

ஸ்வாஸ்யாதிநிவ்ருத்தியும்சொல்லிற்று. நாராயணபதத்திலே இந்த ஶேஷித்வோபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபமும், அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோ(க்ய)த்வங்கள் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று.

இம்மந்த்ரம் அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வாத்யாகாரத்ரய வாசகமாகையாலே வாக்யத்ரயாத்மகமாயிருந்ததேயாகிலும் (க) "అకారార్థాయ-அகாரார்த்தாய" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே, "అకారార్థాయైవ స్వమహమ్-அகாரார்த்தாயைவஸ்வமஹம்" என்று அகாரவாச்யனுக்கே சேஷம் நானென்று ப்ரணவார்த்தத்தைச்சொல்லி, "అథ మహ్యం న-அத மஹ்யம்ந" என்று வாக்யபேதத்தைக்காட்டி நமஶ்ஶப்தார்த்தமான ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியையும் தத்கார்யமான ததீயஶேஷத்வ பர்யந்தமான தச்சேஷத்வத்தையும் சொல்லி, "నివహాన్నరాణాం నిత్యానామయనమితి నారాయణపదం। యమాహుః-நிஹாநராணாம் நித்யாநாமயநமிதிநாராயணபதம் | யமாஹ" என்று நாரஶப்த வாச்யமாகையாலே நித்யபதார்த்தங்களான சேதநாசேதந ஸமூஹங்களுக்கு அயநமாயிருக்குமென்று நாராயணபதம் யாவனொருவனைச் சொல்லுகிறதென்று நாராயணபதார்த்தத்தைச்சொல்லி, "అస్మై కాలం సకలమపి సర్వత్ర సకలాస్వవస్థాస్వావిస్స్యుర్మమ సహజకైంకర్యవిధయః - அஸ்மைகாலம்ஸகலமபிஸர்வத்ரஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்யுர்மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:". என்று அவன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதமான கைங்கர்யவிதிகள் ஆவிர்ப்பவிக்கவேணுமென்று சதுர்த்த்யர்த்தமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஏகவாச்யமாயிருக்கும்.

ஆக அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கே ஶேஷம்நான்; எனக்குரியேனல்லேன்; சேதநாசேதநங்களுக்கு அயநமான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே என்றும் எங்குமெப்போதும் எல்லா வடிமைகளும் செய்யப்பெறவேணுக வேணுமென்கிறது.

ஆக, திருமந்த்ரத்தாலே சேதநனுடைய ஶேஷத்வமும், ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியும், இதினுடைய அநந்யார்ஹத்வமும், அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனுடைய ப்ரக்ருதேஃபரத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதி

(க) அஷ்டஶ்லோகி-௩

களும், அவனுடைய அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்திமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயஶேஷத்வமும், பரதந்த்ரனுக்கநுரூபமான உபாயமும், உ(ஃ)சிதமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(க) [దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయం స్వాతన్త్ర్యాన్ధో యదిస్యాత్ప్రథమమితరశేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయమ్ । ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమ ఇతిచ పదం బాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దం నారాయణాఖ్యం విషయచపలధీశ్చేచ్చతుర్థీం ప్రపన్నః-
தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம் ஸாதுவித்யாத்த்ருதீயம்ஸ்வாதந்த்ர்யாந்தோயதிஸ்யாத்ப்ரதமமிதரஶேஷத்வதீஶ்சேத்த்விதீயம் । ஆத்மத்ராணோந்முகஶ்சேந் நமஇதிசபதம் பாந்தவாபாஸலோலஶ்ஶப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஶ்சேச்சதுர்த்தீம்ப்ரபந்நஃ.]

ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது அகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான்; ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஶேஷ்யந்தர ப்ரதிபத்தி யுண்டானபோது உகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். தேஹாத்மாபி(ம)மாநாதிகளுண்டானபோதுமகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸாத்யஸாதநருசியும், பாகவத ஸஜாதீய புத்தியுமுண்டானபோது நமஶ்ஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஈஶ்வரவிபூதிபூதரோடே ராகத்வேஷமும் ஸ்வபந்துத்வ ப்ரதிபத்தியு முண்டானபோது நாராயணஶப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ப்ரயோஜநாந்தரருசி யுண்டானபோது சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான்.

திருமந்த்ரப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) அஷ்டஶ்லோகி-ச.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రియఃపురుషకారాగ్ర్యం సచ్చిత్తామోదకారణమ్ ।
పరకాలార్యదాసేన ద్వయతాత్పర్యముచ్యతే ॥

ஶ்ரியஃபுருஷகாராக்ர்யம் ஸச்சித்தாமோதகாரணம் ।
பரகாலார்யதாஸேந த்வயதாத்பர்யமுச்யதே ॥

(க) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (உ) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவதஏவாஹமஸ்மி" (௩) "కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్-கோஹ்யேவாந்யாத்க: ப்ராண்யாத்" (௪) "యాః కాశ్చన కృతయో మమ భవన్తి, తాసు మమతా నాస్తి, భగవత ఏవ తాః - யா:காஶ்சநக்ருதயோமமபவந்தி, தாஸுமமதாநாஸ்தி, பகவதஏவதா:" இதி, (௫) "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" (௬) "ప్రహర్షయిష్యామి-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய், ஶ்ரிய:பதியாய், ஸர்வஶேஷியாய், அகாரவாச்யனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷபூதமாய், ஆநந்தரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபஸ்வபாவமாய், அத்யந்தபராதீநமாய், ததேகபோக(భోగ)மாயிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தை யதா(థా)வாக ப்ரதிபாதிக்கிற திருமந்த்ரமுகத்தாலே இவ்வாகாரங்களை விஶதமாக ஶிக்ஷித்து, அதில் ப்ரதமத்திலே ஶிக்ஷிதமான ஶேஷத்வத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தம் ஶேஷிபூ(భూ)த பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யகாண தந்முகோல்லாஸ ரஸிகத்வமென்றும், அத்யந்த பாதந்த்ர்யத்தையாலே இந்தப் புருஷார்த்தலாபத்துச்கு உபாயம் நிருபாதிகரக்ஷகனாய் நிரவதிகஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளே யென்று மறுதியிட்டு, இவ்வதிகாரிக்கு அநுரூபமாகவும் அபி(భి)மதமாகவும் ஸகல ஶாஸ்த்ரஸாரதயாஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாபி(భి)யுக்தோக்திரூபஸகலப்ரமாணங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களாயிருக்கிற உபாயோபேயங்களினுடைய ப்ரதிபத்திப்ரார்த்தநைகளை விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது த்வயம்; இதில்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்கள் ஸகல ப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களானபடி யெங்ஙனேயென்னில் ;—

(க) யஜு-உ-அஷ்-க-௩ (உ) (௩) தை-ஆ௩
(௪) (௫) ஸ்தோத்ரரத்நம்

நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகனுப், அஜ்ஞாந து:க்கபரிணும பராதீந பாரார்த்ப்யாதிரூப ஹேயங்களுக்கு ப்ரதிப(ஃ)டனுய், ஸ்மேவதராஸ்தவஸ்து விலக்ஷணனுய், விபுத்வநித்யத்வங்களாலே தேஶகாலவஸ்துபு(ஃ)ரபரிச்சேத்யனுய், ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸாநுகூலத்வ ஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஷட்குணங்களாலும் தத்துத்பந்நமாண ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி குணங்களாலும் பரிபூர்ணனுய்,ஸ்வாதீநத்ரிவித சேதநாசேதநஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகனுப், (௧) "ఈశ్వరేణజగత్సర్వం యథేష్టం వినియుజ్యతే-ஈஶ்வரேணஜகத்ஸர்வம் யதேஷ்டம்விநியுஜ்யதே" என்கிறபடியே ஸகலவஸ்துக்களையும் ஸ்வார்த்தமாக ஸ்வயமேவநியமித்து வ்யாபரித்து ஆநந்தித்துக்கொண்டு போரக்கடவனுயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுடைய ஸங்கல்பப்ரகாரத்துக்கு ப்ரகாஶகமாயிருக்கிற ஶாஸ்த்ரம், (௨) "త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః-த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" என்கிறபடியே அந்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு நிர்வாஹ்யமான விபூத்யேகதேஶஸ்த்தராய்க்கொண்டு தததி(ஃ)மத லீலாவிஷயபூதராய் தததீ(ஃ)நராய் ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டராய் ஸத்வரஜஸ்தமோரூப குணத்ரயோபேதராயிருக்கிற பத்த(ஃ)சேதநர்க்கு தத்ததபி(ஃ)மதபுருஷார்த்தஸாதநங்களுக்கு ப்ரதர்ஶகமாயிருக்கும்.

அதில் தம:ப்ரசுரசேதநர் பரஹிம்ஸையை ஸாதநமாகவும் ஶத்ருநிரஸந த(ஃ)நப்ராப்திகளைப் புருஷார்த்தமாகவும் நினைத்திருப்பார்கள். ஶ்ருதியும் அவர்களுடைய ருசிக்கிடாக அபி(ஃ)சாரக்ரியையை விதிக்கும்.

ரஜ:ப்ரசுரசேதநர் அஹிம்ஸாத்மக க்ரியாவிஶேஷத்தாலே ஐஹிகமான புத்ரபஶ்வாதிகளையும் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதிபோகங்களையும்பெற நினைத்திருப்பார்கள். ததநுரூபமாக ஶ்ருதியும் (௩) "వాయవ్యం శ్వేతమాలభేత భూతికామః-வாயவ்யம்ஶ்வேதமாலபேத பூதிகாம:" (௪) "చిత్రయా పశుకామో యజేత-சித்ரயாபஶுகாமோயஜேத" (௫) "కారీర్యా వృష్టికామో యజేత-காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத" (௬) "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత- ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககாமோய

(௧) (௨) கீ-௨-௪௫ (௩) யஜு
(௪) (௫) (௬)

ஜேத" இத்யாதிகளாலே, (௧) "ఇహవాముత్ర వా కామ్యం ప్రవృత్తం కర్మ కీర్త్యతే । కామతస్తు కృతం కర్మ ప్రవృత్తముపదిశ్యతే- இஹவாமுத்ரவாகாம்யம் ப்ரவ்ருத்தம்கர்மகீர்த்யதே | காமதஸ்துக்ருதம்கர்ம ப்ரவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே" என்கிற லக்ஷணத்தின்படியே பலஸாதநத்தை(த்)யோடே யநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரவ்ருத்தகர்மவிஶேஷங்களை அந்த ஐஶ்வர்யாதி புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும்.

ஸத்வப்ரசுரரானவர்கள் ஸ்வவர்ண ஸ்வாஶ்ரமோசித கர்மகலாபத்தாலே மோக்ஷபுருஷார்த்தத்தை லபி(ஷி)க்க நினைத்திருப்பார்கள். அதுக்கீடாக ஶ்ருதியும் (௨) "ధర్మేణ పాపమపనుదతి- தர்மேண பாபமபநுததி" (௩) "యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి- யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" (௪) "జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః। నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే- ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:| நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம்க்ருஷ்ணே பக்தி:ப்ரஜாயதே" (௫) "ஒன்றி நின்று நற்றவம் செய்து ஊழியூழி தோறெலாம் நின்று நின்றவன் குணங்களுள்ளியுள்ளம் தூயராய்" என்று ஜ்ஞாநோத்பத்திஹேதுவாகச் சொல்லுகிற விஹிதகர்மத்தை, (௬) "నిష్కామం జ్ఞానపూర్వం తు నివృత్తముపదిశ్యతే- நிஷ்காமம்ஜ்ஞாநபூர்வந்து நிவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே" என்று ஆத்மஜ்ஞாநபூர்வகமாக ப(ஃ)லாபி(ஸ)ஸந்திரஹிதமாக வநுஷ்டிக்கை நிவ்ருத்தகர்மமென்கிற லக்ஷணத்தின்படியே, (௭) "ఆహారశుద్ధౌ సత్త్వశుద్ధిః- ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்வஶுத்தி:" என்று ஸத்வஶுத்திக்கடியான அந்நஶுத்தி, (௮) "శాన్తో దాన్త ఉపాసీత- ஶாந்த உபாஸீத" என்கிற காமாபி(ஷ)ஷங்கம், (௯) "సదా తద్భావభావితః- ஸதாதத்பாவபாவித:" என்கிற அபேக்ஷிதார்த்தபரிஶீலநம், (௧௦) "క్రియావానేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠః- க்ரியாவாநேஷப்ரஹ்மவிதாம் வரிஷ்ட:" என்கிற பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநம், (௧௧) "సత్యేన లభ్యః- ஸத்யேநலப்ய:" என்கிற ஆர்ஜவம் தயை தாநம் அஹிம்ஸை அந(பி)த்(த்யா)த்யை யென்கிற கல்யாணம், (௧௨) "నాయమాత్మా ప్రవచనే

(௧)
(௨) தை-நா-௭௯
(௩) ப்ருஹ-௬-௪-௨௨
(௪) லக்ஷ்மீத்ரிஸ்ம்ருதி
(௫) தி-ச-வி-௭௫
(௬)
(௭) சாந்தோ-௭-௨௬
(௮) சாந்தோ-௩-௧௪-௧
(௯) கீ-அ-௬
(௧௦) மு-௩-௧-௪
(௧௧) முண்ட-௩-௧-௫
(௧௨) கட-௧-௨-௨௩

నలక్షః-நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்ய:'' என்கிற ஶோகஹர்ஷஹேதுப நிபாதங்களில் அதிகாராகாரதையென்று சொல்லப்படுகிற விவேகாதிஸப்தகங்களோடேகூட (க) "యత్కరోషి యదశ్నాసి యజ్జుహోషి దదాసి యత్ । యత్తపస్యసి కౌన్తేయ తత్కురుష్వ మదర్పణమ్- யத்கரோஷியதஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷிததாஸியத் । யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேயதத்குருஷ்வமதர்ப்பணம்'' என்கிறபடியே பகவத்ஸமாராதந புத்த்யாவநுஷ்டித்து, (உ) "సతతం కీర్తయన్తో మాం యతన్తశ్చ దృఢవ్రతాః । నమస్యన్తశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే-ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஶ்சத்ருடவ்ரதா: ।நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யாநித்யயுக்தாஉபாஸதே'' என்றும், (௩) "வாசித்தும்கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும் பூசித்தும்போக்கினேன்போது'' என்றும் சொல்லுகிற பகவத்த்பாநார்ச்சந ப்ரணாம ஸங்கீர்த்தநங்களையும்பண்ண, அத்காலே உத்பந்நப்ரீதி விஶிஷ்டபகவத்ப்ரஸாதத்தாலே (ச) "కషాయే కర్మభిః పక్వే తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే-கஷாயேகர்மபி:பக்வேததோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே'' என்கிறபடியே மனனகமலமான ஜ்ஞாநோத்பத்திவிரோதிபாபக்ஷயம்பிறந்து, அத்தாலே உள்ளியுள்ளம்தூயராய்க்கொண்டு உத்பந்நஜ்ஞாநராய், இந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய நைரந்தர்யரூபையான அநவரத பா(ஷ)வநையுண்டாய், (ரு) "ஞானநற்சுடர்கொளீ — என்பிலெள்கிநெஞ்சுருகி யுள்ளம்கனிந்தெழுந்ததோர்'' என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுகது:க்கராம்படி அவிச்சி(ச்சி)ந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்ததியான பக்திபிறந்து ஸாக்ஷாத்கார ஸமாநமாய் அந்திமஸ்ம்ருதியுமுண்டாய்நடக்க, அத்தாலே (சா) "భిద్యతే హృదయగ్రన్థిశ్ఛిద్యన్తే సర్వసంశయాః । క్షీయన్తే చాస్య కర్మాణి తస్మిన్ దృష్టే పరావరే- பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தேஸர்வஸம்ஶயா: । க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணிதஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே'' என்று ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்திபிறந்து பகவல்லாபமாயிருக்குமென்று பலாதித்யாகபூர்வகமாக வநுஷ்ட்டேயமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை மோக்ஷஸாதநமாக விதிக்கும்.

ஶாத்தஸத்வ குணோபேதரான சேதநர், நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்தா(ஷ)நுரூபபாதீநஜ்ஞாநவத்தையாலே ஸ்வரக்ஷணோடப்

(க) கீ-
(உ) கீ-கூ-கச
(௩) ச-திருவ-காரு
(ச)
(ரு) தி-ச-வி-எகூ
(சா) முண்-உ-உ-அ

ராப்தராய் அத ஏவபகவதேகபோக(ஷு)ராயிருக்கிற நமக்கு ஸித்த ஸ்வரூபனாய் நிருபாதிகரக்ஷகனாய் அமோக(ஷ)ஸங்கல்பனாய் வாத்ஸல்யாதி குணபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளே கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயாபாஸநிவ்ருத்திபூர்வகமாய் அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய் விளம்பரஹிதமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான வுபாயமென்று அத்யவஸித்து, ஆரப்த(ப)ஶரீராவஸாநத்திலே (௧) "యత్ర పూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః-யத்ர பூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாঃ" (௨) "விண்ணாட்டவர் மூதுவர்" என்று சொல்லப்படுகிற பெரியதிருவடி திருவநந்தாழ்வான் ஸேநைமுதலியார் தொடக்கமானாருடைய கைங்கர்யத்தை லபிக்க நினைத்திருப்பர்கள். அதுக்கு அநுரூபமாக வேதங்களும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் இப்புருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் (௩) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మ-ந்யாஸஇதிப்ரஹ்ம" என்று ந்யாஸஶப்தவாச்யனான பகவானேயென்று அறுதியிட்டார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்;—அதில் ப்ரதமோபாத்தமான வேதம், (௪) "సత్యం తపో దమశ్శమో దానం ధర్మః ప్రజననమగ్నయో అగ్నిహోత్రం యజ్ఞో మానసం-ஸத்யம்தபோதமஶ்ஶமோதாநம்தர்மঃப்ரஜநநமக்நயோக்நிஹோத்ரம்யஜ்ஞோமாநஸம்" என்றுகொண்டு பூதஹிதமான ஸத்யம், ஸ்வதர்மநிரதனாய்க்கொண்டு காயஶோஷணம் பண்ணுகையாகிற தபஸ்ஸு, மநோநியமநமாகிற தமம், சித்தோபரதியாகிற ஶமம், ஸத்துக்கள் விஷயமாகக்கொடுக்கிற தாநம், விஹிதகரண நிஷித்தாகரணங்களாகிற தர்மம், ரிணாபகரண நிரயநிஸ்தரணஹேதுவான ப்ரஜோத்பத்தி, நித்யாக்நிஹோத்ரம், பலாபி(ஸ)ஸந்திரஹிதமானயாகம், ஆத்மஜ்ஞாநமென்றாப்போலே சொல்லுகிற ஸாதநஸமூஹங்களைச் சொல்லி, இந்த ஸத்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு (௫) "అన్యశంస్యం దయా సత్యమహింసా క్షాన్తిరార్జవమ్। దానం ప్రసాదో మాధుర్యం మార్దవఞ్చ యమా దశ-ஆந்ருஶம்ஸ்யம்தயாஸத்யமஹிம்ஸாக்ஷாந்திரார்ஜவம் | தாநம்ப்ரஸாதோமாதுர்யம் மார்தவஞ்சயமாதஶ" "శౌచమిజ్యా తపస్సత్యం స్వాధ్యాయోపస్థనిగ్రహమ్। ప్రతోపవాసో మౌనఞ్చ స్నానఞ్చ నియమా దశ-ஶௌசமிஜ்யாதபஸ்ஸத்யம்ஸ்வாத்யாயோபஸ்தநிக்ரஹঃ | வ்ரதோபவாஸோமௌ

(௧) ஸாம-உத்தா (௨) திருவிரு-உ (௩) தை-நா
(௪) தை-நா-எஅ (௫)

நந்ச ஸ்நாநந்ச நியமாதய:" என்கிற யமநியமங்களையுடையனாய் சக்ராதிகளான ஆஸநங்களிலே யொன்றிலேயிருந்து இடாபிங்களாதி நாடிகளை ஸோதிப்பித்து ப்ராணாதிகளான தஸவாயுக்களையும் வெல்லுகைக்காக ரேச(க)பூரகாதிகளாகிற ப்ராணாயாமங்களைப்பண்ணி, (க) "తతశ్చాయవో దేహే యత్ర యత్ర పసన్తిష్ఠి । తత్ర తత్ర మనస్స్థేయమ్-ததஸ்சவாயவோ தேஹேயத்ரயத்ரவஸந்திவை। தத்ரதத்ரமநஸ்ஸ்தேயம்" என்கிறபடியே வாயுஸ்தாநத்திலே மநஸ்ஸைநிறுத்தி, (உ) "స్వభావేనేన్ద్రియార్థేషు ప్రవృత్తం మానసం బుధైః । తద్దోషదర్శనాత్తేభ్యస్సమాహృత్యబలేన తు । నివేశం భగవతి ప్రత్యాహార ఇతిస్మృతః-ஸ்வபாவேநேந்த்ரியார்த்தேஷு ப்ரவ்ருத்தம்மாநஸம்புதை:। தத்தோஷதர்ஸநாத்தேப்யஸ் ஸமாஹ்ருத்யபலேநது। நிவேஸநம்பகவதிப்ரத்யாஹார இதிஸ்ம்ருத:" என்று விஷயங்களிலே ஸ்வபாவப்ரவணமான மநஸ்ஸை அவற்றின் தோஷங்களைக்காட்டி மீட்டு பகவத்விஷயத்திலே நிவேஸிப்பித்து (ங) "విషయేషు చ వైరాగ్యాదభ్యాసాద్గుణదర్శనాత్ । పరమాత్మని సంరోధో మనసో ధారణా స్మృతా- விஷயேஷுசவைராக்யாதப்யாஸாத்குணதர்ஸநாத்। பரமாத்மநிஸம்ரோதோமநஸோதாரணாஸ்ம்ருதா" என்கிறபடியே விஷயதோஷதர்ஸநநிபந்தந வைராக்யத்தாலும், பரமாத்மபரிசயத்தாலும் அவன்பக்கலுண்டான வைலக்ஷண்யத்தாலும் பரமாத்மாவின்பக்கலிலே பொருந்திநிறுத்தி அவ்வஸ்துவை நிரந்தரமாக த்யாநம்பண்ணி. (ச) "తదేవస్మృతిసన్తాన జనితోత్కర్ష క్రమాత్ । అర్థమాత్రావభాసన్తు సమాధిం యోగినో విదుః - ததேவஸ்ம்ருதிஸந்தாநஜநிதோத்கர்ஷணம்க்ரமாத் । அர்த்தமாத்ராவபாஸந்து ஸமாதிம்யோகிநோவிது:" என்று அந்தத்யாநாப்யாஸவஸத்தாலே த்யேயவஸ்து ஒன்றுமே தோற்றும்படியான சித்தவைஸத்யத்தை யுடையனென்றும் சொல்லுகிற க்ரமத்திலே உபாஸித்து தர்ஸநஸமாநாகாரமான விந்த ஸமாதியாலே வருந்திப்புகுந்தாலும், யோகோபஸர்க்கமான சித்தவிக்ஷேபம் பிறக்குமென்று. (ரு) "క్షుపసర్గోపహతశ్చైవరం శరణముపగచ్ఛేత్ -உபஸர்க்கோபஹதஸ்ஸர்வரம்ஸரணமுபகச்சேத்" என்று இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே விதிக்கையாலும், ஆதிபரதாதிகள்ப்ர(ப்)ஷ்டராகக்காண்கையாலும், இதுதான் துஷ்கரமுமாய் த்ரைவர்ணிகாதிகாரமுமாய்,

(க) (உ) (ங) (ச) (ரு)

ஸாத்யமுமாய் ப்ரமாதபஹுளமுமாய் துர்லபமுமாய் விளம்ப்யபலப்ரதமுமாய் அந்திமஸ்ம்ருதிஸாபேக்ஷமுமாய் ஸ்வரூபா-ப்ராப்தமுமாயிருக்கையாலும், இதரநிரபேக்ஷமாக பலப்ரதாந ஸக்தியில்லாமையாலும், "తానివా ఏతాన్యవరాణితపాంసి-தாநிவா ஏதாந்யவராணி தபாம்ஸி" என்று இந்தஸத்யாதிகள் அவரங்களென்றுசொல்லி "న్యాసఏవాత్యరేచయత్, తస్మాన్న్యాసమేషాంతపసామతిరిక్తమాహుః-ந்யாஸஏவாத்யரேசயத், தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹுః" என்று ந்யாஸஸப்தவாச்யமான உபாயமே தனக்கவ்வருகு ஒருபாயமில்லாதபடியானவுபாயமென்றுசொல்லி, அதுதானே இச்சேதநனுடைய ஸர்வபரங்களையும் ந்யஸிக்கைக்குப்ராப்தமாயிருக்கிறபகவத்விஷயமென்னுமிடத்தை "న్యాసఇతిబ్రహ్మా, బ్రహ్మాహిపరః, పరోహిబ్రహ్మా-ந்யாஸஇதிப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மாஹிபர:, பரோஹிப்ரஹ்ம" என்றுசொல்லி, ஆகயிப்படி நிருபாதிகரக்ஷகமான பகவத்விஷயமே ஸர்வாதிரிக்தமான வுபாயம்; வ்யதிரிக்தங்களடைய அபக்ருஷ்டங்களென்று சொல்லிற்று.

ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்திலே (க) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వంయోవైవేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై । తంహదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదంముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை । தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர்வைஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷோபாயமான ப்ரபத்தியையும், ப்ராபத்தவ்யவிஷய விஸேஷத்தையும் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரியையும் சொல்லிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்;—"யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்று சதுர்த்தஸபுவந ஸ்ரஷ்டாவாகவும் தேவாதிகளுக்கோராபத்து வந்தபோது சென்றறிவிக்கும்படி ப்ரதாநனாகையாலே ஸரண்யனாகவும் சொல்லப்படுகிற சதுர்முகனை யாவனொருவன் முன்புண்டாக்கினான்; "யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்று ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் அறிகைக்கும், அத்யயநத்தாலே அர்த்தஜ்ஞாநமுண்டாய் உபாஸ்யோபாஸகபேதஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காகவும் யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதங்களைக்காட்டிக்கொடுத்தான். "தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்" என்று ஸேஷியானதானே

(க) ஸ்வே-௬-௧௮

உபாயமென்று ஏவமாதிகளான வர்த்தங்களில் வ்யவஸாயரூபமான புத்திப்ரஸாதத்தைப்பண்ணித்தந்த அந்ததேவனை. "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷார்த்தியான நான் ஶரணம் புகுகிறேனென்று, ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ருஜ்யராகவும் கர்மவஶ்யராகவும் சொல்லுகையாலும், அவர்களுக்கு வேதப்ரதாநமுகேந ருசிஜநகனாய் வேதசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து அந்தராத்மதயாநின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுவித்தானென்கையாலும், இவர்கள் ஸம்ஹார்யராகையாலும் இவர்களுக்கு ஶரண்யத்வமில்லை. ஆகையாலே அகிலஜகத்காரணபூதனாய் அபேக்ஷிதபலப்ரதனாய் அஸ்ப்ருஷ்டதோஷ (గన్ధ) கந்தனாய் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனாய் அத்யாத்மஜ்ஞாநஜநகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் புருஷோத்தமனாய் ஸர்வரக்ஷகனான நாராயணனே ஶரண்யனென்னுமிடமும், மோக்ஷார்த்தியான நானென்கையாலே முமுக்ஷுத்வமே அதிகாரமென்னுமிடமும், "ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமான பரமபுருஷார்த்தஸித்திக்கு உபாயமென்னுமிடமும் சொல்லிற்று.

ப்ரபத்தியாவது-ப(భ)ரஸமர்ப்பண மென்னுமிடம் தோற்ற (௧) "పతిం విశ్వస్య-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௨) "బ్రహ్మణే త్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత-ப்ரஹ்மணே த்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று விஶ்வபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்வாமியாய் ப்ருஹத்வப்ரும்ஹணத்வ குணயுக்தமான மஹஸ்ஸாயிருக்குமென்கையாலே (௩) "బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి-ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி" (௪) "నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதி" (௫) "బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (௬) "తద్భావభావమాపన్నః-தத்பாவ பாவமாபந்ந:" (௭) "మమ సాధర్మ్యమాగతాః-மமஸாதர்ம்யமாகதா:" (௮) "தம்மையேயொக்கவருள்செய்வர்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதர்க்குப் பரமஸாம்யாபத்தியாகிற பலத்தைக்கொடுக்குமதாயிருக்கிற ப்ராஹ்மத்தின்பொருட்டு "ஓமித்யாத்மாநம்" என்று ஶேஷபூதவஸ்துவுக்கு ஶேஷத்வவாசகமான மந்த்ரமாசையாலே ஆத்மஸமர்ப்பணசேதந ஸமர்

---

(௧) தை-நா-௧௧ (௨) தை-நா-௭௯ (௩) முண்ட-௩-௨-௯
(௪) முண்ட-௩-௧-௩ (௫) தை-நா-௮௰ (௬) வி-பு-௬-௭-௯௫
(௭) கீதை-௧௪-௨ (௮) தி-மொ-௧௧-௩

தங்களிற்சாட்டில் அந்தரங்கவாசகமான ப்ரணவத்தைச்சொல்லி, "ஸ்ஸுக்ஷ்த-புஞ்ஜீத" என்று ஶேஷமான தனக்கு ஶேஷத்வாநுரூபமான போக(भोग)மாகிற பலப்ரதாநமும் ஶேஷியாய் ரக்ஷகனானவனுடைய க்ருத்யமென்று அநுஸந்திப்பானென்று சொல்லிற்று.

இப்ப்ரபத்திதனக்கு புரஶ்சரணயோக்யதாபாதகத்வாதிஸாபேக்ஷதையில்லை. வதார்ஹனுக்கும் நின்றநிலையிலே அதிகாரமுண்டு. ஶரண்யன் சேதநனாகில் தோஷங்கண்டு கைவிடானென்று இஶ்ஶரணாகதியினுடைய வாதிக்யம் ஶ்ருதிப்ரஸித்தம்.

எங்ஙனேயென்னில்; (௧) "దేవా వై యజ్ఞాద్రుద్రమన్తరాయన్, స ఆదిత్యాన్వాక్రమత, తే ద్విదేవత్యాన్ ప్రాపద్యన్త, తాన్న ప్రతిప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతిప్రయచ్ఛన్తి-தேவாவையஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந், ஸஆதித்யாநந்வாக்ரமத, தேத்விதைவத்யாந்ப்ராபத்யந்த, தாந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம்நப்ரதிப்ரயச்சந்தி" என்றும், (௨) "దేవా వై త్వష్టారమజిఘాంసన్, స పత్నీః ప్రాపద్యత, తన్న ప్రతిప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతిప్రయచ్ఛన్తి-தேவாவைத்வஷ்டாரமஜிகாம்ஸந், ஸபத்நீ:ப்ராபத்யத, தந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம்நப்ரதிப்ரயச்சந்தி" என்றும், தேவயாகத்திலே ஹவிர்ப்பாகத்துக்கு வந்தருத்ரன் அவர்கள் கொடோமென்றவாறே, அவன், நீங்கள்வத்யரென்று அவர்களைக் கொல்லத்தொடங்க, அவர்கள் அஶ்விநிதேவதைகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் எங்கள் பக்கலிலே ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் வத்ய(वध्य)ரேயாகிலும் நாங்கள் அவர்களை விடோமென்றுருத்ரனோடே மலைந்து ரக்ஷிக்கையாலும், தேவயாகத்திலே த்வஷ்டா தனக்கு ஹவிர்ப்பாகம் தரவேணுமென்றுவர, தேவர்களெல்லாருங்கூடி "இவன் அப்ராப்தம்சொன்னான். இவன்வத்யன்" என்று இவனை ஹிம்ஸிக்கத்தேட, அவன் தேவபத்நிகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் "எங்கள்பக்கலிலே ப்ரபத்திபண்ணினவன் வத்யனேயாகிலும் நாங்கள் காட்டித்தாரோம்" என்றுதேவர்களோடே மலைந்து நோக்குகையாலும், "வத்ய(वध्य)னேயாகிலும் ப்ரபந்நனானவனை விடுவானல்லன்" என்றிவ்வர்த்தம் ஶ்ருதிஸித்தமாகையாலே, இப்படி ஶ்ருதிஸித்தமான ப்ரபத(त्ति)நத்தை ஶ்ருத்யுபப்ரும்ஹணம்

(௧) யஜு:- (௨) யஜு:

பண்ணின ரிஷிகளும் ஸ்ரீராமாயண பஞ்சமவேதாதிகளிலே வ்யக்தமாக வநுஸந்தித்தார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில் ; (க)‘‘கோந்வஸ்மிந்ஸாம்ப்ரதம்லோகே ஶீலவாந்கஶ்ச வீர்யவாந் | தர்மஜ்ஞஶ்ச-கோந்வஸ்மிந்ஸாம்ப்ரதம்லோகே குணவாந்கஶ்ச வீர்யவாந் | தர்மஜ்ஞஶ்ச’’ என்று ‘‘இந்தலோகத்திலே இப்போது ஶீலவானுமாய்வீர்யவானுமாய் தர்மஜ்ஞனுமாயிருப்பாரார்’’என்று ப்ரஶ்நம்பண்ண, இவற்றைமேலே விஸ்த்ருதமாகக் காட்டினதாயிற்று ஸ்ரீராமாயணம். அதில் ஶீலவத்தையாவது-சிறியாரோடே பெரியன்தானேசெறிகை. வீர்யவத்தையாவது-அநாயாஸேந விரோதிநிரஸநஶீலனாகை. தர்மஜ்ஞதையாவது-அகதிகளாய் துர்த்தஶாபந்நராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு நம்மையொழியப் புகலில்லை; இனி நம்மாலே நம்மைப்பெறு மித்தனையென்று ஶரணாகதிதர்மமே பரமதர்மமென்றிருக்கை. இந்த ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், தந்தாமுடைய தண்மையைப்பார்த்து ஆஶ்ரயிக்கக் கூசினவர்களுக்குக்கூசாமல் ஆஶ்ரயிக்கைக்கும், அவர்களிருந்த விடத்தேசென்று முகங்காட்டி ஆஶ்ரயிப்பிக்கைக்கும், ஆஶ்ரயித்தால் அவர்களுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கு முறுப்பாகையாலே, இவை மேற்சொல்லப்புகுகிற தாமஜ்ஞதையாகிற ஶரண்யதைக்கு உடலாயிருக்கும்.

இப்படிக்கு மேல் உபபாதிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில் ;—ப்ரதமத்திலே யஜ்ஞவிக்நத்தைப் பரிஹரித்துத் தரவேணுமென்று வந்த விஶ்வாமித்ரன் பின்னே தன் ஶீலாதிஶயத்தாலே (உ) ‘‘கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ-கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ’’ என்று தானும் தன்னுடைமையும் சேர அவனுக்குக் காலாளாய்ப்போய் யஜ்ஞவிக்நகரான மாரீசஸுபாஹுக்களை அழியச்செய்து யஜ்ஞரக்ஷணம் பண்ணி ரிஷியினுடைய வஶிஷ்டத்தை ஸ(ஸ்)பலமாக்குகையாலும்,

அநந்தரம் அபிஷேகம் உபக்ரமித்து நடக்க, கைகேயிவரவ்யாஜத்தாலே அதுக்கு விரோதம்வர, (ங) ‘‘வநவாஸோமஹோதய:-வநவாஸோமஹோதய:’’ என்று ‘‘ரக்ஷகத்வமே ஸ்வரூபமும் ஜீவநமுமாயிருக்கிற நமக்கு ஆர்த்தரிருந்தவிடத்திலே நாமேசென்று விநவிரக்ஷிக்கும்படிப்பெறுவதே’’ என்று மஹைஶ்வர்யம் பெற்றாப்போ

(க) ரா-பா-க உ (உ) ரா-பா-கூ ௩-௬ (ங) ரா-அ-உஉ-உ௬

லே முகமலர்ந்து வநவாஸஸம்முகனென்றும் பேர்பெற்று ஸகலகைங்கர்யத்திலேதான் ஸாம்ராஜ்யதீக்ஷிதனை திருவநந்தாழ்வான் தம்பியாய் அடிமைசெய்யப் போந்தவிடத்திலே ததுபகரண(ஞ)நித்ர பிடகைகளும் வில்லுங்கொண்டு பின்சென்றாப்போலே ஸர்வாக்ஷணதீக்ஷிதனை தானும் ததுபகரணமான பாகவதபுருஷகாரங்களையும் பின்னிட்டுக்கொண்டு காடேறப்போய் ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களால் குறையநின்றவனென்றான் தன்னிலையை யறிவியாதிருக்க, தன்க்ருபையாலேதானே அவனுக்கு (௧) ‹‹ [illegible] యస்-துஹோகஸஹிதோராமோ லக்ஷ்மணேநசஸீதயா'' என்றும், (௨) ‘‘மானைமான்மடநோக்கியுன்தோழியும்பிளம்பியென்னொழிந்திலே, உகந்ததோழன்நீயெனக்கு’’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாகவதாங்கீகாரத்தையும் புருஷகாரகடாக்ஷத்தையும் புரஸ்கரிப்பித்து ரக்ஷபத்வேந அங்கீகரித்து, ‘‘இங்கொழி’’ என்று சரமாவஸ்தமான கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்தும்,

அநந்தரம் தண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகள்பக்கலிலே சென்று (௩) ‹‹ఆవాస న్త్వహమిచ్ఛామి-ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி’’ என்று அவர்கள்பக்கலிலே தனக்கிருப்பிடத்தை யபேக்ஷித்தாக்காழுநின்று அவர்களபேக்ஷிதாம் ஸங்களைக்கேட்டு (௪) ‹‹ఏహిపశ్యశరీరాణి-ஏஹிபஶ்யஶரீராணி’’ என்று அவர்கள் தங்களுக்கு ராக்ஷஸராலுண்டான வார்த்தியைக்காட்ட ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு, (௫) ‹‹ప్రతిజ్ఞాత్శ్చ రామేణ వధస్సంయతిరక్షసాం- ப்ரதிஜ்ஞாதஞ்சராமேண வதஸ்ஸம்யதிரக்ஷஸாம்’’ என்று ‘‘உங்களுக்குப் பீடாகாரரான ராக்ஷஸரைக்குட்டிக் தலையாய் அறுத்துப் பொகடக்கடவோம்’’ என்று ஸங்கல்பித்து அதுக்கு அங்குரார்ப்பணமாக கரதூஷணாதிகளை நிரஸித்தும்,

அநந்தரம் ஸர்வலோகஜநநியான பிராட்டிவிஷயத்திலே க்ரூரமானவபராதத்தைப் பண்ணின காகவிஷயமாகத்தம் நெஞ்சாலும் அகப்பட வத்யமென்று ப்ராஹ்மாஸ்த்ரத்தை விட, (௬) ‹‹సపిత్రా చపరిత్యక్తస్సురైశ్చసమహర్షిభిః । త్రీన్ లోకాన్ సంపరిక్రమ్య తమేవశరణంగతః । సతంనిపతితంభూమౌశరణ్యశ్శరణాగతమ్ । వధార్హమపికాకుత్స్థః కృపయాపర్యపాలయత్-

(௧) ரா-பா-௧-௨௯ (௨) தி-மொ-௫-௮-௧ (௩) ரா-ஆ-௫-௩௩
(௪) ரா-ஆ-௬-௧௬ (௫) ரா-பா-௧ (௬) ரா-ஸு-௩௮-௩௩

ஸபித்ராசபரித்யக்தஸ்ஸுரைஸ்சஸமஹர்ஷிபி: । த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்யதமேவஸரணங்கத:। ஸதம்நிபதிதம்பூமௌஸரண்யஸ்ஸரணாகதம் । வதார்ஹமபிகாகுத்ஸ்த: க்ருபயாபர்யபாலயத்" என்று பிதாவான விந்த்ரன் முதலாக ஸகலதேவதைகளும் ரிஷிகளும் லோகத்ரயத்திலுமுண்டான ஸகலப்ராணிகளும் இவன்வத்ய(த்யோ)னென்று தள்ளிவிட, மதிஸூந்யதையாலே பூமியிலேவந்துவிழ, அதுதன்னை ஸரண்யானதாம் (க) "ప్రణత ఇతి దయాళుః-ப்ரணதஇதிதயாளு:" என்கிறபடியே தன்க்ருபையாலே ஸரணாகதியாக்கி ரக்ஷித்தும்,

அநந்தரம் ப்ராதாவான வாலியாலே ராஜ்யதா(ர)ங்களை இழந்து, இருந்தவிடத்திலும் இருக்கப்பெறாதே பர்வதாக்ரங்கள் தோறும் திரிந்தமஹாராஜருக்கு அவ்விடத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டிக்கு ஆஸ்வாஸகராம்படி பண்ணி, தன்னுடைய ஸீலவத்தையாலே தானேசென்று (உ) "చకార సఖ్యం రామేణ ప్రీతశ్చైవాగ్నిసాక్షికమ్ - சகாராஸக்யம்ராமேண ப்ரீதஸ்சைவாக்நிஸாக்ஷிகம்" என்று அவரோடே ப்ரீதிபூர்வகமாகத் தோழமைகொண்டு அவர் "நம்முடையவிரோதிநிரஸநத்துக்கு இவர் ஸக்தரோவன்றோ" என்று ஸங்கிக்க, (ங) "పాదాఙ్గుష్ఠేన చిక్షేప-பாதாங்குஷ்டேநசிக்ஷேப" (ச) "బిభేద చ పునస్సాలాన్-பிபேதசபுநஸ்ஸாலாந்" என்று ஸாலஸப்தகபேத(భేద)நம் முதலான வ்யாபாரங்களாலே விஸ்வஸிப்பித்து விரோதியான வாலியைநிரஸித்து இழந்தராஜ்யதாரங்களையும் மீட்டுக்கொடுத்தும்,

அதுக்குமேலே ஸ்வகுடும்பத்வாரா பிராட்டிக்கு ஆஸ்வாஸகராய், ராமதாஸபூதனான திருவடியை நலியப்புகுந்த ராவணனைமீட்கையாலே பாகவதாங்கீகாரமுடையனாய், (ரு) "ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ-ப்ரதீயதாம்தாஸரதாயமைதிலீ" என்று "பெருமாளும் அவருடைமையும் சேரவிருக்கவிசையாய்" என்று ராவணனுக்கு ஹிதம் சொன்ன ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை, (சா) "త్వాం తు ధిక్కులపాంసనమ్-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்று பரிபவித்துப் புறப்படவிட, (எ) "పరిత్యక్తా మయా లఙ్కా-பரித்யக்தாமயாலங்கா" என்று நெருப்புப்பட்டவகத்

(க) ஸ்தோ-ர (உ) ரா-பா-க-சுக (ங) ரா-பா-க-சுரு
(ச) ரா-பா-க-சுசு (ரு) ரா-யு-கச-ச (சா) ரா-யு-கசு-கரு (எ) ரா-யு-கசு-ரு

தில் நின்றும் புறப்படுமாபோலே புறப்பட்டு (க) ‘‘రావణో నామ దుర్వృ త్తో రాక్షసో రాక్షసాధిపః । తస్యాహమనుజో భ్రాతా విభీషణ ఇతి శ్రుతః । చతుర్భి స్సహ సచివైర్భవన్తం శరణం గతః - ராவணோநாமதுர்வ்ருத்தோராக்ஷஸோரா க்ஷஸாதிப:। தஸ்யாஹமநுஜோப்ராதாவிபீஷணஇதிஶ்ருத:। சதுர்ப் பிஸ்ஸஹஸசிவைர்ப்பவந்தம்ஶரணங்கத:’’ என்றுசரணமடைய, ராவ ணனுக்கு அநுஜனான ப்ராதா இவன்; விபீஷணனென்றுப்ரஸித்தன். விரகறிந்து தப்பவல்லார் நாலுபேரோடே ஶரணமென்று வந்தான். ஆகையால் இவன் நினைவிருந்தபடியாலும், வந்தகாலமிருந்தபடியா லும், ஶரணாகதருடைய வார்த்தை ஜீவிக்கும் கோஷ்டியென்று ஆளி லே கலந்து நலியலாமென்றுவந்து ஶரணம் புகுந்தானித்தனை. ஆபத் துவந்தவளவிலே ப்ரதாவைவிடவும் கூடாது. இவன் நம்முயிர் நிலையிலே நலியவந்தான்’’ என்று நிஶ்சயித்து (உ) ‘‘వధ్యతాం వధ్యతామ్- வத்யதாம்வத்யதாம்’’ என்று ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவனைக் கைக் கொள்ளவொட்டோமென்று நிற்க, (ங) ‘‘మిత్రభావేన సమ్ప్రాప్తం న త్యజేయం కథఞ్చన । దోషో యద్యపి తస్య స్యాత్ సతామేతదగర్హితమ్ - மித்ரபாவேநஸம் ப்ராப்தம்நத்யஜேயம்கதஞ்சந। தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்ஸதா மேததகர்ஹிதம்’’ என்று ‘‘இவனுக்கு நீர் சொன்னதோஷமெல்லா முண்டாகிலும் அது நம்முடைய லாபங்காணும். நமக்கு குணதிக் யமுண்டாக்கினனித்தனை. இது நமக்குக்கிடையாது காணும். எங்ஙனேயாகிலும் இவன்பண்ணின ஶரணவரணோக்தி ஆந்தரமான பா(ஞ)வத்தோடேயன்றிக்கே பாஹ்யமான பாவமேயாகிலும்வருந் தியும் கைவிடேனென்றருளிச்செய்து; ‘‘வருந்தியும்’’ என்றது-ஆஶ் ரிதர்க்கு அநபிமதராயிருப்பாரை ‘‘க்ஷிபாமி’’ ‘‘நக்ஷமாமி’’ என்றிருக் கிற நாம், யேந கேநாபிப்ரகாரேண அவர்களுக்கு அவர்கள் அபி(ஞ) மதராம்படி பண்ணியும் கைக்கொள்ளுமத்தனையொழியக் கைவிடே னென்கை. இன்னமும் இவனைக் கைவிட்டால் ஶரணாகதரக்ஷணம் ஸ்வரூபமாயிருக்கிற நமக்கு ஸத்பாவமில்லைகாணும். அதுக்குமே லே கபோதாதிகளைப்போலே உக்தாநுஷ்டானம்பண்ணிப் போரு வார் நாலுஸத்துக்களிருந்தவிடத்தேசென்றால் நம்மைக்கண்டு புடை வையொதுக்குவர்களென்றும், (ச) ‘‘ఆర్తో వా యది వా దృప్తః పరేషాం శరణం గతః । అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా - ஆர்த்தோவாயதிவாத்ரு

(க) ரா-யு-கஎ-கO. (உ) ரா-யு-கஎ உகூ. (ங) ரா-யு-சஅ ங. (ச) ரா-யு-கஅ-உஅ.

ப்தஃபரேஷாம்ஶரணாகதஃ। அரிஃப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்யஃக்ருதாத்மநா" என்று ஶரணாகதனாய் வருமவன் ஆர்த்தனாய்வரவுமாம், செருக்கனாய்வருவுமாம், அவன்தான் அநேகாபகாரங்களைப் பண்ணினவனாகவுமாம், ஶரணமென்ற வுக்திமாத்ரத்தாலே அவன் ஶரண்யனான சேதநனாலே ப்ராணனைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படும்; ஶரணாகதரக்ஷணத்துக்கு ப்ராணபரித்யாகம்பண்ணுகை பெரியவாதிக்யமன்று காணுமென்றும், (க) "सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते। अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாயதவாஸ்மீதிசயாசதே। அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம" என்று நம்பக்கலிலே ஸ்வகீய(த்)பர ஸமர்ப்பணபூர்வகமாக ஒருகால் ப்ரபந்நனானவனுக்கு ஸர்வபூதவிஷயமாகவும் அபயப்ரதாநம் பண்ணக்கடவோமென்று காணும் நம்முடைய வ்ரதமென்று ப்ரக்ருத்யநுரூபமான ப்ரதிஜ்ஞையைப்பண்ணியும், (உ) "बद्धाञ्जलिपुटं दीनं याचन्तं शरणागतम्-பத்தாஞ்சலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஶரணாகதம்" என்று சொல்லப்படுகிற காயிகமாநஸவாசிகரூபமான ப்ரபத்தி, (ங) "ते वयं भवता रक्ष्या भवद्विषयवासिनः-தேவயம்பவதாரக்ஷ்யாபவத்விஷயவாஸிநஃ" என்கிற மத(த்)பிமாநமுண்டான தேஶவாஸம், இவற்றிலே அந்யதமமாத்ரமேயுண்டாகிலும் விடேனென்றருளிச்செய்து, ஏதத்அர்த்தமாக கபோதோபாக்யாநம், கண்டுவசநம் தொடக்கமான இதிஹாஸவசநங்களையருளிச்செய்த விடத்திலும் பெருமாள்பக்கலில் பரிவின்கனத்தாலேகலங்கி யொன்றையுமறியாதேயிருந்தமஹாராஜரைப்பார்த்து இவர் ப்ரக்ருதியிருந்தபடியால் இப்படித் தெளியுமவரல்லர். இவர் முன்பு வாலிநிமித்தமான பயத்தாலே வ்யாகுலரானவளவிலும் நம்முடைய ஶக்திகண்டு தெளிந்தாரத்தனை: இப்பபோது அப்படியுமன்றிக்கே நம்பக்கலிலே பரிவாலே கலங்கினவர்க்கு நம்முடைய ஶக்தியைக்கண்டாலொழிய தெளிகைக்கு உபாயமில்லை. அத்தை ப்ரகாஶிப்பிப்போமென்று பார்த்து (ச) "पिशाचान् दानवान् यक्षान् पृथिव्यां चैव राक्षसान्। अङ्गुल्यग्रेण तान् हन्यामिच्छन् हरिगणेश्वर-பிஶாசாந்தாநவாந்யக்ஷாந்ப்ருதிவ்யாஞ்சைவராக்ஷஸாந்। அங்குள்யக்ரேண தாந்ஹந்யாமிச்சந்ஹரிகணேஶ்வர" என்றுநமக்கெதிரிகளானாருடைய வொருகலத்தேயுண்டு ஒருமுகம்செய்து நம்மை நலியத்துணிந்து

(க) ரா-யு-கஅ-ஙங. (உ) ரா-யு-கஅ-உஎ. (ங) ரா-ஆ-க-உ. (ச) ரா-யு-கஅ.

வந்தாலும் நம்சிறுவிரலிலே கேசத்துக்கு இரைபோராதர்கள் காணும்; நாம் நினையாமல் கிடக்கிறதித்தனை காணுமென்று தம்முடையபலத்தை யருளிச்செய்ய, அநந்தரம் பெருமாளுடைய பாக்யத்தாலே மஹாராஜர் தெளிந்து "அந்தவிபீஷணன் நம்மிலும் பரிவனாய்வந்தான்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய, (க) "𑌆𑌨𑌯𑍈𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾- ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்டதத்தமஸ்யாபயம்மயா" என்று "நாம் அவன்வந்தபோதே கைக்கொண்டோம்; 'தத்யஜேயம்' என்று விடோமென்றபோதே யறிந்திலீரோ கைக்கொண்டமை; உம்முடைய வநுமதியைப்பார்த்திருந்தோமித்தனைகாணும்; கடுகக்கொடுபுகுரீர். அவன் நிற்கிற நிலைகண்டும் விளம்பிக்கை குரக்கரசானவுமக்குக் கூடுமித்தனையொழிய நமக்குக்கூடாது காணும்" என்ன, அவரும் கொடுவந்து சாட்டிக்கொடுக்க, (உ) "செல்வவிபீடணற்குவேறாகநல்லானை" என்று மஹாராஜரும் பரிகரமும் இளையபெருமாள் முதலானாரும் பஹிரங்கம். ராமபரிகரத்தில் அவனே யந்தரங்கனென்னும்படிக்கைக்கொண்டு (ங) "𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌚 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂- அபிஷிச்யசலங்காயாம்" இத்யாதிகளிற்படியே அபி(ஷி)ஷிக்தனுக்கித் திருவுள்ளத்திலுண்டான ஸகலதாபங்களும்போய் செய்ததுவாயிற்றுச் செல்வனாய், பிரிவின்பலம் முடிபெற்றுப் பிரிந்த வவனுடைய ப்ராப்தியிலுங்காட்டில் இதிலே திருவுள்ளமுகந்து ரக்ஷித்தருளினரென்றும்,

இப்படித் தன் ஶீலவத்தையாலே தானேசென்று ஆஶ்ரயணீயனுமாய், வீர்யவத்தையாலே அவர்களுடைய விரோதிகளையுமழியச்செய்து ஶரணாகதிதர்மத்தினுடைய ப்ரபாவத்தை ஶரண்யன் தானே யநுஷ்டித்துக் காட்டுகையாலே "குணவாந்" "வீர்யவாந்" என்று சொல்லப்பட்ட ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், "தர்மஜ்ஞ:" என்று சொல்லப்பட்ட தன்னுடைய பரமோபாயத்துக்கு உறுப்பென்னுமிடமும், ஏவங்குண விஶிஷ்டனாய் ஶரண்யனான தன்னுடைய ப்ரபாவமும் ஶரணாகதனுடைய வாதிக்யமும், ஶரணாகதியினுடைய வாதிக்யமும் ப்ரகடநமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்ப்ரகரணத்தால் ஶரணாகதனான வதிகாரிக்கு ஆஸுரப்ரக்ருதிகளோடு ஸஹவாஸம்பண்ணலாகாதென்னுமிடமும், ஸத்ஸஹ

(க) ரா-யு-க அ-ருச. (உ) தி-மொ-ரு-அ-ரு. (ங) ரா-பா-க

வாஸம்பண்ணவேணுமென்னுமிடமும், அஸத்துக்களுக்கு ஹிதம் சொல்லலாகாதென்னுமிடமும், பகவத்ஸந்நிதியுள்ளதேஶம் ப்ராப்ய மென்னுமிடமும், பகவதநுபவ விரோதியானதேஶம் த்யாஜ்யமென் னுமிடமும், ஶரணவரணத்துக்குப் புரஶ்சரணாத்யபேக்ஷயில்லையெ ன்னுமிடமும், பகவத்விஷயத்தில் பரிவராணர்படியும், பகவத்ஸமாஶ் ரயணமும் அங்கிகாரமும் ததீய புருஷகாராநுமதிகளாலேயென்னு மிடமும், வ்யதிரிக்தரான ஸகலரும் த்யாஜ்யரென்னுமிடமும், அவர் களும் இவனை விடவேணுமென்னுமிடமும், ஶரணாகதனுக்கு விஶ் வாஸமாத்ரம் பிறந்தால் விஶ்வாஸஹேதுபகவச்சக்தி தத்ப்ரகாஶக னும் அவனே யென்னுமிடமும், ஶரணவரணம் ஸ்வநிகர்ஷபுரஸ்கார பூர்வகமென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படியே மேலும் ரக்ஷ்யபூதனுடைய இதரஸாதநாநந்வய மும், ரக்ஷகனுடைய குணவத்தையே விஶ்வாஸஹேதுவென்னுமிட மும் (க) "ஶ்ரூ ஸுஸ்வு...-ஶரைஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வா" என் கிற ஶ்லோகத்தாலும், (உ) "...-ஆஶம்ஸேயம்" என்கிற ஶ்லோகத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்; பரபலார்த்த(ர்)நனாயிருக்கிற ரக்ஷகன் தானே எனக்கு விரோதியாயிருக்கிற லங்கையைத் தன்கையிலம்பு களாலே செருப்பும் தேவாரமும் ஒக்கக்கட்டி ஒருவர்கூறை எழுவ ருடுக்கும்படிபண்ணி அநந்யோபாயஸ்வரூபையானவென்னை யெடுத் துக்கொண்டுபோனாராகில், தம்பிறவிக்கும் தமக்கும் ஸத்ருஶமா யிருக்குமென்று ஸ்வஶக்தி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ததே(கீ)கரக்ஷ்யத் வப்ரதிபத்தியாலே, தன்னுடைய அந்தராத்மாவானது ஶாந்தம். அவர்பக்கலிலே அநேகம் குணங்களுண்டு. ஆகையாலே சடக்கெ னப் பெருமாள் என்னைக்கிட்டுவரென்று மருளிச்செய்கையாலே அதிகாரியினுடைய இதரஸாதநாநந்வயமும், ஶரண்யன்பக்கல் குணவத்தையே ரக்ஷகமென்னுமிடமும் சொல்லிற்று.

ஏவம்பூதப்ரபத்தி வைபவத்தையறிந்தவனாகையாலே ஶரண் யன் தானும் தனக்கோராபத்து வந்தபோது (ங) "...-ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி" (ச) "...-ஸுக்ரீவம்ஶரணங்கத:"

(க) ரா-ஸு-ருரு-ரு௦ (உ) ரா-ஸு-ருஎ-சஉ (ங) ரா-கி-ச-கஅ
(ச) ரா-கி-ச-கக

என்று ப்ரபத்தியைப் பண்ணுமத்தனை. (க) ‟ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி-ஸமுத்ரம்ராகவோராஜாஶரணம்கந்துமர்ஹதி” என்று ஶரணாகதன் ஶரண்யனுக்கு உபதேஶிப்பதும் ப்ரபத்தியை. இவர் தாம் (உ) ‟ப்ரக்ருத்யா தர்மஶீலஸ்து-ப்ரக்ருத்யாதர்மஶீலஸ்து” என்று தர்ம ஶீலராகையாலும், † ராவணனைப்போலே நைஸர்க்கி(8)கமான பார தந்த்ர்யத்தைவிட்டு ஆரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிர்வஹித் துக்கொண்டு போருகையன்றிக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் ஐஶ்வரமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே முசித்துப் பாரதந்த்ர்யமிட்டு (ங) ‟பிதரம் ரோசயாமாஸ-பிதரம்ரோசயாமாஸ” என்றுவந்து மாதாபிதாக்களுக்கும் வஸிஷ்டாதிகளுக்கும் பரதந்த்ரனைத் திரியாநிற்க, விஶ்வாமித் ரன் ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான ரக்ஷணதர்மத்தை அர்த்தி(8)க்க, எவ் வவஸ்த்தையிலும் ரக்ஷகத்வம் விடாதஸ்வரூபமாகையாலே அது தன்னை, பிதாவினுடைய ஏவலாகையாலே பாரதந்த்ர்ய கார்யமாகக் கற்பித்து அவன்பின்னேபோய், (ச) ‟கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ-கிங்கரௌஸ முபஸ்திதௌ” என்றுஅவனுக்குப் பாதந்த்ரனாக, அவனிவனுடைய ஶக்தியைக் கண்டிசையாதேயிருந்து ஈஶ்வரத்வஸூசகமான லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தையுமுண்டாக்க, நம்முடைய பாரதந்த்ர்யம் ஜீவித்தத ஶரதக்ருஹமேயமையும் நமக்கென்று மீண்டும் அங்கேவர, அவ்வள விலே ரக்ஷணோபயோகியான புருஷகாரபூர்த்தி யுண்டாயிற்று.

இனி ஸர்வரையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அபி(8)ஷிக்தனைத் தேட, ரக்ஷணத்தில் பராதீனனாகையாலே ஆர்த்தரான ரக்ஷ்யவிஷயமி ருந்தவிடத்தேற பித்ருவசந பரிபாலநவ்யாஜத்தாலேபோந்து (ரு) ‟ஆவாஸம் த்வஹமிச்சாமி-ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி” என்று ரிஷிகளுக்குப்பர தந்த்ரனாகத்தேட, அவர்கள், (சு) ‟ந்யாயவ்ருத்தாயதாந்யாயம் தர்ப்பயாமாஸ ஶ்வரம்-ந்யாயவ்ருத்தாயதாந்யாயம் தர்ப்பயாமாஸூரீஶ்வரம்” என்று ஈஶ்வரோசிதவ்யஸம்பந்தாநுரூபமாக ஆராதிக்க, அத்தை விட்டு, திர்யக்யோநியாகையாலே அறிவில்லாதவனாய் வாயுபுத்ர னாகையாலே உள்ளவறிவும் துர்மாநஶேஷமாயிருக்கும் குரங்கின் காலைப்பிடிக்கக்கடவோமென்று பார்க்க, அவன், (எ) ‟தாஸோஹம் கோஸ

† அவனைப்போலே.

(க) ரா-யு-கக-ருக (உ) ரா-யு-கக-ருச (ங) ரா-பா-சரு ருo
(ச) ரா-பா-ருக-ச (ரு) ரா-ஆ-ரு-ருரு (சு) ரா-ஆ- (எ) ரா-ஸு-சஉ-ருச

శిష్యస్య-தாஸோஹம்கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்று எதிரே காலைப்பிடிக்க, அத்தாலே அந்தநினைவு ப்ரதிஹதமாய், (௧) "సుగ్రీవంశరణంగతః-ஸுக்ரீவம்ஶரணம்கதः" என்று "இவன் குரக்காட்டத்துக்கு மூர்த்தா(பி)ஷிக்தனாயிருக்கும்; நம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாம்" என்று மஹாராஜரைக் காலைப்பிடிக்க. அவனும் ஶரண்யராய் அபிமதவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அபிமதலாபம்பண்ணித் தரக்கடவோமென்று காலகல்பனை பண்ணி ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுத்து மத்தனாய் இவர்களை மறந்து விஷயபாவஶனாயிருந்துவிட, ஒரு குணஸித்திக்காக குணியழிய வொண்ணாதென்றுபார்த்து, (௨) "త్వాంతుసత్యాదతిక్రాంతంహనిష్యామిసబాంధవమ్-த்வாந்துஸத்யாததிக்ராந்தம் ஹநிஷ்யாமிஸபாந்தவம்" (௩) "మావాలిపథమన్వగాః-மாவாலிபதமந்வகாः" என்றுஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமானகோபத்தைப்பண்ணுகையாலே பாரதந்த்ர்யம் ஸித்தியாதேயிருக்க, அத்தாலே அதிவிஷண்ணராய், இப்படிப் பாரதந்த்ர்யத்திலே யதிப்ரஸங்கம்பண்ணி யிருப்பாரொருவராகையாலும், (௪) "సముద్రంరాఘవోరాజా శరణంగన్తుమర్హతి-ஸமுத்ராம் ராகவோராஜா ஶரணம்கந்துமர்ஹதி" என்று விபீஷணப்பெருமாள் உபதேஶித்தவளவிலே அதிப்ரீதராய் "நமக்கு ஸ்வரூபஸித்தியும் குணஸித்தியும் அபிமதஸித்தியும் இவராலேயிருந்தது. இவரோபாதி நமக்கு ஆப்ததமரில்லை. இவர்சொன்ன ப்ரகாரத்திலே செய்யக்கடவோம். இனிக் கடல்தான் ஒருதேவதையாகையாலும் ஜடப்ரக்ருதியாகையாலும் நம்மைக்கும்பிடுகொள்ளும்" என்று திருவுள்ளத்திலேகொண்டு (௫) "తతస్సాగరవేలాయాం దర్భానాస్తీర్యరాఘవః। అఞ్జలింప్రాఙ్ముఖఃకృత్వా ప్రతిశిశ్యేమహోదధేః-ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பாநாஸ்தீர்யராகவः। அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முகःக்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததेः" என்றுபாரதந்த்ர்யாபி(நி)நிவேஶத்தாலே அபேக்ஷிதாநபேக்ஷிதநிரூபணம்பண்ணாதே ஸபுரஶ்சரணமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண, அவன் ரத்நாகரனாகையாலே ஸத்துக்களுக்கெல்லாம் ஆவாஸமாகையாலும் (௬) "తత్తస్యసదృశంభవేత్-தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றவனுக்குப் பிறந்தகமாகையாலும், ஶரண்யனாகை முறையன்றென்றிருக்குமவனாகையாலே, "வந்து முகங்காட்டில் நாம் ஶரண்யராவோ

(௧) ரா-கி-௪-௧௧. (௨) ரா-கி-௩௦-௮௨ (௩) ரா-கி-௩௦-௮௧
(௪) ரா-யு-௧௯-௩௧ (௫) ரா-யு-௨௧-௧ (௬) ரா-ஸு-௩௯-௩௦

தோம்; அப்போது ஸ்வரூபநாசம் பிறக்கும். வாராதபோது தொடுத்தவம்புக் கிலக்காய் ரூபநாசமேயிறே யுள்ளது" என்றுவந்து முகங்காட்டாதேயிருக்க, அப்போது (௧) "चापमानय सौमित्रे-சாபமாநய ஸௌமித்ரே" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான கோபமே ஶேஷித்துவிட்டது. இப்படி அத்யந்தமபி(ர்)மதமான பாரதந்த்ர்யம் ஸித்திக்கும்படி ப்ரதிஸம்பந்தியாய்வந்து ஶரண்யனுமிற்றிலனென்று அதிகுபிதனாய்த் தொடுத்தவம்பும் தானுமாய்நிற்கிற தசையிலே ஶரண்யனான வருணன் ஶரணாகதனாய்வந்து தோன்ற, அபிமதவிரோதம் பண்ணினானேயாகிலும் நாமிருந்தவிடத்திலே பயப்பட்டு வந்தவனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அவனுக்குத் தொடுத்தவம்புதன்னைவிட்டே அவன் விரோதிகளை யழியச்செய்து அவனைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயமாகக் கிஞ்சித்கரிப்பித்து விட்டானென்று ரிஷி எழுதினானிறே. ஆகையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தால் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று ப்ரபத்திவைபவமென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

மஹாபாரதத்தாலும் (௨) "सर्वेषामेव लोकानां पिता माता च माधवः । गच्छध्वमेनं शरणं शरण्यं पुरुषर्षभाः-ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம்பிதாமாதாசமாதவ꞉ । கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபா꞉" என்று ஆபந்நரானார்க்கு வஸிஷ்டாதிகளுபதேஶிப்பதும் ப்ரபத்தியை. த்ரௌபதியும், துஶ்ஶாஸநன் பரிப(ர்)விக்க, பர்த்தாக்களும் பந்துக்களும் கைவிட்டுப் புறம்பு புகலற்றிருக்கிறதசையில் (௩) "शङ्खचक्रगदापाणे-ஶங்கசக்ரகதாபாணே" இத்யாதியாலே, ரக்ஷகனாய்ப் ப்ராப்தனான க்ருஷ்ணன் விஷயத்திலே ப்ரபத்திபண்ணினாளத்தனையிறே.

[शङ्खचक्रगदापाणे-ஶங்கசக்ரகதாபாணே] (௪) "அதிர்முகமுடைய வலம்புரி குமிழ்த்தழலுமிழாழ்கொண்டெறிந்தங்கெதிர்முகவசுரர் தலைகளையிடறு மெம்புருடோத்தமன்" என்றும், (௫) "கைகழலா நேமியான் நம்மேல்வினைகடிவான்" என்றும் நீ ஆயுதமெடுத்தது ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்காகவன்றோ? [द्वारकानिलय-த்வாரகாநிலய] (௬) "परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् । धर्मसंस्थापनार्थाय

(௧) ரா-யு-௨௧-௨௨ (௨) பா-ஆரண்ய- (௩) பா-ஸபா-கூகூ-சு௩
(௪) பெரி-தி-௪-௭-௩ (௫) பெரியதிருவ-௮௭ (௬) கீ-௪-௮

సమ్భవామి యుగే యుగే- பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் | தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்றும் அவதாரபலம் ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருத்விநாஶங்களுக்காகவன்றோ ஸங்கல்பித்தது. [అచ్యుత-அச்யுத] ஆஶ்ரிதரளவில் (௧) "న త్యజేయమ్-நத்யஜேயம்" என்கிற வார்த்தை மதே(தே)கவர்ஜ்யமோ. [గోవిన్ద-கோவிந்த] பசுக்களையும் தத்ப்ராயரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணிற்று. [పుణ్డరీకాక్ష-புண்டரீகாக்ஷ] (௨) "పాహి మాం పుణ్డరీకాక్ష-பாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷ" (௩) "தாயாயளிக்கின்றதண்டாமரைக்கண்ணன்" என்று நீகண்படைத்தது ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணவன்றோ? எனக்கு நேரவேண்டுவது ஒருபார்வையன்றோ? [రక్ష మాం శరణాగతామ్ - ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்] த்வதேகரக்ஷ்யையாயிருக்கிறவென்னளவிலே நீபேசாததென்? என்னை ரக்ஷிக்கைக்கீடான பரிகரம் உனக்கில்லாமையோ? அஸ்தனோயோ? ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்தில் மோக(கு)ஸங்கல்பனோயோ? ரக்ஷணதர்மம் நீபிறந்து படைத்ததன்றோ? இதுதன்னிலநமையுண்டோ? இதுதனக்கு ப்ரதிபந்தகமுண்டோ? இத்தனையுமன்றியிலே உனக்கு ஸ்வரூபாநுரூப குணாதிகளுடையவஸித்தியும் இத்தாலேயாயிருக்க, நான் பரிபவப்படுகை ப்ராப்தமோவென்று ஶரண்ய ஶரணாகதருடைய ஸ்வரூபத்தை யதா(தா)வாக வநுஸந்தித்து ப்ரபத்திபண்ண, (௪) "గోవిన్దేతి యదాక్రన్ద త్కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్। ఋణం ప్రవృద్ధమివ మే హృదయాన్నాపసర్పతి-கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணாமாம்தூரவாஸிநம் | ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி" என்றபோதே அபிமதஸித்தி பிறந்திருக்கச்செய்தேயும் ஸந்நிஹிதனாய் நின்று கார்யம்செய்யப்பெறாமையாலே தனிசாளனாய் நெஞ்சாறல்பட்டுப் போனானென்றும்.

(௫) "అఘపాతకభీత స్త్వం సర్వభావేన భారత। విముక్తాన్యసమారమ్భో నారాయణపరో భవ-அகபாதகபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேநபாரத ! விமுக்தாந்யஸமாரம்போ நாராயணபரோபவ" என்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைப் பார்த்து ஸர்வஶரீரகனாய் ஸர்வகர்மப்ரேரகனாய் ஸர்வாவாஸனாய் ஸர்வாதா(தா)ரனாய் ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாயிருக்கிற

(௧) ரா-யு-௧௮-௩ (௨) ஜிதந்தே-௧- (௩) தி-மொ-எ-௧-௬
(௪) பா-உ-த்தியோ-௫௮ (௫) விஷ்ணுதர்ம-௬௬

நாராயணன் பக்கலிலே ஸகலக்ரியாநிவ்ருத்திபூர்வக ப(்ந)ரந்யாஸத்தைப்பண்ணியிரு வென்று உபதேஶித்தான்.

(க) "తస్మాత్సర్వస్యభర్తారంవిష్ణుంజిష్ణుంశ్రియఃపతిమ్ । గోవిన్దంగోపతిందేవం సతతంశరణంవ్రజ - தஸ்மாத்ஸர்வஸ்யபர்த்தாரம்விஷ்ணும்ஜிஷ்ணும்ஶ்ரியஃபதிம் । கோவிந்தம்கோபதிம்தேவம் ஸததம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று ஸர்வலோகங்களையும் வ்யாபக ப(்ந)ரணஸ்வாம்யாதிகளாலே அதிஶயித்திருப்பானாய் ஶ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஸுலபனாய் ஜ்ஞாஉ-ஜ்ஞவிபாச(்ந)மற எல்லாருக்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கிறவனை ஶரணம்புகுவென்று உபதேஶிக்கையாலும்,

(உ) "సోహంతేదేవదేవేశ నార్చనాదౌస్తుతౌనచ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిఃప్రసీదమే - ஸோஹம்தேதேவதேவேஶ நார்ச்சநாதௌஸ்துதௌநச । ஸாமர்த்யவாந்க்ருபாமாத்ர மநோவ்ருத்திஃப்ரஸீதமே" என்று கர்மஜ்ஞாநாதி நிவ்ருத்திபூர்வக கேவலக்ருபாதீந பகவத்ப்ரஸாதமே உபாயமென்று சொல்லுகையாலும்,

(௩) "బిభ్యతాంమృత్యుసంసారాదీశ్వరస్యాపవర్గదాత్ । నాన్యం త్వపదాంభోజాత్పశ్యామిశరణంనృణామ్ - பிப்யதாம்ம்ருத்யுஸம்ஸாராதீஶ்வரஸ்யாபவர்க்கதாத் । நாந்யம்தவபதாம்போஜாத்பஶ்யாமிஶரணம்ந்ருணாம்" என்று ஸ்வரூபநாஶகமாயிருந்துள்ள ஸம்ஸாரநிமித்தமாக பயப்படாநின்றுள்ள சேதநர்க்கு தந்நிவ்ருத்திபூர்வக மோக்ஷலாபத்துக்கு ஸர்வநியந்தாவாயுள்ள தேவர் திருவடிகளையொழிய உபாயமில்லையென்று சொல்லுகையாலும், (௪) "స్మృతేసకలకల్యాణభాజనంయత్రజాయతే । పురుషంతమజంనిత్యంవ్రజామిశరణంహరిమ్ - ஸ்ம்ருதேஸகலகல்யாணபாஜநம்யத்ரஜாயதே । புருஷம்தமஜம்நித்யமவ்ரஜாமிஶரணம்ஹரிம்" என்று இந்த்ரன் ஶரணம்புகுருகையாலும்,

ஶாண்டில்யனும் ஸம்ஸாரிகளுடைய துர்க்கதியையும் பகவல்லாபத்திலுடைய சீர்மையையுமநுஸந்தித்து (௫) "వృథైవభవతోయాతా భూయసీజన్మసన్తతిః । తస్యామన్యతమంజన్మసఞ్చిన్త్యశరణంవ్రజ - வ்ருதைவபவதோயாதாபூயஸீஜந்மஸந்ததிஃ । தஸ்யாமந்யதமம்ஜந்மஸஞ்சிந்த்ய ஶரணம்வ்ரஜ" என்று ஸம்ஸாரபாந்த(்ந)னைத் திரிகிற நீவ்யர்த்தமேபோகிற ஜந்மத்திலே ஒருஜந்மத்தைப் பூவுக்கிட்டாப்போல

(க) (உ) வி-பு-௫-௩-௭௦ (௩)
(௪) வி.பு-௫ (௫)

வென்று நினைத்து ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் பிழைக்கவல்லையேயென்று உபதேஶிக்கையாலும்,

(க) "తావదార్తిః-தாவதார்த்திः" இத்யாதிஶ்லோகங்களாலே சதுர்விதாதிகாரிகளுக்கும் ப்ரபத்தியை உபாயமாகச் சொல்லுகையாலும், பாரதஸாரமான ஶ்ரீகீதையும், (உ) "మామేవయేప్రపద్యన్తే మాయామేతాంతరన్తి తే-மாமேவயேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாம்தரந்திதே" என்று நான் கர்மாநுகுணமாகப் பிணைத்தஸம்ஸாரதுரிதம் என்னையே உபாயமாகப் பற்றினார்க்கு நானே போக்குவேனென்றும், (ங) "భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా। తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారత। తత్ప్రసాదాత్పరాంశాన్తింస్థానంప్రాప్స్యసిశాశ్వతమ్-ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநியாயயா। தமேவஶரணம்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராம்ஶாந்திம் ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஶாஶ்வதம்" என்று ஸர்வபூதங்களையும் யந்த்ராரூடமாக்கி ப்ரமிப்பித்துக்கொண்டு ஹ்ருதிஸ்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைச் சரணம்புகு; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஶாஶ்வதமான பதத்தைப்ராபிப்புதி என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரபத்தவ்யன்தானே விதித்துப் போருகையாலும், மஹாபாரதத்துக்கும் இதுவே தாத்பர்யம்.

ஜிதந்தையிலும், ஶ்வேதத்வீபவாஸிகள் க்ஷீராப்திநாதனுடைய கண்ணழகுக்குத் தோற்று, (ச) "జితన్తేపుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷநமஸ்தேவிஶ்வபாவந" என்பது; (ரு) "సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామిశరణంతవ-ஸர்வதாசரணத்வந்த்வம்வ்ரஜாமிஶரணம்தவ" என்பது; ஸம்ஸாரபயபீதராய்க்கொண்டு (௬) "త్వామేవశరణం ప్రాప్య-த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்ய" (௬) "పాహిమాంపుణ్డరీకాక్షనజానేశరణంపరమ్-பாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷநஜாநேஶரணம்பரம்" என்றும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகித்தார்கள். இதுதான், (எ) "ఇదంశరణమజ్ఞానామ్-இதம்ஶரணமஜ்ஞாநாம்" (அ) "అజ్ఞసర్వజ్ఞభక్తానామ్-அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞபக்தாநாம்" (௯) "అవిద్యాతః-அவித்யாதः" (௧௦) "அறி

(க) வி-பு-க-கூ-எரு (உ) கீ-எ-கச (ங) கீ-கஅ-௬௬
(ச) ஜித-க-க (ரு) ஜி-க-உ (௬) ஜி-க-ச
(எ) மநு-௬-அச (அ) (௯)
(௧௦) தி-வாய்-௬-௯-அ

யிலேனுக்கருளாய்'' (க) "அடியேனறிந்து" (உ) "அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அஜ்ஞரோடு ஸர்வஜ்ஞரோடுவாசியற ஸர்வர்க்கும் உபாயமாயிருக்கும்.

இதில், அஜ்ஞராகிறார்-(ங) "జ్ఞానక్రియాభజనసంపదకిఞ్చనోఽహమిచ్ఛాధికారశకనానుశయానభిజ్ఞః-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ:" (ச) "உபாயாந்தரவிஜ்ஞாநஶக்தேரஜ்ஞஸ்யயுஜ்யதே-ఉపాయాన్తరవిజ్ఞానశక్తేరజ్ఞస్యయుజ్యతే" என்கிறபடியே பகவல்லாபத்துக்குத் தன்பக்கல் ஜ்ஞாநஶக்திகளில்லாதவர்கள்.

ஸர்வஜ்ஞராகிறார்-(ரு) 'దివ్యజ్ఞానోపపన్నాస్తేనశిష్యాస్తత్రచోచ్యతే- திவ்யஜ்ஞாநோபபந்நாஸ்தேநஶிஷ்யாஸ்தத்ரசோச்யதே" (சா) "అహంతస్యానుభావజ్ఞ-அஹம்தஸ்யாநுபாவஜ்ஞா" (எ) "నత్వంసుగ్రీవదశగ్రీవ-நத்வாம்குர்மிதஶக்ரீவ" என்று ரிஷிகளையும் * நாரியுமுத்தமையையும் போலே ஸ்வரக்ஷணஸ்வாந்வயம் ஸ்வரூபஹாநியென்னுமிடத்தையும், உத்பத்திபலதஶகளிலே கர்மேஶ்வராபேக்ஷமான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தோஷத்தையும், (அ) "సద్యోపాయవైధుర్యంపాఖ్యాగతిపదవిదన్సర్వజ్ఞంశరణంయాతియోగమార్గపరాఙ్ముఖః- ஸத்யுபாயவைதுர்யம்ஸாக்ஷாத்பகவதோவிதந்। ஸர்வஜ்ஞம்ஶரணம்யாதியோகமார்க்கபராங்முக:" என்று அகிலபுவநஜந்மாதிகளையும் (கூ) "సాహాయ్యకృత్యంకిన్తస్య - ஸாஹாய்யக்ருத்யம்கிந்தஸ்ய" என்னும்படி தானேசெய்கிற ஷாட்குண்யபூர்ணனுடைய தேஶவஸ்துக்களாலே அபரிச்சேத்யமான ஸ்வபாவத்தை யறிகையாலே அநந்யஸாத்யமென்னுமிடத்தையு மறிந்திருக்குமவர்கள்.

பக்திபரவஶராகிறார்—மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றபக்தியாலே (க0) "స్వరనేత్రాఙ్గవిక్రియా-ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா" என்னும்படி மொய்த்துக்கண்பனிசோர உடலம் நீராயலைந்து கரைய, சித்தமும் செவ்வைநில்லாதே பரகுணாவிஷ்டமாய் (கக) "అథమన్దతరకషాయాఃకేచిదాజ్ఞానదాస్యాత్పరతశిథిలచిత్తాః- அதம்ந்ததரகஷாயா: கேசிதாஜ்ஞாநதாஸ்ய

(க)
(உ) தி-வாய்-ரு-எ-உ
(ங) ஸ்ரீகுணரத்-கூகூ
(ச)
(ரு)
(சா)
(எ) ரா-ஸு 22-20
(அ)
(கூ)
(க0)
(கக)

த்வரிதஶிதிலசித்தா:" (௧) "సార్వకాలం ప్రేమవశాద్భజద్భక్తోపనన్యధీః ఉపాయంవాప్యపాయంవాక్షేమోన్యన్నావలమ్బితుమ్ - ஸார்வகாலம்ப்ரேமவஶாத்பஜத்பக்தோபநந்யதீ: | உபாயம்வாப்பபாயம்வாக்ஷேமோந்யந்நாவலம்பிதும்" என்னும்படி ஶிதிலனைகையாலே அடைவுபட அநுஷ்டிக்கமாட்டாதே (௨) "ஆருவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்குமவர்கள்.

இவ்வதிகாரித்ரயத்துக்கும் இப்ப்ரபத்தியே உபாயமென்று, (௩) "అవిద్యాతః-அவித்யாத:" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ஶௌநகமுநி வ்யாக்யாநம் பண்ணினனென்று பட்டருளிச்செய்தார். ஆகையால் ஜிதந்தையிலும் தாத்பர்யமான வர்த்தமிதுவே.

(௪) "అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే - அநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டே" (௫) "అహమస్మ్యపరాధానామ్-அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்" என்கிற இரண்டு ஶ்லோகங்களாலும் ப்ரபத்தியினுடையலக்ஷணம் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்; [அநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டே] உபாயாந்தரங்களினுடைய துஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளாலும், ஸித்தோபாயத்தினுடைய ஸஹாயாஸஹத்வப்ராப்திகளாலும் சேதநனுடைய பராதீநத்வத்தாலும ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம வேறொன்றால் ஸாதிக்கப்படாதென்கிற ஜ்ஞாநம் பிறந்தவளவில் அவனுடைய வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ பரமகாருணிகத்வாதி குணாநுஸந்தாநஹேதுக மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாக புருஷார்த்தபூதனானவன்றன்னையே உபாயமாக யாசிக்கை ப்ரபத்தியென்றும், "అహమస్మ్యపరాధానామాలయః-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:" என்று அபராதாநாமாலயனாய் அகிஞ்சநனாய் அகதியாயிருக்கிறவெனக்கு வாத்ஸல்யயுக்தராய் ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வாதிகுணபரிபூர்ணராய் ப்ராப்தராயிருக்கிற தேவரே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக வேணுமென்கிற ப்ரார்த்தநாரூபாநுஸந்தாநம் ப்ரபத்தியென்றும், இதினுடைய லக்ஷணம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களை லக்ஷணமாகச் சொல்லுகையாலே ஆநுகூல்யாதிகளானவாறும் உபாபவரணம்பண்ணின

(௧) (௨) தி-வாய்-௬-௧௦-௨ (௩)
(௪) விஷ்வக்ஸேநம் (௫) அஹி-ஸம்-௩௬-௩௮

வதிகாரிக்கு உபாயபூதனான வீஶ்வரனாலேயுண்டாம் ஸ்வபாவ விஶேஷங்களென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்யும் வார்த்தை.

(௧) "శ్రుత్వా ధర్మానశేషేణ పావనాని చ సర్వశః - పునరేవాభ్యభాషత। కో ధర్మస్సర్వధర్మాణాం భవతః పరమో మతః-ஶ்ருத்வா தர்மாண்யஶேஷேண பாவநாநிசஸர்வஶ:। புநரேவாப்யபாஷத। கோதர்மஸ்ஸர்வதர்மாணாம்பவத: பரமோமத:" என்று ஸ்ரீபீஷ்மரோடே ஸ்கலதர்மங்களையும் கேட்ட தர்மபுத்ரன் அவற்றிலே தனக்கபி(ஷ்)மதமாயிருப்பதொரு தர்மத்திலே தத்பரனாய் விடுகையன்றிக்கே எல்லாதர்மங்களிலும் உமக்கு அபி(ஷ்)மதமான தர்மமேதென்று கேட்க, (௨) "ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః। యద్భక్త్యా పుండరీకాక్షం స్తవైరర్చేన్నరస్సదా-ஏஷமேஸர்வதர்மாணாம் தர்மோதிகதமோமத:। யத்பக்த்யாபுண்டரீகாக்ஷம்ஸ்தவைரர்ச்யேந்நரஸ்ஸதா" என்று அச(ஞ்)ஜலயான பக்தியாலே ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயிக்குமதே எனக்குப் பரமமான தர்மமென்று சொல்லுகையாலும், (௩) "ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ-தர்மஜ்ஞஸமய:ப்ரமாணம்வேதாஶ்ச" (௪) "విధయశ్చ వైదికాస్త్వదీయగంభీరమనోనుసారిణః-விதயஶ்சவைதிகாஸ்த்வதீயகம்பீரமநோநுஸாரிண:" என்று ஆப்த பரிக்ரஹமே ப்ரபலப்ரமாணம்; வேதம் இவர்கள் பரிக்ரஹத்துக்கு அநுமதிபண்ணிப்போமித்தனை யென்று சொல்லுகையாலும், ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரப்லம்.

அப்படிக்கு ஸ்வயோக(ஶ)மஹிம ஸாக்ஷாத்க்ருத தத்வஜ்ஞாநரா யிருக்கையின்றியிலே நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்த(ஶ) ஜ்ஞாநராய் நமக்குப் பரமாசார்யரான வாழ்வார்களும் ஸம்ஸாரபயமநுவர்த்தித்தபோதும், ப்ராப்யத்வரை வடிம்பிட்டபோதும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டு;

எங்ஙனேயென்னில், (௫) "நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை" (௬) "மாலடியேகைதொழுவானந்தரமொன்றில்லையடை" என்றும், (௭) "தன்விலங்கைவைத்தான்சரண்" என்றும்-பொய்கையாழ்வார், (௮) "பணிமலராளங்கம்வலம்கொண்டானடி" (௯) "பைங்கமலமேந்

---

(௧) பார-ஆநு- (௨) பார-ஆநு- (௩) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம்
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந- (௫) ௧-திருவ-௪- (௬) ௧-திருவ-௫௮-
(௭) ௧-திருவ-௫௯- (௮) ௨-திருவ-௪

திப்பணிந்தேன்" என்றும், (க) "அவரிவரென்றில்லையரவணையான் பாதம் எவர்வணங்கி" என்றும், (உ) "அன்றிடர்கெடுத்தவாழியான் பாதம்பணிந்து" என்றும் - பூதத்தார், (ங) "அரணாம்நமக்கென்றுமாழிவலவன்" என்றும், (ச) "சக்கரத்தான்தாள்முதலேநங்கட்குச் சார்வு" என்றும்-பேயாழ்வார், (ரு) "அழகியான்றானேயரியுருவன்றானே பழகியான்தாளேபணிமின்" என்றும், (சு) "அடைக்கலம் புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்றும் - திருமழிசைப்பிரான், (எ) "திருப்பொலிந்தசேவடியென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (அ) "நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்" என்றும் - பெரியாழ்வார், (கூ) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (க0) "புண்ணியம்யாமுடையோம்" (கக) "செங்கண்மால்சேவடிக்கீழடிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம்" என்றும்-நாய்ச்சியார், (கஉ) "திருக்கமலபாதம்வந்து" என்று-திருப்பாணாழ்வார், (கங) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமினீரே" (கச) "சிலையினாலிலங்கைசெற்றதேவனேதேவனாவான்" (கரு) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பர்" என்றும்-ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், (கசு) "உன்சரணல்லால் சரணில்லை" (கஎ) "உன்பற்றல்லால்பற்றிலேன்" (கஅ) "உன்னிணையடியேயடையலல்லால்எங்குப்போயுய்கேன்" (ககூ) "மற்றாரும்பற்றிலேனென்றவனைத்தாள்நயந்த" என்றுபெருமாள், (உ0) "நலம்புரிந்திறைஞ்சும்திருவடியடைந்தேன்" (உக) "அற்றேன்வந்தடைந்தேன்" (உஉ) "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்தேன்" (உங) "ஆழிவண்ணநின்னடியிணையடைந்தேன்" (உச) "கண்ணனேகளைகணீயே" (உரு) "அடியிணைபணிவன்வருமிடரகலமாற்றோவினையே" என்று திரு

(க) உ-திருவ-கஉ (உ) உ திருவ-சங (ங) ங-திருவ-எஅ
(ச) ங-திருவ-கூகூ (ரு) ச-திருவ-உஉ (சு) தி-ச-வி-கூஉ
(எ) பெரி-தி-ரு-ச-எ (அ) பெரி-தி-ரு-ச-க (கூ) திருப்பாவை-க
(க0) திருப்பாவை-உஅ (கக) நா-தி-அ-எ (கஉ) அமல-க
(கங) திருமாலை-கூ (கச) திருமா-எ (கரு) திருமா-கூஅ
(கசு) பெரு-தி-ரு-க (கஎ) பெரு-தி-ரு-ங (கஅ) பெரு-தி-ரு ரு
(ககூ) பெரு-தி-ரு-க0 (உ0) தி-மொ-க-சு-உ (உக) தி-மொ-க-கூ-கூ
(உஉ) தி-மொ-ரு-அ-கூ (உங) தி-மொ-ரு-அ-க (உச) தி-மொ-ச-சு-க
(உரு) திருவெழுகூ

மங்கையாழ்வார், (௧) "வண்புகழ்நாரணன் திண்கழல்சேர்" (௨) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா - உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (௩) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (௪) "முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்" (௫) 'கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (௬) 'ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (௭) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" (௮) "களைகண்மற்றிலேன்" (௯) "உம்மையான்கற்பியாவைத்தமாற்றம்சொல்லிச்சென்மின்கள்" (௧௦) "ஆத்தன்தாமரையடியன்றிமற்றிலமரண்" (௧௧) "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறிகின்றிலேன்" என்றும் நம்மாழ்வார், (௧௨) "மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே" (௧௩) "அன்பன்றன்னையடைந்தவர்களுக்கெல்லாமன்பன்" என்று ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஏககண்ட(ஸ)கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருகையாலும்,

இவர்களைப் பின்சென்றவாளவந்தார் பாஷ்யகார் முதலானோரும், (௧) "నధర్మనిష్ఠో஽స్మి-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி-త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (௧௪) "అశరణ్యశరణ్యానన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే-அஶரண்யஶரண்யாமநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧௫) "సర్వధర్మాంశ్చసన్త్యజ్యసర్వకామాంశ్చసాక్షరాన్ । లోకవిక్రాన్తచరణౌశరణంతేవ్రజంవిభో-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்சஸாக்ஷராந்லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணந்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமாகவும், புருஷகாரபுரஸ்ஸரமாகவும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகிக்கையாலும், ஶ்ருதியும் ததுபப்ரும்ஹணம் பண்ணினரிஷிகளும் இத்தை ஆதரித்தவளவேயன்றியே ஆப்தபரிக்ரஹமும் அதிஶயித்திருக்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸர்வாதிகாரமானவுபாயம்.

---

(௧) தி-வாய்-௧-௨-௧௦ (௨) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦ (௩) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧
(௪) தி-வாய்-௭-௨-௧௧ (௫) தி-வாய்-௫-௮-௧௧ (௬) தி-வாய்-௫-௭-௧௦
(௭) தி-வாய்-௫-௮-௩ (௮) தி-வாய்-௫-௮-௮ (௯) தி-வாய்-௯-௮-௭
(௧௦) தி-வாய்-௧௦-௧- (௧௧) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௩ (௧௨) கண்ணி-௨
(௧௩) கண்ணி-௧௧ (௧௪) ஸ்தோத்ரம் (௧௫) ஶரணாகதிகத்யம்

அப்படியே, ஶாஸ்த்ரங்களில் புத்ரபஶ்வந்நாதிகளைப் புருஷார்த்தங்களாகச்சொல்லாநிற்கச் செய்தேயும், அவை அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகதோஷதுஷ்டமாய் துஃக்கபஹுளமாயிருக்கையாலும், ஸ்வர்க்காதிபோக(భోగ)ங்களைப் பார்த்தால், (௧) "స్వర్గేఽపి పాతభీతస్య క్షయిష్ణోర్నాస్తి నిర్వృతిః। అసన్తోషశ్చ భవతి దృష్ట్వా దీప్తాం పరశ్రియమ్। సుఖవ్యాప్తమనస్కానాం సహసా పతనం తథా। శుభస్య కర్మణః కృత్స్నం ఫలం తత్రోపభుజ్యతే। న చాన్యత్క్రియతే భూయస్సోఽత్ర దోషో మహానభూత్ । అధశ్శిరోభిర్దృశ్యన్తే నారకైర్దివి దేవతాః। దేవాశ్చాధోముఖాన్ సర్వానధః పశ్యన్తి నారకాన్ - ஸ்வர்க்கேபிபாதபீதஸ்யக்ஷயிஷ்ணோர்நாஸ்திநிர்வ்ருதிஃ। அஸந்தோஷஶ்சபவதித்ருஷ்ட்வாதீப்தாம்பரஶ்ரியம்। ஸுகவ்யாப்தமநஸ்காநாம் ஸஹஸாபதநம் ததா। ஶுபஸ்யகர்மணஃக்ருத்ஸ்நம்பலம்தத்ரோபபுஜ்யதே। நசாந்யத்க்ரியதேபூயஸ்ஸோத்ரதோஷோமஹாநபூத்। அதஶ்ஶிரோபிர்த்த்ருஶ்யந்தேநாரகைர்திவிதேவதாஃ। தேவாஶ்சாதோமுகாந்ஸர்வாநதஃ பஶ்யந்திநாரகாந்" (௨) "దేవాస్స్వర్గం పరిత్యజ్య తత్రాసాన్మునిసత్తమ। విచేరురవనౌ సర్వే బిభ్రాణా మానుషీం తనుమ్-தேவாஸ்ஸ்வர்க்கம்பரித்யஜ்ய தத்ராஸாந்முநிஸத்தம। விசேருரவநௌஸர்வேபிப்ராணாமாநுஷீம்தநும்" (௩) "ఆబ్రహ్మభవనాదేతే దోషాస్సన్తి మహామునే-ஆப்ரஹ்மபவநாதேதேதோஷாஸ்ஸந்திமஹாமுநே" (௪) "ఆబ్రహ్మస్తమ్బపర్యన్తం జగదన్తర్వ్యవస్థితాః। ప్రాణినః కర్మజనితసంసారవశవర్తినః-ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்த ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதாஃ। ப்ராணிநஃகர்மஜநிதஸம்ஸாரவஶவர்த்திநஃ" (௫) "బ్రహ్మాద్యాస్సకలా దేవా మనుష్యాః పశవస్తథా। విష్ణుమాయామహావర్తమోహాన్ధతమసావృతాః-ப்ரஹ்மாத்யாஸ்ஸகலாதேவா மநுஷ்யாஃபஶவஸ்ததா। விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தமோஹாந்ததமஸாவ்ருதாஃ" (௬) "ఏతే వై నిరయాస్తాత స్థానస్య పరమాత్మనః- ஏதேவைநிரயாஸ்தாதஸ்தாநஸ்யபரமாத்மநஃ" இத்யாதிகளாலே கூடவிருந்து ஸுகாநுபவம் பண்ணுகிறவனொருவன் புண்யக்ஷயத்திலே யடித்துக்கொண்டு விழக்கண்டு தனக்கும் பதநபயம் நடக்குமென்றும், அதியிதஸுகாநுபவம் பண்ணுவாரைக் கண்டுத் தன்னுடைய ஸுகாநுபவம் துஃக்காநுபவமமாய்த் தோற்றுமென்றும், பூர்வார்ஜித புண்யபலமநுபவிக்குமதொழிய புண்யாந்

---

(௧) வி-பு-௬-௫-௫௦ (௨) வி-பு-௧-௮- (௩)
(௪) விஷ்ணுதர்ம-௧௦௪- (௫) வி-பு-௫- (௬) பார-

தரம் ஆர்ஜிக்கப்போகாமையாலே புண்யக்ஷயநிபந்தநமான ஸுக க்ஷபயம் நடக்குமென்றும், நாரகிகளுடைய துஸ்ஸஹதுஃக்காநுபவ தர்ஶநத்தாலே பரிதப்தராவார்களென்றும், ஹிரண்யராவணாதிகளுக்கு பயப்பட்டு தேவஶரீரத்தைப்பொகட்டு மநுஷ்யஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்து பூமியிலே திரிவார்களென்றும், அத்தேவதைதான் துஶ்ஶீலதேவதையாகையாலே ஸ்வத(ஜ)த்தபலாநுபவம் ஸஹியாமையாலே, யயாதியை "த்வம்ஸ-த்வம்ஸ" என்று தள்ளினாப்போலே தள்ளுமென்று சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமாக ஸகலசேதநரும் கர்மஜநித ஸம்ஸாரவஶவர்த்திகளாகக்கொண்டு பகவந்மாயாரூபமான ஸம்ஸாரத்திலே மக்நராய்க்கொண்டு நிரந்தரதுஃக்காநுபவம் பண்ணுவர்களென்றும், ப்ரஹ்மபதா(த)நுபவம் பண்ணுகிறவொருவன் க்ஷுத்பீடாதிஶயத்தாலே இஹலோகத்திலேவந்து ஸ்வமாம்ஸத்தைபக்ஷித்துப் பின்னையும் போயிருக்குமென்றுமெழுதுகையாலும், இப்படி இவை நரகஸ்தாநீயங்களென்றும் சொல்லுகையாலும், ஸ்வர்க்காதிபோக(ஜ)ங்களும் அல்பமாய் அஸ்திரமாய் துஃக்கோதர்க்கமாய் துஃக்கமிஶ்ரமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கையாலே அபுருஷார்த்தங்களென்றுசொல்லி, அதுக்குமேலே ஆத்மாநுபவரூபமான மோக்ஷஸுகத்தைப் பார்த்தால் (௧) "அளவில்லாச் சிற்றின்பம்" என்கிறபடியே ஸ்வர்க்காதிபோகத்தை யதிஶயித்திருந்ததேயாகிலும் ஆத்மகதமான ஶேஷத்வாநுரூபமன்றியிலே (௨) "ஞானத்துள்நின்று" என்கிறபடியே தத்வித(ஜ)ர ஜ்ஞாநமாத்ராநுரூபரஸமாகையாலே ஶவாலங்காரத்தோபாதி அப்ராப்தமுமாய், (௩) "ఆత్మవిద్యాసువాశ్రమః। విధవాయా ఇవాకల్ప స్త్వయ్యభక్తస్య నిష్ఫలః-ஆத்மவித்யாஸுவாஶ்ரமः। விதவாயா இவாகல்பஸ்த்வய்யபக்தஸ்ய நிஷ்பலः" என்று விதவாலங்காரத்தோபாதி நிஷ்பலமுமாய் அவத்யமுமாயிருக்குமென்றுசொல்லி,

ஆக இப்படி புத்ரலாபா(த)த்யாத்ம ப்ராப்திபர்யந்தமானவை அபுருஷார்த்தங்களாகையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதநுபவ ஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடம், (௪) "సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్। త్వామేవశరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి

(௧) திருவாய்-௪-௯-௧௦ (௨) திருவாய்- (௩) (௪) ஜிதந்-௯

మనీషిణః - ஸம்ஸாரஸாகரம்ஹோரமநந்தக்லேஶபாஜநம் । த்வாமேவ ஶரணம்ப்ராப்ய நிஸ்தரந்திமநீஷிண:" (௧) "సోధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్- ஸோத்வந: பாரமாப்நோதிதத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்" (௨) "నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభావైకలక్షణా । భేషజం భగవత్ప్రాప్తిః-நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா । பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்தி:" (௩) "యేనయేనధాతా గచ్ఛతి తేనతేనసహగచ్ఛతి - யேநயேநதாதாகச்சதி, தேநதேநஸஹகச்சதி" (௪) "రసం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానన్దీభవతి - ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" (௫) "కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్ -காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (௬) "నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜந:பரமம்ஸாம்யமுபைதி" (௭) "బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి-ப்ராஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (௮) "మమ సాధర్మ్యమాగతాః-மமஸாதர்ம்யமாகதா:" (௯) "ఇమం మానవమావర్తం నావర్తన్తే-இமம்மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே" (௧0) "ఏతత్సామగాయన్నాస్తే-ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" (௧௧) "అహం సర్వం కరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" (௧௨) "క్రియతామితి మాం వద-க்ரியதாமிதிமாம்வத" (௧௩) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி-துயரறுசுடரடிதொழுதெழு" (௧௪) "ஒளிக்கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" (௧௫) "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" (௧௬) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" (௧௭) "பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட" (௧௮) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" (௧௯) "மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்" (௨0) "உற்றேனுகந்துபணிசெய்து" (௨௧) "அடியரோடிருந்தமை" (௨௨) "வீடுபெற்ற" (௨௩) "ఐకాన్తిక నిత్యకింకరః ప్రహర్షయిష్యామి-ஐகாந்திகநித்யகிங்கர:ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௨௪) "కైఙ్కర్యప్రాప్త్యు

---

(௧) (௨) வி-பு-௬-௫-௫௯ (௩) பாமஸம்ஹி-
(௪) தை-ஆந- (௫) தை-ப்ருகு (௬) முண்ட-௩-௧-௩
(௭) தை-நா- (௮) கீ-௧௪-௨ (௯)
(௧0) தை-ப்ருகு- (௧௧) ரா-அ-௩௧-௨௫ (௧௨) ரா-ஆ-௧௫-௭
(௧௩) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௧௪) தி-வாய்-௨-௩-௧0 (௧௫) தி-வாய்-௩-௩-௧
(௧௬) தி-வாய்-௨-௯-௪ (௧௭) தி-வாய்-௪-௮-௨ (௧௮) தி-வாய்-௮-௫-௭
(௧௯) தி-வாய்-௯-௩-௭ (௨0) தி-வாய்-௧0-௮-௧0 (௨௧) தி-வாய்-௧0-௯-௧௧
(௨௨) தி-வாய்-௧0-௧0-௧௧ (௨௩) ஸ்தோத்ர (௨௪) கத்யத்ரயம்

ஸகைங்கர்யா-ஸகைங்கர்யப்ராப்த்யபேக்ஷயா” (க) “నిత్యకిఙ్కరో భవ-நித்ய கிங்கரோபவ” (க) “நித்யகிங்கரோபவிஷ்யஸி” (க) “స్వానుభూతి సమ్భూత ప్రీతికారిత దాసతామ్ । దేహి-ஸ்வாநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம்! தேஹி” இத்யாதி பரஸ்ஸ்ஹஸ்ரவாக்யங்களாலே பஹுமுகமாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஆகையாலே ரக்ஷகத்வாதி குணோபேதனாய் அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்குச்சேஷபூதனாய் ததீ(ந்) நஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவனான வாத்மாவுக்கு, ஸர்வஶேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸ்ரிய:பதியாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாய் ஸௌந்தர்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அத்தாலேயுண்டான ப்ரீதியாலே பண்ணப்படுவதான நித்யகைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்; அதற்கு உபாயம் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணவிஶிஷ்டனானவவன் திருவடிகளேயென்றுசொல்லி, அதிரிக்தமாயிருப்பதோருபாயவிஶேஷத்தையும் சொல்லாமையாலே இவையே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸாரதயாப்ரமாண ப்ரதிபாத்யங்களென்றதாயிற்று.

ஆனால் ஏதத்வ்யதிரிக்தஸாதநஸாத்யங்களை பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமும் பரதேவதையுமுண்டென்றறியாதே பரஹிம்ஸாபரராய் நாஸ்திகராய்த்திரிகிற பாமரசேதநர்க்கு தத்ஜ்ஞாபகமான ஶாஸ்த்ரங்களிலே விஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக அவர்களுடைய ருசியைப் பின்சென்று ஶாஸ்த்ரோக்த பரஹிம்ஸாரூபையாயிருக்கிற அபி(பி)சாரக்ரியையை விதித்தும், அதிலுக்தமான ப(ப)லதர்ஶநத்தாலே ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறந்து, அநந்தரம் தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக ஶரீரவியுக்தாத்மபோக்(ய)மாயிருக்கிறபாரலௌகிக ஸுகத்தையும், தத்ஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளையும், பூர்வோக்த பரஹிம்ஸாநிஷேதபூர்வகமாக ப்ரகாஶிப்பித்தும், தேஹாதிரிக்தமாத்மாவென்றறிந்தவளவிலே தத்கதமான பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக பாரதந்த்ர்ய கைங்கர்யரூப மோக்ஷஸுகத்தையும், தத்ஸாதநமான பக்தியையும் பூர்வோக்தபல

(க) ஶரணாகதிகத்யம்

ஸாதநநிஷேதபூர்வகமாக விதி(௬)த்தும், அந்தப் பாரதந்த்ர்யத்தினுடைய யதா(௭)வத்தர்ஸநார்த்தமாக பூர்வோக்த பலஸாதநநிஷேத பூர்வகமாக பகவத்ப்ரிதிவிஷயைகரஸத்வ ததத்யந்தாதீ(௮)நத்வ ப்ரதிபத்திரூபமான வுபேயோபாயங்களை விதித்தும், இப்படி ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸமும் தேஹாதிரிக்தாத்ம யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் பிறக்கைக்காக இதர ஸாதநஸாத்யங்களை விதிக்கிறதாகையாலே இந்த ப்ரமாணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்கள்.

த்ரிவித சேதநாக்ஷகனான விஶ்வரன் இந்த க்ரமத்தைச் சிலர் விஷயத்திலே நிர்வஹித்தும், இந்த க்ரமமொழிய இந்த ஶாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச் சிலர்க்கு கேவலக்ருபையாலே பிறப்பித்தும் போருகையாலே இந்தநியதி ஸ்வதந்த்ரேஶ்வரேச்சாநிப(௯)ந்தந மொழிய அபேக்ஷிதமன்று.

அபேக்ஷிதமாகில் பரஹிம்ஸாபரரான ச(௰)ண்டாகர்ணாதிகளுடைய மோக்ஷம் அநுபபந்நமாம். ஸர்வர்க்கும்பரஹிம்ஸாதிகம் அநுஷ்டேயமுமாம்; (க) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" (உ) "அவனென்னுளிருள்தானறவீற்றிருந்தான்"(ஙு)"நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (௪) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன், அதுவுமவனதின்னருளே" (௫) "வைத்தேன்மதியால்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரகாஶகன் அவனென்கிறத்தோடு விரோதிக்கும். ஆனால் இந்த க்ரமம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாதோ வென்னில், உபயமும் ஈஶ்வரபுத்த்யா நியதவிஷயங்களாகையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாது. ஆனால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்யம் வாராதோவென்னில், ஸ்வயமேவநியதாகாரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவை அத்தைக்குலைத்துத் தன்னுடைய புத்த்யதீநமாக நிர்வஹித்தபோதிறே வைஷம்யம்வருவது. அங்ஙனன்றியிலே ஸகலமும் ஸ்வாதீநரூபமாகையாலே வைஷம்யம்வாராது. இந்தப்ரகாரந்தான் அவனுக்கு ஸ்வாபி(௰௧)மத ப்ரயோஜநமாயிருக்கையாலே ஸாபேக்ஷமன்று.

ஆகையாலே த்வயத்திற்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்களை யொழிந்த ஸகல ஸாதநஸாத்யங்களும் அத்யந்தவிலக்ஷணமான

(க) தி-வாய்-க-க-க (உ) தி-வாய்-அ-எ-ரு (ஙு) தி-வாய்-௫-எ-கம
(௪) தி-வாய்-அ-அ-ரு (௫) தி-வாய்-அ-எ-க0 (கூ)

விந்தவுபாயோபேயங்களிலே ஆரோபிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்திக்கிற தாகையாலே இவற்றை ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரமென்னக் குறையில்லை.

இப்படி ஶ்ருதிகளும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும், விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரதிஶய ஸுகரூபமான புருஷார்த்தத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கைக்குபாயம், (க) "లోకానాంపరమోధర్మః-லோகாநாம்பரமோதர்மஃ" (உ) "రామోవిగ్రహవాన్ధర్మః-ராமோவிக்ரஹவாந்தர்மஃ" (ங) "కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్-க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" (ச) "நல்லறமாவனவும் நால்வேதமாத்தவமும் நாரணனேயாவது" என்று சொல்லப்படுகிற ஸித்தோபாயமென்று அறுதியிடுகையாலே நமக்கும் இவ்வுபாயவிஶேஷமே ஆதரணீயமாகக்கடவது.

ஆக, இப்படி ஸகல ப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களாய், மந்த்ரஸித்தமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாய் அபி(ா)மதமுமாயிருந்துள்ள உபாயோபேயங்களை இரண்டுவாக்யத்தாலும் விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வாக்யத்வயாத்மகமாய்க்கொண்டு த்வயமென்று திருநாமமாய், திருமந்த்ரத்தினுடைய விஶதாநுஸந்தாநமாய், (ச) "మన్తారంత్రాయతఇతిమన్త్రః-மந்தாரம்த்ராயதஇதிமந்த்ரஃ" என்று அநுஸந்தாதாவை ரக்ஷிக்கையாலே மந்த்ரமாகவும், (ரு) "ద్వయేనమన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" என்று மந்த்ரஶ்ரேஷ்டமாகவும் சொல்லப்படுகிற த்வயம் கடவல்லி முதலான வுபநிஷத்துக்களிலே அதீ(ீ)தமாய்ப் போருகையாலும், பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே, (ரு) "ప్రథమంశృణుమన్త్రాణాంమన్త్రరాజమనుత్తమమ్। సర్వమన్త్రఫలాన్యస్య విజ్ఞానేనభవన్తివై । ఏతన్మన్త్రమవిజ్ఞాయ యోనరోమామభీప్సతి-బాహుభ్యాంసాగరంతర్తుమలఘ్వాప్లవమిచ్ఛతి । తస్మాద్యోమామభీప్సేతయోవాసుఖితుమిచ్ఛతి। మన్త్రరాజమిమంవిద్యాద్గురోర్వచనపూర్వకమ్- ப்ரதமம்ஶ்ருணுமந்த்ராணாம் மந்த்ரராஜமநுத்தமம் । ஸர்வமந்த்ரபலாநஸ்யவிஜ்ஞாநேநபவந்திவை । ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோநரோமாமபீப்ஸதிபாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி । தஸ்மாத்யோமாமபீப்ஸேதயோவாஸுகிதுமிச்சதி । மந்த்ரராஜமிமம்வித்யாத்குரோர்வசநபூர்வகம்" என்றும், (ரு) "మామేకఞ్చ శ్రియాయుక్తం భక్తియుక్తోనరోత్తమః । ద్వయేనమన్త్రరత్నేన మత్ప్రియేణభజేత్స

(க) (உ) ரா-ஆர-ருஎ-சரு (ங) பார-ஆர-அஅ
(ச) ௪-திருவ-எ௨ (ரு) பகவச்சாஸ்த்ரம்.

దా: అచిరాన్మత్ప్రసాదేన మల్లోకఞ్చ సగచ్ఛతి" "దుర్వృత్తో వాసువృత్తో వా మూర్ఖః పణ్డిత ఏవ వా । లక్ష్మీఞ్చ మాం సురేశఞ్చ ద్వయేన శరణం గతః। మల్లోకమచిరాల్లబ్ధ్వా మత్సాయుజ్యం సగచ్ఛతి"-மாமேகஞ்சஶ்ரியாயுக்தம் பக்தியுக்தோ நரோத்தம: । த்வயேநமந்த்ராத்நேந மத்ப்ரியேண ப்ரஜேத்ஸதா । அசிராந்மத்ப்ரஸாதேந மல்லோகஞ்சஸகச்சதி" "தூர்வ்ருத்தோ வா ஸுவ்ருத்தோ வா மூர்க்க: பண்டித எவவா । லக்ஷ்மீஞ்சமாம்ஸுரேஶஞ்ச த்வயேநஶரணம்கத: । மல்லோகமசிரால்லப்த்வா மத்ஸாயுஜ்யம்ஸகச்சதி" என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், (௧) "ద్వయవక్తృత్వమ్-த்வயவக்தாத்வம்" (௧) "ద్వయమర్థానుసన్ధానేన సహ సదైవం వక్తా-த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹஸதைவம்வக்தா" என்று பாஷ்யகாரருக்கும் ஶரண்யன் தானே யருளிச்செய்கையாலும்,

ஶ்ருதிஸித்தமுமாய் ஶரண்யாபி(భి)மதமுமாயிருந்ததேயாகிலும் ஆசார்யபாரம்பர்யைக்கு எல்லைநிலமாயிருந்துள்ள நித்யாநபாயிநியான பிராட்டி, (௨) "వేదామృతమహాంభోధేర్హరిణా ద్వయముద్ధృతమ్ । తద్ద్వయం శృణు వక్ష్యామి సద్యోముక్తిప్రదం శుభమ్-வேதாம்ருதமஹாம்போதேர்ஹரிணாத்வயமுத்த்ருதம் । தத்த்வயம்ஶ்ருணுவக்ஷ்யாமி ஸத்யோமுக்திப்ரதம்ஶுபம்" என்றுதுடங்கி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆதரித்து உபதேஶிக்கையாலும்,

ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தபராங்குஶாக்ய பரமாசார்யரும், (௩) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று தாமுமநுஸந்தித்து, (௪) "திருவுடையடிகள்தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௫) "வண்புகழ்நாரணன்திண்கழல்சேரே" என்று ஸங்க்ரஹேண பிறர்க்கு உபதேஶித்து, இம்மந்த்ரோக்தமான புருஷகாரபூத லக்ஷ்மீஸம்பந்தப்ரப்ருதி கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாபர்யந்தமான வர்த்தவிஶேஷங்களை ஸக்ரமமாக, (௬) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (௭) "மானைநோக்கிமடவாளைமார்பில்கொண்டாய்மாதவா" (௮) "மலராள்மைந்தன்" (௯) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" (௧௦) "திருவின்மணாளன்" (௧௧) "பூமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்று புருஷகார

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௩) தி-வாய்-௧-௧-௧
(௪) தி-வாய்-௧-௩-௮ (௫) தி-வாய்-௧-௨-௧௦ (௬) தி-வாய்-௧-௩-௧
(௭) தி-வாய்-௧-௫-௫ (௮) தி-வாய்-௧-௫-௧ (௯) தி-வாய்-௧-௬-௬
(௧௦) தி-வாய்-௧-௬-௧ (௧௧) தி-வாய்-௧-௬-௩

மானஸ்ரீஸம்பந்தத்தையும், (க) "எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருளீறிலவண்புகழ்நாரணன்" என்று ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வத்தையும், (உ) "எம்பிரானெம்மான்நாராயணனாலே" (ங) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொழில்லேழும்வினையேற்கே" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், (ச) "ஞானமூர்த்திநாராயணன்" என்று ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும், (ரு) "திண்ணம்நாரணம்" என்று ஸர்வசக்தியோகத்தையும், (சா) "நலமருள்நம்பெருமான்நாராயணன்" என்று க்ருபாவத்தையையும்சொல்லி, ஆகவிப்படி ஆஸ்ரயணோபயோகியாயும்கார்யோபயோகியாயுமுள்ள குணவைசிஷ்டியையும், (எ) "ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (அ) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (கூ) "நம்பெருமானடிமேல்சேமங்கொள்" (க0) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (கக) "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (கஉ) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" (கங) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண் நமக்கென்றுநாடொறுமேகசிந்தையனாய்" என்று ஸ்வாஸ்ரயவிக்ரஹயோகத்தையும், ததுபாயஸ்வீகாரத்தையும், (கச) "எழில்மலர்மாதருந்தானும்வேழுலகையின்பம்பயக்க" (கரு) "திருமாமகளிருந்தாய்மலிந்திருந்துவாழ்" (கசா) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" (கஎ) "அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே" என்று கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், (கஅ) "கொடியேன்பருகின்னமுதே" (ககூ) "திருமாலின்சீர்இறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனே" (உ0) "அடியனேன்பெரியவம்மானே" (உக) "விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோன்" (உஉ) "நிறைமூவுலகுக்கும்நாயகன்" என்று கைங்கர்யாஸ்ரயவஸ்துவையும்,

(உங) "நின்கோயில்சீய்த்து" (உச) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்

(க) தி-வாய்-கூ-உ-க0 (உ) தி-வாய்-க-எ-க (ங) தி-வாய்-க-ச-ரு
(ச) தி-வாய்-ச-எ-க (ரு) தி-வாய்-க0-ரு-க (சா) தி-வாய்-ரு-கூ-க0
(எ) தி-வாய்-ரு-எ-க0 (அ) தி-வாய்-ரு-அ-கக (கூ) தி-வாய்-ரு-கூ-கக
(க0) தி-வாய்-ங-க0-க0 (கக) தி-வாய்-சா-க0-க0 (கஉ) தி-வாய்-ரு-அ-ங
(கங) தி-வாய்-ரு-க0-க0 (கச) தி-வாய்-எ-க0-க (கரு) தி-வாய்-சா-ரு-அ
(கசா) தி-வாய்-சா-கூ-ங (கஎ) தி-வாய்-சா-ரு-கக (கஅ) தி-வாய்-எ-க-எ
(ககூ) தி-வாய்-எ-கூ-கூ (உ0) தி-வாய்-அ-க-ங (உக) தி-வாய்-அ-உ-உ
(உஉ) தி-வாய்-அ-கூ-கக (உங) தி-வாய்-கூ-உ-க (உச) தி-வாய்-அ-ரு-எ

ளாய்" (க) "கொடுவினையேனும்பிடிக்க நீயொருநாள்கூவுதல் வருதல்செய்யாய்" (உ) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள்வியக்கவின்புறுதும்" என்று கைங்கர்யத்தையும், (ஙு) "விண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லாம்" (ச) "அமராவினைகளே" (ரு) "நில்லாவல்லல்" என்று கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லி, ஆகவிப்படி அநேகவாக்யங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும்,

பெரியமுதலியாரும், (சா) "నధర్మనిష్ఠోస్మి-అకిఞ్చనోనన్యగతిః-త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி, அகிஞ்சநோநந்யகதி:-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (எ) "కృపయాకేవలమాత్మసాత్కురు-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், பாஷ்யகாரரும், (அ) "అనన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే-அநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (அ) "అనన్యశరణస్త్వత్పాదారవిన్దయుగళం శరణమహంప్రపద్యే-அநந்யஶரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (கூ) "శ్రీమన్నారాయణతవచరణారవిన్దయుగళం శరణమహం ప్రపద్యే-ஶ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (க0) "నిత్యకిఙ్కరోభవాని-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், ஶரண்யாந்தர்க்கத ஜ்ஞாநிபரிக்ரஹம் இதுக்கதிஶயித்திருக்கும்.

அதுக்குமேலே இதுதான் (கக) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணும் மனமுடையீர்" என்கையாலே ஸர்வாதிகாரமுமாய், (கஉ) "సకృత్స్మృతోపి గోవిన్దో నృణాం జన్మశతైశ్చితమ్। పాపరాశిందహత్యాశు తూలరాశిమివానలః-ஸக்ருத்ஸ்ம்ருதோபிகோவிந்தோ ந்ருணாம்ஜந்மஶதைஶ்சிதம்। பாபராஶிம்தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல:" (கங) "సకృదుచ్చారితేనైవ కృతకృత్యోభవిష్యతి-ஸக்ருதுச்சாரிதேநைவ க்ருதக்ருத்யோபவிஷ்யதி" (கச) "సకృదేవ ప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" என்கையாலே ஸக்ருதநுஷ்டேயமுமாய், (கரு) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்

(க) தி-வாய்-கூ-உ-க0 (உ) தி-வாய்-க0-ஙு-கூ (ஙு) தி-வாய்-க0-ச-கூ
(ச) தி-வாய்-க0-ரு-கூ (ரு) தி-வாய்-க0-அ-கக (சா) ஸ்தோ-ரு-உஉ
(எ) ஸ்தோ-ரு-ச-அ (அ) ஶரணாகதிகத்யம் (கூ) ஶ்ரீரங்ககத்யம்
(க0) வைகுண்டகத்யம் (கக) தி-வாய்-க0-ரு-க (கஉ) பார.
(கங) பகவச்சாஸ்த்ரம் (கச) ரா-யு-கஅ-ஙுங (கரு) தி-வாய்-க0-ரு-எ

தி தோன்றுமடையாவேதம்சாரா" என்கையாலே புத்திபூர்வாநிஷ்ட பரிஹாரகமுமாயிருக்கும்.

(க) "साध्यभक्तिस्तु सा हन्त्री प्रारब्धस्यापि भूयसी-ஸாத்யபக்திஸ்து ஸாஹந்த்ரீப்ராரப்தஸ்யாபிபூயஸீ" என்றும், (உ) "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்" என்றும் சொல்லுகையாலும் ஆத்மபரமாத்மாக்களுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களாலும், இருவர்க்கும் கர்மபாரதந்த்ர்யமும் கர்த்தவ்யாம்ஶமுமில்லாமையாலும், ஸர்வபாபவிமோசகனுகையாலும், கர்மாவஸாநத்திலன்றிக்கே ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகக்கடவது. (ங) "तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्ष्ये, अथ सम्पत्स्ये-தஸ்யதாவதேவசிரம், யாவந்நவிமோக்ஷ்யே, அதஸம்பத்ஸ்யே" என்கிற ஸாதாரணவசநம் ஸாதநத்வயகதவித்தஸாத்யங்களாலே ஶரீரமோக்ஷமும் கர்மமோக்ஷமுமாகக்கடவது.

ஶரீரமோக்ஷபர்யந்தமான விளம்பமும் தத்காலீந துஃக்காநுபவமும் ப்ரபத்தவ்யனுன வீஶ்வரன் இவன்பக்கலிலே சபலனுமாய் ஹிதகாமனுமாயிருக்கையாலே இவனுக்கு தீவ்ரவேகப்ரதாநம் பண்ணுமையாலும் ததநுரூப கர்மஸம்பந்தாநுமதி பண்ணியிருக்கையாலுமாகக்கடவது.

இவ்வாதிக்யங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்டில், (ச) "धर्मज्ञसमयः प्रमाणम्-தர்மஜ்ஞஸமயஃப்ரமாணம்" (ரு) "यथा ते तेषु वर्तेरन्-तथा तेषु वर्तेथाः-யதாதேதேஷுவர்த்தேரந், ததாதேஷுவர்த்தேதாஃ" இத்யாதிகளாலே ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலமென்கையாலே தத்ஜ்ஞாபநார்த்தமாகவும் ஸாதநஸாத்யங்களில் ருசிவிஶ்வாஸங்களுக்காகவும் பூர்வாசார்யவசநங்கள் அநுஸந்தேயங்கள்.

அவையெவையென்னில், பட்டர்பாதிரிக்குடியிலே எழுந்தருளினபோது, மறவன், "முயற்குட்டியைப்பிடித்தேன், அதின்தாய் முன்னேவந்து தண்டனிட்டவாறே விட்டுப்போந்தேன்" என்ன, முயலுக்கு ஶரணாகதியே ரக்ஷகமென்று உபதேஶித்தாரில்லை. (சா) "अरिः प्राणान् परित्यज्य रक्षितव्यः-அரிஃப்ராணுந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்யஃ" என்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம் (உ) தி-வாய்-க-க௦-ரு (ங) சாந்தோ-ரு-உ-சா-க
(ச) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம் (ரு) தை-ஶீக்ஷா (சா) ரா-யுத்-க௮-உ௭

கிருஞ்ஞாநம் வேடனுக்கில்லை. இப்படியிருக்க, ப்ரபத்திவைபவமிருந்தபடி யென்னென்று பட்டர் விஸ்மிதராணுரென்கிற வார்த்தையும்,

இவனகத்திலே யொதுங்கினேமென்றிறே நம்மை இவனுபசரித்தது. பரமசேதநன், தான் அபி(ஹ)மாநித்த திவ்யதேஶங்களிலே வர்த்திக்கிற ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களளவிலே என் நினைத்திருக்கிருனே வென்று வித்த(ஜ)ராணுரென்கிற வார்த்தையும்,

பட்டர் ஜீயர்மடியிலே கண்வளர, இராமுடியத்துடைமாறத் தேநிதல் தூங்குதல்செய்யாதே ஸாவதா(ஹ)நராயிருக்க, ஜீயரைப் பார்த்து பட்டர், இப்படி நீர் எனக்குப் பரிவராயிருக்கைக்கடி நான் சொன்ன த்வயத்தை விஶ்வஸித்தகனமிறே யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பட்டர் எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யம் கேட்டிருக்கச்செய்தேயும் இவர் பதஸ்தராகிறபோது பாஷ்யகாரர் இவர்கையிலே புஸ்தகத்தைக்கொடுத்து இவர்செவியிலே த்வயத்தை யருளிச்செய்து பெருமாள் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தாரென்கிற வார்த்தையும்,

சிறியாத்தான், எம்பார் ஶ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு எனக்குப்ரியமாகவும் ஹிதமாகவும் திருவுள்ளத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, எம்பெருமானுர் ஶ்ரீபாதமே, த்வயத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்துக்கு மேற்பட ஶ்ரேஷ்டமாயிருப்பதொன்றில்லை; இத்தை விஶ்வஸித்திருமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், அநாதிகாலம் எம்பெருமானேட்டை ஸம்பந்தத்தை யில்லைசெய்துதிரிகிற சேதநரை அவன் திருவடிகளிலே பிணைக்கைக்குப் பற்றாச பிராட்டியுளளென்று நிர்ப்ப(ஹ)ராணுயிருமென்று சிறியாத்தானுக் கருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெற்றி ஶ்ரீபாதத்திலே த்வயஶ்ரவணம்பண்ணின கொற்றியம்மைப் பிராட்டி, திருமந்த்ரத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, அதுவும் த்வயத்துக்குள்ளே உண்டுகாண்; அதுகொண்டு கொள்ளுங்கார்யத்தையும் த்வயத்தைக்கொண்டுகொள்ளா யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

வீராணத்தருளாளப்பெருமானுக்கு த்வயமருளிச்செய்கிற போது பிள்ளையைப்பார்த்து என்னையொழியப் புறம்பேபோமாகில், செய்தென்? நான் சொல்லும்போது நான் விஶ்வஸித்திருக்குமதை யே சொல்லவேணுமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெரியகோயில் நாராயணன்மகன் ஏகாயநரோடேயிருக்கக் கண்டு பாஷ்யகாரர் அவனையழைத்துப் பெருமாள்திருமுன்னே கொண்டுபுக்கு, த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லை; அத்தை விஶ்வஸித்திருவென்று சடகோபனையெடுத்துச் சூழ்த்துக்கொடுத்த வார்த்தையும், பாஷ்யகாரரைப்பிரிந்து திருமேனி வெளுத்துத் திருநாராயணபுரத்திலேயெழுந்தருளின அம்மங்கியம்மாளுக்கு, என்னைப்பிரிந்து க்லேஶித்துவந்த வுனக்கு முன்புசொன்ன த்வயமொழியக்கண்டிலே னென்று ஒருத்வயத்தையும், ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புறவீடுவிட்டிருக்கிற தஶையிலே ஆழ்வானுக்குக் கர்ப்பூரநிகரத்தை வாயிலிட்டாற்போலிருக்கும் காணுங்கோளென்று அவர்க்கு த்வயத்தை யருளிச்செய்தாரென்கிற வார்த்தையும்; எம்பெருமானார் அந்திமதஶையிலே ஸேவித்திருந்த முதலிகளுக்கு த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லையென்றிருங்கோளென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

அனந்தாழ்வான் நஞ்ஜீயரைப்பார்த்து, திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகஶரணனாவாயென்று வாழ்த்தினாரென்கிற வார்த்தையும், இவை முதலான இவ்வாசார்யவசநங்களுடைய ருசிவிஶ்வாஸங்களுக்காக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள்.

இப்படி ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதமான த்வயம் அநந்யஸாதநனாய் அநந்யப்ரயோஜநனான முமுக்ஷுவுக்கு அநுஸந்தேயமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதோக்தமான ஆத்மபாரதந்த்ர்யத்தாலும், சரமஶ்லோகத்தில் அஹம்பதோக்தமான ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் தோன்றின உபாயவிஶேஷத்தையும், அவற்றில் சதுர்த்தியாலும் உத்தமனாலும் தோன்றின வுபேயவிஶேஷத்தையும், இதில் ப்ரதமபதோக்தமான ஶ்ரீஸம்பந்தத்தால்வந்த ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை முன்

விட்டுக்கொண்டு ஸ்வீகரித்து ப்ரார்த்திக்கையாலே அவற்றிற் காட்டில் இது அதிகமாயிருக்கும்.

ஆகையிறே, (க) "సంసారార్ణవమగ్నానాం సద్యస్సంసారతారణమ్। ద్వయమేకం తు విప్రేన్ద్ర నాస్త్యస్య సదృశం భువి-ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் ஸத்யஸ் ஸம்ஸாரதாரணம்। த்வயமேகந்துவிப்ரேந்த்ரநாஸ்த்யஸ்யஸத்ருஶம் புவி" என்றதும், "ద్వయేన మన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" (க) "మన్త్రరత్నం ద్వయం బ్రహ్మన్ శృణు వక్ష్యామి సువ్రత - மந்த்ரரத்நத்வயம்ப்ரஹ்மந் ஶ்ருணுவக்ஷ்யாமிஸுவ்ரத" என்றதும்.

இத்த்வயத்துக்கதிகாரி, ப்ரணவத்தில் ப்ரதமபதத்தில் தா(ஶ)து ப்ரத்யயங்களால் தோன்றின ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களை, அதில் சரமபதத்தில் தா(ஶ)த்வர்த்தத்தாலே தோற்றின ஜ்ஞாநத்தாலே தெளிந்துதேறி, தத்பதோக்தாநந்த ராகாரமான வாநந்தத்தில் நிலைநின்றவனாகையாலே, இப்படிப்பட்ட சேதநன் துர்லபனாகையாலே நம் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தை ரஹஸ்யமாக உபதேசித்துப் போருவார்கள்.

ஆகையாலே தா(ஶ)த்வர்த்தவிஶேஷீகாரமான நமஶ்ஶப்தார்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபாயவரணத்தையும், ப்ரத்யயார்த்த ப்ரதிஸம்பந்திபூத மகாரார்த்த விஶேஷீகாரமான சதுர்த்த்யர்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபேயப்ரார்த்தநையும் வாக்யத்வயத்தாலும் சொல்லுகிறதாகையாலே இம்மந்த்ரம் ஸர்வாதிகமாயிருக்குமாபோலே தந்நிஷ்டனான இவ்வதிகாரியும் ஸாத்யாந்தரத்திலும் ஸாதநாந்தரத்திலும் நிஷ்டரானவர்களில் அத்யந்தம் அதிகனாயிருக்கும்.

"మూర్ఖో వా పణ్డితో వాపి శూద్రో వాప్యశుచిస్సదా। తస్మిన్ ద్వయే యది శ్రద్ధా స పూజ్యో భవతి ధ్రువమ్। శ్రుతవాన్వా కులీనో వా తపస్వీ వా పరాశర। ద్వయాధికారిణో చేత్తం దూరతః పరివర్జయేత్-மூர்க்கோவாபண்டிதோவாபி ஶூத்ரோவாப்யஶுசிஸ்ஸதா। தஸ்மிந்த்வயேயதிஶ்ரத்தாஸபூஜ்யோபவதித்ருவம்। ஶ்ருதவாந்வாகுலீநோவா தபஸ்வீவாபராஶர। த்வயாதிகாரீநோ சேத்தம் தூரதஃபரிவர்ஜயேத்" என்று அந்யநிஷேதபூர்வகமாக த்வயாதிகாரியானவன் பூஜ்யதமனென்று சொல்லாநின்றதிறே.

(க) பஞ்சராத்ரம்.

(க) "శరణమిత్యపివాచముచ్చారయన్-ஶரணமித்யபிவாசமுச்சாரயம்" (௨) "ఉద్ధరంతివరజ్ఞధురంధర-குருபரம்தவரங்கதுரந்தர" (௨) "மாதவனென்றதே கொண்டு-தீதவம்கெடுக்கும்" (௩) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்" என்று சொல்லுகையாலும், (௪) "సర్వసహ్యోత్తమం ధ్యాయస్వ్యమమే-ஸர்வசஹ்யதமம்பூயப்பருணுமே" என்றும் (௫) "సహ్యానాం సహ్యమ్-குஹ்யாநாம்குஹ்யம்" என்றும் சொல்லுகையாலும் நம்பூர்வாசார்யர்கள் மற்ற ரஹஸ்யத்வயத்திலும் அர்த்தமாத்ரத்தைமறைத்துப்போருவர்கள்; இதில் ஶப்தார்த்தங்களிரண்டையும் மறைத்துப்போருவார்கள்.

(௬) "இங்கிப்பரிகரைப்பார் - திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்" என்கிறபடியே நம்மைப்பாராதே முன்பு சொன்னவர்களைப் பார்த்து இரங்கும்படிபண்ணும். இஶ்ஶப்த விஶேஷத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை யநுஸந்தித்தாலிறே கார்யகரமாவது. இம் மந்த்ரநிஷ்டை யொழிய ஈஶ்வரனை லபி(ஃ)க்கத்தேடுகை மூர்க்கக்ருத்யம்; ஸ்வநாஶத்தோடேபோம். பலாலாபமாத்ரமாய் விடுமென்னுமிடம், (௭) "ఏతన్మంత్రమవిజ్ఞాయయోనరోమామభీప్సతి। బాహుభ్యాంసాగరంతర్తుమలబ్ధ్వాప్లవమిచ్ఛతి - ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோநரோமாமபீப்ஸதி। பாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி" என்கிற க்ரந்தத்தாலே சொல்லிற்று.

(௮) "பொய்யேகைமைசொல்லி-மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்விதிவாய்க்கின்ற" (௯) "தேனேயின்னமுதேயென்றென்றே சிலகூற்றுச்சொல்ல. தானேயெம்பெருமானவனென்றாகியொழிந்தான்" (௧௦) "மாயம்சொல்லி வள்ளல்மணிவண்ணனே, என்றென்றே-உன்னைக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே உபாயபூதன்பக்கல் க்ருபையும் ப்ராப்தியும் ஔதார்யமும், தன்பக்கல் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களும் ஆர்த்த்யபி(ஃ)நிவேஶங்களுமேயிறே இவ்வுபாயத்துக்கு அபேக்ஷிதம்; அல்லது அபி(ஃ)ஜாத்யாநுகூல்யாதிகளன்றே.

(க) ர-ஸ்த-௨-௧௦௨ (௨) தி-வாய்-௨-௭-௩ (௩) தி-வாய்-௧௦-௫-௭
(௪) கீதை-௧௮- (௫) கீதை- (௬) திருப்பா-௩௦
(௭) பாஞ்சராத்ரம் (௮) தி-வாய்-௫-௧-௧ (௯) தி-வாய்-௫-௧-௨
(௧௦) தி-வாய்-௫-௧-௩

(௧) "అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాంగతోపి వా। ద్వయస్మరణమాత్రేణ స బాహ్యాభ్యన్తరశ్శుచిః। మూర్ఖో వా పణ్డితో వాపి నిన్దితో వాప్యనిన్దితః। ద్వయోచ్చారణమాత్రేణ నరః పూజ్యో న సంశయః- அபவித்ர꞉பவித்ரோவாஸர்வாவஸ்தாங்கதோபி வா! த்வயஸ்மரணமாத்ரேண ஸபாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசி꞉! மூர்க்கோவாப்பண்டிதோவாபி நிந்திதோவாப்யநிந்தித꞉! த்வயோச்சாரணமாத்ரேண நர꞉பூஜ்யோநஸம்ஶய꞉" என்னக்கடவதிறே.

(௨) "ஏழையேதலன்" இத்யாதியாலே அபி(ஃ)ஜநவித்யாவ்ருத்தங்களால் தண்ணியரான ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் விஷயமாக அவை யொன்றையும்பாராதே ஶரண்யரான பெருமாள்தாம் "உன்தோழி" என்று புருஷகாரஸம்பந்தத்தையும், "உம்பி" என்று பாகவதாங்கீகாரத்தையு முண்டாக்கி, "தோழன் நீஎனக்கு" என்று தாமுமங்கீகரித்து, "இங்கொழி" என்று தாமுகந்த கைங்கர்யத்தையும் கொண்டாரென்கையாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகள் அப்ரயோஜகம், பகவத்க்ருபையே ப்ரயோஜகமென்னுமிடம் வ்யக்தம்.

இம்மந்த்ரந்தான் வாக்யத்வயத்தாலும் ஸித்தோபாயவிஷயமான ப்ரதிபத்தியையும், தத்பலமான உபேயப்ரார்த்தனையும் முக்யமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அதில் பூர்வவாக்யத்திற் சொல்லுகிற உபாயப்ரதிபத்தி அநாதிகாலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணாதிகளாலே தூஷிதாந்த꞉கரணனான இவனுக்குக் கூடாமையாலே அந்த தோஷதர்ஶநபய நிவ்ருத்திஹேதுபூதமான புருஷகாரத்தைச் சொல்லுகிறது ஸ்ரீமத்பதம். அந்தப் புருஷகாரத்தாலே உத்பூ(த்பூ)தங்களாய், ததுபாயப்ரதிபத்த்யாஶ்ரயபூத சேதநனுடைய ஸ்வதோஷத்வ அப்ராப்தத்வ நிகர்ஷாதிகளுக்கு நிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும், ப்ரபத்த்யந்தர்க்கதமானவிஶ்வாஸத்துக்கு ஹேதுபூதமானஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயணபதம். ப்ரபத்திக்கு விஷயமான வுபாயத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஸுலபனாகவேண்டுகையாலே அந்தஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறது "சரணௌ" என்று. ப்ரபத்திவிஷயபூதனான வவனுடைய உபாயத்வத்தைச்சொல்லுகிறது "ஶரணம்" என்று. ஆக பூர்வவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்

(௧) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௨) தி-மொ-ா-அ-க

லப்பட்ட உபாயத்வப்ரதிபத்திக்கு உபயுக்தங்களாய்க் கிடக்கிறன- இதில்சொல்லுகிற புருஷகாராதிகள்;

உத்தரவாக்யத்திற்சொல்லுகிற ப்ரார்த்தனைக்கு விஷயமான கைங்கர்யம் - மிதுநசேஷபூதனான விவனுக்கு மிதுநம் விஷயமானா லல்லது பூர்ணமாகாமையாலே, தத்பூர்ணஹேதுவான ஸ்ரீயःபதித் வத்தைச் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீமதே" என்று. அந்தக்கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாகவேண்டுகையாலே தத்ஹேதுவான ஸ்வாமித்வத் தைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். அதில் ஸ்வப்ரயோஜநநிவ் ருத்தி பிறந்தாலல்லது சேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகாமை யாலே தந்நிவ்ருத்தியைப்பண்ணுகிறன நமஸ்ஸபதம். ஆக உத்தர வாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கு உபயுக்தங்களாய்க்கிடக்கிறது இதிற்சொல்லுகிற ஸ்ரீஸம்பந்தாதி கள்.

ஆகவிப்படி வாக்யத்வயத்தாலும் ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல் லுகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபநிரூ பணமாகக்கடவது. இதுதான் பூர்வாசார்யநுபரிக்ருஹீதமாகை யாலே ஸகலஸாஸ்த்ரஸங்க்ரஹ மாத்ரஸித்தமான உபாயோபேயங் கள் ஸிஷ்டாசாரஸித்தமென்கை - இதுக்குத்தாத்பர்யார்த்தமாகக் கடவது.

இதில் வாக்யத்வயத்திலும் சொன்ன உபாயோபேயப்ரதிபத் திப்ரார்த்தனைகள் - பூர்வாபராதபயநிவ்ருத்திஹேதுபூத புருஷகார வ்யதிரேகேணவும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுபூத லக்ஷ் மீஸம்பந்த வ்யதிரேகேணவும் உதி(த)யாமையாலே இவ்வாக்யத்வ யத்துக்கும் ப்ரதாநார்த்தம் புருஷகாரப்ராதாந்யமும் மிதுநகைங் கர்யப்ராதாந்யமுமாகக்கடவது.

இப்ப்ரதிபத்தி அபராதாநாமாலயத்வாதிகோஷாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுபவாலாபத்துக்கும் அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யாலாபத்துக்கும் ஹேது- (க) "మమైవదుష్కృతం కిఞ్చిత్ - மமைவதுஷ்க்ருதம் கிஞ்சித்" (உ) "మత్పాపమేవాత్రనిమిత్తమాసీత్ - மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்" (௩) "என்பிழையேநினைந்தருளி"

(க) ரா-ஸு-ரு-அ-சுவ (உ) (௩) திருவாய்-க-ச-எ

இத்யாதிகளாலே ஸ்வதோஷமாகச் சொல்லுகையாலே இந்தப்ரார்த்தநையும் ஸ்வதோஷாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸ்வதோஷமாகக்கடவது.

அதில் பூர்வவாக்யம் புருஷகாரப்ரதாநமாகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வாபராதநிபந்தந (ஸ்ரீ)பீதி நிவ்ருத்தியாம்; உத்தரவாக்யம்-மிதுநகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரதாநமாகையாலே இதிற்சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வரூபாநுரூப பலாலாப(ஸ்ரீ)நிபந்தந பீ(ஸ்ரீ)திநிவ்ருத்தியாம். "பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்க்ருபாவிஷயத்வஸித்திः, உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்ப்ரீதிவிஷயத்வஸித்திः" என்றுச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

பூர்வவாக்யோக்த ததேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியில்லாதபோது அஸித்வ்யாவ்ருத்தியில்லை. தத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநையில்லாதபோது ஐஶ்வர்யவ்யாவ்ருத்தியில்லை. "நானடியேன்" "அடியேன்நான்" என்கிற உபயவ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்திக்கும்போதைக்கு உபயவாக்யாநுஸந்தாநமும் வேணும். ஆகவிதின் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும் ப்ரகாரார்த்தமும் அநுஸந்தாநப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக விப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ஸர்வாதிகாரமாய் ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய் பரமரஹஸ்யமாய், மந்த்ரநிஷ்டருடைய வநுஷ்டாநமாகையாலே மந்த்ரார்த்தத்துக்கு ஶிஷ்டாசாரத்வாரா ப்ரமாணமாய், ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமாய் வாக்யத்வயாத்மகமாயிருந்துள்ள த்வயம், பஞ்சவிம்ஶத்யக்ஷரமாய் ஷட்பதமாய் புருஷகாரம், நித்யயோகம், தத்ப்ரூதங்களாய் ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகுணங்கள், உபாயோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள், ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹம், ததுபாயத்வம், தத்விஷய ப்ரதிபத்தி, உபாயபலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தி, ப்ரதிஸம்பந்திகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநை, தத்விரோதிநிவ்ருத்தியாகிற பத்தர்த்தத்தையும் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்.

அதில் பூர்வவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (௧)"[illegible]

(௧) ரா-அயோ-௬௧-௧

ஃ० நிபீட்ய रघुनन्दनः - ஸப்ராதும் சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந:” என்கிற உபாயவரணத்தையும், தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான திருவடிகளையும், தமேகாந்தமான குணவிசேஷங்களையும், ததுத்பா(ஃ)வக புருஷகாரத்தையும் சொல்லுகிறது; உத்தரவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (க) “त्वां तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रंस्यते । अहं सर्वं करिष्यामि-பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே । அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி” என்று புருஷகாரமும் உபாயமுமான விருவருடையவும் சேர்த்தியிலே ஸஹஜஸார்வகாலீந கைங்கர்யரூபமான உபேயத்தை யபேக்ஷிக்கிறது.

“ப்ரபத்யே” என்ற ஸ்வாநுஷ்டாநமாகையாலே பலஹேது பூதாநுஷ்டாநவாக்யம் முற்பட்டது. ப்ராப்திவேளையிலே பிறேபலம் முற்படவேண்டுவது. அநுஷ்டாநதசையில் ஸாதநமிறேமுற்படுவது. அதில் ப்ரதமபதம் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிக்ரஹ விசிஷ்டவஸ்துவினுடைய புருஷகாரஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் ப்ரதமாபேக்ஷிதமான புருஷகாரத்தையும் தந்நித்யயோகத்தையும் சொல்லுகிறது “ஸ்ரீமத்” என்று.

அதில் ஸ்ரீஸப்தம் புருஷகாரோபயோகி ஸ்வபாவவிசேஷாபேதையாயிருந்துள்ள ஸ்ரீக்குத்தி நநாமமாய்க்கொண்டு “श्रीः सेवायाम्-ஸ்ரீஞ்-ஸேவாயாம்” என்கிறதாதுவிலே முடிகையாலே ஆஸ்ரயத்வ விஷயத்வங்களைக் காட்டுகிறது. ஏகாஸ்ரயத்திலே உபயமும் கூடுமோவென்னில்; கர்த்ருபேதமும் விஷயபேதமுமுண்டாகையாலே கூடும். அந்த பேதங்களைச்சொல்லுகிறது - “श्रीयत इति श्रीः-ஸ்ரீயதஇதிஸ்ரீ:” என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியும், “श्रयत इति श्रीः-ஸ்ரயதஇதிஸ்ரீ:” என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியும்.

எங்ஙனேயென்னில்; “ஸ்ரீயதே” என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்காக ஆஸ்ரயணீயையாய்க்கொண்டு, (உ) “நங்கள்திரு” என்னும்படி இவர்களுடைய உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களாகிற ஸம்பந்தங்களுக்கு (ங) “अस्तु ते, तयैव सर्वं सम्पत्स्यते-அஸ்துதே,தயைவஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே” என்கிறபடியே

(க) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (உ) உ-திருவ-௯௯ (ங) கத்யத்ரயம்

அபி(ஃ)வ்ருத்தியைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு ஆச்ரயணீயையாயும், "ச்ரயதே" என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியாலே (க) "தன்னுகத் திருமங்கைதங்கிய" என்கிறபடியே தன்ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திரூப ஸத்தாஸித்திக்காக ஸர்வேச்வரனை யாச்ரயித்து (உ) "உன்திரு" (ங) "విష్ణోః శ్రీః-விஷ்ணோச்ச்ரீ:" என்னும்படி அவனுக்கு ஸம்பத்தநுடையாய்க்கொண்டு ஆச்ரிதையாயும், இவளுக்கு வஸ்துத்வநாமபா(ஞ)ந்த்வங்களும் ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளும் அவனதீ(ந)நமென்கையாலே இவள் புருஷகாரநிரபேக்ஷமாக ஆச்ரயணீயையுமாய் ஆச்ரிதையுமாயிருக்குமென்று உபயாநுபந்தி(ஃ)யான ஸ்வத்வஸ்வாமித்வங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, ஈச்வரன் பரமப்ராணயியாகையாலே அந்த ப்ராணயித்வமடியாக ஸ்வஸௌந்தர்யாதிகளாலே ஸர்வகாலமும் அநுபவியாநின்றாலும் அபூர்வவத்விஸ்மயஜநகமான வைலக்ஷண்யத்தையுடையளாயிருக்கிற இவளை க்ஷணகாலவிச்லேஷாஸஹனாய்க்கொண்டு ஸேவித்திருக்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தராலும் ஸ்வரூபதோ குணதச்ச ஸேவ்யமானையாயிருக்குமென்னவுமாம்.

கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வத்வஸ்வாமித்வங்களாகிற விரண்டு ஸம்பந்தமுமில்லாதபோது ஆச்ரயிக்கிற சேதநநுடைய அபேக்ஷாஸித்திஹேதுவாயிருந்துள்ள புருஷகாரத்வம்(ஃ) கடியாது. ஆகையாலே ஆக(ஃ)ந்துகமின்றியிலே இவள் ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருந்துள்ள உபயஸம்பந்தத்தையும் தர்மிக்ராஹகமான ச்ரீசப்தத்தில் வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்த ஸம்பந்தத்வயத்தையும், (ச) "ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్-ஈச்வரீம்ஸர்வபூதாநாம்" (ரு) "అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ-அஸ்யேசாநாஜகதோவிஷ்ணுபத்நீ" (சா) "శ్రీశ్చ తే లక్ష్మీశ్చ పత్న్యౌ-ச்ரீச்சதேலக்ஷ்மீச்சபத்ந்யௌ" இத்யாதிகளாலே ச்ருதிதானே சொல்லிற்று.

(எ) "యస్యాః కటాక్షణమనుక్షణమీశ్వరాణామైశ్వర్యహేతురితి సార్వజనీనమేతత్। తాం శ్రీరితి త్వదుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః త్వాం హి శ్రియశ్శ్రియముదాహురుదా

(க) கா-தி-அ-உ (உ) தி-வாய்-கo-கo உ (ங) வி-பு-ஸ-அ-கஎ
(ச) ச்ரீஸூக்தம் (ரு) யஜு: (சா) யஜு:-ங-அஷ்ட
(எ) வைகுண்டஸ்த-உஎ

ర్వాచః - யஸ்யா: கடாக்ஷணமநுக்ஷணமீஶ்வராணாமைஶ்வர்யஹேதுரிதி ஸார்வஜநீநமேதத்। தாம் ஶ்ரீரிதி த்வதுபஸம்ஶ்ரயணந்நிராஹு: த்வாம் ஹி ஶ்ரிய: ஶ்ரியமுதாஹருதாரவாச:" (௧)"యస్యావీక్ష్యముఖం తదిఙ్గితపరాధీనో విధత్తేఖిలమ్ - யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகம் ததிங்கிதபராதீநோ விதத்தேகிலம்" இத்யாதிகளாலே ஸர்வப்ராணிகளுக்குமுண்டான ஸ்புரத்தையெல்லாம் இவளுடைய கடாக்ஷாதீ(௪)நமென்றும், இப்படிக்கொத்த இவளுடையஸத்தை பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தாலே யாயிருக்குமென்றும் வ்யுத்பத்திஸித்தமான உபயஸம்பந்தத்தையும் அபி(௪)யுக்தரருளிச்செய்தார்கள்.

(௨) "త్వం మాతా సర్వలోకానాం దేవదేవో హరిః పితా - த்வம்மாதாஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோஹரி:பிதா" (௩)"దేవదేవదివ్యమహిషీమ్-தேவதேவதிவ்யமஹிஷீம்" (௩)"అఖిలజగన్మాతరమ్-அகிலஜகந்மாதரம்" என்னக்கடவதிறே.

இஸ்ஸம்பந்தத்வயத்துக்குண்டான ப்ரயோஜநவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது-ஶ்ருணோதி, ஶ்ராவயதி யென்கிற நிருக்தம்.

அதாவது-ஆசார்யோபதேஶத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களையும், தததுரூபமாய் நிரதிஶயாநந்தமாயிருந்துள்ள புருஷார்த்தத்தையும் யதாவாகவறிந்து, தத்ப்ரதிப(௪)டமான ஸம்ஸாரத்தினுடைய ஹேயத்வ துக்கரூபத்வ ஜ்ஞாநத்தையுமுடையவன், ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தாலும் பகவத்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் விரோதிபாஹுள்யத்தாலும் ஸாதநாந்தரங்களுக்கு ஆளாகாதே ப்ராப்யருசயதிஶயத்தாலும் ஸம்ஸாரபீ(௪)தியாலும் ஆஶ்ரயணவிமுகனுக மாட்டாதே கிங்கர்த்தவ்யதாகுலனுய்நிற்க,

நிருபாதிக ஸௌஹ்ருத்தாய் நிரவதிகக்ருபாவானுயிருந்துள்ள ஈஶ்வரன், (௪) "అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా-அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (௫) "ஒருயிரேயா வுலகங்கட்கெல்லாம்" என்னும்படி ஸந்தா(௪)ரகனுய், (௬) "எவையுமெவருந் தன்னுள்ளேயாகியுமாக்கியும்-அவையுள்தனிமுதலெம்மான்" என்று

(௧) ஶ்ரீஸ்தவ-௧- (௨) வி-பு-௧-௯-௧௨௭ (௩) ஶரணாகதிகத்யம்
(௪) யஜு:-ஆரண்ய (௫) தி-வாய்-அ-௧-௫ (௬) தி-வாய்-௩-௯-௧

(௧)"కరణకళేబరైర్ఘటయితుం దయమానమనాః-கரணகளேபரைர்க்கடயிதும் தயமானமனா:" (௨)"విచిత్రా దేహసమ్పత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుమ్-விசித்ராதேஹ ஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும்" என்றும் இவை புருஷார்த்தஜ்ஞான முண்டாய் த்(ஃ)ரிக்கைக்காக கரணங்களைக்கொடுத்து, (௩)"తత్సృష్ట్వా, తదేవానుప్రావిశత్, తదనుప్రవిశ్య సచ్చ త్యచ్చాభవత్-தத்ஸ்ருஷ்ட்வா, ததேவாநுப்ராவிஶத், ததநுப்ரவிஶ்ய, ஸச்சத்யச்சாபவத்" என்று அவற்றுக்கு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திஶக்தி யுண்டாகைக்காக அநுப்ரவேஶித்தும், அவை ஸ்வதேஹபோஷணாதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்குறுப்பாகப் புக்கவாறே அவற்றை யுபஸம்ஹரித்தும், அவ்வளவிலும் நிராஶனாய்விடாதே திரியவும் ஸ்ருஷ்டித்தும், இவற்றைப் பிரியமாட்டாமலும், இவைபடுகிற வ்யஸநத்தாலும் மிகவும் துக்கிதனாயும், இப்படி, (௪)"ఉపాదత్తే సత్తాస్థితినియమనాద్యైశ్చిదచితౌ స్వముద్దిశ్య శ్రీమానితి వదతి వాగౌపనిషదీ - உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யைஶ்சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திஶ்ய ஶ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ" என்றும், (௫)"அடியானிவனெனக்காரருள்செய்யும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தமே ஹேதுவாக இவற்றினுடைய ஸத்தாப்ரதா(ந)நாதியான ரக்ஷணங்களைப்பண்ணி இவ்வர்த்தத்திலே ஸர்வரும்விஶ்வஸிக்கும்படி உபநிஷத்தின்படியெடுப்பான வேதமயனான கொடியைக்கட்டி எல்லைநடந்துகாட்டி ஆஶ்ரிதோஜ்ஜீவநோத்ஸுகனாயிருக்க,

இப்படி ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஈஶ்வரனுடைய திருவுள்ளம் புண்படும்படி சேதநர் (௬)"అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్-அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" என்றும், (௭)"బుద్ధ్వాచనోచ-புத்வாசநோச" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாதிகாலம் புத்திபூர்வகமாகவும் அபுத்திபூர்வகமாகவும் த்ரிவிதகாரணங்களாலும் அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாராதிகளைப் பண்ண, (௮)"యద్బ్రహ్మకల్పనియుతానుభవేప్యనాశ్యమ్-யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம்" என்று அநேகமாயிரம் ப்ரஹ்மகல்பம் அநுபவியாநின்றாலும் அள

(௧) ர-ஸ்த-௨-௪௧ (௨) விஷ்ணுதத்வே (௩) தை-ஆநந்தவல்லி
(௪) ர-ஸ்த-௮௭ (௫) தி-வாய்-௧-௪ (௬) ர-ஸ்த-௨-௯௧
(௭) வரத-ஸ்த-௭௧ (௮) வைகுண்ட-ஸ்த-௧௦

யபட்டித்தோற்றுதபடிச் செய்கிறவபாதபரம்பரைகளையுணர்ந்து (க) "క్షిపామ్యజస్రమశుభానాసురీష్వేవయోనిషు-க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஸுபாநா ஸுரீஷ்வேவயோநிஷு" (உ) "నక్షమామి కదాచన-நக்ஷமாமிகதாசந" (ங) "எரிபொங்கிக்காட்டும்" "அழல்விழித்தானையவுணர்க்கு" என்றும், (ச) "சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்" என்னும்படி நிக்ரஹ விஷயபூதரான சேதநரை, ராஜாக்கள் முனிந்தவர்களைப் பாணர் புலையர்க்குக் கொடுக்குமாபோலே (ரு) "ప్రణమన్తి దేవతాః-ப்ரணமந்தி தேவதா:" என்று கும்பிட்டுக்கடக்கநிற்கிற யமாதிகள் கையிலே காட்டிக் கொடுத்து ரௌரவாதிநரகங்களிலேதள்ளி யறுத்துத் தீற்றிப்போராநிற்க,

அவ்வளவில், நிவாரகரில்லாதபடி நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற விஶ்வரனை யாஶ்ரயிக்கவென்பதொன்றில்லை; இனிப் பழையநாகமொழிய கதியில்லையென்று தெகுடாடாநிற்கிற விச்சேதநர் பக்கல் அவன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வழற்றியையாற்றி இவர்களையவன் திருவடிகளிலேபொகடுகைக்கு இவர்களோடும் அவனோடும் மாத்ருத்வ மஹிஷீத்வ ஸம்பந்தத்தையுடையளாய், (சு) "ప్రణిపాతప్రసన్నాహి మైథిలీజనకాత్మజా - ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி மைதிலீஜநகாத்மஜா" என்று ப்ரணிபாதமாத்ரத்திலே ப்ரஸந்நையாமென்று ப்ரஸித்தையாய்,

(எ) "செய்தவேலையவன்கணில்லைகடமாறு" என்று தலைசீய்ப்பது, (அ) "ఏషసర్వస్వభూతస్తు పరిష్వఙ్గో హనూమతః-ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹநூமத:" என்று ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவதாம்படி (கூ) "దృష్టాసీతా-த்ருஷ்டாஸீதா" என்று பெருமாளையுமுண்டாக்கி, (க0) "గృహీత్వా ప్రేక్షమాణా సా భర్తుః కరవిభూషణమ్ । భర్తారమివసమ్ప్రాప్తా జానకీముదితాభవత్-க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷமாணாஸாபர்த்து:கரவிபூஷணம்| பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீமுதிதாபவத்" என்று அக்கரையுமிக்கரையுமான விருப்புத்தோற்றுதபடி பெருமாளோடு ஒரு படுக்கையிலேயிருந்தாப்போலே ப்ரீதையாம்படி கைக்கண்டவடையாளம் கொடுத்து ராமகுணங்களாலேதேற்றி, அது "భర్తారమివ-பர்த்தாரமிவ"

(க) கீ-கசு-கக (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ங) சா-திருவ-உக
(ச) திருவெ-சு- (ரு) மாங்கள்யஸ்தவம் (சு) ரா-ஸு-உஎ-ருஎ
(எ) தி-மொ-ரு-அ-உ (அ) ரா-யு-க-சஅ (கூ) ரா-பா-க (க0) ரா-ஸு-கூகூ-ச

என்று த்ருஷ்டாந்தமாய்ப் போகாமல் இரண்டுதலைக்கும் உபகாரகனான திருவடிக்கு எத்தைச்செய்வதோமென்று தடுமாறுகிறவளவிலே,

அவன், "தேவரளவிலே தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப்பண்ணிப் போந்த விந்தராக்ஷஸிகள் பாபைகள்; வத்யர்; இவர்களைஎனக்கொருக்ஷணகாலம் லீலைக்கு விஷயமாக்கவேணும்" என்ன, (க) "పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవంగమ । కార్యం కరుణమార్యేణ న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి-பாபாநாம்வாஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம । கார்யம் கருணமார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்று அவர்கள் தர்ஜநப(?)ர்த்ஸநாதிகளைப் பண்ணுகையாலே பாபராகிலுமாம், (உ) "రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వంతీనాం † తదాజ్ఞయా-ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்குர்வந்தீநாம்ததாஜ்ஞயா" என்று சோறிட்டவன்சொன்னது செய்கையாலே ஶுபராகிலுமாம், உன்பக்ஷத்தாலே வதார்ஹரேயாகிலுமாம், நல்லமணிச்சரால் ஸர்வவிஷயமாக க்ருபைபண்ணுகைசாண் ப்ராப்தம்; நிரூபித்தால் பெருமாள் விஜயத்தைச்சொல்லி மீண்டுபோகாமல் (ரு) "దాసీనాం రావణస్యాహం మర్షయామీహ దుర్బలా-தாஸீநாம்ராவணஸ்யாஹம்மர்ஷயாமீஹ துர்பலா" என்றுபா(?)ககரேயாகிலும் பிறர் கண்குழிவு காண்கைக்கு ஶக்தையல்லாத வென்முன்பே பெருமாளுடைய நியோக(?)மின்றியிலேயிருக்க, இவர்களை நலியவிசாரித்த நீயன்றோ அபராதம் பண்ணினவனென்று பவநாத்மஜனோடே மறுதலித்து அவர்களை ரக்ஷிக்குமவளாய்,

அவர்கள் தங்களுக்கும் (ச) "భవేయం శరణం హి వః-பவேயம்ஶரணம்ஹிவ:" என்று அபயப்ரதாநம்பண்ணி, (டு) "అలమేషా పరిత్రాతుం రాక్షస్యో మహతో భయాత్-அலமேஷாபரித்ராதும்ராக்ஷஸ்யோமஹதோபயாத்" என்று இப்பயநிமித்தமாக நம்மைரக்ஷிக்கைக்கு நம்மாலே பர்த்ஸிதையான விவள்தானே அமையுமென்று விஶ்வஸிக்கும்படியிருக்குமவளாய்,

ஜந்மவ்ருத்த ஜ்ஞாநங்களால் குறையநின்ற காகவிபீஷண துஹ

† పరాజ్ఞయా

(க) ரா-யு-ககக-சச (உ) ரா-யு-ககக-ருஅ (ரு) ரா-யு-ககக-சக
(ச) ரா-ஸு-டுஅ-கரு (டு) ரா-ஸு-உஎ-சடு

ஸுக்ரீவாதிகளும் இவளை முன்னிட்டு ஆஶ்ரயிக்கையாலே தந்தாமுடைய அபீஷ்டம்பெற்று க்ருதார்த்தராம்படி காருண்யவர்ஷத்தைச் சொரிகிற மழைக்கண்மடந்தையான இவளையொழியவில்லையென்றறுதியிட்டு (௧) "సర్వలోకశరణ్యాయ-ஸர்வலோகஶரண்யாய" (௨) "ఏతద్వ్రతంమమ-ஏதத்வ்ரதம்மம" என்று விருதுபிடித்து வ்ரதங்கொண்டு திரிகிறவர் அஶரண்யரானவன்றும், (௩) "అశరణ్యశరణ్యాం-அஶரண்யஶரண்யாம்" என்று ஶரண்யையானவிவளை யொழியப்புகலில்லையென்று புகுந்து, பூர்வபாகத்தாலே பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்துக்கு ஹேது ஸம்ஸாரதோஷத்தாலே இங்குப்பொருந்தமற்று ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தாலே ச(x)க்யந்தரரஹிதனுமிருக்கிறவென்னை அவன் திருவடிகளிலே சேர்த்து ரக்ஷிப்பிக்கை தேவர்க்கேப(ஃ)ரமென்று இவன் விண்ணப்பம் செய்யும் வார்த்தைகளைக்கேட்டு மாதாவான தன்னிழலிலேயிட்டு வைத்துக்கொண்டு,

அநந்தரம் (௪) "స్వవైశ్వరూప్యేణసదానుభూతయాప్యపూర్వవద్విస్మయమాదధానయా-ஸ்வவைஶ்வரூப்யேணஸதாநுபூதயாப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாதகாநயா" என்றும், (௫) "భోగోపాదాతకేళీచుళకితభగవద్వైశ్వరూప్యానుభావా-போகோபாத்தகேளீசுளகிதபகவத்வைஶ்வரூப்யாநுபாவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுக்தனுமிருக்கிற வீஶ்வரன் தன்னுடைய பாவ்யூஹாதி ஸகலவிக்ரஹங்களாலும் (௬) "வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய்" (௭) "என்னைப்புன்செய்கைநலிக்கும்" (௮) "பண்டிவரைக்கண்டறிவதெவ்வூரில்" (௯) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்று ஆழ்வார்கள் ஈடுபடும்படியான குணசேஷ்டிதங்களாலும் போக்யதையாலும் ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் அபூர்வமானவாஶ்சர்யங்களையுடைத்தாய், விபுவான தன் ஸ்வரூபத்திலேகதேஶத்துக்குள்ளே அணுவானவிவள்ஸ்வரூபமிருக்குமாபோலே இவளுடைய ஶீலரூபவிலாஸவ்யாபாரங்களாலுண்டான போக்யதைக்குள்ளே மக்ந(x௨)னாய்,

---

(௧) ரா-யு-௧௭-௧௭ (௨) ரா-யு-௧௮ ௩௩ (௩) ஶரணாகதிகத்யம்
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந (௫) ஶ்ரீகுணரத்ந (௬) தி-வாய்-அ-௧-அ
(௭) தி-வாய்-௯-௩௦-௨ (௮) தி-மொ-அ-௧-அ (௯) தி-வாய்-௨-௫-௪

(௧) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" என்றிடைவிடாமல் ஆலிங்கநத்துக்குமேற்பட தர்மியில்லையென்னும்படி பண்ணக்கடவதான போக்யதாதிஶயத்தாலும், (௨) "மலராள்தனத்துள்ளான்" (௩) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (௪) "மலர்மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்று ஸ்வரூபஸத்தாபோக(ஃ)ங்களெல்லாம் அவளிட்ட வழக்காய் (௫) "ஆலிங்கநாலாபவிலோகநாத்யைர்விலாஸபேதைர்விவிதைர்விலோப்ய। ஆஹ்லாதயந் திப்ரிய மாஶ்ரிதாநாமம்போருஹேக்ஷமபாகரோஷி- ఆలిఙ్గనాలాపవిలోకనాద్యైర్విలాసభేదైః వివిధైర్విలోభ్య । ఆహ్లాదయన్ప్రియమాశ్రితానామమ్భోరుహేక్షమపాకరోషి" என்கிறபடியே, (௬) "మధురామధురాలాపా-மதுராமதுராலாபா" என்றும் (௭) "பண்ணைவென்றவின்சொல்மங்கை" (௮) "பண்ணுலாவுமென்மொழிப்படைத்தடங்கண்ணாள்" (௯) "பான்மொழியாய்" என்னும்படி இனியபேச்சுக்களாலும் * வடிக்கோலவாணெடுங்கண்களாலும் துவக்கிக்கொண்டு (௧௦) "திருமகட்கே தீர்ந்தவாறு" என்னும்படி திருவுள்ளம்பட்டு ஓடமேற்றிக்கூலிகொள்ளும்போதானவளவிலே,

"தன்னுடைய பூர்வாபராதத்தாலே நேர்கொடுநேரே உம்முடைய திருமுன்பேவர அஞ்சி, உம்மையாஶ்ரயிக்கைக்கு என்னைக் கால்கட்டுகிறானொருசேதநன்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று தனக்கு இவன் விண்ணப்பஞ்செய்யும் வார்த்தைகளையும் அவனைக்கேட்பித்து, அவன் இவனுக்கு ந்யாயநிஷ்டூரமாகக் கண்ணழிவுசொல்லும் பூர்வாபராதரூபகர்மங்களுக்கும், நீர் உம்முடைய ஆஶ்ரயணத்தில் அபி(ஃ)முகரானவர்கள் விஷயத்திலே குற்றம்பார்த்தல், சிறுமை பார்த்து உபேக்ஷித்தல், காட்டித்தருகிற வென்னைப் பாராதொழிதல் செய்தீராகில், உம்முடைய வாத்ஸல்யஶீலாதிகள் உமக்கில்லையாய் ப்ரணயித்வத்துக்கு அசலாய் உமக்கு தா(ஃ)த்வர்த்தஸித்தியுமின்றிக்கே எனக்கு ப்ரக்ருத்யர்த்தஸித்தியுமின்றியிலே அவர்களுக்கு ப்ரத்யயார்த்தஸித்தியுமின்றியிலே தா(ஃ)துக்ஷயத்தாலே

(௧) தி-வாய்-௩-௧௦-௮ (௨) ௩-திருவ-௩ (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௮
(௪) தி-மொ-௮-௧௦-௧ (௫) (௬) ரா-ஸ-௬௬-௧௫
(௭) தி-ச-வி-௧௦௫ (௮) தி-ச-வி-௯௩ (௯)
(௧௦) ௪-திருவ-௪௨

போக(மோ)க்ஷபம்பிறந்து ரக்ஷித்தும் ரக்ஷிப்பித்தும் ரக்ஷ்யமாயும் ஸித்திக்கக்கடவதான ஸ்வரூபஸித்தியுமின்றிக்கே உமக்குமவர்களுக்குமுண்டான ஒழிக்க வொழியாதவுறவுக்கும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகப் பண்ணின ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளுக்கும் ப்ரயோஜநமின்றிக்கே உம்முடைய ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்தி ப்ராப்திகளை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபையுமின்றியிலே அவை குற்றமறிகைக்கும் தண்டிக்கைக்கும் இவனிடம் பச்சை†வாங்காமைக்கும் நிவாரகரில்லாமைக்குமுறுப்பாய்ஶா(ஸ்)து கராய்விடுவீர்காணும்; கடலுக்குக்கொடுத்தலம்பைக் காட்டிலேவிட்டாற்போலே நீர்சொன்ன உம்முடைய கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால்வந்த சாலுஷ்யத்தை, உம்முடையபக்கல் விமுகராய் ஸம்ஸாரப்ர(வ்ரு)த்தராய் அந்யபரராய்த் திரிகிறவர்கள் பக்கலிலே நடத்திக்கொள்ளீர். அவித்யையாலும் ஜந்மமரணங்களாலும் காமக்ரோதாதிகளாலு மபிபூ(பூ)தராய்க்கிடக்கிறவிருள்தருமாஞாலத்துக்குள்ளேகுற்றம்காண்கை மூர்க்ககருத்யங்காணும். இவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக்கைக்கொண்டருளென்று ஶரணாகதியில் அவிரதிருபாத்யஸாயத்தை அபேக்ஷித்தவர்க்கு, (க) "-தயாஶரணாகத்யாஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்று ஶரணாகதி தன்னாலே உமக்கெல்லாமுண்டாகக்கடவதென்று, (க) "-அஸ்துதே" என்றாப்போலே அவன் குணவத்தைதன்னாலே அவன் இவனைக்கைக்கொள்ளும்படி, தோஷதர்ஶநத்தாலே அமுங்கிக்கிடக்கிற வாத்ஸல்யாதிகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பித்து, (உ) "-ஹிரண்யவர்ணாம்ஹரிணீம்" என்று பொற்பாவையானதான்விளக்குப்பொன்போலே இவனை அவனங்கீகரிக்கும்படிபண்ணி, (ங) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" (ச) "நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனே" (ரு) "நெடும்பணைத்தோள்மகிழ்பீடுடைமுன்னையமரர்முழுமுதல்-என்னுடைய நன்னெஞ்சந்தன்னையகல்விக்கத்தானுங்கில்லான்" என்னும்படி ஏகரஸனுக்கு ஸர்வஶக்தியாலும் இவள் தன்னாலும் விடுவிக்க வொண்ணாதபடியானவவ்வளவிலே, அவன்நிழலிலே

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) ஶ்ரீஸூக்தம் (ங) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௭
(ச) தி-வாய்-௪-௪-௮ (ரு) தி-வாய்-௧-௭-௮ † பார்த்துத்தவிராமை

ஒதுங்கிநின்று (க) "நின்னபாதபங்கயம் நிரந்தரம்நினைப்பதாகநீ நினைக்கவேண்டும்" (உ) "அடியேன்செய்யும்விண்ணப்பம் - மெய்ந் நின்றுகேட்டருளாய்" (ந) "போற்றும்பொருள்கேளாய் - மற்றை நம்காமங்கள்மாற்று" என்று இவன் பண்ணுகிற ஶரணவரணோக்தி முதலாக கைங்கர்யப்ரார்த்தநாபர்யந்தமாக இவன் விண்ணப்பம் செய்யுமிவ்வார்த்தைகளைக் கேட்பியாநிற்கும்.

இப்படியல்லது அநாதிகாலம் இவன்பண்ணின அக்ருத்யகரணாதிகளை, (ச) "வில்லாளன்நெஞ்சத்துளன்" (ரு) "உடனிருந்தறிந்து" என்றும் சொல்லும்படி ஹ்ருதயகுஹாகதனாய்க் கொண்டறிந்து தண்டதரனான ஸர்வேஶ்வரன்ஸந்நிதியிலே நின்று "క్షమస్వ-க்ஷமஸ்வ" என்பது, "శరణం ప్రపద్యే-ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்பதானால் அது தான் அபராதமாய்ப் பரிணமிக்குமிறே.

ஆகையிறே பாஷ்யகாரர் "దేవదేవదివ్యమహిషీం-தேவதேவதிவ்ய மஹிஷீம்" என்று பிராட்டியைச் சரணம்புக்கு "పాదారవిన్దయుగళం శరణమహం ప్రపద్యే- பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று பின்னை பகவத்விஷயத்திலே ஶரணம்புக்கு "మనోవాక్కాయైః-மநோ வாக்காயை:" என்று தொடங்கி "వర్తమానం వర్తిష్యమాణఞ్చ సర్వం క్షమస్వ- வர்த்தமாநம்வர்த்திஷ்யமாணஞ்சஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்று கரணத்ரயத்தாலும் காலத்ரயத்திலும் பண்ணுமபராதங்களைப் பொறுக்கவேணுமென்றதும்.

ஆக, ஶ்ரீஶப்தத்தாலே ஸ்த்ரீத்வ ப்ரயுக்தமான மென்மையாலும் மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும் அநாதி காலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணத்தாலே அஞ்சின சேதநரை அங்கீகரித்து, மஹிஷீத்வ நிபந்தநமான வால்லப்யாதிஶயத்தாலும் நிரதிஶய போக்யனாய் அபரிச்சிந்நனான ஸர்வேஶ்வரனைத் தன்பக்கலிலே அகப்படுத்தும்படியான போக்யதாதிஶயத்தாலும் அவன் இவர்களைக் கைக்கொள்ளும்படி பண்ணக்கடவதான ஸ்வபாவவிஶேஷங்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

(க) தி-ச-வி-கOக (உ) திருவிரு-க- (ந) திருப்பாவை-உக
(ச) க-திருவ-அரு (ரு) திருமாலை-நச (சா) ஶரணாகதிகத்யம்

(௧) "పితేవ త్వత్ప్రేయాన్ జనని పరిపూర్ణాగసి జనే హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చక దాచిత్కలుషధీః । కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహ జగతీతి త్వముచితైరుపాయైర్విస్మార్య స్వజన యసి మాతా తదసి నః-பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந்ஜநநி பரிபூர்ணாகஸிஜநே ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்த்யாபவதிசகதாசித்கலுஷதீ꞉ । கிமேதந்நிர்த்தோஷ꞉ கஇஹஜகதீதித்வமுசிதைருபாயைர்விஸ்மார்யஸ்வஜநயஸிமாதா ததஸி ந꞉" என்று ஸாபராதசேதநர்விஷயத்திலே பித்ருத்வப்ரயுக்தமான ஹிதபரதையாலே சீறியருளின ஸ்வாமி (*) மதகாந்தனை விப்ரதிபத்திதோஷ ப்ரதர்ஶநாதியானவுசிதோபாயங்களாலே அவன் இவர்களபராதத்தைமறந்து அங்கீகரிக்கும்படி பண்ணுகையாலே மாதாவாகாநின்றீரென்று இவ்வர்த்தத்தை ப(*)ட்டராருளிச்செய்தார்.

ஆக விந்தவ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும், த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபாதிகளுடைய ஸித்த்யர்த்தமாக வாஶ்ரயணீயையாயிருக்குமென்றும், தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாக ஸ்ர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயித்திருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே அவனைக்குறித்துப் பாரதந்த்ர்யையாயிருக்குமென்னுமிடமும் த்ரிவிதாத்ம வர்க்கத்துக்கும் பூஜ்யையாயிருக்குமென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படி ஸர்வப்ரகாரஶேஷபூதையாயிருக்கையாலே இவனினும் இவளுக்காதிக்யப்போல் தோற்றின ப்ரமாணமுண்டாகில் (௨) "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று இவள்பக்கலிலே அவன் துவக்குண்டு (௩) "நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம்பிரானேக" (௪) "கிளர்பொறியமறிதிரியவதனின்பின்னேபடர்ந்தான்" என்னும்படி மேல்வருமதறியாதே க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகமறக்கார்யம்செய்யும்படியாய் தேஶகாலவஸ்துக்களால் அபரிச்சேத்யமான வவன்ஸ்வரூபத்தை யளவிடிலுமளவிடவொண்ணாதபடியான போக்யதாதிஶயத்தாலே அவனுக்குண்டான ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்யமாமித்தனை.

ஆனால் பரதந்த்ரவஸ்துவுக்கு ஸம்ப்ரதாநக்ருத்யமான புருஷகாரத்வம் விருத்த (*) மன்றோவென்னில்; ஸ்வதந்த்ரனை வீஶ

---

(௧) ஸ்ரீகுணரத்ந (௨) திருநெ-௪அ (௩) பெரி-தி-௩-௧௦-௭
(௪) நா-மொ-௨-௫-௬

வரன் தன்னுடைய நிருபாதிகஸௌஹார்த்தத்தாலே அத்வேஷாதி ஸமஸ்தாத்மகுணங்களையும் ஆசார்யஸமாஶ்ரயணத்தையு முண்டாக்கி, தத்த்வாரா ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்தையும் பிறப்பித்து ஸம்ஸாரதோஷத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து புருஷகாரபூர்வகமாக வாஶ்ரயிக்க வேணுமென்கிற ஸங்கல்பாநுரூபமாக வாஶ்ரயிப்பிக்கிறானாகையாலே, அவனுடைய ஹ்ருதயாநு(கு)வநம்பண்ணிப் புருஷீகரிப்பித்து ஶேஷியான வீஶ்வரனுக்கு ஶேஷப்ரதாநம்பண்ணி, அவன் இவர்களையும் ரக்ஷித்துத் தானுமுளனாம்படி அவன் ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளுக்கு அதிஶயமுண்டாக்குகிறாளாகையாலே ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களுடையகார்யமித்தனை யல்லது அவற்றுக்கு விருத்த(த்)மன்று.

ஆனாலும் அந்யாதி (தீ)நாதிஶயம் ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவுக்கு அநுரூபமன்றோ வென்னில்; ஸ்வரூபாந்தர்க்கதையாய்க்கொண்டே இவளுக்கு வஸ்துத்வமாகையாலே அந்பத்வமில்லாமையாலே ஸ்வாதீநவிபவமேயாகக்கடவது; ஆகையாலே அநுரூபமாயிருக்கும். (க) "స్వతశ్శ్రీస్త్వం విష్ణోస్స్వమసి తత ఏవైష భగవాం స్త్వదాయత్తర్ధిత్వేప్యభవదపరాధీన విభవః। స్వయా దీప్త్యా రత్నం భవదపి మహార్ఘం నవిగుణం న కుణ్ఠస్వాతన్త్ర్యం భవతి చ న చాన్యాహితగుణమ్-ஸ்வதஶ்ஶ்ரீஸ்த்வம்விஷ்ணோஸ்ஸ்வமஸிததஏவைஷ பகவாந்த்வதாயத்தர்த்தித்வேப்யபவதபராதீநவிபவ꞉। ஸ்வயாதீப்த்யாரத்நம் பவதபிமஹார்க்கம் நவிகுணம் நகுண்ட்டஸ்வாதந்த்ர்யம் பவதிசநசாந்யாஹிதகுணம்" (உ) "ప్రసూనం పుష్యన్తీమపి పరిమళర్ధిం జిగదిష న్నచైవ త్వాం దేవం స్వదత ఇతి కశ్చిత్కవయతే- ப்ரஸூநம்புஷ்யந்தீமபிபரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷந்நசைவந்த்வாதேவம் ஸ்வதத இதிகஶ்சித்கவயதே" என்று ஸ்வகதையான தீப்தியாலே மஹார்க்கமான ரத்நங்களுக்கும் ஸ்வகதபரிமளத்தாலே ஆதரணீயமான புஷ்பத்துக்கும் பராதீநாதிஶயத்வ நிபந்தநமான வைகுண்யமில்லாதாப்போலே பகவத்ஸ்வமாய்க்கொண்டே ஶ்ரீயாயிருப்பதியாகையாலே ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு உன்னால்வருகிற வதிஶயம பராதீநமன்றென்று இவ்வர்த்தவிஶேஷங்களை பட்டரருளிச்செய்தார்.

ரக்ஷணோந்முகனான வீஶ்வரனுடைய ஹ்ருதயாநுதா (கு) வநமாத்ரமாகில் இவளுக்குள்ளது, அது புருஷகாரமாமோவென்னில்;

(க) ஶ்ரீகுணரத்ந (உ) ஶ்ரீகுணரத்ந

ரக்ஷ்யபூதனை சேதநனுடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநமாணபயம் நிவ்ருத்தமாம்போது இவளை யாஶ்ரயிக்கவேண்டுகையாலும், இவள் அபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச்சேரவிட நாம்கைக்கொள்ளக்கடவோமென்கிற வீஶ்வரஸங்கல்பத்தாலும் புருஷகாரமாகக் குறையில்லை.

அநந்தரம் ப்ரத்யயரூபமான மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பென்கையாலே "ஶ்ரயதே" என்கிற வர்த்தமாநஸித்தமான நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது, (க) "శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీకః-ஶ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக:" என்கிறபடியே அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநமாய் உணர்முழுநலமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை "ஶ்ரிய:பதி:" என்று விஶேஷிக்கையாலும்,

(உ) "నచసీతాత్వయాహీనా-நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்று இவள் ப்ரக்ருதியறிந்தவர்கள் உம்மைப்பிரிந்தால் இவள் க்ஷணகாலமும் ஸத்தையோடிராளென்று சொல்லும்படி விஶ்லேஷிக்க ஶக்தையன்றிக்கே யிருக்கையாலும், (௩) "అనన్యారాఘవేణాహం భాస్కరేణప్రభాయథా அநந்யாராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" (௪) "అనన్యాహి మయాసీతా భాస్కరేణప్రభాయథా - அநந்யாஹிமயாஸீதாபாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்று ஸத்தையும் ஸஞ்சாரமும் ப்ரகாஶாப்ரகாஶங்களும் ஆஶ்ரயமானவாதித்யனையொழியவின்றிக்கே யிருக்கக்கடவதான ஆதபம்போலே, எனக்கும் அவ்வோ ஆகாரங்கள் ஆஶ்ரயமான பெருமாளையொழியவில்லை யென்று தாமும்சொல்லி ஆஶ்ரயமானவர்தாமும் சொல்லுகையாலே நித்யாநபாயிநியாய்க்கொண்டு பிரியில் ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கையாலும்,

ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகபூதையாய் (௫) "శ్రీవత్సవక్షాః-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (௬) "శ్రీవత్సవక్షస్సంజాతమ్-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்" (௭) "యస్యాః వక్షస్స్థలం హరేః-யஸ்யாவக்ஷஸ்ஸ்தலம்ஹரே:" (௮) "திருமார்பிற்றிருமங்கை தன்னோடும்திகழ்கின்றதிருமாலார்" (௯) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்கிறபடியே லப்த(ப)ஸாரூப்யரான நித்யமுக்த

(க) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) ரா-அயோ-௫௯-௯௧ (௩) ரா-ஸு-௨௧-௧௬
(௪) ரா-யு-௪௨௧-௪௯ (௫) ரா-யு-௧௧௪-௧௫ (௬)
(௭) வி-பு-௧-௯- (௮) தி-வாய்-௧௦-௬-௯ (௯) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦

விக்ரஹங்களிற்காட்டில் பகவத்விக்ரஹத்துக்குப்பாவர்த்தகவிசேஷணமாய்க்கொண்டு அவன் மார்புவிடாதவளாய், (க)"వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే శ్రియాసార్ధంజగత్పతిః । ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ- வைகுண்டேதுபரேலோகே ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிஃ। ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ", (உ) "వ్యూహేషుచైవసర్వేషువిభవేషుచసర్వశః । తథావ్యూహాన్తరత్వేషామమచైవానపాయినీ-வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷுவிபவேஷுசஸர்வஶஃ। ததாவ்யூஹீபவத்யேஷாமமசைவாநபாயிநீ" (ந) "దేవత్వేదేవదేహేయంమనుష్యత్వేచమానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాంవైకరోత్యేషాత్మనస్తనూమ్ - தேவத்வேதேவதேஹேயம்மநுஷ்யத்வேச மாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பரவ்யூஹாதிவிக்ரஹங்கள் தோறும் அநுரூபவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி, (ச) 'வடிக்கோலவாள்நெடுங்கண் மாமலராள் செவ்விப்படிக்கோலம்கண்டகலாள்பன்னாள்" என்கிறபடியே அநுகுவிட்டகலாதவளாய், இப்படி ஸர்வகாலமும் அவன் ஸ்வரூபாதிகளோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கை.

ஆக விப்படிப் புருஷகாரபூதையாணவிவள் (ரு)"திருமார்பத்து மாலைநங்கைவாசம்செய்பூங்குழலாள்" என்றும், (சு) "சேர்ந்ததிரு மால்கடல்குடந்தை வேங்கடம்நேர்ந்தவென்சிந்தைநிறைவிசும்பு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபரூபாதிகளோடு பரவ்யூஹாதிகளோடு வாசியற அவனைவிடாதேயநுபவித்துக்கொண்டிருக்கையாலே (எ)"చఞ్చలంహిమనఃకృష్ణప్రమాథిబలవద్దృఢమ్ । తస్యాహంనిగ్రహంమన్యే వాయోరివసుదుష్కరమ్ - சஞ்சலம்ஹிமநஃக்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம்। தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யேவாயோரிவஸுதுஷ்கரம்" என்கிறபடியே த்ரு(ஶ்)தகதியான வாயுவைமீட்கிலும் மீட்கவொண்ணாதபடி கண்விடமெங்கும் பட்டிபுக்குத்திரிகிற நின்றவாநில்லாநெஞ்சிற் பிறந்தருசிகுலைவதற்குமுன்னே (அ) "திருமாலைவிரைந்தடிசேர்மினோ" என்கிறபடியே ஆஶ்ரயிக்கலாமென்கிறது. இந்த நித்யவாஸம்

(க) வாயவ்யே (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ந) வி-பு-க-கூ-கசரு

(ச) உ-திருவ--அஉ (ரு) தி-வாய்-க0-க0-உ (சு) ந-திருவ-நூ0

(எ) கீதை-கூ நச (அ) தி-வாய்-ச-க-உ

ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வகாலஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை த்யோ(த்யோ)திப்பிக்கிறது.

நநு, அநவதிகாதிஶய ஸௌக்யமய கல்யாணகுணாகரமாய் உணர்முழுநலமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தையும், பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியாயிருக்கிற ரூபத்தையும் ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொண்டு, ஔதார்யஶீலாதிகுணங்களையும் இடைவிடாமல் அஸங்குசிதமாக வநுபவித்துப் போருகிற விவளுக்கு பரதுஃக்கதர்ஶநமும் தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷையும் அநுபபந்நமாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன புருஷகாரம் அக(டி)தமன்றோவென்னில்;

ஸர்வஶேஷியாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் தனக்கு ஶேஷபூதரான நித்யமுக்தரையும் ஶேஷித்வாநுரூபமாக (௧) "सोऽश्नुते सर्वान् कामान् सह ब्रह्मणा विपश्चिता-ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹப்ரஹ்மணாவிபஶ்சிதா" (௨) "लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति-லப்த்வாநந்தீபவதி" (௩) "सदा पश्यन्ति सूरयः-ஸதாபஶ்யந்திஸூரயঃ" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தன் ஸ்வரூபரூபாதிகளை யநுபவிப்பித்து அத்தாலேதான் ஆநந்தித்துக் கொண்டு போருவது, அதுக்குமேலே, (௪) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று லீலாவிபூதியிலுள்ளாரைக்கொண்டு லீலாரூபேணாவிப்பதாய்ப் போரச்செய்தேயும், ரக்ஷகத்வேந ஸித்தஸ்வரூபனாகையாலே (௫) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொழிலேழும்" என்று ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டு போருகிறாப்போலே, இவளும் அவனுக்குப் பத்நீத்வேந ஶேஷபூதையுமாய் பரமப்ரணயிநியுமாயிருக்கையாலே இந்தப் பத்நீத்வநிபந்தநமாக வுண்டான ப்ரஜைகள்பக்கல் மாத்ருத்வரூபப()ந்த கார்யமான ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணமும் இவள் திருவுள்ளத்திலே நடந்துபோருகையாலே, அவனுடைய ஐஶ்வர்யபோக(ங்க)ளெல்லாவற்றையும் உபோத்கா(த)க க்ரீடாரஸத்துக்குள்ளே சுருங்கித்துக்கொள்ளும்படியான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யநுபவித்து ஆநந்தித்து உந்மஸ்தகரஸமாய் அந்தராஸாதிஶயத்தால்வந்த ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தன்னைநோக்கி (௬)சாடுவாதங்களைப்பண்ணுவது; இப்படி போக்யபூதையாயிருக்கிறவிவளுக்கு எத்தைச் செய்வோமென்று கண்கலங்குவதாகப்புக்கவாறே, அத்தஶ

(௧) தை-ஆ-௧ (௨) தை-ஆ-௭-௧ (௩) ஸாம-உத்தர
(௪) தி-வாய்-௩-௰-௩ (௫) தி-வாய்-௧-௪-௫

யிலே அவனுடைய நர்மபாஷணங்களும், அவனுடைய ரஸங்களும்,
இவளுக்கு அதிஶயார்த்தமாகத் தோற்றுமோபாதி, அந்த ப்ரத்யுப
கார ஸாபேக்ஷதாநிபந்தநமாகக் கண்கலக்கமும் தோற்றுகையாலே,
தன்பக்கலிலே ஏதேனுமொருபகாரம் கொள்ளாதபோது அவன்
நினைவைப் பின்செல்லுகையாகிற நம்முடைய பாரதந்த்ர்யமுமிழந்
து ஆஶ்ரயமுமிழக்கும்படிவரு மாகையாலே நமக்கு ஆஶ்ரயமுமற்
று போக([illegible])முமிழக்கும்படிவருமென்று பார்த்து, நீர்கொடுத்த
அத்வேஷாதிகளாலுண்டான வாசார்யப்ராப்தியாலே லப்த([illegible])ஸம்
யக் ஜ்ஞாநராகையாலே ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையுடையராய்
ஸம்ஸாரத்திலும் பொருத்தமற்று, பூர்வாபராதத்ர்ஶநத்தாலே அத
டியான சீற்றத்தையுடையராயிருக்கிற வும்முடையபக்கல்வர அஞ்சி
உம்மைக்கிட்டுகைக்கு என்னையாஶ்ரயித்து நிற்கிற சேதநரை அவர்
களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக் கைக்கொண்டருளீ
ரென்று அவன் ப்ரயோஜநமே தனக்கு ப்ரயோஜநமாகையாலே
அவனுடைய ஸ்ருஷ்ட்யவதாரரூபமான க்ருஷியின் பலமான சேத
நாங்கீகாரத்தை, அவனுக்கும் தனக்குமுண்டான ப்ரணயிப்ரணயி
நிபாவம் தோற்ற நியமியாநிற்கும்.

அவனும், விபூதித்வயமும் ஸ்வாதீநமாம்படி நியந்தாவாய்ப்
போருகிற வதிஶயத்திலுங்காட்டில் ப்ரணயித்வ நிபந்தநமான
நியாம்யபாவம் தனக்கதிஶயமாக நினைத்திருப்பாரொருவனாகை
யாலே இவளுடைய நியமநத்தை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு இவர்
களுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணாநிற்குமாகையாலே இவளுடைய
ஸ்வரூபத்துக்கும் அநுரூபமாய்க்கொண்டு அத்யந்தமுபபந்நமென்
றதாயிற்று.

ஆக மதுப்பாலே புருஷகாரத்துக்கு உபயுக்தமானவுபயஸம்பந்
தத்தையு முடையளாயிருக்கிற விவள் (க) "செவ்விப்படிக்கோலம்
கண்டகலாள்" (உ) "திருவிருந்தமார்பில்சிரீதரன்" என்கிறபடியே ஆ
ஶ்ரயணீயவஸ்துவோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கையாலே,
அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வர்த்திக்கிறவநுபவம் தஜ்ஜநிதமான ஹர்
ஷம் தத்பராகாஷ்டையானப்ரத்யுபகாரஸாபேக்ஷதை இவற்றால்

(க) உ-திருவ-அஉ (உ) ச-திருவ-சுஉ

வருகிற ரக்ஷணமும் நித்யமாகையாலே ஆஶ்ரயிக்குமுகரான சேதநர்க்குத் தந்தாமுடைய ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுண்டான நிகர்ஷமாதல், அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யநிபந்தநமான பீ(பீ)தியாதலின்றிக்கே ஸர்வகாலமும் ஆஶ்ரயிக்கலாமென்றிட்டு அவனுடைய ஸர்வகால ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தையும் ஆஶ்ரயணத்திலுடைய ஸர்வாதிகாரத்வத்தையும் சொல்லுகிறது.

ஆக ஶ்ரீமச்சப்தம் புருஷகாரத்தையும் புருஷகாரத்திலுடைய நித்யஸம்யோகத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் சேதநர்பண்ணின பூர்வாபராத தர்ஶநத்தாலே அபிபூ(த்தூ)தமாய், ஶ்ரீஶப்தவாச்யையாய்க்கொண்டு புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே ப்ரகாசிதமாய், பின்பு அவள் தானொருகுறைசொல்லிலும், (க) "అప్యహంజీవితంజహ్యాంత్వాంవాసీతేస లక్ష్మణామ్- அப்யஹம்ஜீவிதம்ஜஹ்யாம்த்வாம்வாஸீதேஸலக்ஷ்மணாம்" (உ) "కార్యంకరుణమార్యేణ- கார்யம்கருணமார்யேண ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி"

(உ) "కింకార్యంసీతయామమ-கிங்கார்யம்ஸீதயாமம" என்று அவள் தன்னையுமுபேக்ஷித்துக் கைக்கொள்ளும்படியான வாத்ஸல்யாதிகுண விஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

இவள் ஜகத்துக்கு மாதாவாகையாலும் ஸ்த்ரீத்வத்தால்வந்த மார்த்தவத்தையுடையவளாகையாலும், ஸாபராதசேதநரை யங்கீகரித்து ரக்ஷிக்கையிலே அதிநிர்ப்பந்தமுடையவளாகையாலும் இவர்களளவிலே அவள் குறைசொல்லுகை பெற்றதாய் நஞ்சிடுகையோபாதி கூடாதிறே. ஆகிலும் இவள் இவர்களுடைய அபராதாதிஶயத்தையும் அவனுடைய தண்டதரத்வாதிகளையும், (ரு) "క్రోధమాహారయత్తీవ్రమ్-க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்" (ச) "కోపస్యవశమేయివాన్- கோபஸ்யவஶமேயிவாந்" என்று கோபமிட்ட வழக்காயிருக்கிற சீற்றத்தையும் கண்டவளாகையாலே "நாம் காட்டிக்கொடுத்தபின்பும் இவர்கள்பக்கல் இவனுடைய நினைவுஎது? நம்முடைய அபேக்ஷைக்காக வநுமதிபண்ணினவளவேயோ? அன்றிக்கே தன்னினைவாலும் ரக்ஷணத்திலதி(த்)க்ருதனோ?" என்று இவனைச் சோதிக்கைக்

(க) ரா-ஆ-கo-கக (உ) ரா-யு-சக-ச (ரு) ரா-ஆர-
(ச) ரா-யு-ருக-கருக

காக, (௧) "தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே இவள் குறைசொல்லக்கூடும்.

அவ்வளவிலும், (௧) "என்னடியாரது செய்யார், செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" (௨) "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந - தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்" என்று நீசொல்லுகிறகுற்றம் அவர்கள் செய்யார்கள்; செய்தார்களாகில் நமக்குப் பொல்லாதோ? நாம் ப்ரார்த்தித்ததை போமித்தனை. அதுண்டாயிற்றாகில் நமக்கு குணதிக்யமும் ஸ்வரூப ஸித்தியுமுண்டாக்குகிறார்களாமித்தனையென்று இவன் நிஷேதித்தாலும், அதினுடைய த்நுகரணார்த்தமாக நானிப்போது கண்டேனென்று ஸஸாக்ஷிகமாகச் சொன்னாலும், அதுக்கென்? முன்புபோலே நாஸ்திகனாய் நம்மையில்லைசெய்து செய்கிறார்களன்றே. நம்முடைய நிக்ரஹத்துக்கு விஷயவிபா(ஷ)கம்பண்ணித் தருகைக்கு நீயும், அதின்படியே போகைக்கு நானுமுண்டென்றன்றோ செய்கிறது. உன்கார்யமானசேர்த்தியை நீபுண்டாக்குமதொழியப் பிரிக்கை உனக்குப் பணியன்றென்று அவளோடே மறுதலைத்து ஆஸ்ரயிப்பித்துக்கொண்டு ரக்ஷிக்கைக்குஹேதுவாய், அவளாலே உத்ப(த்)விப்பிக்கப்பட்ட வாத்ஸல்யாதி குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

இப்படி ஸ்வரூபகதமுமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யாபிபூ(த)தமான விந்தகுணங்களை யுத்பவிப்பிக்கிறாளிவளாகையாலே இவை உபாயஸ்வீகாரரூபாஸ்ரயணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான வீஸ்வரன்பக்கல் பூர்வமநுத்பூ(த)தங்களாய், தாத்காலிகமாக வுத்பந்நங்களாகிறதாகையாலும், உத்பா(த)வகை இவளாகையாலும், ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அஸாதாரணாகாரமாய் அநாத்யவித்யாபிபூ(த)தமாய்க்கிடக்கிற பக்தியோகத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்கிற கர்மாதிகளுக்கு அங்கத்வமுண்டாகிறாப்போலேயும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களை ப்ரகாஸிப்பிக்கிற வீஸ்வரனுக்கு உபாயத்வமுண்டாகிறாப்போலவும் இவளுக்கும் இவ்வுபாயத்தினுடைய ஸித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ ப(ங்)ஞ்ஜகங்களான ஸாத்யத்வ ஸாபேக்ஷத்வங்களுக்கு ஹேதுபூதங்களான அங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களாதல், ப்ரதாநோபாயத்வமாதல் உண்டாமேயென்னில்; ஆகாது.

---

(௧) பெரி-தி-௪-௯-௨ (௨) ரா-யு-௧௮௯

எங்ஙனேயென்னில்; உபாயத்வமாவது தத்ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுக்கநுரூபமான அநிஷ்டத்தினுடைய நிவ்ருத்தியும், அநுரூபமாயபேக்ஷிதமான இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகையாலே தஜ்ஜ்ஞாநத்துக்கும் தந்நிவ்ருத்திபண்ணுகைக்கும் அதுசெய்யுமிடத்தில் அஹேதுகமாகச் செய்கைக்கும், அது தன்கார்யமாகச் செய்கைக்கும், அபேக்ஷிதங்களானவை ஜ்ஞாந ஶக்தி பூர்த்தி ப்ராப்திகளாகையாலும், கார்யாந்தரோபயுக்தங்களானவற்றை உபாயோபயுக்தங்களாக்குகைக்கபேக்ஷிதம் க்ருபையாகையாலும், உபாயத்வமுள்ளது தத்விஶிஷ்டனுக்கு; அவைதான் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களில் அதி(4)ஷ்டிதங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டுபோருகையாலே அவற்றுக்கு உத்பா(3)வகாபேக்ஷையில்லையாகையாலே இவளுக்கு இவ்வுபாயத்தினுடைய விஶிஷ்டத்வநிரபேக்ஷத்வ(4)பஞ்ஜகங்களான உபாயாங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களுண்டாகாது; உத்பாவகாபேக்ஷையுள்ளது ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு. ஆகையிறே ஶாண்டில்யா(2)பிமதமான விதிவாக்யத்தில் த்ருதீயஸப்தமபதங்களிலே வாத்ஸல்யாதிகளையும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் வி(4)பஜித்து அநுஸந்தித்தது.

ஆனாலும் புருஷகாரபூதையான இவளாலே ப்ரகாஶிதமான குணத்வாரா ஆஶ்ரயித்தாலல்லது உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவொண்ணாமையாலே தத்வாரா அங்கத்வம் வருமேயென்னில்; இவள் புருஷகாரித்தாலும் கார்யகரனான ஈஶ்வரனுடைய க்ருபாபாவத்தில் அது கார்யகரமாகாமையாலே அங்கத்வம் வருமென்னவொண்ணாது.

ஆனால் புருஷகார நைரர்த்தக்யப்ரஸங்கமுண்டாகாதோவென்னில்; சேதநனுடைய (க) "என்பிழையேநினைந்தருளி" என்கிற ஸ்வாபராதபய நிபந்தநமாகவும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனுக்கு இவளைப்பற்றவுண்டான (உ) "அணிமாமலர்மங்கையொடன்பளவி" என்கிற ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்ய நிபந்தந நித்யேச்சாதீநமாகவும் வருகிறதாகையாலே நைரர்த்தக்யம் ப்ரஸங்கியாது.

ஆக இந்நாராயணபதத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூதங்களான வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌ

(க) தி-வாய்-க ௩-எ (உ) தி-மொ-உ-௩-க

லப்பங்களைச் சொல்லுகிறது. (௧) "𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌-ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (௨) "ஈறிலவண்புகழ்நாரணன்" (௩) "𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃-தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்திதஃ" (௩) "𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍-விஶ்வம்நாராயணம்" (௪) "நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" இத்யாதிகளாலே ஸமஸ்தரூப குணவிபூதிகளுக்கும் ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாயிருக்கிற நாராயணபதம் ரூபவிபூதிகளையும் குணாந்தரங்களையுமொழிய வாத்ஸல்யாதி மாத்ரங்களுக்கு வாசகமானபடி யெங்ஙனேயென்னில்;

நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாய், அயநபதம் ததாஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாய், ஆக நாராயணபதம் குணவிக்ரஹவிபூதிவிஶிஷ்டவஸ்துவைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், இது ஶ்ரீமத்பதாநந்தரோக்தமாகையாலே * உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாமுடனிருந்தறிகிற வீஶ்வரனை ஸ்வாபராதபயத்தாலே ஆஶ்ரயிக்கக் கூசின சேதநன், தத்பயநிவ்ருத்த்யுபயோகி புருஷகாரஸம்பந்தபூர்வகமாக வாஶ்ரயிக்கிற ப்ரகரணமாகையாலே "𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇-ப்ரபத்யே" என்று வக்ஷ்யமாணமான வாஶ்ரயணத்துக்கு உபயுக்தமான குணப்ரகாஶநமாத்ரமாகையாலும், குணாந்தரங்கள் ஆஶ்ரயித்த சேதநனுக்கு ரக்ஷணதிஶங்கை யுண்டானால் தந்நிவ்ருத்திபூர்வக விஶ்வாஸார்த்தமாக அநுஸந்திக்குமவை யாகையாலும், பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாரும் (௫) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்று புருஷகாரத்தை முன்னிட்டு. "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று ஆஶ்ரயிக்கிற தஶையிலே, "நிகரில்புகழாய்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், "உலகம்மூன்றுடையாய்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும், "என்னையாள்வானே" என்று ஸௌஶீல்யத்தையும், "திருவேங்கடத்தானே" என்று ஸௌலப்யத்தையுமருளிச்செய்கையாலும், இந்நாராயணபதம், "𑌗𑌾𑌮𑌾𑌨𑌯, 𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑌞𑍍𑌚 காமாநய, பலீவர்தஞ்ச" என்றுபசுக்களைக்கொண்டு வாவென்றவிடத்தில் கோஶப்தத்துக்குள்ளே பலீவர்த்தமுமந்தர்ப்பூதமாயிருக்க, பலீவர்த்தஶப்தத்துக்குப் புநருக்திபுண்டாமென்று ஶங்கித்து, காமாநயவென்கிறவிடத்தில் கோஶப்தம் பலீவர்த்தவ்யதிரிக்த கோ

(௧) வி-பு-௬-௫-௮௧ (௨) தி-வாய்-௧-௨-௧௦ (௩) தை-நா-௧௧
(௪) தி-வாய்-௨-௭-௨ (௫) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦

மாத்ரத்துக்கே வாசகமென்று கோ(ஞ)ஶப்தத்தை ஸங்கோசித்தாப்போலேயும், "ப்ராஹ்மணமாநய-ப்ராஹ்மணமாநய" என்கிற ஸாமாந்யஶப்தம், "ஶ்ருதஶீலகுலஸம்பந்நம் ப்ராஹ்மணமாநய" என்கிறவிஶேஷஶப்தஸந்நிதியில் ஸங்குசிதமாமாபோலேயும் ப்ரகரணபலத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கே வாசகமாகக்கடவது.

ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆஶ்ரயணீயத்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரயங்களுண்டாகிறாப்போலே ஆஶ்ரயிகளான குணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே. ஆகையாலே வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பாய், ஜ்ஞாநாதிகள்ஶரண்யத்வத்துக்குறுப்பாய், ஸௌந்தர்யாதிகள் ப்ராப்யத்வத்துக் குறுப்பாயிருக்கும்.

அதில் வாத்ஸல்யமாவது-"வத்ஸம்லாதி" என்கிறவ்யுத்பத்தியின்படியே அத்ய(ஶ்ய)ஜாதமான வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநுவுக்குண்டானவாதரம்; அதாவது — சுவடுபட்டபுல்லைக்காற்கடைகொள்ளும் தஶையிலும் தன்பக்கல் ஜந்மமே ஹேதுவாக அதினுடைய தோஷத்தை போக்யமாக வங்கீகரித்துத் தன்னுடைய க்ஷீரத்தாலே த(ரு)ரிப்பித்துத் தன்னை நினைக்கும்படிபண்ணி, முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலுங்கொண்டு ரக்ஷிக்கும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம். ஈஶ்வரனும் தன்னை யாஶ்ரயித்த சேதநர்விஷயத்தில் இருள்தருமாஞாலமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் (க) "భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీంస్వవిషయాయాశ్చభోగ్యబుద్ధేర్జననీమ్-பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம்ஸ்வவிஷயாயாஶ்சபோக்யபுத்தேர்ஜநநீம்" இத்யாதிகளிற்படியே பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை மறைத்துத் தன்பக்கலிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பிக்கிற ஶரீரத்தோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிற சேதநரைக் குற்றங்காண்கையாகிறது நம்முடையதோஷமன்றோ? (உ) "துன்பமுமின்பமுமாகிய" இத்யாதிப்படியே ஸம்ஸாரஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, கர்மார்ஜநபூமியென்ன, பலபூமியென்ன, கர்த்தாவான சேதநனென்ன, இத்தனையும் நாமிட்டவழக்காயிருக்க, அத்தை நிவர்த்திப்பியாதே (ரு)"நீதந்தவாக்கை" (ச)"சுமடுதந்தாய்" என்னும்படி ஶரீரத்தைக்

(க) ஶரணாகதிகத்யம்　　(உ) தி-வாய்-ரு-க0-எ　　(ரு) தி-வாய்-ரு-உ-க
(ச) தி-வாய்-எ-க-க0

கொடுத்து (௧)"அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய்" (௨)"பலசமயமதிகொடுத்தாய்"(௩)"உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு"என்னும்படி மதிவிப்ர(த்தி)மங்களைப் பண்ணுவித்து (௪)"தானுங்காரமாய்ப்புக்கு" (௫) "கருமமும் கருமபலனுமாகியகாரணன்" (௬) "செய்கின்றகிதியெல்லாம் யானேயென்றும், செய்கைப்பயனுண்பேனும் யானேயென்றும்" என்று ஸத்ராகர்த்த்ருத்வபலித்வாதிகள் ஸ்வாதீநமாயிருக்கிற வஸ்து அநாத்யவித்யாஸம்பந்தத்தாலே எளிவரவுபடவிட்டிருக்கிறதெல்லாம் நம்மாலேவந்ததன்றோவென்று (௭) "பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும் இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை" (௮)"வன்சேற்றள்ளல்பொய்ந்நிலத்தழுந்தார்"(௯) 'பிறந்தும்செற்றும் நின்றிடரும்பேதமைதீர்ந்தொழிந்தேன்" (௧௦) "சார்ந்தவிருவல்வினைகளும்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்தீர்ந்து தன்பால்மனம் வைக்கத்திருத்தி"என்கிறபடியே தனபேறாகப்போக்கி (௧௧)"உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்",(௧௨) "என்னைமுற்றப்பருகினான்' (௧௩) 'என்னைமுற்றுமுயிருண்டு" என்கிறபடியே போக்யமாக ஸ்வீகரித்து,(௧௪)"பாலேபோல்சீரில்பழுத்தொழுந்தேன்" (௧௫)"தொல்சீரைநன்னெஞ்சே யோவாதவூணாகவுண்"(௧௬)"திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனோ"(௧௭)'சீர்பரவாதுண்ணவாய்தானுறுமோ"என்னும்படி தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களாலே த(்ரு)ரிப்பித்து(௧௮) "தாய்நாடுகன்றேபோல் தண்டுழாயானடிக்கேபோய்நாடிக்கொள்ளும்" (௧௯)"தாயைநினைந்தகன்றையேயொக்கவென்னையும்தன்னையேநினைக்கச்செய்து" (௨௦)"கறவாமடநாகுதன்கன்றுள்ளினாற்போல்மறவாதடியேனுன்னையேயழைக்கின்றேன்"(௨௧)'நின்றுகுமிறும்"என்கிறபடியே விடில்நாக்கொட்டும்படி நிரந்தரம்நினைக்கப்

---

(௧) தி-வாய்-௭-௬-௬ (௨) தி-வாய்-௩-௧-௪ (௩) தி-வாய் ௫-௧௦-௪
(௪) தி-வாய்-௧௦-௮-௧௧ (௫) தி-வாய்-௩-௫-௧௦ (௬) தி-வாய்-௫-௬-௪
(௭) திருவிரு-௧ (௮) திருவி-௧௦௦ (௯) தி-வாய்-௪-௭-௭
(௧௦) தி-வாய்-௧-௫-௧௦ (௧௧) தி-வாய்-௯-௬-௫ (௧௨) தி-வாய்-௯-௬-௧௦
(௧௩) தி-வாய்-௧௦-௭-௩ (௧௪) பெரியதிருவ-௫௮ (௧௫) பெரியதிருவ-௭௮
(௧௬) தி-வாய்-௭-௯-௯ (௧௭) பெரியதிருவ-௫௨ (௧௮) க-திருவ-௩௦
(௧௯) தி-மொ-௭-௩-௨ (௨௦) தி-மொ-௭-௧-௧ (௨௧) தி-வாய்-௯-௫-௧

பண்ணி.(க) "దోషోయద్యపి-నత్యజేయమ్-தோஷோயத்யபி-நத்யஜேயம்" என்று ஆஸ்ரிதனுக்கொருகாலும் தோஷமில்லை; கண்டாலும் நமக்கு உபாதேயம்; நாம்விடோமென்பது;(உ)"సర్వభూతేభ్యోఽభయందదామి-ஸர்வபூதேப்யோ உபயம்ததாமி" என்று, (ங)"త్వాన్తుధిక్కులపాంసనమ్-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்பாரோடு,ரக்ஷணநிஶங்கைபண்ணி சிதறுரைப்பாரோடு, நம்பக்கல்பரிவாலே (ச) "వధ్యతామ్-வத்யதாம்" என்பாரோடு,நிருபாதிக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, "హన్యామ్-ஹந்யாம்" "క్షిపామి-க்ஷிபாமி" "నక్షమామి-நக்ஷமாமி" என்பாரோடு வாசியற ஒருவராலும் ஒருபயம்வாராதபடி அபயப்ரதாநம் பண்ணக்கடவேனென்பதாய், (ரு) "కింకార్యంసీతయామమ-கிங்கார்யம்ஸீதயாமம" என்று நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியை ஒருதலையாகவும்விட்டு (சா)"அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலுமைதுநொய்தாகவைத்து என்மனந்தனுள்ளேவந்துவைகிவாழச்செய்தாய்" என்கிறபடியே ஸூரிகள்பக்கலிலும் ஸத்தாமாத்ரஹேதுவான ஸந்நிவேஶமாய், (எ) "வடதடமும்வைகுந்தமும் மதிள்துவராபதியும், இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு" என்று உகந்தருளின திவ்யதேஶங்களையுமுபேக்ஷித்து (அ) "பெண்ணுலாம்சடையினானும்பிரமனுமுன்னைக்காண்பானெண்ணிலாவூழியூழி தவம்செய்தார்வெள்கிநிற்ப-ஆனைக்கன்றருளையீந்த" (கூ) 'சிவனும்பிரமனும் காணாதருமாலெய்தியடிபரவவருளையீந்த" என்று உபாஸகராநாரும் லஜ்ஜிக்கும்படி அவர்களை உதாஸீநித்தும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவாய், (க0)"విదితస్సహిధర్మజ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః-விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸலஃ" என்று ஶத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்தமாய்,(கக)"యదివారావణస్స్వయమ్-யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்"என்று ராவணன்தான்வரிலும் கைக்கொள்ளக்கடவோ மென்னும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம்.

இந்த தோஷநிவ்ருத்தி, உபாயாநந்தரபா(భా)வியான "సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோ

(க) ரா-யு-கஅ-ங (உ) ரா-யு-கஅ-ஙங (ங) ரா-யு-கசா-கரு
(ச) ரா-யு-கஎ-உக (ரு) ரா-யு-சக-ச (சா) பெரி-தி-ரு-ச-அ
(எ) பெரி-தி-ரு-ச-க0 (அ) திருமா-சச (கூ) தி-வாய்-க0-அ-சா
(க0) ரா-ஸு-உக-உ0 (கக) ரா-யு-சஅ-ஙரு

சந வ்யாபாரத்தோடு விரோதியாதோவென்னில்; இங்குச்சொல்லுகிறது-ஆஶ்ரயணவிரோதிமாத்ரமாகையாலும், பாபவிமோசநஹேதுவான †ஆத்மஸமர்ப்பணாநுஸந்தாநமாகையாலும், தா(த்₄)ருவித்தமான ரக்ஷகத்வம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு உபயுக்தமாமோபாதி, பாபநிவ்ருத்த்யுபயோகியாகையாலே விரோதியாது.

அநந்தரம் ஸ்வாமித்வமாவது-இழவுபேறுதன்னதாம்படி,"பகவத்ப்ராப்தி சேதநனுக்கன்று,சேதநப்ராப்தி பகவத்விஷயத்துக்கு" என்னும்படியாய், (க) "స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్। ఉభయోరేష సమ్బన్ధో నేతరోఽభిమతో మమ- ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம் । உபயோரேஷஸம்பந்தோநேதரோபிமதோமம" என்று ஈஶ்வரனோடுண்டான பந்த(ந்₄)விஶேஷங்களெல்லாவற்றிலும் ப்ரதாநமாய், (உ)"యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி""భగవత ఏవాహమస్మి-பகவதஏவாஹமஸ்மி" என்கிறபடியே ஸத்தாஸித்தமாய் (ங) "ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావమ్ - ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம்" என்னும்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய், கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸல்யத்துக்கு நிதாநமாயிருப்பதொரு பந்த(ந்₄)விஶேஷம். இதடியாகவிறே ஸத்தாரக்ஷணம்துடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக விவனை ஈஶ்வரனங்கீகரித்தது.

கர்ஷகனானவன் தனக்கு போக்யமான வபி(பீ₄)மதவிஷயங்களைவிட்டுப் பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே த்ரிபாத்விபூதியிலே (ச)"శ్రియా సార్ధమాస్తే-భక్తైర్భాగవతైస్సహ-ஶ்ரியாஸார்த்தமாஸ்தே-பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" (ரு)"కైఙ్కర్యనిత్యనిరతైర్భవదేకభోగైః-கைங்கர்யநித்யநிரதைர்ப்பவதேகபோகை:" (சு) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கிறபடியே நிரதிஶயமான போ(போ₄க₃)ம்நடவாநிற்கச்செய்தேயும்,(எ)"సఏకాకీ న రమేత-ஸஏகாகிநரமேத" என்கிறபடியே அவ்வநுபவம் உண்டதுநக்காட்டாதே (அ) "கல்லும்கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும்புல்லென்றொழிந்தனகொல்" என்னும்

(க)　　(உ) யஜு·உ அஷ்ட-ங　　(ங)
(ச) வாயுபுராணம்　　(ரு)　　(சு) தி-வாய்-க-க-க
(எ) மஹோபநிஷத்　　(அ) பெரியதிருவ கூஅ　　† குணநுஸந்தாந

படி அவற்றையுபேக்ஷித்து விமுகனான தசையிலும் ப்ரஜையின் முதுகைக்கட்டிக்கொண்டுகிடக்கும் தாயைப்போலே "ஶ்வம் மே-த்வம் மே" என்றால், (க) "அஹம் மே-அஹம்மே" என்னும் தசையிலும் இராமடமூட்டுவாரைப்போலே.(உ)"யமாத்மா ந வேத-யமாத்மா நவேத" "ஸந்தம் ந விஜாநந்தி- ஸஹவஸந்தம்நவிஜாநந்தி" (ஙு) "சரந்தெங்கும்பரந்துளன்" (ச) "ஒழிவறநிறைந்துநின்ற" (ரு) "எங்கணும் நிறைந்தவெந்தாய்" (சு) "அறியாவகையாலருவாகிநிற்கும்" என்கிறபடியே தானறிந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக உள்ளேநின்று ஸத்தையைநோக்கி, "ஸுஹ்ருத்-ஸேஷகஸம்வீஸுஹ்ருத்" (எ) "ஶ்ரேயோத்யாயதி கேஶவ:-ஶ்ரேயோத்யாயதிகேஶவ:"(அ)"என்சிந்தித்தாய்" என்கிற தன் ஸௌஹார்தாதிஶயத்தாலே, (கூ) "மாதவனென்றதே கொண்டு" (கo) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன" என்கிற வ்யாவ்ருத்திமாத்ரத்தையும், அந்யார்த்தமாய் புத்திபூர்வமின்றிக்கே யிருப்பதாய், பகவதங்கீகாரஹேதுவாக விஹிதமின்றியிலே யிருக்குமதாய், ரத்நத்துக்குக் கரீஷம்போலே ப(ஃ)லவிஸத்ருஶமாயிருக்கிற யாத்ருச்சிகாதிஸுக்ருதவிஶேஷங்களை யுண்டாக்கி, (கக) "பொய்யேகைமைசொல்லி-மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்" என்று அவற்றைஸ்வாங்கீகாரத்துக்கு ஹேதுவாக்கி இதுவேஹேதுவாக (கஉ) "என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாய்" என்கிற வாபி(ஷ்)முக்யத்தையும் யுண்டாக்கி (கஙு) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்த" என்கிற ஸ்வப்ராப்திருசியையுண்டாக்கி அந்த ருச்யநுகுணமான புருஷார்த்தத்தையும் ததநுரூபமான ஸாதநத்தையும் ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தை யதாவத்ஶ்ரவணம் பண்ணுகைக்காக யதாஜ்ஞாநவானான வாசார்யனுடையஸமாஶ்ரயணத்தையுண்டாக்கி, அவனாலே உபதிஷ்டமாய், (கச) "ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம்-ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், (கரு) "உய்யும்வகை

(க) பட்டர்முக்தகம் (உ) ப்ருஹ-ரு-எ-உஉ (ஙு) தி-வாய்-க-க-கூ
(ச) தி-வாய்-ஙு-உ-எ (ரு) தி-வாய்-ஙு-உ-ச (சு) தி-வாய்-ஙு-கo-கo
(எ) (அ) தி-வாய்-எ-உ-ச (கூ) தி-வாய்-உ-எ-ஙு
(கo) தி-வாய்-கo-அ-க (கக) தி-வாய்-ரு-க-க (கஉ) தி-வாய்-உ-எ-அ
(கஙு) திருமாலை-கசு (கச) வ்ருத்தஹாரீத-அ- (கரு) தி-மொ-சு-ஙு-சு

யுணர்ந்தேன்" (௧) "நின்றவொன்றையுணர்ந்தேன்" (௨) "மெய்ம்மையேமிகவுணர்ந்து" (௩) "அவனதருளாலுறல்பொருட்டு என்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன்" (௪) "அகறறநீவைத்தமாயவல்லைம் புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன்"என்கிறபடியே யதா(ஞ)வாகவறியும்படிபண்ணி, இவ்வர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்துக்குப்பலம் - உபாயோபேயங்களை யதாவாகவறிந்து துணிந்து த்வரிக்கையாய், மற்றமூன்றர்த்தமும் பலப்ரார்த்தனைக்கும் ஸாதநவ்யவஸாயத்துக்கும்,ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூபம் அநந்யார்ஹஸேஷமாய் அநந்யஸரணமாய் அநந்யபோக்யமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இப்ப்ரார்த்தநாவ்யவஸாயங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபம்நிருபாதிகரக்ஷகமுமாய் நிரதிஸயாநந்தயுக்தமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இவற்றுக்கு விரோதிஸ்வரக்ஷணார்த்தவ்யாபாரமும் ஸ்வஸாரஸ்யமுமென்றறிகைக்காகவுமாகையாலே தத்பலமான ப்ராப்யருசியை, (௫) "கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னுங்குறுகாதோ" (௬) "மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்" என்றும், (௭) "உனபாதம்சேர்வதடியேனெந்நாளே" (௮) "அடியேனடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கும்படிபண்ணின தத்விஷயவிலித்த ஸாதகநிஷ்டையை, (௯) "களைவாய்துன்பங்களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" (௧௦) "யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" என்று துணியும்படிபண்ணி அந்த ஸாதநாந்வயபலம் விஷயாந்தரப்ராவண்ய நிவ்ருத்தியாகையாலே, அத்தை (௧௧) "இன்னும்கெடுப்பாயோ? காட்டிப்படுப்பாயோ?" (௧௨) "குலமுதலடும்தீவினைக்கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரைவலமுதல்கெடுக்கும் வரமேதந்தருள்கண்டாய்" (௧௩) "முன்னைமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்து" என்கிறபடியே கண்டசாட்சியிலே முடியும்படியான விஷயத்திலேமூட்டப்புகுகிறாயோ? இத்தைப்பக்கவேரோடே போக்கவல்லனும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்

---

(௧) தி-வாய்-அ-அ-ரு (௨) திருமாலை-௩அ (௩) தி-வாய்-அ-அ-௩
(௪) தி-வாய்-ரு-எ-அ (ரு) தி-வாய்-சு-கூ-கூ (சு) தி-வாய்-கூ-௩-எ
(எ) தி-வாய்-சு-௧௦-ரு (அ) தி-வாய்-சு-௧௦-உ (கூ) தி-வாய்-ரு-அ-அ
(௧௦) தி-வாய்-ரு-அ-உ (௧௧) தி-வாய்-சு-கூ-அ (௧௨) தி-வாய்-எ-௧-கூ
(௧௩) தி-வாய்-எ-௧-எ

குடம்படிபண்ணி, இதாவிஷய ப்ராவண்ய நிவ்ருத்திக்குபலம், (க) "பரமாத்மநி யோரக்தோ விரக்தோ பரமாத்மநி-பரமாத்மநியோரக்தோ விரக்தோ பரமாத்மநி" (உ) "மாற்பால்மனம்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு" (ங) "பிறந்தார்பிறந்தெய்தும்பேரின்பமெல்லாம்துறந்தார்தொழுதாரத்தோள்" என்கிறபடியே ஸ்வவிஷய ப்ராவண்யமாசையாலே, (ச) "பேரமர்காதல்கடல்புரையவிளைவித்த" (ரு) "கழியமிக்கதோர்காதல்" (சு) "உன்னைவிட்டென்னுணேதரிக்கேன்" என்னும்படி தன்பக்கலிலே ப்ராவண்யத்தையுண்டாக்கி அதுவேகருவியாக, (எ) "கண்டதோடுபட்டதல்லால் காதல்மற்றுயாதுமில்லை" (அ) "அணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்" என்னும்படி தேஹஸம்பந்திகளோட்டை யுறவையறுத்து, (கூ) "தேஷாமபிநமோநமஃ-தேஷாமபிநமோநமஃ" (கo) "அடிகளடியேநினையுமடியவர்கள்தம்மடியான்" (கக) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தாய்" (கஉ) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்" என்கிறபடியே ஸ்வஸம்பந்திகளோட்டையுறவையுண்டாக்கி (கங) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்னும்படி ஆத்மப்ராப்திரூப மோக்ஷத்திலே அருசியைப் பிறப்பித்து, (கச) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்" என்று அநந்யப்ரயோஜநனுக்கு அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநத்தையும் ஆதிவாஹிகஸத்காரத்தையும் (கரு) "சதம்மாலாஹஸ்தாஃ-ஶதம்மாலாஹஸ்தாஃ" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற திவ்யாப்ஸரஸ்ஸத்காரத்தையுமுண்டாக்கி (கசு) "பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்கிற ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶத்தைப் பிறப்பித்து (கஎ) "கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்" (கஅ) "கண்ணுள்நின்றகலான்" (ககூ) "நெஞ்சென்றுமுட்கண்ணேல்காணும்" என்கிற பரபக்தியை

(க) பார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதி (உ) ங-திருவ-கச (ங) உ-திருவ-சஉ
(ச) தி-வாய்-ரு-ங-ச (ரு) தி-வாய்-ரு-ரு-கo (சு) தி-வாய்-எ-உ-க
(எ) தி-வாய்-கூ-க-க (அ) தி-வாய்-கூ-க-உ (கூ)
(கo) தி-மொ-உ-சு-க (கக) திருப்பள்ளி-கo (கஉ) அமல-க
(கங) தி-வாய்-ச-கூ-கo (கச) தி-வாய்-கo-ங-கூ (கரு) கௌஷீதகி
(கசு) சாந்தோ-அ-சஉ (கஎ) தி-வாய்-க-கூ-கூ (கஅ) தி-வாய்-கo-ஆ
(ககூ) பெரியதிருவ-உஅ

யும், *சூழ்விசும்பணிமுகிலிற்சொல்லுகிற பரஜ்ஞாநத்தையும், (க) "அதனிறபெரியவென்னவா"(உ)"முடிந்தவவா"என்கிற பரமபக்தியையுமுண்டாக்கி இவற்றாலேபண்ணும் பகவதநுபவத்தையும், அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தையும் கைக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸ்வபாவவிஶேஷம்.

அநந்தரம், ஸௌஶீல்யமாவது- (௩)"మహతో మన్దైస్సహానీరన్ధ్రేణ సంశ్లేషస్వభావత్వమ్-மஹதோமந்தைஸ்ஸஹநீரந்த்ரேணஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவத்வம்" என்கிறபடியே பெரியன் சிறியரோடேகலவாநின்றால் தன்பெருமை இருவர்நெஞ்சிலும் படாதபடி புரையறக்கலக்கை. அதாவது - (௪) "ఆనన్దో బ్రహ్మ-ஆநந்தோப்ரஹ்ம" (௫) "ఆనన్దం బ్రహ్మణో విద్వాన్-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்" (௬) "உணர்முழுநலம்" (எ) "எல்லையிலந்நலம்" (அ)"உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" (௯)"எப்பாலெவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற நிரதிஶயாநந்தமான ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையும்,(௧௦)"తేజసాం రాశిమూర్జితమ్ தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்" (௧௧)"పఞ్చశక్తిమయం వపుః-பஞ்சஶக்திமயம் வபுః" (௧௨)"மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" என்கிறபடியே அப்ராக்ருதபூதபஞ்சகத்தையுமுபாதா(ன)நமாக வுடைத்தாகையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய்(௧௩)"పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహమ్-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்"என்கிறபடியே ஸ்வரூபகுணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்கு ப்ரகாஶகமாய், (௧௪)"ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹః"என்று இச்சாக்ருஹீதமாய், அதஏவஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் அபி(பி)மதமாயிருக்கிறதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுமநுபவித்து,(௧௫)"ప్రశాన్తానన్తాత్మానుభవజమహానన్దమహిమ ప్రసక్తస్తైమిత్యానుకృతవితరఙ్గార్ణవదశమ్- ப்ரஶாந்தாநந்தாத்மாநுபவஜமஹாநந்தமஹிமப்ரஸக்தஸ்தைமித்யாநுக்ருதவிதரங்கார்ணவதஶம்" என்கிறபடியே நிஸ்தரங்கஜலதிபோலே (௧௬)"అవాక్యనాదరః-அவாக்யநாதரః" என்

(௧) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௦ (௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௧ (௩)
(௪) தை-ப்ருகு (௫) தை-ஆ-௯-௧ (௬) தி-வாய்-௧-௧-௨
(எ) தி-வாய்-௧-௨-௪ (அ) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௯) தி-வாய்-௧-எ-௨
(௧௦) (௧௧) பாஞ்சராத்ர (௧௨) திருநெ-௧
(௧௩) (௧௪) வி-பு-௬-எ-அ௪ (௧௫) வர-ஸ்த
(௧௬) சாந்தோ-௩-௧௪

கிற பெரியமேன்மையையுடையனாய், (௧) "வானோர்தனித்தலைவன்" (௨) "விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்" என்கிற நித்யவிபூதியோகத்தாலும், (௩) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" (௪) "நளிர்மாமலருந்திவீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்விமலன்" என்கிற லீலாவிபூதியோகத்தாலுமுண்டான நிரங்குசைஸ்வர்யத்தையுமுடையனாயிருக்கிற ஸ்வரனுடைய, (௫) "నత్వత్సమశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే-நதத்ஸமஸ்சாப்யதிகஸ்சத்ருஸ்யதே" (௬) "యస్మాత్పరం నాపరమస్తికించిత్-யஸ்மாத்பரம்நாபரமஸ்திகிஞ்சித்" (௭) "నత్వత్సమోఽస్త్యభ్యధికః కుతోఽన్యః-நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிகஃகுதோந்யஃ" (௮) "இணைணிலன்மிகுனரையிலன்" என்கிற ஸமாப்ய(భ్య)திகராஹித்யமான வைபவத்தையுமநுஸந்தித்து, (௯) "நாகணைமிசைநம்பிரான்" (௧௦) "செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர் நாம்" (௧௧) "அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்" என்றாஸ்ரயணத்துக்கஞ்சவேண்டாதபடி, (௧௨) "வானவர்சிந்தையுள்வைத்துச்சொல்லும் செல்வனை - சொல்லுவன்பாவியேன்" என்றகன்றவாழ்வாரை ஆஸ்ரிதரையொழியத் தனக்குக் செல்லாதபடியைக் காட்டிச் சேரவிட்டாற்போலேயும், (௧௩) "அழுக்குடம்பெச்சில்வாயால்தூய்மையில் தொண்டனேனான்சொல்லினேன்தொல்லைநாமம்" என்றஞ்சின விவர்க்கு, "அஞ்சலென்றகாவிபோல்வண்ணர்வந்து என்கண்ணுள்ளேதோன்றினார்" என்னுமாபோலேயும் எல்லாரோடொக்கமேல்விழுந்து (௧௪) "హేకృష్ణ హేయాదవ హేసఖేతి-ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவஹேஸகேதி" என்னுமாபோலே தன்சிறுமையும் அவன் பெருமையும் நெஞ்சிற்படாதபடி யொருநீராகக்கலக்கையும், இப்படிக் கலவாநின்றால் (௧௫) "ఆత్మానం మానుషం మన్యే రామం దశరథాత్మజమ్-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யேராமம்தஸரதாத்மஜம்", (௧௬) "అహం వో బాన్ధవో జాతః-அஹம்வோபாந்தவோஜாதஃ" என்று தானும் ஸஜாதீயனாய்ப் பொருந்துகையும்.

---

(௧) தி-வாய்-௧-௫-௧   (௨) தி-வாய்-௧-௯-௨   (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௭
(௪) நா-தி-௧௪-௯   (௫) ஸ்வே-௬ அ   (௬) தை-நா-
(௭) கீதை-௧௧   (௮) தி-வாய்-௧-௧-௨   (௯) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧
(௧௦) நா-தி-௧௦-௧௦   (௧௧) தி-வாய்-௫-௧-௭   (௧௨) தி-வாய்-௧-௧௦-௭
(௧௩) திருக்குறு-௧௨   (௧௪) கீ-௧௧-௪௧   (௧௫) ரா-யு-௧௨௦-௧௧
(௧௬) வி-பு-௫-௧௩-௧௩

ஸௌலப்யமாவது- (க)"నసన్దృశే తిష్ఠతిరూపమస్య న చక్షుషాపశ్యతికశ్చనైనమ్- நஸந்த்ருஶே திஷ்டதிரூபமஸ்யநசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சநைநம்" (உ) "నమాంసచక్షురభివీక్షతేతమ్- நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம்" (௩) "கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குங்கட்கரியகண்ணனை" (௪) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான்கண்ணனடிக்கமலந்தன்னையயன்" (௫) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணான்காணான்" என்று அதிஶபிதஜ்ஞாநரானவர்களுக்கும் அசக்ஷுர்விஷயமான தன்வடிவை சக்ஷுர்விஷயமாக்குகை. இந்த ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது-அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே.

(௬) "తద్విష్ణోః పరమంపదంసదాపశ్యన్తిసూరయః- தத்விஷ்ணோ꞉பரமம்பதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரய꞉" என்கிற பரத்வம் தேஶவிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸர்வராலுமாஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (எ) "ఏషనారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః - ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந்க்ஷீரார்ணவநிகேதந꞉" (அ) "குறைவிற்றடங்கடற்கோளரவேறித்தன் கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணுறைபவன் போலவோர்யோகுபுணர்ந்த வொளிமணிவண்ணன்" (௯) "பாற்கடல்பாம்பணைமேல்பள்ளிகொண்டருளும்" (௧௦) "பாற்கடலில்பையத்துயின்றபரமன்" என்கிறவ்யூஹம் ஸநகாதிகளுக்கும், ஆபத்துண்டானபோது ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமாஶ்ரயமாமதொழிய ஸர்வாபாஶ்ரயமாகமாட்டாது. (௧௧)"అజాయమానోబహుధావిజాయతే-அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" (௧௨)"బహూనిమేవ్యతీతాని జన్మాని-பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநி"(௧௩)"பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமான்" (௧௪)"சன்மம்பலபலசெய்து"(௧௫)"துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியில்தோன்றிக்கண்காணவந்து" (௧௬)"நாட்டிற்பிறந்து"என்கிற விபவம்,தத்காலீந புருஷர்களுக்கேயாகையாலே பிற்பாடர்க்கு ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (௧௭) "అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తాజనానాంసర్వాత్మా-அந்த꞉ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (௧௮)శాస్త్రవిష్ణురశేషస్య-

---

(௧) தை-நா-
(௨) ருக்வே-
(௩) தி-வாய்-எ-எ-௧௧
(௪) ௧-திருவ-௫௬
(௫) ௪-திருவ-எ௩
(௬) ஸாம-உத்தர-
(எ) ஹரிவம்ஶ-
(அ) தி-வாய்-௩ ௧௦-௨
(௯) திருவி-எ௯-
(௧௦) திருப்பாவை-உ-
(௧௧) யஜு-ஆர-௩
(௧௨) கீ-௪-௫
(௧௩) தி-வாய்-உ-௯-௫
(௧௪) தி-வாய்-௩-௧௦-௧
(௧௫) தி-வாய்-௩-௧௦-௬
(௧௬) தி-வாய்-எ-௫ உ
(௧௭) யஜு-ஆரண்ய
(௧௮) வி-பு-௧-௧எ-௨௦

ஶாஸ்தாவிஷ்ணுரஶேஷஸ்ய" (௧)"శాస్తాచరాచరస్యైక:-ஶாஸ்தாசராசரஸ்யைக:" (௨) "ஒருபிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாம்" என்கிற அந்தர்யாமித்வம் அசக்ஷுர்விஷயமாகையாலே ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது.

தேஶகாலவிப்ரகர்ஷாதிகளால் வருகிற குறைகளொன்றுமின்றிக்கே (௩)"అర్చావతారస్సర్వేషాం బాన్ధవో భక్తవత్సల:-அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர்வேஷாம்பாந்தவோபக்தவத்ஸல:" (௪) "చిన్తయేచ్చ జగన్నాథం స్వామినం పరమార్థత:-சிந்தயேச்சஜகந்நாதம்ஸ்வாமிநம்பரமார்த்தத:" (௫) "అశక్తమస్వతన్త్రఞ్చ రక్ష్యఞ్చాపి జనార్దనమ్ - அஶக்தமஸ்வதந்த்ரஞ்சரக்ஷ்யஞ்சாபிஜநார்த்தநம்" என்று ஸர்வவிதபந்துத்வத்தாலும் பூர்ணனாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸ்வத:நிருபாதி(ధి)க ஸ்வாமியாயிருக்கச் செய்தேயும் அஶக்தனுமாய் பாதந்த்ரனுமாய் ரக்ஷ்யபூதனுமாய் (௬) "తదిచ్ఛయా మహాతేజా భుఙ్క్తే వై భక్తవత్సల: స్నానం పానం తథా యాత్రాం కురుతే వై జగత్పతి:-ததிச்சயாமாஹாதேஜாபுங்க்தேவைபக்தவத்ஸல: - ஸ்நாநம்பாநம் ததாயாத்ராம்குருதேவைஜகத்பதி:" (௭) "అర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితి:-அர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:" என்று ஆஶ்ரிதாதீ(ధీ)நமான போஜநஶயநாதிகளையும் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுமுடையனாய் (௮)"பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி திருமூழிக்களத்தானாய்" (௯) "அடியோமுக்கேயெம்பெருமானல்லீரோநீரிந்தளூரீர்" என்று பிறபாடர்க்கும் ஆஶ்ரயணீயனும்படி * இம்மடவுலகர்காணவெழுந்தருளியிருக்கிற வர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது.

(௰)"మామ్-மாம்" என்று ஸேநாதூ(ధూ)ளிதூஸரிதமான திருக்குழலும் கையுமுளவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸௌலப்பம் பரத்வமென்னும் படி யிருக்கும்-இந்நாராயணபதத்தில் ஸௌலப்யம்.

அதுக்கடி, (௧௧)"మయ్యాసక్తమనా: పార్థ-மய்யாஸக்தமநா:பார்த்த" என்றும், (௧௨) "நாந்தகமேந்தியநம்பிசரண்" என்றும், (௧௨) "தாழ்ந்த தனஞ்சயற்காகி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன்பக்கலி

(௧) (௨) தி-வாய்-அ-௧-௫ (௩) விஷ்வக்-ஸம்
(௪) பகவச்சாஸ்- (௫) (௬) பாஞ்சராத்ரம்
(௭) ர-ஸ்-உ-௭௪ (௮) திருநெ- (௯) தி-மொ-௪-௯-௫
(௰) கீ-௧அ-௬௬ (௧௧) கீ-௭-௧ (௧௨) பெரி-௧-௰-௪

லேநெஞ்சுபற்றித் தன்னை ரக்ஷகனாகப்பற்றின வர்ஜுநனொருவனை யும்பற்ற ஸுலபனானவளவாகையாலே அது காதா(சா)சித்கமாகை யாலும் இது நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற குடல்துடக்கடியாக வந்ததாகையாலே ஸர்வவிஷயமாய் அதஏவஸார்வகாலீநமாயிருக் கையாலும் இந்த ஸௌலப்யம் ஸர்வாதிஶாயியாயிருக்கும்.

ஆக ஏவம்ரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்; ஸ்வதோஷதர்ஶநமாதல், அவனுடைய வப்ராப்தி யாதல், உத்துங்கத்வமாதல், துர்லபத்வமாதலுண்டானால் ஆஶ்ரய ணம் கூடாமையாலே, அவற்றை நிராகரித்து அவனை யாஶ்ரயிக்கை க்கு ஏகாந்தமாய் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூ(த்பூ) தங்களாய், பின்னை அவள் தன்னாலுமழிக்கவொண்ணாதபடியான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை இந்நாராய ணபதத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்நாராயணபதம் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையும் சொல்லிற்றே யாகிலும் "ప్రపద్యే-ப்ரபத்யே" என்று ஆஶ்ரயண ப்ரகரணமாகையா லே ஆஶ்ரயணத்துக் கத்யந்தோபயோகியான ஸௌலப்யத்திலே ப்ரதாநமாகக்கடவது.

ஏவம்ரூபமான வாஶ்ரயணீயகுணங்கள்பற்றாசாக வாஶ்ரயிக் கிறது நிரதிஶயதுக்கபா(பா)ஜநஸம்ஸாரதுঃக்கநிவ்ருத்திபூர்வகமாக *நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷண மோக்ஷலாபத்துக்கா கையாலே. ததுபயோகியான இஷ்டாநிஷ்டங்களை யறிகைக்கும் தத்ப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணுகைக்கும், செய்யுமிடத்தில் நிர பேக்ஷமாகச் செய்கைக்கும், அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக் கநுகுணங்க ளான விக்குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணாநுகுணமாக்குகைக்குமநு குணமாய், பாபவிமோசகன்பக்கலிலே பிரித்தநுஸந்தேயமாயிருக் கிற ஜ்ஞாநஶக்தி பூர்த்திப்ராப்திக்ருபைகளும் ரக்ஷணாதிஶங்கை கழிந்து விஶ்வஸிக்கைக்கு உறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தே யங்கள்.

ஜ்ஞாநமாவது, (க) "యో వేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదా స్వతః । అ జడం స్వాత్మ సమ్బోధి నిత్యం సర్వావగాహనమ్। జ్ఞానం నామ గుణం ప్రాహుః-யோவேத்

(க) அஹிர்-ஸம்-

தியுகபத்ஸர்வம்ப்ரத்யக்ஷேணஸதாஸ்வதஃ|அஜடம்ஸ்வாத்மஸம்போ திநித்யம்ஸர்வாவகாஹநம் | ஜ்ஞாநம்நாமகுணம்ப்ராஹுஃ" என்கிற படியே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் தன்னையும் ஆஶ்ரயத்தையும் நன்றாக அறிவிக்குமதாய், ஸ்வவ்யதிரிக்தவிஷயங்களையுகபதேவஸாக்ஷாத்கரிக்கை.

இத்தால், இவனுக்கு நிவர்த்த்யமான அநிஷ்டத்தையும், ப்ராப்தவ்யமான விஷ்டத்தையுமறியுமென்கிற தாகையாலே தனக்கு ஹிதாஹிதங்கள் தானறியாமையால் வந்தவிழவை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஶக்தியாவது-(க) "జగత్ప్రకృతిభావోయస్సాశక్తిః పరికీర్తితాః-ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோயஸ்ஸாஶக்திஃபரிகீர்த்திதா" (உ) "కార్యేనన్తేస్వతనుముఖతస్త్వాముపాదానమాహుః - கார்யேநந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹுஃ" என்கிற ஜகதுபாதாநஶக்தியாதல். அகடிதகடநாஶாமர்த்தியமாதல் வட தளஶாயித்வ ஸாந்தீபிநீபுத்ர வைதிகபுத்ராத்யாநயநம் தொடக்கமான அகடிதகடநாஸாமர்த்த்யமாதல், (ங) "తేనేదంపూర్ణంపురుషేణసర్వమ్-தேநேதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்" (ச) "பரந்தவண்டமிதெனக்கரத்தெங்கும் பரந்துளன்" என்கிற பரிஸமாப்யவர்த்தித்வமாதல், அநாத்யசித்ஸம்பந்தாபிபூ(ஃபூ)தனுய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலே வேர்பற்றிப்போந்த விவ்வாத்மாவை "என்னையிசைவித்து" (ரு) "என்னிஸைவினை" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கால்வாங்கி யல்லது நிற்க வொண்ணுதபடி பண்ணி நித்யவிபூதியிலே கொண்டுபோய்வைக்கை.

இத்தால், உத்பாத(ஃ)கத்வ ஆபத்ஸகத்வ அபி(ஃ)மதப்ரதத்வ ஸமஸ்தவஸ்த்வாதாரத்வத்துக்கும், (சு) "மேம்பொருள்" (எ) "சார்ந்தவிருவல்வினை" என்கிறபடியே எள்ளிலெண்ணெய்போலவும் அரணியில் அக்நிபோலவும் விடுவிக்கவொண்ணுதபடிப் பொருந்திக்கிடக்கிற அவித்யாதிகளை நிவர்த்திப்பித்து அப்ராக்ருதமான தேசத்தைக்கொடுக்கைக்கும் ஹேதுவான ஶக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாஶக்திநிபந்தநமாக பலம் இழக்கவேண்டாவென்கிறது.

(க) (உ) ர-ஸ்த-உ-ருக (ங) தை-நா
(ச) தி-வாய்-க-க-கO (ரு) தி-வாய்-க-எ ச (சு) திருமாலை-ருஅ-
(எ) தி-வாய்-க-ரு-கO

பூர்த்தியாவது — அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம். அதாவது-அபூர்வமான காம்யங்கள் உண்டாகவேணுமென்று கோலினால் அவை கர்த்த்ராந்தரஸாத்யமாதல், காலாந்தர ஸாத்யமாதல், யத்நவிஶேஷ ஸாத்யமாதலின்றிக்கே ஸங்கல்பாத்பூர்வமேவ ஸித்தித்திருக்கை.

இத்தால், ஆஶ்ரிதாபி(பீ)மத பலப்ராப்தியை ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சடக்கெனப்பண்ணிக்கொடுக்கைக்கு ஹேதுவான பூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே தன்னுடையவபூர்த்தியடியாகப் பலமில்லையென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

ப்ராப்தியாவது - (க) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిభూత-அஶேஷசிதசித்வஸ்துஶேஷிபூத" என்று ஸமஸ்தபதார்த்தாநுபந்தி(ப(ந்)த) ஸகலாதிஶயங்களுக்கும் தான் ப(ஃ)லியாயிருக்கை. இத்தால், ஆஶ்ரிதசேதந மோக்ஷப்ராப்திரூபபலத்திலே ப்ரீதியும் தன்னதென்று சொல்லுகையாலே ஸ்வபலத்வபுத்தியால் பலலாபமில்லையென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

கீழ்வாத்ஸல்யாதி ப்ரகரணத்திலே சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கும் இந்த ஶேஷித்வத்துக்கும் வாசியென்னென்னில்; அங்கு வஸ்துஸத்தை முதலாக கைங்கர்யப்ரதாநபர்யந்தமாகத்தானே செய்கைக்குஹேதுவான ஸ்வத்வாபி(பீ)மாநாஶ்ரயரூபஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு எல்லாதஶைகளிலுமுண்டான ரஸவிஶேஷங்களுக்கும் தான் பலியாகையாலுண்டான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

க்ருபையாவது - "కృపాహినామ స్వార్థనిరపేక్షపరదుఃఖాసహిష్ణుతా-க்ருபாஹிநாம-ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரதுஃக்காஸஹிஷ்ணுதா" (உ) "దయాపరవ్యసనహరా-தயாபரவ்யஸநஹரா" (௩) దయాన్యేషాందుఃఖాప్రసహనమ్-தயாந்யேஷாம்துஃக்காப்ரஸஹநம்" என்கிறபடியே பரதுஃக்கம் ஸஹியாமல் தந்நிராகரணேச்சை பிறக்கை.

அதாவது - (ச) "కృపయాపర్యపాలయత్-க்ருபயாபர்யபாலயத்" (ரு) "ప్రణతఇతిదయాళుః-ப்ரணதஇதிதயாளுஃ" என்கிறபடியே, (சு) "అనన్యాహిమయాసీతా-அநந்யாஹிமயாஸீதா" (எ) "నచసీతాత్వయాహీనా-

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) (௩)
(ச) ரா-ஸு-௩௮-௩௪ (ரு) ஸ்தோ-ரத்ந (சு) ரா-யு-௧௨௧-௧௯
(எ) ரா-அயோ-௫௩-௩௧

ரசவிதாத்வயாஹிநா" என்கையாலே ஸ்வரூபாந்தர்க்கதையுமாய், (௧) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (௨) "విష్ణోః శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ:" என்கையாலே த்ரவ்யாந்தரையுமாய், (௩) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (௪) "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று அபி(ஃ)மதவிஷயமுமாயிருக்கிற பிராட்டிவிஷயத்திலபசாரமாகையாலே பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான த்ரிவிதாபசாரமும்பண்ணின காகவிஷயமாக அவ்வபசாரங்களொன்றும் பாராமல் தன் க்ருபாதிஶயத்தாலே அந்தகாகத்தையும்கூட ரக்ஷிக்கும்படியிருப்பதொரு ஆகாரமிறே. இத்தால் அபசாராதிகளும்பாராமல்ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான க்ருபாவைபவத்தைச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாபராதமடியாக பலஹாநியில்லையென்கிறது.

ஆக ஆஶ்ரிதகார்யோபயோகியாய் ஆஶ்ரயித்த சேதநருடைய அஜ்ஞாந அஶக்தி அபூர்த்தி அப்ராப்தி ஸாபராதத்வநிபந்தந பலஹாநிரூபபயத்துக்கு நிவர்த்தகமான ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்தி ப்ராப்தி க்ருபாரூபகுணங்களைச் சொல்லுகிறது. (௫) "త్వజ్ఞానశక్తికరుణాసు సతీషు నేహ పాపం పరాక్రమితుమర్హతి మామకీనమ్ - த்வத்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸு ஸதீஷு நேஹபாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானுமருளிச்செய்தார்.

இந்த வாத்ஸல்யாதியான குணவிஶேஷங்கள் இந்த நாராயணஶப்தத்துக் கர்த்தமாக (௬) "మాతా పితా భ్రాతా నివాసః శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః - மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" இத்யாதிகளால் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்;- மாத்ருத்வத்தாலே வாத்ஸல்யத்தையும், பித்ருத்வத்தாலே ஸ்வாமித்வத்தையும், ப்ராத்ருத்வத்தாலே ஸௌஶீல்யத்தையும், நிவாஸஶப்தோக்த நித்யஸாந்நித்யத்தாலே ஸௌலப்யத்தையும், ஶரணஶப்தோக்தமான உபாயத்தாலே ததுபயோகியான ஜ்ஞாநாதிகளையும், ஸுஹ்ருத்த்வேந க்ருபாகார்யஹிதசிந்தாமுகேந காருணிகத்வத்தையும், கதித்வத்தாலே தத்குணவிஶேஷவிஶிஷ்டனுடைய ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லிற்று.

---

(௧) நீளாஸூக்தம் (௨) வி-பு-௧-அ-௧௯ (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௬
(௪) திருநெ-௧அ (௫) அதிமாநுஷஸ்த-௮௧-௯ (௬) ஸுபால

ஆக, நாராயணபதத்தாலே, (௧) "𑌨𑌾𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃-நாரஸப்தேநஜீவாநாம்ஸமூஹ:ப்ரோச்யதேபுதை:" என்று ப்ராப்தாக்களான ப்ரத்யகாத்மாக்களைச்சொல்லி, அயநஸப்தத்தாலே அவ்வாத்மாக்களுக்கு உபாயபூதனென்னுமர்த்தத்தைச்சொல்லி அவனை உபாயத்வேந ஆஶ்ரயிக்கைக்கும் உபாயகார்யமான அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதிகளைப் பண்ணுகைக்கு முறுப்பான குணவிஶேஷங்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், இக்குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய், (௨) "𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃-நக்ராஹ்ய:" (௩) "𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌧𑍀𑌗𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍-ஸ்வப்நதீகம்யம்" (௪) "பொறியுணர்வவையிலன்" என்று சக்ஷுர்க்கோசரமல்லாமையாலும், கண்டாலல்லது ஆஶ்ரயிக்க விரகில்லாமையாலும், கண்டு ஆஶ்ரயிக்கைக்காக சக்ஷுர்க்கோசரமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது "𑌚𑌰𑌣𑍌-சரணௌ" என்கிறபதம்.

ஆஶ்ரயணத்துக்கு விக்ரஹமபேக்ஷிதமாகில் வாத்ஸல்யாதிகள் செய்கிறதென்னென்னில்; குற்றங்கண்டு கைவிடாமைக்கும் அங்கீகாரம் தன்பேறாகைக்கும் அங்கீகாரவிஷயபூதசேதநர்சிறுமைபாராமைக்கும் வாத்ஸல்யாதிகளுண்டானாலும் இவை யாஶ்ரயணோந்முகனைக் குறித்தாகையாலே ஆஶ்ரயணம் சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமான விஷயத்திலல்லது கூடாமையாலே அந்த வாத்ஸல்யாதிகளாலே ப்ரகாஶிதமாய், ஸௌலப்ய குணகார்யமாய் (௫) "𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-மூர்த்தம்ப்ரஹ்ம" என்னும்படி குணங்களிலுமந்தரங்கமாய் (௬) "𑌅𑌭𑌿𑌮𑌤𑍋𑌰𑍁𑌦𑍇𑌹𑌃-அபிமதோருதேஹ:" என்கிறபடியே அபிமதமாய் (௭) "𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியே மாணிக்கச்செப்பில் பொன்போலே அகவாயில் ஆத்மகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனால் விக்ரஹவாசகமான ஶப்தத்தையிட்டுச் சொல்லாதே ஏகாவயவமாத்ரவாசகமான திருவடிகளையிட்டு விக்ரஹத்தைச் சொ

---

(௧) (௨) (௩) மநு-௧௨-௧௨௨
(௪) தி-வாய்-௧-௧-௨ (௫) சதுஶ்லோகி- (௬) வி-பு-௬-௭-௮௪
(௭) பாஞ்சராத்ரம்

ல்லுவானென்னென்னில்; ஆஶ்ரயணோந்முகனை விச்சேதநன் ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஜ்ஞாநவானாகையாலும் இந்நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற ஸ்வாமித்வஶேஷித்வங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வத்வஶேஷித்வங்களை யநுஸந்தித்தவனாகை யாலும், ப்ரஜைக்கு மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களிற்காட்டில் தனக்கு கா(தா)ரகமான ஸ்தந்யத்தை உபகரிக்கையாலே ஸ்தநத்திலே விஶேஷப்ராப்தி யுண்டாமாபோலே (௧) "அடியேன்-சேவடியன்றிநபவேன்" என்று ஸ்வரூபத்து அநுரூபமானவம்ருத்தை (௨) "విష్ణోఃపదేపరమేమధ్వఉత్సః- விஷ்ணோ:பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" (௩) "உன்னிதனைமலரும்திருப்பாதம்" (௪) "అమృతస్యందిపాదపంకజే-அம்ருதஸ்யந்திபாதபங்கஜே" என்கிறபடியே ப்ரவஹிக்கையாலும், ஶேஷபூதனுடைய வ்ருத்தியாகையாலும், கையைப்பிடித்துக் கார்யம் கொள்ளுமதிலும் காலைப்பிடித்துக் கார்யம்கொள்ளுமவன்பக்கலிலே க்ருபை அதிஶயித்திருக்கையாலே கார்யம் கடுகப்பலிக்கைக் குறுப்பாகையாலும், திருவடிக்கு வாசகமான ஶப்தத்தாலே விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக ஆஶ்ரயணப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஸுலபமான விக்ரஹத்தை ச(சு)ரணஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது; அதவா, மேலே "ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்கிற வுபாயவரணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாக விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஈஶ்வரன் வாத்ஸல்யமுகேந ஸ்வதோஷதர்ஶநாதிபயநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ருசியைப்பிறப்பித்து ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிமுகேந கார்யகரனாகிறவோபாதி, விக்ரஹத்வாராவும் ருசிஜநகனாய் உபாயபூதனாகையாலே அந்த வுபாயத்வப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

(௫) "தெரிவைமாருருவமேமருவி" (௬) "மாதரார்கயற்கணென்னும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனை" (௭) "சிலம்படியுருவில்கருநெடுங் கண்ணார்திறத்தனாய்" என்கிறபடியே நாஶகரமான நாரீஜநங்களுடைய நயநங்களிலும் அகப்பட்டு நாரகிகளாய்ப்போருகிற நாரஜநங்களை (௬) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்தவழகன்" (௮) "காதல்

(௧) தி-மொ-௧௧-௮-௭ (௨) விஷ்ணுஸூக்தம் (௩) தி-வாய்-௧-௫-௫
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந- (௫) தி-மொ-௧-௧-௩ (௬) திருமாலை-௧௬
(௭) தி-மொ-௩-௬-௨ (௮) தி-வாய்-௫-௩-௪

கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனி" (க) "என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானார்" (உ) "என்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்னைநிறைகொண்டான்" (ங) "தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்" என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி பண்ணி (ச) "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷநமஸ்தே" என்று தோற்றுத்திருவடிகளிலே விழும்படி பண்ணி (ச) "సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణం తవ-ஸர்வதாசரணத்வந்த்வம்வ்ரஜாமிஶரணம்தவ" என்று பின்னைத் தன்னையே உபாயமாகப்பற்றி, (ச) "పాహి మాం పుణ్డరీకాక్ష న జానే శరణం పరమ్ । త్వత్పాదకమలాదన్యన్న మే జన్మాన్తరేష్వపి । నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి యేన గచ్ఛామి సద్గతిమ్-பாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷ நஜாநேஶரணம்பரம் । த்வத்பாதகமலாதந்யந்மேஜந்மாந்தரேஷ்வபி । நிமித்தம்குஶலஸ்யாஸ்தியேநகச்சாமிஸத்கதிம்" என்று யாதொருகுஶலத்தாலே ஸத்கதியை ப்ராபிப்பன்; அந்த் குஶலத்துக்கு நிமித்தம் தேவரீர் திருவடிகளையொழிய வேறில்லையென்று, ப்ரதமத்திலே தோற்பித்தகண்ணழகும், தோற்றுவிழும் திருவடிகளையொழிய வுஜ்ஜீவநோபாயமில்லையென்று சொல்லும்படி பண்ணி, (ச) "న కామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోః స్థితమ్-நகாமகலுஷம்சித்தம்மமதேபாதயோஸ்ஸ்திதம்" என்று திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்தாலே வேறொன்றில் மநஸ்ஸூகலங்காதபடிபண்ணி, ஆகவிப்படி ருசிஜநகனுமாய் ருசிபிறந்தால் உபாயமாய், இதரவிஷயங்களில் ஸங்கத்தைதப்போக்கவற்றாய், (ரு) "மாகமாநிலனும் முழுதும் வந்திறைஞ்சும்மலரடி" (சா) "மேலைவிண்ணோரும்மண்ணோரும்வந்திறைஞ்சுமென்தளிர்போலடி" என்கையாலே ஸர்வாபாஶ்ரயமாய், (எ) "திருமாநீள்கழல்" (அ) "திருக்கமலபாதம்வந்து" என்கையாலே ஆஶ்ரிதர்இருந்தவிடங்களிலே தானேசென்று அங்கீகரிக்கக்கடவதாய், (கூ) "நின்மன்னுசேவடிக்கேமறவாமைவைத்தாயால்" என்று ஜ்ஞாநவிஷயமாய் (கo) "உன்னிணைத்தாமரைகட்கன்புருகிநிற்குமது" (கக) "தொழுநீரிணையடிக்கேயன்புசூட்டிய" என்று பக்திவிஷயமாய், அந்த பக்தியாலேகலங்கி (கஉ) "ఉపాయం వాప్యుపాయం వా క్షమాన్య

(க) தி-வாய்-க-ச-உ (உ) தி-வாய்-ரு-ங-உ (ங) தி-வாய்-எ-ங-ங
(ச) ஜிதந்தே-க- (ரு) தி-மொ-ரு-அ-ரு (சா) தி-மொ-எ-ச-கூ
(எ) தி-வாய்-க-கo-க (அ) அமலனு-க (கூ) தி-மொ-ங-ரு-ச
(கo) தி-வாய்-எ-க-கo (கக) திருவிரு-உ (கஉ) ப்ரபந்நபாரி

ஸாஹ்யவிலம்பஸூகம் - உபாயம்வாப்யபாயம்வாக்ஷமோங்யந்ராவலம்பிதும்'' (க) "என்னான்செய்கேன்" என்கிறபடியே உபாயா நுஷ்டாநம் பண்ண முக்தரல்லாதார்க்கு (உ) "நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்று உபாயமாய், (ங) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணும்மனமுடையீர்" (ச) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமின்" என்று உபதேசஸமயத்திலும், (ரு) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (சு) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (எ) "வேங்கடமாமலைமேய" (அ) "ஆயனடியல்லதுமற்றறியேன்" என்றும் ஸ்வீகாரஸமயத்திலும் வ்யதிரிக்தங்களிற் செல்லாதபடி பண்ணக்கடவதாய், (கூ) "செய்ய நின்திருப்பாதத்தையானென்றுகொல்சேர்வது" (க0) "நீநிறைகின்ற பிரான்கழல்காண்டுங்கொல்" (கக) "பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்" (கஉ) "த்வச்சரணாம்புஜத்வயம்மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி-கதாபுந:" என்றுப்ராப்யமாக ப்ரார்த்திக்கப்படுமதாய், (கங) "தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல்புனைந்தேன்சரணங்கள்" என்கையாலே ப்ராப்யத்தைவேநலப்த(ஜ)மாய் (கச) "நலங்கழலவனடிநிழற்றடம்" (கரு) "ஆத்தன்தாமரையடி" என்று நிழல்கொடுத்து ஆப்தமாக வழிநடத்தி (கசு) "தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து" (கஎ) "பாதபற்புத்தலைசேர்த்து" (கஅ) "பொன்னடிசேர்த்துவேறேபோகவிடல்" என்று நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்க ப்ரார்த்தனைக்கநுகுணமாயருளி அடிக்கீழிருத்திக்கொண்டு இறப்பவைபேர்த்து (ககூ) "அடிக்கீழ்குற்றேவல்" என்கிற கைங்கர்யத்திலே மூட்டிமுடிய நடத்தக்கடவதாயிறே ச(ம)ரணோபலக்ஷிதமான விக்ரஹமிருப்பது.

ஆகையிறே ஸ்வரூபகுணங்களிலோரறிவுமின்றிக்கே விக்ரஹாநுபவைக பரையாயிருக்கிறசிந்தயந்தி (உ0) "சிந்தயந்தீஜகத்ஸூதிம்பரப்ர

(க) தி-வாய்-ரு-அ-ங (உ) தி-வாய்-ரு-எ-க0 (ங) தி-வாய்-க0-ரு-க
(ச) திருமாலை-கூ (ரு) தி-வாய்-ரு-அ-கக (சு) தி-வாய்-ங-க0-க0
(எ) தி-மொ-க-க0-க (அ) தி-மொ- (கூ) தி-வாய்-எ-கூ-உ
(க0) தி-வாய்-ரு-கூ-ங (கக) தி-வாய்-கூ-உ-உ (கஉ) ஸ்தோ-ரத்ந
(கங) தி-வாய்-க0-ச-ச (கச) தி-வாய்-க0-க-உ (கரு) தி-வாய்-க0-க-சு
(கசு) தி-வாய்- (கஎ) தி-வாய்-உ-கூ-க (கஅ) தி-வாய்-உ-கூ-க0
(ககூ) தி-வாய்-க-ச (உ0) வி-பு-ரு-கங-உக

హృస్వరూపిణమ్। నిరుచ్ఛ్వాసతయాముక్తింగతాన్యాగోపకన్యకా-சிந்தயந்தீஜகத்ஸூதிம்பரப்ரம்ஹஸ்வரூபிணம்। நிருச்சவாஸதயாமுக்திங்கதாந்யா கோபகந்யகா'' "తచ్చిత్తవిమలాహ్లాదక్షీణపుణ్యచయామలా।తదప్రాప్తిమహాదుఃఖవిలీనాశేషపాతకా-தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீணபுண்யசயாமலா। ததப்ராப்திமஹாதுக்கவிலீநாஶேஷபாதகா'' என்று.(க) "తదావిద్వాన్ పుణ్యపాపేవిధూయనిరఞ్జనఃపరమంసామ్యముపైతి-ததாவித்வாந்புண்யபாபேவிதூயநிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்கிறபடியே புண்யபாபவிதூ(నూ)நநபூர்வகமாகப்பெற்று அநுபவிக்கக்கடவ நிரதிஶயாநந்தரூபமான பரமஸாம்யாபத்திரூப மோக்ஷத்தை கேவலவிக்ரஹத்யாநத்தாலேபெற்றாளென்றெழுதுகிறதும்,

(உ) "ప్రసాదపరమౌనాథౌ మమగేహముపాగతౌ। ధన్యోహమర్చయిష్యామీత్యాహమాల్యోపజీవనః- ப்ரஸாதபரமௌநாதௌமமகேஹமுபாகதௌ। தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹமால்யோபஜீவநஃ" என்று பூவிலே கண்வைக்கில் ஸங்கம்செல்லுமென்று முகத்தைமாறவைத்துத் தொடுத்துவிற்று வயிறுவளர்க்கும்படி பதார்த்தவைஷம்யமறியாத மாலாகாரருமகப்பட,†ஸ்வரூபாநுகுணங்கள் களுக்கண்டுமறியாதே விக்ரஹதர்ஶநமாத்ரத்தாலே,"நாதத்வம்ஸ்வரூபமாகையாலே அவர் ஜநீயமாய்க்கிடக்கிற தத்தனை; தண்ணளியேவிஞ்சியிருப்பது; இவ்வர்த்தம் ராஜமார்க்கத்தாலேபோய் கம்ஸக்ருஹத்திலே புகாதே(ங)"நம்தெருவின்னடுவேவந்திட்டு" என்னும்படி நானிருந்தமுடுக்குத் தெருத்தேடிக்கொண்டு வந்தபோதே தெரியாதோ? நான் க்ருதார்த்தனானேன்; தரித்ரனானவன் நிதியெடுத்தாப்போலே "வைத்தமாநிதி"(ச)"வைப்பாம்மருந்தாம்"என்கிற ஆயர்கொழுந்தாகிற நிதியைப்பெற்று ‡அழைத்துக்கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாராநின்றேன்"என்றுசொல்லும்படி ருசியேதுடங்கி மோக்ஷபர்யந்தமான பேற்றுக்கெல்லாம் விக்ரஹமே ஹேதுவாகவெழுதிற்றும்.

ஆக குணாதிகளையொழியவே விக்ரஹந்தானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் அபி(భి)மதப்ரதாநமும் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது (சரணௌ) என்று.

(க) முண்ட-ங-க-ச (உ) வி-பு-ரு-கக-உக (ங)நாதி-ச-ரு.
(ச) தி-வாய்-க-எ-உ † ஸ்வரூபகுணங்கள் ‡ அழித்துக்கெடுத்துஜீவிக்க

ஆனால் திவ்யமங்களவிக்ரஹதர்ஶநம் ஸர்வஸாதாரணமன்றோ? ஸர்வரும் முக்தராகவேண்டாவோவென்னில்; ருசிஜநகத்வஹேது வான ஸௌந்தர்யாதிகள் விக்ரஹத்துக்குண்டேயாகிலும், (ச)"𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேண அக்ரூரமாலாகாராதிசாந்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்கிறபடியே ரூபந்தான் ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசியைப்பிறப்பித்து மோக்ஷப்ரதாநம் பண்ணுமையாலே ஸர்வரும் முக்தராகாதொழிகிறது.

ஆனால் "விக்ரஹமே ஸ்வதந்த்ரோபாயம்" என்கிறபடி யென்னென்னில்; குணங்களையொழியவே விக்ரஹகதமான ஸௌந்தர்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசிஜநகனுமாய் ஸவிக்ரஹனுமாய்க்கொண்டு பலப்ரதாநம் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தாலே சொல்லுகிறதல்லது, சைதந்யாநாதாரமான விக்ரஹத்துக்கு பலப்ரதாநஶக்தியுண்டென்கை *𑌏𑌷𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌤𑌿-ஏஷவந்த்யாஸாதோயாதி போலே அஸங்கதம்.

"𑌅𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇-அவரக்ஷணே" என்று நிருபாதிகரக்ஷகத்வேந தா(𑌪𑍍𑌰)துவித்தமான ரக்ஷகத்வம் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கொழிய சேதநாசேதநங்களிலேயொன்றுக்கு உபாயத்வம்சொல்லுகையாகிறது—ரக்ஷ்யத்வேநவும் ஶேஷத்வேநவும் ஸித்திக்குமந்த வஸ்துக்களினுடைய ரக்ஷ்யத்வஸூசகமான வத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்துக்கும், ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாகையாலே தத்ஸூசகமான கைங்கர்யத்துக்குமாஶ்ரயமானவாகாரத்தோடும், அவற்றுக்கு உபகரணமாய்க்கொண்டே ஸ்வரூபஸித்தியாகிற வாகாரத்தோடும் விரோதிக்கும்; அதுக்குமேலே நிருபாதிகரக்ஷகமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தோடும் விரோதிக்கும். ஆகையிறே அகாரோக்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயபூதனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான மகாரவாச்யனுக்கு அநந்தரபதத்தாலே ரக்ஷகத்வநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷ்யத்வஸ்தாபநம்பண்ணிற்றும்; "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற விரோதியைப்பற்றி வருகிற ஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தை ஏகபதத்தாலே வ்யாவர்த்தித்ததும்; ஆகையாலே ருசிஜநகத்வோபயோகியாய் அதவவ ஸ்வதந்த்ரோபாயமான விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

(க) கீதாபாஷ்யம்

(௧) "மராமரமெய்தமாயவனென்னுளிரானெனில் பின்னையா ரொட்டுவேனே?" (௨) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூட" என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபமும் புருஷார்த்தமும், (௩) "నచాహమపిరాఘవ-நசாஹமபிராகவ" (௪) "సహవైదేహ్యాగిరిసానుషురంస్యసే ! అహంసర్వంకరిష్యామి-வைதேஹ்யாகிரிஸாநுஷூரம்ஸ்யஸே। அஹம் ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று ஸூரிகளிலே பிரிகதிர்பட்டுத்தடர்ந்தடிமைசெய்யவந்த விளையபெருமாள்படியாலும், ஸாதநமும், (௫) "సభ్రాతుశ్శరణౌగాఢంనిపీడ్య-ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்நீபீட்ய" என்று அவர் பரிக்ரஹித்த திருவடிகளே யாகக்கடவதிறே.

ஆக, "ஶ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று (௬) "திருவுடையடிகள் தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௭) "நாதனேவந்துன்திருவடியடைந்தேன்" (௮) "சீலமெல்லையிலானடி" (௯) "திருக்கமலபாதம்வந்து" (௰) "வண்புகழ்நாரணன்திண்கழல்" (௧௧) "நம்பிதன்நல்லமாமலர்ச்சேவடி" (௧௨) "உன்பொற்றாமரையடி" (௧௩) "அருளுடையவன்தாள்" என்று வாத்ஸல்யம்துடங்கி க்ருபாபர்யந்தமான குணவிஶேஷங்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாஶகமான திருவடிகளைச் சொல்லிற்றாயிற்று. இப்பதத்தில் த்விவசநத்தாலே ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய ஏகத்வம் பலிக்கையாலே உபாயத்தினுடைய நைரபேக்ஷ்யமும் சொல்லுகிறது.

அநந்தரம் ஶரணஶப்தம் (௧௪) "ఉపాయేగృహరక్షిత్రోశ్శబ్దశ్శరణమిత్యయమ్ । వర్తతేసాంప్రతంచైషఉపాయార్థైకవాచకః-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததேஸாம்ப்ரதஞ்சைஷஉபாயார்த்தைகவாசகஃ" என்கிறபடியே உபாயவாசகமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யதிவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற வஸ்துவை விஷயமாகவுடைத்தாய், சேதநகதமான ப்ரதிபத்திபின்ப்ரகாரவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது அவனே உபாயமென்று அத்த்ய(த்ய)வஸிக்கை.

(௧) தி-வாய்-௧-௭-௬ (௨) தி-வாய்-௬-௯-௩ (௩) ரா-அயோ-௫௩-௩௧
(௪) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௫) ரா-அயோ-௩௧- (௬) தி-வாய்-௧-௩-௮
(௭) தி-மொ-௧-௬-௩ (௮) தி-வாய்-௯-௩-௧௧ (௯) அமலனா-௧-
(௰) தி-வாய்-௧-௨-௰ (௧௧) (௧௨) திருப்பா-௨௯
(௧௩) தி-வாய்-௨-௰-௰ (௧௪) அஹி-ஸம்ஹி-௩௬-௩௬

இஶ்ஶப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷகனையும் காட்டுமேயாகிலும் இப்போது ப்ரகரணபலத்தாலே உபாயமொன்றையுமே சொல்லக்கடவது.

ரக்ஷகத்வமாகிறதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமாய், உபாயத்வமாவதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமாயிருக்கையாலே இரண்டும் பர்யாயமாயிருக்க, "[illegible]-உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ:" என்று இரண்டையும் பிரியச்சொல்லுவானென்னென்னில்; ரக்ஷகத்வமாவது - த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்திலுடையவும் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கையும் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதந விஶேஷாநுஷ்டாநம்பண்ணின வுபாஸகனுக்கு தத்தத்ஸாதந ஸாத்யபலங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கையும்; உபாயத்வமாவது-அவ்யவதா(ஹி)நேந ஸ்வயமேவபலோத்பாதகமாயும் பலப்ரதாதாவுமாகை.

ஏவம்ரூபமான உபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு இஶ்ஶப்தம் - கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ரீமத்தைக்கும் குணயோகத்துக்கும் விக்ரஹவத்தைக்கும், (க) "திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (உ) "திருமாலெம்மான்" (௩) "திருவுடையடிகள்" (௪) "நாரணனெம்மான்" (ரு) "எம்பிரானெம்மான்" (௬) "நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" (எ) "எம்மானேயென்வெள்ளைமூர்த்தி" (அ) "எல்லாவுலகமுடையவொருமூர்த்தி" (௯) "திருநாரணன் தொண்டர்" (க0) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍-ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிந்" என்று ஶேஷித்வத்திலுமந்வயமுண்டாய், (கக) "𑌸𑍀𑌤𑌾𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 - ஸீதாஸமக்ஷம்காகுத்ஸ்தமிதம்வசநமப்ரவீத்" (கஉ) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (க௩) "திருநாரணன் தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ" (க௪) "திருவாளனிணையடியேயடை" (கரு) "திருமாலையிறைஞ்சடிசேர்மினோ" (க௬) "அலர்மேல்மங்

(க) திருப்பல்லா-கக (உ) தி-வாய்-அ-௯-க (௩) தி-வாய்-க-௩-அ
(௪) தி-வாய்-க0-ரு-உ (ரு) தி-வாய்-உ-எ-க (௬) தி-வாய்-உ-எ-உ
(எ) தி-வாய்-ரு-அ-உ (அ) தி-வாய்-ரு-அ-௪ (௯) தி-வாய்-௩-எ-௪
(க0) கத்யத்ரயம் (கக) ரா-ஆர-கரு-ரு (கஉ) திருப்பாவை-க
(க௩) தி-வாய்-௪-க-க (க௪) தி-மொ-௬-௯-க (கரு) தி-வாய்-௪-க-உ
(க௬) தி-வாய்-௬-க0-க0

கையுறைமார்பா - அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" இத்யாதிகளாலே ப்ராபகத்திலும்அந்வயமுண்டாய், (க) "ஶ்ரியாஸார்த்தஞ்ஜகத்பதி:-ஆஸ்தே" (௩) "தயாஸஹாஸீநம்-தயாஸஹாஸீநம்" (உ) "ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௩) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" (ச) "திருமாலின்சீர்இறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனே" (ரு) "பிணங்கியமரர்பிதற்றும்குணம்" (சு) "கோலமேனிகாணவாராய்" (எ) "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்" இத்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்திலு மந்வயமுண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, அதில் ஶேஷித்வப்ராப்யத்வங்களைக்கழித்து, "ப்ராபகமாகவத்தபவஸித்து" என்கிற வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆக ஶரணஶப்தத்தாலே (அ) "உன்பொற்றாமரையடியேபோற்றும்" (கூ) "தாமரையன்னபொன்னாரடியெம்பிரானை" என்கிற ஸ்வாமித்வப்ராப்யத்வ விஶிஷ்டமான திருவடிகளையே ப்ராபகமென்கையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமுமாய் ப்ராப்யத்துக்கு ஸத்ருஶமாயிருக்குமென்னுமிடத்தையும்,உபாயபூதனானவன் ஸ்வகார்யமாகவும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜகமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது.

இத்தால், இவ்வுபாயம் உபாயாந்தரங்களைப்போலே ஸாத்யமுமாய் ஸாபேக்ஷமுமாய் வ்யவஹிதமுமாயிருக்கவுமன்றியிலே ஸித்த(த்)மாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நிரபாயமாய் அவ்யவஹிதமாயிருக்குமென்கிறது. உபாயமாவது - அநிஷ்டநிவர்த்தகமாயும் இஷ்டப்ராப்திக்குறுப்பாயு மிருப்பதொன்றிறே.

அதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியாவது-தேஹாத்மாபிமாநந்துடங்கி கைங்கர்யத்தில் ஸ்வகியத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யபர்யந்தமாக வருகிற ஸ்வரூபவிருத்தமான அநிஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பிக்கை. அதாவது- (கo) "அனாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி:। அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத்த்விதாஸ்திதம் - அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி:।

(க) ஶைவபு-
(உ) ஸ்தோ-ரக
(௩) தி-வாய்-சு-கூ-௩
(ச) தி-வாய்-எ-கூ-கூ
(ரு) தி-வாய்-க-சு-ச
(சு) தி-வாய்-ச-எ-க
(எ) தி-வாய்-சு-கூ-க
(அ) திருப்பாவை-உகூ
(கூ) தி-மொ-எ-கூ-ரு
(கo) வி-பு-சு-எ-கக

அவித்யாதருஸம்பூதி பீஜமேதத்த்விதாஸ்திதம்" (க) "நீர்நுமதென்றிவை" என்கிறபடியே தானல்லாததேஹத்தைத் தானாகநினைத்தும், (உ) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" என்று பகவதநந்யார்ஹஶேஷமான தன்னை ஸ்வதந்த்ரனாகநினைத்தும், ஈஶ்வரவிபூதிபூதமானவற்றை என்னதென்றபி(ழ்)மாநித்தும் போருகிற அஹங்காரமமகாரங்களாகிறவவித்யை, அதடியாகவருவதாய் மோக்ஷவிரோதியாகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு த்யாஜ்யமாய் ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயுமுள்ள ஸுகத்துக்கு ஹேதுவான புண்யகர்மம், ஸர்வஸாதாரணமாக த்யாஜ்யமானதுக்கத்தை விளைப்பிக்கிறபாபகர்மம், அதடியாகவருகிற தேவதிர்யகாதி சதுர்விதஶரீரம், அநாதிகாலவாஸிதமாகையாலே வருகிற அவித்யாவாஸனை, கர்மவாஸனை, ப்ரக்ருதிவாஸனை, அவ்வாஸனையடியாகவருகிற அவித்யாருசி கர்மருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தருசி, ஆக, *பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கிறவை, இவையடியாகவருகிறதுர்மாநம், இவையடியாகவருகிற காமக்ரோதாதிகள், (ங) "நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப்பிணி" என்கிற ஜராமரணாதிகள், ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகமென்கிற தாபத்ரயங்களால் வரும்துஃக்கம். ஏவம்ரூபமானவற்றை விடுவிக்கை.

இஷ்டப்ராப்தியாவது - (ச) "స్థూలసూక్ష్మరూపాం విసృజ్య-ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம்விஸ்ருஜ்ய" என்கிற ஶரீரஸம்பந்தநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டாக்குகை. அதாவது-பகவதநுபவவிரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அநாயாஸேந விடுவித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே (ரு) "నయామి పరమాం గతిమ్-நயாமிபரமாம்கதிம்" என்கிறபடியே ஆதிவாஹிகர்கையிலே காட்டிக்கொடாமல் தானேகொடுபோய், வருணேந்த்ரப்ராஜாபதி லோகங்களிலே அவர்கள் ஸத்கரிக்க வழிநடத்தி ஆவரணஸப்தகங்களையும் அதிக்ரமிப்பித்து, த்ரிகுணாத்மிகையான மூலப்ரக்ருதியையும் அதிலங்கிப்பித்து விரஜாஜலஸ்பர்ஶத்தாலே ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தை விடுவித்து (கூ) "అమానవం సమాసాద్య-அமாநவம்ஸமாஸாத்ய" என்று அமாநவகரஸ்பர்ஶத்தையுண்டாக்கி அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களையும்த

(க) திருவாய்-க-உ-ரு (உ) யஜு-உ-அஷ்-ந (ங) திருவாய்-ச-கூ-அ
(ச) ஶரணாகதிகத்யம் (ரு) வராஹசரமம் (கூ)

தாஸ்ரயமான ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாஸிப்பித்து அப்ராக்ருதவிக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, (க)“𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃-ஸதம்மாலாஹஸ்தா:” என்கிற மானேப்நோக்கியரான மகிழ்முகமடந்தையரைக்கொண்டு ப்ரஹ்மாலங்காரத்தாலே அலங்கரிப்பித்து (உ)“கொடியணிநெடுமதிள்கோபுரங்குறுகினர்” என்கிற திவ்யகோபுரப்ராப்தியையுமுண்டாக்கி ராஜமார்க்கத்தாலேபோய், திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டி, (க)“𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑌤𑌿-தமித்தம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி” என்கிறபடியே பாதபீடத்திலே காலையிட்டுப் படுக்கையைத்துகைத்துமடியிலே சென்றேறி, ஆலிங்கநாலாப விலோகநாத்யநுபவமும் ஸ்வரூபரூபாத்யநுபவமும்பண்ணுவித்து அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தையும்கொடுக்கை.

ஸேஷமானஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமானவிஷ்டம் - ததுபபத்திஹேதுவான கைங்கர்யமாயிருக்க, ஸரீரவிமோசநமும்ப்ராப்தியுமநுபவமும் முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது - ஸரீரஸம்பந்தம் கைங்கர்யவிரோதியாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஸம் கைங்கர்யாஸ்ரயமாகையாலேயும், தேஸப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், அநுபவம் கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்கு நிதாநமாகையாலேயும், ஆக ப்ரதாநபலம் கைங்கர்யமாய், அல்லாதவை அவற்றுக்கு உபயுக்தங்களாயிருக்கும்.

ஸரணஸப்தம், ஏவம்ரூபமான வநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளுக்கு அவ்யவஹிதமான வுபாயம் - ஸ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிறவனுடைய திருவடிகளென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், “ப்ரபத்யே” என்று-இப்படிப் புருஷகாரமும் உபாயமும் ஸித்தமானாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டலாபத்துக்கும் அபேக்ஷையுடையனாய், அதுதான் ஸரண்யனான வீஸ்வரனையே கொண்டு கொள்ளக்கடவனென்றிருப்பானொரு அதிகாரியில்லாமையாலேயிறே இவ்வுபாயம் இதுக்குமுன்பு கார்யகரமாகாதொழிந்தது. ஆகையாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வதிகாரியைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு அவ்வதிகாரிக்கு விஸேஷணமாய், கீழ்ச்சொ

(க) கௌஷீதகீ (உ) தி-வாய்-க௦-கூ-எ

ன்ன திருவடிகளை விஷயமாக வுடைத்தாய் அதவவ தான் உபாயமு மின்றிக்கே "சரணௌஶரணம்" என்கையாலே கர்மஜ்ஞாநாதி வ்யாவ்ருத்தமாய் த்விவசநத்தாலே ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமாய், "ஶர ணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே தான் உபாயஶரீரத்திலும் உபேய ஶரீரத்திலும் புகாதே உபாயஸ்வீகாராத்மகமாய், (௧)"𑌅𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪 𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌲𑌯𑍋𑌽𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋𑌽𑌗𑌤𑌿𑌃-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோ கதி:" (௭) "𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌯𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃 । 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍-த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாம தி: | ஶரணாகதிரித்யுக்தாஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்" என்கிற ப்ர பத்திலக்ஷணவாக்யத்தின்படியே, "அஹமர்த்தத்துக்கு ஶேஷத்வ மன்றுநிரூபகம்; ஜ்ஞாநாநந்தங்களுமன்று. அபராதாநாமாலயத்வ மென்னும்படி ஸாபராதனான நான் தந்நிவ்ருத்த்யுபாயரஹிதனாகை யாலே அகிஞ்சநன். நிவர்த்தகாந்தரமில்லாமையாலே அகதி; இப் படியிருக்கிற வெனக்கு ரக்ஷகரானதேவரே உபாயமாகமேனுமென் று ப்ரார்த்திக்கிற ப்ரார்த்தநாரூப வ்யவஸாயம் ஶரணாகதியென்கை யாலும்,

(௨)"𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍇𑌕𑍋𑌪𑌾𑌯𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃-அநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டேமஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் | ததே கோபாயதாயாச்ஞாப்ரபத்தி:" என்று ஸ்வாபீஷ்டமானப்ராப்யம் ப்ராப்யபூதனானவன்றன்னையொழிய வேறொருவரால் ஸாதிக்க வொண்ணாதே, அவன்றன்னையேகொண்டு ஸாதிக்கவேண்டும்படி அவன் ஜ்ஞாநஶக்திகளால் பூர்ணனாய், இவன்ஜ்ஞாநஶக்திகளாலபூர் ணனாயிருக்கையாலே ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வான், தன்னை ஸ்பர்ஶிக்கமா ட்டாத நாகபாஶத்தாலே பத்த(𑌬𑌦𑍍𑌧)ரானதஶையிலும் பெருமாளை யே ரக்ஷகரென்றுவிஶ்வஸித்திருந்தாப்போலே மஹாவிஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸாதநாந்தர த்யாகபூர்வகமாகவும் ஸ்வீகாரா ங்கரஹிதமாகவும்அவனையேஉபாயமாகயாசிக்கை-ப்ரபத்தியென்கை யாலும், ப்ரார்த்தநாகர்ப்ப(𑌗𑌰𑍍𑌭)மாய் (௩)"வைத்தேன்மதியால்" (௪) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" என்று ரக்ஷ்யத்வாநுமதிரூபமாய்,

---

(க) அஹி-ஸம்-௩௬-௩௪ (உ) விஷ்வக்ஸேநஸம் (௩) தி-வாய்-௮-௭-௧௦
(௪) தி-வாய்-௮-௮-௩

ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபலமாய்க்கொண்டு ததநந்தரபா(ஃ)வியா கையாலே அசித்வ்யாவ்ருத்திஸூசகமாய் (க)"த்வத்ஸ்ரீமத்பாதாப்ஜ-த்வந்த்வ க்ரீமுத்திஸ்ய" என்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே ப்ராப்தமாய் ஸுலப மான திருவடிகளைவிஷயமாக்கிக் கொடுக்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்கிற ஶப்தம் ப்ரபத்தியைக்காட்டுமோவென்னில்; "பத்-கதௌ-பத்லு-கதௌ" என்கிற தாதுவினாலே கதிவாசியாய், அந்தகதிதான் "கத்யர்த்தா:-புத்த்யர்த்தா:" என்று மாநஸகதியைக்காட்டுகையாலே ப்ரபத்திக்கு வாசகமாகிறது. இப்ப்ரபத்திதான்-மாநஸமோ, வாசிகமோ, காயிகமோவென்னில், இது அதிகாரிவிஶேஷணமாய் பலஸித்திக்குஉறுப்பின்றிக்கே யிருக்கையாலே இதில் நியமமில்லை.

த்ரிவிதகரணங்களினாலு முண்டாயிற்றதாகில் பெற்றல்லது நிற்கவொண்ணாத த்வராதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவது. ஆகையாலே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (உ) "சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலுந்தேவபிரானையே தந்தைதாயென்றடைந்த" என்று த்ரிவிதகரணங்களாலும் சரணம்புக்கது. ஏககரணத்தாலுண்டாயிற்றதாகில் இவ்வுபாயத்திலே அதிகரித்தவளவைக் காட்டக்கடவது. (ங) "துணிவினால்வாழ" (ச)"கடைத்தலையிருந்துவாழும்" என்று இத்துணிவுதானே வாழ்ச்சியாயிறே யிருப்பது.

மாநஸகதியாவது-(ரு) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" (சு) "ஸ்ம்ருத்வா-ஸ்மர்த்தா" (எ) "த்வயவக்தா-த்வயவக்தா" (அ)"ஸ்மரணமாத்ரேண-ஸ்மரணமாத்ரேண" என்கிறபடியே உபாயத்வேந அத்யவஸிக்கை. வாசிககதியாவது (கூ) 'அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்"(கo)"நாராயணாவோமணிவண்ணா நாகணையாய்வாராயென்னாரிடரைநீக்காய்" என்று வாசிகமாக ப்ரார்த்திக்கை. காயிககதியாவது-அஞ்ஜலிப்ரயோகம்பண்ணுதல்; ரக்ஷகவஸ்து இருந்தவிடத்தேவருதல் செய்கை.(கக) "பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம்யாசந்தம் ஶரணாகதம்-பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம்யாசந்த ப்ஶரணாகதம்" என்று த்ரிவிதமான ப்ரபத்தியையும் சொல்லிற்று.

(க) ஸ்தோத்ரம்- (உ) தி-வாய்-சு-ரு-கக (ங) திருமாலை-உக
(ச) திருமாலை-ஙஅ (ரு) தி-வாய்-அ-அ-ங (சு) வராஹசரமம்
(எ) சத்யத்ரயம் (அ) ஸஹஸ்ரநாமம் (கூ) தி-வாய்-சசு-கo-கo
(கo) சிறியதிருமடல் (கக) ரா-யு-கஅ-உஎ

"-தீநம்" என்று மாநஸத்தையும், "யாசந்தம்" என்று வாசிகத்தையும், "பத்தாஞ்ஜலிபுடம்-ஶரணாகதம்" என்று காயிகத்தையும்.

உபாயமும் புருஷகாரமும் குணமும் விக்ரஹமும் கூடின பசுங்கூட்டாகக்கொண்டு பூர்ணமாயிருக்கச்செய்தேயும் அவை உபாயப்ரகாஶகமாய் பலப்ரதாநம் க்ருபையாலே யாகிறப்போலே, இங்கும் உபாயஸ்வீகாரம் கரணத்ரயத்தாலுண்டாயிற்றே யாகிலும், பலம் அவனாலேயாகையாலே பலத்வாராஶ்ரயபூதனை வதிகாரியினுடைய பூர்த்தியை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதல்லது, ஒன்றிலும் ஸாதநபா(ஷா)வமில்லை.

ஏவம்ரூபமான ப்ரபத்திக்கு ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளாலொருவனை விஶேஷித்து இவன் அதிகாரியென்னமையாலும், (௧) "యో నరః-யோநரஃ" என்கையாலும், (௨) "ఏవముక్తాస్త్రయః పార్థా యమౌచ భరతర్షభ । ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్- ஏவமுக்தாஸ்த்ரயஃ பார்த்தா யமௌசபரதர்ஷப । த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" என்றும், (௩) "రక్ష మాం శరణాగతమ్-ரக்ஷமாம்ஶரணாகதம்" என்றும், (௪) "సోహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే - ஸோஹந்தே தேவதேவேஶ நார்ச்சநாதௌ ஸ்துதௌநச । ஸாமர்த்த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்திஃப்ரஸீதமே" என்றும், (௫) "తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేన స్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముస్తత్పత్న్యో మధుసూదనమ్-தம்ப்ரபிந்நஶிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ்ருதஶோணிதம் । விலோக்யஶரணம்ஜக்முஸ்தத்பத்ந்யோமதுஸூதநம்" என்றும், (௬) "త్రీన్ లోకాన్ సంపరిక్రమ్య తమేవ శరణం గతః-த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்யதமேவஶரணம்கதஃ" (௭) "త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవం శరణం గతః- த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்சராகவம்ஶரணங்கதஃ" என்றும், (௮) "పరమాపదమాపన్నో మనసాచింతయద్ధరిమ్-பரமாபதமாபந்நோமநஸாசிந்தயத்தரிம்" (௯) "மற்றதுநின்சரண்நினைப்ப" என்றும், (௧௦) "రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వానరాణాం మహాచమూః । శరణ్యం శరణం

---

(௧) வராஹசரமம் (௨) பார- (௩) பார-ஸபா-௬௬-௪௧
(௪) வி-பு-௫-௭-௭௦ (௫) வி-பு-௫ (௬) ரா-ஸு-௩௮-௩௩
(௭) ரா-யு-௧௭-௪௬ (௮) வி-தர்ம-௬௧-௪௭ (௯) தி-மொ-௫ அ-௩
(௧௦) ரா-யு-௯௪-௧௭

యాంతా రామం దశరథాత్మజమ్ - ராக்ஷஸைஸர்வைத்யமாநாநாம்வாநராணாம்மஹாசமூ:। ஶரண்யம்ஶரணம்யாதாராமம்தஶரதாத்மஜம்" என்றும், (௧) "సుగ్రీవం శరణం గతః-ஸுக்ரீவம்ஶரணங்கத:" (௨) "అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః-அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக:க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததே:" என்றும், (௩) "సభ్రాతుశ్చరణౌ గాఢం నిపీడ్య-ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்நிபீட்ய" என்று, (௪) "ஏழையேதலன்" (௫) "நஞ்சு சோர்வதோர்-சரணாய்" என்றும், (௬) "வெங்கூற்றந்தன்னையஞ்சிநின் சரணெனச்சரணாய்" என்று மித்யாதிகளாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலுத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடுவாசியறப்பலரும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்திபண்ணக் காண்கையாலும், இந்த ப்ரபத்திக்கபேக்ஷிதம் பகவதேகரக்ஷ்யத்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் ததநுரூபப்ராப்ய ருசியுமாகையாலே இந்த ருசிகளுக்கபேக்ஷிதம் சைதந்யமாத்ரமாகையாலே அது ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், (௭) "దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్యమధిదైవతమ్- தேவாநாம்தாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்" (௮) "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" (௯) "கொள்கைகொளாமையிலாதான்" என்று ஸம்பந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே ஶரண்யனுக்கு உத்கர்ஷாபகர்ஷநிபந்தநமான உபேக்ஷாபேக்ஷைகளில்லாமையாலும், ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கும்.

(௧௦) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మ-ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்ம" (௧௦) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః-தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (௧௧) "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" இத்யாதிகளாலே வேதாந்தஸித்தமாய் ஸகலஸாதநங்களிலுமதிகமாயிருந்ததேயாகிலும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளைப்போலே அக்நிவித்யாஸாபேக்ஷையில்லாமையாலும் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு அதிகாரமுண்டாயிருக்கிற பாகயஜ்ஞாதிகளோபாதி ஸர்வாதிகாரமாகக்கடவது.

(௧௨) "తతస్సాగర వేలాయాం దర్భానాస్తీర్య రాఘవః-అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా

(௧) ரா-கி-௪-௧௯ (௨) ரா-யு-௨௧-௧ (௩) ரா-அயோ-௩௧-
(௪) தி-மொ-௫-அ-௧ (௫) தி-மொ-௫-அ-௪ (௬) தி-மொ-௫-அ-௬
(௭) ஜிதந்தை-௧- (௮) தி-வாய்-௧-௬-௩ (௯) தி.வாய்.௧-௬.௫
(௧௦) தை.நா. (௧௧) ஶ்வே.௬.௧௮ (௧௨) ரா.யு.௨௧.௧

ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః- ததஸ்ஸாகரவேலாயாம்தர்ப்பாநாஸ்தீர்யராகவ: | அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வாப்ரதிஸிஸ்யேமஹோததே:” என்று பெருமாள் கடலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் முழுகி மூக்கைப்புதைத்து முத்துவிளக்கிக் கிழ்மேலாகப்புல்படுத்துக்கிடந்து நியமங்களோடே சரணம்புக்காரென்கையாலே புரஶ்சரணாதிஸாபேக்ஷமென்னுமாய், (க) “త్వాన్తు ధిక్కులపాంసనమ్- த்வாந்து திக்குலபாம்ஸநம்” என்று ராவணனாலே உபேக்ஷிதனான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான், (உ) “ఆజగామ ముహూర్తేన యత్ర రామస్సలక్ష్మణః- ஆஜகாம முஹூர்த்தேநபத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண:” என்று அந்தக்ஷணந்தன்னிலேவந்து பெருமாளைச் சரணம்புகுகிற விடத்தில் ஸ்நாநாசமநாதிகளும் பண்ணாதே ஶரணம்புக்காரென்கையாலே புரஶ்சரணாதி நிரபேக்ஷமென்னலுமாயிருந்தது.

ஆனால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; இந்த ஸ்வீகாரமாகிறது ரக்ஷகனை வரிக்கிறவரன்பக்கலிலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நியமவிசேஷஸாபேக்ஷமன்றியிலே விஷயமாத்ரஸாபேக்ஷமாயிருக்கிற வுபாயத்வத்தையறிகிற வளவாகையாலே, அதுக்கபேக்ஷிதம் ரக்ஷ்யத்வஜ்ஞாநமாத்ரமேயாய், அவனாலே அதிஷ்டிதமான ஶரீராதிகளையும் தத்கதோபகரணங்களையுங்கொண்டு கொள்வதொரு கார்யமில்லாமையாலே புரஶ்சரணாதிநிரபேக்ஷமாயேயிருக்கும். ஆனால்ப்ரதிபத்தாவான சேதநனுடைய ஸ்வபாவவிஶேஷங்கள் - உச(ஜ)காஹரணக்ரியோபயோகியான க(ஞ)டத்தினுடைய வர்ணாதிகள் தது பயோகமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் அவர்ஜநீயமாய்க்கொண்டு கிடக்குமாபோலே அவர்ஜநீயதயா அந்விதமாய்க் கிடக்கக்கடவது. இத்தாலே, தந்நிபந்தநமாக த்யாஜ்யாம்ஶமுமில்லை. அநுஷ்டேயாம்ஶமுமில்லை. இருந்தபடியே அதிகாரமென்றதாயிற்று.

ஆனால்,உபாயாந்தரத்பாகம் விதே(தே)யமாகிறபடி யென்னென்னில்; இந்தப்ரபத்திக்கு விஷயமானவுபாயம் உபாயாந்தர ஸந்நிதாநத்தினுதி(த)யாதபடி ஸ்வதந்த்ரமுமாய் நிரபேக்ஷமுமாயிருக்கையாலே அதுக்கு விஷயபூதனானவன் அவ்வாகாரங்களை யதாவத்ப்ரதிபத்திபண்ணவேண்டுகையாலும் இந்த ப்ரதிபத்திக்கு ஆஶ்ரயமான

(க) ரா.யு சகூ.கடு (உ) ரா.யு-கஎ-க

ஸ்வரூபம் அத்யந்தபரதந்த்ரமாயிருக்கையாலே க்ரியமாணமானக்ரியையாலே நிஷ்பந்நமானவை உபாயமாகமாட்டாமையாலும். உபாயாந்தரங்களை விடச்சொல்லிற்றித்தனையொழிய உபாயஸ்வரூபஸம்பாதநார்த்தமாகவும் உபாயக்ருதயோக்யதைக்காகவும் உபாயாந்தரத்யாகம் விதித்ததன்று. ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமாய் நியமவிது(து)ரமான ப்ரபத்தியைப் பண்ணுகிறேனென்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று இதில் வர்த்தமாநம் உபாயவிஷயாபிமுக்யஸூசகமான ப்ரதிபத்திக்கும், "స్మర్తా-ஸ்மர்த்தா" என்றவநந்தரம் "ததஃ" என்று நைரந்தர்யத்தைச் சழிக்கையாலே ஸக்ருத்கரணம் அமையுமேயாகிலும் ஶ்ரிய:பதித்வாதிவிஶிஷ்ட விஷயமாகையாலே (க) "సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్-ஸுஸுகம்கர்த்துமவ்யயம்" என்று ஸாதநதசையிலும், (உ) "நாள்கடலைக்கழிமின்" என்று ஸமாஶ்ரயணாநந்தரம் ப்ராப்தியளவும்காலக்ஷேபமிதாகையாலே அந்தக் காலக்ஷேபார்த்தமாகவும், ஸம்ஸாரதோஷமும் பகவத்வைலக்ஷண்யமும் தத்ப்ராப்த்யபி(பீ)நிவேஶமும் நெஞ்சிலே நடந்தபோது பூர்வபரிக்ருஹீதமான வுபாயத்தை த்ருடாத்யவஸாயம் பண்ணுமத்தனையாகையாலும், அநந்யஶரணத்வம் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (௩)"నమఇత్యేవవాదినః-நமஇத்யேவவாதிநஃ" என்று போக(஭ோக)தசையிலும் நடக்கையாலும், (௪) "ద్వయమర్థానుసన్ధానేనసహసదైవం వక్తా యావచ్ఛరీరపాతమత్రైవ శ్రీరఙ్గే సుఖమాస్స్వ- த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேநஸஹ ஸதைவம்வக்தாயாவச்சரீர பாதமத்ரைவஶ்ரீரங்கேஸுகமாஸ்வ" என்று ஶரண்யன்தானே யருளிச்செய்கையாலும், (௫) "வாழ்நாள்சென்றொளிந்நாளந்நாளுனதாள்பிடித்தேசெலக்காண்" என்கிறபடியே (௬) "స్థితే మనసి సుస్వస్థే శరీరే సతి యో నరః-ஸ்திதேமநஸிஸுஸ்வஸ்தேஶரீரேஸதியோநரஃ" என்று, சரீரமும் பாங்காய், ஸத்வோத்ரேகம் பிறந்தபோது அவனே யுபாயமென்கிற நினைவுமாறாமல் செல்லக்கடவதென்னுமர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆனால், (௭) "నిదిధ్యాసితవ్యః-நிதித்யாஸிதவ்யஃ" என்று அஸக்ருதாவ்ருத்திரூபமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் இதுக்கு

(க) கீ-௬-௨ (உ) தி-வாய்-க-௬-எ (௩) பார-ஶாந்தி-௩௩௭ ௪௪
(௪) ஶரணாகதிகத்யம் (௫) தி-வாய்-௫-அ-௩ (௬) வராஹசரமம்
(௭) ப்ருஹ-௪ ௪-௫

வாசியேயென்னில்; அங்கு அநுஸந்தாநவிச்சேதத்தில் பலவிச்சேதம் பிறக்கையாலே விதி(த)பரமாயிருக்கும். இங்கு அப்படி வருவதொரு ஸங்கடமில்லாமையாலும் ஸ்மர்த்தவ்யவிஷய பாரஸ்யத்தாலும் ராக(ப்)ப்ராப்தமாயிருக்கும்.

இப்பதந்தான், "ப்ரபத்யே" என்று அடைகிறேனென்கிறபடியாகையாலே, "𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿-𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿-ஜுஹோமி-ததாமி" என்னுமாபோலே தத்காலாநுஷ்டாநமாத்ரத்தைக் காட்டுகிறது. காலத்ரயவர்த்தித்வத்தைச் †சொல்லுகிறதன்றென்று ஸதாசார்யஸித்தமான ஸம்ப்ரதாயம்.

அங்ஙனன்றியிலே (க)"அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்கிற விஷயத்தை யாவத்காலமநுபவிக்கையாகிற பேற்றைப் பார்த்தால் யாவச்சரீரபாதம் இவ்வத்யவஸாயம் நடந்தாலும் ஸக்ருத்தென்கைக்கும் போராதபடியாய்க் காணிருப்பதென்று எம்பாரருளிச்செய்வர்;

"𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵-ஸக்ருதேவ" என்கிறது "ஸஹஸா" என்றபடியாய், (உ) "𑌵𑌰𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌵𑌹𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 - வரம் ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி:" என்கிறபடியே, நெருப்பிலிருப்பு நன்றென்னும்படியான ஸம்ஸாரத்தில் பயமும், (ங) "𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿-ஆநந்தீபவதி" என்கிற நிரதிஶயாநந்தாநுபவமுமாகிற பகவத்ப்ராப்திருசியும் வடிம்பிடுகையாலே (ச) "வெந்நாள்நோய்வீயவினைகளைவேரறப்பாய்ந்து எந்நாள்யானுன்னையினிவந்துகூடுவன்" என்கிற வார்த்திக்கு ஸூசகமான த்வராதிஶயத்தோடே சடக்கென வாஶ்ரயிக்கச்சொல்லுகிறதென்று ஆழ்வான் நிர்வஹிக்கும்.

ஆக திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்திலும் சொல்லுகிற அநந்யார்ஹஶேஷத்வாநந்யஶரணத்வாநந்யபோகத்வங்களாகிற வாகாரங்களையுடைய வதிகாரிஸ்வரூபத்தை யாஶ்ரயமாகவுடைத்தாய், ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற வீஶ்வரனைவிஷயமாகவுடைத்தாய், ஸ்வாபராதபூயஸ்த்வ நிபந்தநமாகவும் நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கு அஸ்ப்ருஷ்ட

(க) தி-வாய்-உ-ரு-ச (உ) (ங) தை-ஆநந்த
(ச) தி-வாய்-ங-உ-க † சொல்லுகிறதென்று

ஸம்ஸாரகந்த(ర్భ)ரநுபவிக்கும்விஷயம் ஸித்திக்குமோவென்கிறஉத்தேஶ்யதுர்லபத்வநிபந்தநமாகவும் ஸகலஸாம்ஸாரிகதுரிதவிதூ(ధూ)நநபூர்வகமாக அநுபாவ்யமானநிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணமான பரமபுருஷார்த்தத்தை ஒருநப்ரபத்திமாத்ரம்ஸாதிக்கவற்றோவென்கிற உபாயபல்கு(ల్గు)த்வநிபந்தநமாகவும் வருகிற பயங்களைப் புருஷகாரோத்பூதமான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் நாராயணபதோக்தமான நிருபாதிக ஸ்வாமித்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலும், தத்பதோக்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் மறுவலிடாதபடி போக்குகையாலே மஹாவிஶ்வாஸாத்மகமாய், ப்ரமாணப்ரமேயங்களாலும் துரிதபரம்பரைகளாலும் குலைக்கவொண்ணாதபடியான வ்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக பூர்வவாக்யம் அசித்வ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமாய்க்கொண்டு சேதநகதமான வ்யவஸாயத்தையும், தத்ப்ரகாரமான வுபாயத்தையும் அந்தவுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபவிஷித்தத்வஸூசகமான விக்ரஹவத்தையும், உபாயகார்யோபயோகிஜ்ஞாநாதிவைஶிஷ்டியையும்,ததாஶ்ரயணோகாந்தமானவாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும் ததுத்பா(ద్భా)வக புருஷகாரத்தினுடைய நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தையும் புருஷகாராபேக்ஷிதமான உபயஸம்பந்தத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இப்படி ஶ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலாதிகளிலும் ஸர்வதேஶாதிகளிலும் அநுஷ்டேயமான கைங்கர்யத்தை தத்விரோதிநிவ்ருத்த்யபேக்ஷாஸஹிதமாக ப்ரார்த்திக்கிறது உத்தரவாக்யம்.

கீழ்ஸ்வீக்ருதமான ஸித்தஸாதநம், (க) "తావదార్తి స్తథావాఞ్ఛా తావన్మోహ స్తథాసుఖమ్ । యావన్న యాతి శరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్-தாவதார்த்திஸ்ததாவாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம்! யாவந்நயாதிஶரணம்த்வாமஶேஷாகநாஶநம்" என்று ரக்ஷகனாய் ஸகலபுருஷார்த்தங்களுக்கும் விரோதியான பாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்குமவனாயிருக்கிற வுன்னை உபாயமாகவரிக்குமளவாயிற்று, ப்ரஷ்டைஶ்வர்யனுகையால் வருகிறவார்த்தி, அபூர்வைஶ்வர்யத்தில் வாஞ்சை, ப்ர

(க) வி-பு-க-கூ-எக

க்ருத்யாத்மவிவேகம் பிறவாமையால் வருகிறமோஹம், நிரந்தரபக வதநுபவாலாபத்தாலேவந்த வஸுகமாகிறவிவை யுண்டாவதென் கையாலே, ஆர்த்தன் முதலான நாலதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிரு க்கும்ஆசையாலே ஶரணபதத்திற்சொன்ன இஷ்டப்ராப்திரூபபல த்தைவிவரியா நின்றுகொண்டு இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினவன் பகவதநுபவாபி(ஃ)லாஷை யுடையவனென்று விஶேஷித்துக்கொடு க்கிறது உத்தரவாக்யம். ஆக பூர்வவாக்யத்தாலே உபாயபரிக்ரஹம் சொல்லி உத்தரவாக்யத்தாலே உபாயலாபமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

"జ్యోతిష్టోమేనస్వర్గకామోయజేత- ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககா மோயஜேத" என்று ஸ்வர்க்ககாமனைப் ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே இழியுமாபோலே உபாயஸ்வீகார பூர்வபாவியான முமுக்ஷுத்வத்தா லும் ப்ரதமரஹஸ்யத்தில் நாராயணபதத்தில் கைங்கர்யப்ரார்த்தநை பண்ணின வதிகாரியினுடைய வரணமாகையாலும், (க) "ధర్మార్థకామైరలమల్పకాస్తే-தர்மார்த்தகாமைரலமல்பகாஸ்தே" (உ)"கண்டுகேட் டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவிகண்டவின்பம் தெரிவரியவளவி ல்லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்கிற வைஶ்வர்யாதிகளிற்காட் டில் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்தமாயிருக்க,இதுகொண்டு உத்தரவாக்யத்தா லே விஶேஷிக்கவேணுமோ; இதுகொண்டு விஶேஷிக்கிறது உபாய பூதனானவீஶ்வரனுக்கு, இவனுக்கபேக்ஷிதமான பலஜ்ஞாநமில்லா மையாலேயோ? பலப்ரார்த்தநாநந்தரமல்லது பலப்ரதாநம் பண்ணு னென்றோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் உபாயத்வேந வ்ருத னாகையாலும் அது சொல்லவொண்ணாது. உபாயவரணமாவது இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணித் தரவேணுமென்றபே க்ஷையிறே. ஆனாலெதுக்காகவென்னில்;—

(ஙு)"ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ர பத்யே" என்கிற விவ்வதிகாரியினுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலே புரு ஷார்த்தாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷேச்சையைக்காட்டிற்றே யாகிலும் உபாயவரணமாத்ரத்தாலே உபேயலாபமும் தன்னடை யேவருமேயாகிலும் (ச)"அத்யாத்மயோகாதிகமேநதேவம்மத்வாதீ

(க)
(உ) தி-வாய்-ச-கூ-சO
(ஙு) ஶ்வே-ஙு-கஅ
(ச) கட-வ-க-உ-கஉ

ரோஹர்ஷஶோகௌஜஹாதி-అధ్యాత్మయోగాధిగమేన దేవంమత్వాధీరోహర్ష శోకౌజహాతి" (௧) "తరతిశోకమాత్మవిత్-தரதிஶோகமாத்மவித்" என்றும், (௨) "తత్సుకృతదుష్కృతే విధూనుతే-தத்ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநுதே" (௩) "పుణ్యపాపే విధూయ-புண்யபாபே விதூய" என்றும், (௪) "సంసారసాగరంఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్ । త్వామేవశరణంప్రాప్య నిస్తరన్తి-ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம்। த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்யநிஸ்தரந்தி" என்றும், (௫) "సోధ్వనఃపారమాప్నోతితద్విష్ణోఃపరమంపదమ్-ஸோத்வநஃபாரமாப்நோதிதத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்" என்றும், (௬) "పరంజ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే-பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்றும், (௭) "నిరఞ్జనఃపరమంసామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்றும், (௮) "ఏతమానన్దమయమాత్మానముపసంక్రామతి-ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி" என்றும் (௮) "అశ్నుతేకామాన్-அஶ்நுதேகாமாந்" (௮) "లబ్ధ్వానన్దీభవతి-லப்த்வாநந்தீபவதி" என்றும், (௯) "యేనయేనధాతాగచ్ఛతి తేనతేనసహగచ్ఛతి-யேநயேநதாதாகச்சதிதேநதேநஸஹகச்சதி" இத்யாதியாலே ஶோகநிவ்ருத்தி, புண்யபாபரூப கர்மவிமோசநம், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம், தேஶப்ராப்தி, ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶம், பரமஸாம்யாபத்தி, ஸாமீப்யம், குணாநுபவம், தஜ்ஜநிதாநந்தம், தத்காரிதகைங்கர்யமென்கிற அநேகபுருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகையாலே இவை பகவச்சேஷபூதனான விவனுக்குஸ்வயம்புருஷார்த்தமன்று. அந்தஶேஷத்வைபபத்திஹேதுவான கைங்கர்யமே ஸ்வயம்புருஷார்த்தம். ஶோகநிவ்ருத்தி-கைங்கர்யாதிகாரியினுடைய ஸ்வஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்திபூத பகவத்ஸ்வரூபஜ்ஞாந வைஶத்யத்தாலே பிறந்த தெளிவைக் காட்டுகையாலேயும், புண்யபாபவிமோசநம்- கைங்கர்யருசிப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம் - கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், தேஶப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஶம் - கைங்கர்யத்தினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தைக் காட்டுகையாலேயும், குணாநுபவம்-கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்

(௧) சாந்தோ-௭-௧-௩ (௨) கௌஷீத-௧-௪ (௩) முண்டக-௩-௧-௩
(௪) ஜிதந்தே (௫) கட-வ-௧-௩-௯ (௬) சாந்தோ-௮-௧௨-௨
(௭) முண்ட-௩-௧-௩ (௮) தை-ஆவ (௯) பரமஸம்ஹி

குறைப்பாகையாலேயும், ஆநந்தித்வம்-ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யார்த்தமாகையாலேயும், பகவதநுவ்ருத்தி-ஸர்வதேஶஸித்தகைங்கர்யப்ராப்திக்காகையாலேயும், இவை அங்கதயாஉபாதேயங்கள். ப்ராப்யபலம் கைங்கர்யமென்கைக்காக உத்தரவாக்யத்தாலே விஶேஷிக்கிறது.

ஏவம்ரூபமான பலத்துக்கு ஸாதநமாகக் கர்மயோகாதிகளை விதிக்கையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வக ஸித்தோபாயவரணத்துக்கு அதிகாரியாகத்தோற்றுகைக்காக பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். இதினுடைய பலமான ஐஶ்வர்யாத்யதிகாரிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாதநாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்குப் பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாத்யாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்கு உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். (௧) "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌗𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍-அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்" (௨) "𑌸 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌗𑌵𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍-ஸதுநாகவரஶ்ஶ்ரீமாந்" (௩) "கடைத்தலையிருந்துவாழும்" (௪) "நல்லார்கள்வாழும்நளிரரங்கம்" (௫) "வேங்கடத்தைப்பதியாகவாழ்வீர்காள்" என்கிறபடியே உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களையிறே (௬) "𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃-லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நః" என்கிற ஸ்வரூபஜ்ஞாநமாகிற ஸம்பத்துடையவதிகாரிக்கு ஐஶ்வர்யமாவது

ஏவம்ரூபோபாயபலமாய் ப்ராப்யமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும் தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் கைங்கர்யப்ராப்தி ஸப்பந்தியையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

இதில் ஶேஷத்வஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனான இவ்வதிகாரி அந்தஶேஷத்வாநுகுணமான கைங்கர்யவ்ருத்தியைப் புருஷார்த்தமாக ஸ்வஜ்ஞாநத்தாலே நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கும்போது அந்தவ்ருத்தி- (௭) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌵𑌶𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍍-ஸர்வம்பரவஶம்துக்கம்" (௮) "𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃-ஸேவாஶ்வவ்ருத்திః" என்கிறபடியே இவனுக்கு துக்கஹேதுவுமின்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபமுமின்றிக்கேயிருக்கும்போதைக்கு ப்ராதி

(௧) ரா-யு-௧௬-௧௭ (௨) விஷ்ணுதர்மம் (௩) திருமாலை-௩௮
(௪) நா-தி-௧௧-௫ (௫) நா-தி-௮-௩ (௬) ரா-பால-௧௮-௨௯
(௭) மநு-௪-௬௦ (௮) மநு-௪-௬

ஸம்பந்திபூதனானவன் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனுமாய் ஸ்வாமியுமாக வேண்டுகையாலே அவற்றை ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயண பதம்.

அந்தக் கைங்கர்யந்தான் ஶேஷவஸ்துவுக்கிறே. அந்த ஶேஷத்வம் ஶேஷியை விஷயீகரித்திறே யிருப்பது. ஶேஷிதான் ஶ்ரிய꞉பதியாயிருக்கையாலே கைங்கர்யமும் அவ்வஸ்துவுக்காக வேணுமே. ஆகையிறே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (௧) “அடிமை செய்வார்திருமாலுக்கே” என்றது. ஆக (௨) “திருமாலெம்மான்” (௩) “திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்” (௪) “ஶ்ரிய꞉பத்யுஶ்ஶேஷோஹம்-ஸ்ரிய꞉பத்யுஸ்ஸேஷோஹம்” (௫) “தாஸோஹம்கமலாநாத-தாஸோஹம்கமலாநாத” என்று ஶேஷியானவன் ஶ்ரிய꞉பதியாயல்லதிராமையாலே ஶேஷித்வபூர்த்தியுள்ளது தத்வைஶிஷ்டியிலே யானாப்போலே, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தியும் தத்வைஶிஷ்டியிலே யாயிருக்கையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது ‘ஶ்ரீமதே” என்று. இத்தால் ஶேஷியான வீஶ்வரன் ப்ராப்யனானவோபாதி ஶேஷித்ஸ்வரூபாந்தர்ப்பூதையான விவளும் ப்ராப்யபூதையென்றதாயிற்று.

இஶ்ஶப்தம் இவளுடைய ப்ராப்யத்வத்தைக் காட்டுமோவென்னில் ; “நாராயணாய” என்கிறவிடத்தில் நாராயணன்பொருட்டென்கிற தாதர்த்யம் ஸ்வரூபமாகையாலேயிறே ததர்த்தபூதனான சேதநனுக்கு தஜ்ஜ்ஞாநமும் தத்நுரூபபலமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபமும் ப்ராப்யமாகிறது. அந்நாராயணபதத்துக்கு “ஶ்ரீமதே” என்கிறபதம் விஶேஷணமாய்க்கொண்டு ஶ்ரிய꞉பதியான நாராயணன்பொருட்டென்று விஶேஷிக்கையாலே தத்விஶிஷ்டமான ஸ்வரூபமே ப்ராப்யமென்று காட்டக்கடவது.

ஆனால் ப்ராப்யம் இரண்டாகிறதோவென்னில் ;-ஶேஷித்வேந ஸ்வத꞉ப்ராப்யபூதன் ஈஶ்வரன். அவனுக்கு மஹிஷியாய்க்கொண்டு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாகையாலே ப்ராப்யபூதை இவளென்றதாயிற்று. விஷ்ணுபத்நியாகையாலே ஜகத்துக்கு ஈஶானையானளென்று ஶ்ருதிதானே சொல்லிற்றிறே.

(௧) தி-வாய் ௯-௫-௧௧ (௨) தி-வாய்-௮-௯-௧ (௩) திருப்பல்லா-௧௧
(௪) (௫)

(க) "యత్ర స్తే పురుషోత్తమః-శ్రీ న్తస్తే, తతఃఫణిపతిశ్శయ్యా-யதஸ்தேபுருஷோத்தம: சாந்தஸ்தே,தத:பணிபதிஶ்ஶய்யா" என்றாரிறே ஆளவந்தாரும்; (உ) "దేవదేవదివ్యమహిషీం అఖిలజగన్మాతరమ్-தேவதேவ திவ்யமஹிஷீமகிலஜகந்மாதரம்" என்று மஹிஷீத்வ நிபந்தநமாக மாத்ருத்வத்தையருளிச்செய்தாரிறே பாஷ்யகாரரும்; (ஙு) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" (ச) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" (ரு) "நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீத்து" (சா) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம் பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்து" (எ) 'திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" என்று மிதுநத்தையிறே ப்ராப்யமாகவருளிச்செய்தது நம்மாழ்வாரும்; (அ) "శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:" என்று ஒருதேஶவிஶேஷத்திலே ஸதாபஶ்யந்திக்கு விஷயமாயிருப்பதும் ஒருமிதுநமிறே. ஆகையிறே துடர்ந்தடிமைசெய்யவந்தவரும் (கூ) "సహ వైదేహ్యా-సర్వం కరిష్యామి-ஸஹவைதேஹ்யா-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்ததும்; ஆக இஶ்ஶ்ரீஶப்தம், "ஶ்ரீயதே", "ஶ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படியே ஸ்வபோக(భోగ)ஸௌக்யத்தாலே அவனை ஸேவித்துக்கொண்டு (கO) "శ్రద్ధయా దేవో దేవత్వమశ్నుతే-ஶ்ரத்தயாதேவோதேவத்வமஶ்நுதே" (கக) "అప్రమేయం హి తత్తేజో యస్య సా జనకాత్మజా-அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோயஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" (கஉ) "திருமங்கைதன்னொடும்திகழ்கின்ற" இத்யாதிகளிற்படியே பரிமளம் பூவை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும், ப்ரபைமாணிக்கத்தை ஶ்லாக்யமாக்குமாபோலேயும் அவனுக்கு அதிஶயாவஹையாயிருக்குமென்று ஶேஷபூதரான சேதநர்க்கு கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிப்ரயுக்தமான வநுபவத்துக்கு விஷயமான குணங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தும் கைங்கர்யத்தை ஒன்றுபத்தாகவளர்த்துக்கொடுத்தும் இவர்களுக்கு நித்யாஶ்ரிதையாயிருக்குமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில்மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் அபரிச்சிந்நாநந்தமான பகவத்விஷயத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டி

(க) சதுஶ்லோகீ-க (உ) கத்யத்ரயம (ஙு) தி-வாய்-சா-கூ-ஙு
(ச) தி-வாய்-ச-கூ-கO (ரு) தி-வாய்-கூ-உ-க (சா) தி-வாய்-எ-கO-க
(எ) தி-வாய்-சா-ரு-அ (அ) வாயுபுரா- (கூ) ரா-அயோ-ஙுக-உO
(கO) யஜு-காட-க-ஙு (கக) ரா-ஆர-ஙுஎ-கஅ (கஉ) தி-வாய்-கO-சா-க

லேயநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலே (௧)"அகலகில்லேனிறையும்" என்று க்ஷணகாலவிஶ்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாரமென்கிறவெல்லாவவஸ்தைகளிலும் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெங்கும் விடாமல் நித்யஸந்நிஹிதையாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பண்ணும் கைங்கர்யத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு கைங்கர்யவர்த்த(ர்)கையாயிருக்குமென்கிறது.

ஆகையாலே மிதுநஶேஷபூதனானவனுக்கு (௨)"அல்லிமாமலராள் தன்னொடுமடியேன்கண்டுகொண்டல்லல்தீர்ந்தேன்" (௩)"வாரணிமுலையாள்மலர்மகளோடுமண்மகளுமுடனிற்பச்சீரணிமாடநாங்கை நன்னடுவுள்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே காரணிமேகம் நின்றதொப்பானைக் கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே" என்கிறபடியே ஒருமிதுநமே ப்ராப்யமாயறுவது.

இவ்விஶிஷ்டத்திலே ஒன்றைப்பிரித்து ப்ராப்யமாக நினைக்குமன்றும் ப(ங்)லாபாவமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வநாஶத்தையும் பலிப்பிக்குமாகையாலே (௪)"தன்னைநயந்தாளை" என்று விஶேஷண வ்யதிரேகேண விஶேஷ்யமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகநினைத்த ஶூர்ப்பணகைக்கு முக்க்யாங்காஹாநி பிறந்ததும், (௫) "பொல்லாவரக்கன்" என்னும்படி விஶேஷணமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகநினைத்த ராவணனுக்கு அங்கஹாநியளவிற்போகாமல் அங்கியான தேஹத்தைநஶிப்பித்ததும். (௬) "అనన్యా రాఘవేణాహమ్- அநந்யாராகவேணாஹம்" (௭) "న చ సీతా త్వయా హీనా-நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்கிற வுடலையுமுயிரையும் பிரித்தவனைத் தாம் உடலையுமுயிரையும் பிரித்துவிட்டார்.

(௮) "திருவிருந்தமார்பன்சிரீதரனுக்காளாய்" (௯) "திருவில்லாத்தேவரைத்தேறேல்" (௧௦)"தாமரையாள்கேள்வனொருவனையேநோக்குமுணர்வு" (௧௧) "திருமார்பாவுனக்காகித்தொண்டுபட்டநல்

(௧) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦ (௨) தி-மொ-௪-௩-௬ (௩) தி-மொ-௪-௩-௧
(௪) பெரியதிருமடல் (௫) திருப்பாவை-௧௧ (௬) ரா-ஸு-௨௧-௧௬
(௭) ரா-அயோ-௫௩-௩௧ (௮) ௪-திருவ-௬௨ (௯) ௪-திருவ-௫௩
(௧௦) ௧-திருவ-௬௭ (௧௧) தி-மொ-௬-௩-௯

லேனே" (க) "திருமார்பாசிறந்தேனின்னடிக்கே" (உ) "புல்குபணை யாந்திருமாற்கரவு" என்று ஶேஷித்வந்தொடங்கி கைங்கர்யப்ரதிஸம் பந்தித்வ பர்யந்தமாக மிதுநப்ரதிஸம்பந்திகமாகவிறே யநுஸந்தித் துக்கொண்டு போந்தது.

ஆக நிரதிஶயாநந்தயுக்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவி த்து அவள் உந்மத்தையாவது, அவ்வநுபவமடங்கலும் உபோ(த்ஸ) த்காதரஸத்திலே சிறுங்கித்துக்கொள்ளும்படியான வவளுடைய போக்யதாதிஶயத்தை யநுபவித்து அவன் உந்மத்தனுவதாய்க்கொ ண்டு ஒருவர்க்கொருவர் துணையின்றிக்கே காம் தாமழிந்ததஶையி லே உசிதோபாயங்களாலே இவர்களையுண்டாக்கி ஶிஶிரோபசாரா திகள் பண்ணிக்கொண்டு போருகையிறே இம்மிதுநவிஷயத்துக்கு இவன்பண்ணும் கைங்கர்யமாவது.

ஆக ஶ்ரீமத்பதத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியோடும் கை ங்கர்யாஶ்ரயத்தோடுமுண்டான நித்யஸம்பந்தத்தை யுடையவளா கையாலே மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருக்க ஶிஶ்ருஷிக்கும்புத் ரனைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்யக்கடவ னென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் ப்ராப்யமானகைங்கர்யம் ஸ்வரூபா நுரூபமானலல்லது புருஷார்த்தமாகாமையாலே அதினுடைய ஸ்வ ரூபாநுரூபத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ஸ்வாமித்வத்தையும், ததுத் பா(த்ய)வகப்ரீதி நிதாநாநுபவத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திவிஶேஷாதீந த்வமுண்டாகையாலே ப்ரதிஸம்பந்திபூதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண திவ்யலக்ஷண்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

(ங) "ఇమాంల్లోకాన్కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్ - இமாந்லோகாந் காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (ச) "సోశ్నుతే సర్వాన్కామాన్సహ - ஸோ ஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ" (ரு) "பிணங்கியமரர்பிதற்றுங்குணம்" (சு) "கோதிலவண்புகழ்கொண்டுசமயிகள்பேதங்கள்சொல்லிப்பிதற் றும்பிரான்" என்றும் சொல்லுகிறகுணங்களை யநுபவித்தும் (எ) "చతుర్భుజశ్చ శ్యామాఙ్గః పరమేశ్వర నిష్ఠితః - சதுர்ப்புஜஶ்யாமளாங்க:

(க) தி-மொ-சு-உ-உ (உ) க-திருவ-ருக (ங) தை-ப்ருகுவல்லி
(ச) தை-ஆநந்த (ரு) தி-வாய்-க-சு-ச (சு) தி-வாய்-ச-உ-ச
(எ)

பரமேவ்யோம்நிநிஷ்டித:" (க) "తమసఃపరమోధాతాశఙ్ఖచక్రగదాధరః-தமஸ:பரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதர:" (உ) "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" (ங)"துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி" (ச)"ஆதியஞ்சோதியுரு" என்றும் சொல்லுகிறவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணி யநுபவித்து, (ரு) "రసంహ్యేవాయంలబ్ధ్వానన్దీభవతి-ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" என்கிறபடியே நிரதிஶயாநந்தியாய், அந்தவாநந்தம்ஹேதுவாக விளையுமதிறே அடிமையாவது. அதில் நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாகிறது. அயநபதம் அவற்றுக் காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.

அதில் ஸ்வரூபம் (சு)"సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" (எ) "மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணர்வவையிலன் உணர்முழுநலம்" (அ) 'இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலந்நலம்' என்கிறபடியே ஸச்சப்தவாச்யமாகையாலே அஸச்சப்தவாச்யமானவசித்திலும், ஜ்ஞாநமென்கையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநரான பத்த(బద్ధ)ரிலும், அநந்தமென்று தேஶகாலவஸ்த்வ பரிச்சுந்நமாகச் சொல்லுகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபரான நித்யரிலுமதிகமாய், நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ஸர்வஸ்மாத்பரமாயிருக்கும்.

ரூபமும் (கூ) "నభూతసఙ్ఘసంస్థానో దేహోఽస్య పరమాత్మనః-நபூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மந:"(கo)"నతస్యప్రాకృతామూర్తిః-நதஸ்யப்ராக்ருதாமூர்த்தி:"என்கையாலே ப்ரக்ருதிவிகாரமாய், அநேவஹேயமாய்,குணத்ரயாத்மகமாகையாலே திரோதா(ధా)யகமாயிருக்கும் ப்ராக்ருதஶரீரம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருதமாய், (கக) "ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః-இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:"(கஉ) "வேண்டுவேண்டுருவம்" என்கையாலே அபிமதமாய், (கங) "పఞ్చశక్తిమయంవపుః-பஞ்சஶக்திமயம்வபு:" என்கையாலே பஞ்சோபநிஷண்மயமாய், (கச) "నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా-நீலதோயதம

(க) ரா-யு-ககச-சரு (உ) திருநெ-க (ங) தி-வாய்-ங-கo-சு
(ச) தி-வாய்-ங-ரு-ரு (ரு) தை-ஆநந்த (சு) தை-ஆந-க
(எ) தி-வாய்-க-க-உ (அ) தி-வாய்-க-உ-ச (கூ) பாரத
(கo) வாயுபு-ஙச-சo (கக) வி-பு-கூ-எ-அச (கஉ) தி-வாய்-அ-க-க
(கங) (கச) தை-நா-கக

த்த்யஸ்த்தாவித்யுல்லேகேவபாஸ்வரா" (க) "நீலமுண்டமின்னன்ன மேனி"என்றும்மின்விழுங்கினமேகம்போலே உள்வாயிலேபுகர்த்து (உ)"மைப்படிமேனி" என்கிறபடியே கண்டார்கண்கள் வவ்வலிடும் படிகுளிர்ந்து(ங)"ஷூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியேஸ்வரூபாதிப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு ஸர்வாதிகமாயி ருக்கும்.

குணமும், (ச) "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர்குணாதிபி: - ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்ய ஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநிவிநாஹேயைர்க்குணாதிபி:" (ரு) "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோऽபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:- அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகித்ஸோ உபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" (சு) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்- யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" இத்யாதிகளாலே ஹேயப்ரதிபடமாய் கல்யாணைகதாநமாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, ஹேயமாய் பராதீநமாயிருக்கிற குணங்களிலதிகமாய், (எ) "உயர்வறவுயர்நல முடையவன்"என்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களை ச(ஞ)ந்யோகதகல் பமாக்கவற்றாய், (அ)"யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே-அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ-யதோவா சோநிவர்த்தந்தே, அப்ராப்யமநஸாஸஹ"என்கையாலே வாங்மநஸ் ஸுக்கு அவிஷயமாய் அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்;

விபூதியும், (கூ)"பாதோऽஸ்ய விஶ்வா பூதாநி-த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி-பாதோ ஸ்யவிஶ்வாபூதாநி, த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" (எ) "அயர்வறுமமர் களதிபதி"(கO)"நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்" என்று உபயவிபூதியும் ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாகச் சொல்லுகையாலே அப ரிச்சிந்நமாயிருக்கும்.

ஆகவிப்படி ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெல்லாவற்றாலும் அப ரிச்சிந்நனாய் அநுபாவ்யகுண ஸமபந்நனாயிருக்கிறவன் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாக ஶ்ரீநாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலே

(க) திருவிரு-உக (உ) திருவி-கூச (ங)
(ச) வி-பு-சு-ரு-எகூ (ரு) சாந்தோ-அ-எ-க (சு) முண்ட-உ-உ-எ
(எ) தி-வாய்-க-க-க (அ) தை-ஆநந்த (கூ) புருஷஸூக்தம்
(கO) தி-வாய்-க-க-ங

இதில் ப்ரார்த்திக்கிற கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் அநுபவஜ நிதப்ரீதிகாரிதமாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால், (க)“ஸர்வம் பரவஶம் து:கம்-ஸர்வம் பரவஶம் துக்கம்” (உ) “ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:-ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி:” (ங) “அபரப்ரேஷ்யபாவாத்-அபரப்ரேஷ்யபாவாத்” என்கிற ஸேவாநிஷேதம் பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயமென்றதாயிற்று.

திருமந்த்ரத்தில் நாராயணபதத்திற்சொன்ன குணங்களடங்கலும் ஆஶ்ரயணத்துக்கும் உபாயக்ருத்யத்துக்கு முடலானாற்போலே இந்நாராயணபதோக்தமான குணங்கள் ப்ராப்யமாயிருக்கும். ஸ்வரூபத்துக்கு ஶேஷித்வஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரய முண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபாநுபந்திகளான குணங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே.

பத்தசேதநருடைய ஶரீரவிமோசநாநந்தரம் அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்த(கந்த)ருடைய அநுபவகைங்கர்யங்களைக் கொடுக்கையாலே வாத்ஸல்யம்ப்ராப்யம். ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொடுக்கையாலே ஸ்வாமித்வம் ப்ராப்யம். (பத்த)பத்தனானவிவன்தண்மையும் தன்மேன்மையும் பாராதே அயர்வறுமமரர்களான ஸூரிகளுடைய அநுபவத்தைக் கொடுக்கையாலே ஶீலகுணம் ப்ராப்யம். அநாதிகாலம் மாம்ஸாஸ்ருகாதிமயமான துர்விஷயங்களைக்கண்டு களித்துப்போந்த கண்களைக்கொண்டு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணும்படி பண்ணுகையாலே ஸௌலப்யம் ப்ராப்யம். ச(ஷு)ந்தாநுவர்த்தநம்பண்ணிக் கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிற விவனுக்கு அநுகுணமான வநுபவகைங்கர்யங்களை யறிகைக்குறுப்பாகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ராப்யம். நிரதிஶயாநந்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை அஸங்குசிதமாக வநுபவித்து அநுபவஜநிதாநந்த ஸாகராந்தர்நிமக்நராய்க்கொண்டு ஆஶ்ரயமழியும்படியான தஶைகளிலே (ச)“மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு” என்கிறபடியே ஸாம்யபோக(போக)ப்ரதனாய், (ரு)“யஆத்மதா பலதா-யஆத்மதாபலதா”

(க) மநு-௪-௧௬௦ (உ) மநு-௪-௬ (ங)
(ச) தி-வாய்-௯-௩-௪ (ரு)

என்கிறபடியே போ(ஶ)க்த்ருத்வஶக்தியைக்கொடுத்து புஜிப்பிக்கையாலே ஸர்வஶக்தித்வம் ப்ராப்யம்.

இந்தவ்ருத்திதான் அவனுக்கு உபகரிக்கிறனென்கையன்றிக்கே தன்ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாகச் செய்கிறேனென்றநுஸந்திக்கும் போதைக்கு அவன் பூர்ணனாகவேண்டுகையாலே அவாப்தஸமஸ்த காமத்வம் ப்ராப்யம். அதில் ஸ்வஸாரஸ்யதாநிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகரஸ்யதையே ப்ரயோஜநமாகச் செய்கைக்குறுப்பாகையாலே ஶேஷித்வம்ப்ராப்யம். ஶேஷபூதமானஸ்வரூபம் கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது *அஸந்நேவவாகையாலே அந்த ஸ்வரூபத்தினுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமான வ்ருத்திகொள்ளுகைக்கு உறுப்பாகையாலே க்ருபாகுணம் ப்ராப்யம். ப்ரீதிஹேதுவான வநுபவத்துக்கு விஷயமாகையாலே ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்யா(த்யா)திகளான விக்ரஹகுணங்களும் ப்ராப்யங்கள்.

ஆகவிப்படி ப்ராப்யபூதங்களான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களோடு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய்க் கொண்டிருக்கிற ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். ஆனாலும் கீழில் நாராயணபதம் ஆஶ்ரயணப்ரகரணமாகையாலே ஸௌலப்யப்ரதாநமானவோபாதி இதுவும் கைங்கர்யப்ரகரணமாகையாலே ஸ்வாமித்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும். ஏவம்ரூபமான ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே, (௧) "హావుహావుహావు, అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్-ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே நிரதிஶயபோக்யமான ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டனாய், அந்தஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே (௨) "ఏకధాభవతి, ద్విధాభవతి, త్రిధాభవతి, శతధాభవతి, సహస్రధాభవతి, అపరిమితసహస్రధాభవతి-ஏகதாபவதி, த்விதாபவதி, த்ரிதாபவதி, ஶததாபவதி, ஸஹஸ்ரதாபவதி, அபரிமிதஸஹஸ்ரதாபவதி" என்கிறபடியே கைங்கர்யாநுகுணமாக அநேகவிக்ரஹங்களைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, அதுதான் ஒருதேஶவிஶேஷத்திற்பண்ணுமடிமையால் ஆராமையாலே, (௩) "యేనయేనధాతాగచ్ఛతి, తేనతేనసహగచ్ఛతి-யேநயேநதாதாகச்சதி, தேநதேநஸஹகச்சதி" எ

---

(௧) தை-ப்ருகுவல்லி (௨) சாந்-எ-உ௬-உ (௩) பரமஸம்ஹிதா

ன்கிறபடியே ஸர்வதேஶங்களிலும் பகவதநுவ்ருத்திபண்ணி த்ரிவிதகரணங்களாலும் செய்யுமடிமையை ப்ரார்த்திக்கிறது, இப்பதத்தில் சதுர்த்தியாலே.

இவ்வடிமைதான் வித்திப்பது-இதுக்கு ப்ரதிபந்தகமான அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதி ஸகலவிரோதிகளும் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலே; இதுக்குவிரோதியானஜ்ஞாநாநுதயம் அந்யதாஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநமென்கிற அவித்யை, அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான அஸத்கர்மங்கள், இவையடியாக வரக்கடவதாயும் இவற்றுக்குக் காரணமாயும் பீஜாங்குரந்யாயம்போலே வருகிற தேவதிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவராத்மகமான சதுர்விதஶரீரங்களும் இவற்றைப்பற்றிவருகிற ருசிவாஸனைகள், இவையடியாக அவர்ஜநீயமாய்வரும் ஆத்யாத்மிகாதிதைவிகாதிபௌதிகமென்கிற தாபத்ரயங்கள், புத்ரபஶ்வந்நாதிரூபேணவும் ஸ்வர்க்காதிரூபேணவும் வருகிற ஐஹிகாமுஷ்மிக க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தவாஞ்சை, (௧) "இறப்பதற்கேயெண்ணாது" (௨) 'இறுகலிறப்பு" என்கிற கைவல்யபுருஷார்த்தவாஞ்சை, ஸ்வகர்த்த்ருத்வாதிகள், இவற்றினுடைய நிவ்ருத்திபூர்வகமாய்(௩) "ஸ்வாநுபூதி-ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்னும்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

விரோதிநிவ்ருத்தியும் கைங்கர்யமும் அபேக்ஷிதமாகில் இரண்டையும் ப்ரார்த்தியாதே கைங்கர்யமாத்ரம் ப்ரார்த்த்யமாவானென்னென்னில், நிவ்ருத்தவிரோதிகனுக்கல்லது கைங்கர்யம் உதியாமையாலே ப்ரார்த்தனைதானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் காட்டுமென்கிற ப்ராதாந்யம்தோற்றக் கைங்கர்யமாத்ரத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. விரோதிநிவ்ருத்தியே ஸ்வயமுத்தேஶ்யமாகில், அது-ப்ராப்யத்தில்ருசியின்றிக்கே ஸம்ஸாரபீதிமாத்ரமுள்ள கேவலனுக்கிறே. ஆகையிறே, (௪) "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே-ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே" என்றும், (௫) "மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்" என்றும் சொல்லுகிறது.

---

(௧) திருநெ-௧- (௨) தி-வாய்-௪-௧-௧௦ (௩) அஷ்டஶ்லோகி
(௪) கீதை-௭-௨௪ (௫) தி-வாய்-அ-௩-௨

ஆக விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிற து, தாதர்த்த்யவாசியான விச்சதுர்த்தியாலே.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டுகிறபடியென் னென்னில் ; (க) "తాదర్థ్యే చతుర్థీ వక్తవ్యా-தாதர்த்த்யேசதுர்த்தீவக்தவ் யா" என்று தாதர்த்த்யத்தைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், அந்த தா தர்த்த்யாஶ்ரயம் ஸஹஜகைங்கர்யத்தை ஸ்வதஸ்ஸித்தஸ்வபாவமாக வுடைத்தானவஸ்துவாகையாலே கைங்கர்யவிஶிஷ்டவேஷத்திலே ததர்த்தமாயிருக்குமென்று காட்டவற்றாகையாலும், இநநாராயண பதம்-தா(ஆ)ரகனாய் நியந்தாவாய் வ்யாபகனாய் அதவஶரீரியாய் ஶேஷியானவஸ்துவையும் தா(ஆ)ர்யமாய் நியாம்யமாய் வ்யாப்யமா ய்ஶரீரமாய் ஶேஷமானவஸ்துக்களையும் காட்டுகையாலே ஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுடைய தாததீந்யம் பலிக்கையாலே, தத்பூர்த் தியுள்ளது-வ்ருத்தி தததீநமாகவநுஸந்தித்து அவன்பக்கலிலே அந் தக் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷித்தாலாகையாலும், கீழுபாயவரணம் பண்ணினவதிகாரி அநந்யார்ஹஶேஷமாகிற ஸ்வரூபதாததீந்யஜ்ஞா நவானாகையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளுக்கு நிரபே க்ஷஸாதநம் அவன்திருவடிகளேயாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையாலே அநந்யஶரணத்வமாகிற ஸ்திதிதாததீந்யம் ஸித்திக்கையாலும், உபா யபலமாய்க்கொண்டு ப்ராப்தவ்யமான வநந்யபோக(ஶ்ர)த்வமாகிற வ்ருத்திதாததீந்யம் இதஃபூர்வம் லப்(ப)தமல்லாமையாலே அது ப்ரார்த்த்யமாயறுகையாலும், பரிமளம்பூவை ஶ்லாக்க்யமாக்குமா போலேயும் ப்ரபைமாணிக்யத்தை ஶ்லாக்க்யமாக்குமாபோலேயும் ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு அதிஶயாவஹமாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபப்ராப்தி ரூபமானகைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டக்குறையில்லை.

ஆக இச்சதுர்த்தியாலே ஶேஷத்வஜ்ஞாநாநந்தரபாவியாய் அந்த ஶேஷத்வோபபத்திஹேதுவாய், உபாயபலமாய், (உ) "త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வீ கரித்த வுபாயத்தின்பலமாக, (உ) "కదాహమైకాన్తికనిత్యకింకరః ప్రహర్షయిష్యామి-கதாஹமைகாந்திகநித்யகிங்கரஃப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்று பெரியமுதலியாராலும், (௩) "అనన్యశరణ స్త్వత్పాదారవిన్దయుగళం శరణమహం

(க) வ்யாகரணவ்ருத்தி (உ) ஸ்தோத்ரரத்நம் (௩) கத்யத்ரயம்

ప్రపద్యే-அநந்யஶரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧) "నిత్యకింకరో భవాని-நித்யகிங்கரோபவாநி"என்று பாஷ்யகாரராலும், (௨)"அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாராலும் ப்ரார்த்திக்கப்படுமதாய் ஸ்வரூபவிகாஸஸூசகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தித்ததாயிற்று.

ஏவம்ரூப கைங்கர்யாஶ்ரயமாய் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான வாத்மஸ்வரூபமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஶேஷியான பகவத்ஸ்வரூபமும் (௩) "నిత్యో నిత్యానాం-நித்யோநித்யாநாம்" என்கிறபடியே நித்யமாகையாலும், அந்தநித்யத்வத்தையும்,போக்தாவான வனு ணுண்டறுக்கவொண்ணாதான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யுடைத்தான ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிவைலக்ஷண்யத்தையும் இந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலும், போக(భోగ)விரோதியான ஸகலப்ரதிபந்தகங்களும் ஸ்வீக்ருதமான வுபாயத்தாலே நிவ்ருத்தமாகையாலும், போகம் நித்யமாய் அத்தாலேவந்த ஹர்ஷமும் நித்யமாய் ஹர்ஷப்ரேரிதமான கைங்கர்யமும் நித்யமாகையாலும், போக(భోగ)ஸ்தாநமானவிபூதியும்-(௪)"కాలం స పచతే తత్ర న కాలస్తత్ర వై ప్రభుః-காலம்ஸபசதே தத்ரநகாலஸ்தத்ரவைப்ரபு:" என்கிறபடியே காலாதீநமாக நாஶாதிகளையுடைத்தன்றிக்கே யிருக்கையாலும், (௫)"న చ పునరావర్తతే-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "అనావృత్తిశ్శబ్దాత్-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" (௭) "సర్గేపి నోపజాయంతే ప్రళయే న వ్యథంతి చ-ஸர்க்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேந வ்யதந்திச" (௮)"புணைக்கொடுக்கிலும்போகவொட்டார்" என்றும், (௯) "மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர்மற்றதுகையதுவே" என்றும், (௧௦) "சுற்றிவைத்தேணிவாங்கி" இத்யாதிகளாலே யாவதாத்மபாவிபுநராவ்ருத்தியில்லாத போகத்தைச்சொல்லுகையாலே (௧௧)"நாளும்மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்" என்கிறபடியே தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸர்வகாலமும் ப்ரார்த்திக்கிறது.

இத்தால் (௧௨)"క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశంతి-க்ஷீணேபுண்யேமர்த்யலோகம்விஶந்தி"(௧௩)"గతాగతం కామకామా లభంతే-கதாகதம்காமகா

---

(௧) கத்யத்ரயம் (௨) தி-வாய்-௩-௩-௧ (௩) ஶ்வே-௬-௧௩
(௪) பார-மோக்ஷ (௫) சாந்-அ- (௬) ப்ரஹ்மஸூ
(௭) கீதை- (௮) பெரி-தி-௪-௫-௨ (௯) தி-வாய்-௪-௧௦-௧௧
(௧௦) பெரி-தி ௪-௯-௩ (௧௧) தி-வாய்-௯-௮-௪ (௧௨) கீ- (௧௩) கீதை-

மாலபங்தே" (க) "తద్యథేహకర్మచితో లోకః క్షీయతే, ఏవమేవాముత్రపుణ్యచితో లోకః క్షీయతే-தத்யதேஹ கர்மசிதோலோகஃக்ஷீயதே,ஏவமேவாமுத்ரபுண்யசிதோலோகஃக்ஷீயதே" (உ) "గత్వాగత్వానివర్తన్తే చన్ద్రసూర్యాదయో గ్రహాః - சத்வாகத்வாநிவர்த்தந்தேசந்த்ரஸூர்யாதயோக்ரஹாஃ" (ரு) "ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోఽర్జున-ஆப்ரஹ்மபுவநால்லோகாஃபுநராவர்த்திநோர்ஜுந" (ச) "குடியின்னுமின்சுவர்க்கமெய்தியும்மீள்வர்கள்" என்கிறபடியே புண்யக்ஷயத்தில்மீண்டு பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே கர்மபரவசனாய்க்கொண்டு பிறக்கையாலே போக்குவரத்துக்கேகாலம்போருமதொழிய அநுபவிப்பதொரு அம்சமில்லை. ஆகையாலே புண்யத்தாலே ஜபித்தவனுடைய லோகங்கள் க்ஷீணமாமென்கிற ஸ்வர்க்காதிபோகங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஶேஷத்வேந ப்ரகாஶிதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவராகையாலே அநுபவோபகரணமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோசமின்றிக்கே, (ரு) "సర్వతఃపాణిపాదం తత్సర్వతోఽక్షిశిరోముఖమ్। సర్వతశ్శ్రుతిమల్లోకే సర్వమావృత్య తిష్ఠతి-ஸர்வதஃபாணிபாதந்தத்ஸர்வதோக்ஷிஶிரோமுகம்। ஸர்வதஶ்ஶ்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்யதிஷ்டதி" (சு) "இழிந்தகன்றுயர்ந்து" (எ) "உள்ளவுலகளவுயானுமுளனாவன்" என்கிறமுக்தஸ்வரூபம் விபூதித்வபத்தையும் வ்யாபிக்குமாகையாலும் போக்யமானவஸ்துதான் அபரிச்சிந்நாநந்தத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு நித்யவிபூதிநிலயனாயிருக்கச் செய்தேயும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக (அ) "అజాయమానో బహుధా విజాయతే-அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" (கூ) "பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமான்" இத்யாதிப்படியே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண அவதரிக்கையாலும், (கO) "సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి-ஸர்வேஷுலோகேஷுகாமசாரீபவதி" (கக) "ఇమాన్ లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్-இமாந்லோகாந்காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" என்கிறபடியே திவ்யவேஶ்மம் திருமாமணிமண்டபம் முதலான பரமபதத்திலே போக(భోగ)

(க) சாந்தோ-அ-கக (உ) வி-பு-க-கூ-சO (ரு) கீ-அ-கசு
(ச) தி-வாய்-ச-க-ரு (ரு) கீதை-கரு-கச (சு) தி-வாய்-க-ரு-சு
(எ) பெரியதிருவ-எக (அ) யஜு-ஆரண்-ரு-ப்ர(கூ) தி-வாய்-உ-கூ-ரு
(கO) சாந்தோ-எ-உரு-உ (கக) தை-ப்ருகு

ஸ்தாநத்தோடு ஆமோதம்முதலான வ்யூஹஸ்தாநங்களோடு திருவயோத்த்யை ஶ்ரீமதுரைதுடக்கமான விபவஸ்தாநங்களோடு கோயில்முதலான உகந்தருளின நிலங்களோடு வாசியற "அந்தமிலடிமை" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமானவடிமை செய்யவேணுமென்கிறது.

இத்தாலே (க) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்" என்கிறபடியே, கர்மஜ்நித ஸம்ஸாரவஶவர்த்திகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கே அநுபாவ்யமாய் அஸ்திரமான வைஶ்வர்யாதிகளைப்பற்ற நித்பத்வத்தாலே சிறிது அதிகமாய்,(உ) "ఏషోऽణురాత్మా-ஏஷோணுராத்மா" (ங) "స్వరూపమణుమాత్రంస్యాద్జ్ఞానానన్దైకలక్షణమ్ - ஸ்வரூபமணுமாத்ரம்ஸ்யாத்ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்" என்கிற ஆத்மாநுபவமாத்ரமாகையாலே ஸங்குசிதமாய் அத்யல்பமாய் தேஶபரிச்சிந்நமான வாத்மாநுபவஸுகத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இவ்வாத்மா, அப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாய்க்கொண்டு ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலு மந்விதனாயிருக்கையாலே (ச) "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంజుహుయాత్-யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்" என்று நித்யாக்நிஹோத்ரமாக விதியாநிற்கச்செய்தேயும் ஸாயங்காலமும் ப்ராதஃகாலமுமொழிந்த காலங்களில் விச்சிந்நமான அக்நிஹோத்ரம் போலன்றிக்கே போகோ(ఫ్గో)பரதியை யுடைத்தாயிருப்பதொரு காலமுமின்றிக்கே ஒலக்கத்தோடு நாய்ச்சிமாரும் தாமுமான ஏகாந்ததஶையோடுவாசியற எல்லாவவஸ்தைகளிலும் சத்ரசாமரபாணிகளாயும் படிக்கம் ஒட்டுவட்டில்களெடுத்தும் அடிமைசெய்வேனாகவேணுமென்கிறது.

இத்தால், (ரு) "ఆత్మానంవాసుదేవాఖ్యంచిన్తయన్-ஆத்மாநம்வாஸுதேவாக்க்யம்சிந்தயந்" என்கிறபடியே, மநுஷ்யாநந்தம்துடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தபர்யந்தமாக ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாம்படி *தேயேஶத க்ரமத்தாலே பெருக்கிக்கொடுசேர்ந்த ப்ரஹ்மாநந்தத்தை மநுஷ்யாநந்தத்தளவிலே நிறுத்தி பகவதாநந்தத்துக்கு வகைபிட்டுப்பேசத்தேடினாலும் (சா) "ఏకైకగుణావధిత్సయాసదాస్థితాః-ஏகைகருணவதித்ஸ

(க) தி-வாய்-ச-கூ-கo (உ) முண்டச-ங-க-கூ (ங) அஹிர்-ஸம்-கூ-உஅ
(ச) ஆபஸ்த-ஶ்ரௌத-ங (ரு) வி-பு-கூ-ச-கூ (சா) ஸ்தோ-ரத்ந

யாஸதாஸ்திதா:" என்று நித்யநிர்த்தோஷமான வேதங்களாலும் எல்லைசாணவொண்ணுதபடி (க) "கூடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்ப த்துன்பக்கழிநேர்மை யொடியாவின்பப்பெருமையோன்" (உ) "எப் பால்யவர்க்கும்நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற ஸ்வ ரூபரூபகுணாதிகளையநுபவித்தும்,(ஙு) "ஸ்வைஶ்வர்யரூபகுணாநுபூத்யா ப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாததானயா- ஸ்வவைஶ்வரூப்யேணஸதாநுபூதயா ப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாததாநயா" என்று ஏவம்ரூபஸ்வரூபாதிகளைக் கொண்டு ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் (ச) "பித்தர்பனிமலர் மேல்பாவைக்கு" என்று அடைவுகெடும்படி அபூர்வாஶ்சர்யத்தைப் பண்ணக்கடவளான பெரியபிராட்டியாரோடுண்டான ஸம்ஶ்லேஷ த்தாலும் (ரு) "அஹமந்நம்-அஹமந்நம்" (சு) "உருவமுமாருயிருமுட னேயுண்டான்" (எ) "என்னைமுற்றப்பருகினான்," என்கிறபடியே நிரதிஶயபோக்யபூதரான நித்யமுக்தரையநுபவித்தும் பரமாநந்தி யாகாநிற்கச் செய்தேயும், ஸூரிகளோபாதி நிரந்தராநுபவம் பண் ணுகைக்கு யோக்யரான வாத்மாக்கள் அநாத்யசித்ஸம்பந்தராய்க் கொண்டு தன்னையநுபவிக்கப்பெறுதே ஶப்தாதிவிஷயைகபோக (போக்ய)ராய் நிரந்தரதுஃக்மாநுபவம் பண்ணுகிறபடியைக்கண்டு (அ) "ஸவீகாகீநரமேத-ஸஏகாகீநரமேத" (க) "ப்ருஶம்பவதிதுஃகித:-ப்ருஶம்பவதி துஃக்கித:" என்று திருவுள்ளம்நொந்தும் அவர்கள்பண்ணுகிற அக் ருத்யகரணாதிகளைக்கண்டு (கo) "க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்-க்ரோதமாஹார யத்தீவ்ரம்" (கச) "கோபஸ்யவஶமேயிவாந்-கோபஸ்யவஶமேயிவாந்" என் கிறபடியே க்ரோதமிட்டவழக்காய், (கஉ) "க்ஷிபாமி-க்ஷிபாமி" (கஙு) "நக்ஷமாமி-நக்ஷமாமி" (கச) "ஹந்யாம்-ஹந்யாம்" என்கிறபடியே தள் ளிக்குட்டிக்குலையாக அறுத்துத்தீர்த்துவேனென்னும்படிக்கோபபர வஶனாயும், இப்படி லீலாவிபூதியோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே துஃக் கைகமிஶ்ரஸுகமானபகவத்போக(போக்ய)த்திற்காட்டில்(கரு) "போகமாத்ர ஸாம்யலிங்காத்-போகமாத்ரஸாம்யலிங்காத்" (கசு) "ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்

(க) தி-வாய்-அ-அ-உ (உ) தி-வாய்-க-எ-உ (ஙு) ஸ்தோ-ரதந
(ச) திருநெ-கஅ (சு) தை-ப்ருகு (சு) தி-வாய்-கூ-சு-ரு
(எ) தி-வாய்-கூ-சு-கo (அ) மஹோபநிஷத்-க (க) ரா-அ-உ-சக
(கo) ரா-ஆ-உச (கக) ரா-யு-ருகூ-கஙுசு (கஉ) கீ-ககூ-சகூ
(கஙு) வராஹபு (கச) (கரு) ப்ரஹ்மஸூ (கசு)

ஸர்வைஃபரஸாத்மநஃ-ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜ்யேண ஸத்ருஶஃபரமாத்மநஃ" என்று லீலாவிபூதிநிர்வாஹகத்வமின்றிக்கே (க) "நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம்ஶரீரம்-நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம்ஶரீரம்" என்கிறபடியே பூர்வாநுபவதுஃக்கஸ்ம்ருதிக்கும் அவகாஶமில்லாதபடி நிரந்தரம் பகவதநுபவம்பண்ணுகிற முக்தபோகத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இந்த சேதநர்விஷயமாக(உ)"மோததே பகவாந்பூதைர்பால: க்ரீடநகைரிவ-மோததேபகவாந்பூதைர்ப்பாலஃக்ரீடநகைரிவ"(௩)"ஹரேர்விஹரதஃக்ரீடாகந்துகைரிவ ஜந்துபிஃ-ஹரேர்விஹரவிக்ரீடாகந்துகைரிவஜந்துபிஃ" (௪)"தனிர்மாமலருந்திவீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்விமலன்" (௫) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்கிற லீலாரூபரஸாநுபந்தியானவாநந்தம் நடக்கையாலே இந்தவாநந்தோபயோகியுமாய், ஶேஷத்திஶயரூபமாகையாலே ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாயிருக்கையாலே இது ஆநந்தாவஹமாயேயிருக்க, இத்தைப்பற்ற வீஶ்வரனுக்கு துஃக்கித்வமும் க்ரோதபாரவஶ்யதாநிபந்தநமான அநிஷ்டாவஹத்வமும் சொல்லுகிறது - நிருபாதிகஸம்பந்த நிபந்தநமாகவும் தந்நிவ்ருத்தீச்சாரூபதயாநிபந்தநமாகவும் அக்ருத்யகரணத்யாஶ்ரயபூதரான சேதநர்க்குநேரே தண்டத(்)ரணுய்ச்சொண்டு ஶிக்ஷித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹமடியாகவுமாகையாலே ஆநந்தித்வத்தோடு விரோதியாது.

இந்தக் கைங்கர்யகரணாஶ்ரயபூத ஸ்வரூபகதமான ஶேஷத்வம் ஸர்வப்ரகாரமென்று, "ஶேஷத்வமாகிறது(௬)"யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஶேஷஶப்தேந கத்யதே-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம்ஶேஷஶப்தேநகத்யதே" என்கிறபடியே இஷ்டமான ப்ரகாரகாரங்களெல்லாம்விநியோகப்படுகைக்குயோக்யம்" இத்யாதியாற்சொல்லுகையாலே(எ)"நிவாஸஶய்யாஸந-நிவாஸஶய்யாஸந" (அ) "சென்றால்குடையாம்" (௯) "தாஸஸ்ஸகா-தாஸஸ்ஸகா" (௧௦) "ஊரும்புள்" இத்யாதிகளிற்படியே சத்ரசாமரபாணிகளாவது, அவைதானாவது, (௧௧) "ஸ ஏகதா பவதி-த்ரிதா பவதி-ஸ ஏகதாபவதி-அபரிமிததாபவதி" என்கிறபடியே அநேகவிக்ர

(௧) சாந்தோ-அ-௧௨-௩ (௨) பாரத-ஆரண் (௩)
(௪) நா-தி-௧௪-௪ (௫) தி-வாய்-௩-௧௦-௧ (௬)
(எ) ஸ்தோ-ர-௪௦ (அ) க-திருவ-௫௩ (௯) ஸ்தோ-ர-௪௧
(௧௦) தி-வாய்-௧௦-௨-௩ (௧௧) சாந்தோ-எ-௨௬-௨

ஹபரிக்ரஹம் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்கிற பெரிய திருவடி திருவநந்தாழ்வான் முதலானாரைப்போலேயும், அத்திருவனந்தாழ்வான் தொடர்ந்தடிமை செய்யவந்தவிடத்திலே ஸர்வப்ரகாரசேஷவ்ருத்தி ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வவிதபந்துத்வத்தை (க) "భ్రాతా భర్తా చ బంధుశ్చ పితా చ మమ రాఘవః-ப்ராதாபர்த்தாசபந்துஶ்சபிதாச மமராகவஃ" என்றுசொல்லி (உ) "అహం సర్వం కరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்துசத்ரசாமரபாணிகராவது, க்ஷித்ர பிடகாத(ధ)ரராவது, வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்லுவது, பலமூலாஹாராதிகள் பண்ணுவது, குஸுமபஸ்பநாதிகள்பண்ணுவது, ஶாலாஸந்நிவேஶாதிகள்பண்ணுவதாய்க்கொண்டு ஸர்வவித சேஷவ்ருத்தியிலும் அந்வயித்தாப்போலவும் எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறுவேனாகவேணுமென்கிறது.

இத்தால் ஸம்ஶ்லேஷமொன்றிலுமேயுகப்பிக்கும் நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியுடைய போக(భో)த்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமும் மிதுநசேஷமாய், போக(భో)மும் இருவருடைய சேர்த்தியிலேயாய், கைங்கர்யமும் மிதுநவிஷயத்திலே யாயிருக்கையாலே, பகவதேகசேஷமாய் பகவதேகபோக(భో)மாய் பகவதேகப்ரீதிஹேதுபூகவ்ருத்திகமுமான லக்ஷ்மீபோகத்திற்காட்டில் முக்தபோக(భో)ம் வ்யாவ்ருத்தமாயிறே யிருப்பது.

ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணுமிடத்தில் தான் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானாயிருக்கையாலே தனக்குள்ளது "கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கல்பமாத்ரமேயாய் ப்ரேரகத்வம் அவன்கையிலே யாகையாலே, (ங) "కురుష్వ మామనుచరమ్-குருஷ்வமாமநுசரம்" (ச) "క్రియతామితి మాం వద-க்ரியதாமிதிமாம்வத" (ரு) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" (சு) "ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்" (எ) "பணியானம்பினைமாயமேயடியேனைப்பணிகொண்ட" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியேஸ்வேச்சாநிவ்ருத்திகமாய், (அ) "தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்ததண்ணந்துழா

(க) ரா-அயோ-ருஅ-ருக (உ) ரா-அயோ-ருக-உரு (ங) ரா-அ-ருக-உஉ
(ச) ரா-ஆ-கரு-எ (ரு) தி-வாய்-அ-ரு-எ (சு) தி-மொ-சு எ-க
(எ) தி-வாய்-ச-அ-உ (அ) தி-வாய்-க-கூ-எ

யுடையம்மான்"என்கிறபடியே தோளிலும் மார்பிலும் திருமுடியிலும் திருவடிகளிலும் அவனணிய அவ்விடங்களிலேகிடந்து ஸ்வரூபஸத்தையும் போகமுமாய்க்கிடக்கிற திருத்துழாயோபாதியும் பரேச்சாதீநபரப்ரேரிதவ்யாபாராஸ்ரயமாயிருக்கவேண்டுகையாலே உசிதகிஞ்சித்காரமாக வேணுமென்கிறது.

"கிங்குர்மஃ இதி-கைங்கர்யம்" என்று யாதொன்றே திருமுகமலர்த்திக்குறுப்பு, அதிறே கைங்கர்யமாவது. ஆகையிறே கூடப்போன இளையபெருமாளோடு படைவீட்டிலிருந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானோடு இங்கொழியென்ற சொற்படியே வழியடிகெடாமலிருந்த ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளோடுவாசியற ஸ்வரூபம் குலையாதொழிந்ததும்.

"எங்கள் திருத்தமப்பனாரிறைக்கத்திருநந்தவனத்துக்கு மடைமாறிவிட்டு அடிமைசெய்யவுமாம்; திருமாலைகட்டி யடிமைசெய்யவுமாம், தமிழ்மாலைசெய்து அடிமைசெய்யவுமாம்; கட்டினமாலையைச்சூடித்தந்தடிமை செய்யவுமாம். இதில் ப்ரகாரநியதியில்லை. ப்ரதிஸம்பந்திநியதியேயுள்ளது" என்று ஆண்டாள்வார்த்தையாக ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்ததும்.

இத்தாலே ஸ்வேச்சாதீநமான கைங்கர்யம் ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமன்றென்கிறது. இவவடிமைக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான வீஸ்வரன் (௧) "அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்" என்னும்படி உத்துங்கதத்வமாகையாலும், (௨) "நம்பிகடல்வண்ணா" (௩) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ" என்னும்படி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் பூர்ணனாயிருக்கையாலும், பரார்த்தபாரதீநவ்ருத்திஹேதுபூதமான ஸ்வகதஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும் புருஷார்த்தமாக வேண்டுகையாலும், (௪) "త్వదనుభూతిసమ్భూతప్రీతికారితదాసతామ్। దేహి మే కృపయా నాథ న జానే గతిమన్యథా-த்வதநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம்। தேஹிமேக்ருபயாநாதநஜாநேகதிமந்யதா" என்று அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தைக்கொண்டருளவேணுமென்றும், (௪) "సర్వావస్థోచితాశేషశేషతైకరతిస్తవ। భవేయం పుణ్డరీకాక్ష త్వమేవైవం కురుష్వ మామ్-ஸர்வாவஸ்தோசிதாஶேஷஶேஷதைகரதிஸ்தவ। பவேயம்புண்டரீகாக்ஷத்வமேவைவம்குருஷ்வமாம்" என்று ஸர்வாவஸ்

(௧) து-வாய்-ரு-க-எ (௨) (௩) சாந்தோ-அ-க-ரு
(௪) சத்யத்ரயம்

தையிலும் உசிதாஶேஷவ்ருத்தியைகரஸனும்படி பண்ணி யருளவே ணுமென்றும், "ஜ்ஞாநீ-பவாமி" என்றும் பாஷ்யகாரர் ப்ரார்த்திக்கை யாலும், (க) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடி மைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ் தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று இவ்வர்த்தநிஷ்டரான நம்மாழ்வார் ப்ரார்த்திக்கை யாலும், ஶேஷபூதனுகையாலே ததநிஶபவ்ருத்தி அபேக்ஷிதமாகி றுப்போலேயும், பாதந்த்ரனுகையாலே தத்ப்ரேரிதமாக வேண்டுகிற வோபாதியும் ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானுகத் தன்னையறிகைக் கீடான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையுடையனுகையாலே தத்ஜ்ஞாநஹேதுக ப்ரார்த்தநா அபேக்ஷிதமாகையாலே அந்த ப்ரார்த்தநாரூபார்த்தத் துக்கு வாசகமான இந்தச் சதுர்த்திவிபக்தியாலே ஏவம்ரூபகைங் கர்யத்தை ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று.

ஆகவிப்பத்தாலே பகவதநர்யார்ஹ ஶேஷபூத ஸ்வதஸ்விதத் தஸ்வரூபனுயிருக்கச்செய்தேயும்ஸ்வரூபாநுரூபபோக(ஸ்ரீ)விரோ தியான ஸம்ஸாரவ்யாதியாலே யாக்ராந்தனுனவாத்மா, (உ)"ஔஷ தம்...-நிர்வாணம்பேஷஜம்பிஷக்" (ங)"மருத்துவனுய்நின்ற மாமணிவண்ணன்" (ச) "நோய்களறுக்கும்மருந்து" என்ற வித் தௌஷதத்தைப்பெற்று அந்தவ்யாதியில் நின்றும் முக்தனுய் அர் ச்சிராதிகதியாலே அகாலகால்யமான தேஶத்திலேபுக்கு (ரு)"அடி யார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த் தித்தபடியே (சு)"அடியரோடிருந்தமை" என்னும்படி (எ) "துளக் கமில்லாவானவர்"என்கிறபடியே நிரந்தரபகவதநுபவைக யாத்ரரான வானவர்க்கு நற்கோவையாய், அஸங்குசிதமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிற பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தாலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியான ஸ்ரீவை குண்டநாதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணுதிகளை (அ)"உண்டுகளித்தே ற்கும்பரென்குறை" (கூ) "வானவர்போகமுண்பாரே" என்கிறபடி யே (கய) "அதனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருகினவபி

(க) தி-வாய் ங-ங-க (உ) ஸஹஸ்ரநாம (ங) பெரி-தி-ரு-ங-கூ
(ச) தி-வாய்-கூ-ங-ங (ரு) தி-வாய்-உ-ங-கக (சு) தி-வாய்-கய-கூ-கக
(எ) தி-வாய்-அ ங-கய (அ) தி-வாய்-கய-அ-எ (கூ) தி-வய்-சு கூ-கக
(கய) தி-வாய்-கய-கய-கய

(௯)நிவேஶத்தோடே யநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே (௧) "హావుహావుహావు, అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్, అహంశ్లోకకృత్, అహంశ్లోకకృత్-ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம், அஹம்ஶ்லோகக்ருத், அஹம்ஶ்லோகக்ருத்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அக்ரமமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அது கிஞ்சித்காரத்திலேமூட்ட, அத்தாலே தேஶகாலாவஸ்தாக்ரியாபரிச்சேதங்கள் ஒன்றையும் ஸஹியாதபடி ஸர்வதேஶத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வவிதமான ஶேஷவ்ருத்திகளை உபயஸ்வரூபத்துக்கு மநுகுணமாம்படி பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத்தலைக்கட்டுகிறது.

(௨)"సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్-ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்"என்றுமாநஸமாகவும், (௩) "అహమన్నమ్-அஹமந்நம்" (௪) "నమ ఇత్యేవవాదినః-நமஇத்யேவவாதிந:" என்று வாசிகமாகவும், (௫)"ఛాయావాసత్త్వమనుగచ్ఛేత్-சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்" (௩) "అనుసఞ్చరన్-அநுஸஞ்சரந்" (௪) "బద్ధాఞ్జలిపుటాః-பத்தாஞ்ஜலிபுடா:" என்று காயிகமாகவும் இப்படி த்ரிவிதகரணங்களாலு மடிமைசெய்யுமிடத்தில் (௬) 'தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே ஸ்ருக்சந்தநாதிகளோபாதி மிக்கதுநறுக்கிப்பொகடலாம்படியுமாய், அவை விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்கே யுறுப்பாமதொழியத்தனக்கென்னவொருவம்ஶமின்றியிலே யிருக்குமாபோலே"படியாய்"என்று அசித்ஸமமாய், (௭) "கண்ணியெனதுயிர்" என்று மாலையோபாதிஅத்தலைக்கதிஶயகரமாகவே ஶிக்ஷிதமான ஸ்வரூபத்துக்குத்தனக்கென்னவொன்றுமின்றிக்கே ஶேஷியுகந்தவடிமையிலே அந்வயமாய், (௮) "பவளவாய்காண்பேனே" (௬)"எனைக்கொள்ளுமீதே"என்று சைதந்யவிநியோகம் அத்தலைக்காகக்கொள்ளவேணுமென்றபேக்ஷையும் தந்முகோல்லாஸம்கண்டு உகக்கையுமாயிறே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தாலிருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வயம்போக்யமென்றும் ஸ்வகீயமென்றும் வருகிற ப்ரதிபத்திகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதுநமஶ்ஶப்தம்.

---

(௧) தை-ப்ருகு (௨) தை-ஆ-௧ (௩) தை-ப்ருகு
(௪) பார-ஶாந்தி-௩௩-௭ (௫) பரமஸம்ஹி (௬) தி-வாய்-௨-௯-௪
(௭) தி-வாய்-௪-௩-௫ (௮) பெ-ருதி-௪-௯

நநு,இதிலே (௧)"அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்று நித்யாபூர்வமாய் நிரதிசயபோக்யமான விஷயத்தினுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாத்யநுபவம்பண்ணி ப்ரீதனானால், அந்த ப்ரீதிப்ரேரிதமாய்வருமது கைங்கர்யமென்று சொல்லுகையாலும்,கர்த்தாவானவிவனை ஜ்ஞாதாவாகச்சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போ(ஞ்)க்த்ருத்வமும் ஸித்தமாகையாலும், (௨)"సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్-ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்" (௩)"సదా పశ్యన్తి-ஸதாபஶ்யந்தி" (௪)"అత్ర బ్రహ్మ సమశ్నుతే-அத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே" என்று குணவிக்ரஹங்களுக்கு போக்தாவாகச்சொல்லுகையாலும், (௨)"లబ్ధ్వానన్దీభవతి-லப்த்வாநந்தீபவதி" என்று ஆநந்தித்வத்தைச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தியாய் வருகிற கர்த்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் கூடுமோவென்னில் ;

போக்தாவான விவனுக்கு போகோ(ப)பகரணமான ஜ்ஞாநமென்ன, இந்த போக்த்ருத்வரூபமான ஜ்ஞாநமென்ன, இவை பகவததீநஸத்பாவமாய் பகவததீநவ்யாபாரமுமாய் பகவதர்த்தமுமாயல்லதிராமையாலே,தத்ப்ரேரிதமாயல்லது அவை அநுபாவ்யவிஷயத்தை விஷயீகரிக்கவும் ப்ரதிபத்திபண்ணக்கூடமல்லாமையாலும் லோகத்தில் பதார்த்தங்களுக்கு வர்ணரஸாதிகள் ப்ரதிவஸ்து(நி)யிநமாய்க்கொண்டு ஒன்றினுடையரஸமும் வர்ணமும் ஆக்ருதியும் மற்றையதுக்கின்றிக்கே அதுக்கே நியதமாயிருக்குமாபோலேயும் அநேகவிதமான ரத்நங்களில் ப்ரபைகள்தோறும் தத்தத்ரத்நகதங்களான ரக்தக்ருஷ்ணாதிவர்ணங்கள் தத்ததந்தர்கதமாய்க்கொண்டு தோற்றுமாபோலேயும் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துஸத்பாவஹேதுவாய் ஶேஷியாயே ஸித்தமான ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே ஸமஸ்தவஸ்துகத வ்யாபாரங்களாலும் வருகிறரஸிகத்வம் தன்னதென்கிற பலித்வம் தோன்றுகிறாப்போலே, (௫)"యావచ్ఛక్తం శేషత్వేపాదనార్హం స్వార్థే నియన్తుం ధారయితుఞ్చ శక్యమ్-யாவத்ஸக்தம்ஶேஷத்வாபாதநார்ஹம், ஸ்வார்த்தேநியந்தும்தாரயிதுஞ்சஶக்யம்" (௬) "జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మా శేషో హి పరమాత్మనః- ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோஹிபரமாத்ம

(௧) தி-வாய்-௨-௫-௪ (௨) தை-ஆநந்த (௩) ஸாம-உத்தர
(௪) (௫) (௬)

௩॰'' என்று ஶேஷத்வாபாவத்தில் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி ஸத்தாவித்தஶேஷமாய் தா(த)ர்யமாய் நியாம்யமாயும் போருகிறவெல்லாவவஸ்தைகளிலும் தா(த)ரகனாய் நியந்தாவான வவனுடைய ப்ரயோஜநார்த்தமாகவேதார்யமாயும் நியாம்யமாயும்போரக்கடவதாய் தத்ப்ரயோஜநவ்யதிரேகேண ஸ்வபரப்ரயோஜநவிஷயமென்னுமன்றுஸத்தையில்லையாய் ''ஶேஷோஹி'' என்று வடிவான வாநந்தரூப ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளீடு ஶேஷத்வமென்றுப்ரஸித்தமாய் அபி(த)மாநியந்தாஹமர்த்தமாயிருக்கிற விவ்வஸ்துவுக்கு பாரதிஶயவிஷயத்வமொழிய ஸ்வாதிஶயமில்லாமையாலும் அநுபாவ்யமான ஸ்வவைலக்ஷண்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பிப்பானும் அவனேயாகையாலும் ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும் தத்ப்ரேரிதமாய் வருவதாகையாலும் அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்திபாலே ஸ்வகர்த்த்ருத்வ ப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும் ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வபலித்வப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும் ப்ரார்த்திக்கக்குறையில்லை.

ஸத்தாவித்தமின்றிக்கே ஔபாதிகமாய் அநித்யமுமான பர்த்த்ருபார்யாஸம்பந்தத்திலகப்பட இருவர்க்குமுண்டான ஸம்ஶ்லேஷஜநிதஸாரஸ்யத்தில் பர்த்த்ருமுகவிகாஸமே ப்ரயோஜநமாய் அதுக்குறுப்பாக ஸம்ஶ்லேஷம்நடவாதே ஸ்வஸாரஸ்யார்த்தமென்று நினைத்தல், தேஹதா(த)ரணமென்று நினைத்தல் செய்தவன்று பாதிவ்ரத்யஹாநியாகாநின்றால் ஸத்தாவித்தஶேஷவஸ்துவுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே.

தன்னை ஶேஷமாகவுணர்ந்தவன்று, (க)''అథవాऽస్మై సమర్పయామి தே-அதவாகிந்நஸமர்ப்பயாமிதே'' என்றும், (௨) ''எனதாவியார் யானார்'' (௩) ''அதுவுமற்றங்கவன்தன்னதே'' என்றும், ஸமர்ப்பணம் அநுபவத்துக்கு விஷயமாமாபோலே தன்னை போக்யமாகவுணர்ந்தவன்று, (௪)''ஆகமுற்றுமகத்தடக்கியாவியல்லல்மாய்த்ததே'' என்கிறபடியே கர்த்த்ருத்வபலித்வங்களிரண்டும் அவன்பக்கலிலேயாயிருக்கையாலே (௫) ''யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்'' என்கிற

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (௨) தி-வாய்-௨-௩-௪ (௩) தி-வாய்-௭-௯-௧௦
(௪) தி-வாய்-௪-௯-௯ (௫) தி-வாய்-௨-௯-௯

ஸ்வகர்த்ருத்வபலித்வ ப்ரதிபத்திகளுக்கு அநுஸந்திக்கவேண்டியி றேயிருப்பது.

ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில் அநுரூபமானரக்ஷ்யத்வம்-ஸௌகுமார்யாநுஸந்தாநதசையில் அநநுரூபமாயிருக்குமாபோலே, வ்ருத்திதசையில் ஸௌந்தர்யத்தில் கண்வைக்கையும் ஸ்வரூபாநுஸந்தாநமும் அப்ராப்தமாயிறே வஸ்துவேஷத்துக்கிருப்பது; (க) "𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍-யத்த்வத்ப்ரியம்ததிஹபுண்யமபுண்யமந்யத்" என்கிறபடியே அவனுக்கு ப்ரியவிஷயமாயிருக்கையிறே அஹமர்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபம். ஆகையிறே, (உ) "𑌅𑌹𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍-அஹமந்நம்" என்று, (ங) "ஆட்கொள்வானொத்தென்னுயிருண்ட" (ச) "உருவுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" என்று இவ்வாத்மவஸ்துவை போக்யமாகவநுஸந்திக்கிறது.

ஆக விக்ரஹஸம்பந்தத்தாலே போஜநத்துக்குத்துராலும் மயிரும் புழுவும்போலே போக்தாவான ஈஸ்வரனுடைய போகத்துக்கு விரோதியான, "நான்கர்த்தா" என்றும், "எனக்குமுனக்கும்வலித்தது" என்றும் வருகிறவஹங்காரமமகாரரூபமான விரோதியைக்கழிக்கிறது.

"நம:" என்கிறவிது-இவ்வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; "ம:" என்று ஜ்ஞாநவாசியான வக்ஷரத்திலே ஷஷ்ட்யந்தமாய், எனக்கென்றும் என்னுடையதென்றும் சொல்லுகிற வர்த்தத்தைக்காட்டுகையாலே (ரு) "𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌮𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌮𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌕𑌮𑍍-சேதநஸ்யபதாமம்ய:ஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயேசவஸ்துநி। மமஇத்பக்ஷரத்வந்த்வம்ததாமம்ய:ஸ்யவாசகம்" என்கிறபடியே அஹமர்த்தத்திலே யந்விதமான "ம:" என்கிற விம்மகாரம் நானெனக்கென்கிற வஹங்காரத்தையும், அஹமர்த்தாநுபந்தியான ஸ்வபாவாதிகளிலே யந்விதமான "ம:" என்கிறமகாரம் இது-எனக்கு, என்னுடையதென்கிற மமகாரத்தையும் காட்டவற்றாகையாலும், "ந" என்று அத்தைநிஷேதித்து நிற்கையாலும், (சு) "𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃-மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யு:" என்று நாஸ்தர

(க) அதிமாநுஷஸ்த (உ) தை-ப்ருகுவ (ங) தி-வாய்-கூ-கூ-௯

(ச) தி-வாய்-க-சு ௫ (ரு) அஹி-ஸம்ஹி-ருஉ-உ௦-(சு) பாரத

மான அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதாகையாலே போக(భోగ) விரோதியான வஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதென்னக்குறையில்லை.

இந்தவிரோதிதான் - ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில், எனக்கு நான் ஸ்வாமியென்றும், எனக்கு நான்ஶேஷியென்றும் காட்டும். உபாயாநுஷ்டாநம் என்னுடைய பலத்துக்கு உபாயமென்று காட்டும். பலதசையில் பலரூபவ்ருத்திகளுக்குக் கர்த்தாநான்; இது என்னுடைய பலமென்றுகாட்டும். இப்படி மூன்றுவகைப்பட்ட வஹங்காரமமகாரங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்கிறது இந்நமஶ்ஶப்தம்.

ப்ரணவத்திலே பகவதநந்யார்ஹஶேஷமான வாத்மவஸ்துவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொன்னவநந்தரம் அதில் அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது திருமந்த்ரத்தில் நமஶ்ஶப்தம். இதரோபாயப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபூர்வகமானபகவதேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியை, (க) "సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య-మాంవ్రజ-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய-மாம்வ்ரஜ" என்று விதித்தவநந்தரம் அதில் அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது ஏக பதம். பகவத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு அநந்தரமானவிந்நமஶ்ஶப்தம் அதில் அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஆசார்யஸேவாபலம் - அவதாரணத்ரயத்திலு மர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கைகாணென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்யும் வார்த்தை. ஆக கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திபண்ணுகிற விந்நமஶ்ஶப்தத்தாலே போக(భోగ)த்திலே ஹேயாஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக, ஶ்ரீமதே யென்கிற பதத்தாலும் நாராயணாயவென்கிற பதத்தாலும் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தமாயிருக்கிற விஷயம் போச(భోగ)ப்ரதிஸம்பந்தியென்கையாலே போக்யவஸ்துவினுடைய வைலக்ஷண்யம்சொல்லிற்று. "நம:" என்கிற பதத்தாலே நிரதிஶயபோக்யமான வவனை விஷயமாக வுடைத்தாய் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட கைங்கர்யரூபபோகத்தில் வைலக்ஷண்யம்சொல்லுகிறது.

(க) கீதை-கஅ-சுசு

ஆக உத்தரவாக்யத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரீமத்த்வத்தையும் தத்ஸ்வரூபப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும், தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக வாக்யத்வயத்தாலும் ஸ்வரூபஜ்ஞானபலமான உபாயவரணத்தையும் தத்பலபூதமான வ்யாபகத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக உபாயவரணாத்மகமான வாஶ்ரயணத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான விரோதிரூபஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி ப்ரதிபந்தகபாபத்துக்கு நிவர்த்தகமான புருஷகாரத்வத்தையும், தத்பயநிவ்ருத்திஹேதுபூத ததுக்பரவிதவாத்ஸல்யாதி குணவைஶிஷ்டியையும், ததாஶ்ரயண ஸௌகர்ய ஹேதுபூத ஸௌலப்யப்ரகாஶக விக்ரஹயோகத்தையும், ததுபாயத்வத்தையும் தத்ப்ராப்தத்வத்தையும், தத்பலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தியையும் பலப்ரார்த்தனையையும் பலவிரோதிநிவ்ருத்தியையும்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

“ப்ரபத்யே” என்று அத்யவஸாயத்தையும், “ஶரணம்”என்று அதுக்கு உபேயவ்யாவ்ருத்திரூபமான உபாயத்வத்தையும், “நாராயணசரணௌ” என்று அதுக்கு ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தியையும், “ஶ்ரீமந்” என்று அதிவிஶிஷ்டிகைக் கநுரூபமானதுறையும் சொல்லுகிறது பூர்வவாக்யம். “நம:” என்று விரோதிநிவ்ருத்தியையும், “ஆய” என்று ப்ராப்யப்ரார்த்தனையையும், நாராயணனென்று ப்ராப்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், ஶ்ரீமதேயென்று ப்ராப்யம் ஒருமிதுநமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

அங்கவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யஸாதநவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யவ்யாவ்ருத்தியும் அஸித்வ்யாவ்ருத்தியும் பலித்வவ்யாவ்ருத்தியும் பலாந்தரவ்யாவ்ருத்தியும் ப்ராப்திவ்யாவ்ருத்தியும் அபூர்த்திவ்யாவ்ருத்தியும் பண்ணிற்றாயிற்று.

ஆக வாக்யத்வயத்தாலும், (க) “ఈశానాం జగతామధీశదయితాం నిత్యానపాయాం శ్రియం సంశ్రిత్యాశ్రయణోచితాఖిలగుణస్యాంఘ్రీ హరేరాశ్రయేదిష్టో

(க) அஷ்டஶ்லோகீ-௬

ష్టోపాయతయా శ్రియా చ సహితాయాత్మేశ్వరాయార్థయే కర్తుం దాస్యమశేషమప్రతిహతం నిత్యమహం నిర్మమః-- ஈஶாநாம்ஜகதாமதீஶதயிதாம்நித்யாநபாயா ஶ்ரியம்ஸம்ஶ்ரித்யாஶ்ரயணோசிதாகிலகுணஸ்யாங்க்ரீ ஹரேராஶ்ரயே । இஷ்டோபாயதயாஶ்ரியாசஸஹிதாயாத்மேஶ்வராயார்த்தயே கர்த்தும் தாஸ்யமஶேஷமப்ரதிஹதம்நித்யமஹம்நிர்மம:" என்கிற படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வல்லபையாய் ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களுக்கு மீஶ்வரியாய் அவனோடு நித்யாநபாயிநியான பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமான் திருவடிகளையே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கு முபாயமாக வத்யவஸிக்கிறேன் ; நித்யாநபாயிநியான வவளோடே நித்யஸம்யுக்தனாய் ஸர்வஸ்வாமியானவனுக்கு எல்லாதேஶத்திலும் எல்லாக்காலத்திலும் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் எல்லாவடிமைகளிலும் அவனேவினபடிகளிலே செய்யப்பெறவேணுகவேணும். அவ்வடிமைக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாரங்களைப்போக்கித் தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறதாயிற்று.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

శ్రీరఙ్గశ్రీమదాఖ్యేన పరకాలానుజీవినా ।
రచితేయం సతాం ప్రీత్యై ద్వయతాత్పర్యదీపికా ॥

ஶ்ரீரங்கஶ்ரீமதாக்யேந பரகாலாநுஜீவிநா ।
ரசிதேயம்ஸதாம்ப்ரீத்யை த்வயதாத்பர்யதீபிகா ॥

ஸ்ரீபரகாலார்யரருளிச்செய்த ரஹஸ்யக்ரந்தத்தில்
த்வயப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

పరకాలార్యదాసేన శ్రీరఙ్గశ్రీమతాధునా ।

శరణ్యాభిమతశ్లోక తాత్పర్యమనుసన్ధధే ॥

பரகாலார்யதாஸேந ஶ்ரீரங்கஶ்ரீமதாதுநா ।

ஶரண்யாபிமதஶ்லோக தாத்பர்யமநுஸந்ததே ॥

சரமஶ்லோகப்ரகரணம்.

ப்ரணவோக்த பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வஜ்ஞாநவானாய், அதில் அகாரத்தில் தா(து)த்வர்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிற பகவந்நிருபாதிக ரக்ஷகத்வத்தையும் தத்விஷயமாய் ததேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்தையும், அதில் விபக்தியாலே ப்ரதிபாதிக்கிற ததிஷ்டவிநியோகார்ஹஶேஷத்வத்தையும், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாக நமஶ்ஶப்தோக்தமான ஸ்வபந்தபாரதந்த்ர்யத்தையும் ஸவிபக்திக நாராயணபதோக்தமான பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தில் ஸ்வப்ரயோஜநவி(து)துர பகவத்ப்ரயோஜநைகரஸிகத்வரூபமான ததேகபோக(த்ரு)த்வத்தையும் யதாவாகவநுஸந்தித்தவனுக்கு நமஶ்ஶப்தோக்தமானவர்த்தத்தை விவரிக்கிறது த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்தாலே.

அதில் நமஸ்ஸில் ப்ரதிபாதிக்கிற பாரதந்த்ர்யாநுரூபமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ஸித்தோபாயத்தை உபாயவரணம்பண்ணுகிற தன்னுடைய அநாதிகாலார்ஜிதமான வக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூப நாநாவிதாபசாரத்தையும், தந்நிபந்தநமாக "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" "ஹந்யாம்" என்கிறபடியே ஆஸுரியான யோநிகளிலே தள்ளியறுத்துத்தீற்றுவேனென்றிருக்கிற வீஶ்வரஹ்ருதயத்திலமுற்றியையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஹேதுவானவவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளையும் நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகத்வத்தாலே, (க) "అభితః పావకోపమమ్-அபிதஃபாவகோபமம்" என்கிற

(க) ரா-அ-கக-உக

படியே அநுகூலரியனாயிருக்கிறபடியையுமறிந்து அச்சீற்றத்தை யாற்றி அவன் திருவடிகளிலே தன்னைச் சேரவிடுகைக்குத் தன்னோடும் அவனோடும் ஸத்தாநிபந்தநமான ஸம்பந்தமுடையளாய், தன்ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களாலும் ஆலிங்கநாலாபவிலோகநாதி விலாஸபேதங்களாலும் நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனானவனை படக்கியாளவல்லளாய் அவன் தன் ஐச்வர்யமெல்லாவற்றோடுங்கூட ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் அபூர்வவத்விஸ்மயங்களைப்பண்ணுகிற தன்னுடைய போக்யதாதிசயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞனானவனையும் மதிமயங்கப்பண்ணவல்லவளாய் நித்யாநபாயிநியான பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக, அபராதஜ்ஞாநாதிகளாலே அபீ(பீ)தமாய் புருஷகாரபூதையான வவளாலே உத்பூதங்களான வாத்ஸல்யாதிகளை முன்னிட்டு ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்டில்தானேஉபாயமாகவற்றாய் சுபாச்ரயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைத்தனக்கு அநுரூபமான ப்ராகாரத்தாலே புரஸ்கரித்துப்பற்றியிருக்குமவனுக்கு நாராயணபதோக்தமான வர்த்தத்தைவிவரிக்கிற உத்தரவாக்யத்தாலே தத்தேகபோக(ஷீ)த்வரூபமான கைங்கர்யத்தை தத்ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவானஸ்ரீமத்தையையும் தத்ஸ்வரூபப்ராப்ததாஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் தத்ப்ரேரித்ருத்வஹேதுவான சரீரித்வத்தையும் தத்ப்ரயோஜநஹேதுவான சேஷித்வத்தையும், கைங்கர்யத்தினுடைய ப்ரீதிகாரிதத்வஹேதுவான வநுபவத்துக்கு விஷயமான ஸ்வரூபகுணாதிவைலக்ஷண்யத்தையுமநுஸந்தித்து அதில் ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸாரஸ்யாதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ரார்த்திக்கிறவதிகாரிக்கு ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமான வந்தவுபாயவரணம் ததிதரஸகலோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாயல்லதிராமையாலும், உபேயப்ரார்த்தனையும் நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகனுக்கல்லது கூடாமையாலும் உபாயவரணத்தைத்ததங்கமானகர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்தரத்யாகபூர்வகமாக விதித்து, த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதோபாயனானவனுக்கு தத்பலாநுபவ ப்ராப்திவிரோதி ஸகலபாபங்களையும் நிச்சேஷமாக நிவர்த்திப்பிக்கிறேனென்று நிவ்ருத்தவிரோதிகனுடைய நிர்ப்ப(ர்பா)ரத்வாநுஸந்தாநத்தையும் சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறது சரமச்லோகம்.

இந்தவித்தோபாயவரணம் ததிதரஸகலஸாதநாந்தரத்பாகபூர்வகமாகில் அந்தஸாதநாந்தரங்களை விதிக்கிற ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாதிஸகலஶாஸ்த்ரங்களோடும், ததநுஷ்டாநத்தாலே முக்தராணருண்டாகையாலே அநுஷ்டாநத்தோடும் இவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிக்கிறவிஶ்லோகத்துக்குக் கீழுங்களும் இவற்றைப் பரக்க வுபதேஶிக்கையாலே ப்ரகரணத்தோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இந்தத்யாகவிதி அநுபபந்நமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்,

எங்ஙனேயென்னில்;—"వస న్తేవస న్తేజ్యోతిషాయజేత - வஸந்தே வஸந்தே ஜ்யோதிஷாயஜேத," "జ్యోతిష్టోమేనస్వర్గకామోయజేత-ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககாமோயஜேத" என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகத்தாலே யஜிப்பான்; வஸந்தந்தோறும் யஜிப்பானென்றும், "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంజుహుయాత్ స్వర్గకామః-யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாமஃ" என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் யாவச்சரீரபாதம் அக்நிஹோத்ரம் பண்ணுவானென்றும், (க) "ధర్మేణపాపమపనుదతి-தர்மேணபாபமபநுததி" என்று தர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பாபத்தைப்போக்குவானென்றும், (உ) "యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేనబ్రాహ్మణావివిదిషన్తి-யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநப்ராஹ்மணாவிவிதிஷந்தி" என்று நாஶகரமான பலாபி(பி)ஸந்தியை யொழிந்திருக்கிற யஜ்ஞதாநங்களாலும் ஜ்ஞாநயோகத்தைப் பெறுவர்களென்றும், (ங) "అవిద్యయామృత్యుంతీర్త్వావిద్యయాఽమృతమశ్నుతే— அவித்யயாம்ருத்யும்தீர்த்வாவித்யயாஉம்ருதமஶ்நுதே" என்று அவித்யாஶப்தவாச்யமானகர்மத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் வித்யாஶப்தவாச்யமான ஜ்ஞாநத்தாலே இஷ்டமான மோக்ஷத்தையும் பெறுவர்களென்றும், (ச) "సర్వాపేక్షాచయజ్ఞాదిశ్రుతేరశ్వవత్-ஸர்வாபேக்ஷாசயஜ்ஞாதிஶ்ருதேரஶ்வவத்" (ச) "సహకారిత్వేనచ-ஸஹகாரித்வேநச" என்று வேத(த)நவிஶேஷமான பக்தியோகம் கர்மாத்யங்கங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும்; "யஜ்ஞேநதாநேந" என்கிற ஶ்ருதியுண்டாகையாலே; கமநஸாதநமானவஶ்வம் அபேக்ஷாப

(க) தை-நா-௭௯ (உ) ப்ரு-௬-௪-௨௨ (ங) ஈஶா-௧௧
(ச) ப்ராஹ்மஸூ-௩

சரணாபேக்ஷயாயிருக்குமாபோலே யென்றும், வித்யைக்கு ஸஹகாரியாகைபாலே யென்றும் (௧) "ఫలసమ్బిభిత్సయా కర్మభిరాత్మానం పిప్రీషన్తి స ప్రీతో౽లం ఫలాయ-பலஸம்பிபித்ஸயா கர்மபிராத்மாநம்பிப்ரீஷந்தி, ஸப்ரீதோலம்பலாய" என்று பலஸம்பந்தத்திலிச்சையாலே †அநுஷ்ட்டேயமான கர்மங்களாலே பரமாத்மாவை ப்ரியப்படுத்தக்கடவன்; ப்ரீதனானவன் பலப்ரதாநத்தில் ஸமர்த்தனென்றும், (௨) "ఇయాజ సో౽పి సుబహూన్ యజ్ఞాన్ జ్ఞానవ్యపాశ్రయః । బ్రహ్మవిద్యామధిష్ఠాయ తర్తుం మృత్యుమవిద్యయా-இயாஜஸோபிஸுபஹூந்யஜ்ஞாந்ஜ்ஞாநவ்யபாஶ்ரய:।ப்ரஹ்மவித்யாமதிஷ்டாயதர்த்தும் ம்ருத்யுமவித்யயா" என்று அவித்யாஶப்தவாச்யமான கர்மத்தினுடைய வநுஷ்ட்டாநத்தாலே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தைப்பற்ற அத்தாலே நாஶகரமான ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கைக்காக ஆத்மஜ்ஞாநவானாய்க்கொண்டு அநேகயஜ்ஞங்களை யஜித்தானென்றும்,

(௩) "వర్ణాశ్రమాచారవతా పురుషేణ పరః పుమాన్ । విష్ణురారాధ్యతే పన్థా నాన్యస్తత్తోషకారకః-வர்ணாஶ்ரமாசாரவதாபுருஷேணபர:புமாந் । விஷ்ணுராராத்யதேபந்தாநாந்யஸ்தத்தோஷகாரக:" என்று ஸ்வவர்ணாஶ்ரமோசித கர்மாநுஷ்டாநவானான புருஷனாலே ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரன் ஆராதிக்கப்படும்; அதில்லாதவன் அவனை ப்ரியப்படுத்தமாட்டானென்று மித்யாதிகளாலே வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகவுடைத்தாய் ஜ்ஞாநஸாதநமான கர்மத்தினுடைய அவஶ்யாநுஷ்ட்டேயத்வம் சொல்லுகையாலும்,

அதுக்குமேலே, (௪) బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరమ్-ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" என்று ப்ரஹ்மத்தையதாவாகவறிந்தவன் அந்தப் பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்றும்,(௪) "సత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మ యో వేద నిహితం గుహాయాం పరమే వ్యోమన్, సో౽శ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம,யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்பரமேவ்யோமந், ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணாவிபஶ்சிதா" என்று ஸத்யஶப்தவாச்யனாகையாலே அஸத்யஶப்தவாச்யமானவசித்திற்

† 'ஶ்ரத்தையாலே'' என்று அதிகபாடம்

(௧) த்ரமிடபாஷ்யம் (௨) வி-பு-௬-௬-௧௨ (௩) வி-பு-௩-௮-௯

(௪) தை-ஆ-௧

காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், ஜ்ஞாநமென்று-அஸங்குசித ஜ்ஞாநவானாகச் சொல்லுகையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநனான பத்தா(பத்³தா)த்மாவிலும் ஸங்கோசம்தீர்ந்து விகஸிதஜ்ஞாநவானான முக்தாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தனாய், அநந்தமென்று விபுத்வநித்யத்வ ப்ரகாரித்வங்களாலேதேஶகாலவஸ்துபரிச்சிந்நமென்கையாலே அணுவாகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபனான நித்யாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய் ஹ்ருதயகுஹையிலும் பரமவ்யோமத்திலுமிருக்கிற ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையாவனொருவனறிகிறான், அவன் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தோடேகூட அவன்குணங்களை யநுபவியாநிற்குமென்றும்,

(௧) “ 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍃𑌤 𑌇𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌅𑌯𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇-தமேவம்வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே” என்று - கீழ், “ 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃-ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ:” என்று தொடங்கி, “ 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍇-ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்துபாரே” என்கிற விடமறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட ஸர்வஶக்தியுக்தனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் புருஷஶப்தவாச்யனாய் காலத்ரயவர்த்தி ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காலத்ரயத்துக்கும் ப்ரசாரியாய் மோக்ஷப்ரதனாய் விபூதித்வயத்துக்கும் நிர்வாஹகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுமுடையனாயிருக்கிற மஹாபுருஷனை ஏவம்பூதனாகவறிந்தவன் அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷத்தை ப்ராபிக்கும். இந்த மோக்ஷப்ராப்திக்கு ஏவம்ரூபஜ்ஞாநமொழிய வேறு வழியில்லையென்றும்,

(௨) “ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿-ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி” என்று ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவன் தத்ஸாரூப்யத்தைப் பெறுமென்றும், (௩) “ 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿-ததாவித்வாந்புண்யபாபே விதூயநிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதி” ப்ரஹ்மத்தை யதாவாக வறிந்தவன் ப்ரஹ்மப்ராப்திக்கு விரோதியாய் ஸுகது:க்கங்களுக்கு ஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களை நேராகவிட்டு அகல்மஷனாய் ப்ரஹ்மத்தோடு ஸாம்யாபத்தியாகிற மோக்ஷத்தைப் பெறுமென்றும்,

---

(௧) புருஷஸூக்தம் (௨) முண்ட-௩-௨-௯ (௩) முண்ட-௩-௧-௩

(௧) “ అసన్నేవ స భవతి, అసద్బ్రహ్మేతి వేద చేత్, అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద సన్తమేనం తతో విదుః - அஸந்நேவஸபவதி, அஸத்ப்ராஹ்மேதிவேதசேத், அஸ்திப்ராஹ்மேதிசேத்வேதஸந்தமேநம் ததோவிதுः ” என்று ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் அஸத்கல்பன், ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவானாகில் உஜ்ஜீவிக்குமென்றும், (௨) “ ప్రశాసితారం సర్వేషామణీయాంసమణీయసామ్। రుక్మాభం స్వప్నధీగమ్యం విద్యాత్తు పురుషం పరమ్ - ப்ரஶாஸிதாரம்ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம் | ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம் வித்யாத்து புருஷம்பரம் ” என்று ஸர்வநியந்தாவாய் அணுபூத பதார்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் அணுபூதமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமாய் அசக்ஷுர்விஷயமாயிருக்கிற பரஸ்வரூபத்தை யறிவானென்றும், (௩) “ యస్మిన్ ద్యౌః పృథివీ చాన్తరిక్షమోతం మనస్సహ ప్రాణైశ్చ సర్వైః, తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో విముఞ్చథ, అమృతస్యైష సేతుః - யஸ்மிந்த்யௌஃப்ருதிவீசாந்தரிக்ஷமோதம்மநஸ்ஸஹப்ராணைஶ்சஸர்வைः, தமேவைகம்ஜாநதாத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத, அம்ருதஸ்யைஷஸேதுः ” என்று யாவனொருவன் பக்கலிலே பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளும் மநःப்ராணாதிகளும் கோப்புண்டுகிடக்கின்றன - அவனொருவனையு மறியுங்கோள்; அல்லாத வார்த்தைகளை விடுங்கோள் ; அவ்வறிவு மோக்ஷத்துக்கு வழியென்றும்,

(௪) “ క్షేత్రజ్ఞః కరణీ జ్ఞానం కరణం తస్య తేన తత్। నిష్పాద్య ముక్తికార్యం వై కృతకృత్యో నివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞः கரணீ ஜ்ஞாநம் கரணம் தஸ்ய தேந தத் ‖ நிஷ்பாத்ய முக்திகார்யம் வை க்ருதக்ருத்ய: நிவர்த்ததே ” என்று கரணியான க்ஷேத்ரஜ்ஞன் கரணமான ஜ்ஞாநத்தாலே முக்திகார்யத்தை நிஷ்பந்நமாக்கி க்ருதக்ருத்யனாய் மீளாநிற்குமென்றும், (௫) “ విజ్ఞానం ప్రాపకం ప్రాప్యే పరే బ్రహ్మణి పార్థివ। ప్రాపణీయస్తథైవాత్మా ప్రక్షీణాశేషభావనః - விஜ்ஞாநம்ப்ராபகம்ப்ராப்யேபரேப்ரஹ்மணிபார்த்திவ | ப்ராபணீயஸ்ததைவாத்மாப்ரக்ஷீணாஶேஷபாவநः ” என்று ப்ராப்யமான பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமிடத்தில் ப்ராபகம் ஜ்ஞாநம்; ப்ராபிப்பான் ப்ரக்ஷீணாஶேஷபாவநனான வாத்மாவென்று மித்யாதிகளாலே கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநத்தை பகவத்ப்ராப்தி ஸாதநமாக விதிக்கையாலும்,

---

(௧) தை-ஆநந்த (௨) மநு-௧௨-௧௨௩ (௩) முண்ட-௨ ௨-௫
(௪) வி-பு-௬-எ-௯௪ (௫) வி-பு-௬-எ-௯௩

அந்த ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தாக்குமேலே, (௧) "యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్- யமேவைஷவ்ருணுதே தேநலப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம்" என்று யாவனொருவனை ஆத்மபூதனான ஈஶ்வரன் வரிக்கிறான், அவனாலே பெறப்படும்; வரிக்கப்பட்டவனுக்குத் தன்னுடைய விக்ரஹத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்குமென்றும், (௨) "భక్త్యా చ ధృత్యా చ సమాహితాత్మా జ్ఞానస్వరూపం పరిపశ్యతీహ - பக்த்யா சத்ருத்யா ச ஸமாஹிதாத்மா ஜ்ஞாநஸ்வரூபம்பரிபஶ்யதீஹ" என்று தைர்யத்தாலே ஸமாஹிதமான நெஞ்சையுடையவன் பக்தியாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான பரமாத்மாவை இங்கே காணுமென்றும், (௩) "హృదా మనీషా మనసాభిక్లృప్తో య ఏనం విదురమృతాస్తే భవన్తి - ஹ்ருதாமநீஷாமநஸாபிக்லுப்தோயஏநம்விதுரம்ருதாஸ்தேபவந்தி" என்று ஹ்ருச்சப்தவாச்யையான பக்தியை வடிவாகவுடைய ஜ்ஞாநத்தாலே மநஸ்ஸாகிற கரணத்தாலே யறுதியிட்டநுஸந்திக்கிறார் யாவர் சிலர், அவர்கள் அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷத்தைப் பெறுவர்களென்றும்,

(௪) "నాథ యోనిసహస్రేషు యేషు యేషు వ్రజామ్యహమ్ । తేషు తేష్వచ్యుతా భక్తిరచ్యుతాస్తు సదా త్వయి - நாதயோநிஸஹஸ்ரேஷு யேஷு யேஷுவ்ரஜாம்யஹம்। தேஷுதேஷ்வச்யுதாபக்திரச்யுதாஸ்துஸதாத்வயி" என்று-நாதனே! கர்மாநுகுணமாக வெத்தனையோநிகளிலே நான் பிறப்பன்; அவ்வோயோநிகளெல்லாவற்றிலும் ஆஶ்ரிதரைநழுவவிடாத வுன்பக்கலிலே அச்யுதையான பக்தி யுண்டாகவேணும்; (௫) "సమస్తజగతాం మూలే యస్య భక్తిః స్థిరా త్వయి । ధర్మార్థకామైః కిం తస్య ముక్తిస్తస్య కరే స్థితా - ஸமஸ்தஜகதாம்மூலே யஸ்யபக்திஸ்ஸ்திராத்வயி। தர்மார்த்தகாமைః கிந்தஸ்யமுக்திஸ்தஸ்யகரேஸ்திதா" என்று-அகில ஜகத்துக்கும் காரணபூதனான வுன் பக்கலிலே யாவனொருவனுக்கு அசலையான பக்தி யுண்டாகிறது; அவனுக்கு தர்மார்த்தகாமங்களால் ப்ரயோஜநமென்? மோக்ஷம் அவன் கையதன்றோவென்றும், இத்யாதிகளாலே கர்மஜ்ஞாநஸாத்யையான பக்தியை ப்ராப்திஸாதநமாக விதிக்கையாலும் கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுடைய பரித்யாகம் ஶாஸ்த்ரவிருத்தம்,

---

(௧) கட-வ-க-உ-உ௩ (௨) (௩) ஶ்வை-௪
(௪) வி-பு-க-உ௦-க௮ (௫) வி-பு-க-உ௦-உ௭

அவ்வளவன்றிக்கே, "శుకో ముక్తః, వామదేవో ముక్తః-ஶுகோமுக்தஃ, வாமதேவோமுக்தஃ" என்று முக்தரான ஶுகவாமதேவாதிகள், (௧) " ఉపమానమశేషాణాంసాధూనామ్-உபமாநமஶேஷாணாம்ஸாதூநாம்" என்று ஸகல ஸாதுக்களுக்கும் உபமாநமான ப்ரஹ்லாத பராஶர ஸௌபரி முதலான வல்லாத முமுக்ஷுக்கள் இவர்களெல்லாரும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளை யநுஷ்டித்தார்களென்கையாலே விலக்ஷணரானவர்களாலநுஷ்டிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுடைய த்யாகத்துக்கு அநுஷ்டாந விரோதமுண்டு;

அதுக்குமேலே, (உ) "నియతంకురుకర్మత్వంకర్మజ్యాయోహ్యకర్మణః । శరీరయాత్రాపిచతేనప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః - நியதம்குரு கர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோஹ்யகர்மணஃ। ஶரீரயாத்ராபிசதே நப்ரஸித்த்யேத கர்மணஃ" என்று-நீ, உனக்கு நியதமான கர்மத்தைப் பண்ணு ; ஜ்ஞாந நிஷ்டையிற் காட்டில் கர்மநிஷ்டை ஶ்ரேஷ்டை. உன்னுடைய ஶரீரயாத்ரையும் கர்மத்தை யொழிந்தபோது ஶாஸ்த்ரீயாநுஷ்டாநமில்லாமையாலே ஸித்தியாதென்றும், (உ) " కర్మణైవహిసంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః-கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதயஃ" என்று-ஜநகாதிகளான யோகிகள் கர்மயோகத்தாலே ஆத்மப்ராப்திரூபையான ஸித்தியையடைந்தார்களென்றும், (௩) "స్వకర్మనిరతస్సిద్ధింయథా విన్దతితచ్ఛృణు । యతఃప్రవృత్తిర్భూతానాంయేనసర్వమిదంతతమ్ । స్వకర్మణాతమభ్యర్చ్య సిద్ధింవిన్దతిమానవః-ஸ்வகர்மநிரதஸ்ஸித்திம் யதாவிந்ததி தச்ச்ருணு ! யதஃப்ரவ்ருத்திர்பூதாநாம்யேநஸர்வமிதம்ததம்। ஸ்வகர்மணாதமப்ப்யர்ச்யஸித்திம்விந்ததிமாநவஃ" என்று-ஸ்வகர்மத்திலே நிரதனானவன் யாதொருபடி ஸித்தியைப்பெற்றான் ; அத்தைக்கேள் ; ஸர்வபூதங்களினுடைய வும்ப்ரவ்ருத்தி யாவனொருவன்பக்கல்நின்றுமாயிருக்கிறது. யாவனொருவனாலே இதெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கிறது. அவனை ஸ்வகர்மத்தாலே யர்ச்சித்து ஸித்தியைப்பெறக்கடவன் மநுஷ்யனானவனென்றும்,

(௪) "నియతస్యతుసన్న్యాసఃకర్మణోనోపపద్యతే- நியதஸ்யதுஸந்யாஸஃ கர்மணோநோபபத்யதே" என்று கர்மத்தில் நியதனானவனுக்கு

(௧.) வி-பு-௧-௧௯-௫௫௬ (உ) கீ-௩-௨௦ (௩) கீ-

(௪) கீ-

அதினுடைய த்யாகமநுபபந்நமென்றும், (௧) "ఆరురుక్షోర్మునేర్యోగం కర్మ కారణముచ్యతే-ஆருருக்ஷோர்முநேர்யோகம்கர்மகாரணமுச்யதே" என்று ஜ்ஞாநயோகத்திலே செல்ல வாசைப்பட்டவனுக்கு கர்மயோகத்தைக் காரணமாகச் சொல்லப்படாநின்றதென்றும், (௨) "యజ్ఞదానతపఃకర్మ న త్యాజ్యం కార్యమేవ తత్ । యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్-யஜ்ஞதாநதப: கர்மநத்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஶ்சைவபாவநாநிமநீஷிணாம்" என்று யஜ்ஞதாநதபோரூபமான கர்மம் த்யாஜ்யமன்று; கர்த்தவ்யமே; யஜ்ஞதாநதபஸ்ஸுக்களே ஜ்ஞாநவான்களுக்குப் பாவநமாயிருக்குமென்றும்,

(௩) "శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయాద్యజ్ఞాజ్జ్ఞానయజ్ఞః పరన్తప । సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే-ஶ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாத் ஜ்ஞாநயஜ்ஞ: பரந்தப । ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே" என்று த்ரவ்யமயமான யஜ்ஞத்திற்காட்டில் ஜ்ஞாநயஜ்ஞம் மிகவும்ஶ்ரேஷ்டம்; அநுஷ்டிதமான கர்மங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநத்திலே கொண்டுவந்து முட்டுமென்றும், (௪) "యథైధాంసి సమిద్ధోఽగ్నిర్భస్మసాత్కురుతేఽర్జున । జ్ఞానాగ్నిః సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా- யதைதாம்ஸி ஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந । ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா" (௫) "న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే । తత్స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేనాత్మని విన్దతి-நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே । தத்ஸ்வயம்யோகஸம்ஸித்த: காலேநாத்மநிவிந்ததி" என்று எரிகிறவக்நியானது விறகுகளை யாதொருபடி பஸ்மஸாத்தாக்கும்; அப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நி ஸர்வகர்மங்களையும் பஸ்மஸாத்தாக்கும், ஜ்ஞாநத்தோடொக்கப் பரிசுத்தமாக்க வல்லது இந்த லோகத்திலில்லை. அந்த ஜ்ஞாநத்தைக் கர்மயோகத்திலே ஸித்தனானவன் காலக்ரமத்தாலே பெறுநிற்குமென்றும்,

(௬) "భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్ । సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాన్తిమృచ్ఛతి-போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் । ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ஜ்ஞாத்வாமாம் ஶாந்திம்

(௧) கீ-௬-௩ (௨) கீ-௧௮-௫ (௩) கீ-௪-௩௩
(௪) கீ-௪-௩௭ (௫) கீ-௪-௩௮ (௬) கீ-௫-௨௯

ருச்சதி" என்று யஜ்ஞதபஸ்ஸுக்களாலே வருகிற பலங்களுக்கு போக்தாவாய் ஸர்வலோக மஹேஶ்வரனாய் ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தாக வென்னை யறிந்து ஆத்மாநுபவரூபையான ஶாந்தியை யடையா நிற்குமென்றும், (க) "భక్త్యామామభిజానాతియావాన్యశ్చాస్మి తత్త్వతః । తతో మాంతత్త్వతో జ్ఞాత్వావిశతేతదనన్తరమ్-பக்த்யாமா மபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மி தத்வத:। ததோமாம்தத்வதோஜ்ஞாத்வாவிஶதேததநந்தரம்" என்று பக்தியோகத்தாலே என்னை உள்ளபடி யறியாநிற்கும்; அநந்தரம்பதாவாக வென்னை ப்ராபியாநிற்குமென்றும்,

(௨) "భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యఅహమేవంవిధోఽర్జున । జ్ఞాతుంద్రష్టుంచతత్త్వేన ప్రవేష్టుంచపరన్తప- பக்த்யாத்வநந்யாஶக்யஅஹமேவம்விதோர்ஜுந। ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்வேநப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப" என்று அநந்யை யான பக்தியாலே ஏவம்விதனான நானறிகைக்கும் ப்ராபிக்கைக்கும் ஶக்யனென்றும், (௩) "మద్భక్తింలభతేపరామ్-மத்பக்திம்லபதேபராம்" என்று என்பக்கலிலே பரையான பக்தியைப் பெறுமென்றும், (௪) "మన్మనాభవమద్భక్తోమద్యాజీమాంనమస్కురు । మామేవైష్యసిసత్యంతేప్రతిజానే ప్రియోఽసిమే - மந்மநாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு। மாமே வைஷ்யஸிஸத்யந்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று என்பக்க லிலே நெஞ்சை வை, உனக்கு நல்லனான வென்னைக்குறித்து யஜி; என்னை நமஸ்கரி; இப்படிச்செய்தால் என்னையே அடையக்கட வை; உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறேன்; நீ எனக்கு ப்ரியனாகாநின்றாயாகையாலேயென்று மித்யாதிகளாலே பதினெட் டோத்தாலும் ஆதரத்தோடே பரக்க வுபதேஶிக்கப்பட்ட கர்ம யோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாதிகளுடைய த்யாகம் ப்ரகரண விருத்தம்;

ஆகவிப்படி ஶாஸ்த்ரவிரோதமும் அநுஷ்டாந விரோதமும் ப்ரகரணவிரோதமும் பிறக்கையாலே இதிற் சொல்லுகிற த்யாகம் அர்த்தமாகமாட்டாதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்;

அவை யில்லாமையாலே அது அர்த்தமாகமாட்டாது; எங் ஙனேயென்னில்; (௫) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వంయోవైవేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై - తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే -

(க) கீ-கஅ-டுடு (௨) கீ-கக-டு௪ (௩) கீ- (௪) கீ-கஅ-௬௫
(௫) ஶ்வே-௬-கஅ

யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதி தஸ்மை। தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வைஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று சதுர்த்தஸபுவநஸ்ரஷ்டாவாய் ப்ரதாநனை ப்ரஹ்மாவையாவனொருவன் முன்பு ஸ்ருஷ்டித்தான் ; யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதப்ரதாநம் பண்ணினான் ; ஸர்வேஸ்வரனாய் ஆத்மாத்மஜ்ஞாநஜநகனாயிருக்கிற வவனை முமுக்ஷுவான நான் ஸரணம் புகுகிறேனென்றும்,

(க) "బ్రహ్మణేత్వామహసఓమిత్యాత్మానంయుఞ్జీత-ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று நிரவதிகதேஜோரூபமான ப்ரஹ்மத்தின்பொருட்டு ஆத்மாவைரக்ஷபத்வேந ஸமர்ப்பிப்பானென்றும், (உ) "నకర్మణానప్రజయాధనేనత్యాగేనైకేఅమృతత్వమానశుః- நகர்மணாநப்ரஜயாதநேநத்யாகேநைகேஅம்ருதத்வமாநஸு:" என்று கர்மயோகாதிகளாலன்றிக்கே அவற்றினுடைய த்யாகமாகச்சொல்லுகிற ப்ரபத்தியாலே அம்ருதஸ்வரூபமான மோக்ஷம்பெற்றார்களென்றும், (௩) "సన్న్యాసస్త్యాగఇత్యుక్తశ్శరణాగతిరిత్యపి- ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாகஇத்யுக்தஸ்ஸரணாகதிரித்யபி" என்று ந்யாஸத்தையும் த்யாகத்தையும் ஸரணாகதியையும் பர்யாயமாகச்சொல்லுகிறதிறே.

(௪) "సత్యంతపోదమశ్శమోదానంధర్మఃప్రజననమగ్నయోఅగ్నిహోత్రంయజ్ఞః- ஸத்யம்தபோதமஸ்ஸமோதாநம்தர்ம:ப்ரஜநநமக்நயோக்நிஹோத்ரம்யஜ்ஞ:" என்று சொன்ன கர்மயோகத்திலும், "మానసమ్-மாநஸம்" என்று சொன்ன ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களிலும் அதிகம் ந்யாஸஸப்தவாச்யமான ப்ரபத்தியென்றும், அந்தந்யாஸமாகிறது, (௪) "న్యాసఇతిబ్రహ్మ-ந்யாஸஇதிப்ரஹ்ம" (௪) "ந்யாஸஇத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம்" என்கிற ப்ரபத்தவ்யமான பகவத்விஷயமென்றும், அதுதான், (௪) "తస్మాన్న్యాసమేషాంతపసామతిరిక్తమాహుః- தஸ்மாத்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (௫) "తేషాన్తుతపసాంన్యాసమతిరిక్తంతపశ్శ్రుతమ్ - தேஷாந்துதபஸாம்ந்யாஸமதிரிக்தந்தபஸ்ஸ்ருதம்" என்கிறபடியே ஸர்வாதிகமான வுபாயமென்றும்,

---

(க) தை-நா-௭௧ (உ) தை-நா (௩) பாஞ்சராத்ரம்
(௪) தை-நா-௬-௫0 (௫)

(௧) "సర్వోపాధివినిర్ముక్తం క్షేత్రజ్ఞం బ్రహ్మణి న్యసేత్ । ఏతజ్జ్ఞానం చ జ్ఞేయం చ శేషోऽన్యో గ్రన్థవిస్తరః- ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம்ப்ரஹ்மணி ந்யஸேத்। ஏதத்ஜ்ஞாநஞ்சஜ்ஞேயஞ்சஶேஷோந்யோக்ரந்தவிஸ்தர:" என்று ப்ரக்ருத்யாதிவிலக்ஷணனாகவாத்மாவையறிந்து அவனைப்ரஹ்மத்தின்பக்கலிலே ந்யஸிப்பான்; இதுவேஅறிவும், அறியப்படுவதும்; இதொழியவையெல்லாம் க்ரந்தப்பரப்பித்தனை; நிரர்த்தகமென்றும், (௨) "సర్వేషామేవ లోకానాం పితా మాతా చ మాధవః । గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః- ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம்பிதாமாதாசமாதவ:। கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபா:" என்று ஸர்வலோகத்துக்கும் ஹிதபரனான பிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஸ்வரன்; புருஷஸ்ரேஷ்ட்டரே! ஶரண்யனானவனைச் ஶரணம் புகுருங்கோளென்றும், (௩) "దుర్యోధన హృషీకేశం ప్రపద్యస్వ జనార్దనమ్- துர்யோதநஹ்ருஷீகேஶம்ப்ரபத்யஸ்வஜநார்த்தநம்" என்று துர்யோதநனே! ஹ்ருஷீகேஶனான ஜநார்த்தநனை ப்ரபத்திபண்ணென்றும்,

(௪) "తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేనస్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముస్తత్పత్న్యో మధుసూదనమ్- தம்ப்ரபிந்நஶிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ்ருதஶோணிதம்। விலோக்யஶரணம்ஜக்முஸ்தத்பத்ந்யோமதுஸூதநம்" என்று திருவடிகளாலே மிதியுண்டுநொந்த காளியனைக்கண்டு அவனுடைய பத்நிகள் மதுஸூதநனை க்ருஷ்ணன்திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கார்களென்றும், (௫) "ఆర్తో వా యది వా దృప్తః పరేషాం శరణాగతః । అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా- ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்த:பரேஷாம்ஶரணாகத:। அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:க்ருதாத்மநா" என்று ஆர்த்தனாகவுமாம், த்ரு(த்ரு)ப்தனாகவுமாம், ஶரணாகதனானவன் ஶத்ருவானாலும் ப்ராணன்களைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படுமென்றும், (௬) "తమనన్తమజం విష్ణుమచ్యుతం పురుషోత్తమమ్ । భక్తప్రియం సురశ్రేష్ఠం భక్త్యా త్వం శరణం వ్రజ- தமநந்தமஜம்விஷ்ணுமச்யுதம்புருஷோத்தமம்। பக்தப்ரியம் ஸுரஶ்ரேஷ்டம் பக்த்யாத்வம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று அபரிச்சிந்ந ஸ்வரூபனாய் நித்யனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் ஆஶ்ரிதரைநழுவவிடாத

(௧) (௨) பாரத-ஆரண்ய (௩) பாரத-
(௪) வி-பு-௫- (௫) ரா-யு-௧௮-௨௮ (௬)

னாய் பக்தப்ரியனாய் ஸர்வதேவதைகளிலுமதிகனான புருஷோத்தமனை பக்தியோடே ஶரணம்புகுவென்றும்,

(௧) "దురాచారోఽపి సర్వాశీ కృతఘ్నో నాస్తికః పురా । సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయా శరణం యది । నిర్దోషం విద్ధి తం జన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః- துராசாரோபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்நோ நாஸ்திகஃ புரா । ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம் ஶ்ரத்தயா ஶரணம் யதி ! நிர்த்தோஷம் வித்தி தம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத் பரமாத்மநஃ" என்று துராசாரனாய் பஹுவாஶியாய் ஒருவன்பண்ணின உபகாரத்தை யில்லை செய்யுமவனாய் நாஸ்திகனாய் இவற்றிலே நெடுங்காலமயிட்டுப்போந்தவனேயாகிலும் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ஶ்ரத்தையோடே ஶரணமாக வாஶ்ரயிக்குமாகில் ஶரண்யனான பரமாத்மாவினுடைய ப்ரபாவத்தாலே அவனை நிர்த்தோஷனாக புத்திபண்ணென்றும், (௨) "తావదార్తిస్తథా వాఞ్ఛా తావన్మోహస్తథా సుఖమ్। యావన్న యాతి శరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్- தாவதார்த்திஸ்ததா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததா ஸுகம் । யாவந்நயாதி ஶரணம் த்வாமஶேஷாகநாஶநம்" என்று ஸர்வபாபநாஶகனான வுன்னைச் ஶரணம்புகா நயாதோராளவில், அவ்வளவுமிறே ஐஶ்வர்யப்ரபஶமடியாக வருகிற வார்த்தியும் அபூர்வைஶ்வர்யவாஞ்சையும் ஆத்மஜ்ஞாநாபாவமாகிற மோஹமும் பகவதநுபவாலாபநிபந்தநமான ஸுகமுமென்றும், (௩) "శరణ్యం శరణం యాతో గోవిన్దం నావసీదతి ஶரண்யம் ஶரணம் யாதோ கோவிந்தம் நாவஸீததி" என்று ஶரண்யனான கோவிந்தனைச் ஶரணம் புக்கவர்களுக்கு ஒருகாலும் அவஸாத(ம்)மில்லையென்றும்,

(௪) "వృథైవ భవతో యాతా భూయసీ జన్మసన్తతిః। తస్యామన్యతమం జన్మ సఞ్చిన్త్య శరణం వ్రజ- வ்ருதைவ பவதோ யாதா பூயஸீ ஜந்மஸந்ததிஃ। தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய ஶரணம் வ்ரஜ" என்று போக(భోగ)மோக்ஷாதி யோக்யமன்றியிலே வ்யர்த்தமே போனஜந்மங்களிலே யொருஜந்மமாக நினைத்து இஜ்ஜந்மத்திலே ஶரணம்புகுவென்றும், இத்யாதிகளாலே ஸர்வதர்மபரித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபத்தியை மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும் பின்னையும் ஸ்வாமி

---

(௧) ஸாத்வ-௧௩-௨௧ (௨) வி-பு-௧-௯-௭௩ (௩)
(௪) வி-பு.

மதபுருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவும் சொல்லுகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோதமுமில்லை.

கண்டு முசுகுந்தாதிகள் ப்ரபத்தியாலே மோக்ஷம்பெற்றார்களென்கையாலே அநுஷ்டாநவிரோதமில்லை; இப்ப்ரகாணங்கன்னிலே, (க) "దైవీహ్యేషాగుణమయీమమమాయాదురత్యయా। మామేవయేప్రపద్యన్తేమాయామేతాంతరన్తితే-தைவீஹ்யேஷாகுணமயீமமமாயாதுரத்யயா। மாமேவயேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாம்தரந்திதே" என்று எனக்கு லீலோபகரணமாய் ஸத்வாதிகுணமயியான வென்னுடையமாயை ஒருவரால் அவிட்கப்போகாது; என்னையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்யாவர் சிலர் அவர்கள் என்மாயையைக் கடப்பார்களென்றும், (உ) "యేయథామాంప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవభజామ్యహమ్ - யேயதாமாம்ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்தத்தைவபஜாம்யஹம்" என்று யாவர் சிலர் யாதொருபடி என்னை ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்; அவர்களை அப்படியே பஜியாநிற்பனென்றும்,

(ந) "తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యేయతఃప్రవృత్తిఃప్రసృతాపురాణీ-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யேயதஃப்ரவ்ருத்திஃப்ரஸ்ருதாபுராணீ" என்று யாவனொருவன்பக்கல்நின்றும் ப்ரவ்ருத்திபுண்டாகிறது; காரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், (ச) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేऽర్జునతిష్ఠతి। భ్రామయన్సర్వభూతానియన్త్రారూఢానిమాయయా। తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారత। తత్ప్రసాదాత్పరాంశాన్తిం స్థానంప్రాప్స్యసిశాశ్వతమ్-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுநதிஷ்டதி। ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநிமாயயா। தமேவஶரணம்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராம்ஶாந்திம் ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஶாஶ்வதம்" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வப்ராணிகளையும்யந்த்ராரூடங்களாக்கிமாயையாலே ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலே நில்லாநிற்கும்; அவனையே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உபாயமாகவடை; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பரையான ஶாந்தியையும் ஶாஶ்வதமான ஸ்தாநத்தையும் ப்ராபிப்புதியென்று மித்யாதிகளாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக ப்ரபத்தியைப் பலபடியாக விதிக்

(க) கீ-எ-கச (உ) கீ- (ந) கீ-கரு-ச

(ச) கீ-கஅ-சுக

கையாலே ப்ரகரணவிரோதமில்லாமையாலே இஶ்ஶ்லோகத்திற் சொல்லுகிற கர்மாதித்யாகவிதியும் தத்த்யாகபூர்வகமான வித்யேதோபாயவரணவிதியும் அத்யந்தமுபபந்நம்;

ஆனால் இது கர்மஜ்ஞாநாதிகளை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரத்தோடே விரோதிக்கையாலே துர்ப்பலமாய் இதிற்சொல்லுகிறவர்த்தம் அநுபபந்நமாகாதோவென்னில்; ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ரந்தன்னோடே விரோதிக்கையாலே கர்மாதிவிதாயக ஶாஸ்த்ரந்தான் துர்ப்பலமாய் அவ்வர்த்தம் அநுபபந்நமாகலுமாயிருக்கையாலே அதுசொல்லவொண்ணாது.

இப்படி விரோதம்சொல்லும்போது நாஸ்திக்யாதிஶயத்தாலே பரஹிம்ஸாபரரான சேதநரைக்குறித்து அவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக விதிக்கிற ஶ்யேநவிதிக்கும் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து ஐஹிகமாயும் ஆமுஷ்மிகமாயுமுள்ள புருஷார்த்தங்களைக் காமிக்கிறவர்களைக் குறித்து விதிக்கிற ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதிக்கும் ஸம்ஸாரி(ஃ)களுடைய வினைக் குறித்து விதிக்கிற மோக்ஷவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும்,

ப்ராஹ்மணதர்மமாக விதிக்கிற யஜநயாஜந அத்யயநாத்யாபநதாநப்ரதிக்ரஹங்களுக்கும் க்ஷத்ரியதர்மமான யஜநாத்யயநதாநங்களுக்கும், வைஶ்யதர்மமாக விதிக்கிற க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யாதிகளுக்கும் ஶூத்ரதர்மமாக விதிக்கிற ஶுஶ்ரூஷைக்கும் அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும்,

ப்ரஹ்மசாரி தர்மமாகவிதிக்கிற ஸமிதாதா(ந)நாதிகளுக்கும், க்ருஹஸ்ததர்மமான பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளுக்கும் வாநப்ரஸ்ததர்மமாக விதிக்கிற வநவாஸாதிகளுக்கும் பிக்ஷுதர்மமாகவிதிக்கிற காஷாயதண்டதாரணாதிகளுக்கும் அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும், (க) "ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வா பூதாநி-நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" என்கிற பூதஹிம்ஸாநிஷேத விதிக்கும், (உ) "அக்நீஷோமீயம் பஶுமாலபேத - அக்நீஷோமீயம்பஶுமாலபேத" என்கிற பஶ்வாலம்பவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும், (௩) "யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்

(க) (உ) (௩) ஆபஸ்த-ஶ்ரௌதஸூ.

ஷீத்-யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்” என்கிற நித்யாக்நிஹோத்ரவிதிக்கும், (௧) “సన్న్యసేత్సర్వకర్మాణి-ஸந்ந்யஸேத்ஸர்வகர்மாணி” என்கிற த்யாகவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

(௨) “జ్ఞానామృతేన తృప్తస్య కృతకృత్యస్య యోగినః । నైవాస్తి కించిత్కర్తవ్యమస్తిచేన్న స తత్త్వవిత్-ஜ்ஞாநாம்ருதேநத்ருப்தஸ்யக்ருதக்ருத்யஸ்யயோகிநஃ। நைவாஸ்திகிஞ்சித்கர்த்தவ்யமஸ்திசேந்நஸதத்வவித்” என்கிற கர்மத்யாகத்துக்கும், (௩) “యజ్ఞేన దానేన తపసా నాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநப்ராஹ்மணாவிவிதிஷந்தி” என்கிற ஜ்ஞாநஸாதநகர்மாநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநம் மோக்ஷஸாதநமென்கிற ஜ்ஞாநயோகத்தினுடைய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும், (௪) “విద్యాంచావిద్యాంచ యస్తద్వేదోభయం సహ । అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయా ఽమృతమశ్నుతే-வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்சயஸ்தத்வேதோபயம்ஸஹ। அவித்யயாம்ருத்யும்தீர்த்வாவித்யயாம்ருதமஶ்நுதே” என்று ஜ்ஞாநயோகத்தையும் கர்மயோகத்தையும் யாவனொருவன் கூடவறிகிறான்; அவன் கர்மயோகத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ஜ்ஞாநயோகத்தாலே இஷ்டப்ராப்தியையும் பெறுமென்றும், (௫) “ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యాం యథా ఖే పక్షిణాం గతిః । తథైవ జ్ఞానకర్మభ్యాం ప్రాప్యతే పురుషోత్తమః-உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாம்யதாகேபக்ஷிணாங்கதிஃ। ததைவஜ்ஞாநகர்மப்யாம்ப்ராப்யதேபுருஷோத்தமஃ” என்று பக்ஷி தன்பக்ஷத்வயத்தாலும் ஆகாஶத்திலே பறக்குமாபோலே ஜ்ஞாநகர்மங்களிரண்டாலும் பரமாகாஶநிலயனான ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராபிக்கப்படுமென்றும், (௬) “యథాన్నం మధుసంయుక్తం మధు చాన్నేన సంయుతమ్ । ఏవం తపశ్చ విద్యా చ సంయుక్తం భేషజం మహత్-யதாந்நம்மதுஸம்யுக்தம்மதுசாந்நேநஸம்யுதம்। ஏவம்தபஶ்சவித்யாசஸம்யுக்தம்பேஷஜம்மஹத்” என்று மதுஸம்யுக்தமான அந்நமும் அந்நஸம்யுக்தமான மதுவும் க்ஷுத்துக்கு பே(ஷ)ஷஜமாமாபோலே, கர்மஸாத்யமாய்த் தத்நுரூபாநுஷ்டாநஸஹிதமான ஜ்ஞாநமும், ஜ்ஞாநஸாதநமான கர்மமுமாகிற கர்மஜ்ஞாநஸமுச்சய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும் விரோதம்வருகையாலும்,

---

(௧) ௨) (௩) ப்ருஹ-௬-௪-௨௨
(௪) ஈஶா-௧௧ (௫) (௬)

இந்த ஸமுச்சயவிதிக்கும், (க) "నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా శ్రుతేన। యమేవైష వృణుతే తేన లభ్య స్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్- நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்யோநமேதயாநபஹுநாச்ருதேந। யமேவைஷவ்ருணுதேதேநலப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மாவிவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம்" என்று கர்மஜ்ஞாநங்களால் புருஷார்த்தம்லப்ய(க்ஷ)மன்று; தத்த்யாகபூர்வகமான பக்தியோகத்தாலே லப்யமென்கிற பக்தியோகவிதிக்கும் விரோதம்வருகையாலும்,

(உ) "సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్-ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்கிறஸச்சிதாநந்தரூபமாத்ரோபாஸநமாகிற ஸத்வித்யையோடே (ங) "అథయ ఇహాత్మానమనువిద్య వ్రజన్త్యేతాంశ్చ సత్యాన్ కామాన్, తేషాం సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి-அதய இஹாத்மாநமநுவித்யவ்ரஜந்த்யேதாம்ஶ்ச ஸத்யாந்காமாந், தேஷாம்ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோபவதி" என்று-அநந்தரம் யாவர் சிலர் பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஸத்யகாமாதிகுணவிசேஷங்களையும் கூடவறிந்து உபாஸிக்கிறார்கள்; அவர்களுக்குஸர்வலோகங்களிலும் காமசாரித்வமுண்டாமென்கிற ஸகுணோபாஸநபரையான த(ஃ)ஹரவித்யையும் விரோதிக்கையாலும்,

உபாஸ்யவஸ்துவை, (ச) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్-யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (ரு) "పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే। స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ-பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே। ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச" என்று யாவனொருவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறான்; அவனுடைய ஶக்தி அநேகப்ரகாரையாயிருக்கும்; ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநபலாதிகளை யுடையனாயிருக்குமென்கிற ஸகுணவாக்யத்தோடே "நிர்க்குணம், நிரஞ்ஜநம் - నిర్గుణం, నిరఞ్జనమ్" என்கிற நிர்க்குணவாக்யத்துக்கு விரோதம்வருகையாலும்,

(சா) "య ఏషోఽన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే హిరణ్యశ్మశ్రుర్హిరణ్యకేశ ఆప్రణఖాత్సర్వ ఏవ సువర్ణః, తస్య యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ, మహారజతం వాసః-யஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மயஃபுருஷோத்ருஶ்யதே। ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர்ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத்ஸர்வஏவஸுவர்ணஃ, தஸ்ய

(க) கட-க-உ-உங (உ) சாந்தோ-சா-உ-க (ங) சாந்தோ-அ-க-சா
(ச) முண்ட-க-க-கூ (ரு) ஶ்வே-சா-அ (சா) சாந்தோ-க-சா-சா

யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ ! மஹாரஜதம்வாஸ:" என்று ஆதித்யமண்டலத்தின் நடுவே ஹிரண்மயனான புருஷன் காணப்படா நின்றான்; ஆபாதசூடம் ஹிரண்யவர்ணனாயிருக்கிற அவனுக்கு அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள் திருப்பரியட்டம் பொன்னொத்த வாடையாயிருக்குமென்றும், (௧) "ధ్యేయస్సదాసవితృమణ్డలమధ్యవర్తీ నారాయణస్సరసిజాసనసన్నివిష్టః । కేయూరవాన్ మకరకుణ్డలవాన్ కిరీటీహారీహిరణ్మయవపుర్ధృతశఙ్ఖచక్రః - த்யேயஸ்ஸதா ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தி நாராயணஸ்ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட: ! கேயூரவாந்மகரகுண்டலவாந்கிரீடீஹாரீஹிரண்மயவபுர்த்ருதஸங்கசக்ர:" என்று ஆதித்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியாய் செவ்வித்தாமரைப்பூவை ஆஸநமாகவுடையனாய் தோள்வளையும் குழையும் திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையும் திகழும்பொன்மேனியுமாய் நிற்பானாய், ஸங்கசக்ரகதாதரனான நாராயணன் த்யேயனென்கிற விக்ரஹத்தோடே, (௨) "యత్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణమచక్షుశ్శ్రోత్రం తదపాణిపాదం నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం యద్భూతయోనిం పరిపశ్యన్తి ధీరాః - யத்ததத்ரேஸ்யமக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஸ்ஸ்ரோத்ரம் ததபாணிபாதம் நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் யத்பூதயோநிம் பரிபஸ்யந்தி தீரா:" என்று சக்ஷுரிந்த்ரியக் க்ராஹ்யமின்றிக்கே மாநஸஜ்ஞாநவேத்யமுமின்றிக்கே நாமவர்ணாதிரஹிதமுமாய் சக்ஷுஸ்ஸ்ரோத்ரபாணிபாதாதிரஹிதமாய் நித்யமாய் அநவச்சிந்நபரிமாணமாய் ஸர்வத்ரவ்யாப்தமாய் அதிஸூக்ஷ்மமாய் ஸத்தாபோகி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும்வஸ்துவை தீ(தி)ரானார் உள்ளபடி காண்பர்களென்றும், *ரூபவர்ணாதி நிர்த்தேஸவிஸேஷண விவர்ஜிதமாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகிற ரூபாதிநிஷேதம் விரோதிக்கையாலும்,

(௩) "పాదోऽస్య విశ్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి - பாதோஸ்யவிஸ்வாபூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி" என்று லீலாவிபூதி ஒருகாலும் நித்யவிபூதி முக்காலுமாயிருக்குமென்கிற விபூதித்வயத்தோடே (௪) "నేహ నానాస్తి కిఞ్చన - நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந" என்கிற நாநாத்வநிஷேதம் விரோதிக்கையாலும் இப்படி ஆபாதசூடம் பரஸ்பரவிருத்தமாய்த்தோற்றுகிற ஸாஸ்த்ரமடங்கலும்விடவேண்டிவரும்.

(*) (௨) முண்டக-க-க௬

அப்போது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும் ஆஸ்திக்யமுமின்றியிலேயொழியுமாகையாலே இப்படிவருகிற விரோதத்தை குணவர்ணாஶ்ரமபாக ருச்யாதிபேதங்களாலே வேறுபட்டுவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாக்கிப் பரிஹரிக்கக்கடவது.

எங்ஙனேயென்னில்; தமோகுண ப்ராசுர்யநிபந்தநமான பரஹிம்ஸாபரதையாலும் ரஜஃப்ராசுர்யநிபந்தநமான க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தார்த்தித்வத்தாலும் ஸத்வப்ராசுர்யநிபந்தநமான முமுக்ஷுத்வத்தாலும் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே ஶ்யேநவிதிக்கும் மோக்ஷவிதிக்கும் வருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம்; ஹிம்ஸாநிஷேதம் ஸாமாந்யமாகையாலும் பஶுவிஶஸநவிதி கர்மநிபந்தநமாகையாலும் அவற்றுக்குண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம். நித்யாக்நிஹோத்ரவிதி தத்பாகவிதிகள்கர்மயோகநிஷ்டையும் ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டையுமாகிறவதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே அவற்றுக்குவருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸமுச்சயவிதியும் கர்மயோகத்தில் விஶ்வாஸமாந்த்யத்தாலே உபயஸாபேக்ஷனவனைக் குறித்தாகையாலே பரிஹ்ருதம். பக்திவிதியும், கர்மஜ்ஞாநஸஹக்ருதையானபக்தியே கார்யகரமாவதென்கிற பாகம் பிறந்த வதிகாரிக்காகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களோடு அதுக்குண்டானவிரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸத்வித்யைதஹரவித்யைகளுக்குவருகிற விகல்பமும் ஸ்வரூபமாத்ரத்திலும் குணவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்திலுமுண்டான ருசிவிசேஷத்தால்வந்த வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

ஸகுணவாக்யத்துக்கும் நிர்க்குணவாக்யத்துக்குமுண்டான விரோதம், (௪)"అపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సోఽపిపాసః సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః- அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோऽபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ" என்று ஹேயப்ரதிபடனாகையாலே அபஹதபாப்மாவாயிருக்கும். நித்யயௌவநஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு ஏகரூபனாயிருக்கையாலே ஜராரஹிதனாயிருக்கும், நித்யனாகையாலே நாஶரஹிதனாயிருக்கும்; நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூபனாகையாலே விஶோகனாயிருக்கும். அகர்மவஶ்யனா

(௪) சாந்தோ-அ-எ-௧

கையாலே க்ஷுத்பிபாஸாதிராஹிதனாயிருக்குமென்கிற ஹேயகுண ராஹித்யத்தையும், ஸத்யமான காமங்களையுடையனாயிருக்கும், ஸத்யமான ஸங்கல்பங்களையுடையனாயிருக்குமென்கிற கல்யாணகுண ஸாஹித்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

நிர்விக்ரஹஸவிக்ரஹங்களுக்குண்டான விரோதமும்,(க) "இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:" என்கிற இச்சாக்ருஹீதமான விக்ரஹத்தையும், கர்மாதீநமானஶரீரபரிக்ரஹமில்லாமையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்; (உ) "நேஹ நாநாஸ்தி-நேஹநாநாஸ்தி" என்கிறவாக்யம் த்ரவ்யபேதத்தாலே பி(ந்)ந்நமான விபூதித்வயத்திலுடையவும் விஶிஷ்டைக்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே விபூதியோகம்சொல்லுகிற வாக்யத்துக்கு† மூண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம்.

ஆகவிப்படி பரஸ்பரவிருத்தமான வர்த்தவிஶேஷங்கள் குணவர்ணநபே(த்)தபிந்நமாய் வருகிற வதிகாரங்தோறும் வ்யவஸ்திதமானவோபாதி இதுவும்அதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்.

அதாவது(ந) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதே: பரமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் பகவச்சேஷமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிவிஶிஷ்டமாயிருக்குமாத்மஸ்வரூபமென்றறிந்து, ததநுகுணமான புருஷார்த்தம்ஸ்வயத்நஸாத்யமென்கிறவளவிலேநிற்கிறவனைக்குறித்து கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களை விதிக்கிறது; (ச) "உணர்வுமுயிருமுடம்பும் மற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம், உணர்வைப்பெறவூர்ந்து" என்றும்,(ரு) "மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநாதிகளெல்லாம் புறவிதழாம்படி சரமமானபகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகபோக(போ)மாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபமென்றறிந்து, அந்தபகவதேகபோகத்வமாகிற புருஷார்த்தம் பரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நத்தால் லபிக்கவொண்ணாது; நிருபாதிகரக்ஷகனானவனாலே லப்யமென்றறிந்து, (சா) "என்னான்

(க) வி-பு-சா-எ-அச (உ) ப்ருஹ-சா-ச-கக (ந) தி-வாய்-க-ந-சா
(ச) தி-வாய்-அ-அ-ந (ரு) திருமாலை-நஅ (சா) தி-வாய்-ரு-அ-ந
† இங்கே சில்பதம் காணவில்லை

செய்கேன்" என்கிறபடியே ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வரக்ஷண ஜ்ஞாநாபாவத்தாலும், புருஷார்த்தம் அநந்யஸாத்யமென்கிற ஜ்ஞாநவத்தையாலும் பக்திபாரவஶ்யத்தாலும் அநந்யகதிகளாய், பலத்தில் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநமாகிற விளம்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவர்களுமாயிருக்கிறவர்களைக் குறித்து ப்ரபத்தியோகத்தை விதிக்கிறதென்கை.

இப்படி ஜ்ஞாநவிபாக(జ్ఞాన) நிபந்தநமான ருசியைப்பற்றிவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநாதிவிதாயக ஶாஸ்த்ரத்துக்கும் ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ரத்துக்கும் விரோதப்ரஸங்கமே பிடித்தில்லை. ஶாஸ்த்ரசோ(చో)திதமான ஸகலதர்மங்களும் ஸர்வர்க்கு முபாதேயமல்லாமையாலும் (க) "యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే। తావాన్ సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః. யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே । தாவாந்ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநதः" என்று குணத்ரயவஶ்யராய் பகவல்லீலாவிஷயபூதரான சேதநரைக்குறித்து அவ்வோருடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரசோதிதமான வர்த்தங்களில், ஸர்வத்ர பரந்துகிடக்கிற ஜலத்தில் த்ருஷார்த்தனுக்கு ஸ்வதாஹஶாந்திக்களவானதே அபேக்ஷிதமாமாபோலே அறிவுடையனானவனுக்கு ஸ்வாதிகாராநுகுணமானதே அபேக்ஷிதமாய் தத்வ்யதிரிக்தங்களானவை த்யாஜ்யமென்கையாலும், வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களில் ஸ்வவர்ணஸ்வாஶ்ரமாதிகளுக்கு விஹிதமான தர்மங்களை உபாதேயமாகவிதித்து தத்வ்யதிரிக்த வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை த்யாஜ்யத்வேந விதிக்கையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூப தர்மாநுஷ்டாநத்தாலும் வ்யதிரிக்த தர்மத்யாகத்தாலுமல்லது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதைதான் கூடாமையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானாய் பகவதேகரக்ஷ்யத்வ ப்ரதிபத்தியாகிற ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே யிழியுமவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமாய் அஹங்காரகர்ப்பமான கர்மயோகாதிகளினுடைய த்யாகவிதி அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

(உ) "సన్న్యాసస్త్యాగ ఇత్యుక్తశ్శరణాగతిరిత్యపి। ఉపాయోయం చతుర్థస్తే ప్రోక్తశ్శీఘ్రఫలప్రదః। అస్మిన్ హి వర్తమానానాం విధా విప్రనిషేధితే। పూర్వే త్రయ ఉపాయాస్తే న వేయురమనోహరాః- ஸந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்தஶ்ஶரணாகதிரித்

யபி । உபாயோயம்சதுர்த்தஸ்தேப்ரோக்தஶ்ஶீக்ரபலப்ரதः । அஸ்மிந்நிவர்த்தமாநாநாம்விநௌஷிப்ரதிஷேதே। பூர்வேத்ரயஉபாயாஸ்தேபவேயுரமநோஹராः" என்று ஸந்யாஸஶப்தத்தாலும் த்யாகஶப்தத்தாலும் ஶரணாகதிஶப்தத்தாலும் சொல்லப்பட்ட சதுர்த்தோபாயமான ப்ரபத்தி ஆரப்த(ப்த)ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகையாலே ஶீக்ரபலப்ரதமாயிருக்கும்; ப்ராஹ்மணோத்தமராலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கிறவித்தவிதியிலே நடக்குமவர்களுக்கு முன்பு சொன்னகர்மஜ்ஞாநபக்தி யென்கிற மூன்றுஉபாயங்களும் மநோஹரங்களன்று. ஆகையாலே அநநுரூபங்களன்றென்று ப்ரபத்தியினுடையஉத்கர்ஷமும் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய வபகர்ஷமும் பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும் சொல்லிற்று.

(க) "సాధనం భగవత్ప్రాప్తౌ స ఏవేతి స్థిరా మతిః । సాధ్యభక్తిస్స్మృతా సైవ ప్రపత్తిరితిగీయతే । ఉపాయో భక్తిరేవేతి తత్ప్రాప్త్యా యా తు సా మతిః । ఉపాయభక్తిరేతస్యాః పూర్వోక్తైవ గరీయసీ । ఉపాయభక్తిః ప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ । సాధ్యభక్తిస్తు సా హన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ- ஸாதநம்பகவத்ப்ராப்தௌஸஏவேதிஸ்திராமதிः । ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவ ப்ரபத்திரிதிகீயதே । உபாயபக்திரேதஸ்யாः பூர்வோக்தைவகரீயஸீ। உபாயபக்திःப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ । ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ"என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு பகவானே உபாயமென்கிற வ்யவஸாயாத்மகஜ்ஞாநம் ஸாத்யபக்தியாக வநுஸந்திக்கப்படும்; அதுவே ப்ரபத்தியென்றுசொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்திக்கு பக்தியே உபாயமென்கிற நினைவுக்கு உபாயபக்தியென்றுபேர். இத்தைப்பற்ற முன்புசொன்னப்ரபத்தி ஶ்ரேஷ்ட்டை ; அதுக்கு ஹேது- உபாயபக்தியென்கிறபக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தமான பூர்வாகோத்தரா(கு)க ரூபமானபாபத்தைப்போக்குமத்தனை; ஸாத்யபக்தியென்கிற ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்தத்தையும் நஶிப்பிக்குமாகையாலே யென்று ப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வோபாயாதிக்யம் ப்ரதேஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

இப்படி அதிகாரிபேதத்தாலேஅவிருத்த(த்)மாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆபாதப்ரதீதியில் ஆபாஸமாகத்தோற்றுகிற விரோதத்தைப்

(க) லக்ஷ்மதந்த்

பரிஹரிக்கைக்காகச் சிலர் வேதோக்தமான தர்மங்களுக்கதிகார மில்லாத ஸ்த்ரீஶூத்ரதிர்யகாதிகள் பாலமுகாந்தபதி(बद्ध)ராதிகள் இவர்களுக்கு ப்ரபத்தியோகம் விதிக்கிறது; அல்லாத த்ரைவர்ணி கருக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகள் விதிக்கிறதென்று விஷயவிபாக(भाग)ம் பண்ணினார்கள்; (க) "మాంహి పార్థ వ్యపాశ్రిత్య యేఽపిస్యుః పాపయోనయః। స్త్రియో వైశ్యాస్తథా శూద్రాస్తేఽపి యాన్తి పరాంగతిమ్। కింపునర్బ్రాహ్మణాః పుణ్యా భక్తా రాజర్షయస్తథా-மாம்ஹிபார்த்தவ்யபாஶ்ரித்யயேபிஸ்யுஃ பாபயோநயஃ। ஸ்த்ரியோவைஶ்யாஸ்ததாஶூத்ராஸ்தேபியாந்திபராங்கதிம்। கிம்புநர்ப்ராஹ்மணாஃபுண்யாபக்தாராஜர்ஷயஸ்ததா" என்று, பார்த்தனே! பாபயோநிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ரவைஶ்யாதிகள்யாவர் சிலர்; அவர் களும் என்னையாஶ்ரயித்து பரையானகதியை ப்ராபிப்பர்கள்; புண் யயோநிகளான ப்ராஹ்மணர், ராஜர்ஷிகள் பக்தராயிருக்கிறவர்கள், என்னைபஜித்துப் பரகதியைப்ராபிப்பர்களென்னுமிடம் சொல்லவே ணுமோ வென்கையாலே ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கும் பஜநாதிகார முண்டாகையாலும், கர்மஜ்ஞாநாதிகளைவிட்டு ப்ரபத்தியைப்பண் ணென்றுவிதிப்பது தர்மாதிகாரமுள்ள விடத்தேயாகிலும், இந்த பக்த்யநதிகாரஹேதுவான ஜாத்யாதிவைகல்யமில்லாத க்ஷத்ரியனான வர்ஜுநனைக்குறித்து தர்மங்களைவிட்டு என்னைப்பற்றென்று விதிக் கையாலும், அந்தவிஷயவிபாக(भाग)ம் அயுக்தம்.

தர்மஶப்தத்தாலே பலாதிகளைச் சொல்லுகிறதாய் பலஸங்க கர்த்த்ருத்வங்களைப்பரித்யஜித்து தர்மஸ்வரூபமாத்ரத்தை யநுஷ்டி யாநின்றுகொண்டு ததங்கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண மோக்ஷஸித்தி யுண்டாமென்கிறதென்பர்கள் சிலர்;

இவ்விடத்தில் பலத்யாகபூர்வகமாக தர்மத்தை யநுஷ்டி யென்று சொல்லாமையாலும், பலத்யாகத்தைச்சொல்லி ஸ்வரூப நிஷேதம் பண்ணுமையாலேதர்மஸ்வரூபாநுஷ்டாநம் ப்ரஸ்துதமா னலும், (உ) "కర్మణ్యేవాధికారస్తే మాఫలేషు కదాచన। మాకర్మఫలహేతుర్భూర్మాతే సఙ్గోఽస్త్వకర్మణి-கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மாபலேஷுகதாசந।மா கர்மபலஹேதுர்ப்பூர்மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி" என்று கர்மத்தி லேஉனக்கதிகாரம்; பலத்திலதிகாரமில்லை; கர்மபலஹேதுவாகாதே

(க) கீ-௯-௩௨ (உ) கீ-௨-௪௭

கொள்; உனக்குக்கர்மாநுஷ்டாநத்தில் அஸங்கமுண்டாவதென்கை யாலே பலாதித்யாகம் சொல்லவொண்ணாமையாலும், லக்ஷண்யாபல த்தைச்சொல்லுகிறதென்ன வேண்டுவது, தர்மஸ்வரூபம் சொல் லுகிறதென்னுமிடத்தில் விரோதமுண்டானபோதாகையாலும் (௧) "నిశ్చయం శృణు మే తత్ర త్యాగే భరతసత్తమ । త్యాగో హి పురుషవ్యాఘ్ర త్రివిధస్సంప్రకీర్తితః । యజ్ఞదానతపఃకర్మ న త్యాజ్యం కార్యమేవ తత్ । యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్ । ఏతాన్యపి తు కర్మాణి సఙ్గం త్యక్త్వా ఫలాని చ । కర్తవ్యానీతి మే పార్థ నిశ్చితం మతముత్తమమ్- நிஶ்சயம்ஶ்ருணுமேதத்ர த்யாகேபரதஸத்தம । த்யாகோஹிபுருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்திதஃ । யஜ்ஞதாநதபஃகர்மந த்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஶ்சைவ பாவநாநிம நீஷிணாம் । ஏதாந்யபிதுகர்மாணி ஸங்கம்த்யக்த்வாபலாநிச । கர்த்த வ்யாநீதிமேபார்த்தநிஶ்சிதம்மதமுத்தமம்" இத்யாதிகளாலே கீழ்ச் சொன்ன பலத்யாகத்தை நிகமிக்கிறதென்றும்போதும் நிகமநத்தில் பலமில்லாமையாலும், (௨) "ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యాతం గుహ్యాద్గుహ్యతరం మయా । విమృశ్యైతదశేషేణ యథేచ్ఛసి తథా కురు- இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்குஹ்யாத் குஹ்யதரம்மயா । விம்ருஶ்யைததஶேஷேண யதேச்சஸிததாகுரு" என்றிப்படி குஹ்யாத்குஹ்யதரமான ஜ்ஞாநம் உனக்கென்னாலே சொல்லப்பட்டது; நீ இவற்றையடங்கவிசாரித்து யாதொருபடி இச்சித்தாய்; அப்படியேசெய்யென்று முன்பேநிகமித்துவிட்டு, (௩) "సర్వగుహ్యతమం భూయశ్శృణు మే - ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமே" என்று முன்புசொன்னகுஹ்யதரமான தர்மாதிகளிற்காட்டில் குஹ்யதமமாகையாலே விலக்ஷணமான வித்ததர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன்; கேளென்று இதினுடைய வைலக்ஷண்யம் முன்பே ப்ரஸ் துதமாகையாலும் இதின் வைலக்ஷண்யத்தாலே ஶோகநிவ்ருத்தி ஸ்வரஸமாகப் பிறக்கையாலும், இங்கு நிகமிக்கிறதென்கை புநருக் தியாகையாலும் பலத்யாகம் சொல்லுகிறதென்கிறபக்ஷம் துஷ்டம்.

சிலர் அநாதிகாலார்ஜிதமான பாபங்களினுடைய நிராஸபூர்வக நிரதிஶயமாக பகவத்ப்ரேமரூபேண நடக்கப்பட்ட பக்தியோகா ரம்ப விரோதியான நாநாவிதபாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக விதி க்கிற க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயண கூஶ்மாண்டாதிகளான ப்ராயஶ்சித்த

(௧) கீ-௧௮-௪ (௨) கீ-௧௮-௬௩ (௩) கீ-௧௮-௬௪

தர்மங்கள் சிரகாலேந அநுஷ்டிக்குமவையாகையாலும் துஷ்கரங்களாகையாலும் அவற்றைவிட்டு தத்ஸ்தாநே யென்னைப்பற்றென்று சொல்லுகிறதென்பர்கள்; பக்தியோகாரம்பவிரோதி துஷ்க்ருதத்தையுடையனல்லாமையாலும், ஜிதேந்த்ரியனாகையாலும் பக்த்யாரம்பவிரோதி பாபநிபந்தநஸோகமும் ப்ராயஸ்சித்தமும் கீழ்ப்ரஸ்துதமல்லாமையாலும் மோக்ஷஸாதநபூதகர்மாதிவாசகமான தர்மஸப்தத்தை ப்ராயஸ்சித்ததர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்கைக்கும் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஸர்வஸப்தத்துக்குப்பொருளில்லாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

சிலர் கர்மயோகாதிகளிலே ப்ரமஸமுண்டாகில் தத்ப்ராயஸ்சித்தமாக ப்ரபத்தியைவிதிக்கிறதென்பர்கள்; (க) "ఏషా తేఽభిహితా సాంఖ్యే బుద్ధిర్యోగే త్విమాం శృణు-ஏஷாதேபிஹிதாஸாங்க்யேபுத்திர்யோகேத்விமாம்ஸ்ருணு" என்று ஆத்மயோகத்தில் இந்தபுத்தி உனக்குச் சொல்லப்பட்டது; கர்யோகத்திலிந்தபுத்தி உனக்குச்சொல்லப்படுகிறது; காமயோகத்தி லிந்தபுத்தியைக்கேளென்று கர்மயோகத்தைச்சொல்ல வாரம்பித்தவளவிலே, (உ) "నేహాభిక్రమనాశోఽస్తి ప్రత్యవాయో న విద్యతే-நேஹாபிக்ரமநாஸோஸ்திப்ரத்யவாயோநவித்யதே" என்று இந்தக் கர்மயோகத்தில் ஆரப்த(ப்த)மானவஸ்துக்கு நாஸமில்லை; நடுவுவிச்சிந்நமானால் ப்ரத்யவாயமுமில்லையென்று ப்ராயஸ்சித்த நிரபேக்ஷமாகவும் சொல்லுகையாலே அதுவுமர்த்தமன்று.

(௩) "తమేవం విదిత్వాఽతిమృత్యుమేతి నాన్యః పన్థా విద్యతేఽయనాయ-தமேவம்விதித்வாதிம்ருத்யுமேதிநாந்யஃபந்தாவித்யதேயநாய" என்று ஜ்ஞாநயோகத்தாலே ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கலாமதொழிய ப்ராப்திக்கு உபாயம்வேறில்லை யென்றும், (௪) "తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో విముఞ్చథ-தமேவைகம்ஜாநதாத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத" "అమృతస్యైష సేతుః-அம்ருதஸ்யைஷஸேதுஃ" என்று பரமாத்மாவான ஸர்வேஸ்வரனொருவனையுமே யறியுங்கள்; அவ்வறிவே அம்ருதஸ்வரூபமான மோக்ஷத்துக்குவழி; அல்லாதவார்த்தைகளை விடுங்களென்று, ஜ்ஞாநயோகத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், தந்நிஷ்டனுக்குக் கர்த்தவ்யமொன்றுமில்லையென்று, கர்மத்யாகம்-"జ్ఞానా

(க) கீ-உ-௩௯ (உ) கீ-உ-௪௦ (௩) ஶ்வே-௩-௮ (௪) முண்ட-உ-உ-௫

మృతేన తృప్తస్య-ஜ்ஞாநாம்ருதேநத்ருப்தஸ்ய" என்கிற ஶ்லோகத்திலே சொல்லுகையாலும், ஜ்ஞாநயோகலாபத்துக்கு தத்ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸ்தாநே என்னைப்பற்றென்று சொல்லுகிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள் ;

(௧) "కర్మణైవహిసంసిద్ధిమాస్థితాజనకాదయః- கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதய:" என்று கர்மந்தன்னை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும்,(௨)"యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేనబ్రాహ్మణావివిదిషన్తి-யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநப்ராஹ்மணாவிவிதிஷந்தி" என்று கர்மத்தை ஜ்ஞாநஸ்தாநமாகச் சொல்லுகையாலும், த்யாகாநந்தரம் ஜ்ஞாநயோகவாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தமில்லாமையாலும் "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவாக்யம் ஆத்மஜ்ஞாநவாசகமல்லாமையாலும், ப்ரபத்தியே மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவிதிக்கையாலும்,(௩) "యథాపుష్కరపలాశఆపోనశ్లిష్యన్తే,ఏవమేవంవిదిపాపకర్మనశ్లిష్యతే-யதாபுஷ்கரபர்ணஆபோநஶ்லிஷ்யந்தே, ஏவமேவம்விதிபாபம் கர்மநஶ்லிஷ்யதே" என்று யாதொருபடி தாமரையிலைபில்நீர்தங்காது; அப்படியே ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டன்பக்கல் பாபம்ஸம்ஶ்லேஷியாதென்றும், "జ్ఞానాగ్నిః-ஜ்ஞாநாக்நி:" இத்யாதிப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நிதானே ஸர்வகர்மங்களையும் பஸ்மமாக்குமென்றும், (௪) "యథైషీకాతూలమగ్నౌప్రోతంప్రదూయేత, ఏవంహాస్యసర్వేపాప్మానఃప్రదూయన్తే- யதைஷிகாதூலமக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத, ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாந:ப்ரதூயந்தே" என்று நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலே ஸகலபாபங்களும் நஶிக்குமென்றும், இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநயோகந் தன்னாலே ஸகலபாபங்களும் போமென்கையாலே இங்குச்சொல்லுகிற "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற ஸ்வயம்பாபவிமோசநோக்தி சேராமையாலும், (௫)"చోదనాలక్షణోఽర్థోధర్మః-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோதர்ம:" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாதநபூதகர்மஜ்ஞாநாதிவாசகமான தர்மஶப்தத்தை கர்மயோகமாத்ரத்திலே ஸங்கோசிப்பிக்கவொண்ணாமையாலும், விஹிதஜ்ஞாநத்துக்கு அங்கமாக விஹிதமானகர்மத்தைவிட்டால் விஹிதகர்மத்யாகமாகிற தூஷணம்வருகையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று ;

---

(௧) கீ-௩-௨௦ (௨) ப்ரு-௬-௪-௨௨ (௩) சாந்தோ-௪-௧௪-௩
(௪) சாந்தோ-௫-௨௪-௩ (௫) பூர்வமீமாம்ஸா

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டே என்னை ஶரணவரணம் பண்ணுவானென்று ஶரணாகதிப்ரஶம்ஸையிலே இருக்குத் தாத்பர்யம்; தர்மத்யாகத்திலன்றென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்;ப்ரஶம்ஸையைக் காட்டுகிற அபிஶப்தமில்லாமையாலும், தர்மங்களினுடைய த்யாகம் விருத்த(ஜ)மாகையாலே, வருந்திக்கல்பித்தாலும் ப்ரஶம்ஸையால் "மாஶுச:" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தி கூடாமையாலும் அதுவுமர்த்தமாகமாட்டாது;

பஶுவிதியில் பஶுதந்த்ரத்தைப்பண்ணுதல், பூர்ணாஹுதியைப்பண்ணுதல் செய்வானென்று பஶுதந்த்ரத்யாகத்தில் தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமானாற்போலே இங்கும் தர்மத்யாகத்திலே தாத்பர்யமில்லை; ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே தாத்பர்யமென்கிற பக்ஷமும், ஸாதநாந்தரபரித்யாகமில்லாதபோது அநுஷ்டிக்கவொண்ணாத ப்ரபத்திக்கு பஶுதந்த்ரத்யாகத்தில் தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாகவிதிக்கிற பூர்ணாஹுதிந்யாயம் த்ருஷ்டாந்தமல்லாமையாலே அர்த்தமன்று;

தர்மஶப்தத்தாலே பகவத்வ்யதிரிக்த தேவதாந்தராராதநரூபமாக வேதவேதாந்தங்களிற் சொல்லுகிற தர்மத்தைச்சொல்லுகிறதாய், அந்த தர்மங்களைவிட்டு மோக்ஷோபாயமாக பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தைப் பண்ணுவானென்று, இதரதேவதாப்ரதிஸம்பந்திக கர்மநிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகப்ரதிஸம்பந்திகமானகர்மத்தைவிதிக்கிறதாய், அத்தாலே பகவத்விஷயத்தோடே ஐகாந்த்யம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்; தேவதாந்தரங்கள் இங்கு ப்ரஸ்துதமல்லாமையாலும், ப்ரஸ்துதமானாலும், (க) "యేప్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తే శ్రద్ధయాన్వితాః । తేపిమామేవ కౌన్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్-யேப்யந்யதேவதாபக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா: | தேபிமாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம்" என்று யாவர் சிலர் அந்யதேவதாபக்தராய்க் கொண்டு ஶ்ரத்தையோடே யஜிக்கிறார்கள் ; அவர்களும்நம்மையே யஜிக்கிறார்களென்கையாலே தேவதாந்தராராதநத்திலும் பகவதைகாந்த்யத்துக்கு விரோதமில்லை யென்கையாலும், ஶரணவரணமாகிறது-ஸமாஶ்ரயணமாத்ரமின்றிக்கே உபாயப்ரார்த்தநாரூபமாகை

(க) கீ-௯-௨௩

யாலே தர்மஶப்தம் தத்ப்ரதிகோடியாய்க்கொண்டு த்யாஜ்யமான ஸாதநதர்மத்தைக் காட்டுமதொழிய கேவலம் ஆராதநரூபமான தர்மத்தைக் காட்டாமையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று;

சிலர், ஶரணாகதிவிரோதிகளான தர்மங்களைவிட்டு ஶரணாகதியைப் பண்ணுவானென்று சொல்லுகிறதென்பர்கள்; விரோதித்தவற்றைவிடுகைக்கு விதிவேண்டாவாகையாலும், தர்மஶப்தம் விருத்த([illegible])தர்மத்தைவ([illegible])சியாமையாலும், ஸர்வதர்மங்களையுமென்கை கூடாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டு நின்றவனுக்கு விஹிததர்மபரித்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாக "ஶரணம்வ்ரஜ" என்று ப்ரபத்தியைவிதிக்கிறதென்பர்சிலர்; அதுவுங்கூடாது; அவற்றுக்கு நியதப்ராயஶ்சித்தமாகவிதிக்கிற தர்மங்களோடே விரோதிக்கையாலும், விதிவிஷயபூதனானவர்ஜுநனுக்கு விஹிததர்மத்யாகப்ரஸங்கமில்லாமையாலும், விதிக்கப்படுகிற விந்தப்ராயஶ்சித்ததர்மந்தான் பலஸாதநதர்மத்யாகத்தைப்பற்றவோ? பலவிது(ரு)ரதர்மத்யாகத்தைப் பற்றவோவென்று விசாரித்தால், பலஸாதநதர்மமநுஷ்டியாதபோது பலாபாவமாத்ரமொழிய தோஷமில்லாமையாலே ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷையில்லை.

இஞ்சபலஸாதநதர்மப்ராயஶ்சித்தமாகில், நான் மோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்கிற வுக்திகூடாது. பலவிதுரமானநித்யநைமித்திகதர்மங்களில் நைமித்திகதர்மத்யாகத்தில் பேதேந ப்ராயஶ்சித்தமின்றிக்கே நிமித்தம்வந்தபோது ததநுபந்தியான நைமித்திகத்தை யநுஷ்டிக்கவே அதினுடையதோஷம் பரிஹ்ருதம். அதுக்கு அதிகாரமுண்டத்தனையொழிய ப்ராயஶ்சித்த தர்மத்துக்கு அதிகாரமில்லை. நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னப்பார்க்கில், தத்த்யாகத்தைப்பற்றவிதிக்கிற ப்ராயஶ்சித்தகர்மத்தோடே விரோதிக்கும்.

அந்த ப்ராயஶ்சித்த தர்மங்களாதல், ஶரணவரணமாதலென்று ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், அந்தப்ராயஶ்சித்ததர்மங்கள் ஸாமாந்யமான ஶரணவரணத்தைப்பற்ற ப்ரபலமாகையாலே ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லவொண்ணாது.

அந்தகர்மங்களும் ஶரணவரணமுங்கூட நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாமென்று ஸமுச்சயமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், ஏகஶப்தத்தில் சொல்லுகிற அவதா(தா)ரணத்துக்குவிரோதம்வரும்; அவைதான் இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸந்நிஹிதங்களுமல்ல; ஆகையாலே ஸமுச்சயம் கூடாது.

அஸந்நிஹிதங்களான வந்தப்ராயஶ்சித்தங்கள்தான் ஸ்வதந்த்ராதிகாரங்களுமாயிருக்கும்; ஆகையாலே விஹிததர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாக ஶரணவரணம் விதிக்கிறதென்னுமர்த்தமநுபபந்நம்.

பக்தியோகத்துக்கு அங்கமான கர்மாதிகளிலே வைகல்யம் பிறந்தால் தத்ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரபதநமென்பர் சிலர்; தர்மஶப்தம் அங்கஸஹிதமாய் வேதோக்தமான ப்ரதாநோபாயத்தை யல்லது அங்கதர்மமாத்ரத்தை வசியாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ர வாசகமென்கைக்கு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லும்போது தர்மவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருகையாலும் அதுசொல்லவொண்ணாது.

அங்கதர்மவைகல்யப்ராயஶ்சித்தமாம்போது, ஶக்யாஶக்யாகப்ராயஶ்சித்தமோ? அஶக்யாஶக்யாக ப்ராயஶ்சித்தமோவென்று விகல்பித்தால், அதிகாராநுகுணமான வநுஷ்டாநஸமயத்தில் ஸாமாந்யேந ஸர்வவர்ணாஶ்ரமதர்மங்களும் ஒருவனாலநுஷ்டித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலும், ஒருவனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபமான விஹிதங்களானவற்றில் ஶக்யாஶக்யாக ப்ராயஶ்சித்தமொழிய அஶக்யாஶக்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்ன வொண்ணாது. ஶக்யாஶக்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னில் அவற்றைக்குறித்து விதிக்கிற அந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களோடே விரோதிக்கும். ஆகையாலே அங்கவைகல்ய ப்ராயஶ்சித்தமென்கிற பக்ஷம் துஷ்டம்.

சிலர் கீழ்விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதி ஸாதநவிஶேஷங்களை நிகமித்துத் தலைக்கட்டுகிறதித்தனை யல்லது கத்த்யாகத்தை விதிக்கிறதன்றென்பர்கள். எங்ஙனேயென்னில்; (க) "एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परन्तप - நயோத்ஸ்யஇதிகோவிந்தமுக்த்வா தூஷ்ணீம்பபூவஹ" (௨) "रथोपस्थ उपाविशत् - ரதோபஸ்தஉபாவிஶத்" என்று நான்

(க) கீ-௨-௯ (௨) கீ-௧-௪௭

யுத்தம்பண்ணக்கடவேனல்லேனென்று தேர்த்தட்டிலே விழுந்த வர்ஜுநனை யுத்தத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தமாகையாலும், (க) "నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః । శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః-நியதம்குருகர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: । ஶரீரயாத்ராபிசதேநப்ரஸித்த்யேதகர்மண:" (௨) "ధర్మ్యాద్ధి యుద్ధాచ్ఛ్రేయోఽన్యత్ క్షత్రియస్య న విద్యతే । లోకసంగ్రహమేవాపి సంపశ్యన్ కర్తుమర్హసి-தர்ம்யாத்தியுத்தாத்ஶ்ரேயோந்யத்க்ஷத்ரியஸ்யநவித்யதே । லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்று கர்மத்தை நியதமாகப்பண்ணு; கர்மாநுஷ்டாநமே ஶ்ரேஷ்டம்; கர்மரஹிதனானவனுக்கு ஶரீரயாத்ரையும் ஸித்தியாது. க்ஷத்ரியனானவனுக்கு தர்மஸஹிதமான யுத்தத்திற்காட்டில் நல்லதுமில்லை. லோகஸங்க்ரஹத்தைப் பார்த்தாகிலும் கர்மத்தைச்செய்யென்றுமித்யாதிகளாலே கர்மம் அவஶ்யம் கர்த்தவ்யமென்கையாலும்,(௩) "అథ చేత్త్వమిమం ధర్మ్యం సంగ్రామం న కరిష్యసి । తతః స్వధర్మం కీర్తిం చ హిత్వా పాపమవాప్స్యసి- அதசேத்த்வமிமம்தர்ம்யம்ஸங்க்ராமம்நகரிஷ்யஸி । ததஸ்ஸ்வதர்மம்கீர்த்திஞ்சஹித்வாபாபமவாப்ஸ்யஸி" "తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాపమవాప్స్యసి-ததோயுத்தாயயுஜ்யஸ்வநைவம்பாபமவாப்ஸ்யஸி" என்று நித்யதர்மமான விந்தயுத்தத்தைப் பண்ணுயாகில் தர்மத்தையும் கீர்த்தியையுமிழந்து பாபத்தையடைவுதி; ஆகையாலே யுத்தத்தின்பொருட்டு யுக்தனாய் இப்படிப் பாபத்தையடையாதேகொள்ளென்று கர்மமநுஷ்டியாதபோது பாபிஷ்டனாமென்கையாலும், (௪) "యే త్వేతదభ్యసూయంతో నానుతిష్ఠంతి మే మతమ్ । సర్వజ్ఞానవిమూఢాంస్తాన్ విద్ధి నష్టానచేతసః-யேத்வேததப்யஸூயந்தோநாநுதிஷ்டந்திமேமதம் । ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடாம்ஸ்தாந்வித்திநஷ்டாநசேதஸ:" நானுதரித்து உபதேசித்த கர்மத்தை அஸூயைபண்ணுகின்றுகொண்டு யாவர்சிலர் அநுஷ்டியாதிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஜ்ஞாநஹீநராய் நஶிக்குமவர்களாக புத்திபண்ணு; கர்மத்தையநுஷ்டியாநாகில் நஷ்டனாமென்றும், (௫) "మోహాత్తస్య పరిత్యాగస్తామసః పరికీర్తితః- மோஹாத்தஸ்யபரித்யாகஸ்தாமஸ:பரிகீர்த்தித:" என்று மோஹத்தாலே கர்மத்தினுடைய பரித்யாகம் தாமஸமென்று கர்மத்யாகத்தை தம:கார்யமாகச்சொல்லுகை

(க) கீ-௩-௨௦ (௨) கீ-௨-௩௧ (௩) கீ-௨-௩௩
(௪) கீ- (௫) கீ-௧௮-௭

யாலும், (௧) "సఙ్గం త్యక్త్వా ఫలఞ్చైవ స త్యాగస్సాత్త్వికో మతః - ஸங்கம்த்யக்த்வா பலஞ்சைவ ஸத்யாகஸ்ஸாத்விகோ மதஃ" என்று ஸங்கத்தையும் பலத்தையும் விடுகிறது ஸாத்விகத்யாகமென்கையாலும், (௨) "న హి దేహభృతా శక్యం త్యక్తుం కర్మాణ్యశేషతః । నియతస్య తు సన్న్యాసః కర్మణో నోపపద్యతే - நஹிதேஹப்ருதாப்ஶக்யஸ்த்யக்தும்கர்மாண்யஶேஷதஃ। நியதஸ்ய துஸந்ந்யாஸஃ கர்மணோநோபபத்யதே" என்று-ஶரீரியானவனுக்கு கர்மங்கள் நேராகவிடவொண்ணாதென்றும், நித்யமானகர்மத்தினுடைய த்யாகம் கூடாதென்கையாலும், (௩) "కర్తవ్యానీతి మే పార్థ నిశ్చితం మతముత్తమమ్ - கர்த்தவ்யாநீதிமேபார்த்தநிஶ்சிதம்மதமுத்தமம்" கர்மங்கள் கர்த்தவ்யமென்றே எனக்கு உத்தமமானமதமென்கையாலும், (௪) "స్థితోఽస్మి గతసన్దేహః కరిష్యే వచనం తవ - ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹஃ கரிஷ்யேவசநந்தவ" என்று நீதிருவுள்ளமானபடியே நான்கர்மாநுஷ்டாநம் பண்ணக்கடவேனென்கையாலும், அப்படியே பாரதயுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகையாலும்.

"மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" இத்யாதிகளிலே அங்கமாகவிஹித ப்ரபத்தியை ப்ரதாநமாகவிதிக்கக்கூடாமையாலும், சிரகாலஸாத்யமாய் துஷ்கரமானகர்மஜ்ஞாநங்களாலே ஸாத்யமானவர்த்தத்தை ஒருப்ரபத்திமாத்ரம் ஸாதிக்கக்கூடாமையாலும், கீழ்ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளாலே ஶோகம்பிறந்ததாகச் சொல்லாமையாலும், (௫) "దుఃఖమిత్యేవ యత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్త్యజేత్ । స కృత్వా రాజసం త్యాగం నైవ త్యాగఫలం లభేత్ - துஃக்கமித்யேவயத்கர்மகாயக்லேஶபயாத்த்யஜேத்। ஸக்ருத்வாராஜஸம்த்யாகம்நைவத்யாகபலம்லபேத்" என்று கர்மத்தை காயக்லேஶபயத்தாலே துஃக்கமென்றுவிட்டானாகில் அது ராஜஸத்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலஸித்தியில்லையென்கையாலும் விஹிதாநுஷ்டாநம் ஸ்வரூபஹாநியாமாகில் விதிநிஷேதஶாஸ்த்ரவையர்த்திக்கே யொழியுமாகையாலும், "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதியும் அநுஷ்டிப்பாரில்லாமையாலே அதுக்கும் வையர்த்யம் வருகையாலும், விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுக்கு அங்கதயாப்ரபத்திவிதாநம் பண்ணுகிறதென்னுமளவில், ப்ரபத்தியினுடைய அந்யநிரபேக்ஷதாநிபந்தந ஸ்வதந்த்ரோபாயத்தைச்சொல்லுகிற அவதாரண

---

(௧) கீ-௧௮-௯ (௨) கீ-௧௮-௧௧ (௩) கீ-௧௮-௬
(௪) கீ-௧௮-௭௩ (௫) கீ-௧௮-௮

வாசியான ஏகபதத்துக்கு வையர்த்யம்வருமென்ன வேண்டாதபடி தேவதாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கலாமாகையாலும் இங்குச்சொல்லுகிற த்யாகம் கர்மஸ்வரூபத்யாகமாகமாட்டாது.

ஆகையாலே கீழ்ச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களில்ப(ஃ)லஸங்காதிகளையும் ஸ்வதந்த்ரஸாதநமென்கிற ப்ரதிபத்தியையும் விட்டு தத்ஸாதநஸமாராத்யனானவனையே பலப்ரஸாதகனாகபுத்தி பண்ணு; அவற்றாலே ப்ரீதனான நான் என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியான எல்லாப்பாபங்களில் நின்றும் விமோசிக்கிறேன். ஆன பின்பு எனக்குப்ரஸாதநமான கர்மயோகத்தில் கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யபுத்தியாலே†ஸோகிக்கக்கடவையல்லையென்று உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; அது அர்த்தமன்று;

கர்மம் அவஸ்யம் கர்த்தவ்யமென்றதும், அகரணத்தில் பாபம் வருமென்றதும் ஸாதநமான கர்மத்திலன்றிக்கே ஸ்வவர்ணாஸ்வாஸ்ரமோசிதமான தர்மத்திலே யாகையாலும், கர்மம் ஸ்ரேஷ்டமென்னுமிடம், கர்மயோகத்தை ப்ரஸம்ஸித்தபடி யாகையாலும், (க) "அநுதிஷ்டந்தி மாநவா:-யேத்வேததப்யஸூயந்த:" என்கிறவிடம் அநுஷ்டிக்கச்சொன்னதிலே அஸூயையைப்பண்ணில்நஷ்டனென்கிறதொழிய அநுஷ்டியாதபோது நஷ்டனென்கிறதன்றாகையாலும், அநுஷ்டியாதவன் நஷ்டனென்னில், கர்மயோகநிரபேக்ஷனாய்விட்ட ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கு நாஸம்வரவேண்டுகையாலும், கர்மஸ்வரூபத்யாகம் தாமஸகார்யமென்றவிடம் "மோஹாத்" என்று விஸேஷிக்கையாலும், நாஸ்திகத்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலும், ஸாத்விகத்யாகமாகச்சொன்ன பலாதித்யாகம் நாஸ்திகவ்யாவ்ருத்திபரமாகையாலும், அங்ஙனன்றாகில் கர்மஸ்வரூபத்யாகம் பண்ணின ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கும் ஸாத்விகத்வமின்றியிலே யொழிகையாலும், கரணங்கள் குர்வத்ரூபங்களாகையாலே கர்மங்களை விடப் போகாதென்கிறவிடம் பகவத்ப்ரீணநகர்மத்தைத்விடுகை பக்ஷமல்லவென்கிறத்தாலே பரிஹ்ருதமாகையாலும்"கர்த்தவ்யாநி" என்கிறவிடம் "த்யாஜ்யம்தோஷவத்" என்று ராகத்வேஷாதிகளோபாதி ஆத்மாவுக்கு கர்மம் பந்தகமாகையாலே த்யாஜ்யமென்கிறவர்களை

(க) கீ-௩-௩௨ † மோஹிக்க

வ்யாவர்த்திக்கிறதாகையாலும் கர்மத்தை யங்கமாகவுடைத்தான ஜ்ஞாநந்தன்னையே கர்மத்துக்கு அங்கமாகவிதிக்கையாலே அங்கமானப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கக்கூடாதென்கிற விரோதமில்லாமையாலும்,

தபஃகர்மாதிஸாத்யமான பாபநிவ்ருத்தி க்ருஷ்ணாநுஸ்ம்ருதிமாத்ரத்தாலே ஸித்திக்குமென்றெழுதுகையாலே ப்ராபல்யதௌர்பல்யமில்லாமையாலும், த்யாகபலஸித்தியில்லையென்கிறவிடம் ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸாத்யமானஜ்ஞாநத்தை ஆசைப்படில் அநுகிடையாதென்கிறதாகையாலே அத்தோடு விரோதமில்லையாகையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபதர்மத்தை யநுஷ்டேயமாகச்சொல்லி தத்வ்யதிரிக்ததர்மத்தை த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகிறதாகையாலே விதிநிஷேத ஶாஸ்த்ரவையர்த்யம்வருமென்ன வொண்ணாதாகையாலும், (௧) "మాశుచస్సమ్పదం దైవీమభిజాతో౽సి పాణ్డవ-மாஶுசஸ்ஸம்பதம்தைவீமபிஜாதோஸிபாண்டவ" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தியாலே ஶோகம் அநுமேயமானவோபாதி இங்கும், "మాశుచః-மாஶுசஃ" என்கையாலே ஶோகம் அநுமிக்கலாயிருக்கையாலே ஶோகம் ப்ரஸ்துதமன்றென்கிறது தூஷணமாகமாட்டாமையாலும், ப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கையாலும்,

(௨) "ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యాతమ్- இதிதேஜ்ஜ்ஞாநமாக்யாதம்" என்று அந்த ஜ்ஞாநப்ரகரணந்தன்னிலே நிகமித்துவிடுகையாலே, புநருக்திவருகையாலும், (௩) "అహం హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభురేవ చ-அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாசப்ரபுரேவச" என்று ஸர்வயஜ்ஞங்களுக்கும் போக்தாவும்நானே; பலப்ரதாநம் பண்ணுமவனும்நானே, யென்று தானேசொல்லுகையாலே "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடம் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களாலே ப்ரீதனான நானென்கிறவிஶேஷணம் இங்குக்கூடாமையாலும், தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்தி "மாம்" என்கிறபதத்தாலே ஸித்திக்கையாலே ஏகபதத்துக்கு வ்யாவர்த்த்யமில்லாமையாலும், (௪) "నానుశోచితుమర్హసి-நாநுஶோசிதுமர்ஹஸி" (௫) "నైవం శోచితుమర్హసి-

(௧) கீ-௧௬-௫ (௨) கீ-௧௮-௬௩ (௩) கீ-௯-௨௪
(௪) கீ-௨-௨௭ (௫) கீ-

னைவம்ஶோசிதுமர்ஹஸி'' என்று நீ ஶோகிக்கக்கடவைபல்லையென்று சொல்ல, அவனும், (க) "యత్త్వయోక్తం వచస్తేన మోహోఽయం విగతో మమ-யத்த்வயோக்தம்வசஸ்தேநமோஹோயம்விகதோமம'' என்று அத்யாத்மவிஷயமாக நீ திருவுள்ளமான வார்த்தைகளாலே என்னுடைய மோஹம்போயிற்றென்று அவன் ப்ரதிவசநம் பண்ணுகையாலும்,

(௨) "సర్వగుహ్యతమం భూయః శృణు మే పరమం వచః-ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமேபரமம்வச:''(௩) "రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్రమిదముత్తమమ్। ప్రత్యక్షావగమం ధర్మ్యం సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్-ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம்பவித்ரமிதமுத்தமம்।ப்ரத்யக்ஷாவகமம்தர்ம்யம்ஸுஸுகம்கர்த்துமவ்யயம்'' என்று ராஜகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகத்தைக்காட்டிலும், (௪) "ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమిదముక్తం మయానఘ-இதிகுஹ்யதமம் ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக'' என்று குஹ்யதமமாகச் சொல்லப்பட்ட புருஷோத்தமவித்யாதிகளிற்காட்டிலும் அதிகமமாய், ஸர்வகுஹ்யதமமென்றும், (௫) "ఏతద్వై మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యమ్-ஏதத்வை மஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யம்'' என்று ஶ்ருதியிலும், (௬) "ఏతన్మహోపనిషదం దేవానాం గుహ్యముత్తమమ్- ஏதந்மஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யமுத்தமம்'' என்று ஸ்ம்ருதியிலும் தேவகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ந்யாஸஶப்தவாச்யமான ப்ரபதநத்தை ஸர்வாதிகமாகப் பிரியச்சொல்லுகையாலும், உக்தஸாதநாதிகமென்கிற பக்ஷமர்த்தமன்று;

ஆகையாலே கீழுபதிஷ்டமான கர்மாதிகளிலே (எ) "తత్కిం కర్మణి ఘోరే మాం నియోజయసి కేశవ - தத்கிம்கர்மணிகோரேமாம்நியோஜயஸி கேஶவ'' என்று பின்புகோரமான இக்கர்மத்திலே என்னை யென் செய்யமூட்டுகிறு யென்கையாலே கர்மங்களிலே துஷ்கரத்வாதிபயம் நடக்கையாலும், (அ) "కచ్చిన్నోభయవిభ్రష్టశ్ఛిన్నాభ్రమివ నశ్యతి-கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்டஶ்சிந்நாப்ரமிவநஶ்யதி'' என்று யோகப்ரஷ்டனானவன் சி(ச்)ந்நாப்ரம்போலே நஶிக்குமென்கையாலே கர்மயோக

(க) கீ-
(௨) கீ-௧௮-௬௪
(௩) கீ-௯-௨
(௪) கீ-௧௫-௨௦
(௫) தை-நா-௭௧
(௬)
(௭) கீ-௩-௧
(௮) கீ-௬-௩௮

ம் ஸாபாயமென்கிறபயம் நடக்கையாலும், (க) “చఞ్చలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢమ్ । తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్-சஞ்சலம்ஹிமநঃ க்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம்। தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம்” என்று மநஸ்ஸு விஷயங்கள்தோறும்பட்டி புக்குஒன்றில்நிலைநில்லாதே யிருப்பதொன்று; ப(ப)லவத்தாய்த்ருடமாயிருக்கும்; ஸததகதியான வாயுவினுடைய நிரோத(த)மரிதானாப்போலே, அந்தமநஸ்ஸை விஷயங்களில்நின்றும் மீட்கையரிதென்று புத்திபண்ணுநின்றேனென்கையாலேகர்மயோகாதிகளுடைய† வது ஸந்தாநமுமகப்பட துஷ்கரமென்றுபயப்படுகையாலும்,

(௨) “యతతో హ్యపి కౌన్తేయ పురుషస్య విపశ్చితః । ఇన్ద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మనః ॥ తాని సర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీత మత్పరః-யததோஹ்யபிகௌந்தேய புருஷஸ்யவிபஸ்சிதঃ। இந்த்ரியாணிப்ரமாதீநிஹரந்திப்ரஸபம்மநঃ। தாநிஸர்வாணிஸம்யம்யயுக்த ஆஸீதமத்பரঃ” என்று ஜ்ஞாநவானைக்கொண்டு இந்த்ரியஜயம்பண்ணுகையிலே யத்நியாநிற்கிற புருஷனுக்கும் அதுஅரிது; மநஸ்ஸையும் தன்வழியிலே அபஹரித்துக்கொள்ளுமென்கையாலே இந்த்ரியப்ராபல்ய நிபந்தநமானபயம் நடக்கையாலும், தத்பரிஹாரார்த்தமாக அந்தவிந்த்ரியங்களை நியமித்து என்பக்கலிலே தத்பரனாவானென்கையாலும்,

(௩) “దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా-தைவீஹ்யேஷா குணமயீமமமாயாதுரத்யயா” என்று எனக்குலீலாபரிகரமாய் குணத்ரயாத்மிகையான என்னுடைய இந்தமாயையை ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் கடக்கவரிதென்கையாலும், (ச) “ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి । భ్రామయన్సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా-ஈஸ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஸேர்ஜுநதிஷ்டதி। ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநியந்த்ராரூடாநிமாயயா” என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஸ்வரன் ஸர்வருடையவும் ஹ்ருதயப்ரதேஸங்களிலே நில்லாநிற்கும்; ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தங்களையும் யந்த்ராரூடமாக்கி ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு; என்கையாலே, ஈஸ்வராதீநம்ஜகத்து, தன்னால் செய்யலாவதொருக்ருத்யமில்லை யென்றறிகையாலும்,

(க) கீ-௬-௩௪ (௨) கீ-௨-௬௦ (௩) கீ-௭-௧௪
(ச) கீ-௧௮-௬௧ † அநுஷ்டாநம்

(க)"मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்று பூர்வாநுபூதத்தினுடைய ஸ்ம்ருதியும் ஜ்ஞாநாபோஹநாதிகளான விவையுமென்னாலே யென்கையாலே சேதநவ்யாபாரைகஸாத்யமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றறிகையாலும், "मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते - மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம்தரந்திதே" என்று என்னையே யாவர்சிலர் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் இந்தமாயையைக் கடப்பர்களென்றும், (உ)"तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே"(௩) "तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत-தமேவஶரணம்கச்சஸர்வபாவேநபாரத" இத்யாதிகளாலே ஸர்வகாரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவாளென்றும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அவனையே ஶரணமாகவடையென்றும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியைவிதிக்கக் கேட்கையாலே ப்ரபத்தியல்லது ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாயமில்லை யென்கிற ப்ரபத்திவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம் பிறக்கையாலும்,

ஸௌகரமாய் நிரபாயமாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸித்தமாய் பரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாய் அவிளம்ப்யபலப்ரதமான விவ்வுபாயங்கிடக்க துஷ்கரமாய் ஸாபாயமாய் ஸாபேக்ஷமாய் பஹுதரஜந்மஸாத்யமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் விளம்ப்யபலப்ரதமான ஸாத்யோபாயங்களிலே என்னைமூட்டாநின்றாய், அவை துரநுஷ்டேயமாயிராநின்றது; (ச) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்கிறபடியே ஸாதநாந்தரங்களைக்காட்டி அகற்றநினைக்கிறாயோ! விலக்ஷணோபாயமான வுன்னைக்காட்டி உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறாயோ! (ச)"என்செய்வாளெண்ணினாய் கண்ணனே" என்று ஶோகாவிஷ்டனானவளவிலே இப்படி ஸாதந விஶேஷஶ்ரவணத்திலே ஶோகம்பிறக்கும்படி பாகம்பிறந்தபின்பு,

இனி நீபூர்வோக்தமானகர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களைஸாங்கமாகஸவாஸநபரித்யாகம்பண்ணிவாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாய்க் கொண்டுஉன்னுடையதோஷமேபோக்யமாய்,உன்சிறுமைபாராதே உனக்குமுன்னின்று கார்யம்செய்யுமவனாய், அதிலும் என்பேறாகச் செய்வேனாயிருக்கிறவென்னை உன்னுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு அவ்யவஹிதமாய் உன்னினைவையும் அபேக்ஷியாதபடி நிரபேக்ஷஸாதநமாகநினை; அநந்தரம் ஜ்ஞாநாதிகுண

(க) கீ-கடு-கடு (உ) கீ-கடு-ச (௩) கீ-க௮-௬உ
(ச) பெரியதிருவந்தாதி-கூ

விஶிஷ்டனான நான் என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்த ஸர்வப(⁴)ரனான வுன்னை என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியானஎல்லாப்பாபங்களும் நமக்கிடமன்றென்று விட்டுப்போம்படிபண்ணக்கடவேன்; ஆனபின்பு ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளைப்பற்ற ஶோகிக்கக்கடவையல்லை யென்கிறவிதுவே சரமஶ்லோகத்துக்குச் சரமமானவர்த்தமென்று நம்பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்களென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தார்.

நம்மாழ்வாரும் இவ்வுபாயாநுஸந்தாநதஶையிலே (க)"நோற்றநோன்பிலேன்" என்று கர்மயோகத்தை யில்லையென்றும், "நுண்ணறிவிலேன்" என்று ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களை யில்லையென்றும், கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அநந்வயாநுஸந்தாநபூர்வகமாக "அம்மான்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும் "சிரீவரமங்கலநகர்வீற்றிருந்த" என்று ஸௌலப்யத்தையும், "எந்தாய்"என்று ஸௌஶீல்யத்தையும், "உனக்குமிகையல்லேன்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும்முன்னிட்டு"தமியேனுக்கருளாய்""அருளாயுய்யுமாறெனக்கே" என்று பகவத்க்ருபையையநுஸந்தித்து "நின்பாதமேசரணாகததந்தொழிந்தாய்" என்று உபாயவிதாநத்தையும், "கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட" "ஏகசிந்தையனாய்" என்று விதி(⁴)விஷயமான ப்ரபத்தியையும் அருளிச்செய்தார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் (உ)"பிறவிநோயறுப்பானேணிலேன்", (௩)"மற்றேலொன்றறியேன்" "நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோர்றம்செய்துமிலேன்" என்று இதரோபாயஶூந்யதையை யருளிச்செய்து "நாயேன்வந்தடைந்தேன்" என்று தம்முடைய நைச்யத்தைப் புரஸ்கரித்து "ஆற்றேன்வந்தடைந்தேன்" என்று அநந்யஶரணத்வரூபமான அஸாதாரணதைமுன்னாக உபாயவரணம் பண்ணியருளினார்.

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் (ச)"குளித்துமூன்றனலையோம்பும் குறிகொளந்தணமைதன்னையொளித்திட்டேன்" என்று கர்மயோகத்தினுடைய ஸவாஸநபரித்யாகத்தைச்சொல்லி "என்கணில்லை" என்று ஜ்ஞாநயோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நின்க

(க) தி-வாய்-டு-௯-௧ (உ) தி-மொ-௧-௬-௧ (௩) தி-மொ-௧-௬-௧௰
(ச) திருமாலை-உ௫

ணும்பத்தனல்லேன்" என்று பக்தியோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நம்பீகடல்வண்ணா" என்று ஶரண்யகுணபூர்த்தியை யநுஸந்தித்து "எனக்கருள்செய்கண்டாய்" என்று ப்ரபத்த்யுபாயவரணம் பண்ணி யருளினார்.

(க) "கறவைகள்பின்சென்று கானம்சேர்ந்துண்போம்"என்று கர்மயோகாநந்வயத்தையும், "அறிவில்லை" "அறிவொன்றுமில்லை" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களினுடைய அநந்வயத்தையுமருளிச்செய்து, "புண்ணியம்நாமுடையோம்" என்றுவித்தோபாயாநந்வய ப்ரதிபத்தியையுமருளிச்செய்து, ப்ரபத்தி இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக விருக்குமென்னுமிடத்தை நாய்ச்சியாருமருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஸாதநாந்தராநந்வயபூர்வகமாகப் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை யருளிச்செய்துகொண்டு போருகையாலே இதிற்சொல்லுகிற த்யாகவிதாநம் அத்யந்தமநுரூபமாயேயிருக்குமாகையாலே இவ்வாழ்வார்கள் திருவுள்ளத்தை யநுவிதா(னு)நம்பண்ணிப்போந்த யாமுநமுனிகள் பாஷ்யகாரர் முதலான பூர்வாசார்யர்களும் ஸாதநாந்தரபரித்யாகபூர்வகமாக இப்ரபத்தியை யருளிச்செய்தார்.

எங்ஙனேயென்னில்;-யாமுநமுனிகள், (உ)"నధర్మనిష్ఠోస్మి-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே,"நதர்மநிஷ்டோஸ்மி"என்று பேற்றுக்குறுப்பாகக் கர்மயோகத்திலந்வயமில்லையென்றும், "నచాత్మవేదీ-நசாத்மவேதீ"என்று ஜ்ஞாநயோகத்திலந்வயமில்லையென்றும், "త్వచ్చరణారవిన్దేనభక్తిమాన్-த்வச்சரணாரவிந்தேநபக்திமாந்" என்றுபக்தியோகத்திலந்வயமில்லையென்றும்,"అకిఞ్చనః-அகிஞ்சநஃ" என்று இதுக்குஅதிகாரஶக்திவாஞ்சா(ஞ்சா)நுதபாதிகளுமில்லையென்றும் "అనన్యగతిః-அநந்யகதிஃ" என்றுரக்ஷகாந்தரமில்லையென்றும் "శరణ్య-ஶரண்ய" என்று உபாயபூதனுடைய குணபூர்த்தியை யருளிச்செய்து "త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று "మామేకంశరణంవ్రజ-மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று விதித்ததேவர்திருவடிகளின் மூலத்தை அந்தவுபதேஶக்ரமத்திலே ப்ரபத்திபண்ணுகிறேனென்றருளிச்செய்தார்.

(க) திருப்பாவை-உஅ (உ) ஸ்தோ-ரத்ந

பாஷ்யகாரரும் (௧) "𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍-பிதரம்மாதரம்" என்றுதொடங்கி "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய" என்கிற திருதியாக சேதநாசேதநரூபங்களான ப்ராப்யாபாஸங்களையும் ப்ராபகாபாஸங்களையும் பரித்யஜித்து "𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋-லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணம்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளையுபாயமாக வரிக்கிறேனென்று புராணவசநப்ரக்ரியையாலே இதரோபாயபரித்யாகபூர்வகமாக ஶரணவரணம் பண்ணி, ஸ்வவசநதாலே ஶரணம்புகுகிறவளவிலும் (௧) "𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌭𑍂𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌯𑌸𑌮𑍀𑌚𑍀𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾-கைங்கர்யப்ராப்த்யுபாயபூதபக்திததுபாயஸம்யக்ஜ்ஞாநததுபாயஸமீசீநக்ரியா" என்றுதொடங்கி "𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌯𑌃- அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாய:" என்கிற திருதியாக கைங்கர்யப்ராப்திக்கு உபாயமானபக்தி, ததுபாயஜ்ஞாநயோகம், ததுபாயமான கர்மயோகம், ததங்கமான ஶமதமாதிகளாகிற ஸமஸ்தாத்மகுணங்களாலும்நிஹீநனாயிருப்பனென்றும், அநாதிபாபவாஸநையின் மிகுதியாலே இவற்றுக்கடியான ஆத்மஜ்ஞாநமுங்கூடவில்லாதபடி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வப்ரகாஶனாகையாலே அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயனாயிருப்பனென்று கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயவிஶேஷங்களினுடைய வநந்வயத்தை யருளிச்செய்து, (௧) "𑌅𑌖𑌿𑌲𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌜𑌾𑌤𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯! 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣! 𑌤𑌵𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇-அகிலஜந்துஜாதஶரண்யஶ்ரீமந்நாராயண தவசரணாரவிந்தயுகளம்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று ஶரண்யகுணாநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஸ்வாபராதபயநிவர்த்தகபுருஷகாரத்தைப் புரஸ்கரித்து ஆஶ்ரயணோபயோகிகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனானவவன் திருவடிகளிலேஶரணம்புக்கார்.

ஶ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரும், (௨) "𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿-த்வாமாமநந்தி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே-தேவரீர், ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநங்களாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களாலே லப்ய(𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯)ராகவும் அந்யைரலப்யராகவும் சொல்லுவர்கள். அயோத்யாவாஸிகளான சராசரஸஹிதங்களானப்ராணிகள் இவற்றிலெந்தவுபாயத்தாலே ப(ஜ)ஜித்தார்களென்று வ்யதிரேகத்தாலே ஸித்தோபாயம் இதரஸாதநநிரபேக்ஷமென்னுமிடத்தை

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) வரதராஜஸ்தவம்-௬௬

யும் "ஶரணாம்ருதா த்-கருணாம்ருதாப்தே" என்று பகவத்க்ருபையே உபாயமென்று உதாஹரணபூர்வகமாக வருளிச்செய்து (க)"ஸ்வகர்ம கைங்கர்ய ஸ்வைஶ்சரிதை:-ஸ்வகர்க்குணைஸ்ஸ்வைஶ்சரிதை:"என்கிறஶ்லோகத்தில் ஶமதமாதிகுணவிஶிஷ்டராய்க்கொண்டு கர்மயோகாதிகளாலே தேவரைபஜிக்குமவர்களுக்கும் அவற்றைக் கார்யகரமாக்குவது தேவர்க்ருபையானபின்பு அந்த க்ருபையை எனக்கு அவலம்பமாக அநுஸந்தித்திருப்பனென்றருளிச்செய்து, (உ)"யதிஜ்ஞாநபக்தி-யதித்வ பக்தோபி" என்று கர்மஜ்ஞாநபக்திகளாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களிலந்வயமில்லையேயாகிலும் தேவருடையக்ஷமாதயாதி மங்களகுணங்களுண்டாகையாலே தேவர்திருவடிகளை நான்வரிக்கக் குறையில்லையென்று இதரோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப்ரபத்தியை பகவத்ப்ராப்த்யுபாயமாகவருளிச்செய்தார்.

ஶ்ரீபராசரபட்டரும்,(௩)"ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம்-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம்" இத்யாதிகளாலே கர்மயோகாதிகளென்ன, இச்சாதிகார ஶக்த்யநுஶயாதிகளென்ன, இவற்றிலொன்றிலுமெனக் கந்வயமில்லையென்று இதரோபாயஹாநியை முன்னிட்டு "ஶரணம்பவ-ஶரணம்பவ" என்று உபாயப்ரார்த்தநைபண்ணியருளினார். அபயப்ரதகுருஸூநுவான ஸுந்தரவரராஜாசார்யரும் இஶ்ஶ்லோகதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறவிடத்தில் (ச) "மத்ப்ராப்த்யர்த்தயா-மத்ப்ராப்த்யர்த்தயா" இத்யாதியாலே என்னைப்பெறுகைக்கு றுப்பாக என்னாலே சொல்லப்பட்ட எல்லாஸாதநங்களையும் ஸவாஸநமாகவிட்டு அநந்தரம் என்னை யொருவனையுமே என்னைப்பெறுகைக்குஸாதநமாக வ்யவஸாயத்தைப்பண்ணு; ஏவம்ரூப வ்யவஸாய யுக்தனான வுன்னை ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸகலகுணங்களாலும் பூர்ணனானநான் என்னைப்பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்தங்களான எல்லாப்பாபங்களாலும் விரஹிதனாக்குகிறேன்; ஶோகியாதே கொள்ளென்று இதரோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமான ஸித்தோபாயவரணத்தை இதுக்குத் தாத்பர்யமாக வருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே ஸகலஸாதநாஸஹமான ஸித்தோபாயத்தை ஸாதநாந்தர கர்மாதித்யாகவிதாநபூர்வகமாக விதிக்கையாலே இஶ்ஶ்லோ

(க) வர-ஸ்த-கூச (உ) வர-ஸ்த-கூ௫ (௩) ரங்க-ஸ்த-அக
(ச) அஷ்டஶ்லோகி

சத்துக்கு ஸ்வாரவிகமானவர்த்தமிதுவேயென்னுமிடம் ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நமென்றதாயிற்று.

ஏவம்ரூபமான காமாத்யுபாயங்களைக் கீழடையப்பரக்கச்சொல்லி அநந்தரம் இந்தப்ரபத்தியைச்சொல்லி இதுக்கவ்வருகே யோருபாயம் சொல்லாமையாலே இத்தைச் சரமஸ்லோகமென்று நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள்.

[மாம்ஶரணம்வ்ரஜ-𑌮𑌾𑌂𑌶𑌰𑌣𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜] என்னையே உபாயமாகப்பற்றென்று தானே யாதரித்துவிதிக்கையாலும், "𑌅𑌹𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿-அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுநானே பாபவிமோசநம் பண்ணுவிக்கக்கடவேனென்று ப்ரேமத்தோடே சொல்லுகையாலும் ஶரண்யாபி(பீ)மதத்வம் இதுக்குத் தாத்பர்யம்.

"𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தஸாதநத்யாகத்தையும்சொல்லுகிறது. த்வயத்தில் ஈஶ்வரபாரதந்த்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொல்லுகிறது. இதில் ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொல்லுகிறது. ஆகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகை இதுக்குப்ரதாநார்த்தம்.

இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் ஸ்வீகார்ய ஸ்வரூபதர்ஶநத்திலல்லது கூடாமையாலே அநுஸந்தாநம் ஸௌலப்ப்யமென்று நம்பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள்; ஸ்வதந்த்ரனான வீஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமானவுபாயத்வத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கிறது. அது இதரோபாயத்யாகத்திலல்லது கூடாமையாலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகம் சொல்லிற்று.

அவன் உபாயத்வேந ஆஶ்ரயணீயனும்போது ஆஶ்ரிதகதமான தோஷாதிகள் பாராமல் ஆஶ்ரயணீயனாகவேண்டுகையாலே தகுபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகுணத்தை "மாம்" என்கிறவிடத்திலே சொல்லுகிறது. அவ்வுபாயகார்யமான விஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு ஓரதிகாரவிஶேஷாபேக்ஷை யுண்டாகையாலே அவ்வதிகாரிவிஶேஷணமான வித்தோபாயப்ரதிபத்தியை "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிடத்தாலே சொல்லுகிறது; அவ்வுபாயகார்யமான பாபவிமோசநத்துக்கு அபேக்ஷிதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. வித்தோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியுக்தனான வதிகாரியைக்காட்டுகிறது "த்வா" என்று; மேலில் பத

த்வயமும் உபாயக்ருத்யமான பாபவிமோசகத்வத்தையும் உபாயஸ்வீகாரபலமான நைர்ப்ப(ீ)ர்யத்தையும் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற நிரபேக்ஷோபாயத்வமும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதத்வமும் ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இதுதான் ஈஸ்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; இந்த வுபாயவரணமும் தத்கார்யமான நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநமும் பகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதேகஶேஷமாயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்றனுமாயிருக்கும்.

இதில் பூர்வார்த்தம் அதிகாரிக்ருத்யம் சொல்லுகிறது. உத்தரார்த்தம் உபாயக்ருத்யத்தையும் அதிகாரிக்ருத்யபலத்தையும் சொல்லுகிறது. அதிகாரிக்குக்ருத்யம் இதரோபாயங்களைவிட்டு அவனையே உபாயமாகப்பற்றி நிர்ப்ப(ீ)ரனாயிருக்கை. உபாயத்துக்கு க்ருத்யம்-த்யாகஸ்வீகாரங்களுக்கு ப்ரேரகனாய் விதித்துப் பற்றுவிக்கையும், ஸ்வேநரூபேண நின்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளைப்பண்ணுகையும்.

(ஸர்வதர்மாநித்யாதி) இதில் தர்மஶப்தம் இஸ்ஸ்லோகத்தில் ப்ரதாநப்ரதிபாத்யமான ஸித்தோபாயத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமான த்யாகத்துக்கு விஷயமான ஸகலதர்மங்களையும் உபாதாநம் பண்ணுகிறது.

இதுதான் - "ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்மஃ" என்று பலஸாதநதயா ஸ்வஸாத்யமாக ஶாஸ்த்ரசோதி(த)தமான தர்மங்களைச்சொல்லுகிறதாய், அத்தாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் கர்மயோகத்தையும், பக்தியோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் ஜ்ஞாநயோகத்தையும் சொல்லுகிறதென்னில் ;-(க)"రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః-ராமோவிக்ரஹவாந்தர்மஃ" (உ)"కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్-க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்மத்துக்கு தர்மஶப்தவாச்யத்வமின்றியிலேயொழியும்; அப்போது "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதிக்கு வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும்; மோக்ஷயிஷ்யாமியோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இத்தர்மஶப்தம்-"ஶ்ரேயஸ்ஸாதநதர்மஃ" என்றும், "చోదనాలక్షణోऽర్థో ధర్మః-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோதர்மஃ" என்

(க) ரா-ஆர-௬௭-௧௬ (உ) பாரத-ஆர-அஅ

றும் சொல்லுகிறபடியே பலஸாதநதயாஶாஸ்த்ரசோதிதமான தர்மத்தைச் சொல்லக்கடவது.

இந்த தர்மஶப்தந்தான், தர்மமென்றும், பரதர்மமென்றும், பரமதர்மமென்றும் த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில் தர்மஶப்தத்தாலே (க) "శృణుష్వపరమంకర్మద్వివిధంతదిహోచ్యతే । ఏకంప్రవర్తకంప్రోక్తంనివర్తకమథాపరమ్ । కామతస్తుకృతంకర్మప్రవృత్తముపదిశ్యతే । నిష్కామంజ్ఞానపూర్వన్తునివృత్తముపదిశ్యతే । ప్రవర్తకఞ్చస్వర్గాదిఫలసాధనముచ్యతే । నివర్తకాఖ్యందేవర్షేవిజ్ఞేయంమోక్షసాధనమ్-ஶ்ருணுஷ்வபரமம்கர்மத்விவிதம்ததிஹோச்யதே। ஏகம்ப்ரவர்த்தகம்ப்ரோக்தம்நிவர்த்தகமதாபரம்। காமதஸ்துக்ருதம் கர்மப்ரவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே। நிஷ்காமம்ஜ்ஞாநபூர்வந்துநிவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே। ப்ரவர்த்தகஞ்சஸ்வர்க்காதிபலஸாதநமுச்யதே। நிவர்த்தகாக்யம்தேவர்ஷே விஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம்" என்கிறபடியே லோகத்தில் கர்மம் இரண்டுபடியாகச் சொல்லப்படாநின்றது. அதைக்கேள்! ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும், நிவர்த்தககர்மமென்றும்; அதில் ப்ரவர்த்தகமாவது-பலாபிஸந்தியோடே ஸ்வர்க்கஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள். நிவர்த்தகமாவது-பலாபிஸந்திரஹிதனாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக வர்ணாஶ்ரமகர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகக்கொண்டு மோக்ஷஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் கர்மயோகாதிகளென்று த்விதமாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களில், ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

பரதர்மஶப்தத்தாலே பந்தகமான ஸ்வர்க்காதிபுருஷார்த்தஸாதநங்களிற்காட்டில் மோக்ஷஸாதநமாகையாலே விலக்ஷணமாய் ஸாத்யமான கர்மயோகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. பரமதர்மஶப்தத்தாலேக்ஷுத்ரபலஸாதநமுமின்றிக்கே ஸ்வயத்நஸாத்யமுமின்றிக்கே ஸித்தமுமாய் பரமபுருஷார்த்தஸாதநமுமாய், (௨) "యేచవేదవిదోవిప్రాయేచాధ్యాత్మవిదోజనాః। తేవదన్తిమహాత్మానం కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్-யேசவேதவிதோவிப்ரா யேசாத்யாத்மவிதோஜநா:। தேவதந்திமஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்று வேதவித்துக்களாய் பூர்வபாக(భాగ)நிஷ்டாநுரோடு அத்யாத்மவித்துக்களாய் உத்தரபாக(భాగ)

(க) (௨) பார-ஆ-அஅ

நிஷ்டாநுரோதேந வாசியநஸாதநதர்மமென்று சொல்லப்படுவதாய் ஸர்வாதிரிக்தமான ஸித்தஸாதநத்தைச் சொல்லுகிறது.

இத்தர்மஸப்தம் பலஸாதநதர்மவாசகமாகையாலே இவை மூன்றையும் சொல்லுமேயாகிலும் மோக்ஷோபாயம் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலும், முமுக்ஷுவான இவ்வதிகாரிக்கு ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தங்களில் அபேக்ஷையில்லாமையாலும், இங்கு த்யாஜ்யதயா தர்மஸப்தோக்தமாயிற்று-ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளுமன்றிக்கே ஸ்வீகார்யத்வேந விதிக்கையாலே பரமதர்மமுமன்றிக்கே மோக்ஷஸாதநதயா ஸாஸ்த்ரசோதிதமாய் ஸாத்யமான பரதர்மமாத்ரமென்னுமிடம் ப்ரகரணபலத்தாலும் விதிபலத்தாலும் ஸித்தம்.

இப்படிப் பரதர்மம் த்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகையாலும், ஸ்வதந்த்ரஸாதநமான பரமதர்மம் அங்கமாகமாட்டாமையாலும், பரதர்மாங்கமான பரமதர்மமும் த்யாஜ்யத்வேந உபாதாநம்பண்ணப்படுகிறது. அங்கியான தர்மங்களில் அபேக்ஷையில்லாதபோதே அங்கத்திலும் அபேக்ஷையில்லையிறே.

இதில் பஹுவசநத்தாலே (க) "కర్మణైవహి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః-கர்மணைவஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:" என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும், (உ) "సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే-ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்த ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே" (௩) "కషాయే కర్మభిః పక్వే తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే-கஷாயே கர்மபி: பக்வே ததோ ஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே" என்று அங்கஸாதநமாகவும் சொல்லப்பட்ட கர்மயோகமும், (௪) "నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే। జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా-நஹி ஜ்ஞாநேந ஸத்ருஸம்பவித்ரமிஹ வித்யதே। ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா" (௫) "జ్ఞానాదేవ చ కైవల్యం ప్రాప్యతే యేన ముచ్యతే- ஜ்ஞாநாதேவ ச கைவல்யம்ப்ராப்யதே யேந முச்யதே" என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநரூபமாயும், இந்தஜ்ஞாநம் தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமாய், அநவரதபா(஭ா)வநாரூபையான பக்தியாய்ப் பரிணதமாகையாலே பக்த்யங்கமாகவும் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநயோகமும், (௬) "ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యాం-உபாப்யாமேவ பக்ஷா

(க) கீ-௩ ௨௦ (உ) கீ-௪-௩௩ (௩)
(௪) கீ-௪-௩௮ (௫) (௬) நாரஸிம்ஹபு ;

ப்யாம்" இத்யாதியாலே மோக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லப்பட்ட கர்ம ஜ்ஞாநஸமுச்சயமும், (௧) "భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః-பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய:" (௨) "స్వధర్మజ్ఞానవైరాగ్యసాధ్యభక్త్యేకగోచరః-ஸ்வகர்மஜ்ஞாநவைராக்யஸாத்யபக்த்யேககோசர:" என்று கர்மஜ்ஞாநாதிஸாத்யமாய் மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகமும்,

(௩) "జన్మకర్మచమేదివ్యమేవంయోవేత్తితత్త్వతః। త్యక్త్వాదేహంపునర్జన్మనైతి మామేతిసోఽర్జున-ஜந்மகர்மசமேதிவ்யமேவம்யோவேத்திதத்வத:। த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதிஸோர்ஜுந" என்று என்னுடைய திவ்யமான வவதாரத்தையும் அதில் திவ்யவ்யாபாரங்களையும் யாவனொருவன் உண்மையாகவறிகிறான்; அவன் ஶரீரத்தைவிட்டுப்போனால் மீண்டுபிறவான்; என்னை ப்ராபிக்குமென்கிற (௪) "நிலைவரம் பிலபலபிறப்பாய்" என்கிற அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமும்,

(௫) "యోమామేవమసమ్మూఢోజానాతిపురుషోత్తమమ్। సస్సర్వవిద్భజతిమాం సర్వభావేనభారత- யோமாமேவமஸம்மூடோஜாநாதிபுருஷோத்தமம்। ஸஸர்வவித்பஜதிமாம்ஸர்வபாவேநபாரத" என்று யாவனொருவன் என்னை அஸம்மூடனாய்க்கொண்டு புருஷோத்தமனாகவறிகிறான்; இந்தப் புருஷோத்தமத்வஜ்ஞாநமாகிறது த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யதாவாகவறிந்து அவற்றில் வ்யாவ்ருத்தனாகவும், (௬) "ఉత్తమఃపురుషస్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః। యోలోకత్రయమావిశ్యబిభర్త్యవ్యయఈశ్వరః - உத்தம:புருஷஸ்த்வந்ய:பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத:। யோலோகத்ரயமாவிஶ்யபிபர்த்யவ்யயஈஶ்வர:" என்கிற ந்யாயத்தாலே அவற்றுக்கு வ்யாபகனாகவும் தா(தா)ரகனாகவும் நியாமகனாகவுமறிகையாலே அவனெல்லாமறிந்தவனாகையாலே அவன் ஸர்வபாவத்தாலும் என்னையடைந்தவனென்றும், (௭) "ఇతిగుహ్యతమంశాస్త్రమిదముక్తంమయానఘ। ఏతద్బుద్ధ్వాబుద్ధిమాన్స్యాత్కృతకృత్యశ్చభారత- இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக। ஏதத்புத்த்வாபுத்திமாந்ஸ்யாத்க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத" என்றிப்படி குஹ்யதமமான விந்தஶாஸ்த்ரம் இதுகேட்கைக்கு அதிகாரியாம்படி நீ அபாபனாகையாலே உனக்குஎன்னாலே சொல்லப்பட்டது; இந்தப்

---

(௧) கீ-௧௧-௫௪ (௨) கீதார்த்தஸங்க்ர (௩) கீ-௪-௯
(௪) தி-வாய்-௧-௩-௨ (௫) கீ-௧௫-௧௯ (௬) கீ-௧௫-௧௭ (௭) கீ-௧௫-௨௦

புருஷோத்தமத்வத்தை புத்திபண்ணினவன் அபிமதபலலாபத்தாலே க்ருதக்ருத்யனுமென்கிற, (௧) "ஆமுணர்ப்பாரிவன்னேரில்லை" என்கிற புருஷோத்தமவித்யையும்,

(௨) "దేశోయంసర్వకామధుక్-தேஶோயம்ஸர்வகாமதுக்" (௩) "మధురానామనగరీపుణ్యాపాపహారీశుభా - மதுராநாமநகரீ புண்யாபாபஹரீஶுபா" என்று ஸர்வகாமபலப்ரதமாகவும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதமாகவும் ஸ்வயம்ப்ராப்யமாகவும் சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ரவாஸமும்,

(௪) "స్తువన్నామసహస్రేణనిత్యంభక్తిసమన్వితః। సర్వపాపవిశుద్ధాత్మాయాతిబ్రహ్మసనాతనమ్-ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேண நித்யம்பக்திஸமந்விதஃ ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மாயாதிப்ரஹ்மஸநாதநம்" என்று பக்தியுக்தனாய்க்கொண்டு அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமவன் ஸர்வபாபங்களும்போய் ஶுத்தாத்மாவாய் ஸநாதநமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்கிற (௫) "பாடீரவன்நாமம்வீடேபெறலாமே" என்று சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநமும்.

(௬) "கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால்கடுவினைகளையலாம்" என்றும், *மாகந்தநீர்கொண்டு தூவிவலம்செய்கையும் (௭) "பூவிற்புகையும் விளக்குஞ்சாந்தமும் நீருங்கொண்டு" (௮) "பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியம்செய்தவாறு" என்கிறபடியே பூசனைசெய்கையும், (௯) "புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள்தூவி யெண்ணுமினெந்தை நாமமிப்பிறப்பறுக்கும்" என்று மித்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்ட திருவிளக்கெரிக்கை திருமாலையெடுக்கை திருவலகிடுகை முதலான ஸாதநபுத்தியாலே செய்யப்படுவதாய், ருசிபேதத்தாலும் பாகபேதத்தாலும் அத்யந்த(பி)ந்நமாய் ஆத்மபேதத்தோபாதி அஸங்க்யாதமான வுபாயவிஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அவாந்தரபாஹுள்யத்தைப்பற்ற பஹுவசநமாகவுமாம்; அதில் கர்மம்-அக்நிஹோத்ரதர்ஶபூர்ணமாஸாக்நிஷ்டோம தீர்க்கஸத்ராதிரூபேணபஹுவிதம். ஜ்ஞாநமும் உபாஸ்யவஸ்துஸ்வரூபபேதத்தைப்பற்றி வருகிற ஸத்வித்

(௧) பெரிய-தி-௧-௧-௯ (௨) காருடபுரா (௩)
(௪) ஸஹஸ்ரநாமம் (௫) தி-வாய்-௧௦-௫-௫ (௬) தி-வாய்-௧௦-௨-௮
(௭) தி-வாய்-௫-௨-௯ (௮) தி-வாய்-௧௦-௨-௪ (௯) தி-வாய்-௧௦-௨-௫

யாதஹரவித்யாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்; பக்தியும், (க) "ஸததம் கீர்த்தயந்த:-ஸததம்கீர்த்தயந்த:" (உ) "மந்மநாபவ-மந்மநாபவ" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற அர்ச்சநஸ்தவப்ரணாமாதிகளாலேபஹுவிதம்; இப்படிவருகிற வ்யக்திபாஹுள்யத்தைச் சொல்லுகிறது பஹுவசந மென்று சொல்லுவர்கள்; ஆக பஹுவசநத்தாலே மோக்ஷஸாதந தயாப்ரதாநமாகச் சொல்லுகிற தர்மங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தை யும் ப்ரதிவ்யக்தியிலுண்டான வாநந்த்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று, (௩) "நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த" என்னக்கடவதிறே.

இதில், "தர்மாந்" என்கிற த்விதியாந்தம்-இந்ததர்மங்கள் மேற் சொல்லுகிற த்யாகத்துக்கு விஷயமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. ஆகையாலே பகவதுபாயவரணம் பண்ணுமதிகாரிக்கு தத்வ்யதிரிக்த ஸகலஸாத்யதர்மகளும் த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

இத்தர்மவிசேஷணமான ஸர்வசப்தம் த்ரைவர்ணிகஸாதாரணமாய் ப்ரஹ்மசர்யாத்யாச்ரமங்கள்தோறும் அநுவ்ருத்தமாய்,(௪) "ஸந்த்யாஹீநோசுசிர்நித்யமநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு" "ஸந்த்யாஹீநோசுசிர்நித்யமநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு" "[illegible]- தேத்வகம் புஞ்சதே பாபா:" என்று-பாபத்தைப் புஜிக்கிறவர்களாகையாலே அவர்கள்பாபிஷ்டர்களென்றும், அநுஷ்டாநத்தில் ஸர்வகர்மார்ஹராகவும், அநுஷ்டாநத்தில் அர்ஹராகவும் சொல்லுகையாலே இந்தக் கர்மநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதாபாதகங்களான (ரு) "ஓதியுருவெண்ணுமந்தி" "ஐவேள்வி" என்கிற ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

கர்மயோகாதிகளுக்கு யோக்யதாபாதகமாகில் இக்கர்மங்கள், இவற்றையொழிய வுதயமில்லாத ப்ரதாநகர்மங்களுக்கு த்யாக விஷயத்வம் சொன்னபோதே (௬) "[illegible]-ஸாத்யாபாவேமஹாபாஹோஸாதநை:கிம்ப்ரயோஜநம்" என்று ஸாத்யமில்லாதபோது ஸாதநங்களாலே யென்னப்ரயோஜந முண்டென்கிற ந்யாயத்தாலே இதுக்கும் த்யாகவிஷயத்வம் சொல்லிற்றாகாதோ; ஆயிருக்க ஸர்வசப்தத்தாலே பிரியச்சொல்லவேண்டுகிறதென்னென்னில்;

(க) கீ-கூ-கச (உ) கீ-கூ-௫ச (௩) தி-வாய்-௪-௨-௬
(௪) தக்ஷஸ்ம்ரு (ரு) க-திருவ-௫௫ (௬) வி-பு-௬-௪௩-௭௮

ஸாதநமான தர்மத்துக்கு போக்யதாபாதகதர்மவ்யதிரேகேண உதயமில்லையேயாகிலும், "ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்ம:" என்கிற ந்யாயத்தாலே மோக்ஷஸாதநதர்மமே இத்தர்மஶப்தத்துக்கு அர்த்தமென்று நினைக்கையாயிருக்கையாலே அவற்றுக்கு த்யாகவிஷயத்வம் சொல்லுகிறதென்று தோன்றாமையாலும், த்யாகவிஷயத்வமில்லாதபோது "అకృత్స్నస్య కర్మకృత్ - அநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு" என்று ஸர்வகர்மாநர்ஹத்வம் சொல்லுகையாலே "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரத்துக்குமநர்ஹனாய், அதுக்கும் இந்தயோக்யதாபாதகதர்மங்கள் அபேக்ஷிதமாயென்று வருகிறஶங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காக ஸர்வஶப்தத்தாலே பிரித்துச்சொல்லுகிறது.

வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு (௧) "வைத்தேன்மதியால்" (௨) "அவனதருளாலுறற்பொருட்டு என்னுணர்விலுள்ளேயிருத்தினேன்" (௩) "யானுமென்னெஞ்சமிசைந்தொழிந்தோம்" இத்யாதிகளிற்படியே அறிவும் அநுமதியும் இசைவுமேயிறே அபேக்ஷிதம். அதுதானும், (௪) "என்னிசைவினை" (௫) "இசைவித்தென்னை" (௬) "அவனதின்னருளே" என்று ஈஶ்வராதீநமாயிறே யிருப்பது. அதுக்குவேண்டுவது சைதந்யமாத்ரமேயிறே;

அன்றிக்கே, ஸர்வகர்மங்களுக்கும் யோக்யதையபேக்ஷிதமாகில் இந்த ஸந்த்யாவந்தநத்துக்கும் யோக்யமாக ஒருஸந்த்யாவந்தநமபேக்ஷிதமாகவேண்டிவரும்; அதுகாணாமையாலே அவை இதுக்கநபேக்ஷிதங்கள்;

(௭) "దురాచారోఽపి సర్వాశీ కృతఘ్నో నాస్తికః పురా। సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయా శరణం యది। నిర్దోషం విద్ధి తం జన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః- துராசாரோபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக: புரா । ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம்ஶ்ரத்தயாஶரணம்யதி । நிர்த்தோஷம்வித்திதம்ஜந்தும் ப்ரபாவாத்பரமாத்மந:" என்று நிஷித்தாசாரனாய் ஸர்வாஶியாய் பிறர்பண்ணினவுபகாரத்தை யில்லைசெய்து திரியுமவனாய், தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமும் பரதேவதையுமில்லையென்று திரியுமவனாய் இவ்வஸந்மார்யாதையிலே பழகவடிபட்டுப்போந்தவனாயிருக்குமவனும் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ஶ்ரத்தையோடே ஶரணமாகவாஶ்ரயித்தா

(௧) தி-வாய்-அ-எ (௨) தி-வாய்-அ-அ-௩ (௩) பெரியதிருவ-உ௬
(௪) தி-வாய்-௧-எ-௪ (௫) தி-வாய்-௫ அ ௬ (௬) ஸாத்வதஸ-௧௬

னாகில் அந்தஜந்துவை ஶரண்யனான பரமாத்மாவின்ப்ரஸாதத்தாலே நிர்த்தோஷனாகவே புத்திபண்ணுகையாலே இந்தஸ்வீகாரத்துக்கு இவையநபேக்ஷிதமென்று சொல்லிற்றிறே.

அங்ஙனன்றிக்கே (௧) "తతస్సాగరవేలాయాం దర్భానాస్తీర్య రాఘవః। అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః - ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பாநாஸ்தீர்ய ராகவ:। அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்று கடற்கரையிலே ப்ராங்முகத்வாதி நியமங்களோடே புல்படுத்துக்கையுமஞ்ஜலியுமாய்க் கிடந்து ஶரணவரணம்பண்ணினவர்க்கு இந்தயோக்யதையும், (௨) "చాపమానయ - சாபமாநய" என்கிறஸாதநத்தில் நினைவுமிறே அது பலியாதொழிந்தது.

(௩) "రావణో నామ దుర్వృత్తః - ராவணோநாம துர்வ்ருத்த:" என்று தனக்குண்டான தண்மையைமுன்னிட்டு ஶரணம்புக்க ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்குத் தன்னபிமதஸித்தியும்பிறந்து (௪) "సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి - ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி" என்று பிறர்க்கும் உபதேஶிக்கைக்குமதிகாரமுண்டாகக் கண்டோமிறே. ஆகையாலே யோக்யதைதேடவும் வேண்டா; அயோக்யதை போகடவும்வேண்டா; உண்டானயோக்யதை ப்ரதிபந்தகமென்றும், அயோக்யதைபற்றாசென்றுமிருக்கையே அதிகாரம்.

அதுக்குமேலே யோக்யதாஸாபேக்ஷமென்னில், அதைத்ரைவர்ணிகாதிகாரமாகையாலே இதினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வமும் பக்ந(భగ్న)மாம். ஆக மேற்சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு இதிற்சொல்லுகிற யோக்யதை அநபேக்ஷிதமென்கைக்காகப் பிரித்துச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

ஆனால், (௫) "శాన్తో దాన్త ఉపరతస్తితిక్షుస్సమాహితో భూత్వాత్మన్యేవాత్మానం పశ్యేత్ - ஶாந்தோ தாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷுஸ்ஸமாஹிதோ பூத்வா ஆத்மந்யேவாத்மாநம்பஶ்யேத்" என்று பாஹ்யாப்யந்தரேந்த்ரியநியமங்களையுடையவனாய் ஸர்வபோகத்திலுமுபரதனாய் ஸம்ஸாரநிஸ்தரணேச்சையுடையனாய் ஏகாக்ரசித்தனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே பரமாத்மாவை த்யாநம்பண்ணுவானென்கிற ஜ்ஞாநயோக்யதா ஸாதநமான ஶமதமாத்யாத்மகுணங்களும் ஸத்யார்ஜவதயாதிகளும்

(௧) ரா-யு-௨௧ (௨) ரா-யு-௨௧-௨௨ (௩) ரா-யு-௧௭-௪௦
(௪) ரா-யு-௨௦ (௫) ப்ருஹ-௪-௪-௨௩

ஸாத்விகநாஸ்திக்யாதிகளும் இருக்கநபேக்ஷிதமாகையாலே இந்த ஸர்வஶப்தத்திலே உபாத்தமாகிறவில்லை; அவை உபாயோபகாரமுமின்றிக்கே உபாயஸ்வீகாராங்கமுமின்றிக்கேயிருந்தாலும் ஸித்தோபாயத்திலே அதிக்ருதனானவனுக்கு அந்த்யுபாயபலமாய்க் கொண்டு ஸம்பாவிதங்களான ஸ்வபாவங்களாகையாலே ப்ராப்யத்வேந உபாதேயமாமத்தொழிய த்யாஜ்யமாகாது;

ஆத்மகுணமானவிவை த்யாஜ்யமென்னில், ஶேஷஶேஷித்வ ரக்ஷ்யரக்ஷகத்வ போக்த்ருத்வ போக்யத்வ ஜ்ஞாநாதிகளும் த்யாஜ்யமாகவேண்டிவரும்; அப்போது ஸ்வஸத்தாபோகாதிகளுமின்றியிலே யொழியும்; ஆகையாலே ஶமதமாதிகள் த்யாஜ்யமென்னவொண்ணாது;

இஸ்ஸர்வஶப்தத்திலே, (க) "కర్మణైవహి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః- லோகஸங்க்ரஹமேவாபிஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்றுலோகத்திலுள்ளார் ஆதரிக்கைக்கு உறுப்பாகவுமநுஷ்டிக்கைக்கு; அர்ஹனாகாநின்றுயென்ற பூர்வோக்ததர்மங்களும், புத்ரனைப்பற்ற பிதா அநுஷ்டிக்கும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் த்யாஜ்யதயா உபாதாநம் பண்ணப்படுகிறது.

ஸ்வீகார்யமான வுபாயம் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தப்ரவ்ருத்தி நிரபேக்ஷமாயிருக்கையாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேயும் நிரபேக்ஷனாய் ஜ்ஞாநயோகத்தைப்பெற்ற வதிகாரி ஸாத்யவிஷயமாகிறதாரம் ஸாதநஸாபேக்ஷையில்லாமையாலே அந்தக்கர்மத்தை நிவர்த்திக்கில், ஜ்ஞாநயோகாநுகுணபாகமில்லாதவனும், (உ) "యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః- யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்ட:" என்கிற ந்யாயத்தாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தைத்தவிரும்; ஜ்ஞாநயோகத்திலந்வயமில்லாதே கர்மத்தைவிட்டால் உபயப்ரஷ்டனாய் நஶிக்கும்; அவனுக்கு நாஶகரமானபாபம் கர்மத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனான ஜ்ஞாநயோகாதிகாரியை ஸ்பர்ஶிக்கும்; ஆகையாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகையாலே அவனுக்கு லோகஸங்க்ரஹார்த்த ப்ரவ்ருத்திகளும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் அநுஷ்டிக்கவேணும்; இவன் ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரம் பண்ணினவனாகையாலே ஸாத்யமானஜ்ஞாநயோகலாபமில்லையென்

(க) கீ-௩ ௨௰ (உ) கீ-௩-௨௧

கிறவிலாபமில்லாமையாலும், ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் "நச்சுமாமருந்தம்" என்கிறபடியே அபத்பஸம்ஹளஷதமாகையாலே பாபஸ்பர்ஸமுண்டாமென்கிற பயமில்லாமையாலும், "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற வுபாயத்தைப் பற்றுகையாலே ஸ்வநிவர்த்யமாயிருப்பதொரு பாபமில்லாமையாலும், இவனுக்கு அநுஷ்டேயமல்ல; இனி அநுஷ்டித்தானாகில் ஆந்ருஸம்ஸ்யப்ரேரிதனாய் அநுஷ்டித்தானாமித்தனை; புத்ரார்த்தமான பும்ஸவநாதிகளும் பாபபயப்ரேரிதனாயநுஷ்டிக்கக்கடவனல்லன்; உபாயோபகாரபுத்யாவுமின்றிக்கே கர்த்தவ்யபுத்யாவுமின்றிக்கே ஆந்ருஸம்ஸ்யத்தாலே செய்கையாலே அதுவும் பாபவிஸேஷணமான ஸர்வஸப்தத்திலே அந்தர்ப்பூதமாய் மோக்ஷயிஷ்யாமியிலே அந்வயித்து ஈஸ்வரைகநிவர்த்யமாம்; ஆகையாலே லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்தி இவனுக்கு த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

சிலர் யோக்யதாபாதகதர்மங்கள் அப்ருதக்தர்மங்களாகையாலும், தர்மஸப்தம் ஸாங்கமான ஸாதநதர்மத்தைச் சொல்லுகையாலே யோக்யதாபாதகங்களும் தர்மஸப்தந்தன்னிலே உக்தமாகையாலும், தர்மஸப்தவிஸேஷணமான ஸர்வஸப்தம் யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாட்டாது; ஆகையால் ஸர்வஸப்தம் ஸாகல்யவாசியாமித்தனையென்பர்கள்; தர்மஸப்தம் ஸ்ரேயஸ்ஸாதநதர்மவாசியாகையாலே யோக்யதாபாதகதர்மவாசகமாகமாட்டாமையாலும் ஸாகல்யம் தர்மஸப்தகதமான பஹுவசநத்தாலே ஸித்தமாகையாலும் யோக்யதாபாதகதர்மமும்கூட த்யாஜ்யதர்மவாசகதர்மஸப்தவிஸேஷண ஸர்வஸப்தத்திலே உபாத்தமாய் த்யாஜ்யமென்கையாலே தர்மங்களினுடைய நிரவஸேஷத்யாகமும் பலிக்கையாலும், ஸத்ஸம்ப்ரதாயவித்தஸதாசார்யர்களெல்லாரும் ஸர்வஸப்தம் யோக்யதாபாதக தர்மவாசகமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாகல்யவாசியென்கிறது அர்த்தமன்று;

இந்ததர்மங்கள் உபாயோபயோகியன்றாகிலும், (க) "ஸர்வாபேக்ஷா-விஹிதத்வாச்சாஸ்ரமகர்மாபி" என்று வர்ணாஸ்ரமவிஹிதமாகையாலே யநுஷ்டேயமாகாதோவென்னில்; உபாயப்ரகரணமாகையாலே உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாத(ங)கமாகிற வாசார

(க) ப்ரஹமஸூ-ரு-ங-சு-௬உ

மொழிய விஹிதமாய்வருகிற வாகாரம் இவ்விடத்திலே அப்ரஸ்துதமாகையாலே த்யாஜ்யமாகாதென்னவொண்ணாது;

அதவா; ஸ்வர்க்கபுருஷார்த்தஸித்த்யர்த்தமாக ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு நித்யாதிகள் த்யாஜ்யமாமாபோலே மோக்ஷார்த்தமாக ஸித்ததர்மஸ்வீகாரமாகிற யாகத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கும் விஹிதாப்ரமும் த்யாஜ்யமென்னவுமாய்;

(க) "తస్యైవం విదుషః-தஸ்யைவம்விதுஷ:" என்கிற வநுவாகத்தாலே ப்ராணவரணத்தையும் ஒருயாகமாக நிரூபித்தானிறே வேதபுருஷன்; ஆனாலும், இவை பகவத்விஷயத்துக்கு ஆஜ்ஞாநுபாலநகைங்கர்யமாகையாலே பகவத்ப்ரீதியாகிற பரமப்ரயோஜநஸித்திக்காக அநுஷ்டேயமாகக்கடவது; அல்லது, விஹிதமான வாகாரத்தாலேயும் உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாதகமான வாகாரத்காலேயும் த்யாஜ்யமாகக்கடவது;

ஸாதநஸ்வீகாரத்துக்கு ஸ்வரக்ஷணத்திலஶக்தியும் அப்ராப்தியும் விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையவனிறே அதிகாரி; (உ) "ఇదం శరణమజ్ఞానామిదమేవ విజానతామ్ । ఇదం తితీర్షతాం పారమిదమానన్త్యమిచ్ఛతామ్ - இதம்ஶரணமஜ்ஞாநாமிதமேவவிஜாநதாம்। இதம்திதீர்ஷதாம்பாரமிதமாநந்த்யமிச்சதாம்" (ங) "అజ్ఞసర్వజ్ఞభక్తానాం ప్రపత్తావధికారితా-அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞபக்தாநாம்ப்ரபத்தாவதிகாரிதா" (ச) "అవిద్యాతః అவித்யாத:" இத்யாதிகளாலே ஸ்வஸ்வரூபம் பகவதேகரக்ஷ்யமாகவநுஸந்திக்கையாலே ஸ்வரக்ஷணத்திலே அஜ்ஞாநஶக்திகளும், உபேயஸ்வரூபமநந்யஸாத்யமாக வநுஸந்திக்கையாலே அப்ராப்தியும், ப்ராப்யவைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநத்தாலே விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையராய், அநவ அநந்யகதிகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு இப்ப்ரபத்தியிலதிகாரமென்று சொல்லிற்றிறே. ஆகையாலேயிறே இவ்வுபாயம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

ஆக, "ஸர்வதர்மாந்" என்று ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களையும் த்யாஜ்யதயா உபாதாநம்பண்ணிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், "பரித்யஜ்ய" என்று இவற்றினுடைய த்யாகப்ரகாரம்சொல்லுகிறது. இதுதான், "த்யஜ, த்யஜ்ய, பரித்யஜ்ய" என்று த்யாகமும் ல்யப்பும் உபபதமுமாய த்ரிவிதமாயிருக்கும்; இதில்

(க) தை-நா- (உ) மநு-கூ-அச (ங) (ச)

ஸ்ப்பந்தமான த்யாகஸம்பந்தத்தாலே அபிமதபுருஷார்த்தஸித்திக்கு அநுரூபமாய் ஸஹாயாந்தராஸஹமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கிற வதிகாரிக்கு ததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை விதிக்கிறது.

ஸத்விப்ராஷ்டனுக்கு தத்வ்யதிரிக்தநிஷித்யாந்தரத்யாகம் ஆர்த்தமாகஸித்திக்கிறப்போலே புருஷார்த்தலாபத்துக்கு இதரநிரபேக்ஷமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்குமவனுக்கு இதரோபாயத்யாகம் அர்த்தஸித்தமாய் வருகையாலே இவ்விடத்திலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லையென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்;

அதுசொல்லவொண்ணாது; விதேயமான ஶரணவரணத்துக்கு தத்வ்யதிரிக்தோபாயத்யாக வ்யதிரேகேண உதயமில்லாமையாலே அங்கியான வுபாயவரணம் விதேயமாகிறவோபாதி அங்கமான த்யாகமும் விதேயமாக வேண்டுகையாலே; ஆகையாலே (க)"ప్రక్షాళ్య పాదా వాచామేత్స్నాత్వావిధివదర్చయేత్ । స్థిత్వార్ఘ్యంభానవేదద్యాద్ధ్యాత్వాదేవంజపే న్మనుమ్-ப்ரக்ஷாள்யபாதாவாசாமேத்ஸ்நாத்வாவிதிவதர்ச்சயேத் । ஸ்தித்வார்க்க்யம்பாநவேதத்யாத்த்யாத்வாதேவம்ஜபேந்மநும்" இத்யாதிகளாலே பாதப்ரக்ஷாளநம்பண்ணி ஆசமநம்பண்ணுவான்; ஸ்நாநம் பண்ணி வித்யுக்தமானப்ரகாரத்திலே அர்ச்சிப்பான்; ஆதித்யனுக்கு நின்று அர்க்க்யப்ரதாநம்பண்ணுவான்; மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான தேவதையைத்யாநம்பண்ணி தத்ப்ரதிபாதகமான மந்த்ரத்தை ஜபிப்பானென்று விஶிஷ்டமாக விதிக்கிறப்போலே இங்கும் த்யாகஸ்வீகாரங்களை விஶிஷ்டமாக விதிக்கிறது.

அவ்விடத்தில் ஆர்த்த(ர்)மாக ஸித்தியாமையாலே விதிக்கிறது; இங்கு ஸித்ததர்மஸ்வீகாரந்தானே ததிதரதர்மத்யாகத்தைக் காட்டுகையாலே விதேயத்வமில்லையென்னில்; அது சொல்லவொண்ணாது; இவ்வதிகாரிக்கு நிஷித்ததர்மாந்வயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாமோபாதி ஸாதநாந்த்ராந்வயத்திலும் ப்ராயஶ்சித்தியாமென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கையன்றிக்கே விதேயமாக வேண்டுகையாலே;

எங்ஙனேயென்னில்; (௨) "ఉపాయాపాయసంయోగేనిష్ఠయాహీయతేనయా । అపాయసంప్లవేసద్యః ప్రాయశ్చిత్తంసమాచరేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి - உபாயாபாயஸம்யோகேநிஷ்டயாஹீயதேந

(க) (அ)லக்ஷ்மீதந்த்-௪௭

யா । அபாயஸம்ப்லவேஸத்யஃப்ராயஶ்சித்தம்ஸமாசரேத் । உபாயாநாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று நிஷித்தமாய் த்யாஜ்யமான ஹிம்ஸாத்யபாயாந்வயத்திலும் ஸாதநமானகர்மாத்யுபாயாந்வயத்திலும் இந்த ஸித்ததர்மநிஷ்டைக்கு ப(4)ங்கம்வருகையாலே அபாயாந்வயத்தில் சடக்கென ப்ராயஶ்சித்தப் பண்ணுவான்; உபாயாந்வ்யத்திலும் அப்படியே ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுவானென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே;

ஆகையாலே, அந்வயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாக வேண்டுமவற்றினுடைய த்யாகம், நிஷித்தமான பூதஹிம்ஸை "నహింస్యాత్-நஹிம்ஸ்யாத்" என்று விதேயமானவோபாதி விதேயமாக வேண்டுகையாலும், த்யாகந்தனக்குஹேது துஷ்கரத்வாதிகளிலுங்காட்டில் ஸ்வரூபவிருத்த(3)மென்கிற ப்ரதிபத்தியே ப்ரதாநமாகையாலும், ஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் விதேயமாகக்கடவது.

இப்படி விஹிதமானத்யாகம் ஸாதநாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமோ? பலத்யாகமோ? உபாயபுத்தித்யாகமோவென்னில்; கர்மயோகாதிகள் ஸ்வாபிமதபுருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநங்களென்கிற ப்ரதிபத்தியைவிட்டு அவற்றையநுஷ்டித்து உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவேண்டி விழுகையாலும், அப்போது புத்தித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிதமான கர்மயோகாதிகள் ப்ரபத்திக்கு அங்கமாகையாலே இதினுடைய ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வஹாநி வருகையாலும், ஸர்வாதிகாரமின்றிக்கேயொழிகையாலும், தர்மஶப்தம் கர்மகதமானவுபாயத்வப்ரதிபத்திவாசகமல்லாமையாலும், (க) "శ్రేయస్సాధనంధర్మః-ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்மஃ" என்று தர்மஶப்தத்துக்கு உதயம் ஸாதநத்வேநவாகையாலே இத்தர்மஶப்தம் ஸாதநதர்மத்தையே வசி(3)க்கையாலும், "నివర్తకాఖ్యందేవర్షివిజ్ఞేయంమోక్షసాధనమ్ -நிவர்த்தசாக்யம்தேவர்ஷேவிஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம்" என்று நிவர்த்தககர்மத்துக்கு மோக்ஷஸாதநத்வம் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ஸாதநத்வத்யாகம் பண்ணவொண்ணாமையாலும், இவ்வுபாயம் அகிஞ்சநாதிகாரமின்றிக்கே யொழிகையாலும், (உ) "అహమస్మ్యపరాధానామాలయోఽకిఞ్చనోఽగతిః। త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతిప్రార్థనామతిః-அஹமஸ்ம்யபராதாநா

(க) பூர்வமீமாம்ஸா

(உ) அஹி-ஸ:-ந.கூ-ந.அ

மாலயோகிஞ்சநோகதிঃ | த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதிঃ" என்று - நான் அபராதாநாமாலயனாகாநின்றேன்; அஹமர்த்தம் ஶேஷத்வாதிகளால் நிரூபிதமாகைபன்றிக்கே அபராதத்தைபிட்டு நிரூபிக்கும்படி ஸாபராதன்; அத்யந்தபாரதந்த்ரனாகையாலே அகிஞ்சநன்; த்வதேகரக்ஷ்யமாகையாலே அகதியென்று தன்னுடைய அபராதபூயஸ்தையையும் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையுமநுஸந்தித்து, நீயே உபாயமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை ஶரணாகதியென்கிற லக்ஷணவாக்யத்தோடே விரோதிக்கையாலும், இது ஸ்வரூபப்ரதாநமன்றிக்கே விஶிஷ்டவேஷப்ரதாநமாகையாலே, இதினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வம் பக்ந(ஃX)மாகையாலும் புத்தித்யாக பக்ஷம் அர்த்தமன்று

இந்த தர்மஶப்தத்தில் உபாதாநம்பண்ணிற்று ப(ஃ)லஸங்காதித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டேயமான நிவர்த்தகதர்மமாகைபாலே ப்ரஸஜ்யப்ரதிஷேதத்துக்கு இடமில்லாமைபாலும், தர்மஶப்தம் ப(ஃ)லவாசியல்லாமையாலும் புநருக்திப்ரஸங்கத்தாலும் பலத்யாக பக்ஷமுமர்த்தமன்று;

ஸ்வாபிலஷிதமான புருஷார்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்கிற இவனுக்கு ஸாதநரூபதர்மத்யாகம் பண்ணுகை விருத்தமல்லாமைபாலும், முமுக்ஷுத்வத்தாலே ஸ்வர்க்கஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமகர்மம் த்யாஜ்யமானவோபாதி ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹத்தாலே இவையும் த்யாஜ்யமாகக்கடவதாகையாலே இங்குவிதிக்கிறது ஸாத்யஸாதநரூபதர்மங்களுடைய ஸ்வரூபத்யாகத்தை யென்றதாயிற்று.

ஸித்தஸாதநம் ஸகலேதரநிரபேக்ஷமாகையாலும், ஸஹாயாந்தராஸஹமாகையாலும், ஸாதநாந்தரங்கள் ஸ்வரூபவிருத்தங்களாகையாலும், ஸகலேதரஸாபேக்ஷமாகையாலும் ப்ராப்யவிஸத்ருஶங்களாகையாலும், துஷ்கரங்களாகையாலும், இவை த்யாஜ்யமாகக்கடவன.

பகவதேகரக்ஷ்யத்வேந ஸித்தஸ்வரூபனாய் பகவதேகஶேஷபூதனாயிருக்கையாலே ததிதரஶ்ரயேதரவ்யாபாராஶ்ரயத்வம் விருத்த(ஃ)மாகைபாலே ஸ்வரூபவிருத்தமாயிருக்கும்; ஸித்தஸ்வரூபனாய் ஏகரூபனாய் பரமசேதநனாய் அமோகஸங்கல்பனாகையாலே ஸஹகாரிநிர

பேக்ஷமாகவிருக்கும். ரக்ஷணார்த்தமான ஸ்வவ்யாபாரதர்ஶநத்தில் ரக்ஷகனானவீஶ்வரன் ரக்ஷணநிவ்ருத்தனுமாகையாலே சணற்கயிறு கண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே ஸஹாயாந்தராஸஹமாயிருக்கும். சிரகாலஸாத்யமாய்ஸாபாயமுமாயிருக்கைபாலே துஷ்கரங்களாயிருக்கும்; ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதவிதூநநபூர்வகமாக அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அகாலகால்யமான தேஶத்திலேபோய்ப்புக்கு நிரந்தரபகவதநுபவஜநித நிரதிஶயாநந்தஹ்ருஷ்டனாய் அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷபலாத்க்ருதனாய்க்கொண்டு "अपरिमितधावति-அபரிமிததாபவதி" என்கிறபடியே அநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி யாவதாத்மபாவி பண்ணுகிற கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வாதுஷ்டேயமாய் ஸ்வதந்த்ரகார்யமாயிருக்கிற கர்மாதிகள் ஸத்ருஶமல்லாமையாலே ப்ராப்யவிஸ்த்ருஶமாயிருக்கும்;

ஆகையாலே, (க)"शीतो भव हनूमतः-ஶீதோபவஹநூமத:" என்று நெருப்பை நீராக்கவல்லஶக்தி யுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், லங்காபவநத்திலே நிருத்தை(ஞ)யான பிராட்டி, (உ)"तत्तस्य सदृशं भवेत्-தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருந்தாப்போலேயும், (ங)"रक्ष मां शरणागताम्-ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்" என்று த்ரௌபதி க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வப(ஞ)ரையாய்க்கொண்டுதன்கையைவிட்டிருந்தாப்போலேயுமிருக்கிறதிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்த்தி பிறந்ததாவனு.

ஸ்வஸ்வரூபம், (ச) "करणाधिपाधिपः-கரணாதிபாதிப:" என்று கரணங்களோடே கரணியோடுவாசியற ஹ்ருஷீகேஶனவனிட்ட வழக்காகையாலும், தச்சேஷத்வேந விஹிதஸ்வரூபனாகையாலும் ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதையுமில்லை. ப்ராப்தியுமில்லை. ரக்ஷ்யத்வபாரதந்த்ர்யங்களிரண்டும் ஸ்வதஸ்ஸித்தவேஷமாகையாலே பரேச்சாதீநமாய் பரகதமான வ்யாபாரம் ரக்ஷகமாமதொழிய பரப்ரேரிதமேயாகிலும் ஸ்வகதமானவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது.

பரஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தாலும், "अवरक्षणे-அவரக்ஷணே"

(க) ரா-ஸு-ருங-உக (உ) ரா-ஸு-கூகூ-௩௦ (ங) பார-ஸபா-கூகூ-சக
(ச) ஶ்வேதா-கூ-௯

என்று ரக்ஷகத்வேநக்லுப்தமான ஸ்வரூபத்தையுடையவனாகையாலே ரக்ஷகத்வம் நிருபாதிகமாகையாலும், (௧)"ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం-உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவதத்வம்" என்று உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்தில் ப்ராப்தியில்லையாகையாலே ஸ்வரூபத்தில் ஸாதநாந்தரங்கள்புகுர வழியில்லை.

ஆகையிறே *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்கள் (௨)"நோற்றநோன்பிலேன்" என்றும், (௩)"நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறஞ்செய்துமிலேன்" (௪) "மற்றோரொன்றறியேன்" என்றும், இவ்வுபாயாந்தராநந்வயத்தை யருளிச்செய்தது. (௫) "నజానేశరణంపరం-நஜாநேஶரணம்பரம்" என்னக்கடவதிறே.

ஸாதநாநுஷ்டாநயோக்யமான புண்யகாலங்கள், ஸாதநமான புண்யக்ஷேத்ரவாஸம், கர்மாநுஷ்டாநத்துக்குக்காரணமான ஶரீரஸம்பந்தம், ஸாதநாநுஷ்டாநமத்யே மரணமுண்டானால் வரும் ஶரீராந்தரப்ராப்தி இவையெல்லாவற்றிலும் எனக்கு மஹத்தானபயம் நடவாநிற்கிறதென்கையாலே ஸாதநாந்தரங்கள் ஸ்வரூபஜ்ஞாநவானுக்கு பயஜநகமாயிறேயிருப்பது.

(௬) "అఘపాతకభీతస్త్వం సర్వభావేన భారత। విముక్తాన్యసమారమ్భో నారాయణపరో భవ-அதபாத்கபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேநபாரத | விமுக்தாந்ய ஸமாரம்போ நாராயணபரோ பவ" என்று ஸாதநாந்தரங்கள் பாதகமென்று பயப்பட்ட நீஸர்வப்ரகாரத்தாலும், பாரதனே! அந்யஸமாரம்பங்களைவிட்டு நாராயணபரனாவாயென்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைக்குறித்து பாதகமென்று உபதேஶிக்கையாலும், ப்ராயஶ்சித்தவிஷயமாகச் சொல்லுகையாலும் (௭) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்று பகவத்விஷயத்துக்குப் புறம்பாகைக்கு உறுப்பாகையாலும், உத்தேஶ்யமான பகவத்பாரதந்த்ர்யத்துக்கு விரோதியாகையாலும் அதர்மமென்று போாக ப்ராப்தமாயிருக்க, தர்மமென்று போகிறது இவ்வளவுபாகம் வாராதவர்களுடைய ப்ரதிபத்தியாலேயிறே.

(௧) ர-ஸ்த- (௨) தி-வாய்-௫-எ (௩) தி-மொ-௧-௬-௪ (௪) தி-மொ-௧-௬-௧
(௫) ஜிதந்தே-௧ (௬) விஷ்ணுதர்ம-௬௬-எ௧ (௭) பெரியதிருவ-௬

ஆகையாலே இங்குச்சொல்லுகிறது வித்தஸாதநவ்யதிரிக்தஸாத்ய ஸாதநங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

இப்படி த்யாஜ்யமான தர்மந்தான், அநுஷ்டேயதயா ஶாஸ்த்ரவிஹிதமான அர்த்தத்துக்கு வாசகமாகையாலே விஹிதாநுஷ்டாநரூபேணவும் நிஷித்தபரிஹாரரூபேணவும்சொல்லுகிற வுபயவிததர்மத்துக்கும் வாசகமாயிருக்கிறது. இதைத்யாஜ்யதயாவுபாதாநம்பண்ணுகிறத்தால், நிஷித்தபரிஹாரத்யாகமாகிறது நிஷித்தாநுஷ்டாநமாகையாலே நிஷித்தாநுஷ்டாநம் வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகாதோவென்னில், அது ஸகலப்ரவ்ருத்திகளினுடையவும் நிவ்ருத்தியை ஸஹிக்குமதொழிய ப்ரவ்ருத்தியைஸஹியாது. அதுக்குமேலே நிஷித்தாநுஷ்டாநபலமான பாபம் ஈஶ்வரனுடைய நிக்ரஹமாகையாலே, அவனை யதிஶயிப்பித்து ஸ்வரூபஸித்தியாயிருக்கிற இவ்வதிகாரிக்கு தந்நிக்ரஹகாரணமான நிஷித்தாநுஷ்டாநம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது. புருஷார்த்தமும் பகவத்கைங்கர்யமாகையாலும் நிஷித்தம் த்யாஜ்யமாயிருக்கும். ஆக ஸ்வரூபஸாதந புருஷார்த்தங்கள் மூன்றினுடையவும் வேஷத்தைப்பார்த்தாலும் நிஷித்தாநுஷ்டாநம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது.

இங்ஙனன்றாகில் பகவந்நிக்ரஹஹேதுவாய் நரகபதநஹேதுவான ப்ரஹ்மஹத்யாதிகள் பகவதபசாராதிகள் த்யாஜ்யமின்றியிலே யொழியும். ஆனால் நிஷித்தபரிஹாரம் தர்மஶப்தார்த்தமின்றிக்கே யொழியாதோவென்னில்; தர்மமாவது- அநுஷ்டேயதயா ஶாஸ்த்ரவிஹிதமானதாகையாலே, "ఇదంకురు, ఇదంమాకార్షీః- இதம்குரு, இதம்மாகார்ஷீ:" என்று விதிநிஷேதாத்மகமான வுபயத்தையும் வசிக்குமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

ஆனால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்;-(க) "నహింస్యాత్సర్వాభూతాని- நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" (உ) "నకలఞ్జంభక్షయేత్ - நகளஞ்ஜம் பக்ஷயேத்" இத்யாதிகளாலே ஸாமாந்யேநசொல்லுகிற நிஷித்தநிவ்ருத்திமாத்ரம் தர்மஶப்தவாச்யமன்று; ஆனாலும் ஸாதநரூபதர்மவாசகமான வித்தர்மஶப்தத்தில் உபாத்தமன்று; ஆகையாலே ஸாமாந்யேந நிஷித்தாநுஷ்டாநம் வருமென்கிறஶங்கையில்லை.

இதில் மோக்ஷஸாதநரூபமான விதிநிஷேதாத்மகமான தர்மங்

(க) (உ)

களைச் சொல்லுகிறது. அதினுடைய த்பாகத்தில் ஸாதநவித்தியில்லாமையொழியவருவதொரு நிஷித்தமில்லாமையாலே தந்ஸாதநாபேக்ஷையில்லாதவனுக்கு த்யாஜ்யமாசக்குறையில்லை. நிஷித்தபரிஹாரத்திலே யந்வயிக்கிறஸ்வரக்ஷணத்திலே ப்ரவ்ருத்தனுக்கு அநந்யப்ரபத்த்யதிகாரஹாநிவருங்கபாலே பூர்வார்ஜிதபாபப்ராயஶ்சித்தம் த்யாஜ்யமாமோபாதி நிஷித்தபரிஹாரமும் த்யாஜ்யமாகக்கடவது.

(க) "త్రివిధాంపశ్యదేవేశకర్మణోగహనాంగతిమ్। నిషేధవిధిశాస్త్రైస్తాం విధాశ్చనిబోధమే। అనర్థసాధనంకిఞ్చిత్కిఞ్చిచ్చార్థసాధనమ్। అనర్థపరిహారాయ కిఞ్చిత్కర్మోపదిశ్యతే। త్రైరాశ్యంకర్మణామేవంవిజ్ఞేయంశాస్త్రచక్షుషా। అపాయోపేయసంజ్ఞౌతుపూర్వౌరాశీపరిత్యజేత్। తృతీయోద్వివిధోరాశిరనర్థపరిహారకః। ప్రాయశ్చిత్తాత్మకంకిఞ్చిత్తత్స్యాదనర్థనాశకః। తమంశంనైవకుర్వీతమనీషీపూర్వరాశివత్-
த்ரிவிதாம்பஶ்யதேவேஶகர்மணோகஹநாம்கதிம்।நிஷேதவிதிஶாஸ்த்ரேப்யஸ்தாம்விதாஞ்சநிபோதமே। அநர்த்தஸாதநம்கிஞ்சித்கிஞ்சிச்சாப்யர்த்தஸாதநம்। அநர்த்தபரிஹாராயகிஞ்சித்கர்மோபதிஶ்யதே த்ரைராஶ்யம்கர்மணாமேவம் விஜ்ஞேயம்ஶாஸ்த்ரசக்ஷுஷா। அபாயோபேயஸம்ஜ்ஞௌது பூர்வௌராஶீபரித்யஜேத்। த்ருதீயோத்விவிதோராஶிரநர்த்தபரிஹாரகஃ। ப்ராயஶ்சித்தாத்மகம்கிஞ்சித்தத்ஸ்யாதநர்த்தநாஶகஃ।தமம்ஶம்நைவகுர்வீதமநீஷீபூர்வராஶிவத்" என்று நிஷேதவிதிஶாஸ்த்ரங்களில் கர்மத்தினுடையப்ரகாரம் த்ரிவிதமாயிருக்குங்காண்; அந்தப்ரகாரத்தை யென்பக்கலிலேயறியென்றுதொடங்கி அநர்த்தரூபநரகாதிகளுக்குஸாதநமாயிருக்கும்சில; போக (భోగ) மோக்ஷரூபபுருஷார்த்தஸாதநமாயிருக்கும்சில; அநர்த்தபரிஹாரஸாதநமாயிருக்கும்சில; இப்படி த்ரிவிதமாயிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ரசக்ஷுஸ்ஸாலேயறியப்படும்; அதிலநர்த்தஸாதநமானஅபராதகர்மம் ஸகலேதரோபேக்ஷகமாய்க்கொண்டு வித்தஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்கிறவனுக்கு ததங்கமாகையாலே த்யாஜ்யம்; அநர்த்தபரிஹாரதர்மத்தில் பூர்வார்ஜிதபாபபரிஹாரமானப்ராயஶ்சித்தகர்மம் வித்ததர்மஸ்வீகாரத்துக்கு யோக்யதைகள் போகடவும் வேண்டாதபடியிருந்தபடியே அதிகாரமாகையாலே த்யாஜ்யம். ஆகாம்யநர்த்தபரிஹாரமான தர்மம் ஶரணவரணாநந்தரம் அநர்த்தஹேதுவான கர்மங்க

(க) லக்ஷ்மீதந்த்ரம்

ளில் புத்திபூர்வகப்ரவ்ருத்தி கூடாமையாலும், அபுத்திபூர்வகம் ஈஶ்வரஹ்ருதயத்தில் படாமையாலும் பட்டாலும், பாபவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கையாலும் த்யாஜ்யமென்று ஏவம்ரூபமான தர்மத்யாகப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரங்களிலே பரக்கச்சொல்லப்பட்டது; ஆகையாலே மோக்ஷஸாதநதயா விஹிதமான விதி நிஷேதாத்மகமான ஸகலதர்மங்களும் ஸாங்கமாக த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

அதவா, ஸர்வதர்மபரித்யாகவிதாநபூர்வகஶரணவரணவிதிவிஷயபூதனான இவ்வதிகாரிக்கு கர்த்தவ்யத்வேந விஹிதமாயிருப்பதொன்றில்லாமையாலும், ஶரண்யப்ரபாவத்தாலும், ஸர்வபாபவிமோசகமான விஷயத்தைப்பற்றியிருக்குமவனுக்கு அவஶமாகப் புகுந்தவை பந்தகமாகமாட்டாமையாலும், ஸாமாந்யேந வுண்டான நிஷித்தநிவ்ருத்தித்யாகத்தைச்சொல்லவுமாமென்றநுஸந்திப்பர்கள்.

இப்படி உபாயோபயோகியன்றாகிலும் ஶிஷ்யபுத்ரர்களுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்காகவும் லௌகிகருடைய ஸங்க்ரஹத்துக்காகவும் தந்தாமுடையவாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலும் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தையநுஷ்டித்துப் போருவர்கள்; அவ்வநுஷ்டாநம் ஸ்வவிபூதிபூதரான சேதநருடைய உஜ்ஜீவநஹேதுவாகையாலே ஈஶ்வரப்ரீதிவிஷயத்வமாகிற புருஷார்த்தம் அநுஷ்டாதாவுக்கு ஸித்திக்கையாலே இவை அநுஷ்டேயங்கள்.

கர்த்த்ருகரணத்ரவ்யமந்த்ரங்கள் பேதியாதிருக்கச்செய்தேயும் நினைவுமாறுபட்டத்தாலே ஒருகர்மத்துக்கே ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும் நிவர்த்தககர்மமென்றும் பேராகிறவோபாதி நிவர்த்தகதர்மமும் நினைவுமாறுபட்டத்தாலே ப்ராப்யத்திலே அந்வயிக்கும். ஆக, த்யஜவென்கிறத்தாலே ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களினுடையவும் த்யாகத்தைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் பரியென்கிற வுபஸர்க்கத்தாலே ஸாதநதர்மம் ஸ்வரூபாநுரூபமன்றாகிலும் ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம ஸ்வயத்நஸாத்யஸாதநலப்ய(ம்)மென்றுகேட்டுப்போந்தவாஸநையாலே த்யக்தமானவுபாயங்களிலும் வாஸநையநுவர்த்திக்குமாகில் அதிசாரத்துக்கு ப(ங்)ங்கமாகையாலும், அபாயஸம்யோகத்திற்போலே உபா

யஸம்யோகத்திலும் ப்ராயச்சித்தியாமென்று கீழ்ச்சொல்லுகையாலும், வாஸநையும் ருசியும் கிடக்குமாகில் ஸித்தஸாதநத்திலந்வயமின்றிக்கே யொழிகையாலும், ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் பந்த(బన్ధ)த்தையுமநுஸந்தித்தால் ஸாதநாந்தராந்வயமாகிறது ராஜமஹிஷி உஞ்சவ்ருத்திபண்ணுதல் குடஞ்சுமத்தல் செய்தால் ராஜாவுக்கு அவத்யமாமோபாதி ரக்ஷகனானவீஶ்வரனுக்கு அவத்யமாமாகையாலும் வாஸநாருசிகளுங்கூடவிடவேண்டுகையாலே ஸவாஸநமான த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதநாந்தரங்களின் ப்ரத்வம்ஸாபாவமன்றியிலே அத்யந்தாபாவமநுரூபமாகையாலே ப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபாவமாகவேண்டுகையாலே ஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியன்றிக்கே (௧)"నజానేశరణంపరమ్-நஜாநேஶரணம்பரம்" என்றிருக்கையே பூர்ணாதிகாரம். இப்படி அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்திவிஶிஷ்டனாகையாலே த்யாகந்தானில்லை யென்னலாம்படியிருக்கும்; ஆகையாலே இதிற்சொல்லுகிற த்யாகமாகிறது ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அநந்வயாநுஸந்தாநமென்னுமிடம் இந்த வுபஸர்க்கத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இந்தவுபாயாந்தராநந்வயமே ஸித்தோபாயாந்வயப்ரதிபத்தியாகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகையாலே, த்யாஜ்யாநந்வயநிபந்தநமான த்யாகாபாவத்தாலே ஸ்வீகாரத்திலநந்வயம் வரவொண்ணாது; ஸித்தஸாதநம் ப்ரவ்ருத்திஸஹமல்லாதவோபாதி நிவ்ருத்திரூபக்ரியையையும் ஸஹியாதாகையாலே; இதில் த்யாகம்விதிக்கிற ப்ரகரணத்திலே ஸாதநாந்தரங்களைப் பரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு போருகையே அப்ரஸ்துதமாகையாலே; அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் ஸ்வீகாரமாத்ரமேயிறே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

இவைதன்னிலநுஷ்டாநத்துக்கு அஶக்தனானவன் (௨)"సో஽హం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే ஸோஹம்தேதேவதேவேஶநார்ச்சநாதௌஸ்துதௌநச। ஸாமர்த்த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி꞉ப்ரஸீதமே" என்று தேவதேவேஶனே! தேவருடைய அர்ச்சநஸ்தவநாதிகளில் நான்ஶக்தனல்லேன்; கேவலக்ருபையாலே ரக்ஷ்யபூதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ர

(௧) ஜிதந்தே-௧ (௨) வி-பு-௫-௭-௯௦

ஸந்நமாயருளவேணும் ; என்விஷயத்திலே; என்கிறபடியே நான் ஶக்தனல்லேனென்றும், அதிலே யதிகரித்தவன் (க) "सर्वधर्मांश्च संत्यज्य-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய" என்கிறபடியே அப்ராப்தமென்கிறவறிவு பிறந்தவாறேவிடும். இவை நமக்கு அப்ராப்தமென்கிற ஜ்ஞாநமுடையவர்கள் (உ) "நோற்றநோன்பிலேன்" (ங) "மறந்தேலொன்றறியேன்" என்கிறபடியே அவை யெனக்கில்லையென்றறிவிப்பர்கள் ; ஆகையாலே ஸித்தோபாயவரணம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

அப்போது ல்யப்பில்சொல்லுகிற த்யாகாங்கத்வம்ஸித்திக்கும்படி யென்னென்னில், ஸர்வோபாயஶூந்யரா யிருப்பாரில்லாமையாலே யதாயோக்யம்விட்டுப் பற்றுவாரும் அநந்வயாநுஸந்தாநம் பண்ணிப் பற்றுவாருமாயிருக்கையாலே அங்கத்வஸித்திக்குக்குறையில்லை. இவற்றில் இல்லை யென்றறிவிக்கிறவர்களுக்கு வாஸநாருசிகளுங்கூட வில்லாமையாலே அவர்களே முக்யாதிகாரிகள். ஏவம்ரூபமான ருசிவாஸனைகளுடைய வத்யந்தாபாவம் த்யாகவாசகமான "த்யஜ்ய" என்கிற ஶப்தத்துக்கு விஶேஷணமான பரிஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது. தர்மஶப்தத்திலுபஸர்க்கம் தர்மாநுஷ்டாநயோக்யதாபாதகங்களை யுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாஜ்யம் நிரவஶேஷவாசகமாகிறவோபாதி த்யாகஶப்தத்திலுபஸர்க்கமும் வாஸநாருசிகளையுங்கூட வுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாகம் நிரவஶேஷவாசகமாகிறது. வ்ரஜவில்விதிக்கிற பரைகரக்ஷ்யத்வப்ரதிபத்தியில் ஸ்வாந்வய ராஹித்யத்தைக்காட்டுகிற ஏகபதம் உபாயஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாகிறவோபாதித்யஜ்யவென்று விதிக்கிற ஸாதநாந்தரங்கள் பரைகரக்ஷ்யத்வவிரோதியென்கிற ப்ரதிபத்தி ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாயிருக்கும்.

அங்கியான ஸ்வீகாரமாகிறது நித்யஸித்தரக்ஷ்யத்வாந்வய ப்ரதிபத்தியினுடைய வநுஸந்தாநமாகையாலே உபாயநைரபேக்ஷ்ய விரோதியில்லாத வோபாதி அங்கமானத்யாகமும் நித்யஸித்தஸாதநாந்தராநந்வய ப்ரதிபத்தியாகையாலே நைரபேக்ஷ்யவிரோதியாகாது. ப்ரக்ருத்யர்த்தாந்விதமான வுகாரம் ஸ்வரூபத்திலநந்யார்ஹதை

(க) ஶ்ரணாகதிகத்யம் (உ) தி வாய்-டு எ- (ங) தி-மொ-க-ங-ங

யைக்காட்டும். தாத்வர்த்தாந்விதமரன வுகாரம் உபாயத்தினுடைய அநந்யார்ஹதையைக் காட்டும்.

ஸ்வரூபத்தில் (க) "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில்வாழ கில்லேன்" என்றும், (உ) "மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால்" என்றும் அந்யஸ்பர்ஶம் நாசகரமாயிருக்குமோபாதி, உபாயத்திலும், (௩) "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" (௪) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும்குறைவேண்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இதரஸாதநஸ்பர்ஶமும் ஸ்வயத்நஸ்வீகாரமும் நாசகரமாயிருக்குமாகையாலே ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்தி இந்தப் பரிஶப்தத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

உபாயாபாயங்களினுடைய ஸம்யோகத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாமென்று கீழேசொல்லிற்று. அவ்விடத்தில் அவனுக்குச்சொல்லுகிற ப்ராயஶ்சித்தமாவது-(௫) "అపిచేత్పాతకంకిఞ్చిద్యోగీకుర్యాత్ప్రమాదతః యోగమేవనిషేవేతనాన్యంయజ్ఞంసమాచరేత్ - அபிசேத்பாதகம்கிஞ்கித்யோகிகுர்யாத்ப்ரமாததஃ। யோகமேவநிஷேவேதநாந்யம்யஜ்ஞம்ஸமாசரேத்" என்று யோகாப்யாஸநிரதனானவன் ப்ரமாதத்தாலேயேதேனும் பாபம்பண்ணினால் யோகத்தையே ஸேவிப்பான்; வேறொருயஜ்ஞமநுஷ்டிப்பானல்லனென்று யோகிக்கு ப்ராமாதிகபாபஸ்பர்ஶத்தில் யோகாப்யாஸந்தானே ப்ராயஶ்சித்தமாமாபோலே, "అపాయసమ్ప్లవేసద్యః ప్రాయశ్చిత్తంసమాచరేత్ । ప్రాయశ్చిత్తిరియంసాత్రయత్పునశ్శరణంవ్రజేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి- அபாயஸம்ப்லவேஸத்யஃப்ராயஶ்சித்தம்ஸமாசரேத்। ப்ராயஶ்சித்திரியம்ஸாத்ரயத்புநஶ்ஶரணம்வ்ரஜேத்। உபாயாநாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று புநஃப்ரபத்தியென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

(௬) "కృతేపాపేనుతాపోవై యస్యపుంసః ప్రజాయతే। ప్రాయశ్చిత్తన్తుతస్యైకం హరిసంస్మరణంపరమ్-க்ருதேபாபேநுதாபோவையஸ்யபும்ஸஃப்ரஜாயதே।

(க) நா-தி-க-௫ (உ) பெரி-தி-௩-௪ ௫ (௩) தி-வாய்-௫-அ-அ
(௪) தி-வாய்-௫-அ-உ (௫) லக்ஷ்மீ-தந்-கஎ (௬) வி-பு-உ-௬-௪O

ப்ராயஶ்சித்தந்துதஸ்யைகம்ஹரிஸம்ஸ்மரணம்பரம்" என்று பாபம் பண்ணினவளவிலே யாவனொருபுருஷனுக்கு அநுதாபம்பிறக்கிறது; அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ஹரிஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனே அந்தப் பாபங்களைப்போக்குவனென்று நினைக்கையென்றும், (௧) "कृष्णानुस्मरणं परम्-க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம்பரம்" என்று பகவத்ப்ரகாரத்வாநுஸந்தாநமே ஸர்வப்ராயஶ்சித்தங்களிலும் அதிகமான ப்ராயஶ்சித்தமென்று ப்ரதேஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

அவ்விடத்தில் புநஃப்ரபதநமாகிறது - புநஃப்ரயோகமின்றிக்கே பூர்வக்ருதப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வாநிஷ்டநிவாரகத்வரூபமான வாகாரத்தை யநுஸந்தித்து வ்யவஸிதனாகை. ஆனபடியாலே (௨) "सकृदेव हि शास्त्रार्थः कृतः-ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்தஃக்ருதஃ" (௩) "सकृदेव प्रपन्नाय-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸக்ருத்ப்ரபத்தியோடு விரோதியாது.

அநந்தரம் "த்யஜ்ய" என்கிற ல்யப்பாலே இத்த்யாகம் மேற்சொல்லுகிற வுபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமானவன்று கர்த்தவ்யம்; அல்லாதபோது கர்த்தவ்யமன்றென்கிறது. உபாயாந்தரங்களைவிட்டு ஸித்தோபாயத்தைப்பற்றுதேயிருக்குமாகில் உபயப்ரஷ்டனாய் விநாஶத்தோடே தலைக்கட்டுமத்தனையிறே. ஆகையாலே, த்யாகம் மேலிட்டு நரகம் வஸ்தவ்யபூமியாதல், த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் மேலிட்டு பரமபதம் என்கிறமுறிப்படிச் செல்லுதல் செய்யும்படியிறே பெண்ணிலையென்று ஜீயரருளிச்செய்தது. ஆக த்யாகம் ஸித்தோபாயவரணம்பண்ணுமதிகாரிடைப் பற்றவாகையாலே த்யாகவிதிக்கு மநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதமில்லை; ஆக, ல்யப்பாலே இங்கு விதேயமானத்யாகம் வ்ரஜவென்று விதிக்கிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்றதாயிற்று.

நநு, இந்தகர்மபரித்யாகம் விதேயமாகில் இதில் மேற்சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திகூடாது; எங்ஙனேயென்னில், உபாயாந்தரங்களை ஸ்வரூபவிருத்தமென்று விட்டவனுக்கு ஶோகமில்லாமையாலே "மாஶுச:" என்கிற நிஷேதவிதி கூடாமையாலே, அதுக்கு மேலே உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டுத் தன்

(௧) வி-பு-௨ (௨) லக்ஷ்மீ-த-௧௭ (௩) ரா-யு-௧௮-௩௩

னுடைய புருஷார்த்தலாபத்துக்கு ஒருபாயமில்லாமையாலே ஸோகித்தவனுக்கு இந்தவுபாயஸாத்யத்வம் முன்புசொன்ன வுபாயங்களைத் தானேவிடுகையாலே யுண்டாகையாலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லை யாகையாலும், அந்தவுபாயத்யாகந்தான் துஷ்கரத்வாதி ப்ரதிபத்தியாலேயாகையாலும், விளம்பாக்ஷமனான புருஷனுக்கு பஹுதரஜந்மஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களில் துஷ்கரத்வாதி ப்ரதிபத்தி பிறக்கையாலும், புருஷார்த்தவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநத்தாலே தத்ப்ராப்தியிலே அதித்வரை நடக்கையாலே அதில்விளம்பத்தை ஸஹியாமல் சிரகாலஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களைவிட்டு அவிளம்ப்யபலப்ரதமாயிருப்பதொரு வுபாயம் காணாமையாலே ஸோகிக்கிறவனைக்குறித்து ஸ்வதஃப்ராப்தமான த்யாகத்தையநுவதித்து ஸித்தஸாதநத்தை விதிக்கிறதாகையாலும், விஹிதமானவுபாயத்தை விடச்சொல்லிவிதிக்கில் ஸாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருகையாலும், ஒருபலத்துக்கு குருவாயும் லகுவாயுமிருப்பதிரண்டு உபாயத்தைவிதித்தால் லகூபாயமுண்டாயிருக்க குருபாயத்திலிழிவாரில்லாமையாலே லகூபாயமான ப்ரபத்த்யுபாயஸந்நிதியில் குருபாயமானபக்த்யுபாயத்துக்கு அநுஷ்டாநமில்லாமையால் வருகிற அப்ராமாண்யத்தாலும், குருபாயஸந்நிதியில் லகூபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலே இந்தத்யாகம் விதேயமன்று; ஸ்வயமேவத்பக்தோபாயனானவனுக்கு அந்தத்யாகத்தையநுவதித்து ஸாணவரணமாத்ரம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவார்கள்.

அது சொல்லவொண்ணாது; அத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமல்லாத ஸாதநாந்தரதர்ஸநத்தாலே ஸோகித்தவனைக்குறித்து அவற்றினுடைய த்யாகபூர்வகமாக வநுரூபோபாயத்தை விதித்து ஸோகியாதே கொள்ளென்கையாலே ஸோகநிஷேதவிதி கூடாதென்கிறவிடம் அர்த்தமல்லாமையாலும், உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டவனுக்கு அதுராஜஸ்த்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலமான வாங்மஞ்சங்யஸித்தியுமில்லை யென்னுமிடம், (க)"దుఃఖమిత్యేవయత్కర్మకాయక్లేశభయాత్త్యజేత్ । సకృత్వారాజసంత్యాగంనైవత్యాగఫలంలభేత్"-துக்கமித்யேவயத்கர்மகா

(க) கீ-௧௮-௮

யக்லேஶ்பயாத்த்யஜேத்! ஸக்ருத்வா ராஜஸத்யாகம் நைவ த்யாகபலம் லபேத்'' என்று கீழே சொல்லி துஷ்கரத்வாதி பயநிபந்தநமாக வருகிற த்யாகத்தை நிஷேதிக்கையாலும், துஷ்கரத்வாதி பயநிபந்தநமான த்யாகத்தில் ஶக்யாம்ஶாநுஷ்டாநத்தில் ஸர்வஶப்தத்துக்கு வைநர்த்த்யம் வருகையாலும், பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ரக்ஷகவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாமதொழிய ரக்ஷ்யவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்டாமையாலும், ஸ்வரக்ஷணவ்யாபாரம் பாதகாதிகளோபாதி ப்ரதிபந்தகமாகையாலும், ஸுகரமுமாய் அநுரூபமுமாய் நிரபாயமுமான ஸாதநத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்காக தத்விருத்தமாய் துஷ்கரமுமாய் ஸாபாயமுமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கிற ஸாதநாந்தரங்களைவிடச் சொன்னவித்தால் ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருமென்ன வொண்ணாதாகையாலும், குணாநுகுணமாக விஹிதமான ஶ்யேநவித்யாதிகள் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து யதாவான புருஷார்த்த தத்ஸாதநங்களிலே ருசிபிறந்தவாறே த்யாஜ்யமாக விதிக்கிறாப்போலே ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிகளை ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்றநுஸந்தித்தவனைக்குறித்து விஹிதமான ஸாதநாந்தரங்கள் அநந்யார்ஹஶேஷத்வாநந்ய ஶரணத்வாநந்யபோகத்வங்களாகிற ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானைக்குறித்து த்யாஜ்யமாகவிதிக்க ப்ராப்தமாகையாலும், பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமான புருஷார்த்தத்தை யறிந்திருக்கச்செய்தேயும் ஐஶ்வர்யாதிபுருஷார்த்தங்களிலே அபிலாஷை நடக்கக்காண்கையாலும், ஸாதநத்திலும் ஒருவன் ரத்நபரீக்ஷைபண்ணி ஜீவிக்கக்காணாநிற்கச்செய்தேயும் ஒருவன் க்ருஷிபண்ணி ஜீவிக்கக்காண்கையாலும், பூர்வபூர்வகர்மாநுகுணமாக ஸுகரதுஷ்கரமார்க்கங்களிலே ருசிபிறக்குமாகையாலும் ஸாத்யஸாதநங்கள் ஆயாஸாதிகளாலே துஷ்கரமாகிறவோபாதி ஸித்தஸாதநத்திலும் விஶ்வாஸகௌரவத்திலருமையாலே துஷ்கரத்வமுண்டாகையாலும், லகூபாயஸந்நிதியில் குரூபாயத்திலிழிவாரில்லை யென்கிறது தூஷணமல்லாமையாலும், ஆகையாலே ஸகலஸாதநங்களையும் ஸஹியாதேயிருப்பதாய் ஸ்வயம்நிரபேக்ஷமான ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரத்தை இதில் விதிக்கிறதாகையாலே ததங்கமான த்யாகம் விதேயமென்கிறது.

ஆக, பதத்வயத்தாலும் த்யஜ்யமான தர்மங்களையும், த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம்-ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்னுமிடத்தையும் சொல்லிற்று.

அநந்தரம் த்யாகாங்கமான ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லக்கடவதாய்க்கொண்டு ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தை "மாம்" என்கிறபதத்தாலே சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் பதர்கூட்டைவிட்டு மணிபர்வதத்தை யண்டைகொள்ளென்பாரைப்போலேயிறே இந்தவிதித்வயமுமென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வரென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். ஸாதநாந்தரங்கள் ஸாபாயங்களாய் அநேகங்களாய் அசேதநங்களாயிருக்கையாலே பதர்கூட்டம்போலேயென்றது. இவன் விதித்தஸ்வரூபனும் ஒருவனும் பரமசேதநனுமாயிருக்கையாலே மணிபர்வதம்போலே யென்கிறது.

"மாம்" என்று த்வத்ஸாத்யேஸ்திதனான வென்னையென்றபடி. இத்தால் நீவிமுகனானவன்றும் அந்தர்யாமியாய்நின்று ஸத்தையைநோக்கியும், கரணகளேபரவிதுரனாய் அசித(ஃ)விஶேஷிதனானவன்றும் தன்பக்கலிலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், பின்பு நீ அபி(ஃ)முகனாயுஜ்ஜீவிக்கக்கூடுமோவென்று கரணகளேபரப்ரதாநம்பண்ணியும், பின்பு அவற்றைக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்திகள் செய்கைக்காக அநுப்ரவேஶித்து, தன்னைப்பெறுகைக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷமுண்டாமோவென்னும் நசையாலே வேதங்களையும்வைதிகரையும் ப்ரவர்த்திப்பித்து,(௬)"ధృతినియమనరఘువీక్షణైశ్శాస్త్రదానప్రభృతిభిరచికిత్స్యైర్యత్ప్రాణినః ప్రేక్ష్యభూయః। సురమనుజతిరశ్చాంలీలయా తుల్యధర్మాత్వమవతరసిదేవో జోపిసన్న వ్యయాత్మా" - த்ருதிநியமநரக்ஷாவீக்ஷணைஶ்ஶாஸ்த்ரதாநப்ரப்ருதிபிரசிகித்ஸ்யாந்ப்ராணிநஃப்ரேக்ஷ்யபூய்ஃ।ஸுரமநுஜதிரஶ்சாம்லீலயா துல்யதர்மாத்வமவதரஸிதேவோஜோபிஸந்நவ்யயாத்மா" என்றிப்படியே த(ஃ)ரித்ருநியமித்ருரக்ஷணாவகாசமானரக்ஷாபேக்ஷை பார்த்திருந்து ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணிசெய்துபோந்த விவிதாகாரவிஶேஷங்களாலே ரக்ஷணவகாஶம்பண்ணிக்கொடாமையாலே ரக்ஷணத்திலொரு சிகித்ஸையில்லாத ப்ராணிகளைப்பார்த்து தேவதிர்யகாதியோநிகளிலே அவர்களோடு ஸமாநதர்மாவாய்க்கொண்டு அவதரியாநிற்புதி; ஜநநமரணாதியோக்யமின்

(௬) ர.ஸ்த.உ.௬அ

றிக்கே நித்யனாயிருக்கச்செய்தேயுமென்கிறபடியே, ஓலைப்புறத்தில் செல்லாதவிடத்தை யெடுத்துவிட்டு நடத்துவாரைப்போலே ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணுவதாய் இப்படி எதிர்சூழல்புக்குத் திரிகிற தன்வ்யாபாராதிகளைக் காட்டுகிறான்.

"மாம்"என்று தன்வ்யாமோஹத்தைக் காட்டுகிறானென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வர்; அதாவது - (க) "𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇-வைகுண்டேதுபரேலோகே" இத்யாதிகளிற்படியே "𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹-பக்ஷதர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிற வைகுந்தத்தமரரும் முனிவருமான வயர்வறுமமரர்களோடு ஸ்ரீபூமி நீளைகளோடுமெழுந்தருளியிருந்து நிரந்தரபூர்ணாநுபவம் நடக்கச்செய்தேயும் லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய விழவேதிருவுள்ளத்திற்பட்டு (உ) "𑌸𑍈𑌕𑌾𑌕𑍀 𑌨 𑌰𑌮𑍇𑌤-ஸைகாகீநரமேத" என்று அவ்வநுபவம் உண்டாருக்காட்டாதே திருவுள்ளம்புண்பட்டு இவர்களையும் அவ்வநுபவத்திலே மூட்டலாமோவென்னும் நசையாலே அவதரித்துத் தாழநின்று அவன்கால்தலைபிலேபடநின்று வ்யாபரித்த தன்வ்யாமோஹமெல்லாம் தோற்றும்படியிருக்கை.

"நீ உனக்குபோக்யமான ஶப்தாதிவிஷயங்களை புஜிக்கையாலே உன்னுடம்பில் புசரைப்பார்; எனக்கு போக்யமான வுன்னையநுபவிக்கப்பெறுமையாலே என்னுடம்பில் வெளுப்பைப்பார்"என்று சட்டையைவிழவிட்டுக் காட்டுகிறானென்று எம்பார் அருளிச்செய்வர். போக்தாவுக்குத் தன்போக்யஜாதத்திலே யொன்றுகுறையிலும் குறைவாயிருக்குமிறே; (௩)"𑌅𑌹𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍-அஹமந்நம்"என்று ஆத்மவஸ்து அத்தலைக்கு போக்யமாயிறேயிருப்பது.

ஆக, "மாம்" என்று பரவ்யூஹாதிகளையும் விபவாந்தரங்களையும் இவ்வவதாரந்தன்னில் நவநீதசௌர்யாத்யபதாநாந்தரங்களையும் வ்யாவர்த்தித்து, உனக்கு ஸாரதியாய் உனக்கு இழிதொழில் செய்து நிற்கிற வென்னையென்று, (௪) "பார்த்தன்செல்வத்தேரேறுசாரதி" என்றும், (௫)"கோல்கையிற்கொண்டு பார்த்தன்றன்தேர்முன்னின்றான்" என்றும், (௬) "தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்

(க) வாயுபுராணம் (உ) மஹோபநிஷத் (௩) தை-ப்ருகு
(௪) தி-மொ-உ-கo.அ (௫) தி-மொ-உ-௩-க (௬) தி-மொ-கக-௫-அ

தான்" என்றும் சொல்லுகிற *தேசமறியவோர்சாரதியான நிலையைக்காட்டுகிறது.

"மாம்" என்று ஆஸ்ரயணீயமான வ்யக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஆஸ்ரயணோபயோகியாக(க)"நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாய் என்னையாள்வானே திருவேங்கடத்தானே"என்று ஆம்முதல்வராலே அநுஸந்திக்கப்பட்டு அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் நாராயணபதத்திலே யநுஸந்தேயமான வாத்ஸல்யாதிகுணசதுஷ்டயங்களும் அநுஸந்தேயங்கள்.

வாத்ஸல்யமாவது - அன்றீன்றகன்றின்பக்கல்தாய்பண்ணும் வ்யாமோஹம்; அதாவது-சுவடுபட்டதரையில் புல்லையும் காற்கடைகொள்ளும்தேநுவானது-தன்கடையில்நின்றும் புறப்பட்டகன்றினுடைய தோஷத்தைத்தன்பேறாகநக்கித் தன்முலைப்பாலாலே அத்தை த(ர)ரிப்பிக்குமாபோலே, ஆஸ்ரிதகதமான தோஷமே போக்யமாக வங்கீகரித்து (க) "பாலேபோல்சீர்" என்கிற தன் கல்யாணகுணங்களாலே அவர்களை ரக்ஷிக்கை. ஸ்வாமித்வமாவது-ஆஸ்ரிதருடைய பேறிழவிலுண்டான ஸுகதுக்கங்கள் அவர்களுக்கன்றிக்கேயாம்படி அவர்களையுடையனாகை. ஸௌஸீல்யமாவது-(உ) "மஹாத்மா-அவாப்தஸமஸ்தகாம:" என்கிறபடியே பெரியமேன்மையுடையனாய் (ங) "அவனெவ்விடத்தான்யானார்" என்னும்படியிருக்கிறவன் க்ஷுத்ரஸம்ஸாரியான சேதநனோடே அவன் சிறுமையாதல் தன்பெருமையாதல் தன்னெஞ்சிற்படாதபடி புரையறக்கலக்கை. ஸௌலப்யமாவது-(ச) "கட்கரியபிரமன் சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குக்கட்கரியகண்ணன்" என்கிறபடியே அதீந்த்ரியனான தான் எல்லாருடையகண்ணுக்கு மிலக்காய்க்கொண்டு ஸுலபனாய்நிற்கை.

(ரு)"ந யோத்ஸ்யே-நயோத்ஸ்யாமி"என்று தர்மத்திலே அதர்மபுத்திபண்ணி யுத்தத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்தனானவர்ஜுனன் தோஷம்பாராமல் மேல்விழுந்து தன்பேறாக அவனுக்கு அத்யாத்மோபதேசம் பண்ணுகையாலே வாத்ஸல்யம்காணலாம்.

(க) பெரியதிருவ-ருஅ　(உ) சாங்தோ-ரு-கச-உ　(ங) தி-வாய்-ரு-க-எ
(ச) தி-வாய்-எ-எ-கக　(ரு) கீ-உ-கூ

அர்ஜுநனுக்கு இழிதொழில்செய்து தான்ரதியாகாமல் ஸாரதியாய் அப்ரதாநனாய் நிற்கிறதசையிலே தன் ஸர்வசரீரித்வ ஸர்வநிர்வாஹகத்வாதிகளை யுபதேசிப்பாநின்றுகொண்டு (க) "தேவர்தலைமன்னர்தாமே" என்றும் (உ) "பார்த்தன்றன்றேரையூருந்தேவன்" என்றும் சொல்லும்படியாயிருக்கிற வைஶ்வரூப்யத்தைக் காட்டுகையாலே ஸ்வாமித்வம் காணலாம்.

அதிஶயிதஜ்ஞாநரான ஸூரிகளுக்கு மெட்டவரியனாயிருக்கிறதானே, (ங) "హే కృష్ణ హే యాదవ హే సఖేతి-ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸகேதி" (ச) "సేనయోరుభయోర్మధ్యే రథం స్థాపయ మేఽచ్యుత-ஸேநயோருபயோர்மத்யேரதம்ஸ்தாபயமேச்யுத" என்று வாராய்தோழனே! க்ருஷ்ணனே யாதவனே யென்றழைத்து, "தேரைநடத்து; புரவியைவிட்டுக்குளிப்பாட்டு" என்னும்படி "பார்த்தர்க்காய், ஐவர்க்காய், தேர்மன்னர்க்காய்" என்கிறபடியே அவர்களுக்குக் கையாளாய்க்கொண்டு *பாங்காக முன்னைவரோடன் பளவிநிற்கையாலே ஸௌஶீல்யம்காணலாம்.

(ரு) "న సందృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్-நஸந்த்ருஶேதிஷ்டதிரூபமஸ்யநசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சநைநம்" (சு) "న మాంసచక్షురభివీక్షతే తమ్-நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம்" (எ) "యస్యావతారరూపాణి సమర్చంతి దివౌకసః-யஸ்யாவதாரரூபாணிஸமர்ச்சந்திதிவௌகஸ:" (அ) "అపశ్యంతః పరం రూపమ్-அபஶ்யந்த:பரம்ரூபம்" என்றும், (கூ) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்துங்காண்கிலான்" (கo) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணன்காணான்" (கக) "நீறாடிதான்காணமாட்டாத" என்றுமித்யாதிகளாலே சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வயத்நத்தால்காண நிலமின்றிக்கேயிருக்கிற விக்ரஹத்தை (கஉ) "దివ్యం దదామి తే చక్షుః పశ్య మే యోగమైశ్వరమ్- திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷு:பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" என்று அர்ஜுநனுக்கு திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து

(க) ச-திருவ-க்கூ (உ) தி-மொ-கூ ரு-க (ங) கீ-கக-சக
(ச) கீ-க-உக (ரு) தை-நா- (சு) ருக்வேத-
(எ) வி-பு (அ) (கூ) க-திருவ-ருகூ
(கo) ச-திருவ-எகூ (கக) ச-திருவ-உஎ (கஉ) கீ-கக-அ

அநுபவிப்பித்து, அத்ருஷ்டபூர்வமாய் அத்புதமாயிருந்துள்ள அந்தவிஶ்வரூபதர்ஶநத்தாலேவந்த ஹர்ஷபயங்களாலேவ்யாகுலனானவன்றனக்கே, (௧) "కిరీటినం గదినం చక్రహస్తమిచ్ఛామి త్వాం ద్రష్టుమహం తథైవ। తేనైవ రూపేణ చతుర్భుజేన సహస్రబాహో భవ విశ్వమూర్తే-கிரீடிநங்கதிநஞ்சக்ரஹஸ்தமிச்சாமித்வாத்ரஷ்டுமஹந்ததைவ। தேநைவரூபேண சதுர்ப்புஜேநஸஹஸ்ரபாஹோபவவிஶ்வமூர்த்தே" என்று பரிசிதபூர்வமான ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹத்தையே காணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவளவிலே, (௨) "వ్యపేతభీః ప్రీతమనాః పునస్త్వం తదేవ మే రూపమిదం ప్రపశ్య-வ்யபேதபீ꞉ப்ரீதமநா꞉ புநஸ்த்வம்ததேவமேரூபமிதம்ப்ரபஶ்ய" என்று ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹத்தைக் காட்டியும், (௩) "తద్విష్ణోః పరమం పదం సదా పశ్యన్తి సూరయః-தத்விஷ்ணோ꞉பரமம்பதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரய꞉" என்று நித்யஸூரிகள்கண்டு ஸத்தைபெற்றும், (௪) "భర్తారం పరిషస్వజే-பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்று பிராட்டிமாரணைந்துஸத்தைபெற்றும் போருகிற திவ்யவிக்ரஹத்தை அர்ஜுநனுக்குக்கடகாக்கியொருங்குகைக்கும் துர்யோதநாதிகளிலக்காகவந்திலே யெய்யவும்பண்ணிநிற்கையாலே ஸௌலப்யம் காணலாம்.

இந்த வாத்ஸல்யாதிகளிலுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்னவ்யாமோஹந்தணமே ஆஶ்ரிதருக்கு உத்தாரகமாவது; (௫) "வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன்காணிலென்று ஆர்வுற்றவென்னையொழியவென்னில் முன்னம்பாரித்துத் தானென்னைமுற்றப்பருகினான்" என்கிறபடியே ஒருசேதநனைப்பெற்றானாகில் உஜ்ஜீவித்தல், இல்லையாகில் நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்றுக்கிடக்கும்படியான வ்யாமோஹத்தோடேயென்னைமுற்றப்பருகினானென்றாரிறே; (௬) "உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறி" என்று-தம்முடைய ஆத்மஸத்தையை அவனுக்கலங்காரமான திருவாபரணம் திருமாலைகளாகவும், இவருடைய யுக்தி மாத்ரமே திருப்பீதாம்பரம்முதலானவலங்காரங்களாகவும்கொள்ளும்படியான வ்யாமோஹமல்லது உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை யென்றாரிறே.

---

(௧) கீ-௧௧-௪௬. (௨) கீ-௧௧-௪௯. (௩) ஸாம-உத்தர
(௪) ரா-ஆர-௩௦-௩௯. (௫) தி-வாய்-௯-௬-௧௦. (௬) தி-வாய்-௪-௩-௧௧

நாட்டில் ஶரண்யரிற்காட்டில் இவனுக்கு விஶேஷம் நிருபாதிகரக்ஷகத்வமும் இந்தவ்யாமோஹகுணமுமென்று ஆச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

இவ்விடத்தில் "மாம்" என்கிற வபரோக்ஷநிர்த்தேஶத்தாலே ப்ரகாஶிதமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யகுணத்துக்கு விஷயமாய், ஆஶ்ரயணோபயோகிதபாத்வயத்திலே(சூ)சரணஶப்தத்தாலேசொல்லப்பட்ட விக்ரஹவத்தையும் சொல்லுகிறது.

அதாவது-ஸேநாதூளிதூஸரிதமாய் அலைஎறிகிறகொத்தார் கருங்குழலும், ஸ்வேதபிந்துஸ்தபகிதமான கோளிழைவாண்முகமும், ஆஶ்ரிதவிரோதிதர்ஶநத்தாலே சீறிச்சிவந்து சிதறவலர்ந்ததாமரைத் தடாகம்போலே கண்டவிடமெங்கும் அலைஎறிகிறதிருக்கண்களும், காளமேகநிபஶ்யாமமாயிருண்டுகுளிர்ந்ததிருமேனியும், குருமாமணிப்பூண்குலாவித்திகழும் திருமார்பணிந்தவனமாலையும் அதுக்குப் பரபாக(சூ)மாம்படி சாற்றின வந்திபோன்ற நிறத்தாடையும், தூக்கினவுளவுகோலும், ஜ்ஞாநமுத்ரையோடேகூடினவணிமிகுதாமரைக்கையிலேசோத்த சிறுவாய்க்கயிறுமாய் நிற்கிறநிலையைக்காட்டுகையாலே விலக்ஷண விக்ரஹயோகமும் தோற்றுகிறது.

"மாம்" என்ற விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதமாய் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்துவைச்சொல்லுகையாலே, (க) "श्रीवत्सवक्षाः-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (உ) "श्रीवत्सवक्षस्संजातकम्-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதகம்" (ங) "திருமார்பில்திருமங்கைதன்னோடும்திகழ்கின்ற" என்கிறபடியே இந்த விக்ரஹத்துக்கு நிரூபகபூதையாய், (ச) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பாநிகரில்புகழாய்" இத்யாதியாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு உத்பா(ஸூ)வகையாக நம்மாழ்வாராலே யநுஸந்திக்கப்படிருப்பாளாய், ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநரை அபராதாபாகரணபூர்வகமாக வங்கீகரிக்கும்படி பண்ணக்கடவ புருஷகாரத்துக்கநுரூபமான வுபயவிஷய ஸம்பந்தத்தையுடையளாயிருக்கிறலக்ஷ்மியோடுண்டான ஸம்பந்தம் இப்பதத்திலே யநுஸந்தேயம்.

(க) ரா-யு-கச-கரு (உ) (ங) தி-வாய்-கO ங-க
(ச) தி-வாய்-ங-கO-கO

(௧) "మాధవో భక్తవత్సలః-மாதவோபக்தவத்ஸலः" (௧)"శ్రీగర్భః పరమేశ్వరః-ஶ்ரீகர்ப்பःபரமேஶ்வரः" (௨)"திருவுடையடிகள்" (௩) 'திருமகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானார்" என்றும் (௪) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பே" என்றும், (௫)"திருவின்மணாளன் என்னுடைச்சூழலுளான்" என்றும், வாத்ஸல்யாதிகள் ப்ரகாஶிக்கிறது-ஸ்ரீஸம்பந்தத்தாலேயிறே.

ஆக, புருஷகாரவஸ்துவையும் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶேஷங்களையும் சொல்லுகையாலே அநுஸந்தாநரஹஸ்யத்தில் ப்ரதமபதமான ஶ்ரீமத்பதத்தையும் நாராயணபதத்தையும் நினைக்கிறது.

இப்படி வேண்டுகிறது நித்யநுஷ்டாநங்களுக்கு ஐக்யமுண்டாகவேண்டுகையாலே; ஸ்ரீமானான நாராயணனையிறே அந்த உபாயமாக ப்ரார்த்திக்கிறது; ஆக, ஸ்ரீமத்தையைச் சொல்லுகையாலே அபராதாதிகள்பாராமல் ரக்ஷிக்குமென்கிறது; நாராயணபதத்தால் புருஷகாரபூதையானவள் (௬) "செதகுரைக்கும்" என்றும், "என்னடியார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்றும் அவளோடே மறுதலைத்துரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லுகிறது.

இப்படி ஶ்ரியःபதியான நாராயணனாகிறான் க்ருஷ்ணனென்னுமிடம் (௭) "ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః। నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాం పురీమ్ - ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதநः। நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோமதுராம்புரீம்" என்றுசொல்லிற்று; (௮)"రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని-ருக்மிணீக்ருஷ்ணஜந்மநி" என்கையாலே ஶ்ரியःபதித்வமநுவர்த்திக்குமிறே. குணியானவஸ்துபுக்கிடத்தே குணங்களும் புகுருகையாலே நாராயணத்வமும் அநுவ்ருத்தமாகக் குறையில்லை.

(௯) "కృష్ణ ఏవ హి లోకానాముత్పత్తిరపి చాప్యయః-க்ருஷ்ணஏவஹிலோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யயः" (௰)"అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రళయస్త

---

(௧) ஸஹஸ்ரநாமம் (௨) தி-வாய்-௧ ௩-௮. (௩) தி-வாய்-௧-௯-௯
(௪) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௭ (௫) தி-வாய்-௧-௯-௧- (௬) பெரி-தி-௪ ௯-௨
(௭) ஹரிவம்ஶம் (௮) வி-பு-௧- (௯) பார-ஸபா-௩௮- (௰) கீ-௭-௯

ஷ-அஹம்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகத:ப்ரபவ:ப்ரளயஸ்ததா" (க) "మయిసర్వమిదంప్రోతంసూత్రేమణిగణాఇవ - மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம் ஸூத்ரேமணிகணா இவ" (உ) "మయాతతమిదంసర్వం జగదవ్యక్తమూర్తినా-மயாததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா" (ங) "మత్స్థానిసర్వభూతానినచాహంతేష్వవస్థితః । నచమత్స్థానిభూతానిపశ్యమేయోగమైశ్వరమ్- மத்ஸ்தாநிஸர்வபூதாநி நசாஹம்தேஷ்வவஸ்தித: । நசமத்ஸ்தாநிபூதாநி பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" இத்யாதிகளாலே நாராயணபதோக்தமான ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வஸம்ஹார்த்த்ருத்வங்களும் ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாதாரத்வாதிகளும் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலு மநுஸந்திக்கப்படாநின்றதிறே. ஆகையாலே ஶ்ரிய:பதியாய் நாராயணனானவென்னை யென்றபடி.

ஆனால் நாராயணஶப்தோக்தங்களானஸகலகுணங்களும் அநுஸந்தேயங்களாகாதோவென்னில்; "மாம்" என்று ஆஶ்ரயணீயவ்யக்தியைச் சொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளை இங்கே அநுஸந்தித்து, அஹமென்று அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகேஷ்டப்ராதனவன்பக்கலிலே ததுபயோகிகளான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் அநுஸந்திக்கப்ராப்தமாகையாலே ஸகலகுணங்களும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்கிற நியமமில்லை.

ஆக வாஶ்ரயிக்கிற சேதநனுடைய ஸ்வாபராதபயநிவ்ருத்திஹேதுபூத புருஷகாரயோகமும், ஸ்வதோஷதர்ஶநபயநிவ்ருத்திஹேதுபூதவாத்ஸல்யமும். அப்ராப்ததாநிபந்தநபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வமும், ஸ்வநைச்யதாநிபந்தந பயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌஶீல்யமும். துர்லபத்வநிபந்தபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌலப்யமும், "மாம்" என்கிற வாஶ்ரயணீயவஸ்துவின்பக்கலிலே யநுஸந்தித்ததாயிற்று.

அநந்தரம், ஏகஶப்தம் - இவ்வுபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லுமிடங்களிலே (ச) "త్వమేవోపాయభూతో మేభవ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" (ரு) "తమేవశరణంగచ్ఛ-தமேவஶரணம்கச்ச" (சு) "మామేవయే ప్రపద్యన్తే-மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" (எ) "తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే-

(க) கீ-எ-எ (உ) கீ-கூ ச (ங) கீ- (ச) அஹிஸம-ஙக-ஙஅ
(ரு) கீ-கஅ-கூஉ (சு) கீ-எ-கச (எ) கீ-கரு-ச

தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்தயே'' (க) ''த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்ய-த்வா மேவஶரணம்ப்ராப்ய''(௨)''பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்'' (௩) ''கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட'' (௪)''நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்'' இத்யாதிகளாலே அவதா(ரு)ரணஸஹிதமாகப்ரயோகித்துக்கொண்டு போருகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே உகாரம்போலே ஏகஶப்தமும் அவதாரணமாய் உபாயத்தினுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வரூப நைரபேக்ஷ்யத்தைக் காட்டுகிறது.

ஏகஶப்தத்துக்குப்பொருள் த்விதீயவ்யாவ்ருத்திபிறே. இத்தால் எது வ்யாவர்த்த்யமென்னில்; உபாயத்வேநாஶ்ரயணீயமாகிற விவ்வஸ்துவுக்கு விஶேஷணமான ஏகஶப்தமாகையாலே தத்ப்ரதிகோடியான வுபாயாந்தரங்கள்; உபாயோபயோகிகளாய் வருமவைபிறே-வ்யாவர்த்த்யங்களாவது; அதில் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் கீழே சொல்லுகையாலே அவைவ்யாவர்த்த்யங்களென்னவொண்ணாது. ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலும் பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஸ்வரூபநிஷ்டையாலும், (ரு)''மத்த:பரதரம்நாந்யத்கிஞ்சிதஸ்தி தநஞ்ஜய-மத்த:பரதரம்நாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திதநஞ்ஜய'' என்கிற வாஶ்ரயணீயனுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தாலும், தேவதாந்தரங்கள் இங்கு அப்ரஸ்துதங்களாகையாலும்-அவை வ்யாவர்த்த்யங்களென்னவொண்ணாது. இது தான் விஹிதமான ஸாதநத்தைப்பற்றி வருகிற ப்ரதிபத்திமாத்ரமாகையாலே அதிலுபாயத்வமாதல்,அங்கத்வமாதலில்லாமையாலே''மாம்ஶரணம்'' என்று, உபாயத்வம்-மாமென்று நிர்த்தேஶிக்கப்பட்ட வஸ்துவின்மேலே கிடக்கையாலும், அதுதான் ஸஹாயாந்தரங்களை ஸஹியாதபடி நிரபேக்ஷமாகையாலும், ப்ரபத்தியிலுபாயத்வமும் அங்கபாவமுமில்லை.

உண்டாமாகில் இவ்வுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபமான விஹிதத்வ நைரபேக்ஷ்யங்களில்லையாம். ஆனால் ஏகஶப்தத்துக்கு வ்யாவர்த்த்யமாக வொன்றில்லாமையாலே அது நிரர்த்

(க) ஜிதம்-க- (௨) தி-வாய்-௫-எ-க0 (௩) தி-வாய்-௫-அ-கக
(௪) தி-வாய்-௫-க0-கக (௫) கீ-எ-எ

தகமாமீயென்னில்; உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திக்கு மவகாசமில்லையே யாகிலும், ஸித்தோபாய ப்ரதிபத்தியில் அங்கபாவமில்லையேயாகி லும், "యదనన్తరం యద్భవతి తత్తస్య కారణమ్- யதநந்தரம்யத்பவதி தத்த ஸ்யகாரணம்" என்று யாதொன்றுண்டான வநந்தரத்திலே யாதொ ன்றுண்டாம்; அதுக்கு முன்னிலது காரணமாமென்கிற ந்யாயத் தாலே, (க) "ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం న తు గుణౌ-உபாயோபேயத் வேததிஹதவதத்வம்நதுகுணௌ" என்று உபாயத்வம் நித்யமேயா கிலும் இவனுடைய ஸ்வீகாராநந்தரம் அவனுடைய உபாயபாவம் ஜீவிக்கையாலே ஸ்வீகாரத்திலே அங்கபுத்திபிறக்கைக்கு யோக்ய தையுண்டாகையாலே அதுவ்யாவர்த்யமாகலாம்.

ஆனால் அங்கபாவம் கழிகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அங்க மாவது அங்கிக்கு கிஞ்சித்காரமாமிறே. அந்த கிஞ்சித்காரந்தான்- ஸ்வரூபோத்பாதகமாயாதல், உத்பந்நஸ்வரூபத்துக்கு வர்த்த(த்)க மாயாதல்; வர்த்தி(த்)தஸ்வரூப பலப்ரதமாயாதலாயிருக்கும். அதில் ஸித்தஸ்வரூபமாகையாலே உத்பத்த்யபேக்ஷையில்லை. ஏகரூபமா கையாலே வ்ரு(த்)த்த்யபேக்ஷையில்லை. பரமசேதநனாகையாலும், அமோக(க)ஸங்கல்பனாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்ட னாகையாலும் நிருபாதிக ஸௌஹ்ருத்தாகையாலும், பலப்ரதாநத்தி லும் அந்யஸாபேக்ஷதையில்லை.

"యద్యత్సాధనం తత్తత్సాఙ్గమ్-யத்யத்ஸாதநம்தத்தத்ஸாங்கம்" என் கிறபடியே உபாயமாகில் அங்கஸாபேக்ஷமாயன்றோ விருப்பது, பக் த்யாதிகளைப்போலேயேன்னில்; அது உபாயத்வநிபந்தநமன்று; ஸாத்யத்வநிபந்தநம்; எங்ஙனேயென்னில்; பக்தி-(உ) "జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే- ஜந்மாந் தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:। நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணேபக்தி:ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே சிரகாலஸாத்யமாகை யாலே கர்மஜ்ஞாநங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும். சிரகாலேந நிஷ்பந்ந மாக வேண்டுகையாலே பகவத்ப்ரஸாதாதி ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும். அசேதநமாகையாலே பலப்ரதாநத்திலும் ஈஶ்வராநுக்ரஹ ஸாபேக்ஷ மாயிருக்கும்.

(க) ர-ஸ்த-உ- (உ) லக்வத்ரிஸ்ம்ருதி-

இவ்வுபாயம் அவற்றை யபேக்ஷித்திராது. ஆகையாலே ஸ்வீகாரம் அங்கமாகமாட்டாது. உபாயாந்தரங்கள் உபாயமாகிறது பலப்ரதானதேவர்களுக்கு ப்ரஸாதநமாகிறவோபாதி இதுவும் ப்ரஸாதநமானாலோவென்னில்; அவர்கள் பலப்ரதாநோந்முகரல்லாமையாலே ப்ரஸாதநஸாபேக்ஷதையுண்டு; இங்கு உபாயபூதனானீஶ்வரன் எதிர்சூழல்புக்கு ஆள்பார்த்துத் திரிகிறவனாகையாலும் நிருபாதிகரக்ஷகனாகையாலும் அவனுக்கு ப்ரஸாதநமாகச் செய்யவேண்டுவதில்லை. உண்டென்றிருக்கில் தனக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தையும் கழித்து அவன் ரக்ஷகத்வத்தையும் ஸோபாதிகமாக்குகிறானித்தனை.

ஆனால் இவ்வுபாயம் இத்தனைநாளும் ஜீவியாதொழிவானென்னென்னில ; உபாயமாவது-ஒருவனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்திபரிஹாரம்பண்ணுகையாகையாலே அதுக்கொரு அதிகாரியாகில் அபேக்ஷிதம் ; ஸ்வீகாரம் என்செய்யவென்னில் ; ப்ரயோஜநாந்தரபரரிலும் ஸாதநாந்தரநிஷ்டரிலுங் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான வநந்யப்ரயோஜநத்வ அநந்யஸாதநத்வங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

இப்படி இவனுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனாய் நிருபாதிகரக்ஷகனாயிருக்கிறவன் பக்கலிலே “[illegible]-யாசநாப்ரவ்ருத்தி:” “[illegible]-ப்ரார்த்தநாமதி:” என்கிற ப்ரார்த்தனை வேண்டுவானென்னென்னில் ; மோக்ஷதசையில் ஸர்வம்கரிஷ்யாமி யென்கிற ஸங்கல்பாநுகுணமாக ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் கொள்ளுவதாக வொருப்பட்டிருக்கச்செய்தேயும் அடிமைகொள்ளுகிறவன் உத்துங்கதத்வமாகையாலும் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷனாகையாலும், அடிமைதான் ஸ்வரூபஸத்தாஹேதுவான ஶேஷத்வத்தினுடைய வுத்பத்திஹேதுவாய்க்கொண்டு அநுரூபமாய் அபிமதமாயிருக்கையாலும், ஶேஷவ்ருத்தியிலாதராதிஶயத்தாலும் ப்ரார்த்தனைவேண்டினவோபாதி இங்கும் உபாயபூதனானவன் ரக்ஷணோந்முகனாயிருக்கச்செய்தேயும் அவன்ஶ்ரிய:பதித்வ நாராயணத்வாதிகளாலே ஸர்வாதிகனாயிருக்கையாலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே இவ்வுபாயத்தில் தனக்குண்டான வாதராதிஶயத்

தாலும் பரதந்த்ரசேதநனுகையாலும் சைதந்யகார்யமான ப்ரார்த்தனைவேணும்.

அங்கு கைங்கர்யம் ஶேஷபூதமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தமாகையாலே ஶேஷபூதனுடைய சைதந்யகார்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. இங்கு உபாயவிஶேஷமும் பரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகையாலே பரதந்த்ரனுடைய சைதந்ய கார்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. ஆகையாலே இந்தஸ்வீகாரம் அதிகாரியை விஶேஷித்துக்கொடுக்கிறது. உபாயமுமன்று. உபாயாங்கமுமன்று; ப்ரபத்தவ்யனுக்கு ரக்ஷகத்வஶேஷித்வாதிகள் ஸ்வரூபமானுப்போலெ ரக்ஷ்ய ஸ்வரூபனான ப்ராப்தாவுக்கும் இப்ப்ரபத்தி ஸ்வரூபம்.

"அவ-ரக்ஷணே" "மந-ஜ்ஞாநே" என்கையாலே ரக்ஷணதர்மாஶ்ரய வஸ்துவுக்கு ரக்ஷ்யவிஷயம் அபேக்ஷிதமானுப்போலே ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்துவுக்கும் ஜ்ஞேயவிஷயம் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். இருவர்க்கும் இரண்டும் விஷயமாயிருக்கையாலும், இரண்டும் தர்மிக்ராஹக ப்ரமாணஸித்தமாகையாலும் இருவர்க்கும் இரண்டும் ஸ்வரூபமாயிருக்கும்.

இனி அதிகாரிக்கு அங்கபாவமுண்டாகில் ஸ்வீகாரத்துக்கும் அங்கபாவமுண்டு. க்ஷுத்து அந்நத்துக்கு ஸாதநமின்றிக்கே போஜநாபேக்ஷாத்யோதகமாகிறவோபாதி, இதுவும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிறதன்று. ரக்ஷாபேக்ஷாத்யோதகமாய்க் கிடக்கிறது. (௧) "త్వమేవోపాయభూతో మేభవ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" (௨) "తదేకోపాయతా యాచ్ఞా-ததேகோபாயதாயாச்ஞா" என்றிறே லக்ஷணவாக்யங்களும்.

(௩) "உணர்விலுள்ளேயிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்னருளே" என்று இப்ப்ரதிபத்திக்கு உபாயகார்யத்வமுண்டித்தனையல்லது உபாயஹேதுத்வமில்லை; (௪) "உன்மனத்தாலென்நினைந்திருந்தாய்" (௫) "என்செய்கின்றாய்சொல்லு" என்று அவன்நினைவேயிறே உபாயம். இத்தலைக்கு (௬) "ஶேஷஸ்ய-தத்தஸ்ய" என்றிருக்கைக்கு மேலில்லையே; ராஜமஹிஷி க்ஷவிக்குச்சுருத்துதல், குடம் சுமத்தல்செய்யுமோபாதியிறே இவன் ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்திலிழிகையாகிறது. ராஜாவுக்கு போகயோக்யமாய் அவனுலேரக்ஷ்யமான ஶரீரரக்ஷணம்பண்ணினல

(௧) அஹி-ஸம்-௩௬-௩௮ (௨) விஷ்வக்ஸேநஸம் (௩) தி-வாய்-அ-அ-௩
(௪) தி-மொ-௨௭-௧ (௫) (௬) ரா-ஸ-௩௬-௩௦

அவளுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ராஜாவுக்கும் அவத்யமாமாபோலே யிறே ஈஶ்வரஶேஷமாய் ஈஶ்வரைகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபஸம்ரக்ஷணத்திலிவனிழிந்தால் இவனுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ஈஶ்வரனுக்கும் அவத்யமாயிருக்கும்படியாகையாலே இவ்வேகஶப்தம்வ்ரஜவென்று விஹிதமான ஸ்வீகாரத்திலங்கபாவத்தைக் கழிக்கிறது.

அதவா, இவ்வேகஶப்தம் ஶரணஶப்தவிஶேஷணமாய், அத்தாலே அத்விதீயமான வுபாயமென்கிறதென்றருளிச்செய்வர்கள். அத்தாலும் உபயநைரபேக்ஷ்யமே பலிக்கிறது. நிரபேக்ஷோபாயமாகையாலேயிறே ஆநுகூல்யாதிகளும் அங்கமின்றிக்கே ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களாகப் பூர்வாசார்யர்களருளிச் செய்வர்கள்.

(ஶரணம்) கீழ், மாமென்றுஸ்வீகார்யத்வேந சொன்னவஸ்துவை ஸ்வீகரிக்கும் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஶரணம்) (க) "[illegible] । [illegible]-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததேஸாம்ப்ரதஞ்சைஷஉபாயார்த்தைகவாசக:" என்கிறபடியே ஶரணஶப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷிதாவையும் காட்டுமேயாகிலும் "[illegible]-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற ஸாதநாந்தரத்யாகத்துக்கு அநந்தரபாவியாய் "[illegible]-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோசநத்துக்குப் பூர்வபாவியான ஶரணவரணமாகையாலே உபாயவாசியாய்க் கிடக்கிறது.

(உ) "[illegible]-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" என்றும், (ங) "[illegible]-ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ" என்றும், (ச) "[illegible]-ஸதாபஶ்யந்தி" என்றும், ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனானவஸ்துவையே ப்ராப்யமாகச் சொல்லுகையாலும், த்வயத்திலுத்தரவாக்யத்தில் ஶ்ரீமச்சப்தத்தாலும் நாராயணபதத்தாலும் ஶ்ரிய:பதியாய் கல்யாணகுணாகரமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹவிஶிஷ்டமான வஸ்துவையே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திதயாப்ராப்யமாகச் சொல்லு

(க) அஹி-ஸம்-ருகஎ ருகூ (உ) வாயுபுராணம் (ங) தை-ஆ-க-
(ச) ஸாம்-உத்தர-

கையாலும், கீழ் "மாம்" என்று நிர்த்தேசிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு உபேயதயாவரணமுண்டாகையாலே இப்போது உபேயதயாவரணத்தைக்கழித்து உபாயதயாவரணத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஸாதநாந்தரத்யாகமே இத்தையும் ஸாதநத்திலே யொதுக்கித் தாராதோவென்னில்; (க) "తస్యకార్యంనవిద్యతే- தஸ்யகார்யம்நவித்யதே" (உ) "క్షేత్రజ్ఞఃకరణీజ్ఞానంకరణంతస్యతేనతత్ । నిష్పాద్యముక్తికార్యంవైకృతకృత్యంనివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞ:கரணீஜ்ஞாநம் கரணம்தஸ்யதேநதத் । நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம்வைக்ருதக்ருத்யம்நிவர்த்ததே" என்கிறபடியே ஸாத்யஸித்த்யநந்தரம்ஸாதநத்யாகம் கூடுமாகையாலும், ப்ராபகஸமயத்திற்போலே ப்ராப்யஸமயத்திலும் ஸாதநாந்தரத்யாகம் வேண்டுமாகையாலும், த்யாஜ்யமான ஸாதநாந்தரங்கள் இத்தை ஸாதநத்திலொதுக்கித் தரமாட்டாது.

ஆனாலும் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கதயாவிதேயமான வுபாயாந்தரத்யாகமாகையாலே ஸ்வீகார்யவஸ்துவினுடைய வுபாயத்வத்தைக் காட்டுமேயென்னில்; "ఆక్షేపతఃప్రాప్తాదాభిధానికంగ్రాహ్యమ్- ஆக்ஷேபத:ப்ராப்தாதாபிதாநிகம்க்ராஹ்யம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே அர்த்தஸித்தமாய் வருமதிலும் ஶப்தத்தால்வருமது அழகியதாகையாலே மாமென்று நிர்த்தேசிக்கப்பட்டவஸ்துவினுடைய உபாயதயாவரணத்தைக் காட்டுகிறது. ஆக ஶரணஶப்தம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்துக்கு அவ்யவஹிதஸாதநம் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்து வென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் வ்ரஜவென்று ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. "மாம்" என்று ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லிற்று. ஏகமென்று அதினுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லிற்று. ஶரணமென்று ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்று; இதில் ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ் பரித்யாஜ்யமாகச் சொல்லிற்று (ஙு) "యేచవేదవిదోవిప్రాయే చాధ్యాత్మవిదోజనాః । తేవదన్తిమహాత్మానంకృష్ణంధర్మంసనాతనమ్- யேசவேதவிதோவிப்ராயேசாத்யாத்மவிதோஜநா:।தேவதந்திமஹாத்மாநம்க்ரு

(க)
(உ) வி-பு-சு-எ-கஅ
(ஙு) பார-ஆர-அஅ

ஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்ம வ்யதிரிக்தமான ஸாத்யஸாதநங்களையும் ததங்கதயாவிஹிதமான வித்ததர்மத்தையும்; இங்கு ஸ்வீகார்யத்வேந விதிக்கிறது-ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமாய் நிரபேக்ஷமான வித்ததர்மத்தை;

ஆக, வ்ரஜவென்று ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை யங்கமாகவுடைத்தாய், அதஏவத்யாஜ்யகோடியிலுமுத்தீர்ணமாய், வாத்ஸல்யகுண விஶிஷ்டமாய், நிரபேக்ஷமான வஸ்துவைவிஷயமாக வுடைத்தாய் உபாயகோடியிலும் உபேயகோடியிலுமநுப்ரவிஷ்டமாய் மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாய் ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், அத்யவஸாயாத்மகமாய் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய் பகவத்ப்ரீதிஹேதுவாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்பாஹிதமாய் ஸக்ருதநுஷ்டேயமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தை விதிக்கிறது.

எங்ஙனேயென்னில்;-"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" "வ்ரஜ" என்று த்யாகஸ்வீகாரங்களிரண்டையும் ஏககர்த்ருகமாகச் சொல்லுகையாலும், த்யஜ்யவென்கிற விடத்தில் ல்யப்பாலும் இந்த ஸ்வீகாரம் த்யாகாங்கமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த வுபாயவரணந்தான்-உபாயமுமன்றிக்கே உபாயாங்கமுமின்றிக்கேபகவதுபாயத்வ ஜ்ஞாநமாத்ரமாகையாலே சைதந்யகார்யமாய் ஶரண்யனுடைய வுபதேஶமாய்க்கொண்டு உபாயகார்யமாகையாலே த்யாஜ்யகோடியிலுத் தீர்ணமாயிருக்குமென்கிறது. ஸ்வதோஷதர்ஶநாதிகளாலே பீ(ஃ)தனாய்ஆஶ்ரயணத்தில் வெருவினவனுக்கு தந்நிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டவஸ்துவை யாஶ்ரயணீயமாக நிர்த்தேஶிக்கிற மாமென்கிற பதத்தில் த்விதியாந்தத்வத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகுண விஶிஷ்டவஸ்துவை விஷயமாகக் காட்டுகிறது. "மாமேகம்ஶரணம்" என்று அவ்வஸ்துவினுடைய நிரபேக்ஷோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வீகாரம் உபாயகோடியிலநுப்ரவிஷ்டமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது.

"[Grantha text]-மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் ததேகோபாயதாயாச்ஞா" என்று லக்ஷணவாக்யத்திற் சொல்லுகையாலும், (க) "[Grantha text]

(க) லக்ஷ்மீதந்த்-கஎ-எ0

శితవ్యసమ్బన్ధాదనిదమ్ప్రథమాదపి । రక్షిష్యత్యనుకూలాన్న ఇతి యా సుదృఢా మతిః । స విశ్వాసో భవేచ్ఛక్ర సర్వదుష్కృతనాశనః - ஶக்தேஸ்ஸூபஸதத்வாச்சக்ருபா யோகாச்சஶாஶ்வதாத்। ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி। ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாந்ந இதிபாஸுத்ருடாமதி:। ஸவிஶ்வாஸோபவேச் சக்ரஸர்வதுஷ்க்ருதநாஶந:" என்று ஸர்வஶக்தியோகத்தாலும் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நிர்ஹேதுகமான க்ருபாயோகத்தாலும் ஸ்வாபாவிகமான நியந்த்ருநியாம்யஸம்பந்தத்தாலும், இவ்வாகாரங்களால்விமுகரல்லாதநம்மை ரக்ஷிக்குமென்கிற த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், "ப்ரபத்யே" என்று இந்த ஸ்வீகாரத்தை ஸ்வகதமாக வநுஸந்திக்கிறவிடத்தில் "ப்ர" என்கிற வுபஸர்க்கத்தாலே மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லுகையாலும், (௧) "విశ్వాసపూర్వకం భగవన్తం నిత్యకింకరతాం ప్రార్థయే-விஶ்வாஸபூர்வகம்பகவந்தம் நித்யகிங்கரதாம்ப்ரார்த்தயே" என்று பாஷ்யகாரர் விஶ்வாஸபூர்வகமாக ப்ரார்த்திக்கையாலும், மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது;

ஆக, இத்தால் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்வம் உபாய(ஃ)பல்குத்வம்,உத்தேஶ்ய துர்லபத்வமாகிற ஶங்காத்ரயநிவர்த்தக பகவத்ஸ்வரூபகுணாநுஸந்தாநத்தாலே பிறந்த மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லுகிறது.

இவை ஶங்காத்ரய நிவர்த்தகமாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; (௨) "நங்கள்திரு" என்று ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநனோடும் ஆஶ்ரயணீயனான வீஶ்வரனோடுமுண்டான மாத்ருத்வமஹிஷீத்வரூபமான ஸம்பந்தத்தையுடையளாகையாலே ஸ்வாபராதபீதனான சேதநனுக்கு ஆஶ்ரயணீயையாய் அவன்சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அவற்றை ஈஶ்வரனைக்கேட்பித்தும் இவனபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடுகைக்குறுப்பான ஶ்ரீமத்தையை யநுஸந்திக்கையாலும், அவளாலே உத்பூ (த்பு) தமாய் தோஷமேபோக்யமாக வங்கீகரிக்கைக்கு உறுப்பான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்தாலேவந்த பயம்போம்.

ஸ்வத்திலுடையலாபம் ஸ்வாமிக்காகையாலே தன்பேறாகக் கார்யம் செய்கைக்குறுப்பான ஸ்வாமித்வரூப ஸ்வரூபாநுஸந்தாந

---

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) ௨-திருவ·௫௬

த்தாலும், அஶரண்யஶரண்யத்வமாகிற குணாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபல்குத்வ நிபந்தநமான பயம்போம். நாராயணனென்கிற ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தயுக்த ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலும் ஆஶ்ரிதருக்குச்செய்யவேண்டுமவை யறிகைக்கீடான ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் அறிந்தாப்போலே தலைக்கட்டுகைக்குறுப்பான ஸர்வஶக்தியோகத்தையும் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகச் செய்கைக்குறுப்பான ஔதார்ய குணத்தையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்குறுப்பான குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபாகுணத்தையு மநுஸந்திக்கையாலும் உத்தேஶ்யதுர்லபத்வமடியாகவந்த பயம்போம்.

ஆக விப்படித்தன்னுடைய ஸ்வரூபவிருத்யர்த்தமாகவும் குணவிருத்யர்த்தமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்கிற மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாயிறே ப்ரபத்தியிருப்பது. "யாசநா ப்ரபத்தி:-யாசநாப்ரபத்தி:" "ப்ரார்த்தநாமதி:-ப்ரார்த்தநாமதி:" (க) "தமியேனுக்கருளாய்" (உ) "அடிசேர்வண்ணமருளாய்" (ங) "அருளாயுய்யுமாறெனக்கு" என்று ப்ரார்த்தநாரூபமாக வநுஸந்திக்கையாலும் இவ்வுபாயத்தில் ஸ்வீகர்த்தாவுக்குண்டான வாதராதிஶயத்தாலும் ப்ரார்த்தநாரூபமாயிருக்குமென்னுமிடத்தைக்காட்டுகிறது. (ச) "அறந்தானாய்த்திரிவாய்-உன்னையென்மனத்தகத்தேதிறம்பாமைக்கொண்டேன்" (ரு) "களைகண்மற்றிலேன்" (சு) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றும்குறைவேண்டேன்" என்கையாலும், (எ) "ஸக்ருதேவ ஹி:-ஸக்ருதேவஹி:" என்று ஸக்ருதத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், அத்யவஸாயாத்மகமாயிருக்கும்.

(அ) "வைத்தேன்மதியால்"என்று அநுமதியைச் சொல்லுகையாலும், "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ-மாம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற வுபதேஶாநுகுணமாக "ப்ரபத்யே" என்றநுஸந்திக்கையாலும் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாயிருக்கும். ப்ரணவோக்தமான பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநம் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்த ஸம்பாதநம்பண்ணுகிற தன்றிக்கே சேதநனை வினுடைய ப்ரதிபத்திரூபமாகையாலே சைதந்யகார்யமாகிற வேபாதி ஸாதநாந்தர நிவ்ருத்திபூர்வகமான

(க) தி-வாய்-ரு-எ-உ (உ) தி-வாய்-சு-க0-உ (ங) தி-வாய்-ரு-எ-க
(ச) தி-மொ-சு-ங-உ (ரு) தி-வாய்-ரு-அ-அ (சு) தி-வாய்-ரு-அ உ
(எ) லக்ஷ்மீதந் (அ) தி-வாய்-அ-எ-க0

ஸித்தஸாதநத்வ ப்ரதிபத்தியும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிற தன்றிக்கே ஸித்தமானவுபாயத்தைப் பற்றவுண்டான ப்ரதிபத்தி யாகையாலே சைதந்யகார்யமாயிருக்கும்.

(க) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழ்ம்சோம்பரையுகத்தி" என்கையாலும், நானே ஸர்வபாபங்களையும் போக்குகிறேனென்கையாலும் பகவத்ப்ரீதிஹேதுவாயிருக்கும்; தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயாரக்ஷ்யமானவஸ்துவுக்கு ஸ்வவ்யாபாரநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷகவ்யாபாரைகரக்ஷ்யமாகை உசிதமாகையாலும் பரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு பரவ்யாபாரமோக்ஷகமாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கும்; ஸித்தரூபமாகையாலும் (உ) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ" என்று அமோக(கு)ஸங்கல்பமாகையாலும், ப்ராரப்த(ப)கர்மாவஸாநம் பார்க்கவேண்டாதபடி ஆரப்தஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகையாலும் வ்யபிசாரவிளம்பவிதுரமாயிருக்கும்.

"సకృదేవం ప్రపన్నస్య కృత్యం నైవాన్యదిష్యతే - ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று (ங) "సకృదేవహి శాస్త్రార్థః కృతస్సం సారతారకః - ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்தஃக்ருதஸ்ஸம்ஸாரதாரகஃ" (ச) "నరస్యబుద్ధిదౌర్బల్యాదుపాయాన్తరమిష్యతే-நரஸ்யபுத்திதௌர்ப்பல்யாதுபாயாந்தரமிஷ்யதே" என்றும், ஸக்ருதநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே ஸம்ஸாரதாரகமென்கிறபடியே ஈஶ்வரனே யுபாயமென்று ஒருகாலநுஸந்தித்தால் பின்னை கர்த்தவ்யமில்லை யென்கையாலும், இதில் விஶ்வாஸம் பண்ணமாட்டாத துர்ப்பலபுத்திகளாகையாலே உபாயாந்தரம் தேடுகிறார்களத்தனை யென்கையாலும், ஸக்ருதநுஷ்டேயமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

ஸக்ருதநுஷ்ட்டேயமாய் பின்பு கர்த்தவ்யாம்ஶமின்றியிலேயிருந்ததாகிலும் ஸ்வர்க்கார்த்தமான ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸப்தாஹஸ்ஸிலே ஸமாப்தமானாலும் தத்கார்யமான வக்நிஹோத்ரஹோமம் யாவச்சரீரபாதம் அநுஷ்டேயமாகிறாப்போலே இதில் விஶ்வாஸம் யாவத்பலப்ராப்தி நடக்கவேணும். "అగ్నిహోత్రంజుహుయాత్స్వర్గకామః

(க) திருமா-கூஅ (உ) சாந்தோ (ங) லக்ஷ்மீ-கஎ-அரு
(ச)

அக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாம:” என்று அநுஷ்டியாத போது ஸ்வர்க்கமாகிற பலஸித்தியில்லையாய் அநுஷ்டாநத்தாலே பலஸித்தியாகிறஅக்நிஹோத்ரஹோமத்தையும்கேவலனை தங்பகார்யமான ஸ்வீகாரத்தில் மேல்வருகிற விஸ்வாஸவிஶேஷத்தையும் ஸமமாகச் சொல்லலாமோவென்னில்; விஸ்வாஸத்துக்குப் பலஹேதுத்வமில்லையாகிலும் ப்ரபத்திநிஷ்டையை ப்ரகாஶிப்பிக்கையும் யாவத்பலப்ராப்தி காலக்ஷேபமாகையும் ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தாநதஶையில் நிர்ப்பயனாயிருக்கையுமாகிற பலங்கள் இதுக்குமுண்டாகையாலே சொல்லலாமல்லது ஸாதநாங்கத்வம் ஸ்வீகாரத்துக்குமில்லையாயிருக்க தத்கதமான விஸ்வாஸத்துக்கு உண்டாகிறதன்றிறே.

இந்த விஸ்வாஸாவ்ருத்திகள் கணையத்துக்குள்ளிருப்பாரைப் போலேநிர்ப்ப(ஞ்)ரனாயிருக்கைக்குறுப்பென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்வர். ஏவம்ரூபமான ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது, “வ்ரஜ” என்கிற மத்யமபுருஷைகவசநத்தாலே; “ப்ரபத்யே” என்கிற ஸ்வீகாராநுஸந்தாநத்திற்காட்டில் இதுக்குவாசி - த்யாகவிஶிஷ்டமாக விதிக்கையும் நிரபேக்ஷமாகவிதிக்கையும், ஸௌலப்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்து விஷயத்வம் இரண்டுக்குமுண்டு.

இதுதான் “வ்ரஜ-கதௌ” என்கிற தாதுவிலே கதிவிஶேஷமாய், ச(X)த்பர்த்தம்-புத்த்யர்த்தமாய், புத்திகதியைக் காட்டுகிறது. இந்த கதிவிஶேஷம் (க) “[illegible]-பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஶரணாகதம்” என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணத்தாலுண்டாயிற்றாகில் பூர்ணப்ரபத்தியாய், அதிகாரிவைபவம் ப்ரகாஶிக்கக்கடவது. ஏககரணமாத்ரத்தாலே யானபோது பகவத்வைபவம் ப்ரகாஶிக்கக்கடவது. ஆனாலும் ப்ரபத்தியாகிறது ப்ரதிபத்தியாகையாலே மாநஸமாகக்கொள்ளக்கடவது. ஆக இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு தர்மத்யாகம் அங்கமாகக்கடவது. த்யாகவிஶிஷ்டமான ஸ்வீகாரம் அதிகாரிவிஶேஷணமாகக்கடவது. ஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனான வதிகாரிக்கு வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டன் உபாயமாகக்கடவன்;

(க) ரா-யு-ச-அ-உஎ

ஆக, பூர்வார்த்தம்-த்யாஜ்யமான ஸாதநங்களையும் அவற்றினுடைய வாநந்த்யத்தையும் த்யாகத்தையும் த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம் அங்கமென்னுமிடத்தையும் ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தையும் தந்நைரபேக்ஷ்யத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும் ஸ்வீகாரத்தையும் சொல்லிற்று.

ஆக இத்தால் அதிகாரிக்ருத்யம்சொல்லி, மேல்இப்படி ப்ரபத்தவ்யனை வீஶ்வரக்ருத்யத்தையும் ப்ரபத்தாவானவதிகாரியுடைய க்ருத்யலேஶத்தையும் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்தவ்யக்ருத்யம் ப்ரபத்தவ்யபலமோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபநிவர்த்தநம்; ப்ரபந்நக்ருத்யம் தத்பலநிர்ப்ப(ரு)ரத்வாநுஸந்தாநம்; (அஹந்த்வேத்யாதி) "அஹம்" என்று கீழ்ச்சொன்ன வுபாயபலமான விஷ்டப்ராப்தி-அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாயிருக்கையாலே நிவர்த்த்யமானவநிஷ்டஸ்வரூபம் மேற்சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு நிவர்த்தகமானஸ்வரூபத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. உபாயமாகவுன்னாலே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட நானென்றபடி.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி"என்கிற வுத்தமனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு அஹம் ஶப்தம்வாராநிற்கப் பிரித்து அஹமென்கிறவிதுக்கு ஒருவிவக்ஷையுண்டு; அதாவது-த்வத்ஸ்வீக்ருதனை நானென்றவாறே ஸ்வீகார்யரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணவைஶிஷ்டியேதோற்றும்; அத்தை வ்யாவர்த்திக்துக் கார்யகரத்வோபயோகி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணவைஶிஷ்டி தோற்றுகைக்காக;

(அஹம்) தேவமநுஷ்யாத்யபிமாநிகளுடைய அஹமர்த்தம் அவ்வளவிலே பர்யவஸிக்கும்; ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம்பண்ணினவனுடைய வஹமர்த்தம் ப்ரக்ருதேஃபரமாய், பரஶேஷமான வாத்மவஸ்துவின்பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்; ஈஶ்வரனுடைய அஹமர்த்தம் ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தங்களையும் தனக்கு விபூதியாகவுடையவனுகைபஃலே உள்ளதெல்லாம்காட்டும். இவ்வஹம்ஶப்தம் கீழ்ச்சொன்னவிடத்தில் ஸௌலப்யாதிகுணோபேதனை நிலையைக்கழித்து ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனை நானென்கிறது; அதுக்கடி மேற்சொல்லுகிற பாபவிமோசநத்துக்கு ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் அபேக்ஷிதமாகையாலே;

ஆக ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியாய் நிரவதிகதயாவானான நானென்றபடி. (க) "త్వద్జ్ఞానశక్తికరుణాసుసతీషు నేహ పాపంపరాక్రమితుమర్హతిమామకీనమ్- த்வத்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸுஸதீஷு நேஹ பாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்" என்று ஜ்ஞாநஶக்திக்ருபாதிகளைப் பாபநிவ்ருத்திக்குப் பரிகரமாகவாழ்வானுமருளிச்செய்தார்.

நிவர்த்தநாதிகாரி ஸ்வரூபமும் நிவர்த்யமின்னதென்னுமிடமறிகைக்கும் ஸர்வஜ்ஞனாகவேணும்; (உ) "நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி" என்னக்கடவதிறே. அறிந்தபடியேசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஸர்வஶக்தியாகவேணும்;

இந்த ஸர்வஶக்தித்வம் (ஈ) "முழுவதுமகப்படக்கரந்தோராலிலைச்சேர்ந்த" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்த ஶக்தியோகத்திலும் (ச) "பக்கமே கண்டாருளர்" என்று அதீந்த்ரியனான தன்னை இந்த்ரியகோசரனாக்கின ஶக்தியோகத்திலும் (ரு) "எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவறநிறைந்துநின்ற" என்று அணுபூதவஸ்துக்களிலே விபுவான தான்பரிஸமாப்யவர்த்தித்வரூபஶக்தியோகத்திலும் (சு) "நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும்வித்தாய் முதலிற்சிதையாமே" என்று ஜகத்துக்கு உபாதாநமாகாநிற்கப் பரிணமியாதே காரணமான ஶக்தியோகத்திலும் அதிகமாயிருக்கும்.

அதுக்கடி நித்யஸம்ஸாரியாய் பகவத்விமுகனான சேதநனை என்னை இசைவித்து நானுமிசைந்தேனென்னும்படி, (எ) "தானொட்டிவந்தென்தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து" என்கிறபடியே இசைவித்து (அ) "ఓనచేతవివాదః-சேதநசேதவிவாதః" என்கிற அவிவாதத்தை யுண்டாக்கிப் பாபவிமோசநம் பண்ணுகைபாலே எதிர்த்தலையை யிசைவிக்கவேணும். அவற்றுக்குத் தன்னிசைவேயமையும்; ஆகையாலே அவற்றிற்காட்டில் இதுக்காதிக்யமுண்டு;

(க) அதிமாநுஷஸ்த-௬௩ (உ) தி-வாய்-௪-அ-௬ (ஈ) திருவாசிரி-அ
(ச) பெரி-தி-௪-க-அ (ரு) தி-வாய்-ஈ-உ-எ (சு) தி-வாய்-க-௫-உ
(எ) தி-வாய்-க-எ-எ (அ) பார

ஸர்வஶக்தியானாலும் அபூர்ணனாயிருக்குமாகில் ப்ரயோஜநத்திலே நினைவாய் இவன்கார்யம் செய்யக்கூடாது; அது வேண்டாதபடி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்குமென்கிறது; ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனானாலும் பிறர்கார்யம்செய்யக்கூடாதே; அதுவேண்டாதபடி நிருபாதிகஶேஷியென்கிறது.

ஸர்வஜ்ஞத்வம் அபராதங்களை யறிகைக்கும், ஸர்வஶக்தித்வம் ததநுகுண தண்டகரனாகைக்கும், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் சில வற்றைக்கொடுத்துக் கழித்துக்கொள்ளவொண்ணாமைக்கும், ஸர்வஸ்வாமித்வம் இப்படிச் செய்யாநின்றால் நிவாரகரில்லாமைக்கும் உறுப்பாயிறே இதஃபூர்வம்போந்தது; இப்போது அவற்றைக்கழித்து ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ரக்ஷணவிதியிலும் ஸர்வஶக்தித்வத்தை ரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும்அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்தை ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷ ரக்ஷணத்திலும் ஸ்வாமித்வத்தைத் தன்பேறாகச்செய்கையிலும் உபயுக்தமாக்குகைக்கு பரதுஃக்காஸஹிஷ்ணுதாலக்ஷணமான பரமதயையை வேணும்; இதுக்காக நிருபாதிகதயாவானாகவிருக்குமென்கிறது; — ஆக க்ருபாஸஹக்ருதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களே இவனுக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாவது;

(க) "விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்" (உ) "சேமம்செங்கோனருளே" (ங) "ஆழியானருளேநன்று" என்றும், (ச) "துணியேனினி நின்னருளல்லது" என்று மாழ்வார்களருளிச்செய்தார்கள். (ரு) "కృపయా కేవలమాత్మసాత్కురు-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" (சு) "కేవలం మదీయయైవదయయా-கேவலம்மதீயயைவதயயா" (எ) "కృపయాశరణం భవ-க்ருபயாஶரணம்பவ" (அ) "దయస్వమాంగుణమయరఙ్గమన్దిర-தயஸ்வமாம்குணமயரங்கமந்திர" (கூ) "దేహిమేకృపయానాథ-தேஹிமேக்ருபயாநாத" இத்யாதிகளாலே க்ருபையே உத்தாரகமென்னுமிடத்தை ஆசார்யர்களுமருளிச்செய்தார்கள்.

ஆக, இந்த ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்கள் இவ்வஹமர்த்தத்திலே அநுஸந்தேயங்கள். இவைசேதநனுடைய அநந்யஸாதநத்வ வ்யவ

(க) தி-வாய்-ரு-ச-க (உ) திருவிருத்தம்-உஎ (ங) தி-மொ-க-ச-ங
(ச) தி-மொ-கக-அ-அ (ரு) ஸ்தோ-ர (சு) ஶரணாகதிகத்யம்
(எ) (அ) ர-ஸ்த (கூ) ஶ்ரீரங்ககத்ய

ஸாயத்துக்கு மடியாய் ஈஶ்வரனுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்குப் பரிகரமுமாயிருக்கும்.

"மாம்" என்று தன் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டினான். "அஹம்" என்று பரத்வத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்கிற நிலையிலே *தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தஸௌலப்ப்யம் தோற்றும். "அஹம்" என்கிற நிலையிலே * தார்மன்னர்தங்கள்தலைமேலான பரத்வம்தோற்றும்; "மாம்" என்று (க) "பற்றலர்வீயக்கோல்கையிற் கொண்டு பார்த்தன்தன்தேர்முன்னின்றான்" என்று, *கொல்லாமாக்கோலான வுளவுகோலும், கையுமானநிலையைக் காட்டினான். அஹமென்று (உ) "வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுடர்திருச்சக்கரமேந்துகையன்" என்று கையும் திருவாழியுமான வேஷத்தைக்காட்டுகிறான்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாம்" என்கையாலே "மாம்" என்று தர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக்காட்டினான்; "அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே அஹமென்று அதர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்று ஶரணமென்கிறவுக்தியும் ஸஹியாதநிரபேக்ஷமான நிலையாகையாலே உக்திக்கு விபரீதமான நிலையைக்காட்டினான்; "அஹம்" என்று பாபவிமோசகத்வத்தாலே அநுஷ்டாநத்துக்கு விபரீதமானநிலையைக் காட்டுகிறான்; "அஹம்மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே பந்தகனானநானே விமோசகனானால் வேறுநிவாரகருண்டோவென்று தன்னுடைய ஸமாப்யதிகராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறான்.

ஆக, ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுமாய் ஸர்வஸ்வாமியுமாய் பரமதயாளுமான நானென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "த்வா" என்று நிவர்த்த்யபாபாஶ்ரயபூதனாய், நிவ்ருத்த்யுபாயத்தைப்பற்றி அவன்பக்கலிலே ஸர்வப(ீ)ரங்களையும் ந்யஸித்து விமுகவ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமான ப்ரபத்தியையுடையனாய் பாபநிவ்ருத்த்யவஸர ப்ரதீக்ஷகனான வதிகாரியைச்சொல்லுகிறது.

"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று விதித்த ப்ரகாரத்திலே ஸாதநாந்தரங்கள் நடக்கு ஸாதநமன்றென்கிற ப்ரதி

(க) தி-மொ-உ-கூ-க (உ) பெரி-தி-சு-க-எ

பக்திவிஶிஷ்டனாய், தத்ஹேதுவான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானாய், தத்ஹேதுவான விஶ்வைகரக்ஷகத்வப்ரதிபத்தியையுடையனாய் தத்கார்யமான பகவதேக ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தையும் தத்பர்யவஸாநபூமியான ததீயஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தையுமுடையனாய், புருஷார்த்தாந்தரங்களில்விமுகனாய்,ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வபுத்தியை ஸவாஸநபரித்யாகம்பண்ணி, (க)"జ్ఞానక్రియాభజనసమ్పదకిఞ్చనోஹమిచ్ఛాధికారశకనానుశయానభిజ్ఞః-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாதநாந்தரங்களிலநந்வயத்தாலே அகிஞ்சநனாய், அவற்றிலிச்சையுமின்றிக்கே, அதிகாரமுமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையுமநுஸந்தித்து அத்தாலே தத்விஷயமான அநுஶயமுமின்றிக்கே ஸித்தோபாயப்ரதிபத்த்யநுவ்ருத்தியும் ஸாதநாந்தரஸமாநமாக வநுஸந்தித்திருப்பானாய், ஆகவிப்படி த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனாகக்கொண்டுஸர்வஸுலபனானவென்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றி க்ருதக்ருத்யனாய் நிற்கிறவுன்னை யென்றபடி.

"அஹம்"என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனாய் உபாயபூதனானவனுடைய ஸ்வேதரஸகலஸாதநாந்தர நைரபேக்ஷ்யத்தாலும் "த்வா" என்கிறவிடத்தில் அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையுமுடையனாய்க்கொண்டு பரித்யக்தஸமஸ்தஸாங்கஸாதநனானவதிகாரியினுடைய வாகிஞ்சந்யத்தாலும், இந்த ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவத்தினுடைய ஸௌஸாத்ருஶ்யம் தோற்றுகிறது.

ஏவம்பூதனான வதிகாரியினுடைய க்ருதக்ருத்யதையை (உ) "తస్యైవం విదుషః-தஸ்யைவம்விதுஷ:"என்கிறவநுவாகத்தாலேசொல்லிற்று. "ஏவம்விதுஷ:" என்று ஸத்யம், தபஸ்ஸு, தமம்முதலாக யஜ்ஞம்முடிவாக கர்மயோகத்தைச்சொல்லி, "மாநஸம்" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களைச் சொல்லி இவற்றை யொன்றுக்கொன்று உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லி, எல்லாத்துக்கும் மேலாக "బ్రహ్మణేత్వామహస ఓమిత్యాత్మానంయుఞ్జీత - ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய்ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணன்திருவடிகளிலே ஆத்மாத்மா

(க) ர-ஸ்த-உ-௮௯ (உ) தை-நா

ஆத்மாத்மீயாகில(பர)பாஸமர்ப்பணமாகிற ப்ரபத்தியை ந்யாஸஶப்தத்தாலே சொல்லி, "[illegible] தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று அந்தப்ரபத்தியை ஸத்யதபாதிகளானஸாதநாந்தரங்களிலதிகமாகச்சொல்லி, இப்படிக்கீழ் அநுவாகத்வயத்திலும் சொன்ன ஸாதநாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமான [illegible]த்ரோபாயபரிக்ரஹத்தை "ஏவம்வித்வஷ:" என்றுசொல்லி "தஸ்ய" என்று இந்த ஶரணாகதிஸ்வரூபத்தை யதாவாக வநுஸந்தித்தசேதநனுக்குஸ்விக்ருதப்ரபஸ்வரூபஸாதநவைபவத்தாலே ஸர்வகர்மாநுபூர்த்தியையும் சொல்லிற்று.

"ஆத்மாயஜமாந:" என்றுதுடங்கி "ஶ்ரோத்ரமக்நீத்" என்று முடிவாக ஶரணாகதிஜ்ஞாநவானான புருஷனுடைய வாத்மாத்மீயங்களை யாகோபகரணமாகவருத்தித்தையாருபாசமாகச்சொல்லி, "யாவத்த்ரியதே ஸாதீக்ஷா" என்றுதுடங்கி, "ஸர்வவேதஸம்வாவதத்ஸத்ரம்" என்று முடிவாக வவனுடைய ஶரீரஸ்திதியுள்ளவளவும் தீக்ஷையாகச்சொல்லி இவனுடைய ஸ்திதிகமநஶயநாதிவ்யாபாரங்களாலே ஸர்வகர்மங்களினுடையவும் ஸித்தியாகச்சொல்லி, "யந்மரணம்ததவப்ருதம்" என்று இந்த யாகத்துக்கு அவப்ருதம் இவனுடைய ஶரீரவிமோசநமாகச் சொல்லி "யஏவம்வித்வாநுதகயநேப்ரமீயதே" என்றுதுடங்கி "ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" என்றிறுதியாக அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநமும், ஆதிவாஹிகஸத்காரமும், ஆவரணோல்லங்கநமும் விரஜாஸ்நாநமும் ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதூநநமும் அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாவிர்ப்பாவமும், அப்ராக்ருதவிக்ரஹபரிக்ரஹமும், அசாலகால்யமான திவ்யதேஶப்ராப்தியும், ஐரம்மதீயதிவ்யஸர:ப்ராப்தியும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய அப்ராக்ருதாலங்காரமும், திவ்யகோபுரப்ராப்தியும், அநந்தகருடாதிஸூரிபரிஷத்ப்ரத்யுத்கமநமும் ராஜமார்க்ககமநமும் ப்ரஹ்மவேஶ்மப்ரவேஶமும், அப்ராக்ருதிவ்யமண்டபப்ராப்தியும் பரமாத்மதர்ஶநமும், பரமபுருஷஸ்துதிப்ரணாமாதிகளும், தத்ஸமீபப்ராப்தியும், பர்யங்காரோஹணமும், பகவதுத்ஸங்காஸநமும், ஆலோகாலாபாலிங்கநாதிகளும் ஸ்வரூபகுணவிக்ரஹாத்யநுபவமும், அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயமும், ப்ரீதிப்ரேரிதாஉரே[illegible]க்ரஹபரிக்ரஹமும் ஸர்வதேஶாதிவிஶிஷ்டஸர்வப்ரகார கைங்கர்யப்ராப்தியும் கைங்கர்யஜநிதபகவத்

முமோக்ஷாஸாதுபவமுமாகிற புருஷார்த்தலாபத்தைச் சொல்லிற்று.

(௧) "విదుఃకృష్ణం బ్రాహ్మణాస్తత్వతో యే తేషాం రాజన్ సర్వయజ్ఞాస్సమాప్తాః-விதுஃக்ருஷ்ணம்ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோயே தேஷாம்ராஜந்ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தாஃ" என்றும், (௨) "కృషిర్భూవాచకశ్శబ్దః-க்ருஷிர்பூவாசகஶ்ஶப்தஃ" இத்யாதிப்படியே ஸத்தாதாரகனும் மோக்ஷப்ரதனுமான க்ருஷ்ணனையே நிருபாதிகரக்ஷகனாக வறிந்தவர்கள் ஸர்வயஜ்ஞங்களும் பூர்ணமாக வநுஷ்டித்தார்களென்று சொல்லிற்று.

(௩) "కృతాన్యేనేన సర్వాణి తపాంసి తపతాం వర । సర్వే తీర్థాస్సర్వ యజ్ఞాస్సర్వ దానాని చ క్షణాత్ । కృతాన్యేనేన మోక్షశ్చ తస్య హస్తే న సంశయః-க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணிதபாம்ஸிதபதாம்வர । ஸர்வேதீர்த்தாஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸர்வதாநாநிசக்ஷணாத் । க்ருதாந்யநேந மோக்ஷஶ்சதஸ்யஹஸ்தேநஸம்ஶயஃ" என்று இந்தவுபாயஜ்ஞாநமுள்ள புருஷனைக் கீழே சொல்லி அவனாலே எல்லாதபஸ்ஸுக்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வயஜ்ஞங்களும் பண்ணப்பட்டன; எல்லா தீர்த்தஸ்நாநங்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வதாநங்களும் பண்ணப்பட்டன; மோக்ஷம் அவன் கையிலே; இவ்வர்த்தத்தில்ஸந்தேஹமில்லையென்று சொல்லிற்று.

(௪) "యాని నిశ్శ్రేయసార్థాని చోదితాని తపాంసి వై । తేషాం తు తపసాం న్యాసమతిరిక్తం తపశ్శ్రుతమ్-யாநிநிஶ்ரேயஸார்த்தாநிசோதிதாநிதபாம்ஸிவை । தேஷாந்துதபஸாம்ந்யாஸமதிரிக்தம் தபஶ்ஶ்ருதம்" என்று மோக்ஷஸாதநமாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட தபஸ்ஸு முதலான ஸாதநங்களெல்லாவற்றிலும் ந்யாஸமென்கிற ஸாதநமே உத்க்ருஷ்டஸாதநமென்றும் சொல்லி, "సమిత్సాధనకాదీనాం యజ్ఞానాం న్యాసమాత్మనః । నమసా యో కరోద్దేవే స స్వధ్వర ఇతీరితః ॥ యాగసాధనభూతేన స్వాత్మనా చేజ్యమీశ్వరమ్ । అయజత్తాని ధర్మాణి ప్రథమానీతి చ శ్రుతమ్-ஸமித்ஸாதநகாதீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸமாத்மநஃ । நமஸாயோகரோத்தேவேஸஸ்வத்வர இதீரிதஃ । யாகஸாதநபூதேநஸ்வாத்மநாசேஜ்யமீஶ்வரம் । அயஜத்தாநிதர்மாணிப்ரதமாநீதிசஶ்ருதம்" இத்யாதியாலே ஸமிதாதிஸாதநங்களாலே பண்ணப்படுவதான யஜ்ஞங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்

(௧) பார-ஆநு. (௨) (௩)

டில் ஸர்வேஸ்வரன் பக்கலிலே ஆத்மபரந்யாஸம்பண்ணியிருக்கு மதுவே நல்லயஜ்ஞமாவதென்றும், யாசஸாதாரபூதனை தன்னாலே இஜ்யனை ஸர்வேஸ்வரனை ஜிக்குமது பாதாநதர்மமென்றும் சொல்லிற்றிறே;

ஏவம்ரூபமான ஸரணவரணம்பண்ணிக்ருதக்ருத்யனை வதிகாரிக்கு (க) "கிமஹம்ஸாது நாகரவம், கிமஹம் பாபமகரவம்-கிமஹம்ஸாதுநாகரவம், கிமஹம் பாபமகரவம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே புண்யகர்மங்கள்பண்ணுதிருந்தோமே, பாபகர்மங்கள் பண்ணினோமேயென்றுபயமில்லை. உபாயத்வேநவரணீயனை விஸ்வான் (உ) "ஸ்மராமி" என்கிறபடியே இவனுக்கபேக்ஷிதஸகலக்ருத்யங்களும் நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோருமாகையாலே இவனுக்குக்கர்த்தவ்யம்ஸ்வநிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையும் வாஸநாநிபந்தநமாகப்பிறந்ததப்புக்களுக்கு உபாயத்திற்பண்ணின விஸ்வாஸாதிஸயத்தாலே நிர்ப்ப(ய்)ராயிருக்கையும்.

ஆக "த்வா" என்று த்யாகஸ்வீகாரவிஸிஷ்டனை வுன்னையென்று ஸ்வீகர்த்தாவான வதிகாரிவிஸேஷத்தைச் சொல்லிற்று; மேல் ஸ்வீகார்யவஸ்துக்ருத்யத்தையும் ஸ்வீகர்த்ருக்ருத்யலேஸத்தையும் சொல்லுகிறது.

"அஹம்" என்று நிவர்த்தகஸ்வரூபம்சொல்லி "த்வா" என்று நிவர்த்யாஸ்ரயம் சொல்லி, அநந்தரம் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்று நிவர்த்யஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. (ஸர்வபாபேப்ய:) பாபமும் பஹுவசநமும் ஸர்வஸப்தமுமாய், இதுவும் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்; பாபஸப்தத்தாலே அநர்த்தரூபதுக்கபலஹேதுவானவற்றைச் சொல்லுகிறது. அதில் நரகபலஹேதுவான கேவல பாபத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; பந்தகமாகையாலே புண்யபாபரூபமான உபயவிதகர்மத்தையும் சொல்லுகிறது: அதுக்கடி மோக்ஷவிரோதிப்ரகரணமாகையாலே;

(ங) "ததா ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே-தத்ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநுதே" (ச) "புண்யபாபே விதூய-புண்யபாபேவிதூய" (ரு) "ஸுஹ்ருதஸாது

(க) தை. (உ) வராஹசரம (ங) கௌஷீ க-க-ச
(ச) முண்ட-ங-க-உ. (ரு)

ధుకృత్యాం, ద్విషన్తః పాపకృత్యాం - ஸுஹ்ருதகள் ஸாதுக்ருத்யாம், த்விஷந்தஃ பாபக்ருத்யாம் (௧) "తస్య ప్రియా జ్ఞాతయస్సుకృతముపయన్తి, అప్రియా దు-ష్కృతమ్ - தஸ்யப்ரியாஜ்ஞாதயஸ்ஸுக்ருதமுபயந்தி, அப்ரியாதுஷ்க்ருதம்" இத்யாதிகளாலே ஸுக்ருதசப்தவாச்யமான புண்யத்துடன் துஷ்க்ருதசப்தவாச்யமான பாபத்துடன்வாசியற இரண்டையுமுதறிப்போகுமென்றும், ஸுக்ருதத்தை இவனிருந்தநாளில் இவன்பக்கல அநுகூலித்தார்பக்கலிலும், துஷ்க்ருதத்தை இவன்பக்கல் ப்ரதிகூலித்தார்பக்கலிலும் பகிர்ந்திடுமென்றும் சொல்லுகையாலே உபயமும் பாபசப்தவாச்யமாய் நிவர்த்யகோடியிலே புகுமவையிறே.

ஆழ்வாரும், (௨) "சார்ந்தஇருவல்வினைகளும் சரித்து" என்று எள்ளிலெண்ணெய்போலவும் அரணியில்அக்நிபோலவும் விடாமற் பொருந்தியிருப்பதாய் ஸர்வசக்தியாலும் விடுவிக்கவரிதாம்படி வலிதாயிருக்கிற புண்யபாபரூபத்தாலே உபயவிதமானகர்மங்களை விரகர்கெடுத்தவர்தள்ளுமாபோலே தள்ளியென்றிறே; "வீடுதிருத்துவான்" என்கிற மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே ஐஹிகமானபுத்ரபஶ்வந்நாதிரூபபலஹேதுவானபுண்யத்துடன் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதிபலஹேதுவான புண்யத்துடன் தாபத்ரயாத்யநுபவஹேதுவானபாபத்துடன் ரௌரவாதிநரகஹேதுவானபாபத்துடன் வாசியற எல்லாவற்றையும் பாபசப்தத்தாலே சொல்லுகிறது.

ஆக, பாபசப்தத்தாலே ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கஹேதுவாய் நிரதிசயாநந்தரூப பகவத்ப்ராப்திக்கும் ப்ரதிபந்தகமான ஸகலகர்மங்களையும் சொல்லிற்று; ஸ்வரூபவிரோதியாயும் ஸாதநவிரோதியாயும் ப்ராப்யவிரோதியாயும் ப்ராப்திவிரோதியாயும் சதுர்விதமாயிறே விரோதிதானிருப்பது. அதில் ஸ்வரூபவிரோதி ப்ரணவத்திலேமத்யமபதத்தாலும் திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதத்தாலும் நிவ்ருத்தமாயிற்று. ஸாதநவிரோதி இஸ்லோகத்தில் ப்ரதமபதத்தாலும் த்விதீயபதத்தாலும் சதுர்த்தபதத்தாலும் நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்யவிரோதி-த்வயத்தில்சரமபதத்தாலே நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்திவிரோதி † (நிவ்ருத்தி) சொல்லுகிறது இப்பதத்தாலே.

---

(௧) . (௨) தி-வாய்-௧-௫-௧௦ † குண்டலிதம் க்வாசித்கம்

இதில் பஹுவசநத்தாலே ப்ராப்திவிரோதிபாஹுள்யத்தைச் சொல்லுகிறது. அவையாவன;—அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கள். அவித்யையாகிறது-அஜ்ஞாநம்; அதுதான் ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - ஒருபதார்த்தவிஷயமாக வொரு ஜ்ஞாநமும் உதியாமை; அந்யதாஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தவிஷயமான ஸ்வபாவத்தை அந்யதாவாக க்ரஹிக்கை; ஸம்ப்ரதிபந்நமாச்ஶ்வேததயா ஶங்கத்தை பீதமாகக்ரஹிக்குமாபோலே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தஸ்வரூபத்தை விபரீதமாகக்ரஹிக்கை: ரஜ்ஜுவில்ஸர்ப்பபுத்திபோலே; அதாவது-ஆத்மாவென்று ஒருவஸ்துவுண்டென்றறியாமையும், ஆத்மாவுண்டென்றறிந்தால் அவனை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைக்கையும், ஆத்மாவாகிறது-தேஹந்தானென்றறிகையும்.

கர்மமாவது-அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசாரபாகவதாபசாராஸஹ்யாபசாரரூபமாகவும், புண்யபாபரூபமாகவும், பாதகம் அதிபாதகம் மஹாபாதகம் தொடக்கமான விஶேஷங்களாலே பஹுவிதமாய், பூர்வாகோ(த்த)த்தராகரூபமாயுமிருக்கும்;- அக்ருத்யகரணமாவது-ஶாஸ்த்ரங்களில் அவிஹிதமானவற்றைச் செய்கை; க்ருத்யாகரணமாவது-விஹிதமானவற்றைச் செய்யாதொழிகை. பகவதபசாரமாவது-பகவதர்ஹமான த்ரவ்யங்களைத்தான் ஜீவிக்கையும், ஜீவிப்பார் பக்கலிலே ஸாபேக்ஷனாயும் அயாசிதமாகவும் யாசிதமாகவும் ஜீவிக்கையும், அர்ச்சாவதாரத்தில் உபாதாநஸ்ம்ருதி, ஸர்வஸ்மாத்பரனை ஸர்வேஶ்வரனை தேவதாந்தரங்களோடு ஸமமாக நினைக்கையும், அவனதானவாத்மாத்மீயங்களைத் தன்னதாக நினைத்திருக்கையும்முதலானவை. பாகவதாபசாரமாவது-அர்த்தகாமாபி(ீ)மாநாதிகளடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே த்வேஷம்பண்ணுகையும், ஜ்ஞாநாதிகரானவர்விஷயத்தில் ஜ்ஞாநத்வாரா உபாதேயரென்று காண்கையன்றிக்கே ஜந்மவ்ருத்தங்களையிட்டுக்குறைய நினைக்கையும், †விலக்ஷணர்பக்கலிலே க்ஷேபோக்திபண்ணுகையும் அவர்கள்பக்கலிலே ஸஜாதியபுத்தியும் முதலானவை; அஸஹ்யாபசாரமாவது-பகவத்பாகவதவிஷயமான உச்ச்ராயங்கள் கண்டால் அஸஹமாநனாய்க்கொண்டு அதிவ்ருத்திபண்ணுகை.

† "விகலகரணர்" என்று பாடாந்தரம்.

ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாவது - தேவதிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவரரூபமான சதுர்வித ஶரீரஸம்பந்தம்; இவையடியாகவரக்கடவதான ராகத்வேஷம்முதலானவை. ருசிவாஸநைகளாவன-குணதாரதம்யத்தாலே பிறந்தவஜ்ஞாநாதிகளைப்பற்றிவரக்கடவதான ருசியும் அவற்றைப் பற்றிவருகிறவநாதிவாஸநையும்; ஆழ்வாரும், (க) "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்றுப்ரதாநமான வஜ்ஞாநாஸத்ப்ரவ்ருத்திதேஹஸம்பந்தங்களை யருளிச்செய்து "இந்நின்றநீர்மை" என்று தத்கதமானருசிவாஸநைகளை யருளிச்செய்து "இனியாமுறாமை" என்று அவைதான் பகவந்நிவர்த்யமாகவருளிச்செய்தாரிறே;

ஆக, "பாபேப்ய:" என்றபஹுவசநத்தாலே ப்ராப்திவிரோதி ஸகலபாபங்களையும்சொல்லிற்று. ஆகவிவ்வளவாலே ஸாதநாந்தரநிஷ்டனுடன் ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுடன்வாசியற ஸாதாரணமாக நிவர்த்திப்பிக்கப்படும் பாபங்களைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் ஸர்வஶப்தத்தாலே ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு விஶேஷநிவர்த்யமான பாபத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது-(உ) "తదధిగమ ఉత్తరపూర్వాఘయోరశ్లేషవినాశౌ, తద్వ్యపదేశాత్," "ఇతరస్యాప్యేవమశ్లేషః-" தததிகமஉத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாஶௌ, தத்வ்யபதேஶாத்," "இதரஸ்யாப்யேவமஶ்லேஷ:" என்று பூர்வாகத்துக்கு அஶ்லேஷத்தையும், ப்ராமாதிகமாகப்பிறந்தஉத்தராகத்துக்குவிநாஶத்தையும்சொல்லிவைத்து, "భోగేనత్వితరేక్షపయిత్వాథసమ్పద్యతే-போகேநத்விதரேக்ஷபயித்வாதஸம்பத்யதே" என்று அந்த பூர்வோத்தராகங்களையொழிந்தப்ராரப்தகார்யமானபுண்யபாபரூபகர்மங்கள் ஸாதநாந்தரநிஷ்டனுக்கு அநுபவவிநாஶ்யமாயிருக்குமென்றுசொல்லிற்று. ஸித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு அப்படியன்றிக்கே ப்ராரப்த (ங) மும்ஸர்வஶப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவர்த்யமாமென்கிறது.

அதுக்கடி - பாபஶப்தோபாத்தமானஸர்வஶப்தத்தாலே; நிவர்த்யாம்ஶத்தைச்சொல்லுமாகையாலே, ஸர்வஶப்தங்களுக்குஸங்கோசமில்லாமையாலும், "மாஶுச:" என்கிறஶோகநிவ்ருத்தி-பாபங்களினுடைய நிரவஶேஷத்யாகத்திலல்லதுகூடாமையாலும் ப்ராரப்த

(க) திருவிருத்தம்-க (உ) ப்ரஹ்மஸூ.

மும்ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; (க) "సాధనం భగవత్ప్రాప్తౌ స ఏవేతి స్థిరా మతిః। సాధ్యభక్తిః స్మృతా సైవ ప్రపత్తిరితి గీయతే। ఉపాయో భక్తిరేవేతి తత్ప్రాప్తౌ యా తు సా మతిః। ఉపాయభక్తిరేతస్యాః పూర్వోక్తైవ గరీయసీ॥ ఉపాయభక్తిః ప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ। సాధ్యభక్తిస్తు సా హన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపి భూయసీ-ஸாதநம்பகவத்ப்ராப்தௌஸ ஏவேதிஸ்திராமதி:|ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவப்ரபத்திரிதிகீயதே|உபாயோபக்திரேவேதிதத்ப்ராப்தௌயாதுஸாமதி: | உபாயபக்திரேதஸ்யா: பூர்வோக்தைவகரீயஸீ|உபாயபக்தி:ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாகநாஶநீ | ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ:" என்று பகவத்ப்ராப்திக்குபகவத்விஷயமேஸாதநமென்கிற நினைவுக்கு ஸாத்யபக்தியென்றுபேர்; அதுப்ரபத்தியென்று சொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்த்யுபாயம் பக்தியென்கிறநினைவுக்கு உபாய பக்தியென்றுபேர். இதிற்காட்டில் பூர்வோக்தையான ப்ரபத்திபே ஶ்ரேஷ்டை; உபாயபக்தியானபக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தங்களானபாபங்களைப்போக்கும்; ஸாத்யபக்தியான ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்த(ப)ரூபபாபத்தையும்போக்குமென்றுசொல்லுகையாலும், ப்ரபத்தி-ப்ராரப்தவிநாஶிநியென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்;

ஆனால் ப்ரபந்நனுக்கு துக்கஹேதுவான ப்ராரப்தஶேஷம் அநுபவிக்கவேண்டுமோவென்னென்னில், ப்ராரப்தகர்மநிபந்தநஶோகமொழிய ப்ராரப்தஶரீரவிஷயமானஶோகமில்லாமையாலே; உண்டாயிற்றதாகில் அப்போதேநஶிக்கும்; ஆகையிறேபாஷ்யகாரர் «ఆరబ్ధకార్యానారబ్ధకార్యాంశ్చ సర్వాన్ శమయత్యస్య-ஆப்தகார்யாநநாரப்த கார்யாம்ஶ்சஸர்வாந் பாபாநஶேஷதஃக்ஷமஸ்வ" என்றுப்ராரப்தமும்ப்ரபத்தவ்யனை பகவான்க்ஷமிக்கத்திருமாகவருளிச்செய்தது;

ஶரண்யனானவீஶ்வரனும் (உ) [స్మర్తామి విశ్వరూపం చ మామజమ్। తతస్తం మ్రియమాణం తు కాష్ఠపాషాణసన్నిభమ్। అహం స్మరామి మద్భక్తం నయామి పరమాం గతిమ్] "ஸ்மர்த்தா" என்று மாநஸமானப்ரபத்தியைச் சொல்லி, "தத:" என்று-அதினுடைய நைரந்தர்யத்தைக்கழித்து "ம்ரியமாணம்" என்று ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகச்சொல்லி, தஶப்ஶப்தத்தாலே ஸாதகனிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசியென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பித்து "காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்" என்று அந்திமஸ்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம். (உ) வராஹசரமம்

ம்ருதியும் அநபேக்ஷிதமென்று, "அஹம்ஸ்மராமி" என்று அந்திமஸ்ம்ருதியையுந்தானேஏறிட்டுக்கொண்டு, "மத்பக்தம்" என்று அவனுடைய அந்தரங்கதையைச்சொல்லி "பரமாம்கதிம்நயாமி" என்று தானே ஆதிவாஹிகனுமாய்க்கொண்டு தேசவிசேஷத்தைப்ராபிப்பனென்கையாலே இவனுக்கு ப்ராரப்தகர்மமநுபவிக்கவேண்டாமென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்தான்;

(௧) "నావిరతో దుశ్చరితాన్నాశాన్తో నాసమాహితః । నాశాన్తమానసో వాపి ప్రజ్ఞానేనైనమాప్నుయాత్ - நாவிரதோதுஶ்சரிதாந்நாஶாந்தோநாஸமாஹிதஃ நாஶாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைவமாப்நுயாத்" என்று-துஷ்கர்மங்களில்நின்றும் நிவ்ருத்தனன்றாகிலும் இந்தப்ரபத்திஜ்ஞாநத்தாலேஜ்ஞாநலாபமுண்டாகக்கடவதென்றுசொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ராரப்தகர்மமும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது.

அதுக்குமேலே "ஸர்வதர்மாந்" என்று த்யாஜ்யத்வேநவிஹிதமானதர்மங்களில்உபாயத்வபுத்தியின்றிட்டிற்றாகில் அதுவும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; அதுக்கடிஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபாவமாகவேணுமென்று பரிஶப்தத்தாலே சொல்லுகையாலே, ஸதாசார்யோபதிஷ்டஜ்ஞாநனாய் பகவத்ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணினவனந்தாம் கர்மஹேதுகஶரீரஸ்தனாகையாலே அந்தகர்மப்ராபல்யத்தாலும் அநாதிவாஸநாநிபந்தநமாகபுத்திபூர்வகமாகவும் ப்ராமாதிகமாகவுமுண்டானபாபங்களும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவ்ருத்தமாகக்கடவது.

இவன் ஸ்வீகரித்தஸாதநம் பலாவ்யபிசாரியாகையாலும், (௨)"துன்பவினைகள்" என்றும், (௩)"உற்றவிருவினையாய்" என்றும், *பாவமுமறமுமே உபாயபூதனுடைய கோபமும்ருளுமாகையாலே அவன் பொறுத்தேனென்னத்தீருமதாகையாலும், இவன்தான் பூர்வாகத்தோடு உத்தராகத்தோடு ப்ராரப்தத்தோடுவாசியற ப்ராப்திவிரோதி ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான விஷ்டப்ராப்திக்கு நிரபேக்ஷஸாதநமாக பகவத்விஷயத்தைப்பற்றி யிருக்கையாலும் சேதநகதமானவற்றில்சேஷிப்பதொன்றில்லையிறே;பாஷ்யகாரரும்

---

(௧) (௨) தி-வாய்-௩-உ-அ (௩) தி-வாய்-௧௦-௧௦-அ

(௧) "వర్తమానం వర్తిష్యమాణఞ్చ సర్వం క్షమస్వ- வர்த்தமாநம்வர்த்திஷ்யமாணஞ்சஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்று வர்த்தமாநபாபத்தோடேகூட ஆகாமியான பாபத்தையும்கூட்டி அவையெல்லாவற்றையும் க்ஷமிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்ததும்; அத்தைப்பற்றவிறே, உத்தராக(ஃ)ம் அவஶமாகவருமதாகையாலும், புத்திபூர்வகமாகவந்தாலும் ஜ்ஞாநவானுகையாலே அநந்தரக்ஷணத்திலே அநுதப்தனுமாகையாலும், ப்ரபத்தவ்யனுடைய ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்திகளையும் க்ருபையையுமநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநத்தாலே க்ருடசித்தனுமாகையாலும், ஸர்வஶப்தாந்தர்ப்பூதமாகக்கடவது;

காலக்ஷேபார்த்தமாசப்பண்ணுமநுகூலவ்ருத்திகளில் ஸாதநபுத்தியின்றிட்டிற்றாகில் அதுவும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது. (௨) "సకృదేవ ప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" (௩) "సకృదేవం ప్రపన్నస్య-ஸக்ருதேவம் ப்ரபந்நஸ்ய" என்று புநःப்ரபத்திநிஷேதபூர்வகமாக ஸக்ருத்ப்ரபத்தியே அமையுமென்றுநிற்கச்செய்தேயும் ஆபத்தஶைகளிலே கலக்கத்தாலே ப்ரபத்திபண்ணினானாகில் அதுவும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்திகளும் ஸர்வஶப்தாந்தர்ப்பூதமாகக்கடவது. இவன்*நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணினவனாகையாலே, ஏவம்பூதஜ்ஞாநவான்களாய் விஹிதஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணியிருக்கும்ஸாத்விகாக்ரேஸரானவர்களும் தந்தாமைப்பற்ற விஹியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் இத்தனைபாகமில்லாத ஶிஷ்யபுத்ரர்களைப்பற்ற நாம் இவர்களுஜ்ஜீவநத்துக்கு ஹேதுவாகையொழிய நாஶத்துக்கு ஹேதுவாகவொண்ணாதென்கிற வாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே யநுஷ்டிக்கவேண்டுவன சில கர்மங்களுண்டு; இவை ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே யநுஷ்டித்தாலும் ஒருபலத்தோடேஸந்திப்பிக்கக்கடவது; அந்தபலத்தில் இவனுக்கு அபேக்ஷையில்லாமையாலும் உண்டானாலும் அப்ராப்தமாகையாலும் அதுவும்பாபமேயாகையாலே ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது;

ஆக, "ஸர்வபாபேப்ய:" என்று-அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கள், பூர்வாகோத்தராக(ஃ)ப்ராரப்தங்கள், ஶரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாகவும அபிமாநநிபந்தநமாகவும் ஆந்ருஶம்ஸ்யத்

---

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) ரா-யு-கஅ-கூ (௩) பாஞ்சராத்ரம்

தாலும் வரக்கடவதாய் ப்ராப்திவிரோதியான ஸகல பாபங்களையும் சொல்லிற்று.

அங்ஙனன்றிபிலே "பாபேப்ய:" என்கிறபஹுவசநத்திலேஸர்வ பாபங்களும் உபாத்தமாயிற்றதாய் ஸர்வஶப்தத்தாலே இவையெல்லாவற்றையுமென்றுஸாகல்யபரமாகவும் சொல்லுவார்கள்; பாபங்களிலே சிறிதுகிடப்பது ப்ரபத்தவ்யன்குறையாலேயாதல், ப்ரபத்தாவின் குறையாலேயாதலாகவேணுமே; அஹம்ஶப்தோக்தமானஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளில் குறையில்லாமையாலே ப்ரபத்தவ்யன்பக்கல் குறையில்லை; "த்வா" என்கிறவிடத்தில் த்யாகஸ்வீகாரங்களில் வைகல்யமில்லாமையாலே ப்ரபத்தாவின்பக்கல் குறையில்லை.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஏவம்ரூபஸகலபாபங்களினுடையவும் நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) யாவை சிலபாபங்கள் நிமித்தமாக நீபயப்படுகிறாய்; அந்தப்பாபங்கள்தானே யுன்னைவிட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன்; இதில் தாத்வர்த்தத்தாலே அவைதான் என்னைப்பற்றின ராஜகுலஸம்பந்தத்தாலே இவன் நமக்கு ஆஶ்ரயமன்றென்று கள்ளர்பட்டதுபட்டுப் போமென்றபடி;

அதாவது-(க) "வானோமறிகடலோமாருதமோதீயகமோகானோ வொருங்கிற்றும்கண்டிலமால்" என்கிறபடியே ஆகாஶத்திலேகரந்து கிடக்கிறதோ? ஸமுத்ரஜலத்திலேகரைந்துபோயிற்றோ? காற்றோடேபறந்துபோயிற்றோ? நெருப்பிலேபுக்குவெந்துபோயிற்றோ? மஹாப்ரஸ்தாநம்போயிற்றோ?; "ஃ ஜூ ஜெ ஃ ஜூ ஸ-கண்டகேநைவகண்டகம்" என்னுமாபோலே கன்றாய்வந்தவஸுரனைக்கொண்டுவிளாவாய் வந்தவஸுரனை நிரஸித்தவனுடைய திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தவளவிலே அநாதிகாலம் என்னைக்குடிமைகொண்டுபோந்த வலியபாபங்களைப் பார்ஶ்வத்திலும் கண்டிலோமீயென்று ஆஶ்ரயபூதனனவிவனுமறியாதபடிபோகை.

(உ) "நின்னுள்ளேனாய்ப்பெற்றநன்மை" என்று நாம் பகவத்ரக்ஷ்யபூதரென்கிறவநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே "சும்மெனாதேகைவிட்டோடித்தூறுகள்பாய்ந்தன" என்கிறபடியே அநாதிகாலார்ஜிதமான மஹாபாபங்களெல்லாம் காடுபாய்ந்துபோயிற்றென்னுநின்றதிறே.

(க) பெரியதிருவ- (உ) பெரி-தி-டு-சு-ரு

(க) "యథైషీకాతూలమగ్నౌ ప్రోతం ప్రదూయేత, ఏవం హాస్య సర్వే పాప్మానః ప్రదూయన్తే-யதைஷீகாதூலமக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத,ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாநஃப்ரதூயந்தே" என்றும் "ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும்மணிவிளக்கை-மனத்தினாற்சிந்திக்கப்போயபிழையும்புகுதருவாநின்றனவும்தீயினிற்றூசாகும்" என்கிறபடியே (உ) "வடமதுரைப்பிறந்ததாதுசேர்தோள்கண்ணன்சரண்" என்று நினைக்க, பூர்வாகோத்தராசப்ராரப்தம்முதலானஸகலபாபங்களும் நெருப்பினிற்பட்டபஞ்சுபோலே பிணங்காணவொண்ணாதபடி தக்த(దగ్ధ)மாய்ப்போமென்கிறது.

இதில்ணிச்சாலே உபாயபூதனானவீஸ்வரனுக்கு இந்தப்பாபவிமோசநத்தில் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வமொழியஸ்வயங்கர்த்ருத்வமில்லை; ஆதித்யஸந்நிதியில் அந்தகாரம்போலே தானேவிட்டுப்போமென்கிறது.

இவைதானே விட்டுப்போகையாவது-புகுந்து கழிந்ததென்று தெரியாதபடிபோகை; - அதாவது- இவைஸ்ம்ருதிவிஷயமானாலும் ஸ்வநிர்ப்பர(ధ్ర)த்வாநுஸந்தாநத்தாலே இவன்நிர்ப்பயனாம்படிபோகை. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் பவிஷ்யதர்த்தஸூசகமானவசநம் பலவிளம்பம்சொல்லுகிறதன்று; "ஏதத்கர்மகரிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் தாத்காலிகமான ஸங்கல்பத்துக்குவாசகமாகிறாப்போலே ஸத்யஃகாலீநவிரோதிநிவ்ருத்தியில் ஸங்கல்பத்தைச்சொல்லுகிறது. உபாயபூதனுடையவிந்தஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ப்ராப்திவிரோதிஸகலபாபங்களும்போமென்கையாலே, பாபங்களாவன-பகவந்நிக்ரஹரூபமாயிருப்பதொன்றாய், அவன் க்ஷமித்தேனென்னத்தீருமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; சேதநன்பண்ணினகர்மங்கள் அப்போதேநஸிக்கும்; க்ரியாவானானவன் அஜ்ஞனானகயாலே மறக்கும்; ஸர்வஜ்ஞனானவீஸ்வரனுடைய ஹ்ருதயத்திலே கிடந்திறே இவை பலபர்யந்தமாவது; நிருபாதிகரக்ஷகனானவீஸ்வரன்(௩) "நீயென்னைக் கைக்கொண்டபின்" என்கிறபடியே இவனை ரக்ஷ்யத்வேநவங்கீகரித்தவன்று அவற்றைப் பொறுத்தோமென்னத்தீருமே, ஆகையிறே

(க) சாந்தோ-ரு-உச-௩　　(உ) தி-வாய்-கூ-க-க　　(௩) பெரி-தி-ரு-அ-உ

(க)"सर्वं क्षमस्व-ஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்றும், (உ)"कृपया केवलमात्मसात्कुरु-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்றும் பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்தது. ஆகையாலே இவனுடைய பூர்வாக(ஞ)த்தை க்ஷமித்து உத்தராகத்திலவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கும்; ஆகையாலேபாபங்களெல்லாம் பகவத்ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே நிவ்ருத்தமாமென்றதாயிற்று.

(௩) "போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடிறப்பவைபேர்த்துப்பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித்தன்தாளின்கீழ்ச்சேர்த்து" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே *தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச் சென்று சேனையை நாசம்செய்திட்டு நடத்தின திருவரங்கர்தாம் பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த்தையிற் சொல்லுகிற ஸித்தஸாதநத்தைப்பற்றினவர்களுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தி பலமாயிருக்க, (௪) "जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये-ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே" என்று ஜராமரணாத்யாஶ்ரயமான ஶரீரவிமோசநமாத்ரத்தையே பலமாகவிழிந்த கேவலனுக்குப்போலே விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே பலமாகச் சொல்லுவானென்?; ஶேஷத்வஜ்ஞாநபூர்வகமாக உபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரிக்கு இஷ்டரூபமான கைங்கர்யலாபமே ப்ரதாநபலமாய் தத்ஸித்திக்காகவிரோதிநிவ்ருத்தியும் அப்ரதாநபலமாய்க்கொண்டுவருமதாயிருக்கவென்னில்;

இவ்வுபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரியுடைய பகவத்கைங்கர்யார்த்தித்வமாகிற முமுக்ஷுத்வத்தாலும் பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக ததநுரூபோபாயவரணம் பண்ணினவனுகையாலும் இவன் ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் ஏவம்ரூபஶேஷத்வமேநிலைநின்றவேஷமாய் இங்கு நிவர்த்யமாகச் சொல்லுகிறவவித்யாதிகள்வந்தேறிபாகையாலே, அந்த விரோதி-நிவ்ருத்தமானால், (௫) "मम सहजकैङ्कर्यविधयः-மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்று ஸ்வரூபத்துக்கு ஸஹஜமாய் உபாயபலமாய் இவனுக்கு அபிமதமானகைங்கர்யம் "आविस्स्युः-ஆவிஸ்ஸ்யு:" என்கிறபடியே தன்னடையே ஆவிர்ப்பவிக்குமதாகையாலும்,மலயோகத்தாலேமழுங்கின

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) ஸ்தோ-ரத்ந- (௩) தி-வாய்-எ-ரு-க0
(௪) கீதை-எ-உ-௯ (௫) அஷ்டஶ்லோகி

மாணிக்கத்தைமாசறக்கடைந்தால்ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய்நித்யமானவொ ளிப்ரகாஶிக்குமாபோலேஸ்வாபாவிகமான கைங்கர்யம்ப்ரகாஶிக்கு மாகைபாலேவிரோதிநிவ்ருத்தியேப்ரதாநமென்கிறவாகாரந்தோற்ற ப்ரதாநபலமான கைங்கர்யம் சொல்லாதே ததங்கமான விரோதிநிவ் ருத்தியைச் சொல்லிற்று.

(௧) "శేషోహిపరమాత్మనః-ஶேஷோஹிபரமாத்மநః" என்று ஶேஷத்வேந ப்ரஸித்தமானவாத்மஸ்வரூபத்துக்கு அவித்யாதிகளான விரோதிகள் வந்தேறியென்னுமிடமும்தந்நிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமெ ன்னுமிடமும் சொல்லுகிறது;(௧)"యథా న క్రియతే జ్యోత్స్నా మలప్రక్షాళనా న్మణేః। దోషప్రహాణాన్న జ్ఞానమాత్మనః క్రియతే తథా। యథోదపానకరణాత్క్రి యతే న జలాంబరమ్। సదేవ నీయతే వ్యక్తి మసతస్సంభవః కుతః। తథా హేయగుణధ్వంసా దవబోధాదయో గుణాః। ప్రకాశ్యన్తే న జన్యన్తే నిత్యా ఏవాత్మనో హి తే-யதாநக் ரியதேஜ்யோத்ஸ்நாமலப்ரக்ஷாளநாந்மணேః। தோஷப்ரஹாணாந்நஜ் ஞாநமாத்மநஃக்ரியதேததா। யதோதபாநகரணாத்க்ரியதேநஜலாம்ப ரம்। ஸதேவநீயதேவ்யக்திரஸதஸ்ஸம்பவஃகுதஃ। ததாஹேயகுணத் வம்ஸாதவபோதாதயோகுணாஃ। ப்ரகாஶ்யந்தேநஜந்யந்தேநித்யாஏ வாத்மநோஹிதே" என்று-யாதொருபடி ரத்நத்துக்கு ஆகந்துகமான வழுக்கைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான வொளியைப்ர காஶிப்பிக்கிறதொழிய அபூர்வமானவொளியுண்டாகிறதின்றிக்கே யொழிகிறது; அப்படியே ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான தோஷத் தைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநத்தைப்ரகாஶிப் பிக்கையொழியமுன்பில்லாததொருஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகிறதன் றென்றும், யாதொருபடி கிணற்றைக்கல்லஜலாகாஶங்கள் அப்போ துண்டாகிறதன்றே; பூர்வமே உன்வாயிற்கிடக்கிறவற்றைப்ரகாஶி ப்பிக்கிறது; அப்படியே ஹேயகுணங்கள்கழிகையாலே ஜ்ஞாநாதி குணங்கள் ப்ரகாஶிக்கின்றன; அவையாத்மாவுக்கு நித்யங்களாயன் றோ இருப்பனவென்றும் சொல்லிற்று;

பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும், "పూర్వం ముక్తాః కర్మబన్ధైర్మద్దేశప్రాప్తిపూర్వ కమ్। నిస్సృజ్య చాభవన్త్యేతే మమ సాధర్మ్యమాగతాః। ఆవిర్భూతస్వరూపాశ్చ విధ్వ స్తాశేషకల్మషాః। సమస్తహేయప్రధ్వంసాద్జ్ఞానానన్దాదయో గుణాః। ప్రకాశ్యన్తేన

---

(௧) பகவச்சாஸ்த்ரம்

జన్యన్తే నిత్యాహ్యాత్మగుణాశ్చ తే- பூர்வம்முக்தா: கர்மபந்தைர்மத்தேஶப்ரா ப்திபூர்வகம் | நிஸ்ஸங்கோசாபவந்த்யேதேமமஸாதர்ம்யமாகதா: | ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபாஶ்சவித்வஸ்தாஶேஷகல்மஷா: | ஸமஸ்தஹேய ப்ரத்வம்ஸாத்ஜ்ஞாநாநந்தாதயோகுணா: | ப்ரகாஶ்யந்தேநஜந்யந்தே நித்யாஹ்யாத்மகுணாஶ்சதே” என்று ஸகலப்ரதிபந்தக கர்மங்களா லும் முக்தராய் நம்முடைய தேஶத்தைப்ராபித்து நம்மோடே ஸா தர்ம்யம்பெற்றவர்கள் முன்புஸங்குசிதமான ஜ்ஞாநாதிகள் ப்ரகா ஶிக்கையாலே நிஸ்ஸங்கோசராவர்களென்றும், அஶேஷபாபங்க ளும் வித்வஸ்தங்களாய்ப்போகையாலே ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வபாவ த்தையுடையவர்களென்றும், ஸமஸ்தஹேயங்களும் கழிகையாலே ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணங்கள் ப்ரகாஶிக்கிறனவித்தனை; உண்டாகிறன வன்று; ஆத்மாவுக்கு நித்யங்களானகுணங்களிறே அவையென்று பகவான்றானேயருளிச்செய்தான்;

ஶ்ருதியிலும், (க) “పరంజ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே” என்று பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸைக்கிட்டினால்ஸ்வாபாவிகமானஸ்வரூபம்ப்ரகாஶி க்குமென்று சொல்லிற்றிறே; (உ) “సమ్పద్యావిర్భావస్స్వేనశబ్దాత్-ஸம் பத்யாவிர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஶப்தாத்” என்று ஸூத்ரத்திலும் சொல் லிற்று. ஆகையாலே ப்ரதாநபலம் இஷ்டப்ராப்திரூபகைங்கர்யமே யாகிலும்; அதுக்கு விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரமேயபேக்ஷிதமாகிறவா காரத்தாலே ப்ரதாநமாக விரோதிநிவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்று;

கேவலனுக்கு விரோதிநிவ்ருத்தியானவாறே பகவத்ப்ராப்தி யும் அநுபவமும் அநுபவஜநிதப்ரீதியும், ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் உண்டாகாதொழிவானென்னென்னில்; (௩) “యథేష్టవినియోగార్హం శేషశబ్దేనకథ్యతే-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஶேஷஶப்தேநகத்யதே” என்று கைங்கர்யார்ஹமானஶேஷத்வஜ்ஞாநமுடையனாய் தத்கார்ய மான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை யநுஸந்தித்து ததநுரூபமான புரு ஷார்த்தாபேக்ஷையும்பண்ணி, ததநுரூபோபாயவரணமும் பண்ணு கையன்றிக்கே (௪) “பிறவித்துயரற ஞானத்துள் நின்று” என்கிற படியே ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலேநின்றுமின்மினி

(க) சாந்தோ- (உ) ப்ரஹ்மஸூ (௩)
(௪) தி-வாய்-க-எ-க

போலே தோற்றுகிறதன்னைக்கண்டுகொண்டிருக்கிறவளவே புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு பகவதநுபவமும் தத்ப்ரீதியும் ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் உண்டாயிற்றில்லை; அல்லது ஆத்மாவுக்கு கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தப்ரார்த்தனை ஸ்வாபாவிகாகாரமல்லாமையன்று;

ஶேஷபூதனுக்குக்கைங்கர்யம்ஸஹஜம்; ஜ்ஞாதாவுக்குதத்ப்ரார்த்தனைஸஹஜம். ஆயிருக்க, கேவலனுக்கு இந்த ஜ்ஞாநம்பிறவாதொழிந்தது ஶேஷியானவீஶ்வரனுடைய இச்சாதீநமானவிநியோகமொழிய ஸ்வாதீநமாகவருவதொன்றில்லாமையாலே இஷ்டப்ராப்தி ரூபமான பகவதநுபவத்துக்கும் அர்ஹதாமாத்ரமே இவனுக்குள்ளது; ஶேஷியானவன் அநுபவிக்கும்போதல்லது அநுபவிக்கவொண்ணாதே; ஆகையிறே (க) "క్రియతామితి మాం వద-க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்றும், (உ) "கூவிக்கொள்ளாய்" என்றும் ப்ரார்த்தித்தும், "సర్వం కరిష్యామి-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கல்பத்தளவிலேநின்றதும்; ஆகையாலே கைங்கர்யம் ஆத்மாவுக்கு ஸஹஜமேயாகிலும் தத்திரோதா(ய)யகமான விரோதியைப்போக்கிக் கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறான் ஈஶ்வரனே யென்கிறது.

ஆக, "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உபாயக்ருத்யம் சொல்லுகிறது;

அன்றியிலே, (௩) "మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు । మామేవైష్యసి సత్యం తే ప్రతిజానే ప్రియోఽసి మే-மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸிஸத்யந்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று-"என்பக்கலிலே நெஞ்சைவை ; என்னையேஸ்நேஹபூர்வகமாக விடைவிடாமல் த்யாநம்பண்ணு ; ஸர்வகர்மங்களாலும் என்னையே யாராதி; என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வப(஭)ரனாய்க்கொண்டு நமஸ்ஸைப்பண்ணு; அநந்தரம் என்னையே அடையக்கடவை ; நீஎனக்கு ப்ரியனாகையாலே உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறேன்" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வப்ராப்திக்கு ஒருஸாகரஸாதநத்தை விதிக்கிறதாகையால் இஶ்லோகத்தில் தனித்துப் பலம்சொல்லாதே அதுக்கு அபேக்ஷிதமான விரோதிநிவ்ருத்தி அங்குச்சொல்லாமையாலும், இவ்வுபாயவிஶேஷஸ்வீகாரம்பண்ணினவதிகாரிக்கு விஶே

(க) ரா-ஆ-௧௫-௫ (உ) தி-வாய்-௧0-௧0- (௩) கீ-௧௮-௬௫

ஷேணநிவர்த்யமான விரோதிவேஷம்சொல்ல வேண்டுகையாலும், "பாபேப்ய:" என்கிற பதத்தாலும் ஸர்வஶப்தத்தாலும் அந்த விரோதிகளைச்சொல்லி "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; ஆக, "அஹம்" என்று சொன்ன வுபாயபூதனுடைய க்ருத்யம் சொல்லிற்று;

அநந்தரம் "த்வா" என்று நிர்த்தேஶித்த வதிகாரியினுடைய க்ருத்யலேஶம் சொல்லுகிறது ;-"மாஶுச:" என்று; (மாஶுச:) ஶோகியாதே கொள்ளென்று விதிக்கிறது; இத்தால் "வ்ரஜ" என்கிற விதியோபாதி ஶோகநிஷேதவிதியும் கர்த்தவ்யமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; இனி ஶோகிக்கையாவது - அநிஷ்டநிவ்ருத்திரூப பலத்துக்கு ஸ்வேதர ஸகலஸஹாயாஸஹமாய் வாத்ஸல்யாதிகுண விஶிஷ்டமாய் ஜ்ஞாநாதிகுணவிஶிஷ்டமாயிருக்கிற வஸ்துவை யுபாயமாகப்பற்றி ஸ்வப(ர)ரங்களையும் அவன்பக்கலிலே ந்யஸித்து நிற்கிறநிலைக்கு விருத்த(த்த)மிறே;

ஆகையாலே ப்ரணவத்திலே பகவதேகரக்ஷ்யபூதனாகவும் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனாகவும் சொல்லப்பட்ட வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வநிபந்தநமாக வருகிற ஸ்வரக்ஷகத்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வஶேஷித்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வஸ்வாமித்வாபிமாநத்தையும் ஜ்ஞாநவாசிதாத்வாஶ்ரயமான ஷஷ்ட்யந்தமகாரத்தாலே அதை நிஷேதிக்கிறவிடத்திலே நிஷேத்யவாசியான மகாரத்துக்குமுன்னே நிஷேதாக்ஷரமான நகாரம் முற்பட்டாப்போலேயும் புருஷார்த்தத்தில் ஸ்வகீயத்வாதி நிஷேதம்பண்ணுகிற நமஶ்ஶப்தம் கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசிபதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும், ஸர்வதர்மபரித்யாகம்சொல்லுகிறவிடத்தில் த்யாகத்தினுடைய வத்யந்தாபாவத்திலல்லது ஸ்வரூபபூர்த்தியில்லாமையாலும், ஸ்வீகார்யோபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலும், தத்வாசகமான பரிஶப்தம் த்யாகஶப்தத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும் "வ்ரஜ" என்று விஹிதமான வுபாயஸ்வீகாரம் ஸித்தோபாயவிஷயமான ப்ரதிபத்திமாத்ரமாய்த் தானுமுபாயமுமின்றிக்கே ஸஹகாரியுமின்றிக்கே யொழிகையாலே தத்வ்யாவர்த்தகமான ஏகபதம் ஸ்வீகாரவிதாநம்பண்ணுகிற வ்ரஜவென்கிறபதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும் ந்யஸ்தபரனான விவனுக்குண்டான ஶோகோதயமும் ஸ்வபலாந்வயத்தையும் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தையும்

காட்டுமாகையாலே, ஶோகம் ப்ரஸ்துதமாவதுக்கு முன்னே நிஷேதாக்ஷரம் முற்படுகிறது;

ஸ்வகதஸ்வீகாரம் உபகாரஸ்ம்ருதியும் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் பரஸ்வீகாரவிஷயத்வமும் பரபலப்ராப்திபக்தியுமே ஸ்வரூபாயவாம்படியிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது; ஆகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு யாவத்பலப்ராப்தி நிர்ப்பரனுமாய் நிர்ப்ப(ய)யனுமாயிருக்கையே கர்த்தவ்யமென்கிறது.

அதாவது-தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய நிருபாதிகரக்ஷகத்வாநுஸந்தாநத்தாலும் நிர்ப்பயனாயிருக்கையும், தன்னுடைய வாகிஞ்சந்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் நிர்ப்பரனாயிருக்கையும் தான் ஶேஷபூதனாகையாலே பலித்வமில்லை; பாரதந்த்ரனாகையாலே உபாயகர்த்ருத்வமில்லை; பலாலாபநிபந்தநமாகவும் உபாயாபாவநிபந்தநமாகவும் ஶோகிக்க ப்ராப்தியில்லை; உபாயாந்தரஶ்ரவணத்திலே ஶோகித்திலனாகில் அவற்றினுடைய துஷ்கரத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிதோஷங்களறிந்திலனாயும், இவற்றினுடைய த்யாகத்திலல்லது ஸித்தோபாயாந்வயமுண்டாகாதென்னுமிடமும் அறிந்திலனாகையாலே உபாயாதிகாரமில்லை; ஸித்தோபாயஶ்ரவணத்திலே ஶோகித்தானாகில் அவனுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வமும் ஸ்வரூபப்ராப்ததையும் முதலானகுணங்களையுமறிந்திலன்; அதில் தனக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஶமொன்றுமில்லையென்கிற வாகாரமுமறிந்திலனாகையாலே உபேயாதிகாரமில்லை;

ஆகையாலே முன்புற்றை ஶோகாநுவ்ருத்தி ஸாத்யஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; பின்புற்றை ஶோகநிவ்ருத்தி - ஸித்தஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; ஸித்தோபாயஸ்வீகாராநந்தரம்ஶோகமநுவர்த்திக்கிறதாகில் த்யாகஸ்வீகாரத்திலந்வயமில்லை; அதுக்குமுன்பு ஶோகித்திலனாகிலும் த்யாகஸ்வீகாரங்களிலந்வயமில்லை; துஷ்கரங்களாய் ஸ்வரூபவிருத்தங்களான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தர்ஶநமும், ஸுகரமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமானஸாதநதர்ஶநமும் நத்ஸாபேக்ஷதையும் வ்யவஹிதத்வமும் அதிலநுமையும் அஸாமர்த்த்யமும் ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய கிஞ்சநதையும் விரோதிபாஹுள்யமும் தந்

நிவ்ருத்தியில் அஶக்தியுமிறே. ஶோககாரணம்; இவை யித்தனையு மில்லாமையாலே ஶோகிக்கவேண்டாவென்கிறது;

எங்ஙனேயென்னில்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று துஷ்கரத்வாதிதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜிக்கச்சொல்லுகையாலே ஸாதநாந்தரதர்ஶநமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸுகரஸாதநத்தைப் பற்றச்சொல்லுகையாலே அநுரூபஸாதநாதர்ஶநநிபந்தநமாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாம்" என்று வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டனாகச்சொல்லுகையாலே ஸ்வதோஷமடியாகவும் அவனுடையவப்ராப்தியடியாகவும் தன்னுடைய தண்மையடியாகவும் அவனுடைய துர்லபத்வமடியாகவும் ஶோகிக்கவேண்டா; "ஏகம்" என்று நிரபேக்ஷமாகச் சொல்லுகையாலே ஸாபேக்ஷதையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "ஶரணம்" என்று அவ்யவஹிதஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலே வ்யவஹிதமென்று ஶோகிக்கவேண்டா; "வ்ரஜ" என்று மாநஸவ்யாபாரமாகச் சொல்லுகையாலே அருமையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா;"அஹம்"என்று ஜ்ஞாநாதி குணபூர்ணமாகச் சொல்லுகையாலே அஸாமர்த்த்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; அதில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நிவர்த்த்யாம்ஶமும் ப்ராப்தவ்யாம்ஶமுமறியானென்று ஶோகிக்கவேண்டா; ஸர்வஶக்தித்வத்தாலே நிவ்ருத்திப்ராப்திகளில் அஶக்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; அவாப்தஸமஸ்தகாமனாகையாலே அபூர்த்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; ஸ்வாமியாகையாலே அப்ராப்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; க்ருபாவத்தையாலே கார்யம்செய்யுமோ செய்யானோவென்றஞ்சவேண்டா; "த்வா" என்று ஆகிஞ்சந்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வரக்ஷணாந்வயமடியாக வுபேக்ஷிக்குமென்று ஶோகிக்கவேண்டா; ஸர்வபாபவிமோசகனாகையாலே விரோதிபாஹுள்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; (மோக்ஷயிஷ்யாமி) அவை தானே விட்டுப்போமென்கையாலே நிவ்ருத்தியிலஶக்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா;

ஆக, துஷ்கரத்வாதி தோஷதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜித்து வத்ஸலனுமாய் ஸ்வாமியுமாய் ஶீலவானுமாய் ஸுலபனுமாய் நிரபேக்ஷனுமாய் பரமாப்ததமனுமாய் நிரவதிகதயாவானுமாயிருக்கிற

வென்னைப் பற்றுகையாலும், (க) "ஸக்ருதேவம் ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம் நைவான்யதிஷ்யதே–ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ப க்ருத்யம்லநவாங்யதிஷ்யதே" என்று என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றின வுனக்கு கர்த்தவ்யாம்ஶமில்லாமையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணகனான நான் உன்னுடைய வவித்யாதி ஸகலபாபங்களையும் மறுவலிடாதபடிபோக்கி அஸங்குசிதமான வநுபவகைங்கர்யங்களிலே யந்வயிப்பித்து ஆநந்தநிர்ப்பரனாம்படி பண்ணுகிறேனென்கையாலும் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை; நீ உன்னுடைய ஸர்வப(ஃ)ரங்களையும் என்பக்கலிலேவைத்து வாழும் சோம்பனாய் செயல்தீரச்சிந்தித்து வாழ்ந்து கண்ணனைத் தாள்பற்றிக் கேடின்றிக்கேயிருக்கையாலே உன்னைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை; ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனான நான் சன்மசன்மாந்தரம் காத்துத் தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளுமவனாய், இருவல்வினைகளும் சரித்து வீடுதிருத்தி விசும்பேறவைக்கப் பாரிக்கையாலே என்னைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை; (உ)"துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்" (௩)"உற்றவிருவினையாய்"(௪)"நல்வினையும்தீவினையுமாவன்" என்கிறபடியே விரோதியாகிறது என்னுடைய நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களாய் *வினைபற்றறுசகும் விதியானநம்முடைபவதீநமாய் நாம் பொறுத்தோமென்னத் தீருமதாகையாலே விரோதியைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை.

இனி ஶோகித்தாயாகில் நமக்கு ஶேஷமும் பாரதந்த்ரமுமாய் அதனுவபலஸாதநங்களிலந்வயமின்றிக்கே யிருக்கிற வுன்ஸ்வரூபத்தையுமழித்து உன்னைப் பலியுமாக்கி ஸ்வதந்த்ரனுமாய்க்கொண்டு ஆதித்யஸந்நிதியிலந்தகாரம் நில்லாதாப்போலே ஹேயப்ரத்யநீகனானநம்முடைய ஸந்நிதியிலே ஹேயம்நில்லாதென்கிறநம்ப்ரபாவத்தையுமழித்தாயாவுதி; (ரு) "ஈஶ்வரோஹமஹம் போகீ–ஈஶ்வரோஹமஹம்போகி" என்று அஹங்காரமமகாரதூஷிதனாய்"நநமேயம்"என்று மமகாரதூஷிதனாய்,–ரக்ஷகனான நானே "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்னும்படி பண்ணிக்கொண்டு அதுக்கடியானபாபம் மூர்த்தாபிஷிக்தமாயிருக்க, ஶோகியாதிருந்த வறிவுகேட்டோபாதிபோரும்; நீயும் என்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாய் நானும்உன்கார்யம் எனக்கு(ஃ)பரமாகவேறிட்டுக்

(க) (உ) தி-வாய்-௩-௧௦-அ (௩) தி-வாய்-௧௦-௧௦-அ
(௪) ச-திருவ-௩௭ (ரு) கீ-க௬-௪௩-௧௪

கொண்டு ஸகலபாபங்களையும் போக்குவேனானபின்பு ஶோகிக்கையும், ஶோகித்தாயாகில் நீபண்ணின ப(ஃ)ரந்யாஸமும் வ்யர்த்தமாய் நான் பாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்றதும் நிரர்த்தகமாய் உன் சார்யத்துக்கு நீயேகடவையாய்.பழையபாபபலாநுபவமும் நீயுமாய் விடுவிதி; ஆனபின்பு ஶோகத்தைவிட்டு நிர்ப்ப(ஃ)ரனுமாய் நிர்ப்பயனுமாய் மத்ப்ராப்தியில் நிஸ்ஸம்ஶயனுமாய்க்கொண்டு ஸுகமேயிருவென்றதாயிற்று.

ஆக, த்யாஜ்யஸ்வரூபத்தையும், த்யாகம் ஸ்வீகாராங்கமென்னுமிடத்தையும், ஸ்வீகார்யமான வுபாயத்தின் சீர்மையும், தந்நைரபேக்ஷ்யத்தையும், உபாயத்வம் ஔபாதிகமன்றென்னுமிடத்தையும், ஸ்வீகாரம் மாநஸமென்னுமிடத்தையும், உபாயம் ஸர்வஶக்தியுக்தமென்னுமிடத்தையும், அதிகாரியுடைய வாகிஞ்சந்யத்தையும், நி[illegible]த்யமான பாபங்களையும், தத்பாஹுள்யத்தையும், தந்நிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையும், அதிகாரியினுடைய நைர்ப்ப(ஃ)ர்யத்தையும்செவித்தலைக்கட்டுகிறது;

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

சரமஶ்லோகப்ரகரணம் முற்றிற்று.

திருவரங்கச்செல்வனாரென்கிற பராசரார்யருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம் முற்றிற்று.